

7600

శ్రీ

కు రా ను ష రీ ప్

అనువాదకులు

మహామహోపాధ్యాయ కళాప్రపూర్ణ
డాక్టర్ ^ఎ చిలికూరి నారాయణరావు గారు
ఎమ్. ఏ., పిఎచ్. డి., ఎల్.టి.

వెల రు. 35 ట

ప్రాప్తిస్థానము

‘ఆత్మేయాశ్రమము’

10-325 A సరోజివిరోడ్

అనంతపురము - 515 001

కాపీ రైటు

ఉ పో దా త ము

I

ధర్మమడుగంటి యధర్మము చెలరేగుచున్నప్పుడెల్ల ప్రపంచచరిత్రయు దాయా కాలముల నవతాగపురుషులు బతులుదేరి యంధకాగిమున మునిగియున్న జనము నుద్ధరించుచుండిరి. క్రీక్ష్ణుడు, బుద్ధుడు, వహువీరుడు, కన్యాశుల్క యగ్గు, జూరోత్తరు, ఏనుక్రీస్తు మున్నగువా రట్టివారు వారుబోధించిన ధర్మములకుల లోకమజ్జామును తరించి యుత్తేజముఁ గాంచినది. కాని, కొంతకాలమునకు ఆయామతిముల నవలంబించిన వారు మతస్థాపనాచార్యుల యుద్దేశములను సరిగ్ గ్రహింపకయు, వారి మాటల కసాధ్యములఁ గల్పించియు, వేర్వేలు తెలుగు విడిపోయి, తిరిగి యజ్ఞమున మునిగిపోవుచుండిరి.

ముహమ్మదుకూడ గొప్ప సత్యచతుమును స్థాపించినవాడు. అతని మతము నవలంబించిన వారికి ముస్లిములని పేరు. ముస్లిములఁ గా భక్తులు. సత్యస్వరూపుఁడగు దేవునికైతమ సర్వమును వినియోగించి యాతనికి తమ సర్వమును సమర్పించుచున్నారు. ముహమ్మదు కొత్తమతమును స్థాపించుటకేల పూనువలెనో, అతఁడు బోధించిన మతమెట్టిదో తెలిసికొనుటకుఁ బూర్వము అతనికిముం దతని జన్మదేశమును సరేబియా స్థితిని గూర్చియు. ముహమ్మదు జీవితమును గూర్చియుఁ గొంత తెలిసికొనవలసియున్నది.

అరేబియాదేశమునందు అరబ్-ఉల్-బాద్షా, అరబ్-ఉల్-అరియా లేక ముర్రీబా, అరబ్ ఉల్-ముస్తరిబా, అను మూఁడు తెలఁజనుటండిరి. వీరిలో మొదటివారిరేబియాలోని యాదినునివాసులు. రెండవతెగవారు వీరిని జయించి దేశము నాక్రమించుకొనిరి. వీరే ఆరబ్బులను పేర వ్యవహరింపఁబడుచున్నారు. మూడవతెగవారు ముస్తరిబావారు పైదేశములనుండి యరేబియాలోనికి వలసవచ్చి స్థానముల నేర్పజచుకొన్నవారు. నానాటికిని వీరు రెండవతెగవారితో సంబంధబాంధవ్యములను చేసికొని వారితో సైక్యమును బొందుచువచ్చిరి.

రెండవతెగవారు అరబ్-ఉల్-అరిబావారు తరతరములనుండియు సరేబియా దేశము నాక్రమించికొని యుండిరి. వీరిలో ఆదువారు, అమాలికులు, సామూదులు, బవీలు ననువారు ముఖ్యులు. ఆదు లనువారు మిగుల బలవంతులైయుండి చాలదేశములను జయించి, యిండియావఱకును గూడ దండెత్తి వచ్చిపట్ల తెలియుచున్నది. వీరి

II

ముహమ్మదుజీవిత్ము.

క్రీస్తుఅయిన శతాబ్దమధ్యమున కొసెయ్ అనునాతడు మక్కాకు అధిపతియై యెగ్గున, అతడు కొరెయ్యు అను తెగవాడు. అతనికి పూర్వము కొరెయ్యు తెగవారు వేర్వేరుగా దూరదూరదేశములందుండెడివారు. కొసెయ్ వీరినందఱి నొకచోజేర్చి, కాబాకుదగ్గరగా నొకకోటఁజేర్చి, మక్కాపట్టణముపై సర్వాధికారములను సంపాదించి, తనతెగవారు తక్కినవారకంటె నుచ్చస్థానమున నుండునట్లుచేసెను. ఇతఁడు సుమారు క్రీ.శ. 480 సం॥గమున చనిపోగా నీతనికి మారుడగు అబ్దుద్దా రాజనిస్థానమునకు వచ్చెను. కాని, అబ్దుద్దారు మగజానంతర మాతనియమలకును, అతని సోదరుడగు అబ్దుల్ మనాఫు పుత్రులకును తగవులు కలిగెను. అయినను వారు గాజీపడిరి. కొంతకాలమునకు సర్వాధికారమును అబ్దు మనాఫు పుత్రుడగు హాషీముచేతిలోనికి వచ్చెను. హాషీమువద్ద కమునందు నిపుణుడై యేఁబేటను రెండవీడారులను దూరదేశములకు పంపుచుండెను. సుమారు క్రీ. శ. 510 సం॥గమున నీతఁడు స్మృతి నొందఁగా నాతని యేకపుత్రుడగు సాయిబా అనునాతని హాషీముసోదరుడగు ముతాలీబునాతఁడు మక్కాకు తీసికొనివచ్చి పెంచుచుండెను. సాయిబా ముతాలీబు బానిసయని తలంచి మక్కావారాతని అబ్దుల్ ముత్తల్బీ అనిపిలుచుచుండిరి, ముత్తల్బీ క్రీ. శ. 520 ప్రాంతమున చనిపోగా అబ్దుల్ ముత్తల్బీ మక్కా అధికారమును వహించెను. ఇతనికి అబ్దుల్లా జనించెను. ఈ అబ్దుల్లాకును ఆమినాయనునా మెకును బుట్టినవాడే ముహమ్మదు టైగంబు.

ముహమ్మదు క్రీ. శ. 570 సం॥గము అగస్టు నెల తే 29 దీని జనన మొందెను. ఇతని జన్మకాలమున ప్రకృతియందు చాలశుభనూచనలు పొడమెఱు. మహాత్ములు, దేశోద్ధారకులు, ప్రపంచమునకు ముక్తి నొసగి తరింపజేయఁగల మహాపురుషు లుద్భవించునపుడు ప్రకృతియంతయు సంతోషించుచుండును. మహమ్మదు పుట్టకపూర్వమే యతఁడు పితృహీనుడయ్యెను. తల్లియగు ఆమినా యాతని నతిగారాబముతో బెంచుచుండెను. గాని, యామెయు నచిరకాలముననే లోకాంతగ ప్రాప్తి నొందెను. తల్లి చనిపోయిన నాలుగేండ్లకే తాతయు నాబాబుని పితృండ్రియగు అబూతాలిబున కొప్పగించి మృతి జొందెను. అబూతాలిబు ముహమ్మదు నత్రివేమతో బెంచెను. ముహమ్మదు బాల్యము నుండియుఁ దనదేశముల దురాచారములను జూచి మిక్కిలియు వగచుచుండెను. తనకాలి వారి పురాణకథల నత్రితదతో వినుచుండెను. తనపితృండ్రి బిడారులతోఁగలసి దూరదేశముల కేగెను లోకజ్ఞానమును సంపాదించుచుండెను. ఇట్లాతనిజీవితమున నిరుపది నాలుగేండ్లు గడచిపోయిరి.

ముహమ్మదు ఇరువదియైదవయేట కొరయిషు తెగిస్త్రీయును, తన బంధువును అగు ఖదీజా యను సంపన్నురాలి బిడారును త్రోలితాని సిరియా దేశమునకు పోయెను. అతఁడు బహుకష్టములను గడచి, తన కార్యమును నిర్వహించి, తన యజమానురాలికి గొప్ప లాభమును తెచ్చెను. అతని విశ్వాసమును, స్వార్థమును గుర్తించి యామె ముహమ్మదును పెండ్లియాడెను. ఇందువలన నాతఁడు పూర్వము వలె కష్టపడ నవసరము లేక పోయెను. అతనికి కావలసినంత విశ్రాంతి లభించెను. నాటినుండియు నాతఁడు మనఃకుసుమ వేధించుచున్న తన సంఘముస్థిని గూర్చియు, నాధ్యాత్మిక విషయముల గూర్చియు నాలోచింప మొదలిడెను. అతఁడు తజదుగ తన యూరికి పరివర్ష యొక కొండ గుహలోఁ గూర్చుండి ధ్యాన తత్పరుడగుచుండెను. ఇట్లు పనునైచేండ్లు గాతించెను. ఒక నాటిరాత్రి యాతఁడు ధ్యాననిచున్నట్లే యుండ ప్రకృతియంతయు పరమశాంతత వహించియుండెను. అంతయునిశ్శబ్దముగ నుండెను. అప్పుడాతని హృదయ మొక భారమును వహించి యుండెను. ఆ పరమస్రవణాంతరముయమున నొక యశోరవాణి యాతనిఁ బిలిచినట్లయ్యెను. అదియేమో యని యాతఁడు దిగుంగొనియు సరకు గొనలేదు. మూడవసారి యావాణి “అనుము—ప్రకటించుము” అని పలికెను. అతఁడును “నీకుడై “ఏమి ప్రకటింపవలెను” అనికే వేనెను. “నీ ప్రభువు నేగ ప్రకటించుము” అని పెద్దధ్వనితో చెప్పి, మనుష్యుఁడు పరమాణువులనుండి యెట్లుద్భవించినదియు, జ్ఞానమువలనను దయామయుడగు అల్లాకిరుణవలనను నెట్లున్నదని పొందినదియు వివరించి ఆవాణి యూరకొనెను. ముహమ్మదు మూర్ఛనుండి లేచెను. అశోరవాణి ఘోషించిన పలుకులు తన హృదయమున నాటికొనినట్లయ్యెను. అతఁడు వెంటనే యింటికి పరుగునపోయి భార్యతో, “ప్రేయసీ, ఏమిది, నాకేమైనది” “నిమూర్చపొయెను. ఖదీజా అతని ప్రక్క గూర్చుండి యుపచారములు చేయుచుండెను. కొంతపడి కాలానికి తెలివినచ్చి, “ఖదీజా, నాకేమైన భూనినదా! లేక ఏమియైత్తుచున్నదా!” అని యడిగెను. ఆమె “అబుల్ కశీమా! దేవుడే నాకురక్షకుఁడు. అతఁడు నీ కెట్టియాపత్తుఁ గలుగనీయఁడు. నీవు సత్య వంశుడవు. అపకౌర్యమును ఉపకౌర్యము చేయుచుండువు. పరమవిశ్వాసివి. నీతీవలమతి నిర్మలమైనది. బంధుమిత్రులను ప్రేమింతువు. నీలగు రివలె బజారులలో నసంబద్ధ వాక్యముల నాడువాడవు కావు. నీకేమి వచ్చినది? ఏదేని భయంకరదృశ్యమును చూచి తీరా?” అనెను. ముహమ్మదు తాను విన్నదంతయు నామెకు తెలిపెను. అంత నాసాధ్వీ, “సంతోషింపుము, ప్రియుడా, సంతోషింపుము. నీవీ ప్రజలకు ప్రవక్తవు కానున్నావు” అని పలికి వృద్ధుఁడును నంధుఁడును, పూర్వమతగ్రంథములను బాగుగఁజది వినవాఁడును నగు తన మేనమామయైన వరకాయొద్దకేగి ఈవృత్తాంతమంతయుఁ గెలి పెను. అతఁడును, “ఓహో. పవిత్రదినము, పవిత్రదినము. పూర్వకాలమున మూసాకు

వచ్చిన సందేశము నిదియే. ఈతఁడు తన ప్రజలకు ప్రవక్తకాఁగలఁడు. అతనితో నిది చెప్పము. హృదయమున ధైర్యము వహింపుమని చెప్పము” అనెను. సామ్రాజ్యము లంతరించుచుండ, ఒక జాతివారు మఱియొక జాతివారితోడను, ఒక తెగవారుమఱి యొక తెగవారితోడను కలహించుచుండ, సకల దిక్కులయందును, “ఇదిగో దేవుని సువార్త వచ్చుచున్నది. దారితప్పిన మందను తీరిగి త్రోవకు తీసికొని రాఁగల గొల్ల వాఁడిదిగో మీమధ్యనే యున్నాఁడు” అను వాక్కు నిండియుండెను. అది వరకా హృదయమునుండి జెలవడినది.

నాటినుండియు ముహమ్మదు మనస్సు చాల ఖోభము నొందుచుండెను. ఆఖోభము నఱచి, యతని విధికృత్యమును నెగజేర్వలసినదిగా దేవదూత యాతని కుత్సాహము కలిగించుచు, తామ లోకములో వ్యాపింపఁజేయవలసిన వార్తను తెలుపుచుండెను.

ఈదేవదూతను ముహమ్మదీయులు జిబ్రీలందురు. జిబ్రీలాతని మనోనయనము నకు నాత్మత్యరించినప్పటిల ముహమ్మదు మార్చునొందుచుండెను. అతని మొగమును కన్నులును ఎఱ్ఱగాఱుచుండెను. ముచ్చెముటలును పోయుచుండెను. ఆనమయముననతఁడు ఒడలినిండ దుప్పటిని కప్పకొనియుండ, ఆతనినుండి జిబ్రీలు దేవుని సందేశమును పలికించుచుండెను. తొలుత నీతని సందేశములఁగూర్చి ఖడ్జిహాయును వరకాయును దప్ప నితరులు నమ్మరైరి. కాని, యాతని పూర్వచరిత్రమును, సద్విర్రసమును నెఱిగియుండిన వా రొక్కొక్కరుగ నాతఁడు మూర్ఖావస్థనుండి పలికిన మాటలను వ్రాసికొని యుంచుచుండిరి. ఈనచనముల సంహితయే కురానుష్రఫీను గ్రంథము.

ముహమ్మదు క్రొత్తగా ప్రకటించుచుండిన యుపదేశములు అరబ్బీదేశములోని యప్పటిమతమునకు విరుద్ధములుగా నుండెను. అయినను, తొలుత అరేబ్బులలోని పిచ్చి వానిఁగా భావించి యుపేక్ష చేయుచుండిరి. కాని, యాతని మతమును స్వీకరించినవారంతకంతకును ఎక్కువకాఁజొచ్చిరి. ఇట్లాతనిఁ జేరినవారిని మొదట మందలించి చూచిరి. కార్యము లేకపోయెను. ముహమ్మదును అతని యనుచరులను రహస్యముగఁ జేరుదు సర్వేశ్వరుని ధ్యానము చేయుచుండిరి. కొంతకాలమునకు వీరివలన తమమతము నకు ముష్టవాటిల్లునని పూర్వమతాచారావలంబు లనుకొని, ముహమ్మదుతోఁ జేరిన వారి ననేకవిధముల బాధింపసాగిరి. వా రాబాధలన్నటి ననుభవించియు, దాము ప్రవక్త యని నమ్మిన ముహమ్మదును వీడరైరి. ఇఁక దారిలేక యారేబ్బులు పీరిందఁజినిఁ జంపనూహించిరి. ముహమ్మదు వారి యవస్థను చూచిలేక దగ్గజనున్న అబిస్సీనియా దేశమున తలదాచుకొనుఁడని వారికిఁ జెప్పెను.

అభిస్మియాదేశము నొక భక్తిపరుడగునస్సానీ యేలుచుండెను. ముహమ్మదు శిష్యులలోకొందఱాదేశమును చేరికొనిరి. కాని, ముహమ్మదుదేశస్థులూగక, వారి నాదేశమునకు వెంటడించి వారిని తమకొప్పజెప్పవలయునని యారాజునుగోరిరి. ఆరాజు ముహమ్మదు అనుచరులతో మీరునామతమును మీమతమును విస్మరించి చేకొనిన యీ క్రొత్తమతమెట్టిది? అనెను. అప్పుడు వారిలో బాధరనునతఁడు ముందుకువచ్చి “రాజా, మే మనాగరికతమందును అజ్ఞానమునందును మునిగియుంటిమి. శవములను తినుచు అనరానిమాటల ననుచుంటిమి. మనుష్యుని కుండవలసిన దయాగాక్షిణ్య భావములను విడిచి, ఆతిథ్యము, పరోపకారము అనువానిని పుటచితిమి. బలవంతుల దేరాజ్య మనుకొనుచుంటిమి. అప్పుడు మాయందొకప్రవక్తలేచినాఁడు. అతని జన్మగూర్చియు, సత్యసంధత, విశ్వాసము, పవిత్రతలఁ గూర్చియు మాకుబాగుగఁ దెలియును. అతఁడు దేవుఁడొక్కఁడే యనియు నతనితో నితర దైవములఁ జేర్పరాదనియు మాకుబోధించినాఁడు. నుమ్మువిగ్రహారాధనమానుడనినాఁడు; సత్యమును పలుకుడన్నాఁడు. విశ్వాసమును దయయుఁగలిగి యితరుల హక్కులను మన్నింపుడన్నాఁడు. శ్రీలహూనమును కాపాడుడనియు ననాథ శిశువుల ధనము సపహరింపవలదనియు నన్నాఁడు. వ్యసనములను విడిచి, దౌష్ట్యమునుండి దూరముగనుండుడన్నాఁడు. దైవప్రార్థనఁజేయుచు, భీషణకు భిక్షునైట్టెచు, ఉపవాస విధిని నెరవేర్చుడన్నాఁడు. మేమాతని నమ్మినాము. అతనిబోధనల నంగీకరించినాము. దేవుఁడొక్కఁడేయనియు నాతఁడుతప్ప మఱియొక దైవములేడనియు విశ్వసించినాము. ఇందుకొఱకే మావారు మమ్ముబాధించి, కఱ్ఱవిగ్రహములకును తాతివిగ్రహములకును మ్రొక్కుడనుచున్నారు. మేమునీశరణమునుగోరి నీదేశమును జొచ్చియున్నాము. నుమ్మువారు బాధించకుండ మమ్ముకాపాడెవని నమ్ముచున్నాము” అనెను. రాజుమాట విని కొరెయిషుజాతివారిని తనదేశమునుండి త్రోలి, ముహమ్మదు ననుచరులకు రక్షణ నొసఁగెను.

తనశిష్యు లిట్లు పగదేశములలో తలదాచుకొనుచుండగా ముహమ్మదుమాత్రము తన స్థానమును వీడలేదు. వారికి తన సందేశమును తెలుపుచునే యుండెను కొరెయిషువా రాతనిఁ దూలనాడిరి. వెలివేసెదనునిరి. అగౌరవము చేయుచుండిరి. కాని, యాతఁడు సరకుగొనలేదు. ఇతఁ కార్యములేదని అతని తెగవారియందటి మీఁదను వారు తమక్రోధమును జూపఁ దొడగిరి. బాధలంతకంతకును హెచ్చుకాఁ జొచ్చెను. వాని నోర్వలేక వారందఱును చేరువనున్న యొకకొండలోయ నాశ్రయించిరి. కాని, యెంతకాలమట్లుండఁగలరు? తాము తెచ్చికొనిన యాహారపదార్థము లయిపోయెను. చిన్నపిల్లల యేడ్పులు విన్నయ్యెను. అందుచేత వారిలో నొకఁడు కొరియిషువారితో సుదించేసికొని తనతోవచ్చినవారిలో మక్కా ప్రవేశించెను,

మఱుచటి సంవత్సరము 'దుఃఖ సంవత్సరము'. ఈయేట చిన్ననాటి నుండియు ముహమ్మదును పెంచి రక్షించిన అబూతాలిబు కాలధర్మము నొందెను. అంతకును మించి, తన్నెవ్వరును విశ్వసించియుండనిసమయమునఁ దన సందేశమునందు తనకే సంపూర్ణవిశ్వాసములేని సమయమున, తన హృదయము ననేక సంశయములు పీడించుచుండినసమయమున, తా నెటుచూచినను సంధకారమయమై యుత్సాహమంతయు నంతరించియుండిన సమయమున, తన పజ్జనిలిచి తనకు ధైర్యముచెప్పి, తన్ను ప్రేమించి తన కార్యమునందు చేదోడువాదోడుగా సంచరించిన తన ప్రियపత్ని ఖదీజాయును స్వర్గముఁజేరెను. ముహమ్మదు కింతకంటె నిరుత్సాహకారణ మేముండును? ఇనికి మక్కానివాసులు తనసందేశమును తిరస్కరించినారు. వారితో నిక దేవులాడుకువలస కార్యములేదు. దగ్గఱగా తాయెఫ్ పట్టణ మున్నది. అక్కడివారి కీసం దేశము కావలెనేవా వారై నను విందురా? అని యోచించుచుండెను. కాని, తన సందేశమును చాటుట మాత్రము మానలేదు. తన వారును తన్ను హేళనచేయుచు బాధించుట మానలేదు. ఒకనాఁడు తాయెఫ్ పట్టణమునా రాణు గురు వర్తకులును యాత్రికులునగువారి నాతఁడు చూడఁ దటస్థించెను. వారినాతఁడు గూర్చుండఁబెట్టి తనసందేశమును దెలిసెను. వారు వెంటనే యాతని యనుచరవర్గము లోఁజేరి తమపట్టణమున కేగి తమవారి కిదంతయుఁ దెలిపిరి. మఱుచటిసంవత్సరమియ్యార్ద్రును మతియార్ద్రుని వెంటఁబెట్టికొని వచ్చిరి. వీరును ముహమ్మదుసందేశమును స్వీకరించిరి. ఈరీతిగా డెబ్బదియైదుగురు ఆతనిశిష్యవర్గములోఁజేరిరి. అంగుతాము ముహమ్మదు నెన్నఁడును విడిచిపెట్టవనియు, ముహమ్మదు తామువారి నెన్నఁడును విడిచిపెట్టఁని యు ప్రమాణములను చేసికొనిరి. ఇదియంతయు నొకమక్కావాసి చూచెను. వెంటనే యాతఁడు తనపట్టణమునకు పరుగునఁబోయి తనవారి కీవృత్తాంతముఁ దెలిపెను. మక్కా వారునువచ్చి ఈక్రొత్తశిష్యవర్గపు బిడారును చుట్టుముట్టి ప్రమాణముచేసినవారెవ్వరిని యడిగిరి. కాని, వారెవ్వరో తెలిసికొనఁజాలక బిడారును వెడలనిచ్చిరి. ముహమ్మదు మక్కాకు తిరిగివచ్చెను. అతనిని, ఆతనిశిష్యులను బాధలపాలులచేయుచుండిరి. తుదకు ముహమ్మదును చంపఁగుటచేసి ఆయుధహస్తై యాతనిపైహము చుట్టును మూగిరి. రాత్రియంతయు నట్లుండి తెల్లవారుజామున నాతఁడు ప్రైకివచ్చు నప్పుడాతని నంత మొందింపవలెనని వారియుద్దేశము. కాని, ముహమ్మదున కీకుట యెట్లో తెలిసెను. ఆతఁడులేచి తన మేనల్లుండగు అలీపై తనయాకుపచ్చని దుప్పటినికప్పి, ఆతని నట్లేపరుండియుండుమనిచెప్పి ఒకకిటికిద్వారా యిల్లువిడచి వెడలిపోయెను.

ఆగ్లాతఁడుపోయి తన ముఖ్యశిష్యుండగు అబూబకర్ ఇల్లు చేర, వారిద్దరును కలసి ఊరువిడిచి ఒక కొండగుహలో తల దాచుకొనిరి. వీరుతప్పిపోయిరనివిన్న కొరె

యిహువారి కాగ్రహమినుమడించి, మహమ్మదుల నరికి తెచ్చినవారికి బహుమాన మిత్తుమని ప్రకటించిరి. వారికొకట చాలమంది వెదకుచుండిరి. ఒకటిరెండుసార్లు వారు శత్రువుల కన్నులబడిరి. అబూబకరుగృధయము కంపింపసాగెను. “ఏమిచేయు దము. మనమిద్దరమే అయిపోతిమే” అని యాతఁడనెను. అప్పుడు ముహమ్మదు “భయపడకుము. అల్లామనపక్షమున నున్నాడు. మనము ముగ్గురమున్నాము” అని ధైర్యము చెప్పెను. మూఁడుగోఱు లయినతరువాత వా రవడినుండి బయలుదేరిరి. దారిలో నొకఁడు గుఱ్ఱముపై నెక్కి వారిని వెంబడించెను. కాని, ఆతఁడును వారిని సమీపించి నంతనే ధైర్యమువీడి గడఁడవడఁకుచు ముహమ్మదు పాదములపైబడి తన్ను తుమించి రక్షింపవలసినదని వేడుకొనెను. వారాతని విడిచి గనీ 1 నెలలో నొక శుక్రవార ముద యమున (క్రీ. శ|| ౧22 సం|| గము నూరై తేదీ దీని) తాయెఫ్ పట్టణమునుఁ ప్రవేశించిరి. ఈ ప్రవేశమునకే హింద్రాత్ అందురు. ముహమ్మదీయు లీదినమునుండియే తమ సంవత్సరములను లెక్కించుచుందురు.

తాయెఫ్ పట్టణములో ముహమ్మదుచేరిననాఁటినుండియు దానికి మదీనాయను పేరు కుదురుకొనెను. మదీనాయనఁగాజ్యోతిష్కృతమైనదిఅనియర్థము. ముహమ్మదురాకవలన నాపట్టణమునకుక్రొత్తివికౌసముకలిగెను. ఇచటికినానాఁటికిని ఈక్రొత్తనతమును స్వీకరించినవారు చేరుచుండిరి. వీరు తమ దేశములో తమపూర్వమతస్థులబాధపడలేక పారిపోవచ్చినవారు. వీరికి మజాహరీనులని పేరు. మదీనాలో ముహమ్మదుకుసహాయముచేయుచు నాతనిమతము స్వీకరించినవారికి అన్నాగులని పేరు. అన్నారలనఁగా సహాయకులు. మజాహరీనులు అన్నారలను ముహమ్మదుకు సహాయముచేయుచుండఁగా ముస్లిములను మతవ్యతిరేకముగ మదీనాలో వ్యాపించుచుండెను. ఇట్లుచేరినవారిలో కొందఱు ముహమ్మదు గుట్టు మట్టులుకనుఁగొని యతనిశత్రువులకు కౌవలసిన వృత్తాంతమును దెలుపుచుండిరి. వీరు గాక మదీనాలోని యహూదీలును సప్రాసీలును ముస్లిములసంఖ్య హెచ్చుగుచుండ భయముగొని శత్రువర్గములో చేరి పనిచేయుచుండిరి. ఒకదినమున వారిందఱును మక్కాకు సందేశమంపి ముస్లిములపైకి సైన్యముతో రావలసినదని కోరిరి. అబూజహల్ అను నతఁడు వేయిమంది సపరికరులగు సైనికులతో మదీనామీదికి వచ్చెను. బదర్ అను స్థలమున ముస్లిములకును ఈ సైన్యమునకును గొప్పయుద్ధము జరిగెను. దేవతలందఱును ముస్లిములకు సహాయఁడుచుండిరా యనునట్లు చలిగాలి వీచుచు పెద్దతుపాను పట్టెను. ముస్లిము లినుమడించిన యుత్సాహముతో పోరాడి మక్కావారి సైన్యమును ఖండింపఁజొచ్చిరి. వారి నాయకులందఱును యుద్ధభూమిని నిహతులైరి. హతశేషునగు మక్కాసైన్యము వెనుజూపి తమపట్టణమును జేరికొనెను.

ఈవిజయమువలన ముస్లిముల కుత్సాహము హెచ్చయ్యెను. శత్రువర్గమునకు కోధము హెచ్చయ్యెను. వారు ముస్లిములపై పగఁదీర్చుకొన గొప్పప్రయత్నములు చేసి పెద్దసైన్యమును ప్రోవుచేసి అబూసుఫియాననుయోధుని నాయకత్వము క్రింద మదీనాపైకి పంపిరి. ఒహోదు అను గిరియొద్ద రెండు సైన్యములను డీకొనెను. తొలిత ముస్లిములకే జయముకలుగుచుండెను. ముహమ్మదు కొందఱు శరయోధుల నొక యున్నతప్రదేశమున నిలిపి తాను సైన్యచేసినంతవఱకును నచటినుండి కదలవలదని యాజ్ఞాపించెను. కాని, శత్రువులు వెనుజూపి పారిపోవుచున్నారని వీరుచూచినంతనే ముహమ్మదునుండి సైన్యలేకయే తమస్థానమును వదలి కొల్లకొరిత వెదకులాడసాగిరి. ఇదిచూచి శత్రునాయకులు తమగుఱ్ఱములను వెనుకకుత్రిప్పి ముస్లిములపైఁ బడిరి. ముస్లిములజయమంతయు నపజయముగ నొక్కక్షణములో మాటిపోయెను. వాని శత్రువులన్ని ప్రక్కలను చుట్టుకొనిరి. ముస్లిమునాయకులలో ముఖ్యులు చాలమంది నేల కొరిగిరి. ముహమ్మదుకుఁగూడ పెద్దగాయము తగిలెను. ఆతఁడు మరణించెననియే యొక నీలివార్త వ్యాపించెను. కాని, ముహమ్మదురక్షణార్థమై అలీ మొదలగువారు త్వరపడిరి. ఇచ్చటియుద్ధముచూచి నైనికులు ముహమ్మదు బ్రతికియేయున్నాఁడని దైర్యముతెచ్చి కొని తామును యుద్ధమునకు తలపడి ఎంతయోకాష్టముపై నాతనిఁదీసికొని ఒహోదుగిరి శిఖరమును చేరికొనిరి. కొరెయిషువా రిప్పటికే చాలసలసియుండుటచేత ముస్లిములను మఱివెంబడింపక, గాయములు తగిలి క్రిందబడియున్నవారి నహమానపఱచుచు తమ పట్టణమునకు మఱిపోయిరి.

కొరెయిషువారు తమవారికి కావించిన యహమానమునకు ప్రతిక్రియనొనరింప ముస్లిములు ద్యోమనొందుచుండిరి. కాని, ముహమ్మదు వారికోపమును శాంతింపఁజేసి, ముస్లిముల బలము తగ్గలేదని నూచించుటకు మక్కాపైకి చిన్ని సైన్యములను బంపుచుండెను. ఒహోదువద్ద ముస్లిములకు గలిగిన యపజయమునకు మదీనాలోని యహూదీలును నప్రానీలును కారణమని యాతనికొందెలియును. కావున నాతఁడు తనకు ప్రతి కూలముగ వర్తించి, కుట్రలుపన్ని నవారిని కత్తిముగ శిక్షించి, మదీనాప్రభుత్వము నుంచి కట్టుబాట్లమీఁద నడచుటకై కొన్ని శాసనములను వర్తింపఁజేయుచుండెను.

ఇట్లు తనపదవిని స్థిరపఱచుకొని, ముహమ్మదు తనమతము నితరదేశములందు వ్యాపింపఁజేయుటకు ఆయారాజులకు రాయబారము లంపుచుండెను. ఈలోపున మక్కానివాసులు దుష్టప్రభుత్వమునకు పాల్పడి, బాధలుభరింపలేక, ముహమ్మదునొద్ద కేగి మొఱపెట్టుకొనిరి. కొరెయిషువారిలో మునుపటి యుత్సాహముగాని, మనుషటి దైర్యముగాని లేకుండెను. ముహమ్మదుబోధించినమతిముందు విశ్వాసము హెచ్చుచుండెను. ఇదియే యదనని ముహమ్మదు పదివేల సైన్యముతో మక్కాపైకేఁగెను. ఎవ్వరోకొంద

జడ్జింగిరిగాని కార్యములేకపోయెను. ముహమ్మదు మక్కాపట్టణమును ప్రవేశించెను. పూర్వ మితరులకరుణకు పాత్రుడై తనమతమును వ్యాపింపజేయలేకపోయినవాని కరుణకు మక్కావాసులే పాత్రులుకాజొచ్చిరి.

“సత్యముదయించుచు, అసత్య మంతరించును. అసత్య మెన్నాళ్లో జయము పొందనేరదు” అనునూక్తి యపుడు నిజమయినది. ముహమ్మదు అచటివిగ్రహములనన్నిటిని పగులగొట్టించి సత్యరూపియగు నేకేశ్వరునియారాధనను చక్కాయందు నెలకొల్పెను. అప్పటినుండియు నేలకునేలుజనులు ముస్లిములమతమును స్వీకరించుచుండిరి. “మేము అల్లానుతప్ప ఇతరదైవముల నారాధింపము. జారత్వవోరత్వ దోషములకుపాలు కాబోము. శిశుహత్యలను చేయము. అసత్యము లాడము. స్త్రీలమానములను మన్నించెదము” అని వారు ప్రమాణములు చేయుచుండిరి.

ఇట్లు ముస్లిములసంఖ్య హెచ్చగుచుండగా, ముహమ్మదునుచూచి యెవ్వని వారు లేకపోలేదు. వాగదాటునుగలిసి నెద్దనైస్యము నేర్పఱచుకొని యుద్ధప్రియత్నమును చేయుచుండిరి. వీరినిగూర్చి ముహమ్మదు తెలిసికొని వారిపైఁ గొంతనైస్యము నంపెను. రెండుపక్షములవారును హునైను అనుసలమునఁ గలసిరి. విగ్రహారాధకుల కపజయముకలిగెను. వారు ముహమ్మదు కాలపైఁబడి రక్షింపవేడికొనిరి.

మఱుచటి సంవత్సరమంతయు ముహమ్మదు పరదేశరాజులు తనకుపంపిన రాయబారములను స్వీకరించుటతో సరిపోయినది. తీరదేశములకును ఈక్రొత్తమతము వ్యాపించినది. ముహమ్మదు తానవతరించి చేయవలసినపనిని నిర్వర్తించినాడు. ఆతనికిపూర్వ మెండలోప్రవక్తలు వచ్చిరి; మతసంస్కర్తలు బయలుదేరిరి. కాని, వారిజీవితకాలములో వారు స్థాపింపఁజేసిన ధర్మములు స్థాపితములుకాలేదు. ముహమ్మదు దట్లుకాక, తనకువచ్చిన సందేశమును చాటుటలో నెన్నియోబాధలుపడి, ధైర్యముతో, ఓపికతో పనిచేసి, తనమతమును లోకమునవ్యాపింపజేసి, అది చిరస్థాయిగానుండుటకు వలయు కట్టుదిట్టములు చేసి, హిజ్రీత్ 11 వ సంవత్సరము రబీ 1 నెల పండెండవ దినమున (క్రీ॥ శ॥ 682 సం॥ రము జూన్ లే 8 దీని) స్వర్గమునుచేరెను.

ఇట్టిమహాపురుషులు యుగమునకొకసారి యవతరించుచుందురు. దీనకుటుంబమున పుట్టినవాడు ఖున్నా, సీజరులవంటి చక్రివర్తివడమును పొందినాడు. ఒకజాతి వారి భావ్యవ్యున్నతికి హేతువైనాడు. ఇట్లుగుటకు కారణమేమి? అతని దీనమానసము, విశాలహృదయము, నిర్మలవర్తనము, ఆచారపవిత్రత, కరుణాశుభ్రత్యము, విద్యుక్త కార్యనిర్వహణమునందలి దీక్ష-ఈగుణములన్నియు సతనియనుచరులమానసముల నాకర్షించినవి. అతనిని వారు అల్-అమీన్, విస్వాసపాత్రుడు, అనునామముతో వ్యవ

హరించుచుండిరి. పెద్దలయెడ నణఁకువ, బీదలయెడదయ, డాంబీకులయెడ నసహిష్ణుత, హృదయశైర్మల్యము, ఇవియన్నియుఁగలసి యాతనిశిల్లరును మన్నించి గౌరవించునట్లుచేసినవి. ఈతఁడు ప్రవర్తింపఁజేసినమతము పూర్వదురాచారములఁ బోఁద్రోలుటకై స్థాపింపఁబడినది. ఆమతమెట్టిదో యీకురానుమరీపును చదివినఁ దెలియఁగలదు.

III

ఇ స్థా ము.

ఇస్థామనఁగా శాంతిమతము. లోకములోని జనులహృదయములను సంతోభి పెట్టు దౌష్ట్యము మున్నగుదుర్బలములను పాగఁద్రోలి, శాంతిసోఁగి, సర్వేశ్వరుని ధ్యానమందు వానిని లీనములుఁజేయు మతమునకే యిస్థామని పేరు. ముహమ్మదు అరేబియాదేశమువారికి కొత్తమతమును బోధించలేదు. అదము, నుహూ, ఇబ్రాహీము, మూసా, ఈశా, మున్నగు మహనీయులు బోధించినధర్మములు లోకమున భిలములుకాఁగా అల్లా ముహమ్మదుపైగంబరుముఖమున ధర్మగ్రంథకాగ్రమై యీసందేశమును జిబ్రీలను దేవతద్వారా పంపినాడని ముస్లిములవిశ్వాసము. ఈమతమునందు జాతివర్ణ వ్యవస్థలులేవు. సర్వజనులును దేవునిముందట సమానులే. తక్కిన ప్రవక్తలను అవతార పురుషులను మిథ్యాపురుషులని కొందఱనవచ్చును గాని, ముహమ్మదువిషయమున నట్లనవీలులేదు. చరిత్ర యీతఁడుచేసినపనిని స్పష్టముచేయుచున్నది.

దేవుఁడొక్కఁడే యనియు, ముహమ్మ దాతనిప్రవక్తయనియు నమ్మినవారందఱును ముస్లిములే. ఈమతములో కేవలవిశ్వాస మెందుకును బనికిరాదు ; విశ్వాసమునకుతగి నట్లు ధర్మవర్తనముచేయువారే నిజమైనముస్లిములు. “విశ్వసించి క్రమవర్తనలైన వారికే స్వర్గము”ని కురానునందు పదేపదే చెప్పఁబడుచుండును. కురానులో అయిదు ధర్మములు వివరింపఁబడియున్నవి: అల్లాయందు నమ్మకము, అల్లా తనధర్మసందేశములను ప్రవక్తలద్వారా లోకములోనికి పంపుననువిశ్వాసము, రాబోవు జీవితము, ప్రార్థన, దానము-అనునవియివి. వీనినిగురించి కురానుచదువుకొనిన బాగుగతెలియఁగలదు. కావున నిచట వివరించుటనావశ్యకము.

ముస్లిములందఱును తప్పక యాచరింపవలసిన నాలుగువిధులున్నవి. అందులో మొదటిది ప్రార్థన. ప్రార్థనను దినమున కైదుపర్యాయములు చేయవలెను. ఉదయమును (సలాతుల్ ఫజర్), మధ్యాహ్నమునకు పూర్వమును (సలాతుల్-జుహూర్),

మధ్యాహ్నమునకు పరమునను (సలాతుల్-అసర్), సాయంత్రమును (సలాతుల్-మఘ్రీబ్), రాత్రియు (సలాతుల్-ఇషా) ఈ ప్రార్థనలను సలుపుచుండవలెను.

ప్రార్థననుచేయక పూర్వము బహిఃకౌచ మవసరము. ఇందుకై మొదట చేతులను చీలమండలవలకును కడుగుకొనవలెను. తరువాత నోటిని శుద్ధిచేసికొనవలెను. పిదప నాసారంధ్రములను కడుగవలెను. తరువాత మొగము ప్రక్షాలనముచేయవలెను. తరువాత మొదటకుడిచేతిని, పిమ్మట ఎడనుచేతిని ముడుకులవరకును కడుగుకొనవలెను. తరువాత మధ్యమూఁడువ్రేళ్లను కలిపి తడితో తలకుడుచుకొనవలెను. తరువాత కుడిపాదమును, ఎడనుపాదమును వరుసగా కడుగుకొనవలెను.

అందఱును కలిసిచేయవలసిన ప్రార్థనకు పూర్వము ఒకగు అజాక్ చేయుదురు. అజాక్ అనగా ప్రార్థనచేయుటకై అందఱిని పిలుచుట. అజాక్ లో ఈక్రింది వాక్యముల నుపయోగింతురు

(i) అల్లా-హు-అక్బర్

దేవ ఎవ పరః

దేవుఁడు సర్వాధికుఁడు,

(ii) అష్-హదు అన్-లా-ఇలాహ ఇల్లల్లాహ్,

తస్మాన్నానోయ్ పూజ్య ఇతి మే మతిః

దేవునికంటె నితరుఁడు పూజనీయుఁడు కాఁడని నా నిశ్చయము.

(iii) అష్-హదు అన్న ముహమ్మద-రసూ-లుల్లా.

తస్య ప్రవక్తా ముహమ్మదితి మే నిశ్చయః

ముహమ్మదు దేవుని ప్రవక్తయని నా సమ్మతము.

(iv) హయ్య్ అలన్ సలాత్.

ఆగచ్ఛ ప్రార్థనాయై.

ప్రార్థనకొఱకు రమ్ము.

(v) హయ్య్ అలల్-ఫలాహ్.

స్వీకురు విజయమ్.

జయమును చేకొనుము.

(vi) అల్లా హు అక్బర్.

దేవ ఏవ పరః.

దేవుడు సర్వాధికుడు.

(vii) లా ఇలాహ ఇల్లాల్-లాహ్

తం వినా నాస్త్యనోఽన్య దేవః

అతడుతప్ప మఱియొక దేవుడు లేడు.

ఇస్లాములోని ప్రార్థన రెండు భాగములుగానుండును. మొదటిభాగమునకు 'ఫర్ద్' అని పేరు. 'ఫర్ద్' అనగా అందఱును చేసితీరవలయునది. ఈ ప్రార్థన మసీదులలో చేయుట మంచిది. దీనిలో 'ఇమాము' అనగా ఒక మతపెద్ద అధికారిగా ఉండి తక్కినవారిచేత ప్రార్థన చేయించును. రెండోభాగమునకు 'సున్నత్' అని పేరు. ఇది ఎవనిమట్టుకువాడే తన యింటిలో చేసికొవలసిన ప్రార్థన. రోగముచేతగాని, మఱి యే కారణముచేతగాని ఎవడైనను 'ఫర్ద్' ను సంఘముతో కలిసి చేయలేనప్పుడు, సున్నత్ వలెనే తనయింటిలో ఒక్కడే చేసికొవచ్చును. ఈరెండు భాగములలోను ఆయా కాలముల ప్రార్థనలలో కొన్ని 'రకతులు' ఉండును.

ర క త్తు.

ఈక్రింద చెప్పబడినవనులు, ప్రార్థనలు, అన్నిటికిని రకత్తు అని పేరు.

(౧) 'కిల్లా' అనగా మక్కా. అటువైపు తిరిగి నిలుచుండి చేతులు చెవులదగ్గఱ

చేర్చి,

“అల్లా హు అక్బర్

దేవ ఏవ పరః

దేవుడు సర్వాధికుడు”

అని అనవలెను. ఇట్లుచేయుటకు 'తగ్బీర తహరీమహ్' అని పేరు.

(౨) తరువాత 'ఖయామ్' చేయవలెను. అనగా నిలబడియే ఉండి కుడిచేయి గుండెమీదుగాగాని నాభీత్రదేశమునగాని ఏడవచేతిమీద నుంచి, ఈక్రింది ప్రార్థన గాని, అందులో ఒక కొంతగాని చెప్పవలెను.

“ఇన్ని వజ్రహస్త వజ్-హియ రిల్లజి ఫతరస్-సమావాతి వల్-అర్ద హని ఫక్ వ మా అనా మిసల్ ముష్రీక్. ఇన్న సలాతి వ నునుకి వ మహ్మీయ వ మహూతి రిల్లాహి రబ్బి ఆల్-నీలమిన్, లామరీకలహూ వ బిఖాలిక ఉమిర్తు వ అనా మిసల్-ముస్మిమిన్. అల్లాహుమ్మ అంతల్-మలికు లా ఇలాహ ఇల్లా అంత, అంత

రబ్బీ వ అనాఅబ్దుక్ జలము నస్ఫి వ' తరపు బిజన్ని ఘోషిర్రి జనూబి జమి, అన్ ఇన్నహూలా యఘోఫిరు జనూజపమి, అన్ ఇన్నహూబ ఇల్లా అంత, వహ్దిని లి- అహ్సన్-ఇల్-ఆఫ్ లాఖి లా యహ్దీ లి అహ్సనిహ్ ఇల్లా అంత, వమరిఫ్, అన్ని సయ్యి అహ్ లాయసిఫ్ 'అన్ని సయ్యి 'అహ్ ఇల్లా అంత.'

స్వర్గస్యచ పృథివ్యాశ్చ సృష్టి ర్యస్మా త్ప్రభూయతే
పృణిప త్యాభిముఖ్యేన వందే తం నాన్యదేవతాః

త్యాగశ్చ ప్రార్థనాచైవ జిహ్ మృత్యు స్తతైవచ
దేవాయ మమ తత్సర్వం జగన్నాథాయ కల్పవతే
దేవస్య హిసమో నాస్తి త్యాజ్ఞా మే వర్తతే శుభా

తస్యాహం దాసభావేన భవేయం కింకరస్సదా

త్వం చక్రవర్తీ జగతాం త్వదన్యో నాస్తికశ్చన

ప్రభుస్త్వం కింకర శ్చాహం మామేవాపకరోమ్యహమ్

నివేదయా మ్యహం సర్వా సపరాధాన్ క్షమస్వ తాన్

తేభ్యోఽపరాధేభ్యశ్చ త్వదన్యో మే నరక్షకః

సన్మార్గగామీ భవతుం సన్మార్గేణ నయస్వ మామ్

సన్మార్గదర్శకో నాస్తి త్వదన్యః పురుషః పృథో

మదీయా దుష్టచింతాశ్చ కుచర్యాశ్చ విनाశయ

తేషా మప్యపహర్తా త్వం త్వదన్యో నాస్తి కశ్చన,

“ధర్మనిరతుడనై స్వర్గముల ర్త్యముల సృజించిన యాతని కభిముఖుడ నగుచు న్నాను. నేను బహుదై వారాధకులలోనివాడను గాను. నాప్రార్థన, నాత్యాగము, నాపాపము, నామృత్యువు, సర్వమును జగన్నాథుడగు అల్లాకే సమర్పించు చున్నాను. అతనికి సముండు లేడు. ఇట్లే నాకాజ్ఞ అయినది. ప్రణతు లగువారిలో నేను చేరుచున్నాను. దేవా, నీవు చక్రవర్తివి. నీవు తప్త మతియొక దేవుండు లేడు. నీవు నాకు ప్రభువవు, నేను నీకు కింకరుడను. నాకు నేనే అధర్మముగా ప్రవర్తించు చున్నాను. నాయపరాధముల నన్నిటిని నీకు నివేదించికొనుచున్నాను. వానినుండి నన్ను రక్షింపుము. నన్ను మంచి నీతిమార్గమున నడపుము. అట్లు నడపఁగలవాడవు నీవే, ఇతరుండు లేడు. నన్ను దుర్మితివిముఖునిచేయుము. దుర్మితినుండి నన్ను ఘట్టగలవాడవు నీవే, ఇతరుండు లేడు.”

పైపార్థివకు బగులుగా సాధారణముగా ఈ క్రింది చిన్నపార్థివను చెప్పుచుందురు.

“సుబ్బానక అల్లాహుమ్మ వ బి-హమ్ది-క వ తబారకముక వ త'అలా జద్దక వ లా ఇలాహ సైదుక అ' డోజుబిల్లాహిమిసమ్ మైతా నిర్-రజీమ్”

“జయ దేవ హో-సి త్వం సుత్యః పరమపావనః

సేవ్య స్త్యదన్యః కోవా-స్తి త్వా మహం శరణం గతః

తస్మా త్వం ఘోరపాపేభ్య స్త్రాతు మర్హసి మాం పభో”

“దేవా, నీవు మహిమవతుండ వగుదువుగాక ! నీవు స్త్రోతార్హుడవు; నీవా మము ధన్యము. నీ ప్రభావము నిరతిశయము. నీవు తప్ప సేవింపఁదగినవాఁ డితరుండ లేడు. పైతాను నుండి నన్ను రక్షింతువని నిన్ను శరణు. జొచ్చియున్నాను.”

ఈ పార్థివ అయినతరువాత ‘ఫాతిహా’ చదువుదురు. ‘ఫాతిహా’ అనగా కురానులోని మొదటి అధ్యాయము (సురా.)

“బిస్మిల్లా-హిర్ రహ్మానిర్ రహీమ్, అల్-హమ్దు లిల్లాహి రబ్బిల్-ఆల మీన్. అల్-రహ్మా నిర్ రహీమ్. మాలికి-యామి-ద్దీన్ ఇయ్యాక న'బుదు వ, ఇయ్యాక న'స్త' ఈశా. ఇహ్మీ-నస్-సిరాతల్ మస్తఫీమ్, సిరాత్-ల్లతీన అ' నప్తు “అల్లైహిమ్ గైరి ల్ మఘు-దుబి అల్లైహిమ్. వ లద్దా' ల్లీస్.”

“జగన్నాథాయ దేవాయ దయాదాక్షిణ్యమూర్తయే

ధర్మనిర్ణయకాలేచ తుభ్యం ధర్మాధికారిణే

సమో-స్తు తే జగన్నాథ త్వా మహం శరణం గతః

సేవే త్వమేవ యాచే చ త్వమేవ శరణం పభో

గత్వా యేన సుమార్గేణ లభంతే సజ్జనా వరాన్

సగత్వా యేన మార్గేణ దుర్జనా యాంతి దుర్గతిమ్

తేనైవాపి సుమార్గేణ నేతు మర్హసి మాం పభో.

“దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర జగన్నాథుఁడును, దయాదాక్షిణ్య మూర్తియు సగు దేవుఁడే సర్వస్తుకులకును అర్హుఁడు. మేము నిన్నే సేవింతుము. సహాయముకొఱకు నిన్నే ప్రార్థింతుము. నీప్రసాదమును బడసిన వారవలం

బిందు సన్మార్గమున మాకును దారి చూపుము. తప్పత్రోవఁ బడి నీతోపమునకుఁ బ్రాతులగువారి మార్గమును మాకు పరిహరింపుము.”

ఈ ‘ఘాతిహా’ చెప్పినతరువాత ‘అమీన్’ ‘తథాస్తు’ ‘అట్లే అగుగాక!’ అని చెప్పదురు. తరువాత బాగుగా వల్లెనేసిన కురానులోని ఒక ‘సురా’ (అధ్యాయము) ను చదువుదురు. సాధారణముగా కురానుకొన నుండు చిన్న అధ్యాయము నొక దానిని చదువుట వాడుక. కురాను చదువనివారు ‘అలిఫ్ లాస్’ (ఏకత్వము) అను సురాను చదువుదురు.

“ఖుల్-హు-వల్లాహు-అహద్. అల్లాహు-స్సమద్. లమ్ యలిద్ వ లమ్ యూలద్. వ లమ్ యకుల్-లహూ-నుఫువనహద్.”

“స ఏకో దేవ స్తస్మాచ్చ స్వతంత్రో నాస్తి కశ్చన

అజోఽసదృశో; న కంచి జ్ఞనయిష్యతి స ప్రభుః

“దేవుఁడొక్కఁడే. అతనినుండి స్వతంత్రముగా నుండున దెద్దియులేదు. అతఁడు పుట్టినవాఁడు కాఁడు, అతనికి పుట్టినవారు నెవ్వరును లేరు. అతఁ డసదృశుఁడు” అని చెప్పుము.

3. తరువాత “అల్లా-హు-అక్బర్-” “దేవప్రపరః” “దేవుఁడు సర్వాధికుఁడు” అని పలికి, ప్రార్థనచేయువాఁడు తల వంచి అరచేతులు మోకాళ్ళవఱకు చేరునట్లు చేయును. ఇట్లు చేయుటకు ‘రుకూ’ అనిపేరు. ఇట్లుండి అతఁడు దేవుని మహిమ నీక్రింది వాక్యములతో స్మరించును.

“సుబ్-హాన-రబ్బియ-లజీమ్-”

“జయ మే పరమప్రభో”

“పరముఁడగు నా ప్రభువు మహిమవంతుఁ డగుఁగాక!”

దీని నీక్రిందిమాటలు చేర్చవచ్చును. లేదా దానికిబదులుగా చెప్పవచ్చును.

• “సుబ్-హాన-అల్లాహుమ్మ-రబ్బనా వ బిహ్మిక అల్లాహుమ్ మఘ్ఫిర్ లి”

“జయ దేవ ప్రభో రక్ష స్తువే త్వామేవ సర్వదా,”

“దేవా, ప్రభువా, నీవు మహిమవంతుఁడ వగుదువుగాక. స్తుతుఁడవు. దేవా, నాకు రక్షణ నొసగుము.”

౪. పిమ్మట నిలుచుండి—

“సమి-అల్లా-హు లిమన్ హు డక్హ”

“యో దేవం స్తాతి తం నిత్యం స్వీకరోతి ప్రభు స్సదా,
తస్మై త్వాలయ మాం నాథ స్తామి త్వమేవ హి ప్రభో”

“తన్ను స్తుతించువానిని దేవుడు స్వీకరించును. నాథా, నీవు స్తోత్రార్హుడవు” అనవలెను. ఇట్లని నిలబడిరబ్బనా-లకల్-హష్ట. అని అల్లాహు-అక్బర్-అనిపలకును.

౫. తరువాత సాష్టాంగపడవలెను. రెండుపాదములబొటనవ్రేళ్లు, రెండుకాళ్ల ముఠకులు, రెండుచేతులు, మదురు, ఇని నేల తాకవలెను. ఈసాష్టాంగమునకు ‘సజ్ దహ్’ అని పేరు. ఇట్లు సాష్టాంగపడి,

“సుఖ్ హాన రబ్బియల్-ఆ’ లా”

“జయ ప్రభో పరాత్పర”

“ప్రభువా, పరాత్పరా, నీకు జయము” అని మూడుసార్లయినను అనవలెను.

ఈ క్రిందివాక్యమును వైదానికి కలుపవచ్చును; లేదా, దానికిబదులుగా అనవచ్చును.

సుబ్హాన-క అల్లాహుమ్మ రబ్బ-నా వ బి-హద్దిక అల్లాహుమ్-మఘ్ఫిక్ లి.”

“జయ స్తవనీయ హే నాలయ మామ్”

“దేవా, స్తవనీయ, నన్ను గక్షింపుము.” ఇది మొదటి “సజ్ దహ్”

౬. తరువాతి ప్రార్థనాపగుడైనవాడు భక్తియుతుడై కూర్చుండవలెను. ఇట్లు కూర్చుండుటకు “జల్ సహ్” అని పేరు.

౭. పడవ రెండవసారి అయిదవసేరాలో చెప్పినట్లే సాష్టాంగపడవలెను. ఇది రెండవ “సజ్ దహ్”. అక్కిడచెప్పిన వాక్యములనే ఇప్పుడును అనవలెను.

౮. ఇక్కిడితో ఒక ‘రకత్తు’ సంపూర్ణమగును. అప్పుడు ఆరాధకుడు లేచి రెండవ ‘రకత్తు’ కొఱుకు నిలుచుండి, మొదటి ‘రకత్తు’ చేసినట్లే చేయవలెను. రెండవ రకత్తు అయినతరువాత మఱి నిలబడనక్కఱలేదు. భక్తితో మోక్షార్థమై కూర్చుండి, దైవస్తోత్రముతోపాటు ప్రవక్తయగు మహమ్మదు వైగంబరుకొఱుకును కొన్ని స్తుతి వాక్యములను పఠింపవలెను. ఈస్తోత్రమునకు ‘తహియ్య’ అని పేరు.

అత్ తహియ్యతు లిల్లాహి-వ-సులవాతు వత్-తయ్యిబాతు. అ-స్సలాము! అలైక్ ఆయ్యుహన్ నబియ్యు క రహ్మాతు ల్లాహి వ బర కాతుహ్, అస్సలాము! అలైనా వ! అలా ఇబాదిల్లా హీస్సాలిహీ. ఆష్-హదు

అట్లా ఇలా నా ఇల్లల్లాము వ అమ్మ-నాడు అన్నముహమ్మద్ అట్లా-హూ
రసూలుహ్".

“పూజా: ప్రార్థనాశైచివ యా వాగ్భి: కర్మభి: కృతా:
సంపద్భిశ్చాపి తా సుర్వా స్తే దేవా యాస్తు సర్వదా
ప్రవక్తా: శాంతి స్తే ప్యస్తు కృనా దేవస్య యే వరా:
వయం తస్యైవ దానా న్స్యం ధర్మే నిత్యం ప్రతిష్ఠితా:
తస్మా దస్మాకమ ప్యస్తు శాంతి: ; సేవ్య సు ఏవహి
తస్య ప్రవక్తా దాసశ్చ ముహమ్మ దితి నిశ్చయ:”

“మాటలచేతను, క్రియలచేతను, ధనముచేతను చేసిన ప్రార్థనలును, ఆరాధనయు,
సర్వమును దేవునికి చెందుచున్నది. ముహమ్మదా, నీకు శాంతి యగుగాక ! దేవుని
వరములకును కరుణకును నీవు పాత్రుడై వగుదువుగాక ! మాకును దైవకింకరులకును
శాంతి యగుగాక ! దేవుడు తప్ప నేమింపదగినవాడు లేడు. ముహమ్మదు షేగంబరే
ఆతని ముఖ్యకింకరుడు, అతని ప్రవక్త”.

౯. ఇప్పటికి రెండు ‘రకత్తు’లకంటె ఎక్కువ చెప్పబడినయెడల, తిరిగి
నిలుచుండి, యెప్పటివలెనే ఆరంభింపవలెను. రెండురకత్తులు మాత్రమే చెప్పబడిన
యెడల, ప్రవక్తకొఱకు ఈ క్రింది ప్రార్థనను కూడ చేయవలెను. అంతమున ‘సలామ్’
చెప్పక పూర్వము ఈ ప్రార్థనను దీని తరువాతి ప్రార్థనను చేయవలెను.

“అట్లా హుమ్మ సల్లీ’ అలా ముహమ్మదిన్ వ’ అలా ఆలి ముహమ్మదిన్ కమా
సల్లఇత’ అ అలా ఇబ్రాహీమ వ’ అలా ఆలి ఇబ్రాహీమ ఇన్నక హమీదుమ్-మజీద్
అట్లాహుమ్మ బారిక్.’ అలా ముహమ్మదిక్ వ’ అలా ఆలి ముహమ్మదిన్ కమా బారక్త’
అలా ఇబ్రాహీమ వ’ అలా ఆలి ఇబ్రాహీమ ఇన్నక హమీదుమ్-మజీద్.”

“సర్వా అపి తే స్తుతయ స్త వైవ మహిమా పరా
ఇబ్రాహీ మనుగంతార స్వత్ప్రసాదా జ్జయంగతా:
తథా ముహమ్మ జ్జయతు తథా తదనుసారిణా:
ఇబ్రాహీ మనుగంతార: ప్రాపున న్ను త్రమా స్వరాన్
తత్తైవ ప్రాపుయా ద్దేవ ముహమ్మ దనుసారిభి:”

“దేవా, ఇబ్రాహీమునకును అతని ననుసరించిన వారికిని జయము నిచ్చినట్లే మహమ్మదునకు అతని ననుసరించువారికిని జయము నిమ్ము. నీవు స్తుత్యుడవు. పరముడవు. దేవా, ఇబ్రాహీమును అతనియనుచరులను అనుగ్రహింపుము. నీవే స్తుత్యుడవు, పరముడవు.”

దీనికి క్రింది ప్రార్థనను చేర్చవలెను:—

“అల్లాహుయ్య ఇన్నీ జలమ్మ సఫ్ సీజాల్మన్ కసీరన్ వలా యఫ్ సీరుజ్ - జునూబ ఇల్లా అంత, ఫఫ్ సీర్ లీ మఫ్ సీగదక్ మిన్ ఇందిక వర్ హమ్ నీ ఇన్నక అంతల్ ఫుఖూరు - రహీమ్,

“అపరాధసహస్రాణి కృతవా నస్మి కేవలమ్

త్వం తేభ్యోఽపరాధేభ్యో రక్షి తాన్యో న కశ్చన

తస్మా త్కరుణ్యాభావేన రక్ష మాం పరమప్రభో

క్షమాచ కరుణాచైవ త్వవై హి పరాత్పర”

“దేవా, నే నెన్నియో యపరాధముల జేసియున్నాను. అపరాధములనుండి రక్షించువాడవు నీవే, ఇతరుడు లేడు. కావున నీవేరక్షించికరుణఁజూడుము. క్షమించువాడవును” కరుణామయుండవును, నీవే.”

దీనికి బదులుగా ఈ క్రింది స్తోత్రమును పఠింపవచ్చును:—

“రబ్బిజ్ అల్లీముఖీమస్స లాతి వమిన్ జుత్తీయతి రబ్బనా వ తఖబ్బల్ దు, అ, రబ్బసఫ్ సీర్ లీ వలెవాలెదయ్య-వలిల్ -మోమిసిన-యామయఖాముల్ -హిసాబ్,”

“యథాహం మత్ప్రజానై వ భవేమ ప్రార్థనాపరాః

తథాంగీకు త్విమాంనాథ ప్రార్థనాం; రక్ష నః ప్రభో॥

యదాస్మాకం పరీక్షాయై ధర్మనిర్ణయతత్పరః

పరీక్షేథా స్తదారక్ష మాం భక్తాంశ్చ పితౄంస్తథా.”

“ప్రభువా, నన్ను నాసంతతివారిని ప్రార్థనాపరులమగునట్లు చేయుము. ప్రభువా, మాప్రార్థన నంగీకరింపుము. ప్రభువా, మా యపరాధములను రక్ష-వెట్టు కాలమున నాకును నాతలిదండ్రులకును ధర్మమును నీరక్షణ నొసగుము.”

18. ఇంతటితో ప్రార్థనయగును. పిదప ఈక్రిందిరీతిగా సలాము చెప్పవలెను. ముస్లిములు ఒకరికొక రిట్లే సలాముచెప్పికొందురు. సలామ్ చెప్పునప్పు డొకసారి తలను కుడిప్రక్కకును ఒకసారి ఎడమప్రక్కకును త్రిప్పుచు ఇట్లు చెప్పవలెను;—

“అన్-సలాము, అలైతుమ్-వ గహ్-తుల్లాహ్”

“దేవస్య కరుణాపాత్రో శాంతియుక్త స్సదాభవ”

“నీకు శాంతియు, దేవునికరుణయుఁ బొత్తిండుగాక !”

11 రెండు ‘రకత్తు’లే చెప్ప నుద్దేశించినవారిప్రార్థన యింతవఱకు చెప్పబడి నది. కాని, మూడు నాలుగు రకత్తులు చెప్ప నెంచినయెడల, 8 వ పేరాలలో చెప్పినట్లు ‘ఖదా’యును, ‘తహియా’ యును చెప్పి, తిరిగినిలుచుండి ‘అల్లా-హు-అక్బర్’ ‘దేవ ఏవ పరః’ ‘దేవుఁడు సర్వాధికుఁడు’ అని చెప్పి, మొదటి ఏను పేరాలలో చెప్పిన ప్రకారము రెండు ‘రకత్తు’లను పూర్తిచేయవలెను. ఎప్పుడును తుదకు భక్తితో మోకరించుట, ‘తహియా’ చేయుట, ముహమ్మదు సైగంబరుకొఱకు ప్రార్థన మొదలగునవి, 8, 9 పేరాలలోనిప్రార్థన, ఆఖరువరకు సలాము, ఇవన్నియు జరుగవలెను.

ఇది గాక, ఆరాధకుఁడు తనయిష్టము వచ్చిన ట్లుండి ప్రార్థనచేయవచ్చును. భక్తుడగువాఁడు సర్వకాల సర్వావస్థలయందును దేవునికి సముదై యుండును, ముస్లిములకు ప్రార్థన నిత్యకృత్యము. వారు నిలుచున్నను కూర్చున్నను, మోకరించి ఉండి నను, ఏయవస్థలో ఉన్ననుసరే ప్రార్థనను మానరు. ఒకప్రక్కనుండి మఱియొక ప్రక్కకు తిరుగునప్పుడెల్ల వారు దేవుని మహిమను కొనియాడుచునే యుందురు. ‘రుకు’ (చూడ-రి-వ పేరా) చేసి నిలుచున్నప్పుడెల్ల “సమి అల్లాహు లెమన్-హమిదహ్”

“స్తోతారం దేవోఽనుగృహ్ణతి”

“తన్ను స్తోత్రముచేయువానిని దేవుఁడు స్వీకరించును” అనుచుండును.

నలుగురును చేరి సంఘముగా ప్రార్థనచేయునప్పుడు, అచ్చట చేరినవా రందఱును ఇమాము చెప్పిన ప్రార్థనల నన్నిటిని ఫాతీహాతో సహా చెప్పుచుంగురు. ‘ఫాతిహా’ తరువాత ఇమాము చదువు కొరెను భాగములను మాత్రము తక్కినవా రుచ్చరితురు. ఇమాము మొక్కుచుండు స్థితినుండి లేచి “సమి అల్లాహు లిమన్ హమిదహ్” అని నప్పుడు “ర్భహ్నా వ లకల్-హమ్” (చూడు, పేరా ౮.) అని అందురు.

౧౨. మూడవపేరాలలో చెప్పిన ‘రుకూ’ చేసిన తరువాతగాని అదిఆరంభింపక పూర్వము నిలుచున్నప్పుడుగాని, ‘ఖునూత్’ అనుప్రార్థనచేయుబడును. ‘ఇమా’ప్రార్థనలో తుదిమూడు రకత్తు లప్పుడు మాత్రము ఈప్రార్థనను సాధారణముగా చేయుచుందురు. అట్టి “ఖునూత్” ప్రార్థనలలో బాగుగా ప్రచారములో ఈ క్రిందిది ఉన్నది.

“అల్లాహుమ్-మహ్మదీనీ ఫీమిన్ హదైతవ ఆఫిని ఫి మన్ ఆఫైత వ తవల్లనీ ఫి మన్ తవలైన వ బారిక్ లి ఫి మా అంతైత వఖినివత్తు మా ఖదైత ఫ-ఇన్నక తఖ్దీ

వలూ యుఖ్ దా 'అలైక ఇర్నహూ ల యజ్జుమన్ వాలైత తబారక్త రష్షనా వత
లైక్.'"

“సన్మార్గే యేగతా స్తేషాంమార్గే మామపి చోదయ
రత్నం తే యేగతా స్తేషాం తద్రత్నం దేహి సః ప్రభో
మైత్రీ తే యేగతా స్తేషాం మిత్రతే మాం ప్రసాదయ
యన్మాం దాస్యసి తత్సర్వం ధన్యం మాం కర్తు మర్హతి
ధర్మనిర్ణయకాలే చ యో దోషో దృశ్యతే మయి
క్షమస్వ నాథ తత్సర్వం ప్రార్థయామి నిరంతరమ్
త్వం ధర్మనిర్ణయే స్వామీ త్వాం సకశ్చన నిందతి
మిత్రతాం యో గత స్తే సకదాచి దపహీయతే
ధన్యోఽసి త్వం ప్రభో నాథ దేవదేవ పరాత్పర.”

“దేవా, సన్మార్గమున నీవు దారిచూపిన వారితో నాకును గారిచూపుము. నీవు
కాపాడినవారితోఁగూడ నన్నును కాపాడుము. నీవు స్నేహముచేసినవారితోపాటు
నాతోఁగూడ స్నేహము చేయుము. నీవు నాకుప్రసాదించిన దానితోపాటు సన్నాహి
ర్వదింపుము, నీవునాయందు చూచినదోషమునుండి నన్ను రక్షింపుము. ధర్మనిర్ణయము
చేయువాడవు నీవే; ని సైవ్యును ప్రవేత్తిచూపజాలరు. నీమైత్రిని బడసినవాని
కగౌరవమునను దుండదు. నాథా! పరాత్పరా! నీవు ధన్యుడవు.”

పైగానికి బదులుగా కొందఱు ఈక్రింది ప్రార్థనను చేయుదురు.

“అల్లాహుమ్మ ఇన్నా నస్త' ఈసుక వనస్తఘ్నీరుక వ ను 'మిను బిక్ వనతవ
క్ర-లు' అలైక్ వ నుస్నీ అలైక్-అల్-మైగ వన్మూరుక వ లా నక్ ఘురుక న
సఖ్ ల' ఉ వన్త్రుకు మన్ యఫ్జురుక. అల్లాహుమ్మ ఇయ్యాక్ సెబుదు వ లక్
నుసల్లి వ నసజుదు వ ఇలైక్ సన్' ఆ వనసహ్ఫీదు వ నర్హా రహ్మతుక్ వ సఖ్
షా' అజాబక్ ఇన్న' అజాబక్ బిల్-కుప్పారి ముల్ హిఖ్.”

హువేమ త్వాం సహాయార్థం రత్నం తే ప్రార్థయామహే
త్వాం తు విశ్వసిమో దేవ త్వయి బుద్ధిం ప్రకుర్మహే
ఉచ్చైస్తువేమ త్వా మేవ నమస్కర్మో యథావిధి
కృతఘ్నా మాభవేమ త్వ దభక్తా న్వర్ణయేమ చ

సేవామహే చ త్వామేవ త్వామేవ ప్రార్థయామహే
 త్వామేవ ప్రణామ సస్యమ త్వాం శీఘ్రం శరణంగతాః
 యాచేమ త్వద్దయాం నాథ దండనాయై భయాకులః
 దండనాం తవ విదంతే భక్తిహీనా సునిశ్చయమ్॥”

“దేవా, మేము నీ సహాయము వేడుచున్నాము. నీరక్షణను కోరుచున్నాము. మాకు తెలిసిన ఉత్తమమార్గమున నిన్ను స్తుతించుచున్నాము. నీకు వందఃమలాచరించుచున్నాము. మేము కృతఘ్నులమై యుండలేను. నీయాజ్ఞలను మన్నింపనివారిని విడిచి పెట్టి వారికి దూరముగా పోవుచున్నాము. దేవా, నిన్నే సేవింతుము, నిన్నే ప్రార్థింతుము, నీకే సమస్కరింతుము. శీఘ్రముగ నీయొద్దకే పరుగెత్తవచ్చుచున్నాము. నీవు మమ్ము కరుణింతువని ఆశపెట్టుకొనియున్నాము. నీ దండనకై భయపడుచున్నాము. విశ్వాసహీనులను దండన అనుసరించుచునే ఉండును.”

ఇట్టిప్రార్థనయందు ముస్లి మగువాడు తన స్వమును దేవుని యనునమృతము కలిగి యంతయు నతని యాధీనము చేయును. మనుష్యుడు తన సృష్టికర్తయొడల నెట్లు ప్రవర్తింపవలెనో స్వకాలసర్వావస్థలయందును అది నామము నెట్లు స్మరింపవలెనో అతని స్తోత్రము నెట్లుచేయవలెనో యాయిస్లాములో విధింపబడిన ప్రార్థన తెలుపుచున్నది. ఇందు ఇతరమతములకు విరుద్ధమైన ఒక్క అక్షరమును లేదు.

ముస్లిములు నిర్వర్తింపవలసిన రెండవవిధి ఉపవాసము. దౌష్ట్యమునుండి తొలగియుండుట కీయుపవాసము విధింపబడినదిని కురానుచెప్పుచున్నది. ప్రార్థనవలెనే ఇదియును ఆత్మనుశుద్ధిచేసి దుర్మార్గమునుండి దూరముగానుంచును. కురాను ‘మంచిదానిని చేయుము. చెడుగునువర్జింపుము’ అనిమాత్రము చెప్పియూరకొక మంచినిచేయుట కను, చెడుగునువర్జించుటకును వలయుమార్గము నేర్పఱుచుచున్నది. ఉపవాస మట్టి మార్గములలో నొకటి. ఇస్లాములో నుపవాసమనగా కేవలము నాశోకవిసర్జనమే కాదు, చెడుబుద్ధుల నన్నిటిని విడుచుటయగుట నుపవాసమే. ఇంద్రియనిగ్రహమున కుపవాసము చాలతోడ్పడును. అది కష్టజీవనము నలవాటుచేసి దేహోగోగ్యమును ఆత్మైశ్వర్యమును బ్రసాదించును. రమధానునెలయంతయు నుపవాసకాలముగా విధింపబడియున్నది. అదినములలో నూర్యోదయమునుండి నూర్యాస్తమయమువఱకును తిండి తినకూడదు. నీళ్ళుత్రాగకూడదు. అట్లే యీనెలలో స్త్రీసంసర్గమును వర్జింపవలయును. దీర్ఘరోగులును, వృద్ధులగు స్త్రీపురుషులును, గర్భిణులును, పాలతల్లులును ఉపవాసము చేయనక్కఱలేదుగాని, వారికిజరిగినయెడల ప్రతిదినమున మఱియొకనికి భోజనము నెట్లవలయును.

మూడవవిధి దానము. తక్కినమతములలో దానము విచక్షణలేక చేయబడుచుండును. ఎవనియిష్టానుసారము వాడు దానముచేసికొనవచ్చును. ధనవంతుడైనను దానముచేయవలయునను నిర్బంధములేదు. అందుచేత నిజముగా దరిద్రులును రోగులును పశువారికి సహాయము దొరకుట సంభవింపదు. ఇస్లాములో అట్లుకాదు. ప్రతిగృహాయజమానుడు విధిగా తనయాస్తినిబట్టి ఇంతసా మ్మీయవలయును. ఇది యొకపన్నవంటిది. ఇట్లుసమకూర్చిన ధనమును బీదలకును, జీవనముచేయుటకువలయు సాధనములు లేనివారికిని, ఋణగ్రస్తులకును, తమచేతఁజిక్కినబానిసలనువిడిపించుటకును, అభ్యాగతులకును, ఈపన్నును వనూలుచేయువారి జీతములకును, ఇస్లామును స్వీకరింప నిచ్చులవారికిని, అల్లామార్గమునను వినియోగముచేయవలయును. వైదానిలో తుదిరెండును ఇస్లామును వ్యాపింపఁజేయుట కేర్పఱచినవి.

యాత్రానునది ఇస్లాములో నాల్గవవిధి. ముస్లిములగువా రందఱును దమజీవిత కాలములో నొక్కసారియైనను మక్కాకు యాత్రచేయవలయును. తాను యాత్రకు వలయు సామగ్రిని జాగ్రత్తపెట్టికొనుటయేకాక, యింటియందుండువారికి తానుయాత్ర నుండి తిరిగినప్పుడంతవఱకును కావలసిన భోజనసామగ్రిని కూర్చియుంచినఁ గాని బయలు దేరఁ గూడదు. యాత్ర ముగిసిన నెలలో ప్రారంభమగును. యాత్రకుఁ దా నెల లో ఏడవది నమునకు మక్కా చేరవలెను. యాత్రలో నీక్రిందివిధానమునకు అర్కాన్ అనిపేరు. యాత్రకుఁడు తొలుత ఇహము చేయవలెను. అనఁగా మామూలుదుస్తులను విడిచిపెట్టి యాత్రకుఁడఁడఱును ఒకటే విధ మగు రెండుదుప్పటములను ధరించవలెను. శిరోవేష్టనమెద్దియు నుండఁగూడదు. ఇందు వలన ధనవంతుఁడు బీదవాఁడునునను భేదముపోవును. రెండవది తవాఘ అనఁగా 'కాఖా' యను దేవాలయముచుట్టును ఏడుసార్లుప్రదక్షిణముచేయుట. మూడవది సయి, అనఁగా మక్కాలోని సఫ, మర్వ, అను రెండుచిన్న కొండలమధ్యను ఏడుసార్లు పరుగెత్తుట. నాల్గవది అరీఫాత్ అను మైదానముమీఁద కొంతకాలము వాసముచేయుట. అరీఫాత్ అనఁగా జ్ఞానభూమి. ఈ మైదానమునై ముస్లిములందఱును ఏకరీతివస్త్రములనుధరించుచు ఏకధర్మితో పరమేశ్వరధ్యానముచేసి ప్రపంచములో సృష్టికర్తఁముందఱునీడుధనవంతుఁడు వీడుధనహీనుఁడు, వీడు అధికారి వీడు సేవకుఁడు, వీడుపాలకుఁడు, వీడుపాలితుఁడు, అనువిభేదములలేక, సర్వమానవులనుఏక సోదరసంఘమునకు చెందినవారను భావము తో మెలఁగుచుండుట సంభవించును.

వైని ఇస్లాముస్వరూపము సంగ్రహముగా వివరింపఁబడినది. కాని, దానిని సంపూర్ణముగా తెలిసికొనుటకు కురానుమరీఘను చదివితీరవలయును. శతాబ్దముల తర

బడిని భారతవర్షమున హిందువులను ముసల్మానులనుగలిసి జీవించుచున్నారు. వీరి యాచారములవారును వారియాచారములను వీరును కొంతవఱకులౌకికమున నవలంబించి యున్నారు. దుస్తులలోను అలంకారములలోను ఇతరభాష్యావిషయములయందెల్ల ఒకరి నుండియొకరుగ్రహించియున్నారు. కాని, వీరిభుతమును వారుగాని వారిమతమునువీరు గాని తెలిసికొనఁ బ్రయత్నించి యుండలేదు. ఇదియెంతయు శోచనీయము. ఇట్లు తెలిసికొనినఁగాని, మతవైషమ్యములతోలఁగి సరపూర్ణసోదరభావము కుదురు కొనదు. ఇంతవఱకును నిట్టిపని జరుగకుండుటకుఁ గారణము అయామతగ్రంథములు దేశభాషలలో లేకపోవుటయే. ఇట్టిలోపమును తొలఁగించుట కీ కురానుషరీఫును తెనుఁగులోని కనువదించుటకు 1915 వ సంవత్సరమున నారంభించితిని. ఆరబ్బీభాష తెలిసిన యిద్దఱు మా స్త్రీల నేర్పాటుచేసికొని, ఆరబ్బీకురానును ఇంగ్లీషులోనియనువాదములను ప్రక్కనుంచుకొని, వారితోచగప్పచేయుచు, సాధ్యముయ నంతవఱకును మూలగ్రంథములోని యర్థము చెడకుండఁ బ్రయత్నముచేసి, దైవానుగ్రహ మున దీనిని ముగించితిని. గ్రంథముపూర్ణమయినతరువాత మరియు సంప్రదాయమును బాగుగఁజెలిసిన ముస్లిమున్నేహితులకు దీనిని వినిపించుచు నచ్చటచ్చట సవరణలు చేయుచుంటిని. నేటికి దీనిని ముద్రించి యాంధ్రలోకమునకు సమర్పింప సాహసించి నాను. ఈయనువాదమునందు లోపములుండవచ్చును. ఒకభాషనుండి మఱియొకభాష లోనికి భావమును తెచ్చుట సులభసాధ్యముకాదు. ఆరబ్బీభాష ప్రతిభవేణు, ఆంధ్ర భాషప్రతిభవేణు. ఆరబ్బీలోనిభావములను సరిగా తెలుపు తెలుఁగుపదములు లభింపక పోవచ్చును. అప్పుడువానిని మిక్కిలియుదగ్గఱగాబోధించు తెలుఁగుమాటల నుపయోగింపవలయును. ఇదిగాక కురానులోనిభాష సరిగా జీర్ణిలునుండి ముహమ్మదుక్రైగం బరుగ్రహించినది. ఎట్లయినను ముహమ్మదుక్రైగంబరు గొప్పయుత్సాహముతో క్రొత్త మతమునుచాటుట కుపయోగించినభాష, దానికిసరిపోయినభాష అను ఆరబ్బీలోనే లేదు. అట్టియెడ, దానిని పరభాషలోనికిమార్చుటవలన చప్పబడిపోవుననివేఁతేచెప్పనక్కఱ లేదు. అయినను మనకు భావముప్రధానము. అట్టిభావమును గ్రహించి, యాంధ్రదేశ మందలి హిందువులను ముహమ్మదీయులును సమరసభావముతో మెలఁగినయెడల నేనుపడినప్రయాసము ఫలమగునని యెంచుచున్నాను.

రెండవ ముద్రణమునకు పీఠిక.

—(10:)—

కురానుమరీఫు ప్రథమముద్రణము ప్రతులన్నియు 1980 సం॥ రముననే, అనగా నేటి కనిమిదేండ్లకిందటనే ఖర్చయిపోయినవి. వీనిలో కొన్నిప్రతులను ఇస్లాము మతాభిమానులు కొని తమ పేర పంచివెట్టిరి. వారి సహాయమును అభిమానమును లేకుండిన మేము చాలకష్టపడియుండుము. ఇంతటి పెద్దగ్రంథమును ప్రకటించుట ములభసాధ్యము కాదు. ఆంధ్రదేశములో గ్రంథాలయోద్యమము బాగుగ సాగినదికాని, అది పుస్తకములు ప్రకటించువారిమీఁదికి పిడుగుగా పరిణమించినది. గ్రంథకర్త ఎంతకష్టపడినాఁడో గమనించు దిక్కులేదు. గ్రంథమచ్చగుటకు ఎంతభగము వ్యయమయినదో గమనించు వారులేరు. దానిప్రకటనమున కంతవెచ్చవెట్టవలెనో ఆలోచింపరు. గ్రంథమును ప్రకటించగానే ఉచితముగా (పోస్ట్‌జిక్కుడభరించి) ప్రతులను పంపుడని నూర్చుకొలది కార్డులువచ్చి పడుచుండును. ఇది దేశదౌర్భాగ్యమునకు గుఱుతు. మంచి గ్రంథములు అందునూర్ల ప్రతులయినను ఖర్చగునను ధైర్యమున్నయెడల ఎన్నియుత్కృష్ట గ్రంథములయినను ప్రకటించి యాంధ్రవాఙ్మయాభివృద్ధికి తోడ్పడవచ్చును. ఆయవృష్ట ముంధ్రదేశమున కెప్పుడుకలుగునో !

ఇట్టి పరిస్థితులలోనయినను ఈగ్రంథమును రెండవసారి ముద్రించుటకు సాహసించినాము. ఆంధ్రదేశమున కదృష్టదినములు పట్టినవను విశ్వాసమే యీ సాహసమునకుఁ గారణము. ఈగ్రంథప్రాముఖ్యమునుగూర్చి ప్రత్యేకముగ వివరింపనక్కఱలేదు. ఎన్నియోసమయములందు హిందువులకును ముస్లిములకును కలిగినకలహములవలన ఆపదరానున్నప్పుడు ఈ యాంధ్రానువాదము ఈ రెండుమతములవారికిని సామరస్యమును కుదిరించినది. ఇదియే గ్రంథకర్తకును గ్రంథప్రకాశకులకును బహుమానము. హిందూ ముస్లిము సమస్యయే భారతవర్ష సమస్య. వీరిందొరల మతాభిప్రాయములను బాగుగ బోధపఱచుకొనినఁగాని ఈ సమస్యముమ్మీటికిని పరిష్కారముకాదు. ఇతరప్రాంతములలో హిందూముస్లిము కలహము లెక్కువగానుండుటకును, ఆంధ్రదేశమున నంతగ లేకుండుటకును కారణము కురానుమరీఫునకు ఆంధ్రానువాదమును మేము ప్రకటించుటయే అని చెప్పుకొని గర్వింపుట కధికారమున్నదని మనవిచేయుచున్నాము.

ఈ రెండవముద్రణమున భాష యింకను సరళముచేయఁబడినది. మొదటిదానిలోని అచ్చుతప్పులును అనువాదములోని పొరపాట్లును సవరించేయఁబడినవి. మొదటి ముద్రణమునకంటె నిప్పు డీగ్రంథము సర్వాంగసుందరముగ చేయఁబడినది. ముస్లిములను హిందువులనుగూడ నీమాయుద్యమమునెడల నొకరితోనొకరు స్పృహవహించి సహాయము చేయుదురుగాక అని కోరుచున్నాము.

ఈ గ్రంథము ననువాదసందర్భమున గ్రంథకర్త కనేకవిధముల సహాయముచేసిన ప్రెసిడెన్సీకాలేజీ అరబ్బీ, పెర్షియను, ఉర్దూమున్నీ గారగు జనాబు హాజీముహమ్మదు ఇస్మాయిలు సాహేబుగారిని, అనంతపురకలశాలయందచే స్థానముననున్న జనాబు ఆఫ్ జుల్ ఉలేమా కె. ఎమ్. ఫరూకీసాహేబుగారిని మాకృతజ్ఞతను తెలుపుచున్నాము.

ప్రకాశకులు.

శ్రీ

కురానుషర్ఫ్

కాండము. 1.

సురా 1 ఫాతిహా.

మక్కా—7 పద్యములు

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవుని పేర.

జ గ న్నా థా !

దయాదాక్షిణ్యమూర్తీ !

రక్షణదినాధినాథా ! నీకు నతులు !

మేము నిన్నే యారాధింతుము. నీకే మొఱి డెదము.

మమ్ము ఋజు మార్గములఁ జేయుము.

నీకోపమునకుఁ బ్రాత్రులుకానివారును,

నీ మార్గమును దప్పనివారును,

నీవనుగ్రహించినవారును బోవు మార్గముననే మాకును దారిఁ
జూపుము.

సురా 2 గోవు.

మదీనా-286 పద్యములు-40 రుక్కులు.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

అధ్యాయము 1.

అలీఫ్. లామ్. మీమ్. ముహమ్మదువారి యాజ్ఞాప్రకారము.

ఈ గ్రంథముఁగూర్చి యెట్టిసంశయమునులేదు. దైవభీతిపరుల కిది రక్షణమార్గము.

దృగ్గోచరములుకాని సత్యములనుసమ్మవారును, పార్థివ (సమాజ్) సలుపువారును, దమకు మేము ప్రసాదించినదానినుండి దేవునికొఱకు వినియోగించువారును,

నీకును, నీకుఁబూర్వమును దెలిసినదానిని సమ్మవారును, రాఁబోవుదినమునందు సంపూర్ణవిశ్వాసము గలవారును,

వీరికిఁ బ్రభువు మార్గముఁజూపును. వీరి కిష్టశ్రేయఃప్రాప్తి యగును.

విశ్వాసహీనులనిననో, వారికినూచననిచ్చినను, నీయకపోయి నను నొకటే. వారు నమ్మరు.

వారిహృదయములకును జెవులకును దేవుఁడు మూఁతలుకల్పించి యున్నాఁడు. వారికన్నులపైఁ బొర క్రమ్మియున్నది. వారికిఁ దుది దినమున ఘోరశిక్ష రానున్నది.

అధ్యాయము-2.

“తుదిదినమునందును, దేవునియందును మాకు నమ్మకమున్నది” అని కొందఁడు అందురు. కాని వారుభక్తియుతులు కానేరారు,

వారు దేవుని నతనిభక్తులనుగూడ మోసపుచ్చుచున్నామని యనుకొందురుగాని, తమ్ముఁ దామే మోసగించుకొనుచున్నా మను మాట వారికిఁ దెలియదు.

10 వారిహృదయమునం దింతకుపూర్వ మవిశ్వాసరోగ ముండెను. ఈ కురాను వచ్చినతరువాత దేవుఁ డీరోగమును హెచ్చుచేసెను. ఈగ్రంథము దైవప్రోక్తము కాదని యసత్యములు పల్కినందుకు దేవుఁడు వారికి ఘోరశిక్షను విధించును.

మీరు భూమిపై నెట్టియల్లరులను జేయఁగూడదని వారికిఁ జెప్పఁగా “మేము సుధాసకర్తలముమాత్రమే” యని వారందురు.

వారేకదా యాయల్లరులకుఁ గాగకులు ! అయినను నది వారికిఁ దెలియదు.

“తక్కినజనులు నమ్మినట్లే మీరును నమ్ము” డని వారితో ననినచో వారు, “మూర్ఖులవలె మేమును నమ్మవలయునా” అని తిరిగి యడిగెదరు కాని తామే మూర్ఖులనుమాట వారికి గోచరింపదు.

వారు భక్తులతోఁ గూడియున్నప్పుడు “మేమును భక్తులమే” అని యందురు. వారినుండి దూరమయి, తమసైతానులతోఁ గలిసియు న్నప్పుడు “నిశ్చయముగా మేము మీతోడివారమే. భక్తులను జూచి మేమపహాస్యము చేయుచుందు” మందురు.

దేవుఁడు వారినిజూచి నవ్వుచు నాయల్లరులయందే చిరకాలము తేన్నుగానకుండునట్లు చేయఁగలఁడు.

వారు రక్షణను వదలుకొని తప్పును చేకొనుచున్నారు. వారి బేరమేమియు సాగదు. వారు సరియైనత్రోవను స్థిరముగనుండలేదు.

కొందఁ అగ్నినివేల్చినప్పుడు దానినుండి వెలుతురువచ్చినంతనే దేవుఁడు వారిదృష్టిని దీసివేసెను. వారు తిరిగి యంధకారములో దేవులాడసాగిరి. వీరును వారివలెనే దేనినిం గానజాలకున్నారు.

వారికి చెప్తుడు, మూగ, గ్రుడ్డి; అందుచేవారు తప్పనుండి వెనుకకు మఱల సమర్థులుగారు.

లేదా, కారుమేఘములుగ్రమ్మి, చీకటి, యుటుములు, మెఱపులు, నావరించుకొనినప్పుడు, పిడుగుపడునేమో, చచ్చిపోవుదుమేమో యని చెవులలో వ్రేళ్ళను దూర్చికొను వారివలె వారున్నారు.

దేవుడు భక్తిహీనులచుట్టును గూడుకొనియున్నాడు. వారాతని నుండి తప్పించుకొనఁజాలరు.

20. మెఱపు కన్నుల మిఱుమిట్లుకొలిపి వారిదృష్టుల నపహరించును అది మెఱయునంతసేపును దానిసాహాయ్యమున వారునడచుచుందురు కాని, చీకటి వారి నావరించినతోడనే యాగిపోయెదరు. దైవేచ్ఛ యున్నచో వారు తమ కన్నులనుజెవులనుగూడఁ గోల్పోవుదురు. దేవుడు సర్వశక్తుఁడుగదా!

అధ్యాయము. 3.

మక్కా-వాసులారా! మిమ్మును మీపూర్వులనుగూడ సృజించిన మీప్రభువు నారాధింపుడు. మీ కెట్టి కీడును గలుగనేరదు.

భూమిని మీకు శయ్యగను, నాకాశమును గప్పికొను వస్త్రముగను నిర్మించి, యాకాశమునుండి గంగను క్రిందికిదింపి, దానిమూలమున మీ కాహారముకొఱకు ఫలములను గల్పించియున్న మీప్రభువునకు భయపడుడు. దేవునికి సాటివా రితరులున్నారని వచింపకుడు.

మీకింకరునకుఁ బంపినవార్తనుగూర్చి మీకు సంశయమున్నచో, మీరు సత్యవంతులరేయైనచో, నట్టివార్తను మఱియొకదానిని చూపెట్టి, దానికి సాక్షులను గనఁబఱుపఁగలరా?

అట్లు మీరు చేయఁజాలరు. అట్లు చేయఁజాలనిచో మనుష్యులను, జాళ్ళను నింధనములుగాఁ గలిగి, విశ్వాసహీనుల కేర్పఱుపఁబడిన యగ్నికొఱ కెదురుచూచుచుండుడు.

కాని, విశ్వాసయుతులై, ఋజుమార్గవర్తులగువారికి నదీ ప్రవాహములదరి నుపవనములు కలుగనున్నవను సువార్తనుచాటుము. అట్టిఫలములు వారి కాహారముగా నున్నంతకాలమును వారు “పూర్వమును మా యాహార మిదే” యని యందురు. అట్టి ఫలములే వారికి లభియింపఁగలవు. వారు పరమ పవిత్రులగు భార్యలతో నందు శాశ్వతముగ వసింపఁగలరు.

గొప్పవస్తువులవలె, నలుసులనుగూడ నుదాహరణములుగఁ దీసికొనుట దేవునికిఁ దప్పకాదు. విశ్వసించినవా రది దేవునినుండివచ్చిన సత్య మని తెలిసికొందురు విశ్వసించనివారు “ ఈయదాహరణము వలన దేవునియభిప్రాయమే” మని యడుగుదురు. అట్టి యుదాహరణములవలన ననేకులకాతఁడు దారిచూపుచు చాలమందిని దారి తప్పించుచుండును కాని, యాయుదాహరణము స్థిరపడినపిదప దేవుని యాజ్ఞ నుల్లంఘించి, యాతఁడు కలుపవలయునను దానిని వేటు సేయుచు భూమిపై నక్రమముగ సంచరించు దుర్మార్గులనుదప్ప నితరుల నెవ్వరి నాతఁడు త్రోవఁదప్పింపఁడు. వీరే నష్టము నొందఁగలవారు.

నీవు దేవునియందు విశ్వాసముంచకెట్లుందువు ? నీవు చనిపోవఁగా నాతఁడు నీకుఁ బ్రాణముఁబోసెను తిరిగి యాతఁడు నిన్నుఁ జంపఁగలడు. తరువాత నాతఁడు నీకుఁ బ్రాణదాతయై తనయొద్దకు నిన్ను జేర్చుకొనును.

• అతఁడే భూమియందుఁగల సర్వమును నీకొఱకు సృజించి, స్వర్గమునకేగి, దాని నేడు ఖండములుగాఁ జేసినవాఁడు. అతనికిఁ దెలియని దేమున్నది ?

అధ్యాయము 4.

3. నీప్రభువు దేవతలతో “ఇదిగో! భూమిపై నాకుమాటుగా నొకని నుంచుచున్నా” ననెను. వారు, మేమిచట నీపవిత్రతను

గొనియాడుచుండఁగా నచట చెడుగుజేయుచు రక్తప్రవాహములఁ గలిగించువాని నుంచెదవా? ” యనియడిగిరి. ఆతఁడు “నిశ్చయముగా మీకుఁ దెలియనిది నాకుఁ దెలియు ” ననెను.

పిదప నాతఁడు సర్వవస్తువుల నామములను ఆదామునకు నేర్పి యావస్తువులనే దేవతలముందట నిడి “మీరే జ్ఞానుల రగుదురేని యీవస్తువుల పేళ్ళేమో మాకుఁ దెలుపుఁ ” డనెను.

వారు “నిన్నుస్తుతించుచున్నాము. నీవు మాకనుగ్రహించి నదితిప్ప నొం డెద్దియుమాకుఁ దెలియదు. నీవే సర్వజ్ఞుడవు. బుద్ధి శాలివి ” అనిరి.

అప్పుడాతఁ డాదాముతో “ఓయీ! వానినామములను మీరి కెఱింగింపు ” మనెను. ఆతఁడు వానిని దెలిసినంతనే దేవుఁడు దేవతల వంకడిరిగి “ స్వర్గమునందును, భూమియందును గల రహస్యవస్తువులు నాకుఁదెలియుననియు, మీరు వెలిపుచ్చువిషయములేకాక, దాచి నవిగూడ నాకుగోచరములే యనియు మీతోఁజెప్పలేదా ? ” అనెను.

పిదప మేము దేవతలతో “ఆదామునకు నమస్కరించి యాతనిఁ గొలుపుఁడి ” యన, వారును నట్లుచేసిరికాని, “ఇబ్లీసు ” అను నైతా నుపేక్షించెను. అతఁడు గర్వముతో నుప్పొంగి, తిరస్కరించి తానును విశ్వాసహీనుడయ్యెను.

అప్పుడు మే మాదాముతో “ఓయీ! నీవును, నీభార్యయును నందనవనములో వసించుచు, మీయిచ్చవచ్చినవానిని దీసికొని, తినుచుండుడు. కాని, యీవృక్షముదరి మాత్రము చేరకుండు. అట్లు చేసినచో నాయాజ్ఞ నుల్లంఘించువా రగుదు ” రంటిమి.

కాని, నైతాను వారిని మాయాజ్ఞనుండి తప్పించి, స్థాన భ్రష్టులఁజేసెను. అప్పుడు మేము “మీరథోగతిం బొందుండు. మీరొం డొరులకు శత్రువులగు కండు. మీకు భూమి వాసస్థానమగును. అందు

కాండము-1. సురా-2. గోవు.

మీకు గావలసినయాహారము కొంతకాలమువఱకును లభింపఁ గల ” దంటిమి.

అప్పు డాదాము ప్రభువునుండి స్తుతివాక్యముల నేర్చికొనెను. ప్రభు వాతని ననుగ్రహించెను. కరుణాలవాలుఁ డగుప్రభువున కదే కదా ప్రీతి!

మేము “ ఇచ్చటనుండి యంపఱును దిగిపొండు. ఎన్నఁడైనను మీకు మార్గదర్శకమగు సూచనను మే మీయఁగలము. ఆసూచనను లక్షించినవారి కేభయమును నేదఃఖమును రాఁజాలదు.

కాని, మాసూచన లసత్యములనుచు, నమృతములేనివారగ్ని యందు వేల్వఁబడుదురు. అందువారు చిరకాలమువసీరఁగల ” రంటిమి.

అధ్యాయము-5.

40 ఇస్రాయేలుసంతతివారలారా! నేను మీకొకవరము నను గ్రహించితిని. దానిని మఱువకుండి. మీరు నాకిచ్చిన వాగ్దానమును బాలింపుండి. నేను నావాగ్దానమును మఱువను. కావున నన్నారా ధింపుండి! మీవేదములు సత్యములని నిర్ధారించుటకు నేనుపంపిన సూచనలందు విశ్వాసముంచుండి! దానిని విశ్వసించనివారిలోఁ బ్రథ ములు మీరలే కాకుండి! తుచ్ఛమగుధనము నాసించి, నాసూచన లను పరిత్యజింపకుండి! నాకు భయపడుండి!

సత్యము నసత్యముతోఁ గప్పిపుచ్చకుండు. మీకు సత్యము తెలిసినప్పుడు దానిని దాఁచకుండు.

ప్రార్థనను మఱువకుండు. మీరు న్యాయముగాఁ జెల్లింపవల సినదాని నేగవేయకుండు నమస్కరించువారితోఁ గలిసి నమస్కరింపుండు.

ఋజుమార్గము నితరులకుబోధించి, మీరే దానిని వీడ్చెదరా? మీరు గ్రంథమును జదువుదురే! మీ కదియర్థము కాలేదా?

ఓర్పుతోఁ బ్రార్థించుచు సహాయముఁగోరికొనుఁడు. ఇది చాలఁ గష్టమగుపనియే.

కాని, తమప్రభువును జేరఁ గలమనియు, వానియొద్ద కే తుదకుఁ జేరఁగలవారమనియు, జ్ఞప్తియందుంచుకొను దీనమానసుల కదియొకకష్టము గానేరదు.

అధ్యాయము 6.

ఓ యిస్రాయేలు సంతతివారలారా, నేనుమీకు వరము లొసంగిన యనుగ్రహబుద్ధిని మఱవఁజూకుఁడీ ! మానవసంతతియంతటి లోను, మీకే యమేయములగువరములఁ బ్రసాదించియున్నాను.

ఆదినమున నొక యాత్మ మఱియొక యాత్మకు బాధ్యత వహింపఁ జూచు. వారికొకకు మధ్యవర్తు లెవ్వరును బనికిరారు ధనమిచ్చి యైనను వారు వదలించుకోలేరు. వారికిఁ గొంచెమైనను సహాయము దొరకదు. ఆదినమునకు భయపడుఁడీ !

మిమ్ము ఘోరశిక్షకుఁ బాత్రులఁగాఁ జేసిన ఫిరౌనుజనుల నుండి మిమ్ము రక్షించియుంటిమని మదినుంచుకొనుఁడు. వారు మీ మగళిశువుల నందఱను జంపి, యాడుబిడ్డలను మాత్రము వదలి పెట్టిరి. ఇది మీప్రభువునుండి కలిగిన మహాశోధన.

50 మీకు సముద్రము దారివదలునట్లుచేసి, ఫిరౌను జనమును మీరు చూచుచుండఁగనే జలముల ముంచి చంపితిమి.

మేము మూసాతో నలువదిదినములు గోష్ఠిసలుపుచుండ నాతఁడు లేకుండుటఁజూచి గోవత్సమును గ్రహించి దానిని గుర్మార్గులరై చంపితిరి.

అట్లుచేసినను, మీరు కృతజ్ఞులరై యుందురుగదా యని మిమ్ము ఊహించి యుంటిమి.

మీకు మార్గదర్శకముగ నుండుటకు మూసాకు గ్రంథమును వెలుతురును మే మొసగితిమి.

మూసా తనజనముతో “నాజనులారా, మీయారాధన కొఱకు గోవత్సమును గ్రహించి మీకీడుకొఱకే పాపమునొనర్చితిరి” కావున మీసృష్టికర్త నాశ్రయించి, మీలో ద్రోహులగువారిని బరిమార్పుడు. ఇందువలన నాతనియనుగ్రహమును బడయఁగలరు” అనెను. అప్పుడు ప్రభువు మిమ్ముకృపాదృష్టి నాలోకించెను. ఆతఁడు కరుణాలవాలుడు ; అనుగ్రహింపఁగలవాఁ డాతఁడొకఁడే !

మీరు మూసాతో “ఓయీ! దేవుఁడు మీకు స్పష్టముగాఁ గనఁబడునంతవఱకును నిన్ను మేము నమ్మఁజాలము” అంటిరి. మెటనే మీరుచూచుచుండఁగ నే, పిడుగుపడి మీరుపడిపోవఁగా,

బహుశః మీగుకృతజ్ఞతాపూర్వకవదనమాల నస్పింపఁగల రని మిమ్ము మూర్ఖునుండి లేవఁదీసితిమి

పిదప మిమ్ము మేఘములచే నాచ్ఛాదితులఁజేసి,యమృతమును, నత్తలను వర్షింపఁజేసి, “మీయాహారముకొఱకు మేమనుగ్రహించినవానిలో మేలివస్తువులను దీసికొని తినుఁ” డంటిమి. కాని మీ రావస్తువులను ప్రోగుచేసి దాచియుంచుకొనుటచే మీకు మీరే చేటుఁ దెచ్చుకొంటిరి.

“ఈపురముబ్రవేశించి, యందు మీయిచ్చవచ్చినవానిం గడుపారఁ దిని ద్వారముకడ సాష్టాంగనమస్కారములతోఁ బ్రవేశించుచు ఊమింపుఁ డని వేడుకొనుడు. మీపాపములను ఊమించి, సన్మార్గవర్తులకు మఱితఁహెచ్చుగా నిత్తుము” అని మేమంటిమి.

కాని దుష్టవర్తనులు మేమనినదానిని తార్కాణు చేసిరి; వారిపై వారిదుర్మయములభారము మోపి, స్వర్గమునుండి కోపదృష్టిం జూచితిమి

అధ్యాయము 7.

60. పిదప మూసా తనజనులు దప్పితిచ్చి కొనుటకు నీ రడుగఁగా “నీచేతికట్టతో బండతాతిని తాకు” మంటిమి. అట్లాతఁడు తాఁకఁ గనే యందుండి పండ్రొం డూటలు బయలువెడలఁ, బ్రతిజాతివారును దాముతాము త్రాగుట కేర్పఱుపఁబడినసానములను గుర్రెఱింగిరి. మేమును వారితో “దేవుఁడు మీకుఁ బ్రసాదించినదానిని తినుచుఁ ద్రావుచు నుండుడు; కాని మీదుర్జయములచే భూమిపై నపరాధముల నాచరింపకుడు” అంటిమి.

మీరు మూసాతో “ఓయీ ! ఒకపేరీతి యాహారముచే మాకు మొగము మొత్తుచున్నది. కావున నీప్రభువును బ్రార్థించి భూసంబంధ మగునాహారముఁ బ్రసాదించునట్లు చేయుము. భూమియందలి యాకుకూరలు, గుమ్మడికాయలు, వెల్లుల్లి, తోటకూర, యెఱ్ఱయుల్లి, మొదలగుపదార్థములు మాకుఁ గావలె” నంటిరి. అతఁడు “ఏమిది ! మేలివస్తువులను మీ కిచ్చియుండ జెడుపదార్థములను మీ రేల కోరుచున్నారు ? ఒకపురమునకుఁ బొండు, అచట మీరు కోరినది లభించు” ననెను. వారియందు దుష్టత్వమును దారిద్ర్యమును నచ్చుపడెను. అంతట వారు కోపావిప్లవాదయులై ప్రభువును వీడి చనిరి. వారు దేవునిసూచనలను నమ్మక క్రవక్తల నధర్మముగఁ జంపి, తిరుగుబాటు చేసి, యాజ్ఞల నల్లంఘించుటచేతనే యిట్టియాపద వారికిఁ దటస్థించెను.

అధ్యాయము 8.

నిశ్చయముగా విశ్వాసులు, యహూదీలు, నస్రానీలు, సబా వారు — ఎవ్వరైనసరే — దేవునియందును బ్రళయదినమునందును నమ్మకము గలవారు, ఋజుమార్గప్రవర్తకులు, వీరందఱును బ్రభువు

సమ్మానమును బడయఁగలరు. వారికి భయముగాని దుఃఖముగాని కలుగఁబోవు.

మేము మీతో నొడంబడికఁజేసి మీశర్వతమునెత్తినవిషయమును జ్ఞప్తియం గుంచుకొనుఁడు. మేము “మీకు వెల్లడించినవిషయమును భక్తితో నవలంబించి, భయము కలిగి, దానిలో నేమున్నదో జ్ఞాపక ముంచుకొనుఁడు.”

అని యిట్లు మీకుఁ దెలిపినను మీరు వెనుదిరిగి యున్నారు. దేవునికృపయే మీపై లేకుండిన మీరు నవ్వవర్ణములోనే చేరియుండురు.

సబ్బాతుదినమం దాజ్ఞల నుల్లంఘించినవారిని మీ రెఱుంగు నరు గదా! వారిని వికృతముఖములుగల క్రోతులుగా మార్చితిమి.

ఆకాలమువారికిని, దరువాతికాలమువారికిని భయసూచనల నిచ్చితిమి. దైవభీతిపరులకే యాసూచన !

మూసా తనజనులతో “దేవుఁడు మిమ్ముక గోవును బలియింప నెనుగదా !” అనెను. వారు “ఏమి, మాతో హాస్యమాడుచున్నారా ?” అనిరి. అతఁడు “దైవానుగ్రహమున నేను మూర్ఖవర్ణములోఁ జేరకుండును గాక !” అనెను.

“ఆ గోవెట్టిదో మీప్రభువును మాకు విశదముచేయు మను” మని వా రాతనితో బల్కఁగా నాతఁడు “గోవు మునుసలిదియు, లేతదియుఁ గాక మధ్యవయస్సులో నుండవలయు నని దేవునియాజ్ఞ. కావున నాయాజ్ఞచొప్పున జేయుడ” నెను.

వా రపుడు “దానిరం గెట్టిదో మాకు విశదపఱుపు మని నీప్రభువు నడుగు” మన నాతఁడు “అది కపిలగోవు ; తేజోవంత మగువర్ణము గలిగి యుండును. చూచువారి కది యానందదాయక మగునని దేవుఁడు చెప్పినాఁ” డనెను.

70. అంత వారు “అయో వెట్టిదో మా కింకను దెలియలేను. మాదృష్టి కన్నియావులు నొకచేరితిగ నుండును. దైవానుగ్రహమున మాకు సరియగుమార్గము లభించునుగాక! నిశ్చయమగువృత్తాంతమును నీప్రభువు నడిగి తెలిసికొనుము. ఆతనియనుగ్రహ ముండిన మాకు సరియగురక్షణ దొరకు” ననిరి.

అతఁడు, “భూమిదున్నటవలనను, పొలములకు నీగుప్పెట్టుట వలనను జీర్ణించినదిగాక, యది యారోగ్యవంతమై, దుష్టముకానిదై యుండవలె నని దేవు డనుచున్నాఁ” డనెను. వారును “ఇప్పుడు సత్యమును దెచ్చియున్నా”నని పల్కి యట్టిగోవును బలియిచ్చిరి. ఇంత యైనగాని వా రట్టిబలి నీయకుండియుండురు.

అధ్యాయము 9.

పిదప మీ రొకనరహత్యఁ గావించి మీలో మీరు పోట్లాడుచుండఁగా మీరంతవఱకును రహస్యముగా నుంచియుండినదాని నాతఁడు బయలుపెట్టెను.

“ఆశవమును గోమాంసఖండిముతో, చాకుఁ” డని మే మంటిమి. బహుశః దీనివలన దేవుఁడు మీకు బోధ గలుగఁజేసి, తననూచనలఁ దెల్పి, చచ్చినవారిని బ్రదుకఁజేయును.

పిదప మీహృదయములు శిలవలెను, సంతకంటె నెక్కుడు కఠినములుగను, నయ్యెను. శిలనుండికదా నను లుబుకుచుండుట. కొన్నిశిలలు బీటలువారఁగా నందుండి జలము ప్రవహించుచుండ లేదా? కొన్ని దేవునికి భయపడి యణఁగిపోయినవి. దేవుఁడు మీ కర్మలకన్నిటికిని సాక్షియై యున్నాఁడు.

మీరు సంతోషించుటకా, యహుదీలు విశ్వసింపవలయును? అందు గొండలు దేవునివార్తను విని బోధపఱచుకొనియు దాని యర్థమును తార్కారు చేసిరి.

వారు విశ్వాసయుతులతోఁ గలిసియున్నప్పుడు, “మేము విశ్వసించితి” మందురు. వారిని వీడి యున్నప్పుడు, “దేవుఁడు మీకు చెప్పినదానిని వారికెఱింగించెదరా ? మీప్రభువుముందఱి మీలో వాదించుటకు వారిని రమ్మనుఁ”డని యందురు. వారి యుద్దేశము నీకు తెలిసినదా ?

వారు దాచినదానిని, వెల్లడించినదానిని గూడ దేవుఁడు తెలిసికొనఁగలఁ డని వారికిఁ దెలియదా ?

వారిలోఁ గొందఱు విద్యావిహీను లున్నారు. వారి కీగ్రంథముఁ గూర్చి తెలియదు. వారి కసత్యములు మాత్రము తెలియును. వారి కవ్యక్తము లగునూహలు మాత్ర మున్నవి.

స్వహస్తములతో నీగ్రంథమును దప్పుగ వ్రాసి, పిదప దానిని తుచ్చలాభమున కమ్మటకు, ‘ఇదియే దైవప్రోక్త’ మనువారు దుఃఖభాజను లగుచురుగాక ! తమచేతులు వ్రాసినదానికై వారికి దుఃఖము కలుగునుగాక ! వారు పొందినలాభమే వారికి దుఃఖముఁ గూర్పుఁగాక !

80. “మేము సరకాగ్నియాదు కొలఁదిదినములు మాత్రమే యుండు” మని వా రంచురు. “మితో దేవుఁ డట్లు చెప్పియున్నాఁడా ? అయిన నాతఁడు తనమాటను ద్రిప్పివేయఁగలఁడు. మీకుఁ దెలియనిదానిని దేవుని కంటఁగట్టుచున్నారా ?” అని వారి నడుగుము.

కాని తమదుష్కృత్యములే తమకు లాభకారులై యుండఁ బాపము నావరించియున్నవా రగ్నియందు వాసముచేయుచుఁ జిర కాల ముండఁగలరు.

విశ్వాసము కలిగి, ఋజుమార్గగాము లగువారు స్వర్గమందు చిరవాసము చేయుదురు.

అధ్యాయము 10.

ఇస్రాయేలుసంతతివారితో మే మొడంబడిక చేసికొనిననాడు “దేవుని దప్ప నితరుల నారాధింపకుడు. తలదండ్రులు, బంధువులు, ననాథులు, దోస్రులు నగువారియొడ దయఁ గలిగి యుండుఁడు, ధర్మమైనదానినే జనులకు వచింపుఁడు, ప్రార్థన మానకుండు. విధివిహిత మగుభిక్షను పెట్టుచుండు” డంటిమి. అప్పుడు మీలోఁ గొందఱు తప్ప నందఱును వెనుదిరిగి దూరముగా వెడలిపోయిరి.

ఒకరినొకరు సఱకుకొనఁగూడ దనియు, నొకరిగృహముల నుండి యొకరిని పోఁద్రోలఁగూడ దనియు, మీలోమీరే యొడంబడిక జేసికొని, దాని కంగీకరించి, దానికి మీరే సాక్షులై యుంటిరి.

పిదప నొకరి నొకరు సఱకుకొనినవారును మీరే. మీలోఁ గొందఱిని వారిగృహములనుండి పాఱద్రోలినవారును మీరే. ఒకరి కొక రెగ్గుచేసికొని యనూయాపరులై యుండినవారును మీరే. వారు మీకు శరణాగతులైనప్పుడు ధర్మేతరులై వారిని త్రోసివేసిన వారును మీరే. అట్లయిన సీగ్రంథములో నొకభాగమునందు విశ్వాసమును మఱియొకభాగమునందు విశ్వాసము లేకుండుటయునా? ఇట్లు చేసినవారి కిహముందు ఫలము సిగ్గుగాక మఱియెద్ది? దేవుఁడు మీరు చేయుచున్నదానిని జూచుచునే యున్నాడు. రక్షణదినమున నట్టివారి నతిక్రూరశిక్షకుఁ బ్రాత్రులఁ జేసెదము.

రాజోవుదినమును లక్ష్యపెట్టక యీజీవితమే ప్రధానమును వారు వీరే. వీరికి బాధ యొకించుకయుఁ దగ్గఁబోదు. వీరి కెట్టిసహాయమును గలుగదు.

అధ్యాయము 11.

ఇదిగాక మూసాకు గ్రంథము నిచ్చి, యాతనితరువారఁ బ్రవక్తల సంపిఱిమి. మరియుముపుత్రుఁడగు ఈసా తాను జేయవలసినపనిని

స్పష్టముగా నిర్ణయించి యాతనికిఁ బరిశుద్ధాత్మను బ్రసాదించి శక్తి మంతునిగ నొనర్చితిమి. కాని, మీకిష్టము లేనిదానిని జెప్పుప్రవక్త వచ్చునప్పుడెల్ల గర్వముచేఁ గన్నుగానక, కొందఱిని కృత్రిములనుగ నొచి, కొందఱిని చంపెదరా ?

వారు, “మాహృదయములు సంస్కారముఁ జెందలే” డందురు. దేవుఁడు నిశ్చయముగా వారియవిశ్వాసముపై వారిని శపించి యున్నాఁడు ! విశ్వాసులు చాలకొలఁదిమందియే.

వారు విశ్వసింపనివారిపై జయము కలుగవలె నని పూర్వము కోరియుండిరి. వారికిఁ బూర్వము వచ్చినవార్తను రూఢివఱుచుచు నీ ‘కురా’ ననుగ్రంథ మిప్పుడు రాఁగా వారు తెలిసియు దానిని గ్రహింపరైరి. విశ్వాసహీనులు దైవశాసనములను లగుదురుగాక ? 90. తనకింకరులలో నిష్టమువచ్చినవారికి దేవుఁడు వరములనిచ్చుట సహింపలేక, దేవుఁ డంపినవార్తను నమ్మక, వారు తుచ్ఛలాభమునకై యమ్ముడుపోయినారు. ఇట్లు వారు దేవునిక్రొధపరంపరలను దమపైఁ దెచ్చికొనినారు. విశ్వాసహీనుల కతిలజ్ఞాకరమగుశిక్ష కాఁగలదు.

“దేవుఁడు పంపినదానిని విశ్వసింపు” డని వారితోఁ జెప్పఁగా వారు “స్వయముగా మాకు వచ్చినదానినే మేము నమ్మెద” మని పల్కియుఁ దమనోటినుండి వచ్చినదే యాపంపఁబడినదానిని స్థిరపఱచున దైనను నమ్మరు. “అట్లయినఁ బూర్వము మీరు విశ్వసించినవారయ్యై దేవునిప్రవక్తల నేల చంపితిరి” అని యడుగుము.

ఇదిగాక మూసా తాను జేయవలసినదానికిఁ బ్రమాణములఁ దీసికొని వచ్చెను. కాని, యతఁడు లేకుండుటఁజూచి, మీరు గోవత్సమును దేవుఁడని నమ్మి దుష్టులై వర్తించితిరి.

పిదప మేము మీయొడంబడిక నుగ్రికరించి, మీపైఁ బర్యవ్రామునైతి, “మేము మీకిచ్చినదానిని గట్టిగ నవలంబించి చెవియొగ్గివిను”

డంటిమి. మీరు, “మేము వినియుఁ దిరుగుబాటు చేసినా” మంటిరి. వారికృతఘ్నతకు మాటుగా వారు తమగోవత్సమునడఁగల ప్రేమ నాస్వాదించవలసి వచ్చెను. “మీరు విశ్వాసుల రైనచో, మీవిశ్వాస మూలముననే యొకదుష్టకృత్యము నొనర్చితి” రని పలుకుము.

“ఇకముందు దేవునితోడివాసము ముఖ్యముగ మీకే కలుగునా? ఇతరులకు చేకూరదా? మీరే విశ్వాసులరా? అయిన నృత్యపును గోరికొనుఁడు. చూతము,” అనుము.

కాని, వారు తమకు ముందుగనే తమకర్మలను బంపికొని యుండిరి. అందుచేతనే వారి కట్టికొరిక పొడమకుండెను. నుష్ట లెవ్వరో దేవుని కెఱుకయే కదా !

బహుదైవారాధకులకంటె వారికిఁ దమప్రాణములపై నాశ హెచ్చు! వారిలో నొక్కొక్కఁడు వేయిసంవత్సరములు జీవింపఁ గోరుచుండును. ఎన్నడును జావక బొందెత్తోనే వారుండఁజాలినను శిక్షమాత్రము వారికిఁ దప్పదు. దేవుఁడు వారుచేయుదానిని జూచుచునే యున్నాఁడు.

అధ్యాయము—12.

కురాను పూర్వముచెప్పబడినరహస్యములను రూఢి పఱుచును. అది రక్షణమార్గమును జూపునది. విశ్వాసయుక్తుల కది సువార్త. అట్టికురానును నీహృదయమున నెలకొల్పిన,

జిబ్రీలునకుఁ గాని, దేవుఁడు, నాతని దేవతలు, మీకాలు, వీరిలో నెవరికి శత్రువైనను, దేవునికి శత్రువే యగును. దేవుఁడు విశ్వాసహీనులకు శత్రువై యున్నాఁడు.

ఇది గాక స్పష్టనూచనలను నీ కొసగి యున్నాము. విశ్వాసులు తప్ప నితరులు దానిని విశ్వసించరు.

100. వారు నీతో నెప్పుడు నేదోయొకయొడంబడికఁ జేసికొనుచునే యుందురు; కాని కొందఱు దాని సతిక్రమించుచుందురు. చాలమంది విశ్వసింపనే విశ్వసింపరు.

పూర్వము వారికిఁ దెలియఁజేసినరహస్యములను స్థిరపఱచుటకు దేవునియొద్దనుండి వారికడ కొకప్రవక్త వచ్చినప్పుడు, ఆవేదమును గ్రహించినవారిలోఁ గొందఱు దైవగ్రంథమును వెనుదోసి యది తమకుఁ దెలియనట్లు నటించిరి.

సులైమాను విశ్వాసియేకాని యాతనిప్రజలు సైతానులను విశ్వసించుచుండిరి. సైతానులమార్గమునే వా రవలంబించిరి. చిల్లంగియును, హరుత్, మరుత్ అను నిద్దఱుదేవతలకు బాబిలునొద్ద లభించినవిద్యయును, వారికి సైతాను లభ్యసింపజేసిరి. కాని, యీ యిద్దఱును వారితోఁ దొలుత, “మేము మీకుఁ ద్రోవఁ దప్పించువారమే. అందుచేత విశ్వాసహీనులరు కాకుండు” డని చెప్పి యట్టి దానినిఁ గఱుపఁజొచ్చిరి. ఈయిరువురివలననే వారు భార్య యనియు భర్త యనియు విభాగముఁ జేయ నేర్చికొనిరి. కాని దైవాజ్ఞ లేనిదే వారెవ్వరిని బాధపెట్టలేదు. తమకు హానికరమైనదానినేకాని లాభకరమైనదానిని వారభ్యసింపలేదు. కాని యావిద్యను తెచ్చినవాఁడు మున్నుం దించుకయు నుపయోగకడఁడని వారికిఁ దెలియును. వారికే తెలిసియుండినచో వారు తుచ్చలాభమునకై యమ్ముడు పోయియుండి రని తెలిసికొనకపోరు.

వారికి దేవునియందు భక్తివిశ్వాసము లున్నచో వారిని దేవుఁడు మిక్కిలిగా బహుళరించి యుండును. కాని వారి కది తెలియదు.

అధ్యాయము 13.

విశ్వాసులారా ! మాప్రవక్తతో “రాజినా” మమ్ముల

వినుడు అనకుడు. “అంజుర్నా” (కొంతగడువు ననుగ్రహింపుడు) అనుడు విశ్వాసహీనులు ఘోరశిక్ష ననుభవింపఁగలరనిగుర్తింపుడు.

కురాను ననుసరించువారిలోను, విగ్రహారాధకులయందును నవిశ్వాసకులు నీ ప్రభువునుండి యెట్టిమేలును గోరకున్నారు. కాని, దేవుడు తనయిచ్చవచ్చినవారినిఁ గరుణఁజూచును. అతఁడు దయా సింధుడు !

మే మేవాక్యములనైన రద్దుచేసినను, మఱువఁ జేసినను, వానికి సమానములను సంతకుమించివానిని వానికిమాఱుగా నిచ్చుచున్నాము. దేవుడు సర్వశక్తుఁ డనుమాట నీకుఁ దెలియదా ?

స్వర్గమర్త్యాధిపత్యము దేవునిదే యనియు, దేవుడు దప్ప సహాయకుఁడును బోషకుఁడును నితరుడు లేఁడనియు నీకుఁ దెలియదా ?

పూర్వకాలమువారు మూసా నడిగినదానినే మీరు మీప్రవక్త నడుగుచున్నారా ? కాని, భక్తిని వీడి యవిశ్వాసి యగువాఁడప్పదే ఋజుమార్గమునుండి తప్పిపోయి యున్నాఁడు.

గ్రంథావలంబకులలోఁ గొండఱికి సత్యము స్పష్టముగాఁ దెలియఁజేయఁబడినను విశ్వాసులగుమీపై నసూయచే వారు మిమ్ము తిరిగి నమ్మకుండునట్లు చేయఁబ్రయత్నింతురు. కాని, వారిని క్షమించి, దేవుడు తనపనిని జేయసంతపఱకును, వారిసాంగత్యమున నుండకుము. నిజముగా దేవుడు సర్వవస్తువులపైనను సధికారము కలిగి యున్నాఁడు !

110 పార్థనను మానక, చెల్లించవలసినకున్నలను జెల్లింపుము. నీయాత్మకొఱకు ముందుగా నీవు పంపించుకొనునది దేవునియొద్ద నీకొఱకు వేచియుండును. నీవు చేయుదానిని దేవుడు తప్పక చూచుచునే యున్నాఁడు.

“యహూదీలును నస్రానీలును దప్ప నితరులు స్వర్గముఁ బొందనేర” రని వా రంగురు. ఇది వారికోరిక. “మీరు పల్కునది సత్యమైనచో సాక్ష్యముఁ దీసికొనిరం” డని వారినడుగుము

కాని, సర్వమును బరిత్యజించి, దీనముగా దేవునిపై దృష్టి నిలిపి, ఋజుమార్గవర్తు లగువారికి దేవుఁడు మేలు చేయఁగలఁడు. వారి కేభయముగాని, యేమఃఖముగాని కలుగఁజూడు.

అధ్యాయము 14.

ఇదిగాక యహూదీలు నస్రానీల కెట్టియాధారమును లేదనియు, నస్రానీలు యహూదీల కెట్టియాధారమును లేదనియుఁ బల్కుచుందురు. ఇద్దఱును కురాను చదువువారే. ఇట్లే యజ్ఞానవంతులును బల్కుచుండురు కాని, రక్షణదీనమందు దేవుఁడు వారిభేద కారణమును నిర్ణయింపఁగలఁడు.

దేవునియాలయములం దాతనినామమును స్మరింపకుండఁజేసి, యాయాలయములను నాశనముచేయువానికంటె నధికపాపి యెవ్వఁడుండును? అట్టివా రాయాలయములలోనికి భయములేకుండఁ జూఁజాలరు. వారి కిహమందు సిగ్గుబాటును, బరమందు ఘోరబాధయుఁ గలుగఁగలవు.

తూర్పుపడమరలు రెండును దేవునివే, కావున నీ పెటుతిరిగినను నాతనిముఖము గనఁబడును. అతఁ డనుతుఁడు. సర్వజ్ఞుఁడు.

దేవుని కొకకుమారుఁ డున్నాఁడని వా రందులు. అది యసత్యము! అతనినామము కీర్తనీయమగుఁగాక! స్వర్గములందును భూమియందును గలదంతయు నాతనిదే.

స్వర్గములకును, భూమికిని నేకసృష్టికర్త యగునాతని కంతయును విధేయత పఱించియుండును. అతని కేదేని నొకపని కావలెనన్న ‘ఇట్లగుము’ అనునంతనే యది యగుచుండును.

జ్ఞానకూన్య లగువారు 'దేవుడు మాతో మాటాడినఁ గాని, నీవు మాకొకసూచన నిచ్చినఁగాని, మేము నమ్మజాల'మందురు. వీరిపూర్వులు నిట్టిమాటలనే యనుచుండిరి. వీరిహృదయములును వారిహృదయములును నొక్కరీతివే. దృఢవిశ్వాసము గలవా రెల్ల రకును స్పష్టమగుసూచనలం జూపియున్నాము.

నీకు సత్యవాక్యము నిచ్చి పాపియున్నాము. నీవు నువ్వార్తను దీసికొని భయసూచన నొసగఁగలవు. సరకవాసులఁగూర్చి నిన్నెవ్వరును బ్రక్షింపరు.

120. వారిమతమును నీవవలంబించినఁగాని యహూదీలును, నస్రా నీలును నీతో సఖ్యపడరు. వారితో, 'నిజముగా దేవుని రక్షణయే రక్షణ' యని యనుము. నీకు సమకూరినజ్ఞానము ననంతర మింకను వారికోరికలనే యనుసరించితివేని దేవునినుండి సహాయకుఁడు గాని రక్షకుఁడుగాని నీకుఁ జిక్కఁబోఁడు.

మావలనఁ బుస్తకము ననుగ్రహింపఁబడినవారును, దానిని జదువవలసినరీతిగాఁ జదువువారును, వీరే దానిని నమ్ముదురు. దానిని నమ్మనివారు ఘోరనరకమునఁ బడుదురు.

అధ్యాయము 15.

ఇస్రాయేలుసంతతివారలారా ! మేము మీ కనుగ్రహించిన వరమును మఱువకుండు. మేము మిమ్ము మానవులలో శ్రేష్ఠులనుగా నొనరించితి మని జ్ఞప్తియం దుంచుకొనుండు.

అదినమున నొకయాత్మ మఱియొక యాత్మకు బాధ్యతవహించి యుండదు. దానిరక్షణకై ధనము స్వీకరింపఁబడదు. ఎవరిమాధ్యస్థ్యము నంగీకరింపఁబడదు. వారికెట్టిసహాయమును దొరకదు. అదినమును దలంచి భయపడుండు !

ఇబ్రాహీమునందు తన యాజ్ఞలను నిర్వర్తించి పృథువుశోధించి, “నిన్ను జనులపై ‘ఇమాము’ గాఁ జేయుచున్నా” మనునప్పు డాతఁడు, “నాసంతతివారికిఁగూడ నాయధికారమి” మృనెను. దేవుడు, “దుష్టవర్తనులతోఁగూడ న న్నొడంబడమందువా ? ” అనెను.

‘కాబా’ యనుపవిత్రోగేహమును మనుష్యునకు రక్షణస్థానముగా నొనర్చి, “ఇబ్రాహీమున్నగృహమును బార్థనస్థలముగాఁ జేసికొనుఁ” డని మే మన్నమాటను జ్ఞప్తియం దుంచుకొనుఁడు. “ఆగృహముచుట్టును బ్రదక్షిణము చేయువారికొఱకును, భక్తిపరులై యందు వాసముచేయువారికిని, అచట సాష్టాంగసమస్కారములు చేసి వారికొఱకును నాగృహమును శుద్ధిచేయుఁ” డని ఇబ్రాహీము, ఇస్సాయిలుల కాజ్ఞయిడితిమి.

అప్పు డిబ్రాహీము “ప్రభువా ! ఈదేశము సురక్షితమగునట్లును, దేవునియందును, బ్రశయదినమందును నమ్మినవారికి ఫలము లబ్బునట్లును జేయు” మని వేడికొనెను. దేవుడు “నమ్మని వారికిఁగూడఁ గొంతకాలమువఱకును మంచివస్తువులఁ బ్రసాదించి పిదప నరకాగ్నియందుఁ గూలనేసెద” ననెను. ఇది ఘోరవిపత్తు కాదా ?

అప్పు డిబ్రాహీమును, ఇస్సాయిలులును కలిసి యాగృహములకుఁ బునాదు లెత్తి “ప్రభువా, మేమిచ్చుదీనిని బరిగ్రహింపుము. నీవే శ్రోతవు ! సర్వజ్ఞుడవు !

ప్రభువా ! మమ్మును మాసంతతివారినిఁ గూడ ముస్లిములఁ (భక్తుల) గా నొనర్పుము. మామతవిధులను మాకు బోధపఱచి మా కభిముఖుడవై యుండుము. నీవు దయాళుడవు ! ప్రసన్నమూర్తివి !

ప్రభువా, నీనూచనలను వారికిఁ జూపఁగలయొకప్రవక్తను వారియందే లేవఁదీసి, కురానును, బుద్ధిని వారికిఁ బ్రసాదింపుము. వారినిఁ బవిత్రుల జేయుము. నీవు సర్వశక్తుఁడవు ! బుద్ధుఁడవు ! ” అనిరి.

అధ్యాయము 16

130. ఇబ్రాహీమీ మీలోకములో మా కిష్టుఁడగునట్లును బరలోకమున న్యాయవస్తులలో నొకఁ డగునట్లుగను మే మొనర్చితిమి. తనయాత్మను మూఢముగ నొనర్చి, నీచమగునట్లు చేయువాఁడు తప్ప నితరుఁ డెవ్వఁడు నిబ్రాహీముమతము నధిక్షేపింపఁడు.

ప్రభువు తనతో, “సర్వమును నా కర్పింపుము” అనునప్పు డాతఁడు, “బ్రహ్మాండాధినాథుఁ డగుదేవునికి సర్వము నర్పించుచున్నా” ననెను.

“పుత్రులారా ! దేవుఁడు మీ కొకమతమును గల్పించి యున్నాఁడు. అంగుచేత ‘ముస్లిములు’ (భక్తులు) కాకుండ మృతి నొందకుఁడు” అనునుపదేశమే ఇబ్రాహీము, యాకూబులు తమ సంతతివారి కొసగిన ధనము.

యాకూబు పౌత్రముల విడువనున్నప్పుడు మీ రాతనికడ నుండిరా ? అతఁడు, “నేను చనిపోయినపిదప మీ రెవ్వరినారాధింతు” రని తనపుత్రులఁ బ్రశ్నింపఁగా, వారు “నీకును, నీపూర్వు లగు ఇబ్రాహీము, ఇస్మాయీలు, ఇస్హాకులకును బ్రభువగునేకేశ్వరునే పూజింతుము. ఆతనియెడలనే మేము ముస్లిములమై యుండెద” మనిరి.

ఆసంతతివా రిప్పు డంతరించి పోయినారు. వారికర్మఫలము లను వారును, మీ కర్మఫలములను మీరును ననుభవింపఁగలరు. కాని వారు చేసినకర్మములకు మీరు బాధ్యులు కానేరరు.

అదిగాక వారు, “నిజమగురక్షణోపాయము మీకుఁ గావల
సినచో, యహూదీలలో, నస్రానీలలో కండు” అందురు. నీవు వానితో
“అట్లుగాదు. నిశ్చలభక్తియుక్తుడగు నిబ్రాహీముమతమునవలంబిం
పుడు. సత్యమును దైవముతో నితరదైవములను సాటితెచ్చి వారి
దారిఁ బట్టకుడు.” అని చాటుము.

మీరు “దేవునియందును, మాకు బంపఁబడినదానియందును,
ఇబ్రాహీము, ఇస్మాయిలు, ఇస్హాకు, యాకూబులకును నాయా
తెగలవారికిని దెలుపఁబడినదానియందును, మానా, ఈసాల కీయఁ
బడినదానియందును, బ్రభువువలన నాయాప్రవక్తలకు దెలిసినదాని
యందును, మాకు దృఢవిశ్వాసము కలదు. వారిలో నొకరి కొకరికి
భేదములఁ గల్పింపఁబోము. దేవునికే సర్వమును సమర్పించి ముస్లి
ముల (భక్తుల) మగుచున్నా” మనుడు

కావున నీవు విశ్వసించినట్లు వారును విశ్వసించినచో వారికి
సయ్యెనరక్షణోపాయము కలుగఁగలదు. కాని, వారు వెనుదిరిగి
నచో నీకు దూరమైపోయెదరు. దేవుడు సర్వమును విచుచున్నాడు.
తెలిసికొనుచున్నాడు. వారినుండి యాతఁడే నిన్ను రక్షింపఁగలడు.

‘ఇస్లా’ మనునది దేవుడు చేయుచుజ్ఞానన్నానము. దేవుడు
తప్ప నితరుఁ డెవఁ డట్టిన్నానముఁ జేయుంపఁగలడు? “ఆతనినే
మేము కొలిచెదము.

“దేవుడు మీకును మాకునుగూడ ప్రభువే! ఆతనిఁగూర్చి
మాతో వాదించురా? మీకర్మలను మీరు చేయుదురు. మాకర్మ
లను మేము చేయుదుము. మనము నిజముగా నాతనివారలమే!”
అని చెప్పుము.

140 “సత్యముగా, ఇబ్రాహీము, ఇస్మాయిలు, ఇస్హాకు,
యాకూబు లను నాయా తెగలవారిని, యహూదీలును, నస్రానీలు”నని

మీరంగురా ? దీనినిగూర్చి బాగుగ నెవరికిదెలియును ? దేవునికా, మీకా ? తనకున్న సాక్ష్యమును దేవునినుండి మఱుగుపఱచువానికంటె తప్పుచేయువాడు మఱెవ్వఁడు ? కాని, దేవుఁడు నీవుచేయుదానిని గుర్తించుచునే యున్నాఁడు.

ఆజను లిప్పు డంతఁచిపోయినారు. వారికర్మఫలమును వారును, మిఁకర్మఫలమును మీరును ననుభవింపఁగలరు. కాని వారి కర్మలకు మీరు బాధ్యులు గానేరరు.

కాండము. 2

అధ్యాయము 17.

“తాము వాడుక చేయుచుండిన ‘కెల్లా’ నుండి వా రేల మఱిలిరి ?” అని మూర్ఖు లాడుదురు. “ప్రాకృత్త్యములు రెండును దేవునివే, తనయిష్టమువచ్చినవాని సరియగుమార్గమున నాతఁడు ప్రవర్తింపఁజేయును.” అని నీవు చెప్పుము.

ఈరీతిగా మేము మిమ్ము మధ్యస్థులఁ జేసి, మీరు మనుష్య జాతికి సాక్షులుగా నుండునట్లును, మిమ్ముగూర్చి ప్రవక్త సాక్షిగా నుండునట్లును జేసితిమి. ప్రవక్తననుసరించువానినుండి యాతనికి వెను దిరిగినవానిని బోల్చికొనుటకు, పూర్వము మీరు వాడుచుండిన “కెల్లా” నేర్పఱిచితిమి. ఈమార్పువలనఁ గొంతకష్టమే కాని దేవునిరక్షణఁ బడసినవారి కదియొకశ్రమలోనిది కానేరదు. దేవుఁడు

మీభక్తికి దగినఫల మీయకపోడు. ఆతఁడు మనుష్యునియెడల దయాపరుఁడు, నుదారవంతుఁడు నై యున్నాఁడు.

మీరు స్వర్గమున కన్నిదిశలకు నభిముఖులరై యుండుట మేము చూచితిమి. కాని, మీకు సంతోషదాయక మగు “కెబ్లా” వైపు మీ రభిముఖు లగునట్లు చేసెదము. కావున పవిత్రవంతుమగు మసీదువైపు మీముఖములఁ దిప్పుడు. మీ రెచట నుండినను దానికే యభిముఖులరు కండు. కురాను ప్రసాదింపబడినవారు ఇది దేవుఁడు నియమించినసత్య మని గ్రహింపఁగలరు. దేవుఁడు మీరు చేయుపనుల నన్నిటిని జూచుచునే యున్నాఁడు.

వేదగ్రంథములను స్వీకరించినవా రెట్టిసూచనలను గనఁబడిచినను ‘కెబ్లాను’ మాత్రము వారు స్వీకరింపరు. వారి ‘కెబ్లాను’ మీరు స్వీకరింపఁగూడదు. వారిలో నీ కొందఱ తిరులు వాడుక చేయు ‘కెబ్లాను’ గూడ గ్రహింపరు. మీకుఁ బ్రసాదింపఁబడిన జ్ఞానమును చేకొనియు వారికోరికల ననుసరించితిరేని మీరు నిశ్చయముగా సధర్మవర్తనులలోఁ జేరినవారగుదురు.

వేదగ్రంథములను స్వీకరించినవారు, తమపిల్లలను గుర్తించు నట్లే ప్రవక్తను గూడ దెలిసిగొనఁగలరు. కాని వారిలోఁ గొందఱకు సత్యము తెలిసినను దానిని మఱుఁగుపఱుతురు.

సత్యము నీప్రభు వనుగ్రహించినదే. కావున నీవు శంకాపరులలోఁ జేరకుము.

అధ్యాయము 18.

అందఱును స్వర్గముల కొకదిక్కుగాఁ దిరుగుచుండును. కాని నీ వెక్కడ నున్నను సన్మార్గవర్తనులపథ మవలంబింపుము. దేవుఁ డాకానొకడినమున మిమ్ముల నందఱ నొకచోఁ జేర్చును నిశ్చయముగా దేవుఁడు సర్వశక్తుఁడు !

తెలుగు విశ్వవిద్యాలయ
గ్రంథాలయం

నీ వేస్థలమునుండి వచ్చినను కవిత్రివంతమగుమనీదునకు మొగమగుము. సీప్రభువునుండి వచ్చినసత్య విదియే. దేవుడు మీరు చేయు కార్యములఁ జూడక యుండలేదు.

150. మీ రేస్థలమునుండి వచ్చినను బవిత్రి మగు మనీదునకు మొగముఁద్రిప్పుడు. జనులుమీతో వాదించకుండునట్లు మీ రెచ్చట నున్నను మనీదునకే యభిముఖులరు కండు. వారిలో భక్తిహీనులకు భయపడకుండు. నేను మీ కమేయవరములఁ బ్రసాదించుటకును మీకు సరియగురక్షణమార్గము లభియించుటకును నాయెడ భయము గలిగి యుండుడు.

మానూచనలను మీకు చూపెట్టుటకును మిమ్ము బవిత్రిలఁ జేయుటకును, వేదగ్రంథమును మీకు బోధపఱచుటకును, మీకింతకు ముందు తెలియనిదానిని తెలుపుటకును, మీలో నొకనిని పవిత్రతగాఁ బంపియున్నాము.

కావున నన్ను జ్ఞాపకముంచుకొనుండు. నేను మిమ్ము జ్ఞాపకముంచుకొందును. నాకు వందనముల నర్పింపుడు. కృతఘ్నులరు కాకుండుండు.

అధ్యాయము 19.

భక్తియుక్తులారా! దేవుఁ డోర్పుగలవారితో నుండునుగనుక, ఓర్పు గలిగి ప్రార్థనలు చేయుచు సహాయము నపేక్షింపుడు.

దేవునికార్యమున హతులయినవారు మృత్యులైరని తలఁపకుండు. వారు సజీవు లయియే యున్నారు. కాని, మీరుదానిని బోధపఱచుకొనలేకున్నారు.

భయమును నాశిల్పిని గలిగించి ధనప్రాణఫలనష్టమును జేసి మిమ్ము నిశ్చయముగా శోధింతుము.

ఓర్పుగలవారి కేదేని యాపద ఘట్టిల్లినప్పుడు, “నిజముగా మేము దేవునివారము. అతనియొద్దకే చేరెద” మందురు. అట్టియోర్పు గలవారికి సువార్తను దీసికొని పొండు.

వారికి పృథువునాశీర్వాదములును దయయుఁ జేకూరును. వారే సత్యమగురక్షణ నొందినవారు.

నిజముగా సభా, మార్వా, యను షర్వతములు రెండును దేవుని గృహములే. దేవాలయమునకు యాత్రఁ జేయువారును, దానిని దర్శించువారును, నారెండు షర్వతములచుట్టును బ్రదక్షిణముచేసి నచో నిండకుఁ బాత్రులు కానేరరు. సహజముగా సన్మార్గగామి యగువాఁ డట్టిపనిని జేసినచో దేవుఁడు దానిని దెలిసికొని తగిన ఫలము నీయఁగలఁడు.

స్పష్టమగుసాక్ష్యముగాఁ గాని రక్షణగాఁగాని, మేము గ్రంథము మూలమునఁ దెలియఁజేసినదానిని గ్రహించియు, దానియందొందుక యేని దాచినవారిని దేవుఁడు శపించును. శాపమునీయ సమర్థులును వారిని శపింపఁగలరు.

160. కాని, నావంక తిరిగి సత్యమును వెల్లడించువారివైపు నేనును దిరిగెదను. దయాలవాలుఁడను, మంచివారివైపు తిరుగువాఁడను నేనే!

నిజముగా భక్తిహీనులై యుండి, భక్తిహీనులుగఁ జచ్చి పోవువారే దేవునికిని దేవతలకును సర్వమనుష్యులకును ద్వేషు లగు చున్నారు.”

అట్టిద్వేషమును వారు శాశ్వతముగ ననుభవింపుఁ గలరు; వారిబాధ యించుకయైన తగ్గింపఁబడదు. దేవుఁడు వారివంకఁ జూడనైనఁ జూడఁడు.

మీదేవుఁడొక్కఁడే. దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు నాతఁడు తప్ప నితరదైవ మెవ్వఁడును లేఁడు.

అధ్యాయము 20.

బోధపఱచుకొనువారికి నిశ్చయముగా భూస్వర్గముల సృష్టి యందును రాత్రింబవళ్ళవరుసయందును మనుష్యునియపయోగార్థము వస్తువులను మోచికొని సముద్రముపై నేగు నావలయందును, భూమి నిర్జీవయై యుండఁగా దానిని సజీవం జేసి దానిపై నన్నివిధములగు జంతువులను వ్యాపింపఁజేయుటకు స్వర్గమునుండి దేవుఁడు పంపించు వర్షమునందును, మారుతములమార్పునందును, భూమికిని స్వర్గమున కును మధ్య నుపచారముల సలుపు మేఘములందును నూచనలు కనఁ బడుచునే యుండును.

అయినను గొందఱు దేవుని వెంబడి కొన్నివిగ్రహములను మోసికొని పోవుచు నాతని బ్రేమించునట్లే యావిగ్రహములను బ్రేమింతురు. కాని విశ్వాసయుతులగువారియందు దేవునిపైఁ బ్రేమ దృఢముగానుండును. భక్తిహీనులు బాధల ననుభవించు సమయమునఁ గదా దేవుఁడు సర్వశక్తుఁ డనియు, నాతనిశిక్ష యతి ఘోర మనియుఁ దెలిసికొందురు.

శిక్షనొందినతరువాతఁ దా మనుసరించినవారు తమ్మువిడిచివేసి నప్పుడు,

“మేము తిరిగి లేచుటయే నిజమైనయెడల మమ్మువా రెల్లు విడిచి దూరముగ నుండిరో, యట్లే మేమును వారికి దూరముగ నుండి పోయి, వారిని మఱి యనుసరింపఁబోము” అనియందురు. ఈరీతిగనే దేవుఁడు వారికర్మల వారికి హృద్గోచరములుగఁ జేయు చుండును వారు నిట్టూర్పులు విడుచుచుందురే కాని, యగ్నినుండి పైకి తప్పించుకొనలేరు.

అధ్యాయము 21.

జనులారా ! భూమిపై ధర్మవిహితమైనదియు, నుంచిదియు

నగుదానినే యాస్వాదింపుడు. మీకు గర్భశత్రు వగునైతాను ననుసరింపకుడు.

అతడు మీచే నుష్టకార్యములఁ జేయించి, దేవునిగూర్చి మీకుఁ దెలియనిదాని నుచ్చరింపఁ జేయును.

170. వారితో “దేవుడు మీ రనుసరింప విధించినదానినే చేకొనుడు” అనునప్పుడు వారు “అట్లు కాను. మాతాతముత్తాత లనుసరించినదానినే మేముననుసరించెద” మందురు. వారితాతముత్తాత లజ్ఞానపరులు, రక్షణమార్గహీనులు నైనను, వారట్లనుట తప్పగదా ?

విశ్వాసహీనులకు చెప్పట చెవిటివానిముందు శంఖము నూడుటవంటిది. “వారికి వినఁబడదు, కనఁబడదు, మాట లేదు. కావుననే వారికి జ్ఞానమనునది సున్న.

భక్తులారా! మేము మీకుఁ బ్రసాదించిన మంచినస్తువులను భుజింపుడు. మీరు దేవుని యారాధకులే యైనచో నాతనికి మీ నతుల నర్పింపుడు.

కాని, సహజముగ మృతినొందినదానిని, రక్తమును పండి నూంసమును, దేవునిపేరఁ గాక, మఱి యేదేవతఁగూర్చి యైనను బలియిచ్చినదానిని, మీరు సేవింపఁగూడదు. ఇచ్ఛాపూర్వకముగను బ్రీతితోడను గాక బలవంతముగ నట్టియాహారమును భుజంపఁజేయఁ బడినచో నేపాపమును గలుగఁబోదు. దేవుడు దయాక్షమాపరుడు.

దేవుఁ డనుగ్రహించినపవిత్రవేదగ్రంథములను దాచిపెట్టి వానిని తుచ్ఛధనమున కమ్మివేయువారు తమయుదరములలోని కన్నిం దప్ప వేఱిండు మ్రింగఁబోరు. రక్షణదినమందు దేవుడు వారితో మాట్లాడఁబోడు. వారిమాలిన్యములను దొలఁగింపఁబోడు. వారికి ఘోరబాధ కలుగనున్నది.

వీరే రక్షణను వదలి సత్యమును ననుగ్రహమును బోవిడిచి

బాధను చేకొనినవారు. కాని, వీ రగ్ని బాధ నెంతవఱకు భరింపగలరో చూడవలసియున్నది !

దేవుడు పంపినసత్యగ్రంథముప్రకారము వారికిఁ గలుగుశిక్ష యిదియే. ఆగ్రంథముగూర్చి సందేహించువారు దానినుండి చాలదూరముగఁ నొలగినవా రగుచున్నారు.

అధ్యాయము 22.

మీముఖములను తూర్పునకుఁగాని పడమరకుఁగాని తిప్పవలన మీరు భక్తిపరులు కాఁబోరు. దేవునియందును ప్రశయదినము నందును, దేవతలయందును, వేదగ్రంథములయందును, ప్రవక్తలయందును నమ్మకము గలవారును, దేవునిపైఁ జేసినదమ ధనమును బంధువులకును, అనాథశిశువులకును, దరిదురికను, పాంథులకును, యాచకులకును, శత్రువశమున నున్నవారిని విడిపించుటకును వినియోగించినవారును, నెపుడును బ్రార్థనను మఱువక ధర్మభిక్ష నిచ్చుచు నొకకార్యమునందు తలఁ దూర్చి యది సాంత మగువఱకును దానిని వదలక రోగములందును, గర్హములందును, జిక్కులయందును, నోర్పు గలిగియుండువారును, వీరే సత్యమగు భక్తులు. ఇట్టివారే ధర్మ పరులు. ఇట్టివారే దైవభీతి గలవారు.

భక్తులారా ! మీర క్తమును జూచినవారి రక్తమును మీరును జూడవచ్చును. స్వేచ్ఛాపరులు స్వేచ్ఛాపరులపైనను, బానిసలు బానిసలపైనను, స్త్రీ స్త్రీ పైనను, బగఁ దీర్చికొనవచ్చును. కాని తన సోదరుఁడు తగినధనము నిచ్చినచో సంధి చేసికొనవచ్చును. వానికి నపరాధమునకుఁ దృప్తిగా సొమ్ము నీయవలయును. ఇది నీకు నీప్రభు వనుగ్రహించినది. ఇటుతరువాత దీని నతిక్రమించువారికి ఘోరదండన కలుగఁగలదు.

జ్ఞానులారా! మీరు దైవభీతి గలిగి యుండుటకు మీ ప్రాణరక్షణకొఱకును, సిగర్మము విధింపఁబడినది.

180. మీలో నెవ్వరికైనను మృత్యు వాసన్నమైనప్పుడు తనయాస్తినిఁ దనతల్లిదండ్రులకును బంధువులకును న్యాయముగాఁ బంచిపెట్టవలసిన దని మీకు విధింపఁబడినది. దైవభీతిపరుల కిది తప్పనిసరియై యున్నది. కాని యాపంపకమునుగూర్చి వినినతరువాత దాని నెవ్వఁడేని మార్చినయెడల నాత పాపమార్చినవానియం దుండును. దేవుఁడు సర్వమును వినుచున్నాఁడు. అంతయును దెలిసికొనుచునే యున్నాఁడు.

కాని, యట్టివ్రాతయందు తప్పగాని యధర్మముగాని యున్నయెడల నాయావారసుల కాయాస్తిని సరిగాఁ బంచువాని కెట్టి దోషమును గలుగఁజూడు. సత్యముగా దేవుఁడు దయాదాక్షిణ్యమూర్తి.

అధ్యాయము. 23.

భక్తులారా, మీరు దైవభీతిపరులై యుండుటకు మీపూర్వలకువలెనే మీకును గొన్నిదినములవఱకు నుపవాసము విధింపఁబడియున్నది.

కాని, రోగులకును, బ్రయాణికులకును, నాదినములగాదే యుపవసంపవలయు ననునిర్బంధము లేకు. అన్నియేదినములు మఱి యొకప్పుడుపవసించినఁ జాలును. కాని, యుపవాసము చేయసామర్థ్యము గలిగియు నట్లు చేయనివారు ప్రాయశ్చిత్తముగ నొక బీదవానిని బోషింపవలయును. తనంతటఁ దానే సత్కర్మ నాచరించినవానికి మేలు కలుగును. తెలిసి యుపవసించుటయే మంచిపని.

మనుష్యునికీ రక్షణగను, ఆరక్షణకును జ్ఞానజ్యోతికిని వ్యాఖ్యానముగను, కురానును 'రమధాను' నెలలోఁ బంపితిని.

ఆ నెలయందు చంద్రుడు కనబడిన వెంటనే యుపవాసము నారంభింపుడు. కాని, రోగపీడితుల రైసను, బ్రయాణమునం దున్నను, నాదినములలోనే యుపవాసము చేయవలయునను నిర్బంధము లేదు. మఱియొకప్పు డన్నిదినములే యుపవసించినఁ జాలును. దేవుడు నీకిబ్బంది కలుగఁజేయుటను గాక నీసౌఖ్యమునే కోరుచున్నాడు. ఉపవాసదినములు గడపి, దేవుని రక్షణకొఱ కాతని స్తుతించి కృతజ్ఞుడవై యుండవలసిన దనియే యాతనికోరిక.

నాకింకరులు నన్నుగూర్చి యడిగినప్పుడు నేను వారిదరినే యుండెదను. మొఱిలిడువారిమొఱలను, నాకై పరితపించువారి యార్తనాదములను విని నే 'నో' యని పలికెదను. వారు సత్పథ వర్తులగుటకు నామాట విని నాయందు విశ్వాసులై యుందురుగాక !

ఉపవాసమునాఁటిరాత్రి మీరు మీ భార్యల యొద్దకుఁ బోవచ్చును. వారు మీకును మీరు వారికిని వస్త్రములవంటివారు. ఈవిషయమున మీరు మోసపోదు రని తెలిసియే దేవుడు మీవైపు తిరిగి మిమ్ము త్సమించుచున్నాడు. కావున దేవుడు మీకు విధించిన దానికొఱకు వారియొద్దకు నిండుకోరికతో పొండు. తెల్లవారుసరికి తెల్లదార మేదో నల్లదార మేదో పోల్చుకొనువఱకును, మీరు తిని త్రాగవచ్చును. తరువాత పగలంతయు నియమముగ నుపవసించి రాత్రి యగునంతవఱకును మీ భార్యలయొద్దకుఁ బోక మనీషులోఁ గాలముఁ గడుపవలయును. దేవుడు మీ కీహద్దులను నియమించినాడు. కావున వానిని మీఱకుండుడు. ఈరీతిగా జనులు దేవుని యెడ భీతులై యుండుటకుఁ దననూచనల నాతఁడు స్ఫుష్టపఱచుచుండును.

కొఱగానివస్తువులకై మీధనమును పాడుచేసికొనకుడు. ఇతరులధనము నపహరించుటకై తెలిసి తెలిసి న్యాయకర్తలకు ధనమును లంచ మీయకుడు.

అధ్యాయము 24.

అమావాస్యలనఁగా నేమని వారు నిన్నడుగుదురు. వారితో
“అవి మనుష్యుఁడు దేవునిసేవయందును యాత్రలయందును
వినియోగింపవలసినదినము” లని చెప్పుము. మీగృహములలోనికి
పెరటిలోనుండి బ్రవేశించుట ధర్మము కాదు. దైవభీతి యేదో
యదియే భక్తికావున ముందుద్వారముగుండ మీగృహములలోనికి
బాండు. మీకు సర్వశ్రేయ మగుటకు దేవునికి భయపడుఁడు.

190. మీపైఁ దిరుగఁబడువారితో దేవునిపక్షమునఁ బోరాడుఁడు.
కాని, హద్దుమీఱి యుద్ధము చేయకుఁడు. దేవుని కట్టియధర్మ
మిష్టములేదు.

వారు మీ కెక్కడ కంటఁబడినను బరిమార్చుఁడు. వారు
మి మ్మేయేచోట్లనుండి తఱిసివేసిరో యందుండి వారినిఁ దఱిసి
వేయుఁడు. చంపుటకంటె బాధలఁబెట్టుట ఘోరమైనది. కాని,
వారు మిమ్ము మొదటఁ దలపడినఁ దప్పు పవిత్రమగుమనీదునొద్ద
వారిపైఁ బడకుఁడు. వారే మొదట మీపైఁబడినయెడల వారిని
జంపివేయుఁడు. విశ్వాసహీనులకుఁ దగినఫల మిదిమే.

వారు యుద్ధవిముఖులైనచో దేవుఁడును దయాదాక్షిణ్య
పరుఁ డగును.

కావున సంతకలహములు మానువలయును, దేవునియారాధన
తప్ప నితరారాధన లంతరించువలయును యుద్ధము చేయుఁడు. వారు
యుద్ధము నిలిపినయెడల దుష్టులపైఁ దప్పుఁ దక్కినయన్ని చోట్లను
శత్రుత్వమును గట్టిపెట్టుఁడు.

పవిత్రమగుమాసమును, బవిత్రమగు నావరణయు, ధర్మ
యుద్ధమునకు నియమిత మైనవి. కావున మి మ్మెవఁడైన నెదిరించిన

యెడల నట్లే యాతని నెదిరింపుడు. దేవునికి భయపడుడు. దేవుడు తనకు భయపడువారిపక్షమున నున్నాఁ డని తెలిసికొనుడు.

దైవకార్యమునకు వెనుదీయక ధనము నిండు. తెలిసితెలిసి ధనమును సర్వమును గోల్పోకుడు. ఎప్పుడును మంచిపనులను జేయుచుండుడు. సత్కార్యానుష్ఠానపరులు దేవుని కిష్టలు.

దేవునిగౌరవార్థమై యాత్ర చేయుడు. పవిత్రస్థలముల దర్శింపఁబొందు. మీరు శత్రుమధ్యమున నుండినయెడల సులువుగ దేవాలయమునకుఁ జేరుగలదానిని బంపుడు. మీ కా ను క బలిస్థానమును జేరువఱకును ఝరకర్మ చేసికొనకుడు. రోగులును శిరోరోగము కలవారునైనయెడల నుపవాసము చేసికాని, భిక్షల నిచ్చికాని, కానుకల నంపికాని, మొక్క తీర్పవలయును. శత్రుభయము తీరినవెంటనే యాత్రాస్థలమువఱకును నుండుపవిత్ర స్థలముల దర్శించువారు వారివారియథాశక్తిగాఁగాన్కలను బట్టుకొని పోవలయును. కాన్కగా నిచ్చుటకు సామర్థ్యము లేని వారు యాత్రాస్థలమున మూడుదినములును, నింటికి వచ్చినవెనుక నేడు దినములును, మొత్తము పదిదినము లుపవాసము చేయవలయును. కుటుంబమును బవిత్రమగుమసీదునొద్దకు దీసికొనివెళ్ళనివారి కీయుప వాసము విధియైయున్నది. దేవునికి భయపడుడు. ఆతఁడు కఠిన దండనఁ జేయగలఁ డని జ్ఞప్తియం దుంచుకొనుడు.

అధ్యాయము 25.

ఇంతకుముందు తెలిసినమానములలోనే యాత్రల సలుపు చుండుడు. ఆనెలలలో యాత్రలు చేయువాడు స్త్రీసంహర్కమును వర్జించి, ధర్మము నతిక్రమింపక, యాత్రాసమయములందు వాదముల లోనికి దిగక యుండవలయును. మీరు చేయుసత్కార్యము లన్నియు

దేవుని కెఱుకయే. ప్రయాణమునకుఁగావలసినసామగ్రిని జాగ్రత్త పెట్టుకొనుడు. దైవభీతియే మీకుఁగావలసినముఖ్యసామగ్రి కావున నోబుద్ధిమంతులారా ! నాకు భయపడుడు.

మీప్రభువునుండి యైశ్వర్యమునుగోరుట మీకు తప్పగాదు. అరఫాత్ నుండి మీరు త్వరగాఁ బోవుచున్నప్పుడు పవిత్రగృహము నొద్ద దేవునిస్మరింపుడు. ఇంతకుఁబూర్వము దుష్పథవర్తులతోఁ గలిసి యుండినమీకు సరియగుమార్గముఁ జూపించినదేవుని స్మరింపుడు.

జనులందఱును వడిగాఁ బోవుస్థలములందు మీరును వడిగఁ బ్రయాణముచేసి దయాక్షమాపరుఁ డగుదేవుని క్షమించ వేడుడు.

200. మీదైవకార్యములు సాంతములైనపిదప మీపితరుల నెట్లు జ్ఞాపకముంచుకొందురో యంతకెక్కుడుగ దేవుని జ్ఞప్తియందుంచు కొనుడు. కొందఱు, “ప్రభూ! మా కీభువియందు నిర్ణీతమైనదానిని బ్రసాదింపు” మందురు. అట్టివారికి మున్నుండు రావలసినలాభము వారకదు.

కొందఱు, “ప్రభూ, ఇహమునందును బరమునందును గూడ మాకు మేలునే ప్రసాదించి యగ్ని బాధనుండి తొలఁగింపు” మందురు.

అట్టివారు తమకు తగినయదృష్టమునే పొందఁగలరు. దేవుడు వారిపాపపుణ్యములను జాగుచేయక గణించుచునే యున్నాడు.

నియమితదినములందు దేవుని స్మరించుచుండుడు. ఎవరైనను రేండుదినములలో యాత్రను ముగించినను దప్పులేదు. దేవునికి వెఱచినయెడల నచట మఱికొంతకాలము మసలినను తప్పులేదు. అందు చేత దైవభీతి గలిగి తుద కతనియొద్దకే మీరు చేరఁగల రని తెలిసి కొనుడు.

ఇహలోకజన్మమునుగూర్చి మీకాశ్చర్యమగునట్లు సంభాషించఁగలవాఁ డొకఁడు గలడు. తనహృదయములో నున్నదానికి

దేవుడు సాక్షియని యాతడు పలుకుచుండును. కాని, మిమ్మాతడు మిక్కిలిగా నెదిరించుచుండును.

అతడు మిమ్మువిడిచిపెట్టి దేశమునందు పరుగెత్తుచు, నక్కోమ ములను వృద్ధిచేయుచు, పోలములను మందలను నాశనముచేయుచుండును. దేవుని కీయక్రిమము లిష్టములుకావు.

అతనితో, “దేవునికి భయపడు” మనునప్పుడు పాపగర్వ గ్రస్తుండగును గాని, తరువాత సరకమును సంపూర్ణముగా ననుభవించుచు దుఃఖశయ్యపై నాతడు పొరలాడఁగలడు !

దైవప్రీతికొఱకు తనయాత్మనుగూడఁ బరిత్యజించువాఁ డొకఁడు కలఁడు. దేవుడు తనకింకరులయెడఁ బ్రీతిన్నుండై యుండును.

భక్తులారా, సత్యమతమును సంపూర్ణముగ స్వీకరింపుడు. మీకు బద్ధవైరియగు నైతానుమార్గము ననుసరింపకుఁడు.

మేముమీకుఁ జూపిన స్పష్టసూచనలను గుర్తించియు మా మాటల నతిక్రమించినయెడల దేవుడు శక్తిమూతుఁడు, బుద్ధస్వరూపుడు నని జ్ఞాపకముంచుకొనుడు.

210. అట్టివారికి దేవుడు మేఘములచే నాచ్ఛాదితుడయి దేవతలతోఁ గూడియుండి శిక్ష నొసంగఁగలడు ? సర్వవస్తువులును దుడకు దేవునియందే సంక్రమింపఁగలవు.

అధ్యాయము 26.

ఇస్రాయేలుసంతతివారి కెన్ని స్పష్టములగుసూచనల నిచ్చి తిమో యడుగుఁడు. దైవప్రసాదమగు నీకురాను వారికి చేరినపిదప దానిని మార్చివేయువారిని దేవుడు కఠినదండనలపాలుచేయఁగలఁడు.

విశ్వసింపనివారికిని, విశ్వాసులను హేళనచేయువారికిని, నిహలోకజీవనము సమకూర్పబడియున్నది. కాని, రక్షణదినమున దేవ

భీతిపరులు విశ్వాసహీనులకు పైగా నుందురు. దేవుడు తనయిష్టము వచ్చినవారిమనోరథములను సంపూర్ణముగా నీడేర్పఁగలడు.

పూర్వము మనుష్యజాతీయంతయు నొకటియే యైయుండెను. వారికి సంతోషవార్తను, భయసూచనను దెలుపుటకు దేవుడు తన ప్రవక్తల నంపెను. జనులవివాదములను బరిష్కరించుటకు సత్య గ్రంథమునుగూడ వారితోఁ బంపెను. ఆగ్రంథమును స్వీకరించిన వారే యొకరియెడల నొక రీర్ష్యాపరులై స్పృహములగు సూచనలను జూచియు నాగ్రంథమునుగూర్చి వాదములు జరుప మొదలిడిరి. విశ్వాస యుక్తులను, దనయాజ్ఞప్రకారము వాదములు సలిపినవారిని నాతడు సన్మార్గములఁ జేసెను. దేవుడు తన కిష్టమైనవారిని ఋజుమార్గ మునఁ బోవునట్లు చేయును.

మిథూర్వులకువలె మీకును నట్టిసూచనలు కనబడనప్పుడు మీరు స్వర్గముఁ జొర నెంచుచున్నారా? వారు రోగములచేతను గడ్డములచేతను శోధింపఁ బడిరి. కాని, వారాశోధనల కాగలేక తమప్రవక్తతోఁబాటు “దేవునిసహాయ మెప్పుడు కలుగు” నని యడుగఁజొచ్చిరి. దేవునిసహాయ మాసన్నమైయున్నది కాదా?

“భిక్షగా నేమిత్తు” మని వా రడుగుదురు. మీరు చేయు మేలు మీతల్లిదండ్రులకును, బంధువులకును, సనాథశిశువులకును, దరిద్రులకును, పాంథులకును జేయుఁడు. మీరు చేయుసత్కర్మ లన్నియు దేవుని కెఱుకయే ” యని వారితో ననుము.

యుద్ధముచేయుట మీకు నియతమైయున్నది. కాని, యది మీకీష్టములేకున్నది. అయినను, బహుశః మీరు మీకు మంచిదగు దానినుండి విముఖులుగను, చెడుగగుదానియెడల సుముఖులుగను నున్నవారేమో. మీ కేమియుఁ దెలియదు. దేవునికే యది తెలియును.

అధ్యాయము 27.

పవిత్రమాసములలో యుద్ధముచేయుటఁగూర్చి వారు నిన్నడిగెదరు. “అందు యుద్ధముచేయుట తప్పే కాని, దేవునిపక్షమునుండి తొలఁగి యాతనియెడలను, బవిత్రదేవాలయమునందును విశ్వాసమును వీడి, యాయాలయమునందలిజనులను బాఱఁదోలుట, ఇంతకంటెను దేవునిదృష్టియందు తప్పుయినపని. రక్తమయముగు యుద్ధముకంటె జనులు తమలోఁ దాము పోరాడట హీనమైనది. వారికి సాధ్యమైనచో మిమ్ము మీమతమునుండి పోఁదోలువలకును వారు తమ యుద్ధమును మానరు. కాని, మీలో నెవ్వరయినఁ దనుమతమును విడిచి విశ్వాసహీనులైనచో వారి కిహమందును బరమందును గూడఁ దనుసత్కర్మలఫలము చేకూర నేరదు. వారు దవానలమునం బడి యందే సార్వకాలమును వసింపఁగలరు.

కాని, విశ్వాసయుక్తులై తమదేశమునుండి పాటిపోయి దేవుని పక్షమునఁ బోరాడువా రాతనికరుణకు బాల్పడవచ్చును. దేవుఁడు దయాదాక్షిణ్యమూర్తి.

సురాపానమును జూదమును గూర్చి వారు నిన్నడుగుదురు. “రెండును పాపకృత్యములే. మనుష్యులకు రెండును లాభకరములే. కాని, వానిలాభముకంటె పాపమే హెచ్చు” అని చెప్పము. వారు భిక్షగా నేమీయవలయు నని నిన్నడుగుదురు. “నీవీయఁగలదాని నిమ్ము” అని వారితోఁ బలుకుము. ఇహపరలోకములఁగూర్చి నీవు చింతనచేయుటకై దేవుఁడు మీ కిట్టిసూచనలను గనఁబఱచును.

220. అనాథశిశువులనుగూర్చి వారు నిన్నడుగుదురు. “వారి యెడల న్యాయవర్తనలైయుండుట శ్రేయస్కరము, కాని వారివ్యవహారములలో మీకు జోక్యము కలిగినయెడల వారు మీకు సోదరుల వంటివారు. న్యాయవర్తి యెవఁడో యన్యాయవర్తి యెవఁడో దేవుని

కెఱుక. దేవుని కిష్టమైనయెడల నాతఁడు మీకు దుఃఖముఁ జేఁగూర్పఁ గలఁడు. నిజముగా దేవుఁడు శక్తిమంతుఁడు ! బుద్ధమూర్తి !” అని చెప్పుము.

విగ్రహారాధకురాండ్రు విశ్వసించువఱకును వారిని బెండ్లి యాడకుము. నీకు సంతోషమును గూర్చునదైనను విగ్రహారాధనా పరమైన స్త్రీకంటె విశ్వసించినబానిసస్త్రీ మంచిది. విగ్రహారాధకులు విశ్వసించువఱకును నీకూఁతుండ్రును వారికిఁ బెండ్లిచేయకుము. నీకిష్టమైనను విశ్వసించనివాఁడు విశ్వసించినబానిసకంటె సీనుఁడు. వారు నిన్నుగ్నిలోని కాహ్వనము చేయుదురు. కాని, దేవుఁడు నిన్ను స్వర్గమునకుఁ బిలిచి తన కిష్టమైనయెడల తుమించి మనుష్యులు తన్ను జ్ఞాపకముంచుకొనుటకు తనసూచనలను వారికిఁ జూపును.

అధ్యాయము 28.

స్త్రీలు ఋతుమతులగుటంగూర్చియు వారు నిన్నడుగుదురు. వారినంటఁగూడదు. కావున వారినుండి విడిపోయి, వారు శుద్ధులగువఱకును వారిదరిఁ జేరకుఁడు. శుద్ధినొందినతరువాత దేవుని యాజ్ఞ ప్రకారము వారియొద్దఁ జేరుఁడు. నిశ్చయముగాఁ దనవైపు తిరిగినవారిని, శుచిగా నుండువారిని దేవుఁడు ప్రేమించును.

మీరార్యులు మీపాలములవంటివారు. కావున మీకిష్టము వచ్చినట్లు వారియొద్దకుఁ బొండు. కాని, మీయాత్మకు మేలుకొఱ కొకమంచికార్యముఁ జేయుఁడు. దేవునికి భయపడుఁడు. మీ రతని యొద్దకు చేరవలసియున్న దని తెలిసికొనుఁడు. విశ్వాసయుతుల కీసువార్తను దీసికొనిపొమ్ము.

మీరు నీతిమంతులై, దైవభీతిపరులై యుండి మనుష్యులయందు శాంతిని వర్ధిల్లఁజేయుటకు ప్రమాణము జేయునప్పుడు దేవునిమీఁద నొట్టు పెట్టుకొనకుఁడు.

మీరు డంబముకొఱకు చేసినప్రమాణముల విషయమై దేవుడు మిమ్ము ప్రశ్నింపబోడు. మీరు హృదయపూర్వకముగ నవలంబించినవానిఁగూర్చియే యాతడు మిమ్మడుగును. ఆతడు దయాదాక్షిణ్యమూర్తి.

తమ భార్యలనుండి విడఁబడిపోవ నెంచువారు నాలుగు నెల లూరకుండవలయును. ఆకాలమైనపిదప వారిమనస్సు తిరిగినచో వారు నిశ్చయముగా దేవునిదయాదాక్షిణ్యములకుఁ బాత్రులగుదురు.

కాని, వారు విడియాకులిచ్చుటకే నిశ్చయించినచో, నిశ్చయముగా దేవుడు వినుచుఁ దెలిసికొనుచునే యున్నాడు.

విడియాకు లీయఁబడినస్త్రీ మూఁడుపర్యాయములు బహిష్కరణగువఱకును భర్తయొద్దనే యుండి దేవునియందును బ్రశయదినము నందును విశ్వసించినచో దేవుడు తనగర్భమునందు కల్పించినదానిని దాచకుండవలయును. భర్తలు సన్మార్గము ననుమోదించువారైన యెడల గర్భవతులను దిరిగి స్వీకరించుట ధర్మము. భర్తలు తమ యెడల నెట్లు సంచరింతురో భార్యలును భర్తలయెడ నట్లే నమ్మకముగా వర్తింపవలయును. కాని మగవా రాడుఁవారికంటె నొకమె టైక్కువ గానే యుందురు. దేవుడు శక్తిమంతుఁడు ! బుద్ధమూర్తి !

అధ్యాయము 29.

మీరు భార్యలకు రెండుసారులు విడియాకు లీయవచ్చును. వారిని గౌరవించి, దయతో వదలిపెట్టుడు. దేవుడు నియమించిన హద్దుల నిద్రఱును నతిక్రమింతురేమో యని భయము కలిగినప్పుడు తప్ప, భార్యలకు మీ రిచ్చినదానిని తిరిగి మీరు తీసికొనఁగూడదు. దేవునియాజ్ఞలను స్త్రీ లనుసరింపలే రని మీకుఁ దోచినయెడల భార్య తనవిడుదలకొఱ కొనగినదానికై మీయిరువురకు నేవిధమైన

నిదయుఁ గలుగఁజాలదు. ఇవి దేవుఁడు నియమించినహద్దులు. కావున వీని నతిక్రమింపకుఁడు. వీని నతిక్రమించువాఁడే దుష్ట వర్తనులు.

230. కాని, భర్త మూడవసారి విడియాకులిచ్చినయెడల నామె మఱియొకనిని వివాహమగువఱకు నామెను దిరిగి స్వీకరింపఁగూడదు. కొత్తభర్తయు నామెకు విడియాకు లిచ్చినయెడల నామెయు, దొలిభర్తయు దేవునిమేరలను మీఱకుండు మని తలంచి కలిసినయెడల నెట్టితప్పును లేదు. ఇవియే దేవుఁడు నియమించిన హద్దులు. జ్ఞానవంతులకు దేవుఁడు వీనినిస్పష్టపఱుచుచుండును.

అయినను స్త్రీలకు విడియాకులిచ్చి వారిని వదలివేయు సమయము వచ్చినప్పుడు దయతో నుంచుకొనుటయో, దయతో వదలిపెట్టుటయో చేయవలయును. వారియెడ నన్యాయవర్తనలై బలవంతముగా నింట నుంచుకొనఁగూడదు. అట్లు చేయుట మీఁకే హానిగలుగఁజేయును. దేవునిసూచనలను హేళన చేయక, యాతనికి మీయెడఁగల యనుగ్రహమును, మీకు భయసూచనగా నాతఁడు పంపినగ్రంథమును, జ్ఞానమును, స్మరించుచు నాతనికి భయపడి, యతనికిఁ దెలియని దేదీయు లేదని తెలిసికొనుఁడు.

అధ్యాయము 30.

మీరు మీభార్యలకు విడియాకులీయఁగా వారు నియమిత కాలమువఱకు వేచియున్నపిదపఁ దమ కిష్టమువచ్చినభర్తలను గౌరవముగఁ బెండ్లి చేసికొనఁబోయినయెడల వారిని నిర్బంధింపకుఁడు. మీలో దేవునియందును బ్రశ్నయదినమంగును నమ్మకము గలవారి కిది యొక భయసూచన. ఇది మీకు మిక్కిలి యుచితమైనదియుఁ బవిత్రమైనదియునైయున్నది. ఇది దేవునికిఁదెలియును గాని మీకుఁ దెలియదు.

చేపిల్లలుగల తల్లులకు విడియాకు లిచ్చునప్పుడు పిల్లలు చన్నువదలువఱకును పాలియ్యవలసిన దని భర్తలు కోరినయెడల నాతల్లులు రెండుసావత్సరములవఱకును బాలియ్యవలయును. ఆకాలమున తగినవస్త్రము లిచ్చి పోషించుభారము తండ్రియం దున్నది. తనశక్తికి మించి యెవ్వఁడును నీయవలయునను నిర్బంధము లేదు. తల్లి తనబిడ్డకొఱకు గాని, తండ్రి తనబిడ్డకొఱకుగాని, యన్యాయముగా నిర్బంధింపఁబడఁగూడదు. తండ్రి వారసులవిషయమునఁ గూడ నిట్లే కాని, యన్యోన్యము నొప్పికొనికాని, సొమ్ము నిచ్చి కాని, బిడ్డ నెవరియొద్దనైన నుంచికొనుట కిష్టపడినయెడల నది తప్పుకాదు. మీ బిడ్డలకు దాదినిపెట్టి పాలిప్పింపవలసినచో నాదాది కొప్పుకొనినధన మిచ్చి యట్లు చేయుటయుఁ దప్పుకాదు. దేవునికి భయపడుఁడు. దేవుఁడు మీరు చేయుచున్నదానిని దెలిసికొనుచున్నాఁ డని గ్రహింపుఁడు.

మీలో మృతినొంగువారికి భార్యలుండినయెడల వారు నాలుగునెలల పదిరోజులు భర్తృవిహీనలై యుండవలెను. ఈ గడువు దాటినతరువాత వారు గౌరవముగా నెట్లు సంచరించినను మీకు బాధ్యత లేదు. దేవుఁడు మీరుచేయుదానిని జూచుచునేయున్నాఁడు.

ఆగడువు దాటినతరువాత నట్టివారిని బెండ్లి చేసికొందుమని మాట నిచ్చుటయు, నట్టితలంపు గలిగియుండుటయు నిందావహము గాదు. వారిని మీరు మఱచిపోరని దేవునికిఁ దెలియును మీరు గౌరవముగాఁ దప్ప వారితో రహస్యముగా ముచ్చటంపకుఁడు. గడువు కాలము దాటువఱకును వివాహముహూర్తమును నిశ్చయింప కుఁడు. మీమనస్సులలో నేమున్నదో దేవుని కెఱుక యని తెలిసికొనుఁడు. అందుచేత నాతనికి భయపడుఁడు. దేవుఁడు శాంతుఁడును ధర్మాపరుఁడు నని తెలిసికొనుఁడు.

అధ్యాయము 31.

గర్భాధానసంస్కారము కాకపూర్వము, భార్యలకు ధనము నీయక పూర్వమును, వారికి విడియాకు లిచ్చుట దోహము కానేరదు. గొప్పవారును బీదవారును గూడఁ దమతమస్థితులకు దగినట్లు విడియాకు లీయఁబడిన స్త్రీలకుఁ గావలసినదానిని సకారవముగ నీయవలయును. ఋజుమార్గముల కిది విధాయకము.

కాని, గర్భాధానసంస్కారము కాకపూర్వమును, ధనము నిచ్చినతరువాతను, విడియాకు లిచ్చినయెడల వారి కీయవలసినదానిలో సగ మిచ్చివేయవలయును. స్త్రీలుగాని వారిపోషకులు గాని యాసగమునుగూడఁ గోరనియెడల దాని నీయనక్కఱలేదు. కాని నీవు సర్వమును స్త్రీలకు విడిచిపెట్టుట భక్తిమార్గము. మీలో నొకరికొకరి యెడలఁ గలసంబంధములందు దయ యనుగ్రహమును మఱచిపోకుండు. దేవుఁడు మీరు చేయుపనులను జూచుచున్నాఁడు

ప్రార్థనలను, ముఖ్యముగ మధ్యాహ్న ప్రార్థనను, మఱచి పోకుండు. దేవుని కభిముఖు లగుచు భక్తిప్రపూర్ణులరై నిలిచి యుండు.

మీకు భయకారణ మేమైన నున్నయెడల నడచుచుఁ గాని, స్వారిచేయుచుఁ గాని, ప్రార్థన చేయుండు. మీరు సురక్షితముగా నుండినతరువాత మీకుఁ దెలియనిదానినిఁ దెలియఁజేసినదేవుని స్మరింపుండు.

240. మీలో మృతినొందినవారికి భార్య లున్నయెడల నట్టి భార్యలు తమగృహములను విడిచిపెట్టక యొకసంవత్సరమువఱకును గ్రామముండునట్లు వారి కీయవలయును. కాని, వారు తమంతటఁ దామే గృహములను విడిచిపెట్టినయెడల సకారవమార్గమున వారెట్లు సంచ

రించినను మీ కెట్టినిందయు నుండజోదు. దేవుడు శక్తిమంతుడు, బుద్ధమూర్తి!

విడియాకులిచ్చిన స్త్రీలకుఁ దగినయుపాధిని కల్పింపవలయును. దైవభక్తిపరుల కిది విధాయకము.

మీరు బోధపఱచుకొనుటకు దేవుఁ డిట్టిసూచనలను మీ కనుగ్రహించియున్నాఁడు.

అధ్యాయము 32.

మృత్యుభయముచే తమగృహములను విడిచి చనిన వేలకొలది జనులఁ గూర్చి నీవు తెలిసికొనలేదా? దేవుడు వారిని 'చావు' డని తిరిగి జీవమును బ్రసాదించెను. దేవుడు మనుష్యునియెడ సహృదయాపరుడై యున్నాఁడు. కాని, చాలమందిజనులు కృతజ్ఞులై యుండరు.

దేవునిపక్షమున యుద్ధము చేయుము. దేవుడు సర్వమును వినుచుఁ దెలిసికొనుచున్నాఁ డని గ్రహింపుము.

దేవుని కెవడు మంచియప్పు నిచ్చుచున్నాఁడో యాతనికి తిరిగి రెండింతలు దేవుఁ డొసఁగఁగలడు. దేవుడు లుభేగాని, కొన్ని సమయములం దుదారస్వభావుఁడు నైయున్నాఁడు. ఆతని యొద్దకే మీరు తిరిగి చేరికొనఁగలరు.

ఇస్రాయేలుసంతతివారు మూసా చనిపోయినతరువాత వారి ప్రవక్త యగునాకనితో "మా కొకరాజు నిమ్ము. దేవునిపక్షమున మేము యుద్ధము చేసెదము" అనిరి. ఆతఁడు "మీకుయుద్ధము నియతమైనచో మీరు యుద్ధము చేయరేమో" యని వారితో ననెను. వారు "మేమును మాసంతతియు మాగృహములనుండి వెడలఁగొట్టబడితిమి గదా. దేవునికొఱకు మే మేల యుద్ధము

చేయము" అని యడిగిరి. కాని, వారిని యుద్ధముచేయుఁ డనఁగా, వారిలోఁ గొందఱుతప్ప నందఱును, సమరపరాజుఁబులైరి. దేవుఁడు తప్పచేసినవానిని గుర్తించియే యుండెను. ఈసంగతి మీఁకుఁ దెలియదా?

వారిప్రవక్త తమతో "దేవుఁడు మీపై తాలూతును రాజుగా నియమించినాఁ" డనెను. "ఏమి! అతనికంటె మేమే రాజ్యమున కర్హులమే! అతఁ డంతధనవంతుఁడు గాఁడే!" అని వారనఁగా నాతఁడు "నిశ్చయముగా దేవుఁ డతనిని మీపైనుండునట్లేర్పఱిచినాఁడు. వానికి జ్ఞానమును దేహదార్ధ్యమును నధికముగా నొసగినాఁడు. దేవుఁడు తనరాజ్యమును దనకిష్టమువచ్చినవారికిఁ బ్రసాదించును. దేవుఁ డుదారస్వభావుఁడు! సర్వమును దెలిసిన వాఁడు!" అనెను.

వారిప్రవక్త వారితో మఱల "నిశ్చయముగా నాతఁడు రాజనుటకు మీకు సూచనయుగునట్లు 'ఆర్కు' అనునావ విచ్చును. అందు మీప్రభువునుండి రక్షణమార్గమును మూసా, హోరూనుల కుటుంబములందలి కొన్నివస్తువులు నుండును. దేవతలు దానికి వాహకులగుదురు. మీరు విశ్వసించినచో నిశ్చయముగ నిదియే మొక సూచన యైయున్న" డనెను.

అధ్యాయము. కిక్కి.

తాలూతు తననైన్యములతో దాడి వెడలుచు, "దేవుఁడు మీ మ్రొక్కనదినిబట్టి శోధించును. ఆనదీజలమును త్రాగువారు నావర్గములోఁ జేరఁబోరు. చేతితోఁ దప్ప మఱి యేరీతివైనను జలమును గ్రోలనివారు నావర్గములోఁ జేరును." రనెను. కాని, వారిలోఁ గొందఱు తప్ప నందఱును నానదియందలిసిటిని త్రాగిరి.

వా రానదిని దాటఁగానే యవిశ్వాసకులు “ఈదినమున జాలూత్ తోడను నాతనిసైన్యములతోడను బోరాడుటకు మాకు శక్తిచాల” దనిరి. కాని, దేవునిఁ జేరఁగల మని విశ్వసించినవారు, “దైవేచ్ఛ యున్నపు డెన్నిసార్లు చిన్నసైన్యములు పెద్దసైన్యముల నోడింపలేదు? దేవుఁడు సహనపరులపక్షమున నుండు” ననిరి.

250. ఇట్లు వారు జాతాతుపైనను నతనిసైన్యములపైనను విజృంభించుచు, “ప్రభువా, మాకు స్థైర్యముఁ బ్రసాదింపుము. మాకాశ్చక్ర బలము నిమ్ము. ఈయవిశ్వాసకులపై మాకు సహాయము కమ్ము” అని వేడికొనిరి.

దైవానుగ్రహముచే వా రిట్లు శత్రువులను బాఱఁదొలిరి. దావూదు జాలూతును జంపివేసెను. దేవుఁ డాతనికి రాజ్యమును బ్రసాదించి, బుద్ధి ననుగ్రహించి, తనయిష్టప్రకార మాతనికి సర్వమును నేర్పెను. దేవుఁ డొకరిపై నొకరి నుంచి యధికారము నీచుకుండినచో భూమియం దరాజకము ప్రబలియే యుండును. కాని దేవుఁడు తనప్రజలయెడ దయానిధియై యున్నాఁడు.

ఇవి దేవునిసూచనలు. నీవు మేమంపినప్రవక్తలలో నొకఁడవు. మేము నీకు వానిని సత్యముగా వినిపించుచున్నాము.

కాండము. 3

మేము పంపినప్రవక్తలలోఁ గొందఱకంటె మఱికొందఱకు హెచ్చుజ్ఞానమును బ్రసాదించియున్నాము. దేవుఁడు స్వయముగా మాటలాడినవా రత్యుచ్ఛ్వాసమును బొందియున్నారు. మరియు

పుత్రుడగు ఈసాకునకు, స్పష్టసూచనలనిచ్చి, పవిత్రాత్మను బ్రసాదించి
బలమునొసంగి యున్నాము. దైవేచ్ఛయే యున్నయెడల నిట్టిస్పష్ట
సూచనలను వారు చూచియు నొకరితోనొకరు వివాదములు పెంచు
కొనియుండరు. కాని, వా రొండొరులతో వాదములు పెంచుకొనిరి.
వారిలోఁ గొందఱు విశ్వసించిరి. ఇతరులు విశ్వసించరైరి. దేవుని
యిష్టమైనయెడల వా రట్లు వివాదములు పెట్టుకొనక యుందురు.
దైవము తన కిష్టమైనదానినే చేయుచుండును.

అధ్యాయము 34.

విశ్వాసులారా! బేరము గాని, స్నేహము గాని, మాధ్య
స్థముగాని, పనికిరానిదినము రాకపూర్వమే, మేము మోకనుగి
హించినదానిలోఁ గొంతభిక్షకుఁ గా వినియోగింపుఁడు. అవిశ్వాసకులే
తప్పుచేసినవారు.

దేవుడా! నిత్యజీవియు, శాశ్వతుఁడు నగునాతఁడు తప్ప
మఱియొకదేవుఁడు లేఁడు. అతనికి కునుకుగాని నిద్రగాని రాదు.
స్వర్గమర్త్యములయందుఁ గలదియంతయు నాతనిదే. ఆతనియనుజ్ఞ
లేక యాతనిమోల నెవ్వఁడును మాధ్యస్థమును వహింపజాలఁడు.
అతనికి భూతభవిష్యత్తులు రెండును దెలియును. కాని, యాతఁ
డనుగ్రహించినజ్ఞానము తప్ప నితరమును వారు గ్రహింపలేరు. ఆతని
సింహాసనము స్వర్గమర్త్యములకుఁ బైగా నున్నది. ఆ రెండును
నాతనికి బరువుకావు. ఆతఁ డున్నతుఁడు! మహాత్ముఁడు!

మతమునందు నిర్బంధ మెద్దియు లేదు. ఇప్పుడు ఋజుమార్గము
నుండి దుష్పథ మేర్పడుపఁబడినది. అందుచేత, సైతానును విడిచి
దేవునిఁ జేపట్టువానికి బలమును చేయూతయు లభించుచున్నవి.
దేవుఁడు సర్వమును వినుచున్నాఁడు. తెలిసికొనుచున్నాఁడు.

దేవుడు విశ్వాసులపోషకుడు. ఆతడు వారిని చీకటినుండి వెలుతురులోనికి దెచ్చును. విశ్వసింపనివారికి సైతాను పోషకుడు ఆతడు వారిని వెలుతురునుండి చీకటిలోనికి దీసికొనిపోవును. వారగ్నియగును బడుచును. అందే సార్వకాలమును వసంతురు.

అధ్యాయము 35.

దేవుఁ డిబ్రాహీమునకు రాజ్యము నిచ్చినాడని యాతనితోఁ దనప్రభువుగూర్చి సంవాదము చేసినవానివిషయమై నీవు యోచించితివా? ఇబ్రాహీము, “నాప్రభువు జీవము నిచ్చుటకును, దీసివేయుటకును సమర్థుడై యున్నాఁ” డనగా నాతడు “పుట్టింపఁ గిట్టింప సమర్థుడను నేనేకాని, నీప్రభువు కాఁ” డనెను. అప్పుడిబ్రాహీము, “దేవుడు సూర్యుని తూర్పున నుదయింపఁజేసిన నీవు పడమట నుదయింపఁజేయగలవా?” అని ప్రశ్నింప నాతని కెట్టియుత్తరమును దోచకపోయెను. దేవుడు దుష్టులకు రక్షణమార్గమును జూపడు.

సంపూర్ణ నాశనము నొందిన నగరముప్రక్కగాఁ బోయినవానికి జరిగిన యవమానమునుగూర్చి నీవు తలచితివా? “ఈనగరము మృత ప్రాయము గదా! దీనికి దేవుడు తిరిగి జీవము నెట్లుపోయగలఁడు” అని యాతఁ డడిగెను. దేవుఁడాతనిని నూఱుసంవత్సరములు మృతునివలె నుంచి, తిరిగి జీవము కాన్పింపఁజేసి “ఓయీ! నీవెన్ని వత్సరములు వేచియుంటివి” అని యడుగ నాతడు “ఒకదినమో, దినములో నొకభాగమో వేచియుంటి” నని బదులిచ్చెను. దేవుఁ డాతనితో “అట్లు కాను. నీవు నూఱుసంవత్సరములు వేచియుంటివి. ఇవిగో నీయాహారపానీయము లించుకయుఁ జెడలేదు. ఇదిగో నీ గాడిద. నిన్నుమచువ్యుల కొకనూచనఁ గాఁ జూపెదము. ఇవిగో నీగాడిదయెముకలు. వీని నెట్లుద్ధరించి, తిరిగి మాంసముతోఁ గప్పె

దమో చూచుచుండు ” మని యట్లు చేయఁగా నాతఁడు తుదకు,
“ దేవుఁడు సర్వశక్తుఁడని యొప్పుకొనుచున్నా ” ననెను.

260. ఇబ్రాహీమొ మొకప్పుడు, “ పృథువా ! నిర్జీవులకు జీవము
నెట్లిచ్చెదవో నాకుఁ దెలుపు ” మని యడుగ, దేవుఁడు “ నీవు విశ్వ
సింపలేదా ” యని యడిగెను. అతఁడును “ నేను విశ్వసింపినాను.
కాని నాహృదయమునకు నమ్మకము కలుగునట్లు చేయుమని ని
న్నడుగుచున్నాను ” అనెను దేవుఁడు “ నాలుగుపక్షులను దీసికొని,
వానిని ఖండఖండములుగాఁ గోసి, యొక్కొక్కముక్క నొక్కొక్కపర్వ
తముపై నుంచి, యాపక్షులను బిలువ్రచు. అవి నీవంక కెగురుచు
వచ్చుటను జూచి, దేవుఁడు శక్తిమంతుఁడు, బుద్ధమూర్తియునని తెలిసి
కొనుము ” అనెను.

అధ్యాయము 36.

దేవునివిషయమై తమధనమును వినియోగించువారు ఒక్కొక్క
జంటలో నూఱుధాన్యపుగింజలు కలిగినయేడుజంటలధాన్యపు వెన్నువలె
నుండుదురు. దేవుఁడు తనయిష్టముచచ్చినవారియైశ్వర్యమును వృద్ధి
చేయును. దేవుఁడు దారస్వభావుఁడు. సర్వవేత్త.

దేవునివిషయమై తమధనమును వినియోగించి, భిక్షగానిచ్చిన
వెంటనే కొట్టి తిట్టకుండువారు పృథువుననుగ్రహమునకుఁ బాత్రు
లగుదురు. వారి కేభయమును నేడుఃఖమును గలుగఁజూడు.

భిక్ష నిచ్చి హాని కలుగఁజేయుటకంటె దయాయుతమగు
వాక్కును, క్షమయు, నుత్తమములు. దేవుఁ డైశ్వర్యవంతుఁడు.
కరుణాలవాలుఁడు !

విశ్వానులారా ! మనుష్యులు చూచునట్లు ధనము నిచ్చి,
దేవునియందును, బ్రశ్నయదినమునందును నమ్మనివారివలె భిక్ష

నిచ్చినవెంటనే కొట్టుచుఁ దిట్టుచు దానిని వృథాసేయకుఁడు. వారు పలుచనిమంటిచేఁ గప్పఁబడినబండతాతివంటివారు. దానిపై వర్షము కురిసినతోడనే యామన్న కఱఁగిపోయి గట్టిదగుతాయితాత్రము మిగిలిపోవును. వారు చేసినకృత్యములవలనఁ దమ కేలాభమును గలుగఁజోదు. దేవుఁ డవిశ్వాసులకు రక్షణమార్గమునుగల్పింపఁజోఁడు.

దేవుని సంతోషపెట్టుటకును, దమయాత్మల స్థిరత్వమునకును, దమధనమును వెచ్చపెట్టువారు పరస్వతముమీఁది తోఁటవంటివారు. దానిపై గొప్పవర్షము పడి తోఁట రెండింతలు ఫలవంత మగును. వర్షము పడకపోయినను మంచైనను దానిపైఁ బడకపోదు. దేవుఁడు నీకృత్యములను జూచుచునే యున్నాఁడు.

నదులు ప్రవహించుచుండు తాళవనమునందును, ద్రాక్షవనము నందును, సర్వవిధములగుపం డ్లుండగా నచట వృద్ధత్వము తన్నాక స్థిరముగా నలముకొనఁ, దనసంతతివారు బలహీనులై యుండ, వెంటనే ప్రచండమారుతము వీచి, యావనమును గాల్పుగా నది నిర్మూలమగుట యెవ్వని కిష్టముండును ? నీ వాలోచించుకొనుటకు దేవుఁ డిట్టి సూచనలను స్పష్టపఱుచుచుండును.

అధ్యాయము 37.

విశ్వాసులారా ! మీరుసంపాదించినసర్వవస్తువులను, మేము భూమినుండి తీసి మీ కనుగ్రహించినవస్తువులను మాత్రమే భిక్షగా నొసగుఁడు. చెడువస్తువుల నేర్చి భిక్షనీయకుఁడు. మీరు పరిగ్రహింప నిచ్చుగించువస్తువులనే భిక్షగా నొసగుఁడు. దేవుఁ డైశ్వర్యవంతుఁడు ! స్తవనీయుడు !

సైతాన్లు, మీకు దారిద్ర్యము నిచ్చెద నని భయపెట్టుచు నీచకార్యములఁ జేయ నియోగించుచుండును. కాని దేవుఁడు భవ

యెడల చేసిన యపరాధములను క్షమించి యైశ్వర్యమునిచ్చెద ననుచున్నాఁడు. దేవుఁడు సర్వప్రదాత. బుద్ధమూర్తి.

అతఁడు తనయిష్టమువచ్చినవారికి బుద్ధిని ప్రసాదించును. అట్టి బుద్ధిని పొందినవారు గొప్పమేలు పడయఁ గలరు. కాని, హృదయము లందు మంచియూహలు కలవారు తప్పు నితరులు దానిని జ్ఞాపకముంచుకొనరు.

270. నీ వేభిక్షు నిచ్చినను, ఏమొక్కు మొక్కినను, దేవునికిఁ దెలియుచునే యున్నది. కాని, యధర్మవర్తనుల శెట్టిసహాయమును చేకూరదు.

నీవు బహిరంగముగా నీయనెంచెదవా? అది మంచిదే. బీదలకు గుప్తదానముఁ జేసెదవా? ఇదియు నీకు లాభకరమే. అది నీపాపములను హరింపఁగలదు. దేవుఁడు నీకర్మలన్నిటికిని సాక్షియైయున్నాఁడు.

ఓముహమ్మదా! వారిరక్షణనుగూర్చి నీ కేమియు సధికారము లేదు. దేవుఁడు తనయిష్టవచ్చినవారికే రక్షణ నొసగును. మీరు భిక్షుగా నొసగినదాని మేలు మీకే వచ్చి చేరును. మీదేవునిముఖ సందర్శనమునకే భిక్షు పెట్టుచుండవలెను. భిక్షుగా మీరిచ్చిన మంచి వస్తువు లన్నియు మీకు తిరిగి యియఁబడును. మీ కేయన్యాయమును గలుగఁజూడు.

మీలోఁ గొందఱు బీదవారై యెల్లప్పుడును దేవునిపక్షముననే పోరాడుచు, భూమిని దున్నియు, త్రవ్వెయు, నైశ్వర్యవంతులు కాఁజాలనివారు నున్నారు. వారిసమ్రత్వమును జూచి, వారినిగూర్చి తెలియనివారు వారిని ధనవంతు లని తలంతురు. వారు దీనముగా నితరులను యాచింపకుండుటనుబట్టి వారిని నీవు తెలిసికొనఁగలవు.

వారికి నీ వేమంచివస్తువును భిక్షగా నిచ్చినను దేవుడు దానిని గుర్తించుచునే యుండును.

అధ్యాయము కిరి.

తమధనమును రాత్రింబవళ్ళు రహస్యముగనో, బహిరంగము గనో భిక్షగా నిచ్చివేయువారిని దేవుడు డనుగ్రహించును. వారికి భయదుఃఖములు గలుగఁజూపు.

ఎక్కువవడ్డీకి ధన మప్పిచ్చువారు రక్షణదినమున నైతానుచే గ్రస్తులగువారు వేచునట్లు వేచియుందురు. వడ్డీకిచ్చుటయు, వర్తకము నొక్కటేయని వారందురు. కాని, వర్తకము చేయవచ్చును గాని, వడ్డీ కప్పు నీయఁగూడ దని దేవుడు నిషేధించియున్నాడు. కావున నీభయనూచనను గ్రహించినపిదప వడ్డీవ్యాపారమును మానుకొనువానిని దేవుడు క్షమించి తనసాన్నిధ్యమునఁ జేర్చికొనును. వడ్డీవ్యాపారమునందే యుండువారు సరకమునఁ బడి యందే శాశ్వతముగా వసింపఁగలరు.

వడ్డీధనమును నిషేధించినను, దేవుడు భిక్షగా నిచ్చినదానిని వడ్డీతో హెచ్చుచేయుచుండును. దేవుని కవిశ్వాసకులును, దుష్టులును నిష్టులు కారు.

కాని, విశ్వాసులును, ఋజువర్తనులును ప్రార్థనాపరులును, ధర్మభిక్షాదాతలును, ప్రభువుననుగ్రహమునకుఁ బాత్రులయ్యెదరు. వారల కేభయమును, ఏదుఃఖమును గలుగఁజూచు.

భక్తులారా ! మీరు విశ్వసించినవారే యైనచో మిగిలిన వడ్డీధనమును విడిచిపెట్టి దైవభీతిఁ గలిగియుండుడు.

మీ రట్లు చేయనిచో దేవునిపక్షమునను, నాతనిప్రకృత పక్షమునను జరుగఁజూపుముద్ధమునుగూర్చి వినుడు. మీరిప్పుడైనఁ

బశ్చత్తాపము నొందినచో మీమూలధన మైనను మీకు మిగులును. ఒకరికి హానిచేయునియెడల మీ కేహానియుఁ గలుగఁజూడు.

280. అప్పుతీర్పుట కష్టమని తోచినవానికి సులువగువఱకును నోర్చియుండుఁడు. దానిని భీక్షగాఁ దెలిసి విడిచిపెట్టినయెడల మఱింత మంచిది.

మీరు దేవునియొద్దకు తిరిగి వెళ్ళఁగలదినముఁగూర్చి భయపడుఁడు. అపు డెవరికిఁదగినలాభము వారికిఁ గలుగఁ గలదు. ఎవరికి నన్యాయము గలుగఁజూడు.

అధ్యాయము 39.

విశ్వాసులారా ! ఒకనిశ్చితదినమందు చెల్లింపగలమని యప్పు తీసికొన్నప్పుడు దానిని వ్రాతమూలముగా నుంచుకొనుఁడు. మీ యిద్దఱకును నన్యాయము లేకుండ వ్రాయసకాఁడు వ్రాయవలయును. వ్రాతగాఁడు దేవుడు ప్రసాదించినట్లు వ్రాసి తీరవలయును. అప్పు పుచ్చుకొనినవాడు వ్రాయవలసినది చెప్పుచుండగా వ్రాయు వాడు వ్రాయుచుండవలయును. అప్పుపుచ్చుకొనినవాడు దైవభీతి గలిగి, పుచ్చుకొనినదానిలో తా నేమాత్రమును నెగవేయనెంచఁ గూడదు. కాని, యప్పుపుచ్చుకొనినవానికిఁ దెలియక, బలహీన ముగ నుండి, యప్పుపత్రమును వ్రాయించుకొనలేకపోయినప్పుడు తనస్నేహితుడు న్యాయముగా వ్రాయించవలయును. పత్రముపై మీలో నిద్దఱుమగవారిని సాక్షులుగా నుదాహరింపవలయును. ఇద్దఱు మగవారు దొరకనప్పు డొకమగవాఁడును, తగినవారని నీకుఁ దోచిన యిద్దఱుస్త్రీలును సాక్షులుగా నుండవచ్చును. ఆస్త్రీలయం దొకతె మఱచిపోయినయెడల రెండవయామె మైనను జ్ఞాపకము లేగలదు. సాక్షుల నెప్పుడుపిలిచినను రాలే మనఁగూడదు. అప్పు కొంచె

మైనను, గొప్పదైనను తేదీతోఁగూడ వ్రాతయం దుంచనేల యని యుపేక్ష చేయఁగూడదు. ఇది దేవునిదృష్టియందు న్యాయముగను, తీర్పుచెప్పుట కనుకూలముగను, సంశయములఁ దొలఁగించునదిగను నుండును. కాని, వస్తువు లెదురుగా నున్నప్పు డొక చేతినుండి మఱి యొకచేతి కొప్పుఁజెప్పవలసినప్పు డవివ్రాతమూలముగా నుండకపోయి నను తప్పులేదు. అమ్మునప్పుడు సాక్షులనుంచికొని, వ్రాతగానికిఁ గాని, సాక్షికిఁ గాని హాని కలుగఁజేయకుండు. ఇట్లు చేయుట ద్రోహ మగును. దేవునికి సర్వమును దెలియును. దైవభీతి గలిగి యున్నచో దేవుండు మీకు జ్ఞానమును బ్రసాదింపఁగలఁడు.

నీవు ప్రయాణములో నుండఁగా వ్రాతగాఁడు దొరకనప్పుడు, తనఖాగా వస్తువుల నుంచికొనవచ్చును. కాని మీలో నొకరిపై నొకరికి నమ్మక మున్న యెడల తనఖాగా వస్తువులను తిరిగి యిచ్చివేసి దేవునికి భయపడవలయును. సాక్ష్యమియమనిచెప్పుకుండు. అట్లు చెప్పువాడు దుష్టహృదయుఁ డగుచున్నాఁడు. దేవుండు మీకృత్య ములను జూచుచునే యున్నాఁడు.

అధ్యాయము 40.

స్వర్గమ ర్త్యములందుఁ గలదంతయు దేవునిదే. మీమనస్సులలో నున్నది దాచిపెట్టినను వెలిబుచ్చినను దేవుండు సర్వమున గుర్తించుచునే యున్నాఁడు. ఆతఁడు తనయిష్టమువచ్చినవారిని తీయించి, ఇష్టమువచ్చినవారిని శిక్షించును. ఆతఁడు సర్వశక్తుఁడు.

భక్తులవలెఁ బ్రవక్తయు ప్రభువుఁపనివార్తను నమ్ముచు న్నాఁడు. ప్రతిమచుష్కమును దేవునియందును, నతనిదేవతల యందును, నతనిగ్రంథమునందును, నతనిప్రవక్తలయందును నమ్మకము గలిగియున్నాఁడు. ఆతనిప్రవక్తలయందు మేము తారతమ్యము

లెంచబోము. వారు “మేము వింటిమి. విధేయలమై యున్నాము. ప్రభువా ! నీయొద్దకే మేము తిరిగి రాగలము. కావున గరుణింపు” మని యందురు.

ఏయాత్మపైనను దేవుడు శక్తికిమించినభారము నుంచడు. ఆయాత్మ తాను సంపాదించినమంచి ననుభవించి, కష్టపడి కూడఁ జెట్టినచెడుగును మోయగలడు. “ప్రభువా ! మేము మఱచినను, పాపులమైనను మమ్ము శిక్షింపకుము. ప్రభువా ! మాపూర్వులపై నీవు వైచినభారమువంటిభారమును మాపై వేయకుము. ప్రభువా ! మేము మోయశక్తిలేనిదానిని మాపై నుంచకుము. మాపాపములను రూపుమాపి, మమ్ము క్షమించి, మాయెడఁ గరుణఁ బూనుము. నీవే మాకు రక్షకుడవు. కావున విశ్వాసహీనములగుజాతులపై మాకు జయము నిమ్ము.

సురా 3. ఇమానుకుటుంబము

[మదీనా—199 పద్యములు—20 రుక్కుల.

అధ్యాయము 1.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

అలిఫ్. లమ్. మిమ్.

దేవుడు చిన్నయుడు, స్వయంవ్యక్తుడు, సర్వాధారుడు, అతనికంటె వేఱు దేవుడు లేడు.

మమవ్యసనకు రక్షణగా శాసనమును, (తొరాత్) ధర్మ

గ్రంథమును (ఇంజీల్) నాతఁడు పూర్వము పంపియుండెను. ఇప్పుడీ “జ్యోతిని” బంపినాఁడు. ఈ “గ్రంథము” పూర్వపుదానిని సత్యముగా స్థిరపఱచునదియే. దేవునినూచనల సమ్మతివారికి ఘోరబాధయేకదా! దేవుఁడు శక్తిమంతుఁడు. పగగలవాఁడు. దేవుఁడు! స్వర్గమర్త్యములయం దెద్దియు నాతనికి గోప్యము కాదు.

తల్లులగర్భములలో మీకు రూపము నొసగినవాఁ డాతఁడే. దేవుఁడు శక్తిమంతుఁడు, బుద్ధుఁడు; అతనికంటె వేఱుదైవము లేఁడు. ‘ఆగ్రంథమును’ మీకుఁ బంపినవాఁ డాతఁడే. దానిలోని కొన్ని సూచనలు స్పష్టార్థము గలవి. ఇవియే గ్రంథమునకుఁబునాదులు; ఇతరము లలంకారగర్భితములు. కాని తప్పుతోవంబడినహృదయము లందలియలంకారముల ననుసరించి, వానియర్థముకొఱకు పెనఁగు లాడుచుండును. చీకాకునొంద నభిలషించును. స్థిరజ్ఞానము గలవారు “మేము దానిని నమ్మినాము. అదియంతయు దేవుఁ డనుగ్రహించినదే” యని యందురు. కాని జ్ఞానులుతప్ప నితరులు దీనిని మనసులం దుంచుకొనరు.

మాప్రభువా! నీవే దాతవు. ఒకసారి మాకు రక్షణనొసగి తిరిగి మాహృదయములను భ్రమలోఁ బడనియకుము. నీకరుణ మాపైఁ బ్రసరింపఁ జేయుము.

మాప్రభువా! నిశ్చితమైనదినముకొఱకు నీవు మనుష్యజాతి నంతటి నొకఁచోఁ జేరఁదీయఁ గలవు దేవుఁడు తనమాటను తప్పఁడు. అవిశ్వాసులధనమును, సంతతియు దేవునిముం దెందుకును బనికిరావు. వా రగ్ని కింధనప్రాయము లగుదురు.

10. ఫిరొనుప్రజలును, వారికిఁ బూర్వము గతించినవారునువలె వారు మానూచనల ససత్యములుగఁ బరిగణించిరి. కావున దేవుఁడు వారిని దమ పాపములతోఁ బట్టికొనెను. దేవునిశిక్ష కఠినమైనది.

అవిశ్వాసులతో “మీ రవజయము నొందుదురు. నరకములో మీ రందఱును జేరుదురు. అచట మీకు దుఃఖశయ్య పొత్త మగును.

రెండుసైన్యములును గలియుటయందు మీ కప్పుడే సూచన యుండెను. ఒకసైన్యము దేవునిపక్షమునఁ బోరాడెను. రెండవది విశ్వాసము లేకయుండెను. శత్రువులదృష్టికి మీరు రెండింటలుగఁ గనఁబడితిరి. దేవుఁడు తనయిచ్చవచ్చినవారినిఁ గాపాడెను. బుద్ధిగల వారు దీనివలన పాతము నేర్చికొనఁగలరు.

స్త్రీలు, సంతానము, వెండిబంగారములభాగ్యము, మేలి గుఱ్ఱములు, పశువులమందలు, సస్యభూములు, వీనివలనఁ గలుగువానం దములు మనుష్యులకు బాగుగఁ గనఁబడును. అవన్నియు నిహ లోకభాగములే. కాని దేవునితోడివాసమే శ్రేష్ఠమైనది.

దైవభీతులగువారి కాలనిసన్నిధానమున నింతకంటె మేలైనవి సిద్ధముగ నుండును. వానిని మీ కెఱింగించునునా? వనములు, అందలి గుఱారములక్రిందనుండులు, నచట శాశ్వతవాసము, నిష్కలంకలగుభార్యలు, దేవునియామోదము, ఇవన్నియు వారికిఁగలుగును. “ప్రభువా! మేము నమ్మినాము. ‘మాపాపములను తమించి, యగ్ని బాధనుండి మమ్ము తప్పింపుము’. అను కింకరులను, సహనపరులను, సత్యవంతులను, నమ్రతగలవారిని, ధార్మికులను, ప్రత్యుదయమునను దేవుని క్షమాపణ వేడుకొనువారిని, దేవుఁడు ప్రేమించును” అనుము.

తాను తప్ప నితరదైవము లేనందుకు దేవుడే సాక్షి. దేవతలును, జ్ఞానవంతులు, పుణ్యవంతులు, నైనవారును, “శక్తి మంతుఁడు, బుద్ధుఁడు నగుదేవునికంటె నితరదైవము లేఁడని” పల్కుచుండురు.

దేవుని కిస్తామే సత్యమతము. దైవగ్రంథములఁ గొనినవారు తమకు “జ్ఞానము” కలిగి యొండొరులయెడ సర్వబద్ధులగువఱకును భేదాభిప్రాయములఁబడలేదు. కాని దేవునిసూచనల నమ్మనివారిని దేవుఁడు త్సమింపఁడు.

వారు సీతో వాదమునకు దిగినచో “నన్ననుసరించినవారి వలె నేనును దేవునియధీనములోఁ జేరితిని” అనుము. గ్రంథమును స్వీకరించినవారితోను సాధారణజనులతోను “మీరు దైవాధీనుల రగుదురా ?” అని యడుగుము. వారు భక్తులైనచో వారికి సరియగురక్షణ దొరకును. వారు పెడమొగము పెట్టినచో వారికి బోధించుటయే సీవిధి. దేవుఁడు తనకింకరుల ననుగ్రహించుచునే యున్నాఁడు.

అధ్యాయము 3.

20. కాని, దేవునిసూచనలను నమ్మక, ప్రవక్తలను, పుణ్య మార్గప్రబోధకులను జంపెడివారికి ఘోరశిక్ష కలుగనున్న దని చాటుము.

ఇహపరలోకముల రెంటియందును వీరికర్మలు ప ని కి రా క పోవును. వారికి సహాయముగ నెవ్వరు నుండరు.

దైవగ్రంథములలోని కొన్నిభాగములను పొందినవారిని నీవు గుర్తించితివా? వారు తమయభిప్రాయభేదముల సరిచేసికొనుటకు గ్రంథమునొద్దకుఁ బిలువఁబడినప్పుడు వారిముఖములను గనిపెట్టితివా? అప్పుడు వారిలోఁ గొందఱు వెనుదిరిగి చాలదూరము పోయిరి.

“అగ్ని కొన్నిదినములు తప్పు నెప్పుడును మ మ్మంటడు” అని వారుచెప్పుటచేతనే యట్లయినది. వారిమతమునందలి వారిపన్నా గములే వారిని మోసపుచ్చినవి.

కాని, నిశ్చయముగ వచ్చుచున్నదినమందు వారందఱు నొకచోఁ జేరునప్పుడు ప్రత్యాత్మయుఁ దాను గడించుకొనినదానిని తీసికొననున్నప్పుడు, వారి కట్టియన్యాయమును గలుగఁబోనప్పు డేమగునో !

‘దేవా ! సర్వశక్తిసంపన్నా ! నీయిచ్చవచ్చినవారికి నీవు సహాయమొసగుదువు ; ఇచ్చవచ్చినవారినుండి దానిని తీసివేసెదవు ; నీయిచ్చవచ్చినవారిని పైకెత్తుదువు. ఇచ్చవచ్చినవారిని దీనులఁ జేసెదవు. నీకన్నివస్తువులపైనను శక్తి గలదు. మేలంతయు నీచేతనే యున్నది ” అనుము.

రాత్రిని పగటిలోనికిని, పగటిని రాత్రిలోనికిని నీవు సంక్రమింపఁజేతువు. సజీవుల నిర్జీవులుగను, నిర్జీవుల సజీవులుగను చేసెదవు. నీయిష్టమువచ్చినవారికి నీవు కొలఁదికిమీఁటి యొసఁగెదవు.

విశ్వాసులు విశ్వాసులతోడనే కాని యవిశ్వాసులతో స్నేహము చేయఁగూడదు. వారినుండి భయశంక గలిగినప్పుడుతప్ప వారు దేవునినుండి యెద్దానిని నాసింపఁజాలరు. దేవుడు తన్నుఁ గూర్చి మిమ్ము భయపడవలయు నని కోరుచున్నాఁడు ; మీరు దేవునియొద్ద కేకదా తిరిగి పోవలయును ?

మోహదయములలో నున్నదానిని దాచికొనినను బయటఁ బెట్టినను దేవునికిఁ దెలియును. స్వర్గమర్త్యములం దేమియున్నదో యాతనికి యెఱుక. అన్నివస్తువులపైనను దేవునికి శక్తి గలదు.

ఆదినమునఁ బ్రత్యాత్మయుఁ దా నొనర్చినపుణ్యమును జూచును ; తాఁ జేసినపాపమునకును దనకును గడుద వ్యగుఁగాక యని కోరుచుండును. దేవుడు తనకింకరులయెడ ప్రేమగలిగి యున్నాఁడు. కావున నాతడు నీవు తన్ను గుర్తించియుండఁ గోరు చున్నాఁడు.

అధ్యాయము: 4.

30. “మీరు దేవుని బ్రేమించినచో నన్ననుసరింపుడు. దేవుడు మమించును. మిమ్ము బ్రేమించును. మీపాపములను బాటఁ ద్రోలును.

దేవుని నాతనిప్రవక్తను మన్నింపుడు. వెనుదిరిగినచో దేవుడు నమ్మనివారిని బ్రేమింపడు ” అని చెప్పుము.

దేవుడు ఆదామును, నుహును, ఇబ్రాహీముకుటుంబమును, ఇమ్రానుకుటుంబమును,

ఇట్లే యొకసంతతివారెవార నొకసంతతివారిని మనుష్యులందఱికింక నధికులఁ గావించెను. దేవుడు శ్రోత ; జ్ఞాని.

ఇమ్రానుభార్య “ప్రభూ ! నేను నాగర్భములోనిశిశువును నీసేవకై యర్పించుచున్నాను. నీవు శ్రోతవు. జ్ఞానివి. కావున నాయీకానుకను బరిగ్రహింపుము ” అనెను.

ఆమెయుఁ బ్రసూతయై “ప్రభూవా ! నాకు స్త్రీశిశువు పుట్టి వించినది. ఆమెకు “మరియమ్మ ” యని నామకరణ మొనర్చితిని. రాలదెబ్బలుతినిన సైతానునుండి యామెను నామెసంతతిని గాపాడుము ” అనెను. ఆమె కేశిశువు జనించెనో దేవునికిఁ దెలిసెను. స్త్రీ పురుషుడు కాదు గదా !

అయినను ప్రభూ వాస్త్రీశిశువును ప్రీతితో స్వీకరించి దినదినాభివృద్ధి నొందించెను. జకెరియా ఆమెను పెంచెను. మతమునొద్దకు జకెరియా యెన్నిసార్లు పోయి చూచినను మరియమ్మకుఁ గావలసినంత యాహార ముండుచుండెను. “మరియమ్మా, ఇది నీ కెక్కడిది ” అని యాతఁ డడుగ నామె “ఇది దేవుఁ డనుగ్రహించినది. దేవుడు తనయిచ్చవచ్చినవారిని బోషించును. అతనికి లెక్కలేదు ” అనెను.

అచట జకరియా తనప్రభువును బిలిచి “ప్రభో! నీవు పార్థనలను విందువు. నాకు మంచినీరంతటి కలుగునట్లునుగ్రహింపుము. నీవే మొఱల నాలించువాడవు” అనెను.

అతడు మతమునొద్ద ప్రార్థించుచు నిలిచియుండఁగా దేవత లాతనిఁ బిలిచి “దేవుఁడు నీకు యాహ్వానిచ్చినాడు. అతడు దేవునివాక్యమును స్థిరపఱచుచును. అతడు మహాత్ముఁడు, పవిత్రుఁడు, పుణ్యవంతులలో శ్రేష్ఠుఁడు” ననినది.

అతడు “ప్రభువా! నేను వృద్ధుఁడనైతినిగదా! నాభార్య వంధ్యగదా. నాకు సంతాన మెట్లు కలుగును?” అనెను. అతడు “దేవుఁడు తనయిష్టము నిట్లే నొనర్చుకొనుచుండు” ననెను.

40. అతడు “దేవా! నాకొక యానవా లిమ్ము” అనఁ బ్రభువు నీవు మూఁడుదినములు సైఁగలుచేయుట తప్ప మాటలాడవు. ఇదియే నీకానవాలు. కాని, నీప్రభువును నిత్యమును స్మరించి ప్రార్థనాచుంకాలముల నాతని స్తోత్రము చేయుచుండుము” అనెను.

అధ్యాయము 5.

దేవతలు “మరియమ్మా! దేవుఁడు నిన్నెంచికొని, పవిత్ర వంతురాలుగఁ జేసి ప్రపంచమందలిస్త్రీలొకముఱో నిన్నే శ్రేష్ఠురాలుగఁ జేసియున్నాడు. మరియమ్మా! నీప్రభువునెడల దృఢభక్తి గలిగి, సాష్టాంగపడి సమస్కరించువారితోఁబాటు సమస్కరింపుము” అనుమాటలను జ్ఞప్తియం దుంచుకొనుము.

నీకదృష్టపూర్వమైన విషయములలో నిది యొకటి. ముహూర్ముదా! నీకు దీని నెఱింగించుచున్నాము. మీలో మరియమ్మ నెవరు పెంచవలె నని చీట్లుతీసినపుడు నీవు వారితో లేవు. దానినిగూర్చి వివాదము హెచ్చినప్పుడును నీవు వారితో లేవు.

దేవత “మరియమ్మా ! దేవుడు తనమాటను నీకు తప్పక చెప్పును. ఆతనిపేరు మరియమ్మకుమారుడగు మెసయా ఈసా. అతఁ డిహపరలోకములను కీర్తిపరుడై దేవుని సాన్నిధ్యవర్తులలో నొకఁడై యుండును.

పొత్తిళ్ళలో నున్నపుడును, పెద్దవాఁ డైనపుడును గూడ నాతఁడు మనుష్యులకు హితము బోధించును. అతఁడు న్యాయవతు లలో నొకఁడై యుండును ” అనుమాటలను జ్ఞాపకముంచుకొనుము.

ఆమె “ పృథువా ! నేను కన్యనై పురుషస్పర్శ లేనిదే పుత్రి) వతి నెట్లగుదును ” అన నాతఁడు “ ఇట్లే యగును. దేవుడు తన కిష్టమైనదానిని సృజింపఁగలఁడు. తన కొకవస్తువు చేయవలెనని యున్నచో “ కమ్ము ” అనఁగ నే యది యగును ” అనెను.

అతఁ డాతని కాగ్రంథమును బోధించి, బుద్ధిని, ధర్మమును, సువార్తను బ్రసాదించును.

అతఁ డిస్రాయేలుపుత్రిలకుఁ బ్రవక్తయగును. “ మీప్రభు వునుండి యానవాలుతో నిదిగో వచ్చియున్నాను. మట్టితో మీ కొకపక్షిని జేసెదను. నేను దానిలోని కూపిరివిడువఁగ నే యది జీవము గలదగును. అంధులను, కుష్ఠరోగులను బాగుచేసెదను. దేవునియనుమతిచొప్పున మృతులకు చైతన్య మొసఁగెదను. మీ రేమిభుజింతురో, మీగృహములలో నేమిదాచికొందురో దానిని మీతోఁ జెప్పెదను. మీరు విశ్వాసుల రైనచో దీనియందే మీ కొకసూచన యున్నది.

నాకు పూర్వము చెప్పఁబడినధర్మమును స్థిరీకరించుటకును, నిషేధింపఁబడినదానిలో తిరిగి కొంత మీ కనుమఱించుటకును, నేను వచ్చియున్నాను. నేను మీప్రభువునుండి యొకసూచనను తీసికొని వచ్చియున్నాను. దేవునికి భయపడి నన్ను మన్నింపుడు.

50. సత్యముగా దేవుడు నాకును మీకును ప్రభువు. కావున నాతని పూజింపుడు. ఇదియే కృమపథము” అని యాతడు పల్కును.

ఈసా వారియవిశ్వాసమును జూచి, “దేవునితోఁగలసి నా కెవ్వరు సహాయకు లయ్యెదరు” అనఁగా ప్రవక్తలు “మేము దేవుని సహాయకుల మయ్యెదము. మేము దేవుని నమ్మియున్నాము. దృఢ భక్తులమైనందుకు నీవు సాక్షిగా నుండుము.

ప్రభువా ! నీప్రపంచినదానిపై మాకు విశ్వాసము గలదు. మేము నీప్రవక్త ననుసరించెదము. అతనికి సాక్షులగువారితోఁబాటు మాపేళ్ళనుగూడ లిఖింపుము” అనిరి.

యహూదీలు కుట్రపన్నిరి. దేవుడు తనపన్నాగమును బన్నెను. పన్నాగములఁబన్నువారిలో దేవుడే మిక్కిలిసమర్థుడు.

అధ్యాయము 6.

దేవుడు “ఈసా ! నిశ్చయముగా మమ్ము వృతులఁజేసి నా యొద్దకుఁ జేర్చి యవిశ్వాసకులనుండి విడదీసెదము. రక్షణదినము వఱకును, అవిశ్వాసులకంటె, నిన్ననుసరించువారి నధికులఁ జేసెదము. పిదప మీరు నాయొద్దకే వత్తురు. అప్పుడు మీ వివాదములఁ దీర్చెదను.

నమ్మనివారి కిహావరలోకములయందు ఘోరశిక్ష విధించెదను. వారి కెవ్వరు నడ్లుపడఁ జాలరు” అనినమాట జ్ఞాపకముఁచుకొనుము.

విశ్వాసులై కృమపథము లగువారి కాయాతడు తగినబహుమాన మిచ్చును. దేవుడు దుష్టులను బ్రేమింపఁడు.

ఈయానవాళ్ళను భయనూచనను నీకుఁ జూపఁగలను. నిశ్చయముగా దేవుని సన్నిధిని ఈసా ఆదామువంటివాడే. అతనిని మట్టి నుండి సృజించి “కమ్మ” అనఁగనే యాతడు రూపముఁ దాల్చెను.

ఇది నీకుభువు చాటినసత్యము. కావున శంకావిలులతోఁ జేరకుము.

౪౦. నీకు 'జ్ఞానము' కలిగినపిదప నాతనిగూర్చి యీకను సందేహపడువారితో "రండు! మీపుత్తులను మాపుత్తులను, మీ భార్యలను మాభార్యలను, మమ్మును మిమ్మును బిలిచెదము. అసత్యము పల్కినవారిపై దేవుని కాగ్రహము కలుగుగాక!

ఈచెప్పినది సత్యము. దేవుఁడుతప్ప నితరదైవము లేఁడు. నిశ్చయముగా దేవుఁడు శక్తిమంతుఁడు. బుద్ధుఁడు.

కాని, వారు వెనుదిరిగినచో దేవుఁడు దుష్టవర్తనులఁ దెలిసి కొనియే యుండును.

అధ్యాయము 7.

"గ్రంథము ననుసరించుజనులారా! మీకును మాకును వివాదము తీరఁగలదు. రండు! మేము దేవునితప్పనితరులఁ బూజింపము. అతనితో నితరదైవములఁ జేర్చము" అనుము. వారు వెనుదిరిగినచో "మేము దృఢభక్తుల మగుటకు మీరే సాక్షులు.

గ్రంథము ననుసరించుజనులారా! ఇబ్రాహీమునకు పిదపఁ గాని, ధర్మమును, తోరాత్ నువార్తయు, ఇంజీల్ పంపఁబడకుండినప్పు డాతనిగూర్చి యేల వివాదపడెదరు? మీకు బోధపడలేదా?

ఇదిగో తెలిసినదానికొఱకే మీరు తగవులాడుచున్నారు. తెలియనిదానివిషయమై యేల వివాదములు సల్పెదరు. దేవుఁడు సర్వజ్ఞుఁడు. మీ రజ్ఞులరు.

ఇబ్రాహీము యహూదీకాఁడు. ససానీయునుగాఁడు. కాని యాతఁడు దృఢభక్తియుతుఁడు. అతఁడు దేవునితో నితరదైవములఁ జేర్చినవారిలోనివాఁడు గాఁడు.

మనుష్యులలో నిబ్రాహీమునకు దగ్గఱచుట్టములును, ప్రవక్తయగు ముహమ్మదును, అతని సమ్మినవారును నాతని నిశ్చయముగా ననుసరింతురు. దేవుడు విశ్వాసులరక్షకుడు.

గ్రంథావలంబులలోఁ గొందఱు మిమ్ము తప్పిత్రోవఁ జెట్ట నభిలషింతురు. కాని వారే తప్పిత్రోవలోఁ బడుచు దానిని దెలిసి కొనలేకుండురు.

గ్రంథము ననుసరించుజనులారా! దేవునినూచనల మీరే చూచియుంటిరిగదా! వానిని మీ రేల నమ్మరు?

70. గ్రంథావలంబులారా! సత్యము సత్యముతో నేల కప్పి పుచ్చెదరు? తెలిసియు సత్యము నేల దాచెదరు?" అనుము.

అధ్యాయము 8.

గ్రంథమును సమ్మినవారిలో మఱి కొందఱు “విశ్వాసులకుఁ బాపఁబడినదానిని దినారంభమున నమ్మి, దినాంతమున నమ్మకుడు.

మీమతము ననుసరించినవారినే విశ్వసింపుడు” అందురు. వారిట్లే మేనుకంజ వైచెదరు. వారితో, “దేవుడు చూపినదే సరియైనమార్గము. మీకుఁ జెప్పినదానివంటిదానినే యితరులకును జెప్పవలయును. అయినను నీద్రుభునిసన్నిధానమున వారు నీతో నేల తగవులాడెదరు? దేవుడు కావలసినవరముల నొసగ సమర్థుడు. అతఁడు వానిని తనయిచ్చవచ్చినవారి కిచ్చును. దేవుడు పరమధార్మికుడు, బుద్ధుడు.

దేవుడు మహాదాత. అతఁడు తనయిచ్చవచ్చినవారియెడల దయఁజూపును” అని యనుము.

గ్రంథావలంబులలోఁ గొందఱు తమకు వేయిబంగారునాణెముల నిచ్చినను తిరిగి నీకప్పుగించునంతటిసమ్మకము గలవారు. మఱి

కొందఱు నీ వొకనాణెము నిచ్చినను నీవు వెంటనే యడుగకున్నచో తిరిగి నీధనము నప్పగింపని విశ్వాసహీనులు. వీరు, “అజ్ఞానవాతుల యెడ మే మేల నమ్మకము గలిగి ప్రవర్తింపవలెను? వారు దేవుని గూర్చి యసత్యములఁ బల్కుదురు. అట్లు పల్కుచుంటిమని వారికిఁ దెలియును” అని యందురు.

కాని, తానొప్పుకొనినపనిని తప్పక చేయుచు దేవునికి భయ పడువాని నాతడు ప్రేమించును.

కొంచెపువెలకై దేవునికొఱ కొప్పుకొనినపనులను, తమ ప్రమాణములను, అమ్ముకొనినవారికిఁ బరలోకమునఁ దావు దొరకదు! రక్షణదినమున దేవుడు వారితో భాషింపఁడు. వారిని జూడనైనఁ జూడఁడు. వారిని స్మృశింపనైన స్మృశింపఁడు. వారికి ఘోరశిక్ష సంప్రాప్తమగును.

వీరిలో మఱికొందఱు దైవగ్రంథములోని వాక్యములను తార్కారుచేసి సత్యవాక్యములవలెఁ గనఁబడఁజేయుదురు. కాని యదిగ్రంథస్థమైనది కాకయుండును. వారు ‘ఇది దేవుడు పల్కినది’ అందురు. గాని యది దైవప్రోక్తము గాదు. వారు దేవునివిషయమై యసత్యములాడుచున్నారని తెలిసియు నట్లు చేయుదురు.

దేవునినుండి పవిత్రగ్రంథములను, బుద్ధిని, భవిష్యజ్ఞానమును బడసియు మనుష్యుడు తనయనుచరులతో “నన్నును దేవుని గూడ బూజింపు” డని చెప్పట పాడిగాదు. “మీరు దైవవిషయమున సంపూర్ణులరు కండు. మీకుఁ బవిత్రగ్రంథములు దెలియునుగదా! వానిని బాగుగఁ జదివియున్నారుగదా!” యని చెప్పట యుచితము.

దేవతలనుగాని, ప్రవక్తలనుగాని, మీరు ప్రభులనుగాఁ జేకొనుడని దేవునియాజ్ఞ కాదు. ఏమి! మీభక్తి నిశ్చలమైనపిదప, గూడ వాతఁడు మీ మృతిశ్వాసులఁ గమ్మచునా?

అధ్యాయము 9.

80. దేవుడు తనప్రవక్తలతో నొడంబడిక చేసికొనునప్పుడు వారితో “ఇదిగో నేను మీకిచ్చుచున్నగ్రంథమును, జ్ఞానమును, మీతో నిదివఱకే యున్నపవిత్రగ్రంథములను స్థిరపఱచుట కిఁకమీఁద మీయొద్ద కొకప్రవక్త రాఁగలఁడు. మీ రతనిని విశ్వసించి ఆతనికి సహాయము చేయవలయును. మీరట్లు చేయుటకు నిశ్చయించుకొని నారా? ఈవరతులపై నీయొడంబడిక నొప్పుకొందురా?” అని యడుగ వారు “మేము నిశ్చయముగ నొప్పుకొందు” మనిరి. అప్పు డాతఁడు “మీరు సాక్షులుగ నుండుఁడు. మీతోఁబాటు నేనును సాక్షిగా నుండెదను.

ఇందుపై వెనుదిరిగినవారు దుష్టు లగుదు” రనెను.

వారికి దేవునిమతము గాక యితరమతము గావలెనా? స్వర్గ మర్థ్యములయం దన్నియు నాతనియెడ నమ్రత్వము వహించును. వారి కిష్టమైనను నిష్టములేకున్నను సరే, యవి యన్నియుఁ దిరిగి యాతనియొద్దకే చేరును.

“మేము దేవుని నమ్మెదము. ఇబ్రాహీము, ఇస్మాయేలు, ఇషాకు, యాకూబు, ఆయాజాతులవారు, వీరికిఁ బంపఁబడినదానిని, మూసా, ఈసా, అనుప్రవక్తలను, వీరు తమప్రభువునుండి స్వీకరించిన దానిని, మేము విశ్వసించుము. మేము వారిలో వారికి భేదములఁ గల్పింపము. మే మాతనికి యధీనులమైయున్నాము.

ఇస్లాముతప్ప మఱియొకమత మెవరైనఁ గోరినచో నామత మంగీకరింపఁబడదు. అట్టివారు పరలోకమునందు నష్టమైనవారిలోఁ జేరుదురు.

ప్రవక్త సత్యవంతుఁ డని తెలిసికొని నమ్మి, యాతనినుండి స్పష్టములగునూచనలం గొని, విశ్వాసహీనులయినవారిని దేవుఁ డెట్లు

రక్షింపఁగలఁడు? ధర్మము నుల్లంఘించినవారిని దేవుఁడు రక్షింపఁడు.

దేవునియు, దేవతలయు, మనుష్యులయు శాపము వీరి! దగులును. వారు శాపోపహతులై చిరకాల ముందురు. వారిబాఁయిసుమంతయుఁ దగ్గఁడు. ఇటుపైని పశ్చాత్తప్తులై,

క్రమమార్గమును బట్టినవారిని తప్ప నితరులను దేవుఁడు చూడనైనఁ జూడఁడు. నిశ్చయముగా దేవుఁడు దయాళుఁడు; కరుణామయుఁడు.

మొదట నమ్మి, పిదప నవిశ్వాసులై, యాయవిశ్వాసమును వృద్ధిపఱచుకొనువారి పశ్చాత్తాప మంగీకరింపఁబడదు. వీరే తప్పు త్రోవఁ బట్టినవారు.

90. అవిశ్వాసులై మృతినొందినవారు భూమిలో నున్నబంగార మంతయు పరిహారముక్రింద నిచ్చినను అంగీకరింపఁబడదు. వీరికి ఘోర శిక్ష రానున్నది. వీరి కెవ్వరును సహాయము చేయఁజాలరు.

కాండము. 4

అధ్యాయము 10.

నీకు ప్రేమాస్పదమైనదానిని భిక్షగా నిచ్చినఁగాని మంచి వాఁడ వెన్నటికిఁ గానేరవు. నీవొసగునదంతయు దేవునికి యథార్థ ముగఁ జెలియును.

శాసనము (తొరాత్) రాకపూర్వము ఇస్రాయేలు తనకుఁ దాను నిషేధించుకొనినదితప్ప, మనుష్యుల కన్నివిధములగు నాహారము నంగీకరింపఁబడినది. 'మీరు సత్యవంతులరైనచో నాశాసనము (తొరాత్) ను దెచ్చి చదువుడు' అనుము.

ఇక దేవునిగూర్చి యసత్యము కల్పించినవారే దుర్మార్గులు.

“దేవుడు సత్యముఁబల్కును. కావున, దృఢభక్తియుతులరై, దేవునితో నితరదైవములఁ జేర్చకుండిన ఇబ్రాహీము ననుసరింపుడు.

మనుష్యులకొఱకు తొలుదొల్త కట్టఁబడినదేవాలయము “బెక్కా” లో నున్నది. అది ధన్యము; మనుష్యులకు మార్గ ప్రదర్శకము.

దానియందు స్పష్టములగు నూచనలున్నవి. అచట ఇబ్రాహీము నిలిచియుండినస్థలమునుండి యన్నియానవాళ్ళు నున్నవి. అచటఁ బ్రవేశించినవాడు సురక్షితుఁడై యుండును. అంతవఱకుఁ బ్రయాణము చేయఁగలవారి కందఱికి నాదేవాలయము యాత్రాస్థలముగా విధింపఁబడియున్నది. సరే, యింక నమ్మనివారిమాట యెందుకు? దేవుని కేజీపులతోడను జోక్యము లేదుగదా!

గ్రంథావలంబకులారా! దేవునిసూచనల నేల నమ్మరు? దేవుడు సర్వసాక్షి!

గ్రంథానుసారులారా! దైవమార్గమునుండి విశ్వాసుల నేల తప్పించెదరు. మీరు దానిని వంకఱగఁ జేసియుఁ జూచుచుందురు. కాని, దేవుడు మీరు చేయుదానిని చూడక యుండఁడు.

విశ్వాసులారా! పవిత్రగ్రంథమును స్వీకరించినవారిలోఁ గొందఱిని మీ రనుసరించిన మీరు భక్తులయినవెంటనే వారు మిమ్మవిశ్వాసులఁ జేసెదరు.

100. దేవునిసూచన లన్నియు మీకుఁ దెలుపఁబడియుండఁగా, నాతనిప్రవక్త మీయందే యుండఁగా, మీ రవిశ్వాసు లెట్లు

కాగలరు ? దేవునే పట్టుకొని నిలిచినవాఁ డప్పుడే క్రమపథమును బట్టి యున్నాఁడు.

అధ్యాయము 11.

విశ్వాసులారా ! దేవునికి భయపడవలసినరీతిగా భయ పడుఁడు. మీరు నిశ్చలభక్తులుగానిదే మృతినొందకుఁడు.

మీరందఱును దేవునిసూత్రమును గట్టిగాఁ బట్టుకొని యుండుఁడు. దానిని విడిచిపెట్టకుఁడు. పూర్వ మొండొరులకు శత్రువులుగా నున్నమీహృదయముల నైక్యముచేసి, తనప్రసాదమాన మిమ్ము సోదరులగా నొనర్చినదేవునిదయను మఱువకుఁడు. ఆగ్ని కుండమునఁ బడనున్నప్పుడు మి మ్మాతఁడు దానినుండి మఱల్చినాఁడు. మీరు సరియైనరక్షణను పొందుటకు,

సన్మార్గములోనికిఁ బిలుచువారును, న్యాయమును విధించు వారును, అన్యాయమును నిషేధించువారును, మీలోఁ గొందఱుండు రుగదా యని, దేవుఁడు తనసూచనల నీరీతిగా స్పష్టపఱుచుచుండును. వీరికి క్రేయస్సు కలుగును.

తమలోఁదాము కక్షల వహించి, స్పష్టములగుసాక్ష్యములను జూచియు తగవులాడువారివలె మీరుండకుఁడు.

అట్టివారికి మొగములు తెల్లఁబోయి, పిదప నల్లఁబడినదినమందు ఘోరశిక్ష కలుగనున్నది. మొగములు నల్లబడవారికి.....
“ ఏమి, విశ్వసించియు నవిశ్వాసకులైరా ? మీరు నమ్మనందులకు శిక్ష గొంత రుచిచూడుఁడు” అని చెప్పఁబడును.

మొగములు తెల్లఁబాటినవారు దేవునికరుణకుఁ బాత్రులై శాశ్వతముగ ననుగ్రహింపఁబడుదురు.

ఇవి దేవునిసూచనలు ; మేము మీకు వానిని సత్యముగ
దెలుపుచున్నాము. దేవుడు మనుష్యజాతి కన్యాయముఁ జేయఁడు.

స్వర్గమర్త్యములయందున్నదంతయును దేవునిదే. అన్నియును
దేవునియొద్దకే మఱి పోవును.

అధ్యాయము 12.

మనుష్యజాతికై యుద్ధరింపఁబడినవారిలో మీరు శ్రేష్ఠులు,
మీరు న్యాయమును విధించి, దౌష్ట్యమును నిషేధించి, దేవుని నమ్మి
యున్నారు. గ్రంథావలంబకులు విశ్వాసులైనచో వారి కెంతయు
శ్రేయస్సు కలుగును. వారిలో విశ్వాసు లున్నారుగాని, చాలమంది
దుర్మార్గులు.

110. వారు మీ కెట్టిసప్తమును గలిగింపఁజాలరు. వారు మీతో
యుద్ధముచేసి వెనుచూపుదురు. వారి కెట్టిసహాయమును గలుగఁ
బోదు.

వారు దేవునితోడను, మనుష్యులతోడను, సఖ్యమునెఱపనిచో
నెక్కడనున్నను వారు లజ్జాముద్రాంకితు లగుదురు. వారు దేవుని
యాగ్రహమునకుఁ బాత్రులై, మొగములపై దారిద్ర్యముద్ర ధరించి
యుందురు. వారు దేవునిసూచనల విశ్వసంపక, యన్యాయముగఁ
బ్రవక్తలఁ జంపి, తిరుగుబాటుచేసి, ధర్మపథము నుల్లంఘించుటచేతనే
వారి కిట్టియనుభవము కలుగును.

అయినను నందఱు నొక్కరీతివారు కారు. గ్రంథావలంబకు
లలో రాత్రిపూట దేవునిసూచనలఁ బఠించి పూజలసల్పు న్యాయవం
తులును గలరు.

వారు దేవునియందును, తుదిదినమందును నమ్మకము గలిగి,
న్యాయమును విధించి, పాపమును బరిహరించి, శీఘ్రముగ సత్కా
ర్యముల నాచరించుచుందురు. వీరే పుణ్యవంతులు.

మీ రాచరించుసత్కార్యములకు ఫలమును మీరు పొందక పోరు. తనకు భయపడువారిని దేవుడు గుర్తించియున్నాడు.

అవిశ్వాసులధనమును, సంతతియు, దేవుని కెందుకును బనికి రావు. వారు నిరంతర మగ్నిజ్వాలలో వాసముచేయఁగలరు.

వా రిహమునఁ బెట్టుభిక్షము తమకుఁ దా మన్యాయముగ వర్తించువారిసస్యములపైఁబడి ధ్వంసమొనర్పు చలిగాలివంటిది. దేవుడు వారి కేయన్యాయమును జేయఁడు. వారికివారే యన్యాయముఁ జేసికొనుచున్నారు.

విశ్వాసులారా ! మీలోమీరె కాక యితరులతో సఖ్యము నెఱపకుఁడు. వారు మిమ్ము కలుషాత్ములఁ జేయకమానరు. వారు మీవినాశముకొఱ కెదురు చూచుచున్నారు. వారిన్తోటినుండి యసూయ బయలువెడలియే యున్నది. వారిహృదయములయందు దాగియున్న దింతకంటె దుఃఖావహము. మీరు బోధపఱచుకొనినచో దానిచిహ్నములను మీ కప్పుడే తెల్పియున్నాము.

చూడుఁడు ! మీరు వారిని బ్రేమింతురు గాని, వారు మిమ్ముఁ బ్రేమింపరు. మీరు సర్వగ్రంథమును నమ్మియున్నారు. వారు మిమ్ముఁ గలిసికొనినప్పుడు ‘నమ్మియున్నా’ మందురు కాని, వీడియున్నప్పుడు కోపముతో మీవైపుచూచి, కొనవ్రేళ్ళను గఱచు కొందురు. “ అయిన మీకోపములో నశింపుఁడు ” అనుము. మీహృదయములలోని మూలమూలలు దేవునికిఁ దెలియును.

మీకు మేలుకలిగినచో వారు దుఃఖింతురు ; కీడ్చినచో సంతసింతురు. మీరు స్థిరచిత్తులరై దేవునికి భయపడినచో వారికుట్ర మిమ్మేమియుఁ జేయఁజాలదు. దేవుడు వారికర్మలచుట్టు నావరించు కొని యున్నాడు.

అధ్యాయము 13.

120. నీవు ఉషఃకాలముననే యిల్లు విడిచి, యుద్ధమునకు స్థలము బాగుచేయనున్నప్పుడు, దేవుఁ డాసంగతి తెలిసికొనెను.

మీలో నిరువురు సైనికులు మనస్సున కలవరపడి ధైర్యమెడలి యున్నప్పుడు దేవుఁడు వారిద్దరిని రక్షించెను. దీనిని జ్ఞాపకముంచు కొనుము. విశ్వాసులు దేవునే నమ్మియుందురుగాక !

బదరునొద్ద మీరు బలముచాలక యున్నప్పు డింతకుముం దొక సారి దేవుఁడు మిమ్ముఁ గాపాడి యున్నాఁడు. కావున, మీరు కృత జ్ఞులరై దేవునికి భయపడుఁడు.

అప్పుడు నీవు విశ్వాసులతో, “స్వర్గమునుండి మాఁడువేల మందిదేవతలను బంపి దేవుఁడు మీకు సహాయపడుట చాలదా ? ” అంటివి.

ఔను, కాని, నీవు చలింపక దేవునికి భయపడియున్నచో, నీశత్రువు తీవ్రముగ నీపైఁబడినప్పుడు దేవుఁ డైదువేలమంది దేవతలను వారివారిచిన్నములతో మీసహాయమునకు బంపును.

శక్తిమంతుఁడు బుద్ధుఁడు నగుదేవుఁడే విజయము చేకూర్పఁ గలవాఁడు. మీహృదయములకు నమ్మకము గలిగించుటకును,

నమ్మనివారిలో చాలమంది సంతమునొందించుటకును, లేదా వారిని బడఁద్రోసి మఱి సహాయములేకుండ నపజయము చేకూర్పుటకును, దేవుఁ డీసువార్తను మీకుఁ బంపియున్నాఁడు.

వారు దుష్టాత్ములు. కావున వారి నతఁడు దయదలఁచి విడుచుటనుగూర్చియు, శిక్షించుటనుగూర్చియు, నీకేప్రసక్తియులేదు.

స్వర్గమర్త్యములయం దున్నదంతయు దేవునిదే. అతఁడు తన యిచ్చవచ్చినవారి ననుగ్రహించి యిచ్చవచ్చినవారిని శిక్షించును. దేవుఁడు క్షమావంతుఁడు ; దయాపరుఁడు.

అధ్యాయము 14.

విశ్వాసులారా! వడ్డికి వడ్డి పెంచి దిగమింగకుడు. మీరు శ్రేయఃకాములరైనచో దేవునికి భయపడుడు.

130. అవిశ్వాసులకై యేర్పఱుపఁబడిన యగ్నికి భయపడుడు.

మీ రాతనిదయ సంపాదించుటకు దేవుని, నతనిప్రవక్తను మన్నింపుడు.

దేవునిక్షమాపణకొఱకును, దైవభీతిపరులగువారికి సిద్ధపఱుపఁబడి స్వర్గమర్త్యములంతగా విస్తరించియుండు భోగభూమికొఱకును, నొండొరులతో స్పర్ధ వహించి యుండుడు.

జయమునందును నభివృద్ధియందును నొక్కతీరుననే భిక్షము నొసగి, తమకోపమును స్వాధీనముచేసికొని, యితరుల ఊమించుచు, సత్కార్యాచరణక్షిప్త బూనినవారిని దేవుడు ప్రేమించును.

ఒకడుష్కార్యమునుగాని, తమయాత్మల కేమపచారమును గాని, యొనర్చినను దేవునిస్మరించి యతనిని ఊమింపవేడి, మఱి యాదుష్కృతి నాచరింపనివారికి,

ప్రభువు ఊమయు, నదులు ప్రవహించునుద్యానవనములలో స్థిరవాసమును, బహుమానములు. దేవుడుతప్ప పాపముల ఊమింప నవ్వడు సమర్థుడు? కష్టపడువారికి మంచిలాభము కలుగును.

ముందే మీ కుదాహరణములు కల్పింపఁబడియున్నవి. కావున దేశసంచారము గావించి, మీకుఁ బూర్వము ప్రవక్తల నసత్య వంతులుగాఁ బరిగణించినవారిగతి యేమయ్యెనో యారయుడు.

ఈ కురాను మానవులకు జ్ఞాపకగ్రంథము. దైవభీతిపరులకు మార్గదర్శకము. భయనూచన.

ధైర్యము వీడకుడు. విచారించుకుండు దేవునికి భయపడినచో మీచేయియే విఘాదిదగును.

మీరు గాయముతగిలినచో నంతకుఁబూర్వమే యితరుల కట్టి గాయము తగిలి యుండును. విశ్వాసు లెవ్వరో తెలిసికొనుటకును, మతముకొఱకు ప్రాణముల నర్పింపఁగలవారిని మీలోనుండి యెన్నుకొనుటకును,

140. విశ్వాసులను శోధించి యవిశ్వాసులను నాశనముచేయుటకును, దేవుఁడు జయాపజయముల నొకదానివెనుక నొకటిగఁ బంపుచుండును. దేవుఁడు దుర్మార్గులను బ్రేమింపఁడు.

మీలో ధైర్యముతోఁ బోరాడినవా రెవరో, యోధుతో సహించియున్నవా రెవరో కనుగొనకయే దేవుఁడు మిమ్ము భోగ భూమిని బ్రవేశింపనిచ్చుననుకొంటిరా ?

మృత్యువాసన్నముకానిదే మీరు మృత్యువును గోరియున్నారు. కాని, యిప్పుడు కన్నులయెగుట దానిని జూచి పరుగులిడుచున్నారు.

అధ్యాయము 15.

ముహమ్మదు కేవల మొకప్రవక్తయే. అతనికిపూర్వ మట్టి ప్రవక్తలెందఱో గతించిరి. అతఁడు మృతినొందినను, చంపఁబడినను, మీరేల వెనుదిరిగి పాఠిపోవలయును? పాఠిపోయినవాఁడు దేవుని కేహానియుఁ జేయఁజాలఁడు. కృతజ్ఞులగువారిని దేవుఁడు తప్పక బహూకరించును.

మనుష్యుని జీవితపరిమితిని నిర్ణయించుగ్రంథముప్రకారము దేవునియనుజ్ఞ లేనిదే యెవ్వరును మృతినొందఁజాలరు. ఇహలోక ఫలము గోరువారి కిహలోకఫలమును, పరలోకఫలము గోరువారికిఁ బరలోకఫలమును నొసఁగెదము. కృతజ్ఞులనుతప్పక బహూకరింతుము. తెల్లగు విశ్వవిద్యాలయ లక్షోపలక్షలమందితో ప్రవక్తలు వివాదమున నుండిరి.

అయినను దైవమార్గమున వారికి సంభవించినదానితో వారధైర్య పడలేదు. బలహీనతఁ జూపలేదు. శాంతముగ లొంగిపోలేదు. ఓర్పు గలిగియుండువారిని దేవుఁడు ప్రేమించును.

వారును “ప్రభువా! ఈ మాపనిలో మాపాపములను తప్పులను క్షమింపుము. మాకాశ్చక్కు స్థిరత్వము నొసగుము. అవిశ్వాసు లపై మాకు సహాయపడుము” అనిరేకాని యంతకెక్కుడుగ నేమియు ననలేదు.

దేవుఁ డిహపరలోకఫలములనొసఁగెను. మంచికార్యములను జేయువారిని దేవుఁడు ప్రేమించును.

అధ్యాయము 16.

విశ్వాసులారా! మీ రవిశ్వాసులను మన్నించినచో మిమ్ము వారు వెనుదిరుగఁజేసి తిరిగి నరకమునఁ బడఁద్రోయుదురు.

కాని దేవుఁడు మీప్రభువు. సహాయకులలో నాతఁడు శ్రేష్ఠుఁడు.

150. అనుమతిలేనిదే, దేవునితో దేవతలను సమానులనుగాఁ జేసినందు కవిశ్వాసులహృదయములందు భయోత్పాతములఁ గలుగఁ జేసెదము. వారి కగ్నియే వాసస్థానమగును. దుష్టవర్తనులగృహము దుఃఖావిలమైయుండును.

దేవుని యనుమతిచొప్పున మీ రెప్పుడు శత్రువుల నిర్జించి తిరో, యప్పుడే దేవుఁడు తనవాగ్దానమును నెఱవేర్చికొనినాఁడు. కాని, హృదయములందు దౌర్బల్యముచేరినది. అతనియనుజ్ఞఁగూర్చి వివాదపడినారు. మీ ప్రవక్త మీరు కోరినదానిని మీయెదుటికిఁ దెచ్చినను, దేవుని మీరు మన్నించినారు కారు. మీలోఁ గొందఱిహలోకమును, గొందఱు పరలోకమును, గోరుచున్నారు. పిదప మిమ్ము కోధించుటకు వారినుండి మిమ్ము పరుగెత్తఁజేసినాఁడు. కాని, దేవుఁడు విశ్వాసులయెడ నపారదయావంతుఁడు.

మీప్రవక్త మీవెనుక నిలిచియుండి యుద్ధమునకుఁ బ్రేరేపించుచుండ మీరు కొండనెక్కి యెవ్వరిని సరకుగొనకుండ నున్నప్పుడారాదు మిమ్ము తీమించినాడు. మీరు మీధనమును గోల్పోయినదానికిని, మీకు సంభవించినదానికిని వగవకుండఁ జేయుటకును నారాదు మీకు కష్టపరంపరలఁ గల్పించినాడు. దేవునికి మీకృత్యములన్నియుఁ దెలిసియే యున్నవి.

ఇట్లు మీకుఁ గష్టములను దెచ్చి పెట్టినపిదప దేవుడు మిమ్ము సురక్షితముగ నుంచినాడు. మీలోఁ గొందఱు నిద్రావశులై యుండిరి. తక్కినవారు మోహపరవశులై యజ్ఞానముచే దేవునివిషయమై యన్యాయాలోచనలఁ గలిగియుండిరి. ‘ఇందువలన మా కేమిలాభ’ మని వారనిరి. “ఇదియంతయు దేవునియధీన” మనిచెప్పము. “మాకిందులో నేదైనలాభము కలుగనున్నచో మాలో నెవ్వరును నిచట మృతినొందకుండియుండురు” అనుచు వారు పైకొకటి చెప్పి లోన నొకటి దాచి కొనిరి. దేవునికి హృదయమర్మములన్నియుఁ దెలిసియే యున్నవి. మీ రిండ్లలోనే యుండిపోయినను, మీలో నిచట చచ్చిపోవ ననుశాసింపఁబడినవా రిప్పుడున్నచోట్లకే పోయి యుండురు. అచట దేవుడు మీహృదయములను శోధించి యం దేమి కలదో తెలిసికొనియేయుండును” అనుము.

యుద్ధమున సేన లొండొరులం దాఁకినదినమున మీరు గావించినదానిని గవిపెట్టి మీమీధనముల ననుష్ఠింపనీకుండఁ చేసినవాడు సత్యముగ నైతానే కాని, యిప్పుడు దేవుడు వారిని తీమించినాడు. దేవుడు తీమాయుతుఁడు, దయాపరుఁడు.

అధ్యాయము 17

విశ్వాసులారా ! ప్రయాణముఁజేసికాని, యుద్ధమునకు వెడలి

కాని, యున్న సోదరులంగూర్చి “వారు మాతోడనే యుండియున్నచో మృతినొందకుండియుందురు; చంపబడక యుండియుందురు” అని పల్కునవిశ్వాసులవలె నుండకుండు. ఈవిషయమై వారికి హృదయ విచారము కలుగవలెననియే దేవుఁ డుద్దేశించినాఁడు ! దేవుఁడు పుట్టింప గిట్టింప సమర్థుఁడు; దేవుఁడు మీకార్యములను జూచుచునే యున్నాఁడు.

మీరు దేవునిమార్గమునఁ జంపబడినను, చచ్చినను నది మీయూర్జన లన్నిటికంటె శ్రేష్ఠము.

మీరు చచ్చినను జంపబడినను దేవునియొద్దకే చేరఁగలరు.

దేవునిదయనుగూర్చి నీవు వారితో సాధువాద మొనర్చితివి. నీవు కఠినహృదయుండవై తీక్షణతఁ జూపినచో వారు నిన్ను వదలిపెట్టి యుందురు. కావున వారిని క్షమించి, వారికొఱకు క్షమాపణ వేడి, యుద్ధవిషయమై వారియభిప్రాయములఁ గనుగొని, నీవు నిశ్చయించు కొనినపిదప, దేవుని విశ్వసించియుండుము. తన్ను నమ్మినవారిని దేవుఁడు ప్రేమించును.

దేవుఁడు మీకు సహాయపడినచో మీ మైత్ర్యవురును జయింపఁ జాలరు. అతఁడు మిమ్మువర్జించి వెడలియున్నప్పుడు మీకెవరు సహాయముఁ జేయఁగలరు? కావున విశ్వాసులు దేవుని నమ్మియుందురుగాక !

160. మిమ్ము మోసపుచ్చువాఁడు ప్రవక్తకాఁడు. ఆమోసగాఁడు తనమోసములతో రక్షణదినమున బయలు వెడలును. అప్పుడు ప్రత్యాత్మయుఁ దనకు రావలసినఫలము ననుభవించియేతీరును. వారి కేయన్యాయమును గలుగజోదు.

దేవునియిష్టముచొప్పునఁ దిరుగువాఁడు, దేవునికోపమును గోరి

తెచ్చికొని నరకమున వసించగలవానివలె నుండునా? అచటికిఁ బ్రయాణ మతిదుఃఖావహముగ నుండును.

దేవునికి చాలయంతరువులు గలవు. మీరు చేయుదానిని దేవుడు చూచుచున్నాడు.

దేవుఁ డిప్పుడు విశ్వాసులయెడ దయాపరుడై యున్నాడు. తమవారినుండియే యొకప్రవక్తను లేవదీసి, తనసూచనలను వారి యెదుటఁ గనఁబఱుపఁజేసి, వారిని శుద్ధాత్ములఁజేసి, గ్రంథమును, జ్ఞానమును నాతఁడు వారికిఁ బ్రసాదించెను. అంతకుఁబూర్వము వారు మిగుల పొరబడియుండిరి.

ఇంతకుపూర్వ మొరులకు చేకూర్చిన యపజయమువంటి యప జయము మీకును గలిగినప్పుడు ‘ఇది యెచటినుండి వచ్చినది’ అని మీ రడుగుదురు. ‘దేవుని కన్నివస్తువులపైనను శక్తి కలదు. ఈ యపజయము మీరు తెచ్చికొనినదే’ అని యనుము.

పైన్యములు కలిసినదినమున మీకు కలిగినది, దేవుడు మీలో విశ్వాసు లెవ్వరో, కృత్రిము లెవ్వరో శోధించుటకు తెచ్చి పెట్టినది.

“నడువుడు. దేవునిమార్గమున యుద్ధముచేయుడు. శత్రువును బాటఁద్రోలుడు” అనునాజ్ఞ వెడలినపుడు, వారు “మాకు యుద్ధము చేయుటయే తెలిసియుండిన పి మృనుసరించియుండుము” అనిరి. వారిలోఁ గొందఱు విశ్వాసమునకంటె నవిశ్వాసమునకే చేరువయైరి. వారిహృదయములలో లేనిదానిని పెదవులతో నుచ్చరించిరి! కాని, తా మింటఁగూర్చుండి తమసోదరులఁగూర్చి “వారు మాతోఁబా టుండిపోయినచో మృతి నొందకుండియనుకే” యను వారిరహస్యములను దేవుడు తెలిసికొనియే యున్నాడు. ‘మీరు సత్యభాషు లైనచో మృత్యువునుండి తప్పించుకొనుడు.

దేవునిమార్గమునఁ జంపఁబడినవారు మృతినొంది రని తలంప వలదు. వారు తమప్రభువుతో జీవించియుండి, భాగ్యవంతుల మగు జీవనము జరిపెదరు.

దేవుడు తనదయాపారవశ్యముచే నొసగినదానికి సంతోష పించుచు తమమార్గమునుబట్టియుఁ దమ్మింకను జేరనివారికొకటకు మోదమునొందుచునుండురు. వారి కేవిధమైనభయముగాని, దుఃఖము గాని కలుగఁజూడు.

170. వారు దేవునివరములచేతను, నతనిదయచేతను సంతోష పూర్ణులై యుందురు. విశ్వాసులై యున్నందుకు వారిఫలమును దేవుడు నశింపఁజేయఁడు.

అధ్యాయము 18.

అపజయము నొందినను దేవుని, నతనిప్రవక్తను మన్నించు వారును, సత్కార్యములంజేసి దేవునికి భయపడువారును, గొప్ప లాభమును బడయఁగలరు.

వారితో మనుష్యులు “ఇదిగో, మక్కావాసు లధికసంఖ్యా కులై మీపైకి దాడి వచ్చుచున్నారు. కావున వారికి భయపడుడు” అనినప్పుడు వారు తమవిశ్వాసమును మఱిత దృఢపఱచికొని “మాకు దేవుడే చాలును. అతఁడు మమ్ము బాగుగఁ గాపాడఁగలఁడు” అనిరి.

కావున వారు దేవునిప్రసాదమును బడసి, యతనివలన భాగ్య వంతులై, యేయపాయమును బొందక తిరిగి వచ్చిరి. దేవుని కిష్టమైన దానినే వా రనుసరించిరి. దేవుడు మహాదాత.

సైతాను తనయనుచరులకువలె మీ హృదయములను భయ పూరితములుగఁ జేయ నభిలషించును. మీరు వారికి భయపడ వలదు; విశ్వాసులైనచో నాకు భయపడుడు.

170. విశ్వాసములేక తామే ఘనులమని పంథమువైచికొనువారిని జూచి చింతిల్లకుము. నిశ్చయముగా వారు దేవుని కేమాత్రమును హానిచేయఁజాలరు. పరలోకజీవనమున దేవుఁడు వారికి పాలాసం గఁడు. ఘోరశిక్షయే వారికి గతి.

తమవిశ్వాసము నిచ్చి యవిశ్వాసమును గొనువారు దేవుని కేమాత్రమును హానిచేయఁజాలరు. ఘోరశిక్షయే వారికిగతి.

అవిశ్వాసులకు మే మొసగు చిరజీవిత్యము వారిమేలుకొఱకే యని తాము తలంపఁజనదు. వారు తమపాపములను వృద్ధిచేసికొనుటకే వారి నంతకాలము జీవింపనిచ్చుట. వారికి లజ్జాకరమగుశిక్షయే గతి.

చెడ్డవారినుండి మంచివారిని విడదీయువఱకును విద్వాంసులను తాముండుచోటనే విడిచియుండుట దేవునియభిమతముకాదు. రహస్యములను మీకుఁ దెలుపుట దేవునియభీష్టము గాదు. వానిని తెలుపుట కాలఁడు తనప్రవక్తలలో తనయిష్టమువచ్చినవారి నెంచికొనును. కావున దేవుని నతనిప్రవక్తలను నమ్మియుండుము. నీవు నమ్మి దేవునికి భయపడినచో, నీకు గొప్పబహుమానము కలుగఁగలదు.

దేవుఁడు దయాపూర్ణుడై యొసగినది చాలదని గునియు వారి కది శ్రేయస్కరము కాదు. అది వారికి చెఱుపే. రక్షణదినమున వారు దేనికై గునిసిరో, యదే కంఠమును జాట్టుకొను పట్టివలె నుండును. స్వర్గమర్త్యముల వారసత్వ మాతనిదే. మీరుచేయునదంతయు దేవునికెఱుక.

అధ్యాయము 19.

180. “దేవుఁడు దరిదుఁడు. మేము ధనవంతులము” అని చెప్పవారి మాటలను దేవుఁడు వినినాడు. వారివాక్యములను

అన్యాయముగ పవిత్రులను వారు చంపుటయు, మేము తప్పక వ్రాసియుంచి “అగ్ని బాధను రుచిచూడుడు.

మీహస్తములతో మీరు ముందుగఁ బంపికొనినదాని కిది ఫలము. దేవుఁడు తనకింకరుల కన్యాయముచేయఁడు” అని యందుము.

“స్వర్గమునుండి దిగివచ్చునగ్నిని మ్రింగఁగల యాహుతిని గనఁబఱచినఁగాని యేపవిత్రులను నమ్మవలదని దేవుఁడు మాకువిధించినాఁ” డని చెప్పువారితో “ఇంతకు పూర్వమే, మీరుచెప్పినపనిని, నికననేకాదృశచర్యలను జేసిన ప్రవక్తలు మీయొద్దకు వచ్చియుండిరే! వారిని మీ రేలఁచఁపితిరి? సత్యవంతులరై నచో నాకది చెప్పుడు” అనుము.

వారు ని స్ససత్యవంతునిగఁ బరిగణించినచో నితకుఁబూర్వము పవిత్రులు తమసందేశమునకు స్పష్టమగు సాక్ష్యములను పవిత్రగ్రంథములను, జ్యోతిర్మయమగు గ్రంథమును దెచ్చినను ససత్యవచనులే యైరిగదా !

ప్రత్యాత్మయు మృత్యువును రుచిచూచి తీరవలయును. రక్షణ దినమున మీమీకర్మలకు ఫలములనే యనుభవించురు. అగ్నినుండి తప్పి, భోగభూమిని జేరినవాఁడు నుఖయగును. ఇహలోకజీవనము కృత్రిమఫలదాయకము.

మీధనమువలనను మీవలనను మీరు గొప్ప శోధనలఁబొందుదురు. మీకు పూర్వము పవిత్రగ్రంథములఁ గొనినవారినుండియు దేవునితో సమానులుగ నితరదేవతలఁ జేర్చినవారినుండియు, మీరు తప్పక చెడ్డవార్తలను విందురు. మీరు స్థిరచిత్తులరై దేవునికి భయపడుచుండుటయే యిహలోకజీవనమునకు గావలసినది.

ఇదిగాక, దేవుఁడు పవిత్రగ్రంథములఁ గొనినవారితో నొడం

బడిక చేసికొని, “మీరు దీనిని దాచగూడదు. మనుష్యులకు చాటి చెప్పవలె” నని విధింపగా వారు దానిని వెనుకకు పాత్రవైచి కొలది వెల కమ్మివేసిరి. వారమ్మినధనము పాపభూయిష్ఠము.

తాము చేసినదానికి సంతసించుచు, చేయనిదానికి స్తుతి నవే ట్టించువారు శిక్షనుండి తప్పిపోదురని తలంపకుము. వారికి ఘోర శిక్ష సిద్ధముగా నున్నది.

స్వర్గమర్త్యాధిపత్య మంతయు దేవునిదే. దేవుని కన్నివస్తువుల పైనను శక్తిగలదు.

అధ్యాయము 20.

జ్ఞానసంపన్నహృదయులై, నిలిచియున్నను, గూర్చుండియు న్నను, పక్కపై వాల్చియున్నను, దేవుని స్మరించుచు, స్వర్గమర్త్యములసృష్టి నే చింతించుచుండువారికి స్వర్గమర్త్యములసృష్టియందును రాత్రింబవ ళ్ళొకదానివెబడినొకటిగ వచ్చుచుండుటయందును, సూచనలు గలవు.

వారు “ప్రభువా! నీవు దీనిని వృథగా సృజించియుండ లేదు. నీవు కీర్తనీయుండ వగుదువుగాక! మ మ్మగ్ని బాధనుండి తొలగింపుము.

ప్రభువా! నీ వగ్నిలోఁబడఁదోయువారిని లజ్జాయుతులఁ జేసెదవు. దుర్మార్గుల కెవ్వరును సహాయపడరు.

ప్రభువా! మ మ్మెవరో పిలిచిరి. అతనిపిలుపు వినినాము. “మీరు ప్రభువును నమ్ముడు,” అనుచు నాతఁడు మమ్ముభక్తిలోనికిఁ బిలిచినాఁడు. వెంటనే మేము విశ్వాసయుతుల మైనాము. ప్రభువా! మాపాపమును తుమింపుము. దుష్టకర్మములను మమ్మునుండి దాచి పెట్టుము. పుణ్యవస్తువులతోఁబాటు మాకు మరణమును బ్రసాదింపుము.

ప్రభువా ! నీప్రవక్తలద్వారా మాకు నీవు వాగ్దానముచేసి దాని నిమ్ము. రక్షణదినమున మమ్ము లజ్ఞాన్వితులఁ జేయకుము. నీ మాటతప్పనివాడవుగదా !” అని యందురు.

అప్పుడు వారిప్రభువు వారితో “మీలో పురుషుడైనను స్త్రీయైనను చేసినపనిని నష్టపఱుపము. మీలో నొకరు రెండవవారి! పుట్టినవారే. తమదేశమును విడిచి, గృహములను విడిచి నాపక్షమున కష్టములపాలై యుద్ధముచేసి పడిపోయినవారిపాపములను నిర్మూలించి నదులు ప్రవహించుచుండు వనములలోనికి వారిని దెత్తుము” అనుము. ఇదియే దేవుడిచ్చుబహుమానము. దేవుడే సంపూర్ణ బహుమానము నొసంగఁగలవాడు.

నమ్మనివారికి భూమిపైఁ గలుగునభివృద్ధివలన మోసపోకుము.

అది క్షణభంగురము. పిదప వారికి నరకవాసమే యగును. వారిశయ్య దుఃఖ హేతు వగును.

కాని, దేవునికి భయపడువారికి తరంగిణులు గానమొనర్చు నుద్యానవనములు నిత్యవాసముగా నేర్పడును. దేవుడు వారిన్లు బహూకరించును. పుణ్యవంతులకు దేవుడిచ్చినదే శ్రేష్ఠము.

గ్రంథావలంబకులలో దేవునియందును, మీకుఁ బంపఁబడిన దానియందును, వారికిఁబంపఁబడినదానియందును, నమ్మకము గలిగి దేవునిమోల నమ్మియుండువారు గలరు. వారు దేవునియానవా శ్చను తుచ్ఛధనమున కమ్మి వేయరు. వీరా ! వీరికి ప్రభువుబహుమానము సిద్ధముగానున్నది. అవును, దేవుడు శీఘ్రముగ లెక్కలను వేయుచున్నాడు.

విశ్వాసులారా ! ఓర్చి యుండుడు. సహనపరు లెవ్వరిని స్మరఁగలిగి స్థిరచిత్తులై దేవునికి భయపడుచుండుడు ! మీకు శ్రేయస్సు కలుగును.

సురా 4 స్త్రీలు.

మదీనా 177 పద్యములు—23 రుక్కులు.

అధ్యాయము 1.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగుదేవుని పేర.

జనులారా ! మిమ్మొకటివాణువునుండి సృజించి, యిం
దుండి యొక భార్యను కల్పించి, యాయరువురనుండియు నితరుండి
పురుషులను, స్త్రీలను విస్తరింపజేసినదేవునికి భయపడుడు. ఎవని
పేర మీ రొండురులసహాయము వేడెదరో యాదేవునికి భయ
పడుడు. మిమ్ములఁ గన్నగర్భములను పూజింపుడు. దేవుడు
మీనడవడిని కనిపెట్టుచున్నాడుగదా !

అనాథశిశువులధనమును వారి కిచ్చివేయుడు. వారివిలువ
గలవస్తువులకు బదులుగా, పనికిమాలినమోవస్తువుల నంటఁగట్టకుడు.
వారియాస్తిని కలుపుకొని మ్రింగివేయకుడు. ఇది గొప్ప నేరము.

అయినను మీ రనాథశిశువులయెడ సరిగ వర్తింపలే దని
భయపడినచో, నితరస్త్రీలనుండి యిద్దఱను, ముగ్గురను, నలుగురను
మాత్రమే వివాహముచేసికొనుడు. ఇంకను న్యాయముగ సంచరింప
లేదని భయపడినచో నొకరైన కాని, మీరు సంపాదించినబానిస
స్త్రీలంగాని పెండ్లియాడుడు. ఇట్లు చేసినచో మీరు న్యాయముగ
వర్తించుటకు సులభమగును.

స్త్రీలకు రావలసినధనమును స్వేచ్ఛగా నిచ్చివేయుడు. కాని,
వారంతటవారే యాధనములో మీకు భాగమిచ్చినచో నాలాభమును
బాగుగ ననుభవించుడు.

తమధనమును కాపాడుకొనజాలనివారికి, దేవుడు వారిసంరక్షణకొఱకై మీయధీనములోనుంచినదాని నిచ్చివేయకుడు. వారిని పోషించి వస్త్రములిచ్చి వారితో దయగ మాటాడుడు.

అనాథశిశువులను వివాహమునకు యుక్తవయస్సువచ్చు వఱకును శోధింపుడు. వారు స్థిరచిత్తముగలవారని మీకుఁదోచినచో వారియాస్తిని వారికిచ్చివేయుడు. కాని, వారిధనమును పాడు చేయుటగాని, యుక్తవయస్సురానిదే వారు పెరుగుచున్నారగుదాయని, వారియాస్తిని వారి కిచ్చివేయుటగాని, చేయకుడు. ఆయాస్తిని ధనవంతుఁడగు సంరక్షకుఁడు ముట్టనైన ముట్టఁగూడదు. పేదవాఁడు దానిని బాగ్రతగ వాడుకొనుచు తానును కొంత యనుభవింప వచ్చును. వారియాస్తివారికిచ్చివేయునపుడు వారియెదుటనే సాత్వ్యముఁ దీసికొనుడు. దేవుఁడుగూడ తగినలెక్కలుంచుచునే యున్నాడు.

పురుషులకు తమతలిదండ్రులును, బంధువులును, విడిచినదాని యందును స్త్రీలకు వారితలిదండ్రులును బంధువులును విడిచినదాని యందును పాల్గొన నధికారమున్నది. కొంచెమైనను, గొప్పదైనను వారికి కొంతపాలు తప్పక పోవలయును.

ఆస్తి విభక్తమగునప్పుడు బంధువులు, ననాథశిశువులు, దరిద్రులు నున్నచో, వారి కొకభాగ మిండు. వారితో దయగలిగి మాటాడుడు.

తమసంతానము దుర్బలమైనచో వారిక్షేమమునకై యాతురతనొందువా రనాథశిశువులకు హాని కలుగకుండఁ జూడవలయును. కావున వారు దేవునికి భయపడి న్యాయమునే విధింతురుగాక !

10. అక్రమముగా ననాథశిశువులయాస్తిని మ్రింగివేయువారు తమకడుపులోని కగ్ని హోత్రమును మ్రింగవలసియుండును. వారందే తహింపబడఁగలరు.

అధ్యాయము 2.

మీ సంతానములో నిద్దఱుపుత్రికలవం తొకపుత్రినికి చొప్పున నీయవలసిన దని దేవునియాజ్ఞ. ఇద్దఱుపుత్రికలకంటె నెక్కువమంది యున్నచో వారికి మూడువంతులలో రెండువంతులును, ఒక్కతెయే యైనచో నామెకు సగముపాలును, నీయవలయును. మృతినొందినవానికి సంతానమున్నయెడల నాతనితలిదండ్రులొక్కొక్కరి కాటవభాగ మీయవలయును. అతనికి సంతానము లేక ఆయాస్తికి తలిదండ్రులే వారసులైనచో తల్లికి మూడువంతుల పోవలయును. అతనికి సోదరు లున్నచో, నతడు చేసినయప్పులను దీర్చి, యాతఁ డిమ్మనిచెప్పినదాని నిచ్చివేయఁగా మిగిలినదానిలో నాటవభాగము తల్లికి వచ్చును. మీ తండ్రులలోను పుత్తులలోను, నెవ్వరు మీ కెక్కువలాభకారులో మీకుఁ దెలియను. ఇది దేవుని ధర్మశాసనము. దేవుడు జ్ఞానియు, బుద్ధుఁడును గదా!

మీ భార్యలకు సంతానము లేనిచో వారు వదలిపెట్టినదానిలో సగముమీది. వారికి సంతానమున్నచో వారియప్పులు తీయఁగా, వారిమ్మనిన వారి కిచ్చివేయఁగా, మిగిలినదానిలో నాల్గవభాగము మీకు వచ్చును. మీకు సంతానములేనిచో, మీరు వదలిపెట్టినదానిలో నాల్గవభాగము వారిది. మీకు సంతానమున్నచో మీయప్పులు తీరఁగా, మీ రిమ్మనినవారి కిచ్చివేయఁగా, మిగిలినదానిలో ననిమిదవభాగము వారికి వెళ్ళును. స్త్రీగాని, పురుషుఁడుగాని, దూరబంధువును వారసునిగా విధించియున్నపుడు ఆమెకుగాని, యతనికిఁగాని, సోదరుఁడో సోదరియో యున్నచో, వారికి చెఱియూటవభాగమును వెళ్ళును. ఇంతకంటె నెక్కుడుమంది యున్నచో, అప్పులు తీర్చివేయఁగా, ఇవ్వవలసినవారి కిచ్చివేయఁగా, మిగిలినదానిలో మూడవభాగము వారికిఁ బంచిపెట్టవలయును. ఎవ్వరికిని

నష్టము రాఁగూడదు. ఇది దేవునిధర్మానుశాసనము. దేవుడు జ్ఞాని దయాళుడు.

ఇవి దేవునిబోధలు. దేవుని, అతనిప్రవక్తను మన్నించిన వారిని దేవుడు తరంగిణులు ప్రవహించు నందనోద్యానముల నీడల క్రింద నిత్యవాసము లేర్పఱుచును. ఇదియే పరమధన్యత !

దేవునిపైనను, నతనిప్రవక్తపైనను తిరుగఁబడి యతనికట్లు బాట్ల నుల్లంఘించినవానిని దేవుఁ డగ్నిలో శాశ్వతముగఁ బడవేయును. అతనికి లజ్జాకరమగుబాధ కలుగును.

అధ్యాయము 3.

మీలో నేస్త్రీయైనను వ్యభిచరించినచో మీలోనుండియే నలుగురుసాక్షులను తీసికొనివచ్చి, వా రావిషయమును ఋజువుపఱచినయెడల, వారు మృతినొందువఱకునో వారికి దేవుఁ డేదోమార్గము కల్పించువఱకునో వారియిండ్లు కదలకుండ నుంచుఁడు.

మీలో నేరముచేసినవారి నిద్దఱను శిక్షింపుఁడు. వారు తమ మార్గమునుండి మఱలి పశ్చాత్తాపమునొందినచో నూరకొనుఁడు. దేవుఁడే మఱలించువాఁడు ! కరుణాళుఁడు !

అజ్ఞానముచే దుష్కృతము నాచరించినను, పిదప పరితాపము నొంది త్వరగ దేవు నాశ్రయించినవానిని నాతఁ డనుగ్రహించును. దేవుడు వీరివంక దిరుగును. దేవుడు జ్ఞాని, బుద్ధుఁడు !

కాని యకార్యమొనరించి మృతినొందువఱకును పరితాపము నొందక తుదకు మృత్యువాసన్నమగునప్పుడు, “మేము దేవునిశరణుఁ జొచ్చెదము, అను వారికి పశ్చాత్తాపమునకు స్థానమెక్కడిది ?” అవిశ్వాసులుగనున్నవారును దేవునిదయకుఁ బ్రాతులు కాఁజాలరు. వీరా ! వీరికి ఘోరబాధలను సిద్ధముచేసి యున్నాము.

విశ్వానులారా ! మీ భార్యలయిష్టము లేనిదే మీరు వారలకు వారసులు కాజాలరు. నిస్సందేహముగ మీరు వ్యభిచార దోషమునకు పాలయినఁగాని, వారికి మీరిచ్చినధనమును తీసికొనుటకై వారిని మఱియొకనిని వివాహమాడకుండ నాటంకపెట్టుటయు మీకు తగదు. కాని, దయగలిగి వారితోఁ గలిసియుండుడు. మీరు వారిని ద్వేషించి వారినుండి విడిపోయినచో దేవుడు మీ కొఱకుంచిన మేలునుండియు మీరు విడఁబడిపోవుదురేమో ?

20. మీ రొకభార్యను విడిచి మఱియొకతెను చేకొన నిచ్చగించినచో మొదటియామె కిచ్చినధనమునుండి యేమియు తీసికొనఁ గూడదు. ఆమె కవమానము కల్పించి, కీడుచేసియా దానినిగైకొనుట?

మీ రొండారులఁ గలసికొని యైక్యమునొందినపిదప నామె నుండి ధనమెట్లు తీసికొనఁగలరు ?

మీ తండ్రులు పెండ్లియాడినస్త్రీలను పెండ్లిచేసికొనఁకుండు. ఇది లజ్జాకరము. హేయము. దుర్మార్గము. అయినదేదో కానిండు. ఇతముం దట్లు చేయకుండు.

అధ్యాయము 4.

మీ తల్లులును, కుమార్తెలును, అక్కచెల్లెండ్రును, పినతల్లులును, మేనత్తలును, అన్నదమ్ములకుమార్తెలును, అక్కసెల్లెండ్ర కూతుండ్రును, మీసవతితల్లులును, సవతియక్క సెల్లెండ్రును, మీ భార్యలతల్లులును, నిన్నుజేరినభార్యలకుఁబుట్టిన సవతికూతుండ్రును, (నీవు వారినిఁ జేరినిచో వారికుమార్తెలఁ బెండ్లియాడుట పాపము కాదు) నీకడుపునఁబుట్టిన కొడుకులభార్యలును మీకు పత్నులుగా నిమేధింపఁబడియున్నారు. ఈకురాను మీకుఁ జేరకపూర్వము మీరు పెండ్లియాడినదప్పు, ఇద్ద అక్కచెల్లెండ్రను వివాహ మాడఁ గూడదు. దేవుడు దయాళుఁడును, కరుణాళుఁడును గదా !

కాండము. 5

మీచేతిలో బానిసరాండుగా నున్నవారినిదప్ప, వివాహిలైనస్త్రీలను మీరు పెండ్లాడఁగూడదు. ఇది దేవుఁడు మీకు విధించినధర్మము. మీధనము నుపయోగించి, మంచినడవడి కలిగి, వ్యభిచారదోషము లేకుండ మీరు వివాహము చేసికొనవచ్చును. మీతో సంగమముచేసినస్త్రీలకు వారికి రావలసినదాని నిచ్చివేయుఁడు. ఇదియే ధర్మము. ఈధర్మము నతిక్రిమించికూడ మీ రొడంబడికలఁ జేసికొనుటయు నేరముకాదు. దేవుఁడు జ్ఞానియు బుద్ధుఁడునుగదా !

మీలో స్వతంత్రులు, విశ్వాసినులు నగుస్త్రీలను బెండ్లియాడుటకు ధనములేనివా రున్నయెడల, మీచేతిలోఁబడిన విశ్వాసినులగు బానిసకన్యలను పరిణయము చేసికొనవచ్చును. దేవుఁడు మీ భక్తిని గుర్తించియున్నాఁడు. మీరొకరినుండి యొకరు పుట్టియున్నారు. కావున వారియభిమానుల యనుమతిఁ బడసి, న్యాయమగు ధనము నిచ్చి వారిని బెండ్లిచేసికొనుఁడు. కాని, వారు పతివ్రతలై యుండునట్లును, వ్యభిచరింపకుండునట్లును, కాముకులఁ జేరఁదీయని వారుగ నుండునట్లును జూడుఁడు. వివాహమైనపిదప వారు వ్యభిచరించినచో స్వతంత్రులగు వివాహితలకు విధించునపరాధములో సగము వారికి విధింపుము. అన్యాయము సేయుటకు వెఱచువాని కీధర్మము విధింపఁబడినది. కాని యాయపరాధమును విధింపకుండుటయే నీకు మంచిది. దేవుఁడు శ్రమాయుతుఁడు, కరుణాళుఁడు.

అధ్యాయము 5.

ఇది మీకుఁ దెలియఁగలయుననియు, మీపూర్వులమార్గము

నకు మిమ్ము ద్రిప్పవలయుననియు, ఆతనికరుణకు మిమ్ముఁ బాత్రుల జేయవలయుననియు దేవునికోరిక. దేవుడు జ్ఞాని, బుద్ధుడు !

దేవుడు మి మ్మిట్లే తనవంకకుఁ ద్రిప్ప నిశ్చయించినాడు. కాని, తమభోగేచ్ఛలకు లోనైనవారు, మీరుగూడ తప్పత్రోవకు దిగవలయునని కోరుదురు.

మనుష్యుడు బలహీనుడుగ సృజింపఁబడి యుండుటచే దేవుడు మీ భారమును చులకనఁజేయఁ గోరుచున్నాడు.

విశ్వాసులారా ! మీయొందఱులతో నొడఁబడి వర్తకముఁజేసి తప్ప, హాదములు మొదలగువానిలోనికి దిగి యొందఱులధనమును మ్రింగివేయకుండు. ఒకరినొకరు చంపుకొనకుండు. సత్యముగా దేవుడు మీయెడల కరుణ గలిగియున్నాడు.

30. కాని, యెవ్వఁడైనను దురుద్దేశముతో నన్యాయముగ నట్లు చేసినచో నాతని నగ్నిలోఁ ద్రోసెదము. ఇట్లు చేయుట దేవునికి సులభము.

నిషేధింపఁబడినఘోరపాపములను మీరు చేయకున్నచో, మీతప్పిదములనుమన్నించి గౌరవముగ మిమ్ము భోగభూమిలోఁబ్రవేశ పెట్టెదము.

దేవుడు మీలోఁ గొందఱికి హెచ్చుగా వరములిచ్చి తక్కిన వారికంటె నధికులుగఁ జేసియున్నాడు. ఆవరములకొరకు మీరు నాశపడకుండు. స్త్రీపురుషులు తమకుఁదగినట్లు బహుమానముల నందఁగలరు. కావున దేవుని వరముల నడుగుండు. నిశ్చయముగా దేవుడు సర్వజ్ఞుడు.

తలిదండ్రులును, బంధువులును, స్నేహితులును, విడిచిపెట్టి వెళ్ళినధనమునకు ప్రతివానికిని వారసుల నేర్పఱచి యున్నాము.

కావున వారివారికి గావలసినపా లిచ్చివేయుము. దేవుడు సర్వసాక్షిగదా !

అధ్యాయము 6.

స్త్రీలకంటె పురుషులకు దేవుఁ డెక్కుడుమంచిగుణముల నిచ్చియుండుటచేతను, పురుషులే తమకుఁ బ్రసాదింపఁబడినదానితో నెక్కుడుగ నాదాయము చేయఁగలవా రగుటచేతను, స్త్రీలకంటె బురుషు లధికులు. దేవుడు స్త్రీలను జాగ్రత్తగఁ జూచుచుండుటచే భర్తలులేనిసమయమున పతివ్రతలగుస్త్రీలు వినయముగలిగి జాగ్రత్తగ సంచరింతురు. అయినను అక్రమవత్తులగుదురని నీవు సందేహించిన వారిని మందలింపుము. వారికి వేఱుశయ్యలనిచ్చి బాధింపుము. అంతట వారు నీకు విధేయలైనచో వారిపైఁ గోపింపఁజూడకుము. దేవుఁ డున్నతుడు ; మహాత్ముడు !

భార్యాభర్తలకు పడకున్నదని నీవు శంకించినచో నాయీరు పురికుటుంబములనుండియు మధ్యవర్తుల సంపుము. వారు కలియుట కిష్టపడినచో దేవుడు వారిని సఖ్యపడఁజేయును. దేవుడు సర్వజ్ఞుడు గదా !

దేవునిఁ బూజించుచు నాపూజలో నితరదైవములఁ గలుప కుము. తలిదండ్రులకును, బంధువులకును అనాథశిశువులకును, బీదల కును, బంధువులైనను, క్రొత్తవారైనను సరే యిరుగుపొరుగులనుండువారికిని, తోడఁ బ్రయాణముచేయువానికిని, పాంథునకును, మీ కుడిచేతులతో గ్రహించిన బానిసలకును ననుకూలముగ వర్తింపుము. గర్విష్టులను, వ్యర్థప్రలాపులను,

తాము లోభులై యితరులను లోభమునకుఁ బురి కొల్పు వారిని, దేవుడు ప్రసాదించినదానిని దాఁచిపెట్టియుంచువారిని దేవుడు ప్రేమింపఁడుగదా ! అవిశ్వాసులకొఱకును,

తాము చేయుదానముల నితరులు చూడవలయునని కోరు
వారికొఱకును, దేవునియందును, తుదిదినమునందును, సమ్మకములేని
వారికొఱకును, లజ్జాకరమగుశిక్షను సిద్ధముచేసి యుంచియున్నాము.
సైతాను స్నేహితుఁడుగాఁగలవాఁడు దుష్టసఖ్యమును జేసినవాఁడగును.

కాని, దేవునియందును, తుదిదినమునందును విశ్వసించి దేవుఁ
డనుగ్రహించినదానిలో భిక్షము పెట్టువా రెంతయు ధన్యాత్ము
లగుదురు. దేవుఁడు వారిని గుర్తించి యుండును!

40. నిశ్చయముగా దేవుఁ డొకధూళిరేణువైతైన నెవనికి నప
కారము చేయఁడు. వా రేదేని సత్కార్యము చేసినచో నతఁడు
ద్విగుణముగ నొసగును. అతనిమోల గొప్ప బహుమానము
చేకూఱఁగలదు.

కాని, వీరిపై తమప్రజలనుండియే సాక్షులను దీసికొనివచ్చి
నప్పుడు, నిన్నే వారిపై నొకసాక్షిగా పిలిచినప్పు డెట్లుండఁగలదో!

అదినమున నవిశ్వాసులై, ప్రవక్తపై దిరుగఁబడినవారు
తమతోఁగూడ భూమియంతయు సదునుచేయఁబడుఁగాక యని కోరు
దురు. కాని, వారు దేవునిమోల నొకమాటనుగూడ దాఁచియుంచఁ
జాలరు.

అధ్యాయము 7.

విశ్వాసులారా ! త్రాగి మత్తిలియున్నప్పుడు పార్థన సేయ
రాకుండు. మీమాటలు మీకు బోధపడవలకును వేచియుండుండు.
దారిలో ప్రయాణముచేయుచున్నప్పుడు తప్ప మీకు మైలతగిలి
యున్నప్పుడు శుభ్రముగ కడుగుకొనకుండ పార్థన సల్పకుండు.
మీరు రోగపీడితులై యున్నపుడును, ప్రయాణము చేయుచున్న
పుడును, అపవిత్రస్థలమునుండి వచ్చినపుడును, స్త్రీ నంటినపిడపను,

నీరు దొరకకున్నను, మంచియిసుకతో రాచికొని, మీముఖములను చేతులను దానితో తోముకొనుడు. దేవుడు క్షమాయుతుడు, కరుణాభుడునుగదా !

సత్యగ్రంథములో నొకభాగ మనుగ్రహింపబడినవారిని మీరుగుర్తించియుండలేదా ? వారు తప్ప నమ్మేడివారు; మీరు మార్గమునుండి తప్పిపోవుదురుగాక యని వారు కోరుచుందురు.

కాని, దేవునికి మీశత్రువు లేవరో తెలియును. దేవుని యాదరణమే చాలును. ఆతనిసహాయమే సరిపోవును.

యహూదీలలోఁ గొందఱు సత్యగ్రంథములోనిమాటలను తార్కాణు చేసి, “మేము విన్నాముగాని, యనుసరింపలేదు. నీవును వినియు విననివానివలె నుండుము. మావంక చూచుచుండుము” అనుచు నాలుకలు తడబడ తమదూషణలచే సత్యభక్తి కపాయము గల్పించుచుందురు. అయిననువారు “మేము విన్నాము. అనుసరించుచున్నాము. నీవును విని మమ్ము గుర్తింపు” మనినచో వారికి శ్రేయస్కరముగను, క్రిమముగను నుండియుండును. కాని, దేవుడు వారియవిశ్వాసమునకై వారిని శపించియున్నాడు. వారిలోకొలది మందియే విశ్వాసులు !

సత్యగ్రంథ మనుగ్రహింపబడినవారలారా ! మీముఖలక్షణముల రూపుమాపి, మీతల నిటునుండి యటుత్రిప్పి, సాబత్తుదినమును లక్షింపనివారిని శపించినట్లు మిమ్ము మేము శపింపకముందే, మీచేతిలోనున్న సత్యగ్రంథమును స్థిరపఱుచుటకు మేము పంపినదానిని విశ్వసింపుడు. దేవునియొజ్ఞ జరిగియే తీరవలెను.

దేవుడు తనతో నితరదేవతలను జేర్చుటను క్షమింపడుగదా ! తనయిష్టమైనవా రిది గాక మఱియేది చేసినను, నతడు క్షమింపఁ

గలడు. దేవునితో నితరదైవములఁ గూర్చినవాఁడు గొప్ప దౌష్ట్యమును గల్పించినవాఁ డగును.

తాము పుణ్యవంతుల మని, యనుకొనువారిని నీవు గుర్తించి యుండలేదా ! కాని, దేవుఁడు తనయిష్టమువచ్చినవారినే పుణ్యవంతులుగఁ బరిగణించును. వారి కితఁడు ఖర్జూరపుగింజలోని రేణువంత యైనను సపకారము చేయఁడు.

50. వారు దేవునిగూర్చి యసత్యము నెట్లు కల్పించుచున్నారో చూడుము. వారిదౌష్ట్యము వెల్లడి కాలేదా ?

అధ్యాయము 8.

సత్యగ్రంథములో నొకభాగ మీయఁబడినవారిని నీవు చూచియుంటివిగదా ! వారు జుప్తు, థాగౌటు లనుపైతానులను నమ్మి, యవిశ్వాసులే భక్తులకంటె మంచిమార్గమున నడుపఁబడుచున్నారని యందురు.

వీరినే దేవుఁడు శపించినాడు. దేవుఁడు శపించినవారికి నీవెట్టి సహాయకుని జేకూర్పఁజాలవు.

ఖర్జూరపుగింజలోని రేణువైన నొరులకీఁజాలనివారికి రాజ్యములో వంతు దొరకునా ?

దేవుఁడు దయాపరుడై యనుగ్రహించిన యితరులనుజూచి వా రోర్వలేకున్నారా ? పూర్వము మే మిబ్రాహీముసంతతివారికి గొప్పరాజ్యమును సత్యగ్రంథమును, బుద్ధిని నొసగితిమి.

వారిలోఁ గొందఱు ప్రవక్తను నమ్ముదురు. కొందఱాతని నుండి తొలఁగిపోవుదురు. వారికి నరకవహ్నియే తగినశిక్షయై యున్నది.

మానూచనల నమ్మనివారిని తుద కన్నీలోఁ గూలఁద్రోయుదుము. వారిచర్మములు కాలిపోయినంతనే వెంటనే వారికి క్రొత్తచర్మమునిచ్చి బాధ ననుభవింపఁ జేయుచునేయుండుము. దేవుఁడు శక్తి మంతుఁడు, బుద్ధుఁడు.

కాని, విశ్వాసయుతులై, క్రమవర్తనలగువారిని తరంగిణలు ప్రవహించునుద్యానవనములలో శాశ్వతముగ వసంపఁజేయుదుము. అచట వారికి నిష్కలంకపవిత్రలగుభార్య లుండురు. అచట వారి నెల్లపుడును చల్లనినీడలయందే యుంచుదుము.

మియ్యెద్ద నెవరైన దాచికొనినదానిని వారి కిచ్చివేయుఁడనియు, వారికి మాధ్యస్థ్యము వహించినపుడు న్యాయమగుతీ ర్పియవలయుననియు దేవుఁ డాజ్ఞాపించియున్నాఁడు. దేవుఁడు మిమ్ము సదభ్యాసములకుఁ బ్రేరేపించుచున్నాఁడు. దేవుఁడు చూచుచున్నాఁడు, వినుచున్నాఁడు.

విశ్వాసులారా ! దేవుని, సతనిప్రవక్తను, మీలోనియధికారులను మన్నింపుడు. మీకు భేదాభిప్రాయములు కలిగినచో, మీకు దేవునియందును తుదిదినమునందును విశ్వసించినచో, నాతగవును దేవునికిని, సతనిప్రవక్తకును దెలుపుడు. మీకార్యముల సరిచేసికొనుట కిదియే యుత్తమమును క్రమమును సగుమార్గము.

అధ్యాయము 9.

60. నీకును నీపూర్వులకును బంపఁబడినదానిని విశ్వసించితిమని నటించువారిని నీవు గుర్తించియుండలేదా ! థాగౌటును వారు నమ్మఁగూడదని యాజ్ఞయైనను, సతనినే తీర్పుచెప్పమని వారు కోరుదురు. నైతానుకూడ వారిని సత్యమార్గమునుండి కడుదవ్వుగఁ దొలఁగింప నభిలషించుచున్నాఁడు.

“దేవుడు మీకును బ్రవక్తకును బంపినదాని నొప్పుకొనుఁ”
డని వారితోఁ జెప్పినచో కపటాలు నిన్ను ద్వేషించి మఱలి
పోవుదురు.

కాని, వారు చేసికొనినదాని కొకకష్టము కలిగినచో వా
రెట్లుందురో! అప్పుడు వారు దేవునియొన ప్రమాణములు
చేయుచు నీయొద్దకు వచ్చి “జనులయందు మంచియు, సఖ్యమును
బ్రవర్తింపఁజేయుట తప్ప మఱియొకటి మా కిష్టములే” దందురు.

దేవుడు వీరిహృదయముల నెఱింగియే యున్నాఁడు. కావున
వారినుండివిడఁబడి, వారికి భయసూచనలఁ దెల్పి, వారిహృదయము
లందు నాటునట్లుగా హితోపదేశముఁ జేయుము.

దేవునియాజ్ఞచొప్పున ప్రతిప్రవక్తను మన్నింపఁబడుటకే
పంపియున్నాము. కాని, వారు తమయవిశ్వాసముచే దమకుఁదామే
యపకారము చేసికొనినవిదప నీయొద్దకుఁజేరి, దేవుని శరణుజొచ్చి
నప్పుడు ప్రవక్తయు వారికొఱకు క్షమాపణ వేడినప్పుడు దేవుడు
కరుణాభండై మనుష్యునివారకఁ దిరుగువాఁడే యని వారు గ్రహింపఁ
గలరు.

నేను మీప్రభువునాన ప్రమాణము చేయుచున్నాను!—వా
రికిఁగల తగవులలో నిన్ను మధ్యస్థునిగాఁ జేసినపిదపఁ గాని వారు
విశ్వసించరు. అప్పుడు నీతీర్పులన్నియు సంకటరహితము లైనవని తెలి
సికొని యాతీర్పులను శిరసావహింతురు.

“మిమ్ము మీరు చంపుకొనుఁడు. మీగృహములను వదలి
పోండు” అని మేము వారి ననుశాసించినచో వారిలో కొలఁది
మంది మాత్రమే యట్లు చేసియుందురు. కాని, వారు తాము
ప్రేరేపింపఁబడినదానినే చేసియుండినచో, వారిభక్తి దృఢమై, వారికి
శ్రేయస్కరమై యుండియుండును.

అప్పుడు వారికి మేమే గొప్పబహుమాన మిచ్చి,
వారిని క్రమమార్గమున సంపియుండుము !

దేవుని, సతనిప్రవక్తను మన్నించువారు దేవునిదయకుఁ బాత్రు
లయినప్రవక్తలు, నిష్క-పటులు, మతముకొఱకుఁ ప్రాణముల నర్పిం-
చినవారు, న్యాయవంతులు సగువారితోఁ గూడియుండురు. వీరు
మంచివారు.

70. ఇదియే దేవునిదయ. దేవుడు చాలినంతజ్ఞానము గలవాఁడు.

అధ్యాయము 10.

విశ్వాసులారా ! ముందువెనుకలు చూచుకొనుచు వేర్వేలు
నైన్యములుగనో, యొక్కసారిగనో కలిసి పొండు.

మీలో నొకఁడు వెనుకకు తగ్గుచుండును. మీ కేదేనియపజ
యము గలిగిన నాతఁడు “ నేను మీతో యుద్ధము చేయలేదు.
కావున దేవుడు నన్ననుగ్రహించినాఁ” డనును.

కాని, మీకు జయమే చేకూఱినచో నాతఁడు మీతో నెన్నఁ
డును, సఖ్యము నెఱపనివానివలె, “ అయ్యో ! నేను వారితోనుండిన
నెంతబాగుండును ! నాకుచు గొప్పబహుమానము గలిగియుండునే ! ”
యనును.

కావున పరలోకజీవనమునకై యిహలోకజీవనము నర్పించు
వారు దేవునిమార్గమున యుద్ధము చేయుదురుగాక ! దైవపథమున
రణమొనరించువాఁడు చచ్చినను జయించినను సతనికి తుదిని గొప్ప
బహుమాన మిత్తుము.

దేవునిమార్గమునందును, బలహీనులు, స్త్రీలు, బాలురును
“ప్రభువా ! ఈపురవాసులు యమ్ము బాధించుచున్నారు. ఈపురము

నుండి మమ్ము తప్పింపుము. మాపక్షమునఁ బోరాడుట కొకనిఁ బంపుము. మా కొకసంరక్షకుని నీయొద్దనుండి పంపుము ” అను చుండఁగా వారిపక్షమునను, మీరు పోరాడకుండుటకు మీ కేమి మూడినది ?

విశ్వాసులు దేవునిమార్గమున యుద్ధము చేయుదురు. అవి శ్వాసులు థాగౌటుమార్గమున పోరుదురు. కావున సైతానున్నేహితులవైపోరు సలుపుము. సైతానుపన్నాగము శక్తిహీనముకాఁగలదు.

అధ్యాయము 11.

“ కొలఁదికాలము యుద్ధము మానుడు ; ప్రార్థనల సల్పి భిక్షము పెట్టుడు ” అని చెప్పఁబడినవారిని నీవు గుర్తించియుండలేవా ? కాని, వారు యుద్ధము చేయవలయు నని యాజ్ఞయైనంతనే దేవునికి భయపడునట్లే, అంతకంటె నక్కుడుగనే మనుష్యులకును భయపడి “ ప్రభువా ! మమ్ము యుద్ధముచేయుఁడని యేల యాజ్ఞాపించితివి ? మేము చరమవిశ్రాంతి నొందువఱకు నేల యూరకుంటివికావు ? ” అందురు. “ ఇహలోకఫలము కొంచెమే. దేవునికి భయపడువానికి పరలోకజీవనమే శ్రేయోదాయకము. మీకు ఖర్జూరపుగింజలొక్కకంటె నక్కువకీడు కలుగఁబో” దని వారితో ననుము.

మీరున్నతగోపురములందుఁగాని, యెక్కడగాని యున్నను మిమ్ము మృత్యువు వెంబడించుచునే యున్నది. వారికి జరుము కలిగినచో “ ఇది దేవుఁ డనుగ్రహించిన ” దనియు, హాని కలిగినచో “ దీనిని నీవే తెచ్చిపెట్టితి ” వనియు నందురు. వారితో “ సర్వమును దేవుఁడు తెచ్చినదే ” అనుము. కాని, వారికి చెప్పినదాని నించుకై నను వారు బోధపఱుచుకొనకుండుటకు వారి కేమిమూడినది ?

నీకు కలిగినమేలు దేవుఁ డిచ్చినది ; కీడు నీవు తెచ్చికొనినదే.

మనుష్యజాతికి నిన్ను ప్రవక్తగాఁ బంపియున్నాము. నిన్నుఁగూర్చి సాక్ష్యము పలుకుటకు దేవుఁ డొక్కఁడే చాలును.

80. ప్రవక్తను మన్నించినవాఁడు దేవునిఁగూడ మన్నించినవాఁ డగును. నిన్నునుండి మఱలిపోయినవారిసంరక్షణకై నిన్ను పంపి యుండలేదు.

ఇదిగాక వారు “విధేయత” యని యుచ్చరింతురేకాని, నీ సమక్షమునుండి తిరిగిపోవఁగనే వారిలోఁ గొందఱు నీమాటలఁగాక మఱికొన్నిమాటలను స్మరించుకొనుచుందురు. కాని, వా రేమిస్మరించు కొనుచున్నారో దేవుఁడు వ్రాసియుంచుచునే యున్నాఁడు. కావున వారిని విడిచిపెట్టి దేవునే నమ్మి యుండుము. దేవుఁడు నిన్ను సంరక్షించుటకుఁ జాలును.

వారు కురానును ధ్యానింపఁజాలరా? దేవుఁడే దానిని పంప కుండినచో దానియం దెన్నియో యసందర్భము లుండి యుండును.

క్షేమవార్తగాని, భయవార్తగాని, వారిచేవిని బడఁగనే వారు దానిని చాటుచుందురు. కాని, వారు దానిని ప్రవక్తకును, నధికారులకును, దెలిసినచో, దానిని గూర్చి తెలిసికొనఁ గోరువారు వారినుండి తెలిసికొందురు. దేవుఁడు మంచివాఁడును దయాళుఁడును కాఁబట్టిగాని, కానిచో మీలోఁ గొందఱు తప్పు, నందఱును సైతానునే యనుసరించియుందురు.

కావున, దేవునిమార్గమున పోరు సలుపుము. నీమీఁద తప్పు నితరులపై భార ముంచకుము. విశ్వాసులను యుద్ధమునకుఁ బ్రేరేపింపుము. దేవుఁడు బలవంతుఁడు. శిక్షించుట కతనికే బలము కలదు. కావున దేవుఁడవిశ్వాసులబలమును తగ్గింపఁగలఁడు.

మంచికొఱకు మనుష్యులకు మాధ్యస్థ్యమును వహించినవాఁడు లాభము పొందఁగలఁడు. కాని, దురుద్దేశముతో మాధ్యస్థ్యము

వహించువాడు దానిఫలము ననుభవించితీరును. దేవుడు సర్వమును జూచుచున్నాడు.

మి మ్మెవ్వరైన నభినందించినచో వారి సంతకంకుడుగను లేదా సమానముగ నైనను నభినందింపుడు. దేవుఁ డన్నిటిని లెక్కవేయుచునే యున్నాడు.

దేవుడు ! అతఁడుతప్ప వేఱుదైవము లేడు ! రక్షణదినమున నాతఁడు మిమ్మందఱ నొకచోఁ జేర్చును. ఈవిషయమై యేసందేహమును లేదు. దేవునివాక్యముకంటె సత్యమైన దేది ?

అధ్యాయము 12.

కపటులుచేసినదానికై దేవుడు వారిని విసర్జించి యుండఁగా వారినిగూర్చి మీ కేల భేదాభిప్రాయము లుండవలయును ? దేవుడు త్రోవతప్పించినవారిని మీరు సరిగ నడిపింపఁ జూచుచున్నారా ? దేవుడు త్రోవ తప్పించినవారికి నీవు మఱియొకదారి చూపఁజాలవు సుమీ !

మీరును వారివలె నొకటేరితిగ నవిశ్వాసులై యుండవలయు నని వారికోరిక. దేవునివిషయమై వారు తమగృహములను వీడి వెళ్ళు వఱకును, వారితోన్నహము చేయకుము. వారు తిరిగివచ్చినయెడల వారిని పట్టుకొని, కనబడినచోట్లనెల్ల నఱకివేయుము. వారిలో,
90. మీమిత్రులశరణుఁ జొచ్చినవారిని, మీపక్షమునకుఁ తిరిగి పోయి, మీపైనను, మీప్రజలపైనను యుద్ధముసేయ నొల్లనివారినిఁ దప్ప, నితరులను మీన్నేహితులుగఁ గాని, సహాయకులుగఁ గాని, చేకొనకుడు. దేవుని కిష్టమైనచో సతఁడు వారికి మీపై శక్తి నొసగి మీతో యుద్ధము చేయనిచ్చియుండును. కాని, వారు నిన్ను విడిచిపోయినను నీతో యుద్ధము చేయక సంధికి దిగినను, వారితో నేజోక్యము మీకు దేవుడు కలుగనీయఁడు.

నీవిశ్వాసమును, తమప్రజలవిశ్వాసమును బొందఁగోరు నితరులను మీరు కనుగొందురు. వారెంతకాలము కుట్ర పన్నుదురో యంతకాలము నాకుట్ర యణఁగిపోవును. కాని, వారు నిన్ను విడువక, సంధికి దిగక, యుద్ధము నాపకుండినచో వారిని పట్టుకొని కనఁబడినచోట నెల్ల నఱికివేయుడు. వీరిపై నీకు నిస్సందేహమగుశక్తి నిచ్చియున్నాము.

అధ్యాయము 13.

పొరపాటువలన తప్పు విశ్వాసి విశ్వాసిని చంపడు. అట్లా పొరపాటువలన నొకవిశ్వాసిని చంపినవాడు బానిసతనములో నున్న మఱియొకవిశ్వాసిని విడిపించుట విధి యైయున్నది. చనిపోయినవాని కుటుంబమునకు పరిహార మీయవలయును. వారు దానిని భిక్షగా నిచ్చివేయవచ్చును. కాని, చంపఁబడినవిశ్వాసి శత్రుపక్షమువాఁడైనచో, విశ్వాసియై తనకింద నున్న బానిసీని నొకనిని విడుదలచేయవలయును. కాని, యతఁడు తనమిత్రులలోనివాఁడైనచో నాతని కుటుంబమునకు పరిహార మిచ్చుటయే కాక తనబానిసయగువిశ్వాసి నొకనిని విడుదలకూడ చేయవలయును. అట్లుచేయుటకు ధనము లేనివాడు వరుసగ రెండునెల లుపవాసము చేయవలయును. ఇది దేవుడు విధించినప్రాయశ్చిత్తము. దేవుడు జ్ఞాని, బుద్ధుడు!

కాని, చంపవలెనను నుద్దేశముతో విశ్వాసిని చంపువాని! నరకమే ప్రాప్తము. అతఁడందు శాశ్వతముగ వసింపవలయును. దేవుఁడాతనిఁ గోపించి, శపించి, గొప్పబాధ నతనికి సిద్ధపఱుచును.

విశ్వాసులారా! దేవునిపక్షమున మీరు యుద్ధముచేయ నేఁగునప్పుడు యుక్తాయుక్తముల విచారించుచు, మీరుకలిసినప్రతివాని తోడను నిహలోకఫలముల నాసించి “నీవు విశ్వాసివి కావు” అని

యనుచుండకుండు. దేవుడే మీకుఁ గావలసినంత కొల్లగ నీయఁగలఁడు. మీరు పూర్వ మట్లు చేయుచుంటిరి. కాని, దేవుఁడు మిమ్ము తన దయకుఁ బాత్రులఁజేసెను. దేవునికి మీరు చేయునది తెలియును గావున వివేకము గలిగి వర్తింపుఁడు.

ఏకవ్యమును లేక యింటఁ గూర్చుండు విశ్వాసులకును, దేవుని కొఱకు తమధనమును, తనువులను వినియోగించి యుద్ధము చేయు విశ్వాసులకును, సమానఫలములు కలుగఁజూపు. ఇంటఁ గూర్చుండు వారికంటె, తమధనమును, దేహములను మనసార దేవుని కర్పించి పోరువారికి దేవుఁ డుచ్చస్థానము నిచ్చును. అతఁ డందఱకును మంచి వాగ్దానములఁ జేసి యున్నాఁడు ; కాని యింటఁ గూర్చుండినవారికంటె పట్టుదలఁ గలిగి పోరువారికి గొప్పబహుమానమును,

గొప్పపదవిని, ఊమాపణయు, కరుణయుఁ బ్రసాదించును. దేవుఁడు ఊమాయుతుఁడు. కరుణాళుఁడు.

అధ్యాయము 14.

తమసౌఖ్యమునకే ముప్పు తెచ్చికొనినవారి యాత్మలను దేవ తలు పట్టుకొని నీస్థితి పూర్వ మెట్టిదై యుండె” నని యడుగఁగా వారు, “భూమిపై మేము బలహీనులముగా నుంటిమి ” అందురు. “ఏమి ! మీరు పరుగెత్తి పాఠిపోవుటకు దేవునివిశాలభూమి చాలినది కాదా ?” యని దేవతలు బనులు చెప్పుదురు. ఏరా ! ఏరికి నరకమే గృహ మగును. అచటికి దారి కష్టసంకులము.

బలహీనతచే శక్తిచాలక పాఠిపోవుటకు దారి దొరకనిస్త్రీలును, శిశువులును మాత్రము మార్గోపదేశకులు దొరకనందున సరకములొందిక బోవుదు.

వీరిని దేవుడు క్షమింపఁగలడు. దేవుడు క్షమాయుతుఁడు, దాక్షిణ్యమూర్తి!

100. దేవునికొఱకు దేశమును విడిచిపెట్టినవారికిని భూమిలో తమ వలె నిర్బంధితులైనవారికిని చాలినంతధనము గోచర మగును. తన గృహమును విడిచిపెట్టి దేవుని, నతనిప్రవక్తను, శరణుఁ జొచ్చినవానికి మృత్యు వాసన్నమైనను దేవుఁ డాతనికి బహుమానమిచ్చుట తప్పదు. దేవుఁడు దయాళుఁడు, కరుణామయుఁడు!

అధ్యాయము 15.

మీరు యుద్ధమున నున్నప్పుడు శత్రువులు మీపైఁబడనున్నచో మీప్రార్థనలను క్లప్తపటమకొనుట నేరము గాదు. అవిశ్వాసులే ని స్సం దేహముగ నీశత్రువులు.

ప్రవక్తా! నీవు వారిలో నుండి, వారితోఁ బ్రార్థనల సల్పినప్పుడు వారిలోఁ గొందఱు లేచి తమయాయుధముల గ్రహింపనిమ్ము. వారు తమస్వాస్థాంగనమస్కారములు చేసినపిదప నీవెనుకకుఁ బోనిమ్ము. పిదప ప్రార్థనలఁ గావింపనిమఱికొందఱు వచ్చి నీతోఁ బ్రార్థించి, ముందువెనుక లారసి తమయాయుధముల గ్రహింపనిమ్ము. మీరు మీయాయుధములను, మూటలను నుపేక్షించుట యవిశ్వాసులకు సంతోషదాయకము. అప్పుడు వారు మీపై వెంటనే పడవచ్చును గదా! వర్షముచేతను రోగముచేతను బాధింపఁబడునప్పుడు మీరు యుద్ధములో వారిని వదలిపెట్టుట నేరము కానేరదు, కాని, ముందు వెనుకలఁ జూచికొని వర్తింపవలయును. దేవుఁ డవిశ్వాసులకు ఘోర బాధను సిద్ధపఱిచి యున్నాఁడు.

నీప్రార్థన ముగిసినపిదపఁగూడ, నిలిచి యుండి యున్నను, కూర్చుండినను, ప్రక్కపై వ్రాలియున్నను దేవునినామోచ్చారణము

చేయుచుండుము. నీవు సురక్షితుడ వైనంతనే ప్రార్థనలసలువుము. విశ్వాసుల కాయాగంటలయందు ప్రార్థన విధింపబడి యున్నది.

శత్రువును వెంబడించునపు డాలస్యము చేయఁబోకుడు. మీకు నష్టము గలిగినచో వారికిని మీవలె నష్టము కలుగుచున్న దని గ్రహింపుడు. కాని, వారికి లేనియాశ మీ కున్నదిగదా! దేవుడు జ్ఞాని, బుద్ధుడు.

అధ్యాయము 16.

దేవుడు నీ కిచ్చినవిజ్ఞానము నుపయోగించి మనుష్యులకు తీర్పు చెప్పదావు గదా యని మేము నీకు గ్రంథము నంపి యున్నాము. కాని, మోసగాండ్రతో వాదింపఁ బోకుము.

దేవుని తుమాపణ వేడుము. దేవుడు తుమాయుతుడు. దయాళుఁడును గదా!

తమ్ములామే మోసగించుకొనినవారిని దయఁ జూడు మని మమ్ము ప్రార్థింపకుము. మోసగాఁడును, నేరస్థుఁడును, నయినవానిని దేవుడు ప్రేమింపడు.

మనుష్యులనుండి వారు మఱుగుపడి యుండెదరు కాని, దేవుని ముందట దాపణిక మెక్కడిది? ప్రతిరాత్రియు నాతని కిష్టములేని సభలను వారు చేయునప్పు డాతఁడు వారితో నుండనేయుండును. దేవుడు వారికృత్యములచుట్టు నున్నాడు.

ఓహో! ఇహలోకమున మీరు వారిపక్షమున తుమాపణ వేడుచున్నారే కాని, రక్షణదినమున వారి కెవ రడ్డుపడఁగలరు? వారి కప్పు డెవ్వరు సంరక్షకులు కాఁగలరు?

110. కాని కీ దొనరించి తమయాత్మలకే భంగము గావించుకొని నను, పిదప దేవుని క్షమాపణ వేడినవా రాతని క్షమాయుతునిగను, కరుణామయునిగను, గనుఁగొనఁ గలరు.

పాపము చేసినవాఁడు తనముప్పునకే యట్లు చేయుచుండును. దేవుఁడు జ్ఞాని, బుద్ధుఁడు !

అవశుఁడై తప్పును నేరమును గావించి, పిదప నమాయకు లపై నా నేరమును త్రోయువాఁడు పరనిందాదోషమునకును స్పష్ట మగు నేరమునకును బాధ్యుఁ డగుచున్నాఁడు.

అధ్యాయము 17.

దేవునిదయయుఁ గరుణయు నీపై లేకుండినచో వారిలోఁ గొందఱు నిన్ను తప్పుదారిఁ బెట్టి నరకమునఁ ద్రోయ నిశ్చయించి యుందురు. కాని, వారు తమ్ముఁ దామే త్రోవ తప్పించుకొని, తమ యాత్మలను నరకమునఁ ద్రోసికొనినవా రగుదురు. వారు నీ కేవిష యమునను కీడు చేయలేరు. గ్రంథమును విజ్ఞానమును దేవుఁడు నీపై నవతరింపఁ జేసినాఁడు. నీకుఁ దెలియనిదాని నాతఁడు నీకుఁ దెలియఁజేసినాఁడు. దేవునికి నీపై నపారమగుదయ గలదు.

వారి రహస్యసంభాషణమువలన నేలాభమును లేదు. భిక్షా దానమును, క్రమవర్తనమును, పరస్పరసౌమనస్యమును విధించువా నికే శ్రేయస్సు కలుగును. దేవుని సంఘోషపెట్టుట కట్లు చేసినవా నికి తుదకు గొప్పబహుమాన మిచ్చెదము.

“రక్షణఁ” గూర్చి తెలిసినపిదపఁగూడ ప్రవక్తనుండి విడఁ బడి విశ్వాసులమార్గము గాక మఱియొకమార్గమును బట్టినవానికి మా కాతఁడు వెనుఁద్రిప్పినట్లే మేమును నతనిపైకి వెనుఁద్రిప్పి

వానిని నరకమునఁ గూలఁ ద్రోయుదుము. ఆమార్గ మతిదుర్గమ ముగా నుండఁగలదు.

అధ్యాయము 18.

తనతో నితరదైవములఁ జేర్చుటను దేవుఁడు ఓమింపఁడు. తన యిష్టమువచ్చినవా రితరపాపములఁ జేసినవారి నాతఁడు ఓమించు నేమో కాని, యితరదైవములఁ గూర్చువారు తప్పుదారిని కడు దవ్వు పోయియున్నారు.

వారు కేవలము స్త్రీదేవతలనే పిలుచుచున్నారు. వారు తిరుగు బాటు చేసిన నైతాను నావాహనము చేయుచున్నారు.

వారిపై దేవుఁడు క్రుద్ధుడై యున్నాఁడు. అతఁడు “నీసేవకు లలోఁ గొందఱను గ్రహించి,

వారిని దారి తప్పించి, వారియందు కామముల నుద్రేకింపఁ జేసి, యాజ్ఞాపింపఁగనే వారు జంతువులచెవులను కోయుదురు. నాయాజ్ఞ యైనంతనే వారు దేవునిసృష్టిని మార్చివేయుదురు” అని యనియున్నాఁడు. దేవునిగాక నైతానును రక్షకునిగాఁ జేకొనిన వానికి నాశనము స్పష్టముగ గోచరించుచునే యున్నది.

120. అతఁడు వారికి వాగ్దానములఁ జేసి, వారియందు కామముల నుద్రేకింపఁజేసి యున్నాఁడు. కాని నైతాను దారి తప్పించుటకే యట్టివాగ్దానములఁ జేయును. వీరా ! వీరికి నరకమే యావాసము. వా రందుండి తప్పించుకొనఁ జాలరు.

కాని, విశ్వాసులై క్రమవర్తను లగువారిని తరంగిణులు ప్రవ హించు నుద్యానవనములలోఁ బ్రవేశపెట్టుదుము. అచట వారు శాశ్వతముగ వసింపఁగలరు. ఇది సత్యముగా దేవునివాక్యము. దేవునివాక్యమునకంటె నిశ్చయమైన దేది ?

ఈవిషయములు మీ కోరికలప్రకారమును 'గ్రంథా' వలంబకులగు ప్రజలకోరికలప్రకారమును జరుగవు. కీడు చేసినవాడు దానిఫల మనుభవింపఁ గలఁడు. అతనికి దేవుఁడు గాక మఱియొక సహాయకుఁడు గాని, సంరక్షకుఁడు గాని దొరకఁడు.

స్త్రీ గాని, పురుషుఁడు గాని, క్రమవర్తనలై విశ్వసించినచో భోగభూమి జొరఁగలరు. ఖహూరపుగింజపై తొక్కపాటి యపాయమును వారికి కలుగ నేరదు.

దేవుని కధీనుడై, క్రమవర్తనము గలిగి నిష్కాపట్యముతో నిబ్రాహీముమతము ననుసరించువానిమతముకంటె నుత్తమమతమెద్ది? దేవుఁ డిబ్రాహీమును స్నేహితునిగాఁ జేకొనెను.

స్వర్గమర్త్యములయం దున్నదంతయు దేవునిదే. దేవుఁడు సర్వము నావరించుకొని యున్నాఁడు.

అధ్యాయము 19.

ఇదిగాక వారు నిన్ను స్త్రీలఁ గూర్చి యుపదేశ మడుగుదురు. వారితో “వారిని గూర్చి దేవుఁడు మీకు చెప్పియే యున్నాఁడు. అనాథస్త్రీశిశువులకు న్యాయముగ రావలసినపాలును, నీ వీయ నప్పుడును, వారిని నీవు పెద్దియాడ నొల్లనప్పుడును, బలహీనులగు బాలురఁగూర్చియు, అనాథశిశువులయెడ నీవు న్యాయముగ వర్తింప వలయు ననియు, నాతఁడు తనగ్రంథముమూలమున తనయిచ్చను నీకుఁ దెలిపియే యున్నాఁడు. నీవు గావించుప్రతికార్యమును దేవునికిఁ దెలియుచునే యున్నది.

భర్తకు తనపై నిష్ఠము లేక కష్టపెట్టునేమో యని భార్య భయపడినచో వారిరువురు నొడఁబడుటవలన తప్పు లేదు. ఒడంబడుటయే

యు త్తమము. మనుష్యులయాత్మలు సాధారణముగ నత్యాశ కాకరములై యుండును. కాని, నీవు దయతో వర్తించి దేవునికి భయపడుచున్నచో నీకార్యములను దేవుడు గుర్తింపకపోడు !

నీవు నీభార్యల నందఱ నొకేరిగఁ జూచికొనవలె నని యెంత యభిలషించినను నట్లు చేయ శక్తుడవు కాజాలవు. కాని, విమన స్కుండవై యున్నట్లు నటించి వారిలో నెవ్వరిని వేధింపకుము. మీ రొకరి నొకరు బోధపఱచుకొని దేవునికి భయపడినచో దేవుడు తీసింది దయఁజూడఁ గలడు.

180. కాని, వారు విడబడినచో దేవుడు వారిని దయతోఁ జూడకపోడు. దేవుడు సర్వప్రదాత ! బుద్ధుడు !

స్వర్గమర్త్యములం దున్నదంతయు దేవునిదే ! మీకును, మీకుఁ బూర్వము సత్యగ్రంథముల నంపినవారికిని, దైవభీతిని విధించి యుంటిమి. కాని, మీ రవిశ్వాసుల రైనను, స్వర్గమర్త్యములయం దున్నదంతయు దేవునిదే యని తెలిసికొనుడు. దేవుడు భాగ్యవం తుడు. స్తవనీయుడు.

స్వర్గమర్త్యములయం దున్నదంతయును దేవునిదే. అతని సహాయమే మీకు చాలును.

ఓమనుష్యజాతీ ! అతని కిష్టమైనచో మిమ్ము రూపుమాపి, మీస్థానమున నితరుల నతఁడు స్థాపింపఁ గలడు. దేవుని కిట్లు చేయుటకు శక్తి కలదు.

ఇహలోకఫలమునకై యందఱు నాసింతురు గాని, యిహపర లోకఫలములు రెండును, దేవునియందే యున్నవి ! దేవుడు చూచుచున్నాడు ; వినుచున్నాడు !

అధ్యాయము 20.

వి శ్వా సు లా రా ! దేవునిమోల మీ రిచ్చసాత్వము, మీకును, మీతలిదండ్రులకును, బంధువులకును విరుద్ధముగ నున్నను, ఎదురుకక్షవారు ధనవంతులైనను, నిరుపేద లైనను, న్యాయము నందు గుఱి నిల్పుడు. మీకంటె దేవుఁ డిరువురకును దగ్గఱగ నున్నాడు. కావున మీరు సత్యమునుండి తొలఁగకుండుటకు మీ కామములకు పశులు కాకుండుడు. కాని, మిసాత్వమును నిర్బంధము వలనఁ జెప్పినను, సాత్వ్య మీయకుండ దూరముగ నుండిపోయినను, దేవుఁడు చేయున దంతయును నెఱుంగుచునే యున్నాడు గదా !

విశ్వాసులారా ! దేవునియందును, నాతనిప్రవక్తయందును, నీకుఁ బంపఁబడినగ్రంథమునందును, నీపూర్వులకుఁబంపఁబడినగ్రంథము నందును, నమృతము గలిగి యుండుడు. దేవుని, నతనిదేవతలను, నతనిప్రవక్తలయందును, తుడిచినమునందును, నమ్మనివాడు, తప్ప త్రోవయందు కడుదవ్వు పోయియున్నాడు.

తొలుత విశ్వసించి మఱల విశ్వసించక, తిరిగి నమ్మి, యావె నుక నమ్మక తమయవిశ్వాసమును వృద్ధిచేసికొనినవారిని సరియగు మార్గమున దేవుఁడు తీసికొని పోడు.

కపటులకు ఘోరబాధ కలుగనున్నదని చాటుము.

విశ్వాసులను గాక యవిశ్వాసులను స్నేహితులుగఁ జేకొనిన వారు వారినుండి గౌరవము నాసించుచున్నారా ? గౌరవ మంతయు దేవునిదే కదా !

140. ఇంతకుపూర్వమే యాతఁడు తనగ్రంథములో “దేవునిసూచ నలను మీరు వినునప్పుడు వారు విశ్వసించఁబడక కేలి చేయఁబడు

దురు" అనువాక్యము చెప్పబడియే యున్నది. కావున వారు సంభాషణ నారంభింపకపూర్వము వారితోఁ గూర్చుండకుండు. కూర్చున్నచో మీరును వారివంటివా రగుదురు. దేవుఁడు కపటులను, నవిశ్వాసులను గలిపి సరకములో తప్పక చేర్చును.

వారు మిమ్ము సూక్ష్మముగఁ బరిశీలించుచున్నారు. మీకు దేవుఁడు విజయ మిచ్చినచో వారు "మేము మీతో నుంటిమి గదా!" యనియు, నవిశ్వాసులు జయించినచో వారితో "మేము మీకంటె సధికులము గదా! మీకు విశ్వాసులపై తోడ్పడితిమి కామా?" యనియు నందురు. రక్షణదినమున దేవుఁడు మీకును వారికిని, మధ్యవర్తియై తీర్పు చెప్పగలడు. దేవుఁ డెన్నఁడును విశ్వాసులపై నవిశ్వాసుల నుంచఁడు.

అధ్యాయము 21.

కపటులు దేవుని మోసపుచ్చుఁ జూతురు గాని, దేవుఁడే వారిని మోసపుచ్చును. వారు ప్రార్థించునపుడు నిర్లక్ష్యముగ నిలుచుండి, మనుష్యులు తమ్ముఁ జూచుటయే ప్రధానము చేసికొని దేవుని నించుకై నను స్మరింపరు.

వా రిటునటుఁ గాక, వారికిని వీరికిని పొందక యుందురు. దేవుఁడు దారి తప్పించినవానికి, మఱి నీవు దారి చూపజాలవు.

విశ్వాసులారా ! విశ్వాసులతో స్నేహము చేయుండు గాని, యవిశ్వాసులను చేపట్టకుండు. మిమ్ము దేవుఁడు శిక్షించుటకుఁ దగినకారణము గల్పింప నెఱుఁగరా ?

కపటు లగ్ని కడుగుబిలములో నుండఁగా వారి కచట నెవ్వరును సహాయము చేయఁ జాలరు.

కాని, వెనుకకు మఱి, పరితపించి, దేవుని గట్టిగ నాశ్రయించి దేవునికి తమమతమునందలి భక్తిని నచ్చుఁ జెప్పువారు మాత్రము భక్తులలో గణనకెక్కి దేవుని గొప్పబహుమానమునకుఁ బాత్రు లగుదురు.

మీరు కృతజ్ఞులు, విశ్వాసులు నైనచో మిమ్ము దేవుఁడేల శిక్షింపవలయును ? దేవుఁడు కృతజ్ఞుఁడు, బుద్ధుఁడు.

కాండము. 6

ఎవరి కయిన కీడు కలిగినఁ దప్ప నెవ్వరును దాష్ట్యమును గూర్చి బహిరంగముగ మాట్లాడకుండుట దేవుని కిష్టము. వినువాఁడును, తెలిసికొనువాఁడును దేవుఁడే.

మీరు మేలును ప్రకటించినను, దాఁచినను, కీడును తుమించినను, దేవుఁడు తుమించును. అతఁడు శక్తిమంతుఁడు.

150. దేవుని, నతనిప్రవక్తలను నమ్మనివారును, దేవుని నాతని ప్రవక్తనుండి విడదీయ నెంచువారును, “మేము కొంత నమ్ముదుము. కొంత నమ్ముము” అనువారును, అటు నిటు గాక మధ్యదారిని త్రొక్క నెంచువారును,

వీరా! వీరే తప్పుక యవిశ్వాసులు! అవిశ్వాసులకు లజ్జాకర మగుశిక్షను సిద్ధపఱచి యున్నాము.

కాని, దేవుని నాతనిప్రవక్తలను నమ్మి, వారిలో వారికి భేదములఁ గల్పింపనివారికి తుదకు బహుమాన మిచ్చెదము. దేవుఁడు దాక్షిణ్యమూర్తి! కరుణాళుఁడు!

అధ్యాయము 22.

గ్రంథావలంబకులు నిన్ను స్వర్గమునుండి యొకగ్రంథమును తెప్పించు మందురు. కాని, వారు మోసెను నింతకంటె నెక్కుడుపని జేయు మనిరి. వా రాతనితో “మాకు దేవుని స్పష్టముగాఁ జూపు” మనిరి. వారిదౌష్ట్యమునకుగా వారిపై నగ్నివర్షము కురిసెను. వారికి మా స్పష్టములగునానవాళ్ళు తెలిసినను వా రొకదూడను పూజా వస్తువుగా గ్రహించిరి. కాని, మేము వారిని తమింది మూసాకు నిసంధేహమగు శక్తి నిచ్చితిమి.

మేము వారితో నొడంబడిక చేసికొనినప్పుడు పర్యతమును వారికి పైఁగా నెత్తి “పూజించుచు ద్వారమును జొరుఁడు. సాబత్తు వ్రతము నుల్లంఘింపకుఁడు” అని యుపదేశించి, వారివలన నొడంబడికపత్రమును గొంటిమి.

కాని, వారు తమయొడంబడికను తప్పి, దేవునిసూచనలను లక్ష్యముచేయక, యన్యాయముగా వ్రవత్తలను జంపుచు ‘మాహృదయములు సంస్కారముఁ బొందలే’ దనిరి. దేవుఁడు వారి యవిశ్వాసమునకై వారిహృదయములకు మూతలు వైచెను. కావునఁ గొలఁదిగ మాత్రమే విశ్వసించి యున్నారు.

వారియవిశ్వాసమునకును, మరియుమ్మపై గొప్పయపనిదను మోపినందులకును,

దేవునివ్రవత్తయు, మియమ్మపుత్తుఁడగు ఈసా యను దూతను చంపినవారము మేమే యని యనినందులకును, వారి కిట్లయినది కాని, వా రాతని జంపలేదు. అతనిని శిలువపై నెక్కింపలేదు. అతని బొలిసమటియొకనిని మాత్రమే వా రంటఁ గలిగిరి. అతనిఁగూర్చి భేదాభిప్రాయములు గల వారాతనిఁగూర్చి సందేహ

పడిరి. అతనిఁగూర్చి వారికి నిశ్చయజ్ఞానము లేకుండుటచే, నొకరి మాటను మాత్ర మనుసరిండుటచే, వా రతనిని నిశ్చయముగ చంప లేకపోగా,

దేవుఁ డతనిని తనయొద్దకుఁ జేర్చికొనెను. దేవుడు శక్తి మంతుఁడు, బుద్ధుఁడు !

ప్రతిగంధావలంబియు మృతినొందకపూర్వ మాతని విశ్వ సింహక యుండఁడు. రక్షణదినమున నాతఁడు వారిపై సాక్ష్య మిచ్చును.

160. యహూదీలు కొందఱు దుష్టు లగుటచేతను, చాలమందిని వారు దైవమార్గమునుండి తప్పించి యుండుటచేతను, వారికి పూర్వము మేము ప్రసాదించియుండిన భక్త్యభోజ్యముల నిపుడు నిషేధించితిమి.

మేము నిషేధించినను వారు వడ్డికి వడ్డి పెంచి యితరులధన మును వినోదముకొఱకు వ్రుంగి వేయుటచే నవిశ్వాసులకు ఘోరబాధను సిద్ధము చేసియున్నాము.

కాని, మహాజ్ఞానులై నీకుఁ బూజనదానిని, నీపూర్వులకుఁ బూజనదానిని, నమ్మినవారై, ప్రార్థనలు సలిపి, విధింపఁబడినభిక్షము పెట్టుచు, దేవుని యందును, తుదిదినమునందును, విశ్వాసము గలవారికి గొప్పబహుమానము నీయఁగలము.

అధ్యాయము 23.

నుహూకును, అతనియనంతరము వచ్చినప్రవక్తలకును, ఇబ్రాహీము, ఇస్మాయేలు, ఇషాకు, యాకూబు, ఆయాజాతుల వారు ఈసా, అయ్యూబు, యూనూసు, హోరూను, నులైమాను

మొదలగువారికి తెలిపినట్లే నీకును జ్ఞానమును వెల్లడించియున్నాము. దావూదునకు దైవకీర్తనల నిచ్చియుంటిమి.

“కొండలుప్రవక్తలఁగూర్చి నీకు చెప్పియున్నాము. కొండ తినిఁగూర్చి చెప్పనేలేను” అని దేవుఁడు మూసాతో సంభాషించెను.

ఈ ప్రవక్తలపిదప వచ్చినజనులు దేవునిఁగూర్చి యాక్షేపింపకుండుటకు ప్రకటనలతోడను, భయసూచనలతోడను, వారిని బంపియుంటిమి. దేవుఁడు శక్తిమంతుఁడు, బుద్ధుఁడు !

దేవుఁడు నీకుఁ బంపినదానికి తానే సాక్షి. అతఁడు జ్ఞాని కావుననే దానిని నీకుఁ బంపెను. దేవతలును సాక్ష్యమియఁగల్గుదురు గాని, దేవునిసాక్ష్యము చాలును.

విశ్వసింపక దేవునిమార్గమునుండి తప్పిపోయినవారు, సత్యము నుండియు నతిదూరముగ పోయినవారే కదా !

విశ్వసింపక యన్యాయవర్తులగువారిని దేవుఁడు క్షమింపక, నరకమార్గమునఁ దప్ప వారిని నడిపింపక యందే శాశ్వతముగ వసియింపఁజేయును. ఇది దేవునికి సులభము.

170. జనులారా ! మీప్రభువునుండి సత్యమును పట్టుకొని, యిదిగో ప్రవక్త వచ్చియున్నాఁడు. మీరు విశ్వసించినచో శ్రేయోదాయక మగును. మీరు విశ్వసింపకున్నను స్వర్గమర్త్యములయందున్నదంతయు దేవునిదే కదా ! దేవుఁడు జ్ఞాని, బుద్ధుఁడు !

గ్రంథావలంబులారా ! మీ మతమునందలి కట్టుబాట్లను మీఱకుఁడు. దేవునిఁగూర్చి సత్యమునే వచింపుఁడు. మరియుమృపుత్ప్ర్రుఁడగుదూత దేవునిప్రవక్తలలో నొకఁడే. అతఁడు మరియుమృగర్భములో నుంచినమాటయే, తనయొద్దనుండి బయలుపడలిన యొకవ్యక్తివిశేషమే తప్ప మఱియొకఁడు కాదు. కావున, దేవునియందును

అతనిప్రవక్తలయందును, సమ్మతము గలిగి, “త్రిమూర్తు లున్నా” రని పలుకఁబోకుఁడు. అట్లు పలుక కున్నచో మీకు శ్రేయస్సు కలుగును. దేవుఁ డొక్కఁడే! అతని కొకపుత్రిఁ డుండుటకును, అతనిమహిమకును చాలదూరము. స్వర్గమర్త్యములం దున్నదంతయు నాతనిదే! దేవుఁడు తగినసంరక్షకుఁడు.

అధ్యాయము 24.

అదూతగాని యాతనిదరినున్న దేవతలుగాని దేవునిసేవకు లుగా నుండుట కిష్టపడకుండరు.

అతనిసేవ నిచ్చుగింపక గర్వపూరితు లగువారిని దేవుఁడు తనయొద్దకే చేర్చికొనును.

విశ్వాసులై, క్రమవర్తను లగువారికి దేవుఁడు తగినబహు మానముల నిచ్చుటయే కాక, తన యపారకరుణచే వారిని వృద్ధి నొందించును. కాని, లక్ష్యపెట్టక గర్వతులైనవారి నాతఁడు ఘోర బాధలపాలు చేయును.

దేవుఁడు తప్ప మతెవ్వరును వారికి సహాయపడువారు గాని, రక్షించువారు గాని యుండఁబోరు.

జనులారా! ఇదిగో మీ ప్రభువు మీ కొకస్పష్టమగు సాక్ష్యమును బంపినాఁడు. మేము మీ కొకనిర్మలజ్యోతిని బంపినాము. దేవుని విశ్వసించి యతనినే గట్టిగ నాశ్రయించికొని యున్నవారిని, దేవుఁడు తనదయాదాక్షిణ్యములకుఁ బాత్రులఁ జేసి, తిన్ననిమార్గ మునఁ దనయొద్దకే చేర్చికొనును.

వారు నీయుపదేశమును గోరునప్పుడు వారితో “దూరబం ధువులకువలె దేవుఁడు మీకు బాధచేయును. ఎవని కైనను సంతా

నము లేక చనిపోవునప్పు డాతని కొక్కయక్కచెల్లె లున్నచో ఆతనిధనములో సగ మామెకు పోవలయును. ఆమె సంతానములేక మృతినొందినచో తానే యామెకు వారసుడగును. అతని కిద్దఱుకొక్క చెల్లెం ద్రున్నచో తనధనములో మూడువంతులలో రెండువంతులు వారికి వెళ్ళును. అన్నదమ్ములు నక్కచెల్లెండ్రుఁ గూడ నున్నచో మగవాని కిద్దఱాడువారలభాగము వెళ్ళును. మీరు పొరపడకుండ నుండుటకు దేవుఁడు మీకు స్పష్టముగ బోధించుచున్నాఁడు. దేవుఁడు సర్వజ్ఞుఁడు !

సురా 5 ఆహారము.

మదీనా—120 పద్యములు—16 రుక్కులు.

అధ్యాయము 1.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

విశ్వాసులారా ! మీ రిచ్చినమాట తప్పకుండు. మీరు వేటాడి చంపినజంతువులమాంసమును యాత్రకుఁ బోవునప్పుడు తప్ప నితరసమయములయందు తినవచ్చును. ఇక ముందు చెప్పఁబడు నది తప్ప పశువులమాంసమును మీరు భుజింపవచ్చును. దేవుఁడు తన కిష్టమైనదానిని విధించుచుండును గదా !

విశ్వాసులారా ! దేవునిసంబంధములగు కర్మలును, రమధాను పండుగయు, పూజలును, మాలాధారణమును, ప్రభువు దయసంపాదించి యాతనియనుగ్రహమునకుఁ బాత్రు లగుటకు పవిత్రగృహమునకుఁ బోవ త్వరపడుటయు, వీనినిగూర్చిన యతిక్రమణిదోషమునకుఁ బాల్ప

డకుండు. మీవిధిక్యత్యములు నిర్వర్తింపఁబడినపిదప వేట చేసికొన వచ్చును. మిమ్ము పవిత్రమగు మసీదునొద్దకు రాకుండఁ జేయువారి యెడలఁ గల కార్పణ్యముచే పవిత్రమాసమున యుద్ధము చేయక, సదాచారమునకును, భక్తికిని ననుగుణముగ నొకరి కొకరు సహాయము చేసికొనుండు. దౌష్ట్యమునకును, కార్పణ్యమునకును తోడ్పడకుండు. దేవునికి భయపడుండు. దేవుండు కడు కఠినముగ శిక్షించును గదా !

స్వాభావికముగా చనిపోయినది, రక్తము, పందిమాంసము, దేవునిపేరఁ గాక యితరదేవతపేరఁ జంపఁబడినది, ఉరితీసినది, గ్రుద్దుటవలనను, పడిపోవుటవలనను, పొడుచుటవలనను మృతి నొందినది, చావుదెబ్బను మీచే తినక క్రూరమృగములచే చంపఁబడినది, తాతి దిమ్మలకు బలిగా నొసఁగబడినది, యిది యంతయు మీకు నిషిద్ధము. చంపఁబడినదానిని పంచుకొనునప్పుడు బాణములను లెక్కించుట దైవాపరాధము. మీమతము నీదినమున విస్మరించువారు దుఃఖులగుదురు. వారికి భయపడకుండు. నాకు భయపడుండు. ఈదినమున మీమతమును పరిపూర్ణము చేసి, మాఘరములను మీకు నిండుగా నిచ్చితిమి. ఇస్లామే మీమత మగుట నాయిష్టము. కాని, మనస్ఫూర్తిగా దౌష్ట్యమునకుఁ బూనుకొనక యాఁజలిచే నుల్లంఘన చేసిన వానిని దేవుండు దయగలిగి కరుణించును.

తమకు విధివిహిత మేది యని వారు నిన్నడుగుదురు. “మంచి వస్తువు లన్నియును, దేవుండు మీకు నేర్పినట్లు మీరు మృగములకును బక్షులకును వేట నేర్ప, వానివలన సంపాదించినమాంసము మీకు ధర్మాహారముగా విధింపఁబడి యున్నది. కావున నవి మీ కాహారముగాఁ దెచ్చిపెట్టినదానిని భుజించుచు, భుజించునప్పుడు

దేవుని నామమును స్మరించి యాతనికి భయపడి యుండుడు. దేవుఁ డతిత్వరగా లెక్కపెట్టుచుండును సుడి !

ఆరోగ్యవంతులము లైనవియు, ధర్మగ్రంథమును గ్రహించు వారు భుజించునట్టివియు నగుమాంసములను, మిఠమాంసములు వారి కెట్లు విధివిహితములో, అక్లేషవారివియు మీశీదినమున ధర్మా హారముగా నిర్ణయింపఁ బడియున్నవి. విశ్వాసము గలిగి పుణ్యవతు లయినస్త్రీలను, మీకు పూర్వము ధర్మగ్రంథములఁ జేకొనినవారి స్త్రీలకు రావలసినభాగము నిచ్చినపిదప వారిని, మీరు పత్నులగా గ్రహింపవచ్చును. కాని, మిఠితరస్త్రీలను చెఱఁబట్టుటయు, భోగి నుల నుంచుకొనుటయు చేయక, నిర్మలజీవనము చేయుచుండవల యును. ఈమతమును విడిచిపెట్టినవారికార్యము లన్నియు వృథ యగును. పరలోకమున వారు నష్టులయినవారిలో చేరుదురు.

అధ్యాయము 2.

విశ్వాసులారా ! మీరు ప్రార్థన చేయుభోవుంపుడు మొగ ములను, ముంజేతులవఱకు చేతులను, కడిగికొనుడు. మీశరము లను, చీలమండలవఱకును మీపాదములను, తుడిచికొనుడు. మీకు మైల తగిలినచో పవిత్రులరు కండు. కాని, రోగులై యున్నను, ప్రయాణమై పోవుచున్నను, మీలో నొకఁడు మఱుగుదొడ్డినుండి వచ్చి యున్నను, మీరు స్త్రీల నంటియున్నను, నీరు దొరకకపోయినయెడల శుభ్రమైన యిసుకనైనను దీసికొని మీముఖములను చేతులను దానితో తుడిచికొనుడు. దేవుఁడు మీపై భారమునుంపఁ దలంప లేదు. మీరు పవిత్రులై యుండుటయే యాతనికోరిక. మీరు కృతజ్ఞు లగుటకు మిమ్ము సంపూర్ణముగ ననుగ్రహించును.

దేవునికి మీపైఁగల యనుగ్రహమును స్మరింపుడు. 'మేము నిని యున్నాము. నిన్ను మన్నించెద' మని మీ రాతనితోఁజేసి

కొనిన యొడంబడికను జ్ఞాపకముంచుకొనుడు. దేవునికి భయపడుడు. నిశ్చయముగా దేవునికి హృదయమందలి రహస్యము లన్నియుఁ దెలియును.

విశ్వాసులారా ! క్రమవర్తను లై దేవునికి సాక్షులుగా నిలుచుండుడు. మీ కెవనిపై నైనను గల వైమనస్యముచే క్రమ మార్గమును వదలిపెట్టకుడు. సరిగ వర్తింపుడు. దైవభీతితరువాత నిదియే ధర్మము. దేవునికి భయపడుడు. నిశ్చయముగా దేవునికి మీరు చేయున దంతయుఁ దెలిసియే యున్నది.

విశ్వసించి క్రమమగుపనులను చేయువారికి శుభాపణను, గొప్పబహుమానమును దేవుఁ డొసగ వాగ్దానము చేసియున్నాడు.

10. కాని, యవిశ్వాసులై మానూచన లసత్యము లనువారు నరకాగ్నిలోఁ జేర్పఁబడుదురు.

విశ్వాసులారా ! కొందఱుజనులు మిమ్ము పట్టుకొనఁ దలంచి నప్పుడు వారినుండి మిమ్ముఁ దప్పించిననాటిదేవునికృపను జ్ఞప్తికిఁ దెచ్చికొనుడు. దేవునికి భయపడుడు. విశ్వాసులు దేవుని నమ్మి యుం డెదరుగాక !

అధ్యాయము 3.

పూర్వకాలమున దేవుడు ఇస్రాయేలుసంతతివారి యొడంబడిక నంగీకరింపఁగా వారినుండి మేము పన్నిదఱుప్రవక్తలను లేవఁ దీసితిమి. దేవుడు వారితో “ నేను మీతో నుండును నుడి! మీరు ప్రార్థనల సలుపుచు, విధివిహితభిక్షమును బెట్టుచు, నాప్రవక్తలను నమ్మి, వారికి సహాయపడుచు, దేవునికి బాగుగ ఋణమునిచ్చినచో మీయకార్యములను మిమ్మునుండి తప్పించి తరంగిణులు ప్రవహించు నుద్యానవనములలోనికి మిమ్ముఁ దీసికొనిపోయెదము ! ఇది తెలిసిన

పిదపఁగూడ నమ్మనివాఁడు కృమమార్గమునుండి కడుదవ్వు తప్పిపోయి యుండును” అనెను.

కాని, వారు తమయొడంబడికను తప్పుటచే, మేము వారిని శపించి, వారిహృదయములను కఠినములుగఁ జేసితిమి. వారు దివ్య గ్రంథములలోని వాక్యములను తార్కాణు చేసి, తమకు బోధింపఁ బడినదానిలోఁ గొంత మఱచిపోవుదురు. వారిలో కొలఁదిమంది మోసము తప్ప, అంతయు నీవు తెలిసికొనుచునే యుండువు. కాని, వారిని క్షమించి యంత పట్టుఁబట్టకుము. దయావంతులై వర్తించు వారిని దేవుఁడు ప్రేమించుచుగదా !

“మేము నసానీల” మని చెప్పినవారి యొడంబడికనుగూడ మే మంగీకరించితిమి. కాని, వారును దమకుఁ దెలుపఁబడినదానిలో నొకభాగమును మఱచిపోయిరి. కావున రక్షణదినమువఱకును నుండఁగలశత్రుత్వమును, ససూయను, వారియం దుద్దేశింపఁ జేసితిమి. తుదకు దేవుఁడు వారు కావించినదానిని వారికిఁ దెలుపఁ గలఁడు.

సత్య గ్రంథావలంబులారా ! ఆగ్రంథములో మీరు మఱుగు పఱచినదానియందలిచాలభాగమును మీకుఁ దెలుపుటకును, చాలకార్యములను సరకుగొనకుండుటకును, నిపుడు మాప్రవక్త మీయొద్దకు వచ్చియున్నాఁడు. ఇపుడు మీకొక జ్యోతియు, స్పష్టగ్రంథమును వచ్చినవి.

వానిమూలమున దేవునియిష్టము ననుసరించినవారిని దేవుఁడు శాంతిస్థానములఁ జేర్చి, చీకటినుండి వెలుతురులోనికిఁ దెచ్చి తనయనుగ్రహమున కృమమార్గమున మిమ్ము నడపును.

“మరియమ్మపుత్తుఁడే దేవుఁడు” అనువారే యిపు డవిశ్వాసులు. మరియమ్మకుమారుని, నాతనితల్లిని, వారితో భూమిపైఁగలిసి

యున్నవారి నందఱిని నాతఁడు చంపినచో, వారిని దేవునినుండి యెవరు తప్పింపఁగలరు” అనుము. స్వర్గమర్త్యములమీఁదను, ఆరెండిటికిని మధ్యనున్నదానిమీఁదను, నధికారము దేవునిదే. అతఁడు తనయిచ్చవచ్చినవానిని సృజించును. అతనికి సర్వవస్తువులపైనను శక్తిగలదు.

యహూదీలును, నసానీలును “మేము దేవునియొక్కయు, నతఁడు ప్రేమించినవారియొక్కయు పుత్రులము” అందురు. “అయినను నాతఁడు మీసాపములకొఱకు మీ మేల్ల శిక్షించును ? మీ రాతనిచే సృజింపఁబడినమనుష్యులలోనివారే కాని యెవరులు కారు. అతఁడు తనయిష్టమువచ్చినవారిని క్షమించి, యిష్టమువచ్చిన వారిని శిక్షించును. స్వర్గమర్త్యములపైనను నారెండింటికినిమధ్యనున్న దానిపైనను నతని కధికారముగలదు. సర్వవస్తువులును తుద కతని యొద్దకే చేరును.

గ్రంథావలంబులారా ! ‘మా కెవ్వరును నొకసువార్తను గాని, భయసూచనగాని, తెచ్చియుండలే’ దని యనకుండ పూర్వ పవిత్రతలు గఠించినవెనుక, తిరిగి యిప్పు డొకపవిత్రతను దేవుఁడు పంపియున్నాఁడు. సువార్తను, భయసూచనను తీసికొని యొకఁ డిప్పుడు వచ్చియున్నాఁడు. దేవుఁడు సర్వశక్తుఁడు.

అధ్యాయము 4.

20. మూసా తనప్రజలతో “నాప్రజలారా ! దేవుఁడు మీలో నుండియే పవిత్రతల నేర్పఱిచి, మిమ్ము రాజులుగ నియమించి, పూర్వ మేమనుష్యునకు నీయనిదాని నిచ్చి, మీయొడల ననుగ్రహము చూపియుండుటను స్మరింపుఁడు.

నాప్రజలారా ! దేవుఁడు మీకు విధించియున్న పవిత్రదేశ

మును జేరుడు. మీరు నాశితులు కాకుండుటకు వెనుకకు మఱి పోకుండు ” అని చెప్పియున్నదానిని జ్ఞప్తికిఁ దెచ్చికొనుడు.

వా రాతనితో “ ఓమూసా, అందు బలవంతు లున్నారు. వారు పోయినఁగాని మే మాపురములోనికి పోలేముగదా ! వారు వెడలిపోయినచోఁగదా మే మందు ప్రవేశించుట ? ” అనిరి.

ఆప్పుడు వారిలో దేవునికి భయపడి యతనియనుగ్రహమునకుఁ బాత్రులయిన యిరువురు ” మీ రాద్వారముగుండ పురము చొచ్చి నంతనే వారు లొంగిపోవుదురు. మీరు విశ్వాసు లైనచో దేవుని నమ్మి యుండుండు ” అనిరి.

ప్రజలు మూసాతో “ ఓమూసా ! వా రందున్నంతకాలమును మేము దానిలోనికి పోలేము. నీవును నీప్రభువును పోయి యుద్ధము చేయుండు. మే మిచటనే కూర్చుండియుండుము ” అనిరి.

అంత నతఁడు “ ప్రభువా ! నాపైనను, నాసోదరునిపైనను దప్ప, నితరులపై నా కధికారము లేదుగదా ! కావున మాకును నీదైవదూషకులకును, భేదముఁ గల్పింపుము ” అనెను.

అప్పు డతనిప్రభువు “ వారికి నలువదేడ్లవఱకు నీదేశము నిషేధింపఁబడినది. వారు చీకాకుపడుచు భూమిపైఁ దిరుగులాడు చుండురుగాక ! కావున నీదైవదూషకులఁ జూచి నీవు కలఁత నొంద కుము ” అనెను.

అధ్యాయము. 5

ఆదాముపుత్రు లిరువురును వేర్వేరుగ పూజలు సల్పిరి. అం దొకనిపూజ యంగీకరింపఁబడెను. రెండవయోతనిపూజ నిరాకరింపఁ బడెను. వారిలో నొకఁడు “ నేను నిన్నుతప్పక చంపెద ” ననెను. రెండవవాఁడు, “ తనకు భయపడినవారిపూజనే దేవుఁ డంగీక రించినాఁడు.

“నీవు నన్ను చంపుటకు చేయి యెత్తినను నేను నిన్ను చంపుటకు చే యెత్తను. నేను జగన్నాథుఁ డగుదేవునికి నిశ్చయముగ భయపడెదను.

“నీవు నాపాపమును నీపాపమును గూడ మోయుచు నగ్నిలోఁ గూలుట నా కిష్టము. అక్రమవర్తనుల కిదియే లాభము” అనెను.

30. ఇట్లనఁగా నాతఁడు కోపోద్రిక్తుఁడై తనసోదరునిఁ జంపివైచెను. అతఁడు నశించువారిలోఁ జేరిపోయెను.

అప్పుడు దేవుఁ డతనియొద్దకొకకాకిని బంప, నది యాతఁడు తనసోదరుని జంపిన నేరమును దాచిపెట్టవలసినవిధమును సూచించు నట్లు నేలను గోళ్ళతోఁ ద్రవ్వెను. “అయ్యా! ఎంతదుష్టాత్ముఁ డను! నాసోదరుని జంపినపాపమును దాచివేయుట కీ కాకివలె నేను బలహీనుఁడ నైతివా?” యని యతఁడు పరితపించెను.

ఈకారణముచేతనే సరహంతకునిఁదప్ప నెవరినైనను జంపిన వాఁడును, దేశములో నల్లరులఁ బ్రబలఁ జేయువాఁడును, మనుష్యజాతి సంశ్లేషిని జంపినపాపమునఁ బోవు ననియు, నొకప్రాణమును రక్షించినవాఁడు మనుష్యజాతి సంతను రక్షించినపుణ్యముఁ గాంచు ననియు మేము ఇస్రాయేలుసంతతివారి కాజ్ఞ సंपితిమి. పూర్వ కాలమున వారియొద్దకు మాప్రపక్తలు తమసందేశమునకు స్పష్టమగుప్రమాణములఁ దీసికొని వెళ్ళిరి కాని, తరువాతఁగూడ వారు దేశములో దుర్లయములఁ జేసిరిగదా.

దేవునిపైనను నాతనిప్రకృతినను యుద్ధము చేయుచు దేశములో నల్లరులఁ బ్రబలఁజేయువారికి చంపఁబడుటయో, సిలువ నెక్కుటయో, ఒకప్రక్క పాదములును, నొకప్రక్క చేతులును, ఖండింపఁబడుటయో, దేశమునుండి వెడలఁగొట్టఁబడుటయో ఫలమగును.

వారు నీవశము కాకపూర్వమే పరితపింపకుండినచో నిహలోకమున నిట్టియవమానమును, బరలోకమున ఘోరబాధను బొందఁగలరు. దేవుడు క్షమాయుతుఁడు, కరుణాళుఁడు” నని తెలిసికొనుము.

అధ్యాయము 6.

విశ్వాసులారా ! దేవునికి భయపడుఁడు. ఆతనిఁ గలియఁగోరుఁడు. మీకు సౌఖ్యము కలుగుట కాతనిమార్గము ననుసరింపఁగవలయుచుండును.

అనిశ్వాసులు రక్షాదినమున తా మనుభవింపవలసినబాధకు పరిహారముగాఁ దమకుఁ గలధనముకంటె రెండింత లిచ్చినను నది యుగీకరింపబడదు. వారికి దుఃఖికరమగు బాధ కలుగును.

వా రగ్నినూడి బైటఁబడఁ జూతురు గాని, దానినుండి వారు తప్పించుకొనలేరు. వారికి శాశ్వతమైన బాధయే పొందెను.

స్త్రీ యైనను, పురుషుఁడైనను, దొంగతనము చేసిన, వారి చేతులను ఖండించివేయుము. దేవుడే భయనూచనగా నీశిక్షను విధించినాడు. దేవుడు శక్తిమాతుఁడు ; బుద్ధుఁడు.

తొలుత దుర్మార్గుఁడైనను, దానినుండి మఱిలి దేవుని కభిముఖుఁడగువానికి దేవుఁడభిముఖుఁడగును. దేవుడు క్షమాయుతుఁడు, కరుణాళుఁడు.

40. స్వర్గమర్త్యములయధికారము దేవునిదని నీకుఁ దెలియదా ? అతఁడు తనయిచ్చవచ్చినవారిని శిక్షించి, యిష్టమైనవారిని క్షమించును. దేవుని కన్ని వస్తువులపైనను శక్తి గలదు.

ఓయీ పవిత్రా ! ఎవరు ముందుగ భక్తిహీనుల మగుదుమని త్వరపడుదురో వారు, నోటితో విశ్వసించితి మని హృదయములలో విశ్వాసము లేనివారు, అసత్యములకును నితరులకును చెవి

యొక్కచు నీయొద్దకురాని యహూదీలు, వీరివలన నీవు కలఁత నొందకుము. వారు ధర్మగ్రంథములోనివాక్యములను తార్కాణు చేసి “ఇది మీకు తేఱబడినచో స్వీకరింపుడు ; లేకున్న, దానింగూర్చి జాగ్రత్తగ నుండుడు” అందురు. దేవుడు దారి తప్పింప నెంచిన వానిని తమింపు మని దేవునితో నీవు చెప్పనేలేవు. దేవుడు వారి హృదయములఁ బలిత్రము చేయనెంచనిచో, వా రిహలోకమున నవమానమును బరలోకమున ఘోరశిక్షను ననుభవింపఁగలరు.

వా రసత్యములకుఁ జెవి యొగ్గి, నిషేధింపఁబడినదాని నాతుర తతో దిగమింగుదురు. వారు నిన్నుఁ జేరినచో వారికి తీర్పుయి నను చెప్పము ; వారినుండి తొలఁగియైన నుండుము. నీవు వారల కెడముగ నున్నచో వారు నీ కేహానియుఁ జేయఁజాలరు. నీవు తీర్పు చెప్పుచో న్యాయముగ తీర్పు చెప్పము. న్యాయమును చెప్ప వారిని దేవుడు ప్రేమించునుగదా !

దేవునియాజ్ఞలుగలగ్రంథము వారియొద్ద నున్నను దానిని వారు మన్నింపలేదే! వారు నిన్ను న్యాయకర్తగా నెంచుకొందురా? ఇటుపై వారు వెనుదిరుగుదురు. అట్టివారు విశ్వాసులు కాఁజాలరు.

అధ్యాయము 7.

రక్షణయు, వెలుతురును గలయనుశాసనమును మేము పంపియుంటిమిగదా ! ఇస్లాము నవలంబించినవారు దానినిబట్టియే యహూదీలను బరీక్షించిరి. విద్వాంసులును, గురువులును, తాము రక్షకులుగను, సాక్షులుగను జేయఁబడిన యాగ్రంథభాగమునుబట్టి పరీక్షించిరి. కావున నోయహూదీలారా ! నాకు భయపడుఁడుగాని, మనుష్యులకు భయపడకుఁడు. తుచ్ఛధనమునకై నానూచనల నమ్మి

వేయకుడు. దేవుడు పంపినదానినిబట్టి తీర్పు చెప్పనివారే దైవ దోషోహులు.

“ప్రాణమునకుఁ బ్రాణము, కన్నుకుఁ గన్ను, ముక్కుకు ముక్కు, చెవికిఁ జెవి, పంటికి పన్ను, గాయములకుఁ బ్రీతికారము” అని మేము దానియందు విధించియుంటిమి. దీనికి బదులుగా అపకారమును మఱచిపోవువారిపాపములును తొలఁగిపోవును. దేవుడు పంపిన దానిని బట్టి తీర్పు చెప్పనివారే యధర్మపరులు.

పూర్వపు శాసనమును స్థిరపఱచుచు, పవిత్రతలమార్గము ననుసరించుటకు మరియుమ్మ కుమారుండగు ఈసాను బంపి యుంటిమి. రక్షణతోడను, వెలుతురుతోడను గూడియుండునువార్తను, పూర్వపు ధర్మమును స్థిరపఱచుచు నతనిపరము చేసితిమి.

సువార్తఁ జేకొనినప్రజలు తమ కంపఁబడినప్రకారము తీర్పు చెప్పటకును, దేవునికి భయపడువారికి రక్షణగను, వెలుతురుగను నుండుటకును నీశాసనము పంపఁబడినది. దేవుడు పంపినదాని ననుసరించి తీర్పు చెప్పనివారే దుష్టులు.

పూర్వపుదివ్యగ్రంథముల స్థిరపఱచి కాపాడు నీ కురానును నీకుఁ బంపియున్నాము. కావున దేవుడు పంపినదానిప్రకారము వారిని బరీక్షింపుము. నీకుఁ జేరినసత్యమును విడనాడినవారికోరికల ననుసరింపకుము. మీలో నొకొక్కజాతివారి కొకొక్కమార్గముఁ జూపియున్నాము. దేవుని కిష్టమైనచో మి మ్మందఱి నొక్కజాతివారిగనే చేసియుండును. కాని, యాతఁడు వారివారి కిచ్చిన దానినిబట్టి మిమ్ముఁ బరీక్షించును. కావున, సత్కార్యాచరణమునం దొక రొకరితో స్పర్థ వహింపుఁడు. మీ రందఱును దేవునియొద్దకే చేరుదురు. అపు డాతఁడు మీకు మీవివాదవిషయముల నెఱుకఁ చేయును.

కావున, మీకాతడు పంపినదానినిబట్టియే తీర్పుల నిచ్చుచుండుడు. వారికోరికల ననుసరింపకుండు ! దేవుడు మీకుఁ బంపిన యుపదేశములనుండి వారు మిమ్ము తప్పింపకుండ జాగరూకతతో మెలంగుండు. వారు వెనుదిరిగినచో వారిదుష్కార్యములలోఁ గొన్నిటికై దేవుడు వారిని శిక్షించు నని తెలిసికొనుండు. నిశ్చయముగా చాలమంది దుర్మార్గులై యున్నారు.

50. అజ్ఞానదశయందలితీర్పులను వారు కోరుకొనుచున్నారా ? దృఢభక్తులకు దేవునికంటె బాగుగఁ దీర్పు చెప్పవాఁడెవ్వడుండును ?

అధ్యాయము 8.

విశ్వాసులారా ! యహూదీలతోడను, ససాిలీలతోడను స్నేహముచేయకుండు. వారికివారే స్నేహితులుగ నుండనిండు. మీలో నెవ్వరైనను వారితో స్నేహము చేసినచో వారిలోఁ జేరిపోయినవారగుదురు. దేవుఁ డక్కమవర్తనులకు దారి చూపడు.

హృదయరోగములు గలవారు త్వరగ వారియొద్ద కేగి, “మాయదృష్టము మాఱునేమో యని మాకు భయమగుచున్న” దని యనుచుండుట నీవు చూడఁగలవు. బహుశః దేవుడు తన యాజ్ఞాప్రకారము విజయమో, యేదో తీసికొని వచ్చును. అప్పుడు వారు తమరహస్యాలోచనలకై పరితపింపఁగలరు.

అప్పుడు విశ్వాసులు, “ ఏమీ, ఏరేనా మీతో నున్నామని ఘోరప్రమాణమును చేసినవారు ” అని యడుగుదురు. వారి కార్యము లన్నియు వృథ యగును; వారు నాశనము నొందుదురు.

విశ్వాసులారా ! మీలో నెవరైన సతనిమతము విసర్జించినచో, తన్ను ప్రేమించువారును, తన కిష్టులును, భక్తులయెడ నములును, దైవదూషకులను తిరస్కారముతోఁ జూచువారును, నగు

ప్రజలను దేవుడు లేవఁ దీయును. వారు దేవునిపక్షమునఁ బోరుచు, నిందలను మోపువారి నిందలను సరకుగొనరు. ఇదియే దేవుని యనుగ్రహము. అతఁడు తనయిచ్చవచ్చినవారి ననుగ్రహించును ! అతఁ డనంతఁడు ! సర్వజ్ఞఁడు !

దేవుఁడును, ఆతనిప్రవక్తయు, విశ్వాసులును, ప్రార్థనాపరులును, విధివిహితభిక్షాప్రదాతలును, ఆరాధనాపరులును, ఏరేకదా మిరక్షుకులు !

దేవుఁడును, నతనిప్రవక్తయు, స్నేహితులను నమ్మినవారును, ఏరే ప్రజలు ; ఏరలచేయి మిఁదగును.

ఆధ్యాయము 9.

విశ్వాసులారా ! పూర్వము పవిత్రగ్రంథములఁ జేకొనిన వారిలో మిఁమతమును గేలిసేసి యధిక్షేపించువారిని, దైవదూషకులను, స్నేహితులుగఁ జేకొనకుఁడు. మీరు విశ్వాసు లైనచో దేవునికి భయపడుఁడు.

మీరు ప్రార్థనకుఁ బిలువఁగా, వేళాకోళముచేసి నిరసించు వారిలోఁగూడ స్నేహము చేయవలదు. వారికి బోధ లేను గావుననే వా రట్లు చేయుదురు.

గ్రంథావలంబులారా ! మేము దేవునియందును, మాకుఁ బంపఁబడినదానియందును, మాకు పూర్వము వచ్చినదానియందును, మేము నమ్మితి మనియు, మీరు దుష్టవర్తనుల రనియుఁ గదా మమ్ము విడనాడుచున్నారు ?

80. దేవునియొద్ద వారికి వేచియున్నశిక్ష తప్ప, వారికి మఱి యేశిక్షను ప్రకటింపఁగలము ? దేవుఁడు తాను కపించి, కోపించిన వారిలోఁ గొందఱిని, క్రోతులుగను, పందులుగను మార్చివేసెను.

సైతాను నారాధించువారు దుర్గతిపాలై క్రమమార్గమును కడు దవ్విన విడిచిపెట్టి యున్నారు.

వారు మీయొద్దకు వచ్చి 'మేము నమ్మితిమి' అనికే కాని, వచ్చినప్పు డెట్లవిశ్వాసులో, మమ్ము విడిచినప్పుడు నల్ల యవిశ్వాసులుగ నుండిరి. వారు దాచిపెట్టినదానిని దేవుడు బాగుగఁ దెలిసికొనెను.

వారిలోఁ జాలమంది దౌష్ట్యమునకును, స్వీకృతును లోనగుచు ధర్మేతరములగు వస్తువుల భుజించుచుండుట నీకుఁగనఁబడును. తాము గావించినదానికీ వారు సిగ్గులపా లగుదురు గాక !

వారివిద్వాంసులును, గురువులును, వారిని దౌష్ట్యము పలుక వల దనియు, ధర్మేతరాహారము భుజింపవల దనియు, నిషేధింపకుండి నచో వారికార్యములు దుష్టములుగనే యుండియుండును.

'దేవునిచేతికి సంకెళ్ళు పడియున్న' వని యహూదీ లందురు. కాని, తమచేతులకే సంకెళ్ళు పడియున్నవి. వారు పల్కినదానికై శపింపఁబడుదురు. దేవుని చేతులు చాచియే యున్నవి ! అతని కిష్టమై నప్పుడు వరములఁ బ్రసాదించును. నీప్రభువు నీకుఁ బంపినది వారిలో చాలజనులయందు తిగుగుబాటుదనమును, నవిశ్వాసమును వృద్ధి చేయును. రక్షణదినమువఱకును నుండునట్లు వారియందు ద్వేషమును శత్రుత్వమును నుంచియున్నాము. యుద్ధమును తెలియఁజేయుటకై వా రెన్నిసా ర్హస్యని బ్రజ్వలింపఁ జేసినను దేవుడు దాని నార్పివేయుచుండును. భూమిపై నక్రమములఁ బ్రబలఁజేయుటయే వారియద్దేశము. కాని, యక్రమమునకుఁ బ్రేరేపించువారిని దేవుడు ప్రేమింపఁడు.

కాని, గ్రంథావలంబకులు విశ్వాసులై దేవునికి భయపడినచో వారినుండి వారిపాపములను బాపి, నందనోద్యానవనములలోనికి వారిని జేర్చుదుము.

దేవుని యనుశాసనమును సువార్తను, వారికిఁ బంపఁబడిన దానిని, వారు తప్పకుండినచో, క్రిందనుండియు మీఁదనుండియుఁ గూడ వారికి మంచివస్తువులు సంపూర్ణముగఁ జేకూరును. వారిలోఁ గొందఱు కృమవర్తనులే కాని, చాలమంది మిక్కిలిగ దుష్కార్యములఁ జేయుచుందురు.

అధ్యాయము 10.

ఓయీ ప్రవక్తా! నీకుఁ బంపఁబడినదాని సంతను జనులకుఁ బ్రకటింపుము. నీ వట్లు చేయనిచో సందేశమును ప్రకటించిన వాడవే కానేరవు. దేవుఁడు నిన్ను దుష్టులనుండి రక్షించును. దేవుఁడు దుష్టులకు దారి చూపఁడుగదా !

“గ్రంథావలంబులారా! ధర్మానుశాసనమును, సువార్తను మీప్రభువు మీకుఁ బంపినదానిని మీ రనుసరించువఱకును, మీకు నిలుచుండుట కైనను స్థలము దొఱుకదు. నీప్రభువునుండి వచ్చిన గ్రంథమువలన వారిలోఁ జాలమంది తిరుగుబాటుదనమును, నవిశ్వాసమును జూపుదురు. కాని, యాయవిశ్వాసులవిషయమై నీవు కలఁత నొందకుము” అనుము.

విశ్వాసులు, యహూదీలు, సబాతుననుసరించువారు, నస్రానీలు, నెవరైనను సరే, దేవునియందును, తుదిదినమునందును నమ్మకము గలిగి కృమవర్తనులైనచో వారి కేథయముగాని, దుఃఖము గాని కలుగఁబోదు.

70. పూర్వము మే మిస్రాయేలుసంతతివారియొడంబడిక నంగీకరించి వారియొద్దకు ప్రవక్తల నంపితిమి. తమ కిష్టము కానిదానిని దీసికొని ప్రవక్తలు వచ్చినప్పుడు, వారు వారిలోఁ గొందఱి నసత్యవాదులుగఁ బరిగణించి కొందఱిని జంపివేసిరి.

అందువలనఁ దమ కెట్టి హానియుఁ గలుగ దని వా రనుకొనిరి. కాని, వా రంధులు, బధిరులు నై పోయిరి. తిరిగి దేవుఁడు వారివంకఁ దిరుగఁగా వారిలోఁ జాలమంది యింకను నంధులు, బధిరులు నైరి. వా రొనరించినదానిని దేవుఁడు చూచియే యుండెను.

“ఇస్సాయేలుపుత్తులారా! నాప్రభువును, మీప్రభువునునగు దేవు నారాధింపుఁడు” అని దేవదూత పలుకఁగా “మేరీపుత్తుఁడగు దేవదూతయే దేవుఁ” డని యనువారే దేవదూషకులు. దేవునితో నితరదైవములఁ జేర్చువారికి దేవుఁడు నందనవనమును నిషేధించి యగ్నిలోఁ గూలినేయును. దుష్టుల కెవ్వరును సహాయపడఁజాలరు.

“దేవుఁడు త్రిమూర్తులలో మూడవవాఁ” డని యను వారే దేవదూషకులు. దేవుఁడొక్కఁడే. మఱియొకదేవుఁడు లేఁడు. వా రెల్లు పేరీలుట మాననిచో వారిలో దేవదూషకులకు ఘోర శిక్ష కలుగఁ గలను.

కావున, వారు దేవునివంక దిరిగి ఊమింప వేడికొనరేల ? దేవుఁడు ఊమాయుతుఁడును కరుణాళుఁడును గదా !

మరియమ్మకుమారుఁ డగు దేవదూత యొకప్రవక్త మాత్రమే అతనికి పూర్వమునను ప్రవక్తలుండిరి. అతనితల్లి కృమప్రవర్తనము గలది. వా రిరువురు నలుగురవలె నన్నము దినినవారే. ఇదిగో మేము వారికి మానూచనలను స్పష్టపఱుచుచుండఁగా వా రెల్లు పెనుకకుఁ దిరిగి పోవుచున్నారో చూడుము !

“దేవుని గాక మీకు మీలు గాని కీడు గాని చేయఁజాలని యితరవస్తువు నేల పూజింతురు ? దేవుఁడు శోత ! అతఁడు జ్ఞాని !

గృంథావలంబులారా ! మీమతమునందలిసత్యవీధులను దాఁట కుఁడు. కామే సరియైనదారినుండి తప్పిపోయి, యితరులనుగూడ దారి తప్పించినవారి ననుసరింపకుఁడు” అనుము.

అధ్యాయము 11.

ఇస్రాయేలుసంతతివారిలో నమ్మనివారిని, దావూరును, మరి యమ్మపుత్తుడగు ఈసాయును శపించి యుండిరి. వారు తిరుగు బాటు చేసి యుల్లంఘించుటచేతనే యిట్లు జరిగినది.

వారు కావించిన ఘోరపాపములు చేయఁగూడ దని వారొకరి నొకరు మందలించుకొనకుండిరి. వారిపను లన్నియు గర్హ్యములే !

80. వారిలోఁ జాలమంది దేవనూషకులతో స్నేహము చేసి యుండుట నీవు కనుగొందువు. తమకామముచేఁ బ్రేరేపింపఁబడినట్టి యు, తమకు ముందుగాఁ బరిశోనియుష్కర్తయు కార్యము లన్నియు పాపములే. దేవుఁడు వారిపైఁ గొప్పించి యున్నాఁడు. వారు శాశ్వత బాధ ననుభవించఁ గలరు.

వారు, దేవుని, సతనిప్రవక్తను, వారికిఁ బంపఁబడినకురా నును, నమ్మి యుండినచో వారు వారిలో స్నేహము చేసియుండరు. కాని, వారిలో చాలమంది దుష్టులు.

మనుష్యు లందఱిలోను, యహూదీలును, దేవునితో నితర దైవములఁ జేర్చువారును, విశ్వాసులయెడ మిక్కుటమగు ద్వేషము గలిగి యుండుట నీవు కనుగొందువు. “మేము సస్రాసీలము” అని చెప్పుకొనువారికిని, వీరికిని మంచిసఖ్య ముండును. వీరిలోఁ గొందఱు పురోహితులు, యతులుగ నుండుటచేతను, వారు గర్వరహితు లై యుండుటచేతను, నిట్లు సంభవించును.

కాండము. 7

ప్రవక్త కంపబడినదానిని వారు విని, దానియందలిసత్యమును గ్రహించుటచే గన్నీరు గార్చుచు “ప్రభువా! మేము నమ్మినాము. దానికి సాక్ష్య మిచ్చువారిలోఁగూడమమ్ముఁజేర్చివ్రాయుము.

“దేవుని నతఁడు పంపినసత్యమును నమ్మి న్యాయవంతులతో మేమును, భోగభూమిలో వసింప నేల కోరఁగూడదు” అనియందురు.

కావుననే దేవుఁడు వారికి తరంగిణులు ప్రవహించునుద్యానవనములో వారిమాటలకు బహుమానముగ శాశ్వతవాసముల ననుగ్రహించెను. పుణ్యవంతుల కిదియే బహుమానము !

కాని, విశ్వసింపక మానూచనల కసత్యదోషముఁ గల్పించు వారు నరకాగ్నియందు వసింపఁగలరు.

అధ్యాయము 12.

విశ్వాసులారా! దేవుఁడు మీ కనుగ్రహించిన యారోగ్య ప్రదములగుభక్ష్యభోజ్యములను నిషేధింపకుఁడు. ఈమేరను మీఱకుఁడు. దీనిని మీఱినవారిని దేవుఁడు ప్రేమింపఁడు.

దేవుఁడు మీ కిచ్చినయాహారములో ధర్మవిహితమును, నారోగ్యవంతులను నైనదానిని భుజింపుఁడు. మీరు నమ్మినదేవునికి భయపడుఁడు.

మీరు పొరబాటునఁ జేసినప్రమాణములకై దేవుఁడు మిమ్ము తుమించును గాని, బుద్ధిపూర్వకముగఁ జేసినదానికై మిమ్ము శిక్షించును. పదిమందివీధలను చిలిచి, మీకుటుంబములో సాధారణ

ముగఁ దినునాహారమును వారికిఁ బెట్టుటయో, లేదా, వారికి బట్టల నిచ్చుటయో యీపాపమునకుఁ బరిహారము; లేదా, మీచేతఁ జిక్కినవాని నొకనిని వదలివేయవలయును. ఇట్లు చేయుటకు శక్తి లేనివాఁడు మూఁడుదినము లుపవసింపవలయును. మీరు ప్రమాణములు చేసినప్పు డిదియే పరిహారము. కావున మీయెట్లను పాలింపుడు. మీరు కృతజ్ఞులరై యుండుటకు దేవుఁ డిట్లే తన సూచనలను స్పష్టపఱచుచుండును.

90. విశ్వాసులారా! దాక్షిణ్యము, జూదము, విగ్రహములు, సోదె చెప్పబాణములు నివి యన్నియు నైతాను కల్పించిన నైచ్యములు. మీ రభివృద్ధి నొందుటకై వానిని విసర్జింపుడు.

ద్రాక్షారసము, జూదము వీనివలన నైతాను మీలో ద్వేషమును, పోరాటమును గల్పించి దైవస్మరణనుండియు, ప్రార్థననుండియు మిమ్ము తప్పించును. కావున మీరు వానిని విసర్జింపరా?

దేవుని, నాతనిప్రవక్తను, మన్నించి జాగరూకులై యుండుఁడు. మీరు పెనుదిరిగినచో మాప్రవక్త మీకు స్పష్టప్రకటన చేయుట తప్ప మఱేమియుఁ జేయఁ జాలఁడు.

దేవునికి భయపడి, విశ్వసించి, క్రమవర్తనులై, యీకను దేవునికి భయపడి, విశ్వసించి, మఱిత భయపడి, సత్కార్యములఁ జేయుచుండినచో విశ్వాసులకును, సత్కార్యపరులకును నేనెందయుఁ గలుగఁజోడు. సత్కార్యముల నాచరించువారిని దేవుఁడు ప్రేమించును.

అధ్యాయము 13.

విశ్వాసులారా! మీచేతితో సంపాదించినవేటవిషయము లోనో, మీయీటెలవిషయములోనో, మిమ్ము తప్పక శోధించి,

తనకు రహస్యముగ భయపడువాఁడెవఁడో యాతఁడు కనుగొనుచుండును. ఇతఁడొక నుల్లంఘించినవాఁడు ఘోరశిక్ష ననుభవింపఁ గలఁడు.

విశ్వాసులారా ! మీరు యాత్రలో నున్నప్పుడు వేటాడకుఁడు. అల్లవఁడైన వేటాడి మృగములఁ జంపినచో దానికి పరిహారముగా, కాబాయెద్ద నర్పించుటకు మీలో న్యాయవంతు లగునిద్దఱు తీర్పు చెప్పినవక్రకార మామృగమునకు సమాన మగుజంతువులను దీసికొని పోవలయును; లేదా, బీదల కన్న మిడవలయును; లేదా తాను చేసినదానిగుఱ్ఱమును రుచి చూచుట కుపవాసము చేయవలయును. దేవుఁ డయినదానిని తుమించును; ఎవఁ డైన దానిని తిరిగి చేసినచో దానికై యాతఁడు పగ దీర్చికొనును. దేవుఁడు శక్తి మంతుఁడు, పగ దీర్చికొనఁ గలవాఁడు.

మీరు సముద్రములో చేపలు పట్టవచ్చును. యాత్రలో నున్నప్పు డాహారముగా చేపలను సంగ్రహించి యుంచికొని తినవచ్చును. కాని, యాత్రలో నున్నప్పుడు భూమిపై వేటాడుట ధర్మ విరుద్ధము. కావున మీ రందఱు చేరఁగలయత్నికి భయపడుఁడు.

పవిత్రగృహ మగు కాబాను మనుష్యు లందఱును చేరవలసినస్థలముగను, పవిత్రమానమును, బలిని, దానియాభరణములను, దేవుఁడు విధించియున్నాఁడు. స్వర్గమర్త్యములయం దున్నదంతయు దేవునికిఁ దెలియు ననియు నాతఁడు సర్వజ్ఞఁ డనియు, మీరు కనుగొనుటకే యిట్లాతఁడు విధించియున్నాఁడు.

దేవుఁడు కఠినముగ శిక్షించుటయే కాక క్షమాయుతుఁడును కరుణాభుఁడును గూడ నై యున్నాఁడని తెలిసికొనుఁడు.

ప్రవక్తకు బోధ చేయుట మాత్రమే విధి. మీరు దాచు దానిని, బయలుపెట్టుదానిని దేవుఁడు తెలిసికొనుచునే యున్నాఁడు.

100. “నీకు దుర్మార్గమే సంపూర్ణముగ నిష్ఠముగాని, చెడుగును మంచియు నొక్క టేరితిగా నెంచబడవు. కావున నోబుద్ధిమంతులారా! దేవునికి భయపడుడు. మీకు జయము కలుగును” అనుము.

అధ్యాయము 14.

విశ్వాసులారా ! మేము చెప్పినయెడల మీకు బాధ కలుగఁ గలదానినిగూర్చి మ మ్మడుగకుడు. కురా సంతయు మీకుఁ బంపఁబడిన పిదప మీరు దానినిగూర్చి మ మ్మడిగినయెడల నవి మీకుఁ దెలియఁ జేయఁబడును. దేవుడు క్షమాయుతుఁడు, దాక్షిణ్యమూర్తియుఁ గావున నాతఁడు మి మ్మావిషయములో క్షమించును.

మిథూర్వు లట్టివిషయములఁగూర్చి యడిగిరి గాని, పెంటనే వానిఁగూర్చి విశ్వాసహీనులైరి.

బహీర, సాయిబా, వసీలా, హామీ, యనుజంతువులఁగూర్చి దేవుఁ డెద్దానిని విధించి యుండలేను. కాని, యవిశ్వాసులు దేవునిపై నీయసత్యమును గల్పించిరి. వారిలో చాలమందిఁ బాద లేదు.

‘మీకును ప్రవక్తకును బంపఁబడినదాని సంగీకరింపుఁ’ డని వారితోఁ జెప్పఁగా వారు “మా ార్వులమతము మాకుఁ జాలు” ననిరి. ఏమి ! వారిపూర్వులకు జ్ఞానవ గాని, రక్షణ గాని లేకున్నను వా రిట్లనవచ్చునా ?

విశ్వాసులారా ! మిమ్ముగూర్చి జాగరూకులరై యుండుడు. మీకు రక్షణ యుండఁగా తప్పలోఁ బడినవాడు మీ కేకీడును జేయలేడు. మీ రందఱును దేవునియొద్దకే వత్తురు. అప్పు డతఁడు మీరు గావించినదానిని మీకుఁ దెలియఁ జేయును.

విశ్వాసులారా ! మీకు మరణ మాసన్నము కాఁగా మరణ శాసనము వ్రాయునపుడు సాక్షులను దగ్గఱ నుంచుకొనుడు.

మీలోనివారే యిద్దఱు సాక్షులు చాలును. కాని, మీరు ప్రయాణములో నున్నప్పుడు మృత్యు వాసన్నమైనను, ఆకస్మికమరణము వచ్చినను పరజాతివారైనను సరే యిద్దఱుసాక్షులు లుండినఁ జాలును. పార్థన యైనపిదప వారిద్దఱిని వెడలిపోకుండ నుంచవలయును. మీకు వారినిగూర్చి సందేహ మున్నచో వారు “ఎనుటిపక్షమువాఁడు మాకు బంధు వైనను సరే, మేము లంచము పుచ్చుకొనము. దేవుని సాక్ష్యమును మేము దాఁచిపెట్టము. అట్లుచేసినచో మేము దుష్టులలోఁ జేరినవార మగుదుము” అని ప్రమాణము చేయవలయును.

వారిద్దఱు ససత్వమాడి రని ఋజువు వచ్చినయెడల వారిపై నానిందను మోసినవారిలో మృతినొందినవానికి మిక్కిలి దగ్గఱర క్త సంబంధులు నిలువఁబడి, “వారిద్దఱిసాక్ష్యమునకంటె మాసాక్ష్యము సత్యమైనది. మే మసత్వ మాడము. అట్లు చేసినచో మేమన్యాయ పరులలోఁ జేరినవార మగుదు” మని దేవునియొన ప్రమాణము చేయవలయును.

సరియగుసాక్ష్యము వచ్చుట కిదియే మార్గము. లేకపోయినచో నొకప్రమాణము చేసినపిదప మఱియొకప్రమాణమును వారు చేయఁగలరు. గావున దేవునికి భయపడి చెవి యొగ్గి యుండుఁడు. దేవుఁడు దుష్టులకు దారి చూపఁడు.

అధ్యాయము 15.

దేవుఁడు ప్రవక్తల నొకదినమున సమావేశపఱచి ‘మీ కేమి ప్రత్యుత్తరము వచ్చినది’ యని యడుగఁగా వారు “మా కేమియుఁ దెలియదు. రహస్యము లన్నియు మీకే తెలియు” నని యందురు.

110. అప్పు డాతఁడు, “మరియమ్మకుమారుఁడా ! ఈసా ! నేను నీకుఁ బరిశుద్ధాత్మ నొసగి, యయ్యెలలో నున్నపుడును, పెద్ద

వాడ వైనతరువాతను, మనుష్యులతో మాటాడు మని చెప్పుచు, నీకును నీతల్లికిని నిచ్చినయనుగ్రహమును జ్ఞప్తికిఁ దెచ్చికొనుము. నేను నీకు పవిత్రగ్రంథమును, జ్ఞానమును, ధర్మమును, సువార్తను బ్రసాదించితిని. మాయనుమతిచొప్పున నీవు మట్టితో నొకపక్షిని జేసి, దానిలో నూపిరి విడువఁగా నది జీవముగల పక్షి యయ్యెను. నీవు నాయనుజ్ఞచొప్పున, నంధులను, కుష్ఠరోగులను, బాగుచేసితివి; చచ్చినవారిని నాయనుజ్ఞచొప్పున బ్రదికించితివి. ఇస్రాయేలుపుత్రులయొద్దకు నీవు స్వప్నసూచనలతో వచ్చినప్పుడు, వారలను నీతోఁ జేరకుండఁ జేసితిని. అందులో నమ్మనివారు ' ఇది చిల్లంగికాని, వేటు కాదు ' అనిరి.

ప్రవక్తలకు “నన్నును, నేను పంపినవానిని నమ్ము” డని నేను చెప్పఁగా వారు “మేము నమ్మియున్నాము. మేముదృఢభక్తుల మగుటకు నీవే సాక్షివి” అనిరి.

అప్పుడు ప్రవక్తలు “మరియమ్మకుమారుడా! ఈసా! నీప్రభువు మారఁకుకు స్వర్గమునుండి సనుస్తవస్తుసంభరిత మగు నాహారమును పంపఁగలఁడా” యని యడుగఁగా నాతఁడు “మీరు విశ్వాసులైనచో దేవునికి భయపడుడు” అని చెప్పటను స్మరింపుము.

వా రపుడు “మేము దానినిభుజించి హృదయములకు నిబ్బరము కలుగఁజేసికొందుము. నీవు సరిగ సత్యమే పలికినందుల కిందు మూలమున మేము సాక్షులముగ నుందుము” అనిరి.

మరియమ్మపుత్రుఁడగు ఈసా అంతట “ప్రభో! దేవా! మాలో మొదటినుండి తుదివానివఱకు నొకసూచనగ నుండుటకును, సర్వదా పండుగయై ప్రబలుటకును, స్వర్గమునుండి మా కాహారమును పంపుము. నీవు పోషకులలో శ్రేష్ఠుడవు. కావున మమ్ము పోషింపుము” అనెను.

దేవుడు “సరే, నేను దానిని మీకుఁ బంపెదను. కాని యా వెనుక నమ్మనివారి నేజంతవును గూడ శిక్షించనట్లు శిక్షించెద” ననెను.

అధ్యాయము 16.

మరియమృపుత్తుడే! ఈసా! దేవుడు గాక నీవును నీతల్లి యుఁ గూడ దైవములే యని మనుష్యులతోఁ జెప్పితివా?” అని దేవుఁ డడుగ నాతఁడు “నీవు మహిమాన్వితుడ వగుదువు గాక! సత్యము గాదని యెఱిఁగినదానిని నేను పలుకవలసినవాడను గాను. నే నట్లు చెప్పి యుండినచో నీకు మాత్రము తెలిసియుండదా? నాలో నున్నది నీకుఁ దెలియును గాని, నీలోనిది నాకుఁ దెలియను. రహస్యము లన్నియు నీకు బాగుగఁ దెలియును గదా!

‘నాప్రభువును, మీప్రభువును నగుదేవు నారాధింపుడు.’ అని నీవు న న్నాజ్ఞాపించినదానిని తప్ప వారితో మఱేమియుఁ జెప్ప లేదు. వారితో నున్నంతకాలమును వారు చేసినపనులకు నేను సాక్ష్య మిచ్చెదను. ఇప్పుడు నన్ను నీదరికి చేర్చికొంటివి కావున నీవే సర్వ మును గమనించి చూచుచున్నావు.

“నీవు వారిని శిక్షించినచో, వారు నీసేవకులు. నీవు వారిని ఊమించినచో...నీవే శక్తిమంతుడవు. బుద్ధుడవు” అనెను.

“సత్యవంతుల కీదినమున వారిసత్యము లాభకారి యగును. తరంగిణులు ప్రవహించునుద్యానవనములలో వారు శాశ్వతముగ వసంపఁ గలరు. వారిని దేవుడును, దేవుడు వారిని ప్రేమించు కొందురు. ఇదియే పరమానందము” అని దేవుఁ డనును.

120. స్వర్గమర్త్యములయు, నందుఁ గలవస్తువులయు నధికార మంతయు దేవునిదే. అతఁడు సర్వశక్తుడు.

సురా 6 పశువులు.

మక్క-165 పద్యములు-20 రుక్కులు.

అధ్యాయము 1.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

స్వర్గమర్త్యముల సృజించి చీకటిని వెలుతురును గల్పించిన
దేవుడు స్తుతింపబడుగాక ! అయినను విశ్వాసులు తమప్రభునితో
సమానులను గూర్తురు !

మిమ్ము మట్టినుండి సృజించినవాఁ డాతఁడే. పిదప మీయాయు
ష్కాలము నాతఁడు నిర్ణయించి రక్షణదినమునకుఁ బూర్వము
కొంత వ్యవధినిగూడఁ గల్పించెను ఇకను మీకు సందేహములు
తీరలేదా ?

స్వర్గమర్త్యములంగు దేవుఁ డాతఁడే ! మీరహస్యములను,
మీరు వెల్లడించువానినిగూడ నాతఁడు తెలిసికొనియే యున్నాఁడు !
మీరు దేనికి తగుదురో యాతని కెఱుకయే !

వారికి ప్రభువునుండి వచ్చినసూచనల నన్నిటినుండియు
వారు మఱిబోయినారు. వారికి సత్యముఁగూర్చి తెలియవచ్చినను
వారు దాని నసత్యముగ గణించినారు. కాని, తుదకు వారు వెక్కిరించిన
దానిఁగూర్చిన సందేశము వారికి చేరఁగలదు.

వారికి పూర్వ మెన్నితరములవారిని నాశనము చేసితిమో
వారికిఁ దెలియరాలేదా ? మీకుఁ జేయనట్లుఁగూడ వారికి భూమిపై
స్థిరవాసముల నేర్పఱిచి, స్వర్గమునుండి వారిపై వర్షధారలుగఁ గురి
యించి, వారిపాదములఁజ్రూల దివ్యతరంగిణులఁ బ్రవహింపఁజేసితిమి.
అయినను వారు పాపములఁ జేయుచుండఁగనే వారిని జంపి వారి
స్థానముల నితరుల నిల్పితిమి.

మేము మీకు తోలుకాగితముపై గ్రంథమును వ్రాసి పంపగా వారు దానిని తమచేతులతో స్పృశించి “ఇది కేవలము చిల్లంగి...

మాయొద్ద కొక దేవత దిగి వచ్చినఁ గాని.....” యని యందురు. మేమే యొక దేవతను బాపి యుండినచో వారిని తీర్పు వెంటనే చేరియుండును. వారికిని వ్యవధియే లేక యుండియుండును.

మేము దేవతనే పంపినచో, నాదేవతకు మనుష్యరూపము నిచ్చి, తాము ధరించునట్టివస్త్రములనే కట్టియుంచుము.

10. ఇది గాక నీకు పూర్వము వచ్చినప్రవక్తలును, వెక్కిరింతల కును, నవ్వులకును బాలయిరి. కాని, వారు దేనిని జూచి నవ్విరో, యదే యా వెక్కిరించినవారిని చుట్టుకొనెను.

అధ్యాయము 2.

“దేశములో సంచారము చేసి, వా రసత్యవాదు లనినవారి గతి యేమయ్యెనో విచారింపుడు.

స్వర్గమర్త్యములలో నున్నదంతయు నెవరిది? “దేవునిదే” యనుము. అతఁడు తనకు కరుణయే ధర్మముగా విధించికొనినాఁడు. అతఁడు రక్షణదినమున మి మ్మొకచోఁ జేర్చును. ఈవిషయమై సందేహము లేదు. విశ్వసింపనివారే తమనాశనమును తెచ్చిపెట్టు కొనుచున్నారు.

అనారాత్రములయందు నివాసముగల దంతయు నాతనిదే! అతఁడు శ్రోత, జ్ఞాని.

“స్వర్గమర్త్యములసృష్టికర్త యై, సర్వపోషకుఁడై, యెవని చేతను పోషింపఁబడనియాలనిఁ దప్ప, వే తొక్కని నాప్రభువుగా స్వీకరింతునా! ఇస్లామును పరిగ్రహించినవారిలో నేనే ప్రథముఁ

డను గా నుండవలయు నని నా కాజ్ఞ యైనది. నీవు దేవునితో దైవములఁ జేర్చువారితోఁ గూడకుము.

నేను నాప్రభువును తిరస్కరించినచో నామహాదినమున శిక్ష కలుగు నని భయపడుచున్నా ” నని యనుము.

అదినమున నాశిక్షను తప్పించుకొనువారి నందఱు నతఁడు కరుణఁ జూచును. ఇదియే స్పష్టమగు నానందము.

దేవుఁడే కష్టము నంటఁజేసినయెడల దాని నాతఁడే తప్ప మఱియొకఁడు తీసివేయఁ జాలఁడు ; మేలు కలుగఁజేసినచో నన్ని వస్తువులపైన నాతనికి శక్తి యున్నది కదా !

అతఁడు తన సేవకుల కందఱకు ప్రభువు. అతఁడు బుద్ధుఁడు ! జ్ఞాని.

‘మిక్కిలి భారమగుసాక్ష్య మేది ? నీకును నాకును దేవుఁడే సాక్షి. నిన్నును, అది చేరినయందఱికిని భయముఁ దెల్పుట కీ కురాను నాకుఁ దెలుపఁబడినది. ఏమి ! దేవుఁడు గాక యితరదైవము లున్నారని మీరు సాక్ష్యమియఁగలరా ? నే నట్టిసాక్ష్య మియలేను. అతఁ డొక్కఁడే కదా దేవుఁడు. అతనితో మీరు చేర్చువారివిషయమై నేను నిర్దోషిని ” అనుము.

20. గ్రంథ మనుగ్రహింపఁబడినవారు, తమప్పిల్లలను పోల్చుకొనఁ గలిగినట్లే ముహమ్మదును పోల్చుకొనఁ గలరు. కాని, తమనరకమును తాము కల్పించుకొనువారే యవిశ్వాసులు.

అధ్యాయము 3.

దేవునిగూర్చి యసత్యముఁ గల్పించువాఁడును, మానూషన లసత్యములనువాఁడును గాక దుష్టుఁ డెవఁ డున్నాఁడు ? అట్టిదుష్టులు వృద్ధినొందఁ జాలరు.

“అదినము” న మేముదటి నొకచోఁ జేర్చెదవ
అప్పుడు దేవునితో నితరదైవములఁ జేర్చినవానిని “మీ రనుకొఁ
దైవము లేరి” యని యడిగెదము.

అప్పుడు వారు ” మూప్రభు వగుదేవునియాన ! మే మా
నికి సమానులఁ గల్పింపలే ” డనుటకంటె మఱెద్దియుఁ జేయ
జాలరు.

అదిగో, వారె ట్లసత్యము లాడుచున్నారో చూడుము
తాము స్పష్టించినదైవములే తమ్ము విడనాడుచున్నారు !

వారిలోఁ గొందఱు నిన్ను విందురు. వారు కురానును బోఁ
షఱుచుకొనకుండుటకు వారిహృదయములపై తెరఁ గప్పి, వారిచేఁ
లలో దిమ్మలగొట్టితిమి. మేము వారి కెన్నివిధములగుసూచనఁ
నిచ్చినను, వారికి దేనియందును విశ్వాసము కునురక, తుదకు నీతో
వాదించుటకు వచ్చినప్పు డాయవిశ్వాసులు, “ఇవి యన్నియు తా
లనాఁటిపాతకధలే గదా” యని యందురు.

వారు దానిని నిషేధించి విడనాడుదురు. కాని, వారినరక
మును వారే కల్పించుకొనుచున్నా రని వారికిఁ దెలియదు.

వారి నగ్నిపైఁ బెట్టినప్పుడు “అయ్యో! మమ్ము తిరిగి యేల
పంపివేయరు ? దేవునిసూచన లసత్యము లనము. మేము విశ్వాసు
లలోఁ జేరెదము” అనుచుండ మీరు చూచిన నంతయో
బాగుండును.

అవును, వారు పూర్వము దాఁచినది వారి కిప్పుడు స్పష్టమై
నది. వారిని తిరిగి పంపివేసినను, వారు తిరిగి నిషేధింపఁబడినదానినే
యనుసరింతురు. వారు నిశ్చయముగ నసత్యవచనులు !

“ఇహలోకజీవనముకంటె వేఱుజీవనము లేదు. మేము
తిరిగి లేచుట యసత్య” మని వా రందురు.

30. అయిన, వారిని ప్రభువుమ్రోలకుఁ దెచ్చినప్పుడు నీవు చూచిన నెంత బాగుండును ! అతఁడు వారితో “సత్యముగా నిదియే కదా రక్షణదిన” మని పలుకఁగా వారు “మాప్రభువునాన, అవు నదియే” యని బదులు చెప్పుదురు. “మీరు విశ్వసింపరైరి. కావున బాధను రుచి చూడుఁ” డని యాతఁ డనును.

అధ్యాయము 4.

“అగంట” యకస్మాత్తుగా వచ్చువఱకును దేవుని మ్రోలకుఁ బోవుట యసత్య మనువారు నిశ్చయముగా నష్ట లగుచున్నారు. అప్పుడు వారు, “పూర్వ మీగంట నుపేక్షించినందు కెంత యను రుసురు కావలసి వచ్చెను” అని యార్పును తమభారములను వీపు లపై మోయవలసి యుండును. వారి కెత్తఁబడినబరువు వారికి దుర్భర మగునుగదా !

ఇహలోకజీవన మొకయాట, ఒకవినోదము. రాజోవువసతి గృహము దైవభీతిపరు లగుజనులకు శ్రేయోదాయకము ! కావున మీరు దీనిని బోధపఱచుకొనరేల ?

వారు చెప్పునది నిన్ను వ్యాకులపెట్టు నని మాకుఁ దెలియును. వారు ని న్నొకనినే యసత్యవాది యనలేదు. దైవమును నమ్మని వారు దేవునిసూచనల నన్నిటిని నిరాకరింతురు.

నీకు పూర్వము ప్రవక్తలందఱు ససత్యవచను లను వాడునకు లోనై యుండిరి. కాని, వారికి మానసహాయము చేరువఱకును వారు చలింపక యాయన్యాయమును, నపవాదమును, సహించి యుండిరి. దేవునిమాటల నెవరు మఱియు గలరు ? అతనిప్రవక్తలదైన యాచ రిత్ర మింతకుఁబూర్వమే మిమ్ముఁ జేరినది.

వారియొడబాటు నీకు దుఃఖిదాయకమై, వారి కొకయాన వాలు తెచ్చుటకు భూమిలోని కొకబిలమును గాని, స్వర్గమున కొక నిచ్చెనగాని, నీకు లభించినచో.....అవును. దేవుని కిష్టమైనచో వారి నందఱును దేవుడు రక్షణమార్గములోనికి దింపియుండును ! కావున నీవురు సజ్జానములోఁ బడిపోకుము.

చెవి యొగ్గి వినువారికే యాతఁడు బదులు చెప్పును. చచ్చిన వారిని దేవుడు లేవఁదీయును. వా రప్ప డాతనియొద్దకే చేరఁగలరు.

“తనప్రభువునుండి యాతని కొకసూచన రాకున్నచో...” అని వా రన్నప్పుడు వారితో “ఆయానవాలును బంపుటకు దేవునికి శక్తి గలదు. కాని, వారిలో చాలమంది కది తెలియదు” అని పలుకుము.

భూమిపై సందరించుజంతువుగాని తెక్కలతో నాకాశమున నగురుపక్షిగాని, మీఞాతివంటిది కాదు. ఈగ్రంథమున మే మేదియు వదలిపెట్టలేదు. పిదప వా రందఱును దేవునియొద్దకే చేర్పఁబడుదురు.

మాసూచనల నిరాకరించువారు, మూఁగలు, నంధులు నై, చీకటిలో నున్నారు. దేవుడు తనయిచ్చవచ్చినవారిని తప్పత్రోవఁ బెట్టి, యిచ్చవచ్చినవారికి సరియగుమార్గము చూపును.

40. “మీ రేమని తలంచుచున్నారు ? దేవునిశిక్ష గాని యా ‘గంట’ గాని, మీ మ్మెక్కుననునప్పుడు, దేవునికిఁ గాక మఱ యెవరికి మొఱు లిడుదురు ? మీరు సత్యవచస్కులైనచో ‘చెప్పుడు’ అని వారితో ననుము.

అవును. అతనికి మీరు మొఱులిడుదురు. అతని కిష్టమైనచో మీరు దేనినుండి తప్పింపు మని మొఱులిడితిరో దానినుండి మిమ్ము తప్పించును. మీరును నాతనితోఁ జేర్చినన్నితరద్వైపములను మఱవ గలరు.

అధ్యాయము 5.

నీకుఁబూర్వముండిన జాతులవారికిని, ప్రవక్తల సంఘి నమ్ము
లగుదు రను నుద్దేశముతో, వారిని కష్టములకును, సంకటములకును
బాలుచేసితిమి.

వారికి మాకష్టము తగిలినను వారు నమ్ములు కారైరి. వారి
హృదయములు కఠినము లయ్యెను. వారిప్రవక్త సంతకుఁబూర్వమే
సైతాను విధించి యుండెను.

వారు మాభయసూచనల నిరాకరింపఁగా వారికి సర్వవస్తు
వులద్వారములను తెఱచి యుంచితిమి. అట్లు వారు మావరముల
ననుభవించుచు సుఖించుచుండఁగ నే యకస్మాత్తుగా వారిని బట్టికొం
టిమి. అంత వారు నిస్పృహు లైరి.

భక్తిహీనులలోఁ జాలమంది యిట్లు నశించిరి. జగన్నాథుఁ
డగు దేవుఁడు స్తుతింపఁబడుఁ గాక !

“మీ రేమనుకొనుచున్నారు ? దేవుఁడు మిమ్ము మూఁగలు
గను, సంఘులుగను జేసి, మీహృదయములకు మూఁతలు వేసిన
యెడల దేవుఁడు గాక మఱి యేదైవము మీకు వానిని తిరిగి
యీయఁ గలఁడు ? మాసూచనల నెట్లు మార్చివేయుచుందుమో
చూడుఁడు. అయినను వారు వానిని గుర్తింపరు ” అనుము.

“మీ రేమనుకొనుచున్నారు ? తెలిసిగాని, తెలియకుండఁ
గాని దేవునికి మి మ్మెదుర్కొనునప్పుడు, భక్తిహీనులు తప్ప మఱి
వ్వరైన నశింతురా ? ” అనుము.

మేము మాప్రవక్తలను సువార్తలఁ దెచ్చుటకును భయ
సూచనల నిచ్చుటకునే పంపుదుము. విశ్వసించి పరితాపమునొందు
వారి కేభయముగాని, యేమిఁజుముగాని కలుగదు.

కాని, మానూచన లసత్యము లనువారిదుష్కార్యములకు శిక్ష రాక తప్పదు.

80. “దేవుని దృవ్య మంతయు నాయొద్దనే యున్నదని కాని, నాకు రహస్యములు తెలియునని కాని, నేను దేవత నని కాని, మీతోఁ జెప్పలేదు. నాకుఁ దెలుపఁబడినదానినే నే ననుసరించు చున్నాను. అంధులును, దృష్టిగలవారును నొకటే రీతిగఁ జూడఁబడుదురా ? అయిన మీ రాలోచింపరేల ?” అనుము.

అధ్యాయము 81.

ప్రభువునొద్దఁ జేరుటకు భీతిల్లువా రాతనికి భయపడుటకై, యతఁడుతప్ప రక్షకుఁడు గాని, యడ్డుపడువాఁడు గాని యుండఁబోఁడని వారికి నాటఁ జెప్పము !

ప్రభునిముఖముఁజూడ నాతురతతో సాయంప్రాతలయం దాతనికి మొఱలిడువారిని తోసివేయకుము. నీవు వారియూహలను కనుఁగొనుటకుఁ గాని, వారు నిన్నుఁగూర్చి తెలిసికొనుటకుఁ గాని, యేమిపని యున్నది ? వారిని నీవు తోసివేసినచో నీవును దుర్మార్గులలోఁ జేరుచువు.

“వీరేనా దేవునిదయకు పాతులైనవా” రని వా రనుకొనుటకు, వారిలోఁ గొందఱినే వారి కుదాహరణప్రాయులఁ జేసితిమి. కృతజ్ఞు లెవ్వరో దేవునికి బాగుగఁ జెలియునుగదా !

మానూచనలను విశ్వసించినవారు నీయొద్దకు వచ్చినప్పుడు, “మీకు శాంతియగుఁగాక ! దేవుఁడు తనకు కరుణయే ధర్మముగ విధించికొనియున్నాఁడు. కావున మీలో నెవరైనఁ దొలుత తప్పు చేసినను పిదప పరితపించి దిద్దుకొనినచో నతఁడు తప్పక మీయొడ దయాదాక్షిణ్యములు కలిగి యుండును” అనుము.

దుష్టులమార్గము తెలియుటకే యిట్లు మానూచనలను మీకు
స్పష్టీకరించితిమి.

అధ్యాయము 7.

“దేవునితో సమానులుగా మీరు పిలుచువారిని నే నారాధింప
కుండ నిషేధింపఁబడితిని. మీకోర్కూలను నే ననుసరింపను. అట్లు
చేసినచో నేను దారి తప్పి రక్షితులలోఁ జేరియుండను.

“నేను ప్రభువుచూపిన ప్రమాణములచొప్పున నడచు
కొందును. కాని, మీరు వాని సత్యములంగూరు. మీరు వేగముగ
రాఁగోరుకొనినశిక్షను తెచ్చికొనుట మీకుశక్యము కాదు. దేవుఁడే
తీర్పు చెప్పఁగలవాఁడు. అతఁడు సత్యమును వెల్లడించును. వివాద
ములఁ దీర్చువారిలో నాతఁడే శ్రేష్ఠుఁడు.

“నీవు వేగముగా రావలె నని కోరికొనినది మీయధీన
ములో నున్నచో మీకును నాకును గలవివాదము తీరిపోయియే
యుండును. కాని భక్తిహీను లెవ్వరో దేవుని కెఱుక” అనుము.

రహస్యవస్తువులభీగము లాతనియొద్దనే యున్నవి. అతనికి
తప్ప నితరుల కవి తెలియవు. భూమిపైనను సముద్రమునంగూను,
గలదంతయు నాతనికిఁ దెలియును. అతనికిఁ దెలియకుండ నొకయా
క్షైన రాలదు. భూమిలోని చీఱటియందలిదిగాని, పచ్చనిదిగాని,
యెండినదిగాని, గ్రంథములో స్పష్టముగా వ్రాయఁబడని దొకటియు
లేదు.

60. రాత్రి మీయాత్మలను గ్రహించి, పగటిపూట మీరు
దేనిని గడించికొనిరో యాతఁడు తెలిసికొనును. మీయాయుష్కా
లమును నిర్ణయించుటకు విమర్శతఁడు మేల్కొల్పుచుండును.

అప్పుడు మీ రాతనియొద్దకే పోగలరు. అప్పుడు మీరు కావించిన దాని నాతడు మీకుఁ దెలుపఁగలడు.

అధ్యాయము 8.

అతడు తనసేవకులపై సంపూర్ణాధికారము వహించి, మిమ్ము కనిపెట్టి యుండుటకు వేగులను పంపుచుండును. మిమ్ము మృత్యు పెదుర్కొనునంతనే యతనిదూతలు మీయాత్మలను తప్పక గ్రహింతురు.

అప్పుడు వారు సత్యమూర్తియగు తమప్రభువైన దేవునిపరము చేయఁబడుదురు. అతఁడేకదా తీర్పు చెప్పవలసినవాడు ! అతఁ డతి త్వరితముగ లెక్కల నెక్కించుకొనుచుండును.

“మమ్ము దీనినుండి రక్షించినచో, మేము నీకు కృతజ్ఞులమై యుందు” మని మీరు నమ్రతతో రహస్యముగ మొఱపెట్టునప్పుడు భూసముద్రముల భయోత్పాతములనుండి మి మ్మెవఁడు రక్షింపఁగలడు ?”

“వారీనుండియు, నన్నిసంకటములనుండియు దేవుడు మిమ్ము రక్షించినను పిదప మీ రాతనికి సమాను లగుదురు.

మీపైనుండి కాని క్రిందనుండి కాని, మీపై శిక్షను బంపుట కును, మీలోమీకు వైరము బుట్టించుటకును, మీలో నొకరినొకరు హానిఁ గల్పింపఁ జేయుటకును, సమర్థుఁ డాతఁడే. మీరు బుద్ధిమంతు లగుదురు గదా యని మాసూచనల నెంత యదృశ్యముగా మార్చుచునుమో గమనింపుము” అనుము. కురాను సత్యగ్రంథమే యైనను నీప్రజలు దాని నసత్య మనిరి “మీరునాయధీనములో లేరు.

వచ్చు నని చెప్పినదాని కంతటికి నొకనిర్ణీతకాల మున్నది. క్రీమక్రీముముగ మీ కది తెలియఁ గలదు” అనుము !

మాసూచనలను వెక్కిరించుటయందు మగ్గులైయున్నవారినిఁ జూచి, వారు దానిని మాని మఱియొకదానినిగూర్చి మాట్లాడుకొను వఱకును, వారినుండి తొలగి యుండుము. నైతాను నిన్ను దీనిని మఱువఁజేసినచో స్మృతి వచ్చినపిదప భక్తిహీనులతోఁ గూర్చుండకుము.

వారి కిట్లు స్మృతి వచ్చుట దైవభీతిపరులు వారికి తీర్పు చెప్పటకు కాదు. వా రతని కింకను భయపడుటకే యాస్మృతి వారికి వచ్చినదని తెలిసికొనుము.

70. మఠము నొకయాటగను, వినోదముగను నెంచి, యిహలోక జీవనముచే మోసపోయియున్నవారిని వదలిపెట్టుము. ప్రత్యాత్మయు తనకర్మలకుగాను ఫల మనుభవించితిరునని వారికిఁ దెల్పుము. దాని కడ్డుపడువాఁడుగాని రక్షకుఁడుగాని యుండఁబోఁడు. పరిహారముగ నెంతదన మిచ్చినను నది యంగీకరింపఁబడదు. తమకర్మలకై శిక్ష నొందవలసినవారికి ఉడుకునీటి ధారలును ఘోరబాధయుఁగలుగును. వారు విశ్వసింపకుండిరిగదా !

అధ్యాయము 9.

“దేవుని గాక, మనకు సహాయముగాని, రక్షణగాని, చేయఁజాలనియితరులను మన మావాహనము చేయవచ్చునా? మనలను దేవుఁడు సరిగ నడిపించుచుండ, వెనుదిరిగి పోవచ్చునా? తనస్నేహితులు క్రమమార్గమును బట్టుచు “మాతో ర” మృని పిలుచుచుండ నైతానుచే నెడారిమధ్యమున మోహమునకు పాలై యేమిచేయుటకుఁ దెలియక సంచరించువానివలె మనముండవచ్చునా? దేవుని రక్షణయే సత్యమగురక్షణ. మనము జగన్నాథు నాశ్రయింపవలయు నని యాజ్ఞయైనది” అనుము.

మీరు కాలము సతిక్రిమింపక పార్థింపుచుండుడు. దేవునికి భయపడుడు. అతనియొద్దకే మీరు పోవలసి యున్నది.

స్వర్గమర్త్యముల సృజించినవాడు సత్యముగ నాతడే. అతఁ డొకవస్తువును 'కమ్ము' అనఁగనే యది యగును.

అతనిమాట సత్యము. బూరాపై మోఁత వినబడునాడు రాజ్య మాతనిదై యుండును. దృష్టాదృష్టము లన్నియు నాతనికిఁ దెలియును. అతఁడు బుద్ధుడు; జ్ఞాని.

ఇబ్రాహీము తనతండ్రియగు ఆజరుతో “విగ్రహములు దైవము లనుచున్నావా? నీవును నీపృజలును తప్పలో నున్నా రని నాకు గోచర మైనది” అనుటను స్మరింపుము.

ఇబ్రాహీమునకు జ్ఞానమును స్థిరపఱుచుటకై యిట్లు స్వర్గమర్త్యాధిరాజ్యమును జూపితిని.

రాత్రియైనంతనే యాతని కొకనక్షత్రము కనబడఁగా, ‘ఇదియే నాపృభువు’ అనెను గాని యది యస్తమింపఁగనే “అస్తమించుదేవతలను నేను పేర్మింప” ననెను.

చంద్రుఁ డుదయించుచుండఁగాఁ జూచి ‘యిదియే నాపృభు, వనెను. కాని, యదియు నస్తమింపఁగనే “దేవుఁడు నన్ను సరిగ నడిపింపనిచో నేను తప్పతోవలోఁ బడిపోవుదు” ననెను.

నూర్పుఁ డుదయించుటఁ జూచి యాతఁడు “ఇదియేనాపృభువు. ఇదియత్యుత్తమము” అనెను. కాని, యాతఁడస్తమింపఁగనే “నాపృజలారా! మీతోఁ గలిసి, దేవునితో నితరదైవములఁ జేర్చుదోషమునకు నేను పాలుగాను.

80. క్రీమమైనమతము ననుసరించుచు స్వర్గమర్త్యముల సృజించిన యాతనికి మొగము తిప్పెదను. నేను దేవునితోనితరదైవములఁ జేర్చువారిలోనివాడను కాను” అనెను.

అంత నాతనిప్రజలంతనితో వాదము సల్పిరి. అతఁడు వారితో
“దేవుఁడు నన్నురక్షించియుండఁగా నాతనిగూర్చి మీరు నాతో
వాదించెదరా ? మీ రాతనితోఁజేర్చు దేవతల కతనియనుగ్రహము
లేక యేశక్తియు నుండఁబోదు. నేను వారికి భయపడను. నా
ప్రభువు సర్వజ్ఞఁడు. ఇంకను మీ రాలోచింపరా ?

అతనితో వారిని జేర్చుటకు మీ కనుజ్ఞ లేకున్నను, అట్లు
చేయుటకు భయపడకున్నారే ! అట్టి మీ దేవతలకు నే నెట్లు భయ
పడుదును ? ఈరెండుపక్షములవారిలో నెవరు రక్షణీయులో మీకుఁ
దెలియదా ?

విశ్వాసము గలిగి, తమభక్తి నజ్ఞానముచేఁ గప్పిపుచ్చునివారే
రక్షణీయులు. వారి కే సరియగురక్షణ ! ”

అధ్యాయము 10.

ఈరీతిగా తనప్రజలతో నిబ్రాహీమును వాదము చేయ
నిచ్చితిమి. మాయిష్టమువచ్చినవారికి తగినబుద్ధిని మే మొసగు
చుందుము. దేవుఁడు బుద్ధుఁడు, జ్ఞానియుఁ గదా !

అతనికి ఇహకు, యాకూబుల నిచ్చి వారిని సరియగుమార్గ
మున నడిపితిమి. వారికి పూర్వము నుహును గూడ నిట్లే సరిగ నడి
పితిమి. ఇట్లే ఇబ్రాహీముసంతతివారిలో దావూదు, సులైమాను,
అయ్యాబు, యూసూఫు, మూసా, హూను, వీరును మారక్షణ
నొందిరి. పుణ్యాత్ములను మే మిట్లే బహుళకరింతుము.

జకరియ్యా, యహ్యా, ఈసా, ఇలియాసు, వీరందఱును
న్యాయవంతులే. ఇస్మాయేలు, అలీయషా, యూనుసు, లూటు
వీరిని మనుష్యజాతీయంతటికంటె నెక్కుడుగఁ జూచితిమి.

వారిపూర్వులు, వారిసంతతివారు, వారిసోదరులు, వీరిని గొండఱినిగూడ పరిగ్రహించి సరియగుత్రోవలో నడువఁజేసితిమి.

ఇదియే దేవునిరక్షణ. దానివలన నాతఁడు తనయిచ్చవచ్చిన సేవకులను మంచిత్రోవలో నడిపించును. కాని, వారిలో నెవ్వరైనఁ దనతోఁ నితరదైవములఁ జేర్చినచో వారికార్యము లన్నియు పృథ యగుట తప్పదు.

90. మాదివ్యగ్రంథమును, బుద్ధిని, దివ్యజ్ఞానమును బడసినవారు వీరే. కాని, వీరిసంతతివారు దానిని నమ్మనియెడల వారినుండి వానిని తప్పించి నమ్మినవారి కిచ్చివేయుదుము.

వీరినే దేవుడు సరిగ నడిపించినాఁడు. కావున వారిమార్గము ననుసరింపుడు. “దీనికొఱకై మీరు నా కేమియుఁ జెల్లింప నక్కఱ లేదు. ఇది యన్నిజాతులవారికిని జ్ఞాపకము చేయునదిగదా!” అనుము.

అధ్యాయము 11.

‘దేవుడు మనుష్యున కేమియుఁ బంపలే’ దనువారు దేవుని గూర్చి సరిగఁ దెలిసికొనలేదు. ‘మనుష్యునకు జ్యోతియు రక్షణో పాయము నగుగ్రంథమును మూసా తేఁగా, మీరు దానిని కాగిత ముపై వ్రాసి యుంచి, దానిలోఁ గొంచెము మాత్రమే ప్రకటించి చాలభాగమును దాచిపెట్టితిరిగదా! అగ్రంథమును పంపినవాఁ డెవఁడు? దానిమూలమున మీకుఁ గాని మీపూర్వులకుఁగాని, ముందు తెలియని విషయము మీకుఁ దెలుపఁబడినదిగదా! దానిని పంపినవాఁడు దేవుఁడే, యని వారి కెఱింగించి వారింకను నాక్షేపించు చున్నచో వారిని విడిచిపెట్టుము.

మే మిప్పుడు మీకుఁ బంపిన గ్రంథము ధన్యమైనది. పూర్వము మీకుఁ బంపఁబడినదానిని స్థిరపఱచుచున్నది. దానిని చేకొని మీమాతృనగరమునను, దానిచుట్టు నుండువారికిని బోధింపవలయును. పరలోక జీవనమును నమ్మినవారు దానిని విశ్వసించి ప్రార్థనలను తప్పక చేయుచుందురు.

కాని, దేవునివిషయమై యసత్యమును గల్పించి, తన కేమియుఁ దెలుపఁబడకపోయినను “నా కిది తెలుపఁబడినది, దేవుఁడు పంపిన గ్రంథమువంటి గ్రంథమును నేనును దీసికొని రాఁగలను” అనువాని కంటె దుష్టుఁ డుండునా? భక్తిహీనులు మృత్యుప్రవాహములోఁ గొట్టుకొని పోవుచున్నప్పుడు దేవతలు “మీయాత్మల నిచ్చివేయుఁడు. మీరు దేవునిఁగూర్చి పల్కినయసత్యములకును, గర్వముతో నాతని సూచనల నిరాకరించినందుకును, మీ కతిహీనమగు శిక్షయే నేఁ డనుభవింపఁ వలయు” నని చేతులు చాచుచున్నప్పుడు వారిని నీవు చూచియుండిన నెంత బాగుండును !

“మేము నిన్ను సృజించినట్లే యొంటరిగా మాయొద్దకు వచ్చి యున్నావు. మేము నీ కిచ్చినమంచివస్తువులను వెనుక విడిచిపెట్టినావు. దేవునితో సమానులని నీవు కల్పించుకొనిన సహాయకులు నీతో రాలేదు. మీ కిప్పు డెడబాటు కలిగినది. దేవునితో నీవు కల్పించిన భాగస్సులు నిన్ను విడనాడినారు.”

అధ్యాయము 12.

ధాన్యపువత్తును, ఖర్జూరపుగింజను దేవుఁడు తిరుగఁములకలెత్తఁ జేయును. అతఁడు జీవించి యున్నవానినుండి మృతవస్తువులను, చచ్చినవానినుండి జీవములను పుట్టించును. ఇతఁడే దేవుఁడు. అయిన నతనినుండి యేల మఱి పోయెదరు ?

అతఁ డుదయమును గల్పించి, విశ్రాంతికై రాత్రి నేర్పడిచి, కాలమానమునకై సూర్యచంద్రులను నిలిపి యున్నాఁడు. శక్తిమంతుఁడును, బుద్ధుఁడును నగునాతని యాజ్ఞ యిదియే.

భూసముద్రములపైఁ జీకటి క్రమ్మియున్నపుడు మీకు దారి చూపుట కారఁడు నక్షత్రములను నిలిపినాఁడు ! జ్ఞానుల కీసూచనలు స్పష్టముగానే యుంచినాము.

మి మ్మొక్కమనుష్యునినుండియే కల్పించి యొకగృహమును, విశ్రాంతిస్థలమును నిచ్చినవాఁ డాతఁడే ! వివేకిము గలవారికి మాసూచనలను స్పష్టీకరించితిమి.

100. స్వర్గమునుండి వర్షముఁ బంపినవాఁడు నాతఁడే. దానిమూలమున మేము మొక్కలకు చిగుళ్ళు పెట్టించి, వానినుండి పచ్చని యాకుజొంపములఁ బెంచి, ధాన్యమును దట్టముగఁ బండించి, ఖర్జూర వృక్షములను పండ్లగుత్తులతో వ్రేలఁజేసి, నానావిధములగు ద్రాక్షలు, ఆలివులు, దానిమ్మలు గలతోటలను వృద్ధిచేయుదాము. అవి ఫలించి పక్ష్యము చెందునపుడు వానివంక జూడుడు. విశ్వసించినవారి కిందు సూచనలు కలవు గదా !

అయినను దేవుఁడు సృజించినభూతములనే యాతనికి సమానములుగ వారు కల్పించుచున్నారు. అజ్ఞానముచే వా రాతనికి కొడుకులుఁ గూఁతుండ్రు నున్నారని పల్కుచున్నారు. అతఁడు మహాన్నతుఁ డగుఁగాక ! అతఁడు, వారు తన్నుఁగూర్చి పల్కి నగుణముల కతీతుఁడై వెలయును గాక !

అధ్యాయము 13.

స్వర్గమర్త్యములను సృజించినవాఁ డాతఁ డొక్కఁడే ! అతనికి భార్యయే లేనప్పుడు కొడు కెచటనుండి వచ్చును ? అతఁడు సర్వమును సృజించినాఁడు. సర్వము నతనికి దెలియును.

ఇతఁడే మిప్రభువగు దేవుఁడు! సర్వసృష్టికర్త యగు నాతనికి మించి మఱియొక దేవుఁడు లేఁడు. కావున నతనినే పూజింపుము. అతఁడు సర్వమును కాచికొని యున్నాఁడు.

అతని నెవ్వరును చూడఁ జాలరు. అతఁడు సర్వమును చూడఁగలఁడు. అతఁడు సూక్ష్ముఁడు. సర్వజ్ఞుఁడు!

ఇప్పుడు మీరు చూడఁగలప్రమాణములు మీ ప్రభువునుండి మీకు వచ్చినవి. వానిని చూడఁగలవానిదే భాగ్యము. వానిని చూడలేనివాడే దరిన్పడు. నేను మీకు సంరక్షకునిగా నియమింపఁబడలేదు.

‘మీరు బాగుగఁ జదివికొనినా’ రని యనుకొనుట కానూ చనలను మీ కనేక రీతులుగా తెలుపుచుండును. బోధ లగువారికి వి స్పష్టపడుటయే మా యభిప్రాయము.

నీప్రభువు నీకుఁ దెలిపినదాని ననుసరింపుము. అతఁడు తప్ప మఱియొక దేవుఁడు లేఁడు. అతనితో నితరదైవములఁ జేర్చువారి నుండి తొలఁగిపొమ్మ!

దేవునియిష్టమైనచో, నాతనితో వా నితరదైవములఁ జేర్చి యుండరు. మేము నిన్ను వారిపై యజమానునిగఁ గాని, సంరక్షకునిగఁ గాని, యుంచలేదు.

దేవునిఁగాక, వా రావాహన చేయువారిని తృణీకరింపకుము. అట్లు చేసినచో వారును నజ్ఞానముచే దేవుని తృణీకరింతురేమో. మే మిట్లు ప్రతిజాతివారును చేయవలసినపనులను కల్పించితిమి. వారు తిరిగి తమ ప్రభువునొద్దకు వచ్చునప్పుడు వారు కావించిన పనులెట్టివో యాతఁడు వారి కెఱింగింపఁ గలఁడు.

110. వారి కొకనూచన వచ్చినచో తప్పక దానిని విశ్వసించుమని దేవునియైన వారు ఘోరముగుప్రమాణమును చేసియున్నారు.

“నూచనల నీయఁగలవాఁడు దేవుఁ డొక్కఁడే. అవి వచ్చినపప్పుడు మీరు విశ్వసించి యుండకపోవుటచే వానినుండి మీ కాతఁడు బోధింపఁడు” అనుము.

వారు తొలుత విశ్వసించి యుండకపోవుటచే వారిహృదయ ములును నేత్రములును సత్యమును గనుగొనకుండునట్లు చేసెదము. వారు తమయక్రమవర్తనమునందే తెన్నుగానక తిరుగునట్లు చేసెదము.

కాండము. 8

అధ్యాయము 14.

మేము వారియొద్దకు దేవతలను బంపినను, చచ్చినవారు వారితో మాటాడినను, వారిచుట్టు నున్నవస్తువులను నన్నిటి నాయా తరగతులుగ నొకచోఁ జేర్చినను, దేవుని యిష్టమున్నఁగాని వారు విశ్వ సింపరు. కాని, వారిలో చాలమాది కది తెలియదు.

మనుష్యులలోను భూతములలోను నైతానులను గల్పించి, ప్రతిభివక్తకును శత్రువుల నేర్పఱచియేయున్నాము. మోసపుచ్చుటకై వా రొకరితో నొకరు వృథాసంభాషణలఁ గావించురు. నీపశ్చిభువున కిష్టమైనచో వా రట్లు చేసియుండరు. కావున వారిని, వారిపెట్టి యూహలను విడిచిపెట్టుము.

రాజోపు జీవనమున సమృద్ధములేనివారి హృదయములను దానివంక తిరుగునట్లు చేయుము. వారిని దీనితో తృప్తి నొందనిచ్చి వారిలాభమును వారిని పొందనిమ్ము.

ఏమి ! స్వప్తముగు గ్రంథమును పంపినవాఁ డతఁడే యైయుండఁగా దేవుని తప్ప నితరన్యాయకర్తను పిలుతునా ? మే మాగ్రంథము నిచ్చినవారి కది సత్యముగ దేవునినుండియే వచ్చినదని తెలియును. కావున నీవు శంకాపరులలోఁ జేరకుము.

నీపృథువువాక్యములు సంపూర్ణముగ సత్యవంతములు. న్యాయ వంతములు, అతనిమాటల నెవ్వరును తిప్పివేయఁ జాలరు. అతఁడు శ్రోత ! జ్ఞాని ! మీరీలోకమున చాలమందికి విధేయులైనచో వారు నిన్ను దేవునిమార్గమునుండి తప్పింతురు. వారు తమయూహనే యనుసరించుచు నసత్యవాదులై యున్నారు.

నీపృథువు ! తనమార్గము నుండి తప్పించినవారిని, మంచిమార్గము ననుసరించినవారిని నాతఁడెఱుఁగును.

నీవు దేవునిసూచనల నమ్మినయెడల, నీవు తినుదానిపై తొలుత దేవునినామము నుచ్చరించి భుజింపుము.

120. నిర్బంధముచే నీవు తినవలయునప్పుడు తప్ప, దేవునినామము తొలుత నుచ్చరింపఁబడినదాని నేల భుజింపవు ? నిషేధించినవస్తువుల నాతఁడు నీకుఁ దెలిపియే యున్నాఁడుగదా ! కాని చాలమంది యజ్ఞానులై తమరుచులనే యనుసరించి యితరులను త్రోవతప్పింతురు. నిశ్చయముగా నీపృథువున కాజ్ఞోల్లంఘనాపరు లెవ్వరో తెలిసియే యున్నది.

దౌష్ట్యమును, దానినిబోలుదానిని గూడ విసర్జింపుము. పాప మునే యార్జించుకొనినవారికి తగినలాభము చేకూఱును.

దేవుని నామ ముచ్చరింపఁబడినవస్తువును సేవించుట నేరము. కావున నట్టిదానిని భుజింపకుము. పైతానులు తమభక్తులను నీతో వాదింపఁ జేరేపింతురు. నీవు వారిని మన్నించినచో, నీవును దేవునితో నితర దైవములఁ జేర్చినవారిలోఁ జేరుదువు.

అధ్యాయము 15.

చచ్చినవెనుక మేము జీవము లిచ్చి మనుష్యులలోఁ దిరుగుట కొకడిపము నొసగిన వా రెప్పుడును చీకటిలో మెలగుచు నందుండి పైకి రాఁ జాలనివారివంటివా రగుదురా? అవిశ్వాసులకృత్యము లిట్లే వారికొకటకు సిద్ధము చేయఁబడినవి.

ఇట్లే పృథివీగరమునందును దుష్టులకు మొనగాండ్ర నేర్పఱచినాము. వారు కుట్రలు పన్నుచుండురు గాని, యవి తప్పే కొట్టి వేయును. వారి కది తెలియదు.

వారి కొకసూచన వచ్చినంతనే “దేవునిప్రకటన కిచ్చిన దానివంటిది మాకు నీయనిచో మేము నమ్ముము” అందురు. తన సందేశము నెవరికిఁ బంపవలయునో దేవునికి బాగుగఁ దెలియును. ఉల్లంఘించినవారికుట్రలకుఁగాను దేవునిమోల నవమానమును ఘోరశిక్షయు విధింపఁబడి యున్నవి.

దేవుఁడు రక్షింప నుద్దేశించినవారిహృదయము భక్తిని గ్రహించుటకు (ఇస్లామునకు) సుముఖముగ నుండును. కాని, యాతఁడు తోవఁ దప్పింప నెంచినవారిహృదయములు స్వర్గమున కెగబ్రాకుచున్నట్లే సుకుచితములుగఁ జేయును. దేవుఁ డిట్లే యవిశ్వాసులను ఘోరముగ శిక్షించును.

ఇదియే నీప్రభువు చూపినకృమమార్గము. వివేకము గలవారి కిప్పుడు మానూచనలను విడివిడిగాఁ దెలిపియున్నాము.

వారికిఁ దమప్రభువుతో శాంతియుతమగుగృహము లభించును. వారు గావించినసత్కార్యములకు ఫలముగ నాతఁడు వారికి రక్షకుఁ డగును.

దేవుఁడు వారి నందఱి నొకచోఁ జేర్చుదినమున వారితో “ఓభూతసంతతివారలారా! మీరు మనుష్యులను మిక్కిలి పీడించితిరి”

అనగా మనుష్యులలోనున్న వారిభక్తులు “ప్రభువా ! మే మొందొరు
లకు సహాయపడితిమి. అయినను నీవు మాకు నిర్ణయించిన యాయుష్షాల
మైపోయినది” అనియందురు. వారితోనాతడు “మీకగ్నియే యావా
సము ! అందు శాశ్వతముగాఁ బడియుండుడు. దేవునియిష్టమైన
గాని మీ కన్యథా జరుగదు” అనును. నిశ్చయముగా నీపశువు
బుద్ధుడు, జ్ఞాని !

130. ఇట్లే, దుష్టులను తమకార్యములకు ఫలముగా నొకరిపై
నొకరి నేర్పఱచెదము.

అధ్యాయము 16.

ఓభూతమనుష్యసంతతివారలారా ! మీకు నానూచనలఁదెల్పుచు,
నీదినమున మీరు నన్నుఁ జేరుటఁగూర్చి చాటుచు, మీలో
నుండియె మీయొద్దకు ప్రవక్తలు వచ్చియుండిరికారా ! “మేము
మీపై సాక్ష్యము వల్కుదు” మని వారందురు. ఇహలోకజీవ
నము వారిని భ్రమింపఁజేసెను. తాము విశ్వాసు లగుటకు తమపై
తామే సాక్ష్య మీయఁగలరు.

ప్రజ లజాగ్రీతగా నుండఁగా వారిపురములను నాశనము
చేయ నిష్పపడకుండుటచేతనే యిట్లయ్యెను.

వారివారికార్యములకుఁ గనినఫలములను వారు పొందఁగలరు.
వారు చేసినపనులను వారిప్రభువు గుర్తించియుండకపోలేదు.

నీప్రభువు భాగ్యవంతుడు, కరుణాపూర్ణుడు. అతని కిష్టమై
నచో మిమ్ము నాశనము చేసి మిమ్ము మీపూర్వులస్థానములందు
నిలిపినట్లు మీస్థానములం దితరుల నిలుపఁ గలఁడు.

మీరు దేనిచే భయపెట్టఁబడితిరో యది తప్పక జరుగఁ గలదు.
దానికత్తిని మీరు తగ్గింపఁజాలరు.

నావ్యజలారా ! శ్రేష్ఠతరముగఁ బ్రవర్తింపుడు. నేను నాపనిని చేసెదను. ఇకముం దాగృహలాభ మెవరికిఁ గలుగునో మీకుఁ దెలియఁగలను. భక్తిహీను లెన్నటికిని వృద్ధి నొందఁ జాలరు.

ఇది గాక వా రాతఁడు సృజించినఫలములలోను, పశువులలోను, కొన్నిటిని వేతె యుంచి ' ఇవి దేవునికి ' అనియు, ' ఇవి మేము దేవునితోఁ జేర్చినయితరులకు ' అనియు నందురు. అయినను వారు దేవునిసమానుల కుంచినవి దేవునియొద్దకు రావు. దేవునికొఱ కుంచినవి వారిసమానులకు వచ్చును. వారి వివేచన దుష్టము గదా !

ఇట్లే వారు దేవునితోఁగూర్చిన సమానదైవములు తమ సంతానమును జంపి తమమతము నక్రిమములతోఁ గప్పిపుచ్చుటకు ప్రేరేపింతురు. కాని, దేవుని కిష్టమైనచో వా రట్లు చేసియుండరు. కావున వారిని, వారి పన్నాగములను విడిచిపెట్టుము.

“ ఈపశువులును, నీఫలములును, పవిత్రీవంతములు. మాయిష్టము వచ్చినవారుతప్ప నితరులు వీనిని భక్షింపఁగూడదు. ఈపశువుల వీఁపులపై భారములు వేయఁగూడదు ” అని వారందురు. కొన్ని పశువులపై వారు దేవునినామ ముచ్చరింపనే యుచ్చరింపరు. ఇది యంతయు దేవునిపై నసత్యము గల్పించుట కాదా ? వారికల్పనలకు వారు తగినఫల మనుభవింపఁగలరు.

140. “ ఈపశువులగర్భములలో నున్నవానిని పురుషులే కాని మాయాదువారు తినఁగూడ ” దందురు. కాని, యాపశువుగర్భమునుండి పిండమే జాతిపడినయెడల నిరువురును దాని నారగింతురు. ఈ భేద కల్పనలకు దేవుఁడు వారికిఁ దగినఫల మీయఁగలఁడు. అతఁడు జ్ఞాని, బుద్ధుఁడు !

అజ్ఞానవశమునఁ దమసంతానమును జంపియు దేవుఁ డాహారముగా విధించినదానిని నిషేధించియు దేవునిపై నసత్యములం గల్పించువారు నష్టమైపోవుదురు ! వారు పొరపడినారు. వారికి సరియగు రక్షణ దొఱకలేదు.

అధ్యాయము 17.

ద్రాక్ష, ఖర్జూరవనములను, వివిధసస్యములను, ఆలివలను, దానిమ్మలను మొదలగుననేకవిధములగువానిని పుట్టించినవాఁడతఁడే. అవి ఫలించినప్పుడు వానిఫలములను తిని, వాని నేరునప్పు డెవరికి రావలసినభాగము వారి కిచ్చివేయుఁడు. వృథావ్యయము చేయకుఁడు! అట్లు చేయువారిని దేవుఁడు ప్రేమింపఁడు.

బరువులు మోయుటకును, ప్రయాణములకును పశువు లున్నవి. దేవుఁడు మీ కాహారముగా నిచ్చినదానిని భుజింపుఁడు. నైతాన మీకు గర్భకత్తువు. కావున నాతనిపదముల ననుసరింపకుఁడు.

జరులుజరులుగా నాలుగురకములపశువులు మీ కున్నవి. గొట్టెలజరు యొకటి, మేకలజరు యొకటి. 'వానిలో రెండును మగవానినా, రెండును ఆడువానినా యాతఁడు నిషేధించెను? లేక, యారెండు ఆయాఁడువానిగర్భములలోనివానినా? మీరు సత్యవంతులైనచో తెలిసికొని నాకుఁ జెప్పడు" అనుము.

ఒంటెలజరుయొకటి, ఆవుయెద్దులజరు యొకటి, వీనిలో రెండును మగవానినా, ఆడువానినా, లేక యాడువానిగర్భములలో నున్నవానినా, యాతఁడు మీకు నిషేధించినాడు? దేవుఁ డిట్లు విధించినప్పుడు మీ రున్నారా? నునుష్యులను మోసపుచ్చుటకు దేవుఁడు గూర్చి యసత్యకల్పనము చేయువానికంటె నుష్టుఁ డెవఁడు? దేవుఁడు దుష్టులను రక్షింపఁడు' అనుము.

అధ్యాయము 18.

తనంతట తాను చచ్చిపోయినది, పైకి కారీనర క్తము, పండి మాంసము, ఇవి దేవునిపేరఁ గాక, యితరులపేర చంపబడియుండుటచే నపవిత్రములును, దుష్టములు నయ్యెను. వీనినిగాక, తినువారికి మఱి యెవ్వనినిగూడ దేవుఁడు నిషేధించి యుండినట్లు నాకుఁ దెలియలేదు. ఉల్లంఘనచేఁ గాక నిర్బంధితుఁడై వీనిని తినువాని యెడల దేవుఁడు తీమాపరుఁడై కరుణించును.

యహూదీలకు మే మొంటిదెక్కఁగలజంతువులను, ఎడ్లు, గొఱ్ఱలు, వీనివీవులమీఁదను, పేగులలోను, దుమ్ములమీఁదను నుండు క్రొవ్వును తప్ప తక్కినచోట్లనుండు క్రొవ్వును నిషేధించియున్నాము. వా రుల్లంఘనాపరులగుటచే వారికింతే చేకూఱినది. మే మన్యాయము చేయువారము కాము.

వారు నిన్ను కృత్రిమునిగా నెంచినచో “నీవ్రభువు కరుణా పూర్ణుఁడే కాని, యాతనికాతిన్యమును దుష్టులనుండి యెవ్వరును తప్పింపఁ జాలరు” అని వారితోఁ జెప్పము.

దేవునితో దైవములఁ జేర్చువారు “దేవునియిష్టమైనచో, నాతనికి సమానులఁ జేర్చుటగాని, దేనినైన నిషేధించుటగాని, చేసి యుండకుండుదుము” అని యందురు. మాకతినశిక్షను రుచిచూచు వఱకును, వారి పూర్వులును వ్రవత్తలను కృత్రిములుగనే పరిగణించి యుండిరిగదా! ‘నీవు మా కేదైవ జ్ఞానమును తేఁగలవా? మీరు మీయాచారనే యనుసరించి యసత్యము లాడుచున్నారు’ అని వారితో ననుము.

150. “దేవునిమాట యనాక్షేపణీయము. అతని కిష్టమైనచో మిమ్ముల నందఱిని సరియగుదారినే నడపి యుండును.

“దేవుఁ డీజంతువులను నిషేధించినాఁడని చెప్పఁగల సాక్షు లెవరైన నున్నచో వారిని తీసికొని రమ్ము. వా రొకవేళ నట్లు సాక్ష్య మిచ్చినను నీవుమాత్రము వారితోఁ గలిసి సాక్ష్య మియ్యకుము. మాసూచన లసత్యములని చెప్పినవారును, రాఁబోవు జీవనమును విశ్వ సింపనివారును, మనప్రభువుతో సమానులను గూర్చువారును నగువారి యూహలఁగూర్చియు నీవు సాక్ష్య మియ్యకుము.

అధ్యాయము 19.

“రమ్ము! దేవుఁడు విధించినవానిని మీకుఁ దెలియఁ జేసెదను. అతనితో భాగస్థులను మీరు కూర్చుఁగూడదు. మీతలి దండ్రిలయెడ మంచిగఁ బ్రవర్తింపవలయును. దారిద్ర్యముచే మీపిల్లలను చంపఁగూడదు. వాఁకిని, మీకును గూడ కావలసిన దానిని మేము మీ కిచ్చెదము. బాహ్యభ్యంతరములగు నశుచిపదార్థములదరికి మీరు పోఁగూడదు. న్యాయపక్షమునఁ దప్ప దేవుఁడు చంపఁగూడ దని నిషేధించినవారినిఁ జంపఁగూడదు. మీరు బోధ పఱచుకొనుటకు వీనినే యాతఁడు మీకు విధించియున్నాఁడు.

“అనాథశిశువునకు యుక్తవయస్సు వచ్చువఱకు నాతనిద్రవ్యమును వృద్ధిచేయుటకు తప్ప మఱియొక యుద్దేశముతో దానిదగ్గఱకుఁ బోఁగూడదు. నిండుకొలఁతలను, న్యాయమైనతాములను నుపయోగింపుఁడు. ఏయాత్మ కెంతకీ గలదో యంతే కాని, యంత కక్కుడుగ భారమును వేయకుఁడు. మీరు మాధ్యస్థ్యమును వహించి తీర్పు చెప్పనపుడు మీ బంధువునివిషయములో నైననుసరే న్యాయము ననుసరించి దేవునియొడంబడికకు కట్టువడి యుండుఁడు. మీ శ్రేయస్సుకొఱకే దేవుఁ డిట్లు విధించియున్నాఁడు” అనుము.

“ఇదియే నాన్యాయమార్గము” కావున దాని ననుసరిం

పుడు. అతనిమార్గమునుండి చెదరి పోకుండుట కితరమార్గములఁ జేకొనకుండు మీ రాతనికి భయపడియుండుటకై యాతఁడు దీనిని మీకు విధించియున్నాఁడు

న్యాయవంతులకు సంపూర్ణమై అన్నివిషయములందును తీర్పుల నిచ్చి, రక్షణయు, దయయు, నొసగి, వారు తమప్రభునితోఁ జేరుటనుగుఱించి నమ్ముటకు మూసాచేతికి మాగ్నింధము నిచ్చితిమి.

అధ్యాయము 20.

మేమువంపిన యాగ్నింధము సర్వోత్కృష్టమైనది. దయకుఁ బాతులగుటకు మీరు దాని ననుసరించి దేవునికి భయపడుండు.

“మాకుపూర్వము రెండుజాతులవారికే యాగ్నింధము వచ్చియుండెను. కాని, మేము దానిని బాగుగఁ జదివియుండలేదు” అని మీ రనకుండుటకును,

“మీ కొక గ్నింధము వచ్చియుండినచో వారికంటె మేమే దానిని బాగుగ ననుసరించి యుందుము” అని యనకుండుటకును, మీరు రక్షణయు కరుణయుఁ జేకూలుటకు స్పష్టమగువ్యాఖ్యానముతోఁగూడ సీగ్నింధమును మీ ప్రభువునుండి మీకుఁ బంపియున్నాము. కావున, దేవునినూచన లసత్యము లనుచు వానినుండి మఱియవానికంటె దుష్టుఁ డెవఁడు? మఱి పోయినందు కట్టివారికి కఠినశిక్షనే ఫలముగా నొసఁగెదము.

దేవతలో, లేక సీప్రభువో, వారియొద్దకు దిగి వత్తురనియో, లేదా ప్రభువునూచనలు జరుగఁజూపునేమో యనియునో కదా వారు వేచియున్నారా? సీప్రభువునూచనలు కొన్ని జరుగఁగలదినమున, సంతకుఁబూర్వమే విశ్వసింపక యాభక్తి కనుగుణముగ సత్కా

ర్యములఁజేసియుండనియాత్మకు తాత్కాలిక భక్తివలన నొకించుకయు లాభింపదు. “మీరు వేచియుండుడు. మేమును వేచియుండుము గదా !” యని వారితోఁ జెప్పము.

160. తమమతమును చీల్చికొని శాఖలుగా వీడినవారితో జోక్యము కలుగఁజేసికొనకుము. వారిని దేవుఁడే చూడఁగలఁడు. వారు చేసినదానిని తరువాత నాతఁడే వారికిఁ దెలుపఁగలఁడు.

సత్కార్యముల నాచరించి వచ్చినవానికి పదిరెట్లు బహుమానము దొఱకును. నుష్కార్యముల నాచరించి వచ్చినవానికి దానికిఁ దగినశిక్షయే కలుగును. వారి కేయన్యాయమును జరుగఁబోదు.

‘నిన్ను నాప్రభువు తిన్ననిదారిలో నడిపించియున్నాఁడు. నిశ్చల భక్తుఁడైన యిబ్రాహీం మవలంబించిన సత్యమతమే యది. అతఁడు దేవునితో నితర దైవములఁ జేర్చినవారిలోనివాఁడు కాదు

నాప్రార్థనలు, నాపూజ, నాజీవితము, నామరణము, సర్వమును జగన్నాథుఁడగు దేవునికే యర్పించినాను.

అతనికి సహానుఁడు లేడు. ఇది నాకయినయాజ్ఞ. భక్తులలో నేను ప్రథముఁడను.

‘దేవుడు సర్వాధినాథుఁడై యుండ నతనిని గాక యితరునిఁ జేకొందునా? ప్రత్యాత్మయు తనకొఱకే పాటుపడవలయును. భారములను మొదటనే మోసికొనుచున్నవానిపై మఱియొక భారము గూడ వేయఁబడదు. తుదకు మీరు మీప్రభునొద్దకే రాఁగలరు. అప్పుడు మీ వివాదముల నాతఁడు మీకుఁ దెలుపఁగలఁడు’ అనుము.

మి మ్మాభూమిపై మఱికొందఱిస్థానమున నిలిపి, తనవరముల నిచ్చి మిమ్ము శోధించుటకు మీలోమీ కంతరువుల నాతఁ డేర్పఱించి యున్నాఁడు. నీప్రభు వతిశ్రీభ్రమగ శిక్షించుట నిశ్చయము. కాని, యాతఁడు కరుణామయుఁడు, దయాదాక్షిణ్యపరుఁడుగ నున్నాడు.

సురా 7 ఉన్నతస్థానములు.

మక్కా-205 పద్యములు-24 రుక్కులు.

అధ్యాయము 1.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

అలీఫ్. లమ్. మిమ్. సాద్.

మీరు భయనూచనఁ గొందురనియు, విశ్వాసులు భయపడుదు రనియు, నొకగ్రంథము మీకుఁ బంపఁబడినది. కావున దానినిగుఱించి మీహృదయములందు సుదేహము వలదు.

మీప్రభువు మీకుఁ బంపినదాని ననుసరింపుఁడు ; అతనిఁ దప్ప నితరప్రభువుల ననుసరింపకుఁడు. మీ కించుకైనను భయము లేదు.

మే మెన్నియో నగరముల నాశనము చేసియున్నాము. రాత్రి వేళనో, మధ్యాహ్నము వాగు నిద్రించుచుండఁగనో, యవి మాకోపమునకు గుఱియైనవి.

అప్పుడు వారు “అయ్యో ! మేము భక్తిహీనులమై యుంటి” మని తప్ప మఱియొక కేక వేయలేదు.

కావున మేము ప్రవక్తలఁబడి, వారిని తప్పక లెక్కల నడిగెదము. ఆప్రవక్తలనే మేము లెక్క చేప్పమందుము.

మేము వారి నెన్నఁడును విడిచియుండలేదు. వారిపను లన్నియు మాకుఁ దెలిసినను వారిని మే మడిగెదము.

అదినమున తాసితుతో న్యాయముగ తూఁచెదము. తాసితు బరువెక్కినవారు సుఖులగుదురు.

తాసితులు తేలికయైనవారే మానూచనలమొడ నన్యాయపరులై తమయూత్సలను పోఁగొట్టుకొనినవారు.

10. మిమ్ము మేము భూమిపై నిలిపి మీ సాక్షాధారమునకుఁ గావలసిన దంతయు నిచ్చితిమి. మీ రెంతయు కృతఘ్నులైనారు.

అధ్యాయము. 2.

మేము మిమ్ము సృజించి, రూపముల నిచ్చి, దేవతలతో “అదాముముందట సాగిలపడు” డనఁగా వా రందఱు నారాధనా పరులై సాష్టాంగపడిరి. కాని, ఇల్లెను మాత్ర మట్లు చేయలేదు. అతఁడు సాగిలఁబడినవారిలో లేకుండెను.

అతనితో దేవుఁడు “నాయాజ్ఞప్రకారము నీవు సాష్టాంగ పడకుండుటకు నీ కేమి యాటంకము కలిగినది ?” అని యడుగ నాతఁడు “వానికంటె నేను ఘనుఁడను. న న్నన్నితోడను, నాతని మట్టితోడను గదా సృజించితి ” వనెను.

అతఁడు “ఇచ్చటనుండి దిగి పొమ్ము. నీగర్వమున కీభోగ భూమి తగదు. ఇక్కడనుండి పొమ్ము. నీ వవమానితుఁడ వగుదువు గాక ” అనెను.

అతఁడు “మనుష్యజాతి మృతులనుండి లేవఁదీయఁబడువఱకుఁ గడు విమ్ము ” అనెను.

అతఁడు “అట్లే, గడువిచ్చినాము ” అని పల్కెను.

అతఁడు “ఇప్పుడు నీవు నన్ను తప్పుదారిని బెట్టితివి గాన, వారికొఱకు నీదారిలో పొంచియుండెదను.

అప్పుడు మేము మీమునుండియు, వెనుకనుండియు, కుడి ప్రక్కనుండియు, నెడమప్రక్కనుండియు వారిపైఁ బడెదము. వారిలోఁ జాలమంది కృతజ్ఞులుగా నుండకుండుట నీవు కనుగొందువు ” అనెను.

అతఁడు “ఇచటనుండి ప్రవాసించి, దూషితుఁడవైపొమ్ము.

వారిలో ని స్ననుసరించినవారి నందఱితోను నరకమును నింపివేసెదను.

అదామా, నీవును నీభార్యయు స్వర్గభూమిలో వసించి మీ యిచ్చవచ్చినదానిని తినుడు. కాని, యీ చెట్టునొద్ద చేరకుడు. అట్లు చేసినచో మీ రన్యాయవర్తు లగుదురు ” అనెను.

20. అప్పుడు సైతాను వారిద్దఱినుండియు దాచఁబడిన నగ్నత్వము వారికిఁ దెలియుటకై వారిచెవిలో నేమో చెప్పఁచు “మీ రమర్త్యులరో, మర్త్యులరో కాకుండనుండుట కీవృత్తము మీకు నిషేధింపఁబడిన ” దనెను.

“మీకు సరియైనయుపదేశము చేసినవాడ ” నని యాతఁడు వారిరువురిమొలను బ్రమాణము చేసెను.

ఇట్లాతఁడు వాఁని మోసములచే త్రోవ తప్పింపఁగా వా రావృత్తిఫలము నాస్వాదించి, తమనగ్నత్వము గోచరమైనంతనే తోటలోని యాకులతో వస్త్రములఁ గట్టుకొన నారంభించిరి. అప్పుడు వారిప్రభువు “మీ కీచెట్టును నిషేధించిన సైతాను మీకు గర్భశత్రు వని మీతోఁ జెప్పలేదా ” యని ప్రశ్నించెను.

వా రాతనితో, “ప్రభువా, మాకు మేమే యన్యాయము చేసికొనినాము. నీవు మమ్ము తీమించి కరుణింపనిచో మేము తప్పక నశించువారిలోఁ జేరుదుము ” అనిరి.

అతఁడు “మీలో నొకరి కొకరు శత్రువులరై యిచటనుండి పొండు. మీకు భూమియే యావాస మగును. మీ కొక్కఁబుటువే యాహారము దొఱకును.

మీ రందే జీవించి, యందే మృతినొంది, యచటనుండియే తిసికొనిధాఁగఁబడుదురు ” అనెను.

అధ్యాయము 3.

ఆదాముసంతతివారలారా ! ఇప్పుడు మీమానముఁ గట్టి కొనుటకు బట్టలను మేలివస్త్రములను బంపియున్నాము. కాని, మీకు భక్తివస్త్రమే మంచివస్త్రము. మనుష్యుఁ డాలోచించుకొనుట కిది యొకసూచన.

ఆదాముసంతతివారలారా ! పూర్వము సైతాను మీతలి దండ్రిలనగ్నత్వము జూచికొనుటకు వారిభక్తిని హరించి, యుద్యాన వనమునుండి తఱిమివేసినట్లు మిమ్మునుగూడ కష్టములోనికి దింపనీయకుండు. అతఁడును నతనిసహాయకులను మీకుఁ గనఁబడకుండ మిమ్ముఁ జూచుచుండెదరు. మేము సైతానుల నవిశ్వాసులకు గురువులఁ జేసితిమి.

దుష్టు లేదైన కార్యముఁ జేసి “మాతండు” లిట్లే చేయుచుండుటఁ గాంచితిమి. ఇది దేవుఁ డాజ్ఞాపించినదే” అందురు. “దేవుఁ డకార్యముల విధింపలేదు. మీకుఁ దెలియనిదానిని దేవుని కంటఁ గట్టెదరా ?” అనుము.

“నాప్రభువు న్యాయమునే విధించినాఁడు. కావున నాతఁడారాధింపఁబడు నన్నిస్థలములకును మొగము తీర్పఁడు. నిష్కాపట్యమగు మతము నవలంబించి యాతనిఁ బిలుపుండు. అతఁడు మిమ్ము స్పృశించుటచే నతనినే తిరిగి చేరుదురు.

30. కొందఱి నాతఁడు రక్షించెనుగాని, కొందఱు సైతానులను గురువులఁ జేసికొని దేవుని విసర్జించి తాము సరియైనతొవనే పట్టితిమనుకొనినందున వారిని తప్పుత్రోవలోనే వదలిపెట్టినాఁడు” అనుము.

ఆదాముపుత్రులారా ! మీ రేమనీమనకుఁ బోయినను మంచి బట్టలను తొడిగికొని, మంచియాహారమును తిని, మంచిపానీయమును

దాగిఉండు. కాని, మితిమీరినాడు. అతడు మితిమీరినవారిని బ్రేమింపడు.

అధ్యాయము 4.

“దేవుఁ డనుగ్రహించినమంచివత్తములను, అతఁడు పోసా దించినభక్త్యభోజ్యములను నిషేధించినవాఁ డెవఁడు?” అనుము. “ఇహలోకజీవనమునందును అంతకుమించి రక్షణదినమునను విశ్వాసుల కివి చేకూరును. జ్ఞానులకు మానూచనల నిల్లే తెలుపుదుము” అనుము.

రహస్యముగను, బహిరంగముగను సకార్యములఁ జేయుటయు, ఘోరపాపములనుజేయుటయు, అక్రమముగ హింసించుటయు, ఆతని యనుమతిఁ బడయనియితరదైవముల నాతనితోఁ జేర్చుటయు, మీకుఁ దెలియని దానిని దేవుని కంటఁగట్టుటయు, నీనిని నాప్రభువు నిషేధించి నాఁడు” అనుము.

ప్రతిజాతికి నొకకాలము నిర్దీలమై యున్నది. కాలము వచ్చి నప్పుడు, వారు దాని నొకగంట ముందుకుఁగాని, యొకగంట వెనుకకుఁగాని, మఱింపలేరు.

ఆదాముపుత్రులారా! నానూచనలను మీకుఁ దెల్పుచు మిమ్మునుండియే ప్రవక్తలు మీయొద్దకు వత్తురు. దేవునికి భయపడి సత్కార్యముల నాచరించువారి కేభయముగాని, యేదుఃఖముగాని కలుగఁజూడు,

మానూచన లసత్యము లని, గర్వముతో వానినుండి మఱి లినవా రగ్నిహోత్రమున శాశ్వతవాసముఁ జేయవలయును.

దేవునిగూర్చి యసత్యములాడి, మానూచనల ససత్యములుగఁ బరిగణించినవారికంటె సధము లెవరు? మాదూతలు వారియాత్మలను

గ్రహించుచు, “దేవుని గాక మీరు పిలిచిన యితరు లెక్కడ నున్నా” రని యడుగువలకును, మాధర్మగ్రంథములోఁ జెప్పబడిన ప్రకారము వారికి రావలసినభాగము వారికియఁబడుచు నేయుండును. వారు “అవి మమ్ము విడిచిపోయినవి” అని యనఁగలరు. తా మవి శ్వాసులగుటకు వారిపై సాక్ష్యము రాఁగలదు.

“మీకుఁ బూర్వము గతించినభూతములతోడను, మనుష్యుల తోడను నన్నిలోఁ బ్రవేశింపుడు. ఒకతరమువారివెంబడిని వేఱొక తరమువా రందుఁ బ్రవేశించినకొలఁదిని తమసోదరులను శపించుచు తుద కందఱు నందు చొచ్చినంతనే, తుదిని వచ్చినవారు తమపూర్వు లతో “ప్రభువా ! వీరే మమ్ము తప్పఁజ్రోవఁ జెట్టినవారు. కావున వీనిని రెండింతలుగ నన్నిచే బాధింపుము” అనఁగా నాతఁడు, “మీ కందఱికి రెండింతలుగనే బాధ కలుగు” ననును. కాని మీ కిది తెలియదు.

వారిలో మొదటివారు రెండవవారితో “మీరు మాకంటె నెందులో నధికులు? కావున మీరు చేసినదానికి బాధ ననుభవించియే తీరవలయు” నందురు.

అధ్యాయము 5.

40. మానూచన లసత్వము లని గర్వముతో వానినుండి శౌలఁగి పోయినవారికి స్వర్గద్వారములు తెలువఁబడవు. వారు భోగభూమిని ఒంటె యొకటి సూదిబెజ్జముద్వారా పోగలవలకును బ్రవేశింపఁ జాలరు. ఆజ్ఞల నుల్లంఘించినవారి నిట్లే బహుశఁగింతుము.

వారు నరకమునఁ దమశయ్యను పడచుకొనఁగా వారిపై నన్నిదుప్పటములు కప్పఁబడును. దుష్టుల కిదియే బహుమానము.

మే మెవరిపై నను శక్తి మించినభారము పెట్టము. విశ్వాసులై క్రమవర్తనులగువారు స్వర్గమున వసించుదురు. అందు వారు శాశ్వతముగ నుండఁగలరు.

మేము వారిహృదయములనున్న దుఃఖమునంతటిని హరింతుము. వారికాశ్చర్యకడ తరంగిణులు ప్రవహించును. “మ మ్మిచటికి తోడ్కొని వచ్చినయాతని స్తుతించుము. దేవుడు మాకు దారి చూపనిచో నిచటికి వచ్చియుండము. మాప్రభువుప్రవక్తలు సత్యముఁబట్టుకొని మాయొద్దకు వచ్చిరి” అని వా రందురు. “మీకర్మలకు ఫలముగా మీరు వారసులైనభోగభూమి యిదియే” యనునొకవాణి వారికి వినఁబడును.

భోగభూమినివాసులు అగ్నిలోనున్నవారితో “మాప్రభువు సత్యమగునని చెప్పినదాని నివృద్ధు కనుఁగొనినాము. మీప్రభువు సత్యమని చెప్పినదానిని మీరును కనుఁగొంటిరా?” అని యడుగ వారు “అవును, కనుఁగొంటి” మని బదులు చెప్పదురు. వారిరువురకును మధ్య నొకవంది వచ్చి “దుష్టులను దేవుడు శపించుఁగాక !

వాగు మనుష్యులను దేవునిమార్గమునుండి తప్పింతురు. దానిని వంకఱ చేయుదురు. పరలోకజీవనమునందు వారికి నమృతము లేదు” అని కేక వేయును.

వారిరువురకును మధ్య నొకగోడ యుండును. ఆ ఉన్నత స్థానమున తమతమయానవాళ్ళతో మనుష్యులు కూర్చుండి భోగభూమి యందలివారితో “మీకు శాంతి యగుఁగాక !” యని యందురుగాని, తమకెంత యభిలాష యున్నను దానిలోనికిఁ బోలేరు.

వారికన్ను లగ్నిలోనున్నవారిపైఁ బడఁగనే “ప్రభువా ! ఈదురాచారులతో మమ్ముఁ జేర్చకు” మందురు.

అధ్యాయము రి.

ఉన్నతస్థానములపై నున్నవా రానవాళ్ళచే తాము కనుఁగొనినమనుష్యులతో “మీసంపాదనయు, మీగర్వమును, మీ కెందుకును పనికివచ్చినవి కావు.

దేవుడు కరుణింపఁడని ప్రమాణము చేసినవారు వీరేనా ? విశ్వానులారా ! మీరు భోగభూమిఁ బొందుఁడు. అచట మీ కేభయముగాని, దుఃఖముగాని యుండదు ” అందురు.

50. అగ్నియం దున్నవారు భోగభూమిలోనివారితో “ మూపై నింత నీరో, దేవుడు మీకిచ్చినవస్తువులనో పోయుఁడు, ” అనఁగా వారు “ మత మొకయాటగను, వినోదముగను జేసినవారికిని, ఇహ లోకజీవనముచే మోహమునొందినవారికిని, దేవుడు రెండును నిపేధించియున్నాఁడు ” అందురు.

వా రీదినమున మమ్ము గలిసికొనుటఁగూర్చి మఱచినట్లును, మాసూచనలను చేకొననట్లును, మేమును వారిని మఱతుము.

ఇప్పుడు మేము వారి కాగ్రంథమును దెచ్చియున్నాము. దానిని జ్ఞానముతో వారికి బోధపఱచినాము. అది విశ్వసించినవారికి రక్షణోపాయము. దయానిధానము.

వారికి దానియర్థముగాక మఱేమి కావలయును ? ఆయర్థము వచ్చినప్పుడు, ఇంతకుపూర్వము దానిని మఱచియున్నవారు “మాప్రభువుప్రవక్తలు సత్యమును దెచ్చియున్నారు. మా కడ్డు పడువా రెవ్వరైన నుందురా ? లేదా, మమ్ము తిరిగి పంపివేయుదురా ? అట్లు చేసినచో మానడవడిని మార్చికొందుము, ” అందురు. కాని, వారిని వారే నాశనము చేసికొనినారు. తాము కల్పించికొనిన దేవతలు తమయొద్దనుండి వెడలిపోయినారు.

అధ్యాయము 7.

అటుదినములలో స్వర్గమర్త్యముల సృజించి పిదప సింహాసనా సీనుడైన మ్రిప్రభువు దేవుడే. అతఁడు పగటిపై రాత్రి యను రెండు వైపును. అది దానిని త్వరితముగ మెంబడిమిను. తనయాజ్ఞకు

లోనైన సూర్యచంద్రనక్షత్రముల నాతడు సృజించినాడు. సృష్టియంతయును, దానిపైనిసామ్రాజ్యమును నాతనివేకదా ! జగన్నాథుడగు దేవుడు ధన్యుడగుగాక !

శాసనముల నుల్లంఘించువారిని మీప్రభువు ప్రేమింపడు. కావున నాతని నమ్రతతోను, రహస్యముగను పిలువుడు.

భూమిపై నంతయు సరిగ నున్నపిదప దానిని చెఱువకుడు. భయముతోను నాతురతతోను నాతనిఁ బిలువుడు. పుణ్యవంతులకు దేవునిదయ చేరువగ నే యున్నది.

తనదయను ముందుగాఁ దెలుపుటకు, మారుతములఁ బంపువాఁడతఁడే. అవి జలమేఘములను తేఁగా మేము వాని నొకమృతభూమిపైఁ బంపి జలము వర్షింపించి నానావిధఫలములను బుట్టెంతము. ఇట్లే మేము మృతులను సజీవులఁ జేసెదము. మీ రాలోచించెదరుగాక !

ఫలవంతమగునేలలో మొలకలు హెచ్చుగను, ఫలహీనమగు దానియందు కొంచెముగను, దానిప్రభువునాజ్ఞచొప్పున పెరుగును. కృతజ్ఞులగువారికి ట్లనేకవిధములుగా మానూచనల నిత్తుము.

అధ్యాయము 8.

పూర్వము నుహూను తనప్రజలయొద్ద కంపఁగా నాతఁడు “ప్రజలారా ! దేవు నారాధింపుడు. అతఁడుగాక మీకు మఱియొక దేవుడు లేడు. ఆమహాదినమున మీకు శిక్ష కలుగునేమో యని భయమగుచున్నది ” అనెను.

60. తనప్రజలలోనినాయకు లాతనితో “ నీవు పొరబడి యున్నావని మాకు స్పష్టముగ గోచరమగుచున్న ” దనిరి.

అతఁడు “ప్రజలారా ! నాలో నేతప్పను లేదు. నేను జగన్నాథుని

దూతను. నేను నాప్రభువువార్తలను మీకుఁ దెచ్చియున్నాను. మీకు హితోపదేశము చేసెదను. మీకు తెలియనిదానిని దేవుని నుండి నేను తెలిసికొనియున్నాను.

మీలో నొక్కని మీప్రభువు మాయొద్ద కౌపుటయు, అతఁడు మీకు భయసూచన నిచ్చుటయు, మీకు మీరే భయపడుటయు, బహుశః మీరు దయాపాత్రు లగుటయు, నిదంతయు మీ కాశ్చర్య జనక మగుచున్నదా ? ” అనెను.

కాని, వా రాతని ససత్వవంతునిగఁ బరిగణించిరి. కావున నాతనితో నావయందున్నవారి నాతఁడు రక్షించి, మానూచన లసత్వము లనువారిని నీటిలో ముంచివైచెను. వా రంధులు కారా ?

అధ్యాయము 9.

పిదప ఆద్వారియొద్దకు వారిసోదరుడగు హూమ నంపిరిమి. అతఁడు “ నాప్రజలారా ! దేవు నారాధింపుఁడు. అతఁడుతప్ప మీకు వేఱుదేవుఁడు లేఁడు. అతని కేల భయపడరు ” అనెను.

వారిలో నవిశ్వాసులగునాయకు లాతనితో “ నీకు మతి పోయినదని మాకుఁ దోచుచున్నది. నీవు కృత్రిముడవు ” అనిరి.

అతఁడు “ ప్రజలారా ! నాకు మతి పోలేదు. నేనుజగన్నాథుని ప్రవక్తను.

నాప్రభువుసందేశములను మీకుఁ దెలిపెదను. నేను మీకు హితోపదేశకుఁడను.

మీలోనుండియే యొకఁడు లేచి మీకు భయసూచన తెలుపుటకు ప్రభువుచే పంపఁబడుటఁగూర్చి యాశ్చర్యపడుచున్నారా ? అతఁడు మిమ్ము నుహ్మప్రజలపిదప నిచటికిఁ బంపుటయే కాక వారి

కంటే పొడవగుటగఁ జేసియుండుటను స్మరింపుడు. దేవుడు మీ కొసగినవరములను స్మరింపుడు. మీకు శ్రేయస్సు కలుగును” అనెను.

70. వారు “మాతండ్రితాతలు పూజించినదేవతలను విడిచి, యొక్కదేవునే యారాధింపుఁడని చెప్పుటకా నీవు వచ్చితివి ? నీవు సత్యవచస్కుఁడ వైనచో నీవు భయపెట్టినదానిని మూపైకిఁ దీసికొని రమ్ము” అనిరి.

ఆతఁడు “మిత్రభ్రాతృతనపగను, క్రోధమును మీపై హతాత్తుగాఁ జూపును. దేవునియనుమతి బడయక మీతండ్రితాతలచేఁ బూజింపఁబడువిగ్రహముల నామములఁ గూర్చి మీరు నాతో తగవు లాడెదరా ? అయిన వేచియుండుఁడు. నేనును మీతో వేచియుం డెదను” అనెను.

మేము వారిని, వారిపక్షావలంబులను, దయఁదలఁచి విడిచితిమి. అవిశ్వాసులై మానూచన లసత్యము లనినవారిని నిశ్చేషముగఁ జంపితిమి.

అధ్యాయము 10.

సామూదులయొద్దకు వారిసోదరుఁడగు ‘సాలే’ నంపితిమి. ఆతఁడు “నాప్రజలారా ! దేవుని పూజింపుడు. ఆతఁడుతప్ప మీకు వేఱుదేవుఁడు లేడు. ఇదిగో ! దేవుఁడంపిన యాడుయొంటె. ఇది మీ కొకయానవాలు. నాసందేశమునకు ప్రభువంపినసాక్ష్య విడియే. కావున దానిని దేవునిభూమిపై యథేచ్ఛగ మేయుటకు వదలివే యుడు. దానికి హాని కలిగించుటకై దానిని ముట్టకుడు. అట్లు చేసినచో మీకు ఘోరశిక్ష కలుగును.

మిమ్ము ఆద్వైతప్రజలపిదప నిచటి కాలఁడు పంపినాఁడు. మీ కీభూమిపై వసతుల నేర్పఱిచినాఁడు. దానిపై మేడలను మిద్దెలను

గట్టికొని, కొండలలో నిండ్లను దొలిచికొని యుండుడనినాడు. దీనిని జ్ఞాపకముంచికొనుడు. దేవునియనుగ్రహమును మఱవకుడు. విచ్చల విడిగఁ దిరిగి భూమిని పాడుచేయకుడు” అనెను.

ఆప్రజలనాయకులు గర్వముచే నుప్పొంగి, తాము బలహీనులనుకొనినవారితోడను, విశ్వాసులైనవారితోడను గూడ, “ఏమీ! సాలేను ఆతని ప్రభువే పంపెనని మీకుఁ దెలియునా” యనగా వారు “అతఁడు పంపినదానియందు మాకు సత్యముగ నమ్మకము గల” దనిరి.

అప్పుడా గర్వితులు “మీరు నమ్మినదానిని మేము నమ్మ” మనిరి.

వా రా యాడుబంటెను చంపి, దేవునియాజ్ఞను తిరస్కరించి “నీ వొకప్రవక్తవే యైనచో మీ భయసూచన లేవో యిక జరుగని” మ్మనిరి.

అంత భూకంప మకస్మాత్తుగాఁ గలుగఁగా, నెవరియిండ్లలో వారు తెల్లవారుసరికి మొగములపైబడి మృతినొందిరి.

అపు డాతఁడు వారిని వదలి “నాప్రజలారా! నేను మీకు నాప్రభువునందేశమును బ్రకటించితిని. మీకు హితోపదేశము చేసితిని. కాని మీరు హితమొసగువారినిఁ బ్రేరింపరు” అనెను.

80. మేము లూటునుగూడఁ బంపఁగా నాతఁడు తనప్రజలతో “ఇంతకుపూర్వ మేజాతువును జేసియుండని యానీచకార్యము నేల చేయుదురు ?

కామేచ్ఛతో శ్రీలయొద్ద కేఁగెదరుగాక! పురుషులపైకిఁ గూడ వత్తురా ? మీరు మితిమీటి వర్తించుచున్నారు” అనెను.

వారు “ఏరు తామే పవిత్రవంతుల మనుకొనుచున్నారు. వీరిని పురమునుండి వెడలఁగొట్టుడు” అనిరి.

అత మే మాతని, నతని కుటుంబమును రక్షించితిమి. అతని భార్య యాలసించుటచే నామెను రక్షింపలేదు.

పిదప వారిపై వర్షము గురియించితిమి. చూచితిరా! దుష్టుల గతి యేమైనదో!

అధ్యాయము 11.

తరువాత మేము మదీయానువారియొద్దకు వారిసోదరుడగు షుయైబు సంపితిమి. అతడు “నాప)జలారా! దేవునిఁ బూజింపుడు. అతడు తప్ప వేఱుదేవుడు లేడు. ఇదిగో మీప్రభు వొకస్పష్టమగు నానవాలు పంపియున్నాడు. కావున తప్పకొలతలను తూనికలను చేయకుడు. మీరు దీనిని నమ్మినచో శ్రేయస్సుకలుగును.

బాట లన్నిటియందును తో)వఁ బోయినవారిని భయపెట్టుటకు పొంచియుండకుడు. దేవునియందు నమ్మకము గలవానిని తో)వ తప్పించుటగాని, దానిని వంకరచేయుటగాని చేయకుడు. మీరు కొలఁదివారుగా నున్నప్పు డాతడు మిమ్ము వృద్ధిచేయుటను స్మరింపుడు. అక్రమములఁ గల్పించినవారిగతి నారయుడు.

నేను తెచ్చినదానిని మీలోఁ గొందఱు నమ్మి, కొందఱు నమ్మకయుండినచో దేవుడు తీర్పు చెప్పవలెకను వేచియుండుడు. అతడు న్యాయకర్తలలో శ్రేష్ఠుడు” అనెను.

కొండము 9

అప్పుడు వారినాయకులు గర్వముచే నుప్పొంగి, “ఓషుయైబా! మీరు తిరిగి మామతములోనికి వచ్చినఁగాని, నిన్నును నీయనుచర విశ్వాసులను మాపురమునుండి వెడలఁగొల్పెద” మనిరి. “ఏమి! మా కది యిష్టము లేకున్నను, మీమతము నవలంబింపవలెనా?

దేవుడు మమ్ము మీమతమునుండి తప్పించియున్నాడు. మేము దానిని తిరిగి చేకొనినచో దేవునిగూర్చి యసత్యముఁ గల్పించినవార మగుదుము. మాప్రభువగు దేవుని యనుజ్ఞ లేనిదే తిరిగి మీమతమును స్వీకరింపఁ జాలము. మాప్రభువు సర్వజ్ఞుఁడు. అతనినే మేము నమ్మియున్నాము. ప్రభువా! మాకును మాప్రజలకును, మాధ్యస్థ్యము వహించి తీర్పు చెప్పుము. నీవు న్యాయమూర్తులలో శ్రేష్ఠుఁడవు ” అని యాతఁ డనెను.

90. అవిశ్వాసులగు నా నాయకులు, “ ఘయైబును మీ రనుసరించినచో తప్పక నశింతు ” రనిరి.

కావున హతాత్తుగా నొకభూకంపము కలుగఁగా నుదయ మగుసరికి వారు మొగములపైఁ బడి తమయిండ్లలోనే మృతినొంది యుండిరి.

ఘయైబు కృత్రిముఁ డనినవారు తమయిండ్లలో నెన్నఁడును వసింపనట్లే మాయమైరి. ఘయైబు కృత్రిముఁ డనినవారే నశించిన వారు.

కావున నాతఁడు వారినుండి మఱి “నాప్రజలారా! నాప్రభువు సందేశమును చాటితిని. మీకు హితోపదేశము చేసితిని. కాని నమ్మని వారికై నే నెట్లు చింతిల్లఁగలను ” అనెను.

అధ్యాయము 12.

నమ్ములగుదురను నుద్దేశముతో ప్రతిపురమునందలిప్రజలకును కష్టమును దుఃఖమును ననుభవింపఁ జేసినపిదపఁగాని, వారి శ్రేష్ఠ క్షను బంపలేదు.

పిదప వారికిడును మేలుగ మార్చి, వారిధనమును వృద్ధిచేసి, వారితో “ మనతండ్రుల కిట్లే పూర్వము కష్టములవెంబడి సౌఖ్య

ములు కలిగినవి" అంటిమి. కావుననే, వా రేమటియున్నప్పు డకస్మాత్తుగా వారిని బట్టికొంటిమి.

ఈపురమునందలిప్రజలే మమ్ము నమ్మియుండినచో స్వర్గమర్త్య ములనుండి వారికి సకలసౌఖ్యములను చేకూర్చియుందుము. కాని, వారు మాసూచనల ససత్యములుగఁ బరిగణించుట చే వారు చేసినపనులకై వారిపైఁ బగదీర్చి కొంటిమి.

అయిన నాపురప్రజలు రాత్రిపూట మైమఱచి నిద్రించి యుండఁగా మాకోపమునకుఁ బాత్రులము కాముగదాయని భద్ర ముగ నున్నారా?

వారు పగటిపూట వినోదించుచుండఁగా మాకోపమునకుఁ బాత్రులము కామని భద్రముగ నున్నారా?

దేవునిపన్నాగమునుండి సురక్షితులుగా నుంటిమని వారను కొనిరేమో! నశించువారు తప్ప నితరులు దేవునిపన్నాగమునుండి సురక్షితులుగ నుంటి మనుకొనరు.

అధ్యాయము 13.

100. ఈభూమిపై పూర్వము వసించినవారిపిదప వచ్చినవారిని మా కిష్టమైనచో వారిపాపములకొఱకుఁ జంపి వారు వినకుండినందున వారిహృదయములకు మూఁతలు వైచెదమని ఋజువుచేయఁబడలేదా?

ఈపురములకథలను నీకు దెలిపెదము. వారిప్రవక్తలు స్పష్ట మగుసాక్ష్యముతో వారియొద్దకు వచ్చిరి. కాని, తాము పూర్వము కృత్రిమ మని తలంచినదాని నిష్ప్రజ్ఞతనను నమ్మలేదు. ఇట్లే దేవుఁ డవిశ్వాసులహృదయములను కప్పివేయును.

వారిలో నొడంబడిక యేమాత్రమును ననుసరింపఁబడలేదు. వారిలోఁ జాలమంది యుత్పథగాము లైరి.

పిదప ఫిరారునొద్దకును, నతనిసామంతులయొద్దకును, మూసా సంపితిమి. వారు వాని కన్యాయము చేసిరి. ఆయన్యాయవర్తనుల గతి యేమయ్యెనో చూడుము.

మూసా “ఫిరారు! నేను జగన్నాథునిప్రవక్తను.

నేను దేవునిగూర్చి సత్యముఁ దప్ప మఱియొకటి మాట్లాడఁ గూడదు. నాసందేశముఁగూర్చి సాక్ష్యముతో నాప్రభువునుండి యిప్పుడు వచ్చియున్నాను. కావున ఇన్సాయేలుసంతతివారిని నాతో నిప్పుడు సంపివేయుము”.

అనఁగా నాతఁడు “నీవు ఆనవాలుతో వచ్చితి ననుచున్నావు. సత్యవంతుఁడ వైనచో మాకు దానిని జూపుము” అనెను.

అంత నాతఁడు తనచేతికట్టను క్రిందఁ బడవేయఁగా నది యొకపా మయ్యెను.

పిదప తనచేతిని వారికిఁ జూపఁగా నది తెల్లఁగాఁ గనఁబడెను.

అధ్యాయము 14.

అప్పుడు ఫిరారుప్రజలు “నీ డెవఁడో గొప్పమాయావీగా నున్నాడు.

110. ఒకవేళ మి మ్మీతఁ డీ దేశమునుండి తఱిమివేయునేమో, మ మ్మేమి చేయుమందువో యానతిమ్ము” అనిరి.

వారు ప్రజలతో “ఇతనిని ఇతనిసోదరునిఁ గొంతకాలము వేతె యుంచి, మీపురముల కంపి,

దేశముననున్న యైంద్రజాలికుల నందఱిని రావింపుడు” అనిరి.

ఆయైంద్రజాలికులును ఫిరారునొద్దకు వచ్చి “మేము గెలి చినచో మాకు బహుమాన మిత్తువా? ” అని యడిగిరి.

“ఇంతియే కాదు. మిమ్ము, మానన్నిధానవర్తులజేసెద” నని యాతఁడు వాగ్దానము చేసెను.

అంత వారు “మూసా! తొలుత నీకట్టను క్రింద వైచె దవా ? మమ్ము వైవమందువా ?” యన

ఆతఁడు “మీరేవైపుడు” అనెను. వారికట్టలు క్రిందబడఁ గనే చూచినవారి కన్నులు మోహవశములై భయాక్రాంతము లయ్యెను. వారు గొప్పయింద్రజాలమును జూపిరి.

అప్పుడు మేము మూసాతో “నీకట్టను క్రిందఁ బడవే యుము” అంటిమి. అట్లాతఁడు చేసినంతనే యది వారికృత్రిమాన్యుత చర్యలను మింగివేసెను. కావున సత్యమునకు బలము కలిగి వారు చేసినది వృథ యయ్యెను. వా రచ్చోటనే యపజయము నొంది, పరాభూతులై తొలఁగి పోయిరి.

120. కాని, కొందఁడైంద్రజాలికులు వానికి సాష్టాంగపడి కీర్తించుచు, “మూసా హఠానులకు ప్రభువగు

జగన్నాథుని నమ్మితిమి ” అనిరి.

అప్పుడు ఫిరౌను వారితో “మాయనుజ్ఞ లేనిదే వానిని నమ్మితిరా ? ఇది ఈపురప్రజలను దఱిమివేయుటకై యిచటనే మీరు పన్నినపన్నాగము కాని, మఱియొకటి కాదు. కానిండు. మీ కేమి కారణలదో తుదకు తెలియఁగలదు.

నేను మీకాళ్లను చేతులను రెండుప్రక్కలను ఖండింపించెదను. పిదప మిమ్ముందఱను సిలువ నెక్కించెదను ” అనెను.

వారు “మాప్రభువునూచనలు మాకు రాఁగా వానిని నమ్మి నందుకుగదా నీవు పగతీర్చికొందువు ? మేము

మాప్రభువునొద్దకే మఱి పోయెదము. ప్రభువా ! మాకు

స్థిరత్వముఁ బ్రసాదించి దృఢభక్తులుగ మృతినొందున ట్లనుగ్రహింపు ” మనిరి.

అధ్యాయము 15.

అప్పుడు ఫిరౌనుప్రజలలోని నాయకులు “మూసాను, అతనిప్రజలను దేశములో వ్యాపింపజేసి యక్రమముల నేల పెరుగఁ జేసెదవు? వారిని, నీదేవతలను, నిన్నును నేల విడువఁజేసెదవు?” అనఁగా నాతఁడు “మేము వారిపురుషశిశువులఁ జంపించి స్త్రీశిశువులఁ బ్రతుకనిచ్చెదము. మేము నిశ్చయముగా వారిపై నధికారుల మయ్యెద ” మనెను.

మూసా తనప్రజలతో, “ఈభూమి దేవునిది. కావున దేవునికి మొఱిలిడి యొర్పు గలిగియుండుఁడు. తన కిష్టులైనకింకరుల కారఁ డీభూమి నిచ్చును. అతనికి భయపడువారికి సౌఖ్యసంతానములు కలుగును ” అనెను.

వారు “నీవు వచ్చినవిదపను, రాకపూర్వమును, మేము బాధింపఁబడితి” మనఁగా నాతఁడు “బహుశః మీప్రభువు మీశత్రువును జంపి, మిమ్ము వారలకు వారసులఁ జేసి, మీ రెట్లు సంచరింతురో చూడఁగలఁడు ” అనెను.

అధ్యాయము 16.

180. ఫిరౌనుప్రజలు భయపడియుంగు రనునుద్దేశముతో నప్పుడే వారికి తామమును కల్పించి, యేఫలములను దొఱకకుండఁ జేసితిమి.

వారికి మేలు గలిగినంతనే “ఇది మాకు రావలసినదే ” యనిరి. కాని, వారికి కీడు కలుగఁగనే మూసాను, నాతనిప్రజలను వారు శకునపక్షులని నిందించిరి. కాని, వారిశకునము లన్నియు దేవుఁ

డంపినవేకదా ! అయినను వారిలోఁ జాలమంది కది దెలియలేదు.

వా రప్పుడు “ మమ్ము మోహపెట్టుట కెన్నిసూచనలఁ గల్పించినను మేము నిన్ను నమ్మ ” మనిరి.

అంత మేము వారిపై తుపానును, మిడుతలదండును, చీడపురుగులను, కప్పలను, రక్తమును బంపితిమి. ఇవి స్పష్టచిహ్నములే యైనను వారు గర్వముతో సంచరించి పాపులైరి.

వారి నేదైన మహామారి యుంటినంతనే “ మూసా ! నీప్రభువు నీతోఁ జేసినయొడంబడిక ప్రకార మాతనికి మాఘటమునఁ బ్రార్థన సలుపుము. నీవు మహామారిని తొలఁగించినచో మేము నిన్ను నమ్మి యిస్రాయేలుసంతతిని నీతోఁ బంపివేయుదుము ” అనిరి.

మేము నామహామారిని మరల్చినంతనే దేవుఁడు విధించి యుండినకాల మంతరిః పఁగనే వారు తమమాటను తప్పిపోయిరి.

కావున, మేము వారిపై పగఁదీర్చికొని వారిని సమద్రమలో ముంచి చంపితిమి. వారు మాసూచన లసత్యములని వానిని లక్ష్య పెట్టకుండుటచేతనే యిట్లు చేసితిమి.

ఈరీతిగా మేము దీనులనొనర్చినవారికి ప్రాకృచ్ఛిమదేశముల నాశీర్వదించి ప్రసాదించితిమి. ఇస్రాయేలుసంతతివారు సహనపరులై యుండుటచే దేవుఁడు తనమాటను నిలిపికొనెను. మేమును ఫిరౌను యొక్కయు నాతనిప్రజలయు పనులను నిండ్లను నాశనమొనర్చితిమి.

అంత మే మిస్రాయేలుసంతతిని సమద్రము దాటింపఁగా వారు విగ్రహారాధనాపరులగు నొకజాతివారియొద్దకు వచ్చిరి. వారు “ మూసా ! వారిదేవతలవంటి మొకదేవుని మాకును నిర్మింపు ” మనఁగా నాతఁడు “ మీ రజ్ఞానులరు.

వా రాచరించుపూజ నాశనమగును. వారు చేయునదంతయు వృథ యగును ” అనెను,

140. అతడు “దేవుడు మిమ్మన్నిజాతులవారికంటే నధికులుగ నొనర్చియుండ నాతనిగాక వేతొకదేవుని మీకు కల్పింపవలెనా?” యనెను.

మేము మిమ్ము ఫిరౌను ప్రజలనుండి రక్షించునప్పుడు వారు మిమ్ము ఘోరముగ బాధించిరి. వారు మీపుత్రులఁ జంపి మీకుమార్తెలను బ్రతుకనిచ్చిరి. ఇందే మీప్రభువు మిమ్ము శోధించినాఁడు. దీనిని స్మరింపుడు

అధ్యాయము 17.

మేము మూసాతో ముప్పదిరాత్రులు కలిసియుండునని చెప్పి, నుజి పదిరాత్రులుకూడ నుంటిమి. ఇట్లాతడు తనప్రభువుతో నలువదిరాత్రులుండెను అప్పుడు మూసా తనసోదరుడగు హారునుతో “నీవు ప్రజలలో నా స్థానము నధిష్ఠింపుము. క్రమముగ వర్తింపుము. దుష్టులమార్గ మనుసరింపకుము” అనెను.

మూసాకూడ, మేమునిర్ణయించినకాలమున రాగా నతని ప్రభు వాతనితో మాట్లాడచు “నీవు నన్నుఁ జూడఁజాలవు. కాని, యాపర్యతనువంకఁ జూడుము. అదిస్థిరముగ నిలిచియుండినచో నీవు నన్నుఁ జూడఁగలవు” అనెను. దేవుడాయ పర్యతములో నావేళించినంతనే యది ధూళి యయ్యెను. మూసాయు మూర్ఛావశుఁడయ్యెను. అతనికి తెలివి వచ్చినంతనే “నీవు నైవసయుండ వగుదువుగాక ! పశ్చాత్తప్తుడనై నీవంక కే తిరిగెదను. నమ్మినవారిలో నేనే ప్రథముఁడ” నని యాతఁ డనెను.

అంత నాతడును, “మూసా ! ప్రజలందఱిలోను నీతో స్వయముగ మాట్లాడి నిన్నే నాయాజ్ఞాహరునిగ నెంచికొంటి. కావున నీకు నేను తెచ్చినదానిని స్వీకరించి కృతజ్ఞుండవు కమ్ము” అనెను.

అంతట మేము పలకలపై నన్నివిషయములఁగూర్చియు విధులను వ్రాసియుంచఁగా నాతఁడు “నీవు వీనిని స్థైర్యముతోఁ జేకొనుము. వానియందలి యపదేశములను సరిగఁ బరిపాలింపుఁ డని నీవృజుల కాజ్ఞ యిడుము—మీకు దుష్టులయావాసముఁ జూపెదను” అనెను.

భూమిపై నన్యాయముగ గర్వించియుండువారిని మానూచ నలనుండి తొలఁగించెదము. వారు మానూచనల నన్నిటినిఁజూచినను వారు వానిని విశ్వసింపరు. వారు పుణ్యమార్గమును గనుఁగొనినను దానిననుసరింపరు. తప్పిత్రోవం జూచి, దానినే పట్టెదరు. మానూచన లసత్యములుగ నెంచి వానిని పాటించకుండుటచేతనే యిట్లగును.

మానూచనలను, పరలోకమున నందఱును గలియుటయు ససత్యము లని వారు తలంచుటచే వారి కార్యములన్నియు వృథ యగును. వారికర్మల కనుగుణముగఁ గాక మఱియొకరీతి ఫలము వారికిఁ గలుగునా ?

అధ్యాయము 18.

అంత మూసాప్రజలు తమమూఢరణములతో స్వర్ణవికారమగు దూడను సఱచుచున్నదానిని చేసిరి. అది తమతో మాట్లాడఁ జాల కుండె ననియుఁ దమకు మార్గము జూపఁజాలకుండె ననియు వారు కనుఁగొనలేదా ? అయినను వారు దానిని దేవునిగఁ బరిగ్రహించి దోషులైరి.

కాని వారు పశ్చాత్తాపపడి, తమతప్పును గ్రహించి ‘మాపిభువు మమ్ము కనికరించి క్షమింపకున్నచో మేము నాశనము నొందకతీర’ దనిరి.

150. అంత మూసా కోప్పకొధములకు వశుఁడై వారియొద్దకు వచ్చి “నేను వెడలినతోడనే మీరు దుష్కార్యము నొనర్పితిరి.

మీప్రభువుతీర్పునకై తొందరపడుచున్నారా? ” అని పలకలను క్రిందఁబడవైచి తనసోదరునితల పట్టి తనవంకకు లాగి, “ సోదరా ! ప్రజలు నన్ను బలహీనునిగ నెంచి చంపఁ బ్రయత్నించిరి. నాశత్రువులు నన్నుఁ జూచి సంతోషింపఁ జేయకుము. నన్ను దోషులలోఁ జేర్చకుము.

“ ప్రభువా ! నన్నును నాసోదరుని ఊమియించి, నీకరుణకుఁ బాత్రులఁ జేయుము. కరుణాకరులలో నీవు శ్రేష్ఠుఁడవు ” అనెను.

అధ్యాయము 19.

హూడను దేవుఁ డని నమ్మినవారిని ప్రభునిక్రోధము వెంబడించునుగదా. వారి కిహలోకజీవనము లజ్జాకర మగునుగదా. అసత్యములఁ గల్పించువారి కిట్లే బహుమాన మిచ్చెదము.

కాని, తొలుత దోషులైనను, పిదప పరితాపమునొంది విశ్వసించినవారిని నీప్రభువు ఊమించి కరుణించును.

అంత మూసాకోపము చల్లారఁగనే యాతఁడు పలకల నెత్తికొనెను. దైవభీతిపరులకు వానిపై వ్రాయఁబడినవ్రాతయే రక్షణోపాయమును, దయాసంపాదకమును నగును.

పిదప మే మేర్పఱచినయొకసభకు మూసా డెబ్బదిమంది నెంచికొనెను. వారిని భూశంపము వెంబడింపఁగా నాతఁడు “ ప్రభో ! నీ కిష్టమైనచో వారిని నన్నును గూడ నిదివఱకే చంపియుండువు. మాలో మూర్ఖు లొనరించినదానికి మమ్ముఁ జంపెదవా ? ఇది నీశోధనగాని, మఱియొకటి గాదు. దానిమూలమున నీయిచ్చవచ్చినవారిని త్రోవఁ దప్పించి, యిచ్చవచ్చినవారికి సరిగ మార్గముఁ జూపుదువు. నీవు మాసంరక్షకుఁడవు ! కావున మమ్ము కరుణించి ఊమింపుము. ఊమించువారిలో నీ పుత్రముఁడవు.

మేము నిన్నే యాశ్రయించుకొని యున్నాము. ఇహలోకము నందును, బరలోకమునందును, నుత్తమమార్గ మేదో మాకొకట ప్రాప్తయించు మనెను. అతడు నేను నాయుష్షమువచ్చినవారిని శిక్షింతును. నాకరుణ యంతటను నిండి యున్నది. నాకు భయపడి, భిక్షము నొసగుచు, నాసూచనలను నమ్మి, ధర్మగ్రంథమునందను, సువార్త యందును వానిలో వ్రాయబడి యుండియు,

చదువురానిమాప్రవక్త ననుసరించువారికొకట దానిని ప్రాప్తయించెదను. అతడు వారికి సరియైనదానిని విధించి, కానివానిని నిషేధించి, భక్త్యభోజ్యములఁ దినుమనియు, నపవిత్రవస్తువుల ముట్టవల దనియుఁజెప్పి, వారిభారములను దింపి, వారిమెడలపైనున్న కాడులను దీసివేయును. అతనిని నమ్మి, యతనికి బల మొసగి, సహాయపడి యతనితోఁ బంపఁబడినజ్యోతి ననుసరించినవారికే శ్రేయస్సు కలుగును.

అధ్యాయము 20.

వారితో “ జనులారా ! స్వర్గమర్త్యముల కధిపతియగు దేవుని దూతను సుండి నేను. మీయొద్దకు వచ్చియున్నాను ! అతడు తప్ప మఱియొకదేవుడు లేడు. జీవింపఁజేయువాఁడును చంపువాఁడును నతడే ! కావున దేవునియందును, నాతనిప్రవక్తయందును, నమ్మకము గలిగియుండుడు. ఆప్రవక్త చదువురానివాఁడైనను దేవుని, నాతనిమాటను నమ్మియున్నాడు. మీకు సరియగురక్షణ దొఱకుట కొక కాతని ననుసరింపుడు.

మూసాప్రజలలో నితరులను సత్యమార్గమున నడపువారును, దానిప్రకారము సరిగ సంచరించుకొనువారును గొందఱున్నారు.

160. మే మిస్రాయేలులను బండ్లెందుజాతులవారిఁగా విభజించి

తిమి. వారు దాహమగుచున్నదని పల్కఁగా మేము మూసాతో
 “తాతిని నీకట్టితో తాకు” మని యంటిమి. అతఁ డట్లు చేయఁగా
 దానినుండి పండ్లండుఊటలు బయలుదేరిఁగా నాయాజాతులవారు
 తమతమయూటలను గనుగొనిరి. అంత మేము వారిని మేఘముల
 నీడక్రింద నుండఁజేసి యమృతమును వడగండ్లను పంపితిమి. “మేము
 మీకు పంపిన నుంచివస్తువులను దినుఁడు” కాని, వారు మా కేహఁ
 నియుఁ జేయలేదు. తమకుఁ దామే హాని చేసికొనిరి.

వారితో “ఈపురమున వసించి, యండు మీయిచ్చవచ్చిన
 దానిని భుజించి, క్షమాపణ వేడి, సాష్టాంగపడుచు ద్వారముఁ
 జొరుఁడు. అప్పుడు మేము మీతప్పులను క్షమించి సత్కార్యపరు
 లకు వృద్ధి నొసఁగెదము” అని చెప్పఁగా,

వారిలో దైవభీతి లేనివారు చెప్పఁబడినదానిని వేటుగఁ ద్రిప్పి
 వేసిరి. కావుననే వారిదుష్కార్యములకు మేము స్వర్గమునుండి
 మాకోపమును బంపితిమి.

అధ్యాయము 21.

సముద్రముప్రక్కనుండిన నగరమునుగూర్చి వారి నడుగుము.
 ఆపురవాసులు సాబతుదినము నుల్లంఘించిరి. వారా సాబతుదినమును
 పాలించినప్పు డగదలిచేపలు స్పృహముగావారికిఁ గనఁబడెను. కాని,
 యట్లు పరిపాలింపనప్పు డవి యదృశ్యములయ్యెను. వారు దుర్మార్గులు
 కావుననే వారి నట్లు శోధించితిమి.

దేవునిచే నాశనముచేయఁబడువారిని, ఘోరశిక్ష ననుభవించ
 వలసియున్నవారిని, నేల భయపెట్టెద వని వా రడిగినప్పుడు “దేవు
 నికి సమాధానము చెప్పుటకును, వా రతనికి భయపడుటకును” నని
 వారు బదులు చెప్పిరి.

వా రాభయనూచనలను మఱచిపోగా, దౌర్జన్యమును నిషేధించినవారిని మేము విడుదల చేసి, దుష్టులై యకార్యముల నాచరించినవారికి ఘోరశిక్ష విధించితిమి.

నిషేధింపబడినదాని నింకను గర్వముతోఁ జేయుచున్నవారితో “తరుమఁబడి యసహ్యముగఁ జూడఁబడు కోతులరుకం” డని యంటిమి.

అంత నీప్రభు వాయుశ్లాపై కీడుతెచ్చువారిని శిక్షించుటకు, రక్షణదినమునఁ గొందఱిని బంపెదమని చెప్పెను. నీప్రభువు శిక్షించుటకు వెనుదీయఁడు. అతఁడు క్షమాయుతుఁడు. కరుణాళుఁడు.

మేము వారిని జాతులుగా విడదీసితిమి. అందు గొందఱు న్యాయవంతులుఁ గొందఱు అన్యాయవంతులు నైరి. వారు మమ్ము చేరుసురను నుద్దేశముతో వారికి మంచివస్తువుల నిచ్చియు చెడువస్తువుల నిచ్చియు శోధించితిమి.

వారిపిదప మఱిగొందఱీభూమిపై వారిస్థానమున వచ్చిరి. వారికి “గ్రంథము” లభించెను. వా రిహలోకసౌఖ్యములఁ బొంది “మేము క్షమింపఁబడును” మని యందురు. అయినను వారికి తిరిగి యట్టిమంచివస్తువులు లభించినచో వానిని గ్రహింప వెనుదీయరు. కాని, సత్యముదప్ప మఱియొకటి చెప్పఁగూడదను నొడంబడిక సత్యగ్రంథముద్వారా వారికి తెలిసినయే యున్నదిగదా ! అయినను దానిని వా రింకను జనువుకొనుచుందురు. కాని, దైవభీతిగలవారలకు పరలోకవాస మెక్కుడులాభము కలది. ఇంకను మీకు బోధపడలేదా ?

170. సత్యగ్రంథము ననుసరించి ప్రార్థనల సలుపువుగ్యాత్ముల ఖహమూనమును మేము పోఁగొట్టము.

మే మాకొండ నొకనీడవలెఁ గదలింపఁగా వా రది తమపైఁ బడునేమో యని భయపడిరి. “మీరు భయపడియుండుటకై మేము తెచ్చినదానిని స్థిరచిత్తముతోఁ బరిగ్రహించి దానిలో నున్నదానిని జ్ఞాపక ముంచికొనుఁడు” అంటిమి.

అధ్యాయము 22.

సీతభువు వారిసంతతివారిని ఆదాముపుత్రులయధికారము నుండి తప్పించి, తమపైఁ దామే సాక్షులుగనుండఁ జేయుచు, “నేను మీప్రభువును గానా” యని యడుగఁగా, వారు “అవును. మేము చూచుచున్నాము” అనిరి. రక్షణదినమున మీరు “దీనిని మా శిష్యులను జెప్పియుండలేదు. కావుననే యశ్రద్ధ వహించితిమి” అని మీ రనకుండ మే మిట్లు చేసితిమి.

లేదా, మీరు “మాతండ్రులు దేవునితో నితరదేవతలఁ గూర్చి యుండిరి. మేము వారిసంతతివారము. మేము గర్వితుల మని మమ్ము నాశనము చేయుదువా ?” అని యందురేమో ?

మీరు దేవునియొద్దకు మఱివత్తురుగదా యని మేము మాసూచనల నిట్లు స్పష్టికరించుచుండుము.

మే మొకనికి మాసూచనలఁ దెల్పఁగా నాతఁడు వానిని లక్షింపక సైతాను ననుసరించి దుష్టుఁ డయ్యెను. అతనిచరితమును వారికిఁ దెలుపుము.

మా కిష్టమైనచో దానివలన నాతని మహిమాన్నతపదవిఁ దెచ్చియుండుము. కాని, యాతఁడు భూమిపై దేవులొడుచుఁ దన కామేచ్ఛలకే వశుఁ డయ్యెను. కుక్కను వెంటఁబెట్టినను, బెట్టకున్నను నాలుక వెళ్ళఁబెట్టును గదా, ఈతఁడు నట్టివాఁడే. మాసూచన లన

త్యములనువారందఱికి నిదియే యుపమానము. వా రాలోచించికొనుటకు వారి కీకథను దెలుపుము.

మాసూచన లసత్యము లనువారు దౌష్ట్యస్వరూపులు. వారు తమకుఁ దామే హాని చేసికొందురు.

దేవునిచే మార్గము చూపఁబడినవాఁడే రక్షణ నొందినవాఁడు. త్రోవ తప్పించినచో నతఁడు నష్టఁ డగును,

భూతములందును, మనుష్యులందును, మేము చాలమందిని నరకముకొఱకు సృష్టించితిమి. వారికి హృదయము లున్నవికాని, బోధ లేను. కం డ్లున్నవికాని చూడలేరు. చెవు లున్నవికాని, వినలేరు. వారు పశుప్రాయములు; మఱిత తప్పత్రోవఁ బట్టుచుందురు; లభ్యపెట్టరు.

180. దేవుని కత్యుత్తమబిరుదము లున్నవి. అతని నాబిరుదము లతో సంబోధించి, వారి నాక్షేపించువారినుండి దూరముగఁ దొలఁగి పొమ్ము. వారు చేసినదానికి వారే ఫలము ననుభవించుదురు.

మేము సృజించినజనులలోఁ గొందఱితరులను సత్యమార్గము నకుఁ ద్రిప్పి తామును న్యాయముగ వర్తించుచుందురు.

అధ్యాయము 23.

కాని, మాసూచన లసత్యములనువారిని, వారికిఁ దెలియకుండ సంతకంతకు నధోగతిపాలు చేసెదము.

వారి యాయుష్కాలము పెరుగుచున్నను, నాపన్నాగము ష్టాకమానదు.

వారిస్నేహితుఁడగు ముహమ్మదు పిశాచగ్రస్తఁ డయ్యెనని కదా వారు తలంతురు. కాని, సుష్టముగ భయసూచన దెల్పుటయే యాతనివిధిక్యత్యము.

స్వర్గమర్త్యాదిరాజ్యములును దేవుడు సృజించినసర్వవస్తువులును సంతరించు ననికదా వారు చూచుచుందురు ! కురాను నుపేక్షించినవారు మఱియేగ్రంథమును విశ్వసించగలరు ?

దేవుడు త్రోవదప్పించినవారి నెవ్వరును రక్షింపజాలరు ! వారి నాతడు భూమిపై సంభ్రమింపజేసి వ్యాకులపెట్టును.

అగంట యెప్పుడువచ్చునదిగా విధింపబడిన దని వారు నిన్నడుగుదురు. “అది నాపభ్రవునకే తెలియును. అతడుతప్ప మఱి వ్వరును దానిఁగూర్చి సకాలమునఁ జెప్పజాలరు. అది స్వర్గమర్త్యములపై పెద్దభారముగ నున్నది. అది యకస్మాత్తుగ తప్ప మఱియొకరీతిగ రాఁజూదు” అనుము. నీకును నాసంగతి తెలిసియున్నట్లు వారు మాటాడుదురు. “అది దేవునికిఁదప్ప నొరులకుఁ దెలియదు. కాని, చాలమంది దీనినిగూర్చి తెలియనివారై యున్నారు” అనుము.

నాకు మేలు కలుగఁజేయుదానిపైఁగాని కీడుగల్గించుదానిపైఁగాని యేయధికారమును లేకు. అది యంతయు దైవేచ్ఛయే. అతనిరహస్యములు నాకే తెలిసియుండినచో మంచికార్యములనే చేసి దుష్కార్యముల నంటియుండకుండును. కాని, యితరులకు భయ నూచన నిచ్చి, విశ్వాసులకు సువార్తను దెలుపుటయే నావిధి యైయున్నది” అనుము.

అధ్యాయము 24.

అతడు మి మొక్కపురుషునినుండియే సృజించినాడు. అతనితో నివసించుట కితనినుండియే యొకభార్యను పుట్టించినాడు. అతఁ డామెను గుర్తించినంతనే యామె స్వల్పభారమును వహించి యిటు నటుఁ దిరుగులాడెను. భారము హెచ్చైనంతనే వా రిరువురును “మాకు కళంకరహితుడగు శిశువు నొసగినచో మేము కృత

జ్ఞాతమైయుండు” మని వారిప్రభువగు దేవునితో మొఱపెట్టుకొనిరి.

190. కాని, దేవుడు వారికి కళంకహీనుఁడగుశిశువు ననుగ్రహించి నంతనే వారు తమ కారణము కల్పించినమేలునకు బదులుగా నాతనితో సమానులని యితరదైవములఁ గల్పించిరి. కాని, వా రాతనితో సమానులుగాఁ గల్పించినవారికంటె దేవుఁ డున్నతుడు!

ఆదేవతలు తా మెద్దానిని సృజింపఁజాలరు. తామే సృజింపఁ బడియున్నారు.

వారు తమ్ము రక్షించుకొనలేరు; ఇతరులను రక్షింపఁజాలరు. ఏమి ? యిట్టివారినా దేవునితో సమానులుగఁ జేర్చుట ?

మీరు వారిని ‘రక్షణమార్గమునకుఁ’ బిలిచిన, వారు విమృశ్యునుసరింపరు. మీరు వారిని బిలిచినను, నూరకున్నను, వారి కొక్కటే.

నిశ్చయముగా దేవునితో సమానులని మీరు చెప్పువారు మీవలె నాతని సేవకులే! నీవు వారినిఁగూర్చి పలుకునది సత్యమైనచో వారిని బిలుపుము; బదులు పల్కెదరేమో చూతము.

వారికి నడచుటకు పాదము లున్నవా ? గ్రహించుటకు చేతు లున్నవా ? చూచుటకు కన్నులున్నవా ? వినుటకు చెవులున్నవా ? “ఈ మీదేవతలను బిలుపుఁడు. మీరు నాపైఁ బన్నినపన్నాగము నాలసింపక పన్నుఁడు” అనుము.

దివ్యగ్రంథమును బంపినవాఁడు నాప్రభువగు దేవుఁడు కదా ! ఆతఁడే పుణ్యవంతులకు రక్షకుఁడు.

అతనిఁగాక మీరు యాచించునితరదేవతలు మిమ్ముఁగాని, తమ్ముఁగాని రక్షించుకొనఁ జాలరు.

మీరు వారిని “రక్షణమార్గము” నకుఁ బిలిచినచో వినరు. వారు నీవైపు చూచుచున్నట్లే కనఁబడును గాని, వారికి దృష్టి లేదు!

ఉత్తమకార్యముల నాచరింపుము ; క్రమమైనదానిని విధింపుము. అజ్ఞానులనుండి తొలగి యుండుము.

200. సైతాను నిన్ను దుష్కార్యములకుఁ బ్రేరేపించినచో దేవుని శరణు వేడుము. అతఁడు శ్రోత, జ్ఞాని !

సైతానుమాయ త మ్మాక్రమించుకొనినప్పుడు దేవునికి భయపడి యాతని స్మరించిన వారిదృష్టి నిర్మలముగ నుండును.

వారిసోదరు లింకను వారిని తప్పదారిలోనే యుంచి, తామును దానినుండి తప్పించుకొనలేరు.

నీవు వారికి కురా ననుసూచన నొకదానిని తేకయున్నచో “ ఏమి ! యింకను దానిని సృష్టింపలేదా ” యని ని న్నడుగుదురు. వారితో “ నేను నాప్రభువు పల్కినదానినే పల్కుచుండును. ఇది మీప్రభు వొసగినస్పష్టసాక్ష్యము. విశ్వాసుల కిది రక్షణోపాయము. దయాసంపాదకము.

కురాను పతింపఁబడుచున్నప్పుడు, కరుణను బడయుటకు వినుచు నిశ్శబ్దముగ నుండుము.

సాయంప్రాతలయందు సమ్రతతోడను, భయముతోడను ఉచ్చైస్వనముతోఁగాక, మెల్లగ నీలో నీవే దేవుని ధ్యానింపుము. అశ్రద్ధాపరులలోఁ జేరకుము.

నీప్రభువుచుట్టు నుండువా రాతనిసేవ నుపేక్షింపరు. వారాతని స్తుతించి యతనిమ్రోల సాష్టాంగపడుదురు.

సూరా 8 యుద్ధములోచేకూరినధనము.

మదీనా—75 పద్యములు—10 రుక్కులు.

అధ్యాయము 1.

దయాధాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

యుద్ధములోచేకూరినధనముఁ గూర్చి వారు నిన్నుఁ బ్రశ్నింతురు. వారితో, “అట్లుచేకూరినది దేవునిది, ప్రవక్తది. కావున దేవునికి భయపడి, దీనిని మీలోమీరె సరిచేసికొనుఁడు. మీరు విశ్వాసులైనచో దేవుని, నాతనిప్రవక్తను మన్నింపుఁడు.

దేవునినామ ముచ్చరింపఁబడఁగ నే తమహృదయములు భయముచే గంపించుచుండ, అతనిసూచనలు పఠింపఁబడుచుండఁగాఁ దమ భక్తి హెచ్చుగచు ప్రభువునందే విశ్వాసము స్థిరపఱచికొని,

ప్రార్థనలు సలుపుచు, మేము తమ కొసగినదానినుండి భిక్షము నిచ్చుచు,

ఉండువారే విశ్వాసులు. తమప్రభువునెదుట వారికిఁ దగిన యంతరువుచొప్పున స్థానమును, ఊమయు, క్షీదయాపూరితమగు నాహారమును సిద్ధముగ నున్నవి.

నిన్నొకసత్యసందేశముతో సీప్రభువు పంపుటయు, విశ్వాసులలోఁ గొందఱు దానికి విముఖులై యుండుటయు, జ్ఞాపక ముంచికొనుము.

తాము మృత్యువుముందఱకుఁ దీసికొనిపోఁబడి దానిని తమ యెదుటఁ జూచుచున్నట్లే మిక్కిలియు స్పష్టముచేయఁబడినసత్యమును గూర్చి వారు సీతో వాదములు చేసిరి.

రెండుసైన్యములలో నొకటి మీయధీన మగునని దేవుఁడు వాగ్దానము చేయుటయు, ఆయుధములు లేనివారు మీచేతఁ జిక్కవలె నని మీరు కోరుటయు మీరు జ్ఞాపక ముంచికొనుఁడు.

కాని, దేవుడు తనమాటలే సత్యము లని ఋజువుచేయుట కును, అవిశ్వాసులలోఁ జాలమందిని చంపివేయుటకును తలంచెను.

మీరు మీప్రభువుసహాయమును వేడఁగా నాతఁడు “వరు సలుతీరిన వేయిమందిదేవతలతో నీకు సహాయమయ్యెద ” నని బదులుచెప్పి, తనసత్యమే సత్య మని ఋజువుచేయుటకును, భక్తి హీనుల కిష్టము లేకున్నను విగ్రహారాధన నడుగంటించుటకును నిశ్చయించెను.

10. సహాయము దేవునినుండియే రాగలదు. అతఁడు శక్తిమం తుఁడు, బుద్ధుఁడును గదా! మీహృదయములకు నిబ్బరము గలిగించు టకు సువార్తగా నాతఁడు తనవాగ్దానము నంపెను.

అధ్యాయము 2.

అతని రక్షణసూచకమగునిద్ర) మి మ్మావరించినప్పుడు, మిమ్ముఁ బరిత్యజింతులఁ జేసి, సైతాను అంటుదోషమును బాపుటకు స్వర్గమునుండి మీపై జలమును వర్షించుటయును, మీహృదయ ములకు బల మొసగి, వానిమార్గముననే నడువఁజేయ నెంచుటయును,

నీప్రభువు దేవతలతో “ నేను మీతో నుండును. విశ్వాసము నుండి మఱలకుడు. అవిశ్వాసులహృదయములందు భయము నింపెదము ” అనుటయు జ్ఞాపకముంచికొనుము. కావున వారితల లను ప్రేమకొనలను నఱికివేయుము.

దేవుని, నాతనిప్రవక్తను వా నెదిరించుటచేతనే యిట్లు కావ లెను. దేవుని, నాతనిప్రవక్తను నెదిరించువాఁడు.....నిశ్చయ ముగాదేవుడు ఘోరశిక్షను విధించును.

“ ఇదిగో! ఇది నీకే! కావున దానిని రుచి చూడుము. అవి- శ్వాసుల కగ్ని బాధ కలుగఁనున్నది. ”

విశ్వాసులారా ! యవిశ్వాసుల సైన్యములు వరుసలుతీరి
మి మ్మెదుర్కొనునప్పుడు వారికి వె న్నియకుండు.

ఆదినమున యుద్ధము సేయుట కేప్రక్కకుఁ దొలఁగువాఁడుగాని,
మఱియొక సైన్యముతోఁ గలిసి పోరాడుటకుఁ దప్ప మఱియొక
రీతిగా వెనుకకుఁ దిరిగినవాఁడు దేవునికోపమునకుఁ బాత్రుఁ డగును.
నరకమే యతనికి వాసస్థాన మగును. అచటికిఁ బ్రయాణము దుఃఖ
సహితమై యుండును !

వారిని జంపినవాఁడు దేవుఁడుగాని, మీరు కారు. ఆబాణ
ములు దేవునివి కాని, నీవి కావు. దేవుఁడు శోత, జ్ఞాని. ఆతఁడు
విశ్వాసులను దయాపూర్వకముగా శోధించును.

అవిశ్వాసులపన్నాగములను దేవుఁడు సాగనీయకుండుటకే
యిది సుభవిందినది.

ఓమక్కావాసులారా ! మీకు తీర్పు కావలసినచో నిదిగో
తీర్పు. మీరు పోరాటము మానినచో శ్రేయస్సు కలుగును. మీరు
తిరిగి యారంభించినచో మేము నారంభించెదము. దేవుఁడు విశ్వా
సులపక్షమున నుండుటచే మీకు సైన్యము లెన్నియున్నను
లాభము లేదు.

అధ్యాయము 3.

20. ఓవిశ్వాసులారా ! ఇప్పుడు సత్యమును వింటిరికావున దేవుని,
నాతనిప్రవక్తను మన్నించి, యతనినుండి మఱలకుండు.

వినకయున్నను ' వినఁబడినది ' అనువారివలె నుండకుండు.

బోధపఱుచుకొనని చెవిటివారును, మూఁగవారును, తుచ్చ
మృగములవంటివారు.

వా రేపాటిమంచివా రని దేవునికిఁ దెలిసినను, దేవుఁడు వారిని తప్పక వినఁజేసియుండును. అట్లు వినఁజేసినను వారు తప్పక మెనుదిరిగి దూరముగఁ దొలగి పోయియుండురు.

విశ్వాసులారా! మీకు జీవనము నొసగుటకై పిలుచు నప్పుడు దేవునకును, నాతనిప్రవక్తకును, బదులు చెప్పుడు. దేవుఁడు మనుష్యునకును, నతనిహృదయమునకును, మాధ్యస్థ్యము వహించును. మీ రాతనియొద్దకే చేర్చుబడుదురు.

మీరు మోహవశులరు కాఁబోకుఁడు. మీలో నొక్కడువ్వు వర్తనులకే యది కలుగను. దేవుఁడు చాల కఠినశిక్షను విధించునని తెలిసికొనుఁడు.

మీరు స్వల్పసంఖ్యాకులై దేశములో బలహీనులుగ నుంటిరి. మనుష్యులు మిమ్ము పెకలింతురేమో యని మీరు భయపడితిరి. అప్పు డాతఁడు మిమ్ము చేకొని, మీకు బలము నిచ్చి, సహాయపడి, మంచివస్తువుల నిచ్చి, మీరు కృతజ్ఞులరుగా నుండురని తలంచెను. దీనిని స్మరింపుడు.

విశ్వాసులారా! దేవుని, నాతనిప్రవక్తను మోసగింపఁ జూడకుఁడు. మీపనులయందును, మీజ్ఞానమునందును, కాపట్యమును వహింపకుఁడు.

మీధనమును, మీపుత్రులును మిమ్ము మోహపెట్టుచున్నా రని తెలిసికొనుఁడు. దేవుఁడే మీకు గొప్పబహుమాన మీయఁ గలవాడు.

అధ్యాయము 4.

విశ్వాసులారా! మీరు దేవునికి భయపడినచో మీ మూర్ఖతఁడు విడుదలచేసి, మీపాపములఁ బాపి, మిమ్ము క్షమించును. దేవుఁడు దయానిధి!

80. అవిశ్వాసులు నీపై కుట్ర పన్ని, నిన్ను కారాగృహమున నుంచుటకును, లేదా చంపుటకును, లేదా నిన్ను దేశమునుండి వెడలఁ గొట్టుటకును, దలంచిరి. దీనిని జ్ఞాపకముంచికొనుము. వారు కుట్ర పన్నిన దేవుఁడును బన్నెను. పన్నాగములఁ బన్నువారిలో దేవుఁడు గొప్పవాడు !

మే మెన్నిసారులు సూచనలను వారికిఁ దెలిపినను వారు, 'ఇప్పుడు మాకు వినఁబడినది. మా కిష్టమైనచో మేమును నట్టి మాట నాడియుందుము. తప్పక యది తాతలనాటిప్రాతమాట.

దేవా ! ఇది నీవు వదించుసత్యమే యైనచో, స్వర్గమునుండి మాపై తాలవర్షముఁ గురిపింపుము. లేదా, మా కేదైనఘోరశిక్ష విధింపుము" అనిరి.

కాని, నీవు వారితో నున్నంతకాలమును వారిని దేవుఁడు శిక్షింపఁ దలంపలేదు. వారు క్షమాపణ వేడికొనినను, వారిని దండింప నెంచలేదు.

వారికి పవిత్రదేవాలయముపై సధికారము లేకున్నను, వారు విశ్వాసుల నచటికి చేరనియనందుకు వారినుండి దేవునిశిక్ష నేది యుఁ దప్పింపలేదు. దైవభీతిగలవారికే యాదేవాలయముపై సధికారము గలదు. కాని వారిలో చాలమంది కది తెలియదు.

వా రాదేవాలయమునొద్దఁ జేరి యీలలను, చప్పటలనుఁ గొట్టుటతప్ప ప్రార్థనలు సలుపదు. "అయిన మీ రవిశ్వాసు లైనందులకు శిక్షను రుచి చూడుఁడు."

మనుష్యులను దైవపథమునుండి తప్పించుట కవిశ్వాసులు ధనమును వ్యయపఱచుచుదురు. వారట్లే చేయనిమ్ము. పిదపఁ గాని, నిట్టూర్పులును, నపజయమును గలుగవు. అవిశ్వాసు లందఱును సరకములోఁ జేర్పఁబడుదురు.

అప్పుడు దేవుడు చెడ్డవారినుండి మంచివారిని విడదీసి, చెడ్డవారిలో కలహములఁ బుట్టింది, వారి నందఱను కలిపి నరకములోఁ గూలఁబ్రోయును ! వీరే నష్టులగువారు.

అధ్యాయము 8.

అవిశ్వాసులతో, “వారు తమయవిశ్వాసమును వీడినచో, జరిగినది క్షమింపఁబడును. కాని, వారందే యుండినచో పూర్వులు పొందినగతినే పొందుదురు !

కావున పోరాటము మానువలెకును, దేవునిమతమే సర్వత్ర నెలకొనువలెకును యుద్ధము చేయుము. వారు మానికొనినచో వారు చేయుదానిని దేవుడు చూచుచునే యుండును.

40. కాని వారు వెనుజూపినచో, వారికి దేవుడే సహాయకుఁడని తెలిసికొనుము. అతఁడు మంచిసహాయకుఁడు !

కాండము. 10

మీ రెన్నఁడైన కొల్లగొనినచో నం దైదవభాగము దేవునికిని, ప్రవక్తకును, దగ్గఱిచుట్టములకును, సనాథశిశువులకును, బీదలకును, మార్గస్థులకును, బంచిపెట్టుడు. మీరు దేవునియందును, సైన్యములు కలిసిననాఁడు మాకింకరులకు మేము జయమునొసగుటయందును, మీకు నమ్మక మున్నచో మీ రట్లు చేయుదురు. దేవుని కన్నివస్తువులపైనను శక్తి గలదు.

మీరు లోయదరిని, వా రావలిప్రక్కను, బిజారు మీకు

క్రిందుగా నున్నప్పుడు మీరు యుద్ధమునకుఁ గడంగియున్నచో తప్పక యోడియుండురు. అయినను దేవుడు తా ననుశాసించినదానిని నెఱవేర్చికొనుటకును, నశింపవలసినవాఁడు స్పష్టచిహ్నమును జూచియు నశించుటకును, ఆచిహ్నమునే చూచి జీవింపవలసినవాఁడు జీవించుటకును, మీరు యుద్ధమునకుఁ బ్రేరేపింపఁబడితిరి. దేవుడు వినుచుఁ దెలిసికొనుచునే యున్నాఁడు కదా!

దేవుడు వారిని స్వల్పసంఖ్యాకులుగ, కలలో మీకుఁ జూపియుండుటను జ్ఞప్తికిఁ దెచ్చికొనుడు. వారు చాలమందినిగా మీకాతఁడు గనఁబఱచినచో మీరు హృదయదౌర్బల్యము నొంది యావిషయమై వివాదముఁ జేసియుండురు. కాని, దేవుఁ డట్టిదానినుండి మిమ్ము తప్పించెను. హృదయమర్మము లన్నియు దేవుని కెఱుక.

మీరు యుద్ధమునఁ గలిసికొనినప్పుడును, కావలసినదానిని చేయుటకు వారిని మీకు స్వల్పసంఖ్యాకులుగను, తేజోగహితులుగను, గనఁబడఁజేయుటను స్మరింపుఁడు. అన్నివస్తువులును తుదకు దేవునియొద్దకే చేరును.

అధ్యాయము రి.

విశ్వాసులారా! మీరు పై న్యము నెదుర్చునప్పుడు, సిరముగ నిలిచి మీ శ్రేయస్సుకొఱకే దేవునినామమును సదా స్మరింపుఁడు.

దేవుని, నాతనిప్రవక్తను మన్నింపుఁడు. మీరు ధైర్యమెడలి యబజయము నొందకుండుటకు తగవులాడకుఁడు. సిరులై యొర్చిన వారితో దేవుఁ డుండును; కావున సహించి యుండుఁడు.

మిన్ను మన్నుఁ గానక మనుష్యులు తమ్ముఁ జూడవలెనని గృహములనుండి వెడలి దై వవధమునుండి యితరులను దప్పించు

మక్కావాసుల ననుకరింపకుండు దేవుడు వారికార్యములచుట్టును నిండియున్నాడు.

నైతాను వారికార్యములను సిద్ధముచేసి “ఈదినమున మీ మైవ్యరును జయింపలేరు. నేను మీకు సహాయము చేయుచు మీదగ్గఱనే యుండును” అనెను. కాని రెండు నైవ్యములు నభిముఖములైసంతనే, అతడు పరుగిడ మొదలిడి, “అమ్మా! మీరు నా కక్కఱలేను. అబ్బో! మీరు చూడనిది నాకుఁ గనబడుచున్నది. నాయనో! దేవుడనిన నాకు భయము. దేవుడు చాల కఠినముగ శిక్షించును” అనెను.

అధ్యాయము 7.

కపటులును, హృదయదుర్బలులును, “భక్తిపరులను వారిమతమే తప్పుతో”వఁ బెట్టినది. కాని దేవుని నమ్మినవాడు....” అనిరి. అపును గాని, దేవుడు శక్తియుతుడు, బుద్ధుడు !

50. దేవత లవిశ్వాసులఁ జంపునప్పుడు నీవు చూచిన బాగుండును. వారు వారిముఖములపై నను వీపులమీదను చలచుచు “అగ్ని బాధ ననుభవింపుడు.

మీరు మీచేతులతో ముందుగా పంపికొనినదాని కిదే యనుభవము” అందురు. దేవుడు తనకింకరుల కన్యాయము చేయడు.

ఫిరౌనుప్రజలయు, దేవునిసూచనలను నమ్మకుండినవారి పూర్వులయు స్థితివలెనే వీరిస్థితియు నున్నది. కావుననే దేవుడు వారు పాపముచేయుచుండఁగనే ఘట్టకొనెను. దేవుడు బలవంతుడు. అతడు కఠినముగ శిక్షించును.

దేవుఁ డనుగ్రహించినప్రజలు తమహృదయములలో నున్న దానిని మార్చికొనకుండినచో నింకను ననుగ్రహించుచునే యుండును ;

కావుననే యిట్లు జరుగును. దేవుడు వినుచుండును, తెలిసికొను చుండును.

ఫిరౌనుపృజలును, వారికిపూర్వము దేవునిసూచన లసత్యము లనినవారును నేస్థితిలో నుండిరో, వీరు నాస్థితియందే యున్నారు. కావున వారు పాపాత్ములై యుండఁగనే వారిని జంపితిమి ; ఫిరౌను పృజలను నీటిలోఁ దోసి చంపితిమి. వా రందఱును దుష్టవర్తనులే.

నమ్మక కృతఘ్నులై,

నీవు సఖ్యము నెఱపినను దానిని విడుచుచు, దేవునికి భయ పడనివారే తుచ్చపశువులు.

వారిని యుద్ధములో ఖైదీలనుగా నీవు తీసికొనినయెడల, వారిదురదృష్టమునకు వారిని వదలిపెట్టుము. వారి కిది యొకసూచన యగుఁగాక !

నీ కేజునలైనను మోసము చేయుదురని తలఁచినచో వారి యొడంబడికను వారిపై విసరివేయుము. మోసగాండ్రును దేవుడు పేమింపఁడు.

అధ్యాయము 8.

అవిశ్వాసులు మమ్ముఁ దప్పించుకొనఁగల రనుకొనకుండు. వారు దేవుని బలహీనునిజేయలేరు.

8. దేవునికిని మీకును శత్రువులైనవారికిని, వారితో నుండి మీకుఁ దెలియకున్నను దేవునికిఁ దెలిసినవారికిని, భయముపుట్టుటకు మీరు చేర్పఁగలిగినబలమును, పెద్దసైన్యములను, నాయత్తపఱుచుకొని యుండుండు. దేవునివిషయమై మీ రేమిలాభమును గోరియున్నారో య దంతయు మీకు చేకూఱును. మీ కన్యాయము జరుగదు.

వారు సంధికి దిగినచో మీరును సంధికి దిగుడు; దేవుని నమ్మి యుండుడు. అతఁడు శోత్ర, జ్ఞాని!

కాని, వారు మిమ్ము మోసపుచ్చు నంచినచో మీకు దేవుఁ డొక్కఁడే చాలును. తాను సహాయము చేసి, విశ్వాసులను సహాయపడఁజేసి, వారిహృదయములందైక్యతఁ గలుగఁజేసి మీకుబలము నొసగినవాఁ డాతఁడే; భూమియందలి ధనమంతయు వ్యయపెట్టియు మీరు వారియం దైకమత్యముఁ బుట్టింపఁజాలక యుండియుండురు. దేవుఁడు శక్తియుతుఁడు, బుద్ధిమంతుఁడును గావున, వారి నందఱినిఁ గలిపెను.

ఓ పృథక్తా! దేవుఁడును, ని న్ననుసరించువిశ్వాసులునే నీకు సహాయము చేయఁజాలుదురు.

అధ్యాయము 9.

ఓపృథక్తా! విశ్వాసులను యుద్ధమునకుఁ బురికొల్పుము. మీలో నిరువదిమంది కలిసి స్థిరముగ నిలిచినచో వారిలో రెండువందలమంది నోడింపఁజాలుదురు. మీలో నూర్గురు కలిసి వారిలో వేయిమందిని చంపఁగలుగుదురు. అవిశ్వాసులు జ్ఞానశూన్యులు.

మీ రిప్పు డెంతబలహీనులుగ నున్నారో దేవునికిఁ దెలియును; కావున నాతఁడు మీపనిని సులువుచేసినాఁడు. మీలో నూర్గురు స్థిరులై నిలిచినచో రెండువందలమందిని నిర్జింపఁగలరు. దేవుని యనుమతిచొప్పున మీలో వేయిమంది రెండువేలమందిని నుక్కఁడంపఁగలరు. ఓర్పుగలిగి స్థిరచిత్తులైనవారితో దేవుఁడుండును.

తాను భూమియం దనేకుల నఱికినఁగాని యేపృథక్తయుభై దీలను దీసికొన సమర్థుఁడు కాలేదు. మీరు క్షణభంగురములుగ నిహలోకఫలములఁ గోరుచున్నారు. దేవుఁడు మీకొఱకు పరలోకఫలములఁ గోరియున్నాఁడు. దేవుఁడు శక్తియుతుఁడు, బుద్ధుఁడు!

పూర్వ మప్పుడే దేవుడు శాసించి యుండనిచో మీరు గైకొనినపరిహారమునకు గొప్పశిక్ష నొందియుందురు.

మీరు కొల్లగొనినదానిలో న్యాయవంతములగు సద్వస్తువుల భజింపుడు. దేవునికి భయపడుడు. అతడు దయాళుడు. కరుణాళుడు.

అధ్యాయము 10.

70. ప్రవక్తా, సీచేతఁ జిక్కినఖైదీలతో “మీహృదయములలో దేవుఁ డున్నాఁ డని మీకుఁ దెలిసినయెడల మిమ్ములనుండి తీసికొనిన దానికంటె నన్నియో రె లైక్కువగ మీఁకిచ్చి టమించును. దేవుడు టమాయుతుఁడు, కరుణాళుడు” అనుము.

కాని, వారు నీపై కుట్ర) పన్న నెంచినచో వా రంతకుఁబూర్వమే దేవునిపైఁగుట) పన్నియున్నారు. కావుననే నీకు వారిపైశక్తి సతఁ డిచ్చియున్నాఁడు. దేవుడు జ్ఞాని, బుద్ధుడు.

నమ్మి, గృహములవిడిచి, తమసర్వస్వమును దేవునికొఱకు వినియోగించినవారును, ప్రవక్తను స్వీకరించి యాతనికి సహాయము చేసినవారును, నిశ్చయముగా దగ్గఱచుట్టములయ్యెదరు. నమ్మినవారయ్య గృహముల విడనివారు దేశమునుండి పాటిపోవువఱకును, మీతో నెట్టిచుట్టఱికమును గలిగియుండరు. వారివిశ్వాసము నాధారముచేసికొని, వారు మీసహాయము వేఁడినచో మీరు సంధిచేసికొనినజనులపైఁ దప్ప వారికి సహాయపడుట మీవిధి యైయున్నది. దేవుడు మీ రొనరించుకార్యములను జూచుచునే యుండును.

అవిశ్వాసు లొండ్వారులకు సహాయము చేసికొందురు. మీరును మీలో నట్లు చేసికొనినచో దేశమునందు పరస్పరకలహములును, దౌర్జన్యమును పబలఁగలవు.

కాని, విశ్వాసులై దేశమునుండి పాటిపోయి దైవమార్గమున యుద్ధము సలిపి, ప్రవక్తకు రక్షణస్థాన మొసగి, సహాయపడిన వారే భక్తులు. వారికి దయయు, మంచియాహారమును దొరుక నున్నది.

తొలుతఁగాకున్నఁ దరువాత నైనను విశ్వసించి దేశమును వదిలి వెళ్లి నీప్రక్క నిలిచి పోరాడినవారుఁగూడ నీవారే. రక్త సంబంధమే దగ్గఱసంబంధము. ఇది దైవగ్రంథములోనివాక్యము. నిశ్చయముగా దేవుడు సర్వజ్ఞుఁడు.

సురా 9. పాపమోక్షణము.

మదీనా. 129 పద్యములు.-16 రుక్కులు.

అధ్యాయము 1.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగుదేవునిపేర.

బహుదైవారాధకులగు నరబ్బులలో మీకు స్నేహితులుగా నున్న వారికి దేవునివలనను, ప్రవక్తలవలనను, పాపమోక్షణము కలుగఁగలదు.

కావున మీరు నాలుగుమాసములు యథేచ్ఛగా దేశములో తిరుగుఁడు; కాని, మీరు దేవుని బలహీనునిగాఁ జేయఁజాల రని తెలిసికొనుఁడు. నమ్మనివారిని దేవుడు సిగ్గులవాలు చేయును.

ఆ మహాయాత్రాదినమున బహుదైవారాధకులతో దేవుఁడును, నాతినిప్రవక్తయు, నెట్టిప్రసక్తియుఁ గలుగఁజేసికొన రని

దేవుడును బ్రవక్తయుఁ బ్రకటన చేయుదురు ! కావున, మీరు దేవుని వంకఁ దిరిగినచో శ్రేయస్సు కలుగును. మీరు మఱిపోయినంత మాత్రమున దేవునిబల మిసుమంతయుఁ దగ్గిపోదని తెలిసికొనుఁడు. అవిశ్వాసులకు ఘోరశిక్ష కలుగఁగల దని ప్రకటింపుము.

ఇది మీరు స్నేహము చేసినట్టియు, మీ రెల్లప్పుడును తోడ్పడుచుండినట్టియు, మీపై నొరులకు సహాయముచేయునట్టియు, బహుదైవారాధకులకుఁ జెప్పఁబడినది కాదు. కావున, వారు మీతో నొడఁబడి యున్నంతకాలమును వారితో సఖ్యపడియే యుండుఁడు. తనకు భయపడువారిని దేవుడు ప్రేమించును.

అపవిత్రమాసములు గతించినంతనే దేవునితో నితర దైవములఁ జేర్చువారు మీ కెచట కంటఁబడినను జంపివేయుఁడు. వారిని పట్టుకొని, వారిని ముట్టడించి అన్నివిధములుగను వారికై పొంచి యుండుఁడు. వారు నీమతమును స్వీకరించి, ప్రార్థనలు సలిపి, విధింపఁబడినభిక్షము నిచ్చినచో వారిని వారిదారిని విడిచిపెట్టుము. దేవుడు దయాదాక్షిణ్యమూర్తి.

దేవునితో నితర దైవములఁ జేర్చువాఁ డెవఁడైనను మిమ్ము తలదాచికొనుటకు తా వడిగినచో, అతఁడు దేవునివాక్యమును వినుటకై కోరినతా వొసంగి, పిదప తననిరపాయస్థానమునకుఁ బోనిండు. వారజ్ఞానులు కావుననే యిట్లు చెప్పియున్నాము.

అధ్యాయము 2.

పవిత్రదేవాలయముదగ్గఱ మీతో స్నేహము నెఱపినవారు తప్ప, దేవునితో నితర దైవములఁ జేర్చువారు దేవునితోడను, నతని ప్రవక్తతోడను, నెట్లాడఁబడి యుండఁగలరు? వారు మీయొడ విశ్వాస

ముతో వర్తించునంతవఱకును మీరును వారియెడల విశ్వాసముగలిగి వర్తింపుడు. తనకు భయపడువారిని దేవుడు ప్రేమించును.

వారు మీపై చెలరేగినచో రక్తబంధమునుగాని, భక్తిబంధమునుగాని పాటింపనప్పుడు వారెట్లాడఁబడి యుండఁగలరు? వారు మిమ్ము మాటలతోనే తృప్తిపఱచెదరుకాని, వారిహృదయములు దుష్టములు. వారిలో చాలమంది దుష్టవర్తనులు.

వారు దేవునిసూచనలను తుచ్ఛధనమున కమ్మివేసి యితరుల నాతని మార్గమునుండి తప్పింతురు. వారు చేయునదంతయు దౌష్ట్యమే!

10. విశ్వసించినవానియందు వారు రక్తబంధమును గాని, భక్తిబంధమును గాని పాటింపరు. ఏదే యాజ్ఞోల్లంఘనాపరులు.

కాని, వారు దేవునివంకఁ దిరిగి, ప్రార్థనచేసి, విధింపఁబడిన ద్రవ్యమును చెల్లించినచో మీమతసోదరులగుదురు. బోధపఱచుకొను వారికి మానూచనలను స్వప్రపఱచుచుందుము.

వారు మీతోసఖ్యము నెఱపి, పిదప తమప్రమాణములను తప్పుచు మీమతమును దూషించినయెడల, నాయవిశ్వాసులలోని మొనగాం ద్రూరకొనునట్లు యుద్ధము చేయుడు. వారేప్రమాణములకును కట్టుపడరు.

తమప్రమాణములను తప్పి, మీప్రవక్తను పాటఁద్రోల నుద్దేశించి, తొలుత మిమ్మే యెదిరించినమ్మావాసులపై పోరు సల్పరాదేమి? వారనిన మీకు భయమా? మీరు విశ్వాసులైనచో దేవునికే మీరు భయపడ నర్హులు.

కావున, వారిపై యుద్ధము చేయుడు. దేవుడు వారినిమీచేతులతోనే శిక్షింపఁజేసి, సిగ్గులపాలేసి, వారిపై మీకు విజయము చేకూర్చి, విశ్వసించిన హృదయములకుఁ దగిలిన గాయములను మాన్పును.

వారిహృదయములందలిక్రోధము నాతఁడు హరింపఁగలఁడు. దేవుఁడు తనయిచ్చవచ్చినవారివంకకు తిరుగుచుండును. దేవుఁడు జ్ఞాని, బుద్ధుఁడు !

మీలో ధైర్యముతోఁ బోరు సలిపినవా రెవరో, దేవుని, నాతనిప్రవక్త, విశ్వాసులను దప్ప నితరులను స్నేహితులుఁగఁ జేసికొనినవా రెవరో, యింకను దేవుఁడు తెలిసికొనకుండఁగనే, మీరు విడనాడఁబడుదు రని తలంచుచున్నారా ? దేవునికి మీరు చేయు సర్వకార్యములును దెలియుచునేయున్నవి.

అధ్యాయము 3.

దేవునితో నితరదైవములఁ జేర్చి, తమయవిశ్వాసమునకుఁ దామే సాక్షులగువారు దేవునియాలయములను దర్శింప వీలులేదు. వీరిపను లన్నియు వృథా యగును. వా రగ్నియందే శాశ్వతముగ పసింపవలయును.

దేవునియందును తుదిదినమునందును, సమ్మకము గలిగి, ప్రార్థనలసల్పుచు, విధివిహితమగుభిక్షము నొసగుచు, దేవునికితప్ప నితరులకు భయపడనివారే దేవునియాలయముల దర్శింపవలయును. వీరు సరియగుమార్గమున నడిపింపఁబడినవారై యుందురు.

యాత్రికులదాహముఁ దీర్చి, పవిత్రదేవాలయమును దర్శిం చుటయు, దేవునియందును తుదిదినమునందును సమ్మకము గలిగి దేవునిమార్గమున యుద్ధముచేయుటయు నొకటే యని తలంతురా ? దేవుఁ డీరెండింటిని సమానములుగాఁ దలంపఁడు. అక్రమవర్తనులకు దేవుఁడు మార్గముఁ జూపఁడు.

20. విశ్వసించి గృహములను వీడి, తమద్రవ్యములను, దేహములను, భగవదర్పణము చేసినవారు దేవునివలన సత్యుచ్చసాన

మును గాంచఁ గలుగుదురు. వీరే సుఖులై యుండఁగలుగువారు.

తనయిష్టముచొప్పున ప్రభువు తనయొద్దనుండి, కరుణావార్తను నిత్యసౌఖ్యప్రదాయకములగు నుద్యానవనములను వారికి పంపును.

వా రందు శాశ్వతముగ వసింపఁగలరు. దేవుడే హెచ్చుగ బహుమాన మీయఁగలుగువాఁడు.

విశ్వాసులారా ! భక్తిపరులు గాక భక్తిహీనులై యుండినచో మీతండుప్రలయను సరే, సోదరులైనను సరే, వారితో స్నేహము చేయకుండు. వారితో స్నేహముచేసినవారు నష్టవర్తను లగుదురు.

“మితండులు, కొడుకులు, అన్నదమ్ములు, భార్యలు, బంధువులు, మీరు గడిచినధనము, చెల్లకపోవు నేమో యని మీరు భయపడుసరకులు, మీరు క్రీడించుగృహములు, ఇవి దేవునికంటెను, నతనిప్రవక్తకంటెను, అతనిమార్గమున మీరు పడుశ్రమకంటెను, మీకు ప్రియతరము లైనయెడల, దేవుండు తనపని నారంభించువఱకును వేచియుండుండు. భక్తిహీనునకు దేవుండు దారిచూపఁడు” అనుము.

అధ్యాయము 4.

అనేకయుద్ధభూములందు దేవుండు మీకు సహాయపడి నాఁడు. నూనైనదగ్గఱ యుద్ధమైననాఁడు మీ రధికసంఖ్యాకులము గదా యని గర్వించితిరి. కావున నక్కడ మీకు కార్యములేకపోయెను. విశాలమైన భూమియంతయు మీకు మిక్కిలి సన్నగిల్లిపోయెను. అంతట మీరు వెనుదిరిగి పరుగిడసాగితిరి.

అట్టిసమయమున దేవుండు, తనప్రవక్తకును, విశ్వాసులకును, విశ్రాంతిని కలుగఁజేసి, మీకుఁ గనబడకుండ గొప్పనై న్యముల

నంపి యవిశ్వాసులను శిక్షించెను. ఇదియే యవిశ్వాసులకు బహు మానము !

ఇతముందును దేవుడు తనయిచ్చవచ్చినవారికి సుముఖుడై యుండును. దేవుడు దయాదాక్షిణ్యమూర్తి.

విశ్వాసులారా ! దేవునితో నితరదైవములఁ జేర్చువారే యపవిత్రులు ! కావున, నీసంవత్సరము గతించువఱకును, పవిత్రదేవాలయమునొద్దకు వారిని రాసీయకుడు. మీకు కఱవు కల్గినచో దేవుడే దయతో మీకు సర్వము నొసగును. అతడు జ్ఞాని. బుద్ధుడు !

దివ్యగ్రంథము పంపఁబడినను, దేవునియందును, తుదిదినము నందును నమ్మకము లేక, దేవుడును, నాతనిప్రకృత్యు నిషేధించిన దానిని నిషేధింపక, సత్యము నవలంబింపక యుండువారు, తమచేత నుండు ధనమునుండి పరిహారమును చెల్లించి నమ్మిలగువఱకును, వారిపై యుద్ధముచేయుట మానకుడు.

అధ్యాయము 5.

30. ఉజైరు దేవునికుమారుడని యహూదీ లందురు. నసాసీలు మెసయా దేవునిపుత్రుడందురు. వారినోటినుండి వెలువడుమాట లిట్టివే ! ఈమాటలు పూర్వ మవిశ్వాసులు పల్కినవానిని పోలి యుండును. వారిపై దేవుడు యుద్ధముచేయుఁగాక ! వారు మార్గము నుండి యెంతయో తొలఁగింపఁబడినారు !

ఏకేశ్వరునే యారాధింపుడని చెప్పినను, తమగురువులను, పకీరులను, మరియుమ్మకుమారుడగు మెసయాను, వారు దేవునితోఁ గూడఁ బ్రభువులుగాఁ జేకొందురు. అతడుతప్ప మఱియొక దేవుడు

లేడు ! వా రాతనితోఁ జేర్చినదెల్ల నాతనిమహిమకుఁ జాలదూరముగ నుండునుగదా !

వారు దేవునిజ్యోతిని తమనోటితో నార్పివేయఁ జాతురు. లవిశ్వాసుల కిష్టములేకపోయినను దేవుఁడు తనజ్యోతిని మఱితఁ ప్రజ్వలించఁజేయుచుండును.

దేవునికి భాగస్థులను కల్పించువారి కిష్టములేకున్నను, నితర మతము లన్నిటిపైనను విజయముగాంచుటకై తనప్రవక్తద్వారా రక్షణోపాయమును, సత్యమతమును బంపినవాఁడతఁడే.

విశ్వాసులారా ! గురువుల మనియు, యతీశ్వరుల మనియుఁ జేరుపెట్టుకొనినవారిలో చాలమంది దంభపరులై మనుష్యునిధనమును మింగివేయుచు, వానిని దైవపథమునుండి తప్పించుచుండురు. కాని, పెండి బంగారములను పాతులువేసికొని, దేవునిమార్గమున వ్యయము చేయనివారికి ఘోరశిక్ష కలుగనున్నదని చాటి చెప్పము.

అధినమున వారిధనములను నరకాగ్నిలో కఱిగించి వారినుడుటను, పృక్కలను, వీఁపులమీఁదను, వానితో చుఱకలు వేయుదురు....“మీరు దాచికొనినధనము లివియే. కావున మీధనములను రుచిచూడుఁడు.”

దైవగ్రంథముప్రకారము స్వర్గమర్త్యముల నాతఁడు సృజించిన నాఁటినుండియు, మానములసంఖ్య పండ్రెండై యున్నది. అందులో నాల్గు పవిత్రమానములు. ఇదియే క్రమమైనపద్ధతి. కాని, యీవిషయమై వివాదము సలిపి యొకరికొకరు హాని చేసికొనకుండు. దేవునితో నితరదైవములఁ జేర్చువారు మి మ్మెదిరించినట్లే, యన్నిమానములయందును, వారిపై యుద్ధము చేయుండు. దేవుఁడు తనకు భయభదువారితో నున్నాడని తెలిసికొనుండు.

అధికమాసములను కల్పించుట కేవలము భక్తిరాహిత్యము వలన గలిగినదే. భక్తిహీనులు దానివలన తప్పలోఁ బడిపోదురు. వారు దాని నొకసంవత్సరమునఁ గలిపి, మఱియొకదానియందుఁ గలుపక, దేవుఁడు పవిత్రముచేసినమాసములసంఖ్యను పూర్తిచేయ నెంచి, దేవుఁడు నిషేధించినదాని నిట్లు చేయుచుందురు. వారిదుష్కారములను నైతాను వారికొఱకు సిద్ధపఱచియే యున్నాఁడు. విశ్వసింపని వారికి దేవుఁడు దారిజూపఁడు.

అధ్యాయము 6.

విశ్వాసులారా ! “దేవునిమార్గమున యుద్ధమునకు బయలుదేరు” డని మీతోఁ బల్కుగా మీరు భూమిలోనికి కుంగిపోయినట్లగుటకు మీ కేమి యావేశించినది ? ఏమి, పరలోకజీవనముకంటె నిహలోకజీవనమే శ్రేష్ఠమనుచున్నారా ? పరలోకఫలము ముందట నిహలోకఫలము చాల స్వల్పము.

మీరు యుద్ధమునకు నడువనిచో మీ మూతఁడు ఘోర బాధలపాలు చేయును. మీస్థానమున నితరప్రజలను నిలుపును. మీ రాతిని కేహనియుఁ జేయఁజాలరు. అతని కన్నిటిపైనను శక్తి కలదు.

40. మీరు ప్రవక్తకు సహాయపడకున్న నేమి ?... .. అవిశ్వాసు లాతనిపాఱఁదోలఁగా మఱియొక్కని మాత్రమే వెంటఁబెట్టికొని వెడలిపోయినప్పుడును, వారిరువురు నొకగుహలో దాగియున్నప్పుడును, ప్రవక్త తనస్నేహితులతో “దేవుఁడు తనతో నున్నాఁడు. చింతిల్లకుము” అని చెప్పనపుడును దేవుఁ డాతనికి సహాయము చేసి యుండెను. దేవుఁ డాతనికి శాంతి కలుగఁజేసి, మీకు కనఁబడని సైన్యములతో నాతనికి బలము నిచ్చి, అవిశ్వాసులఘాట క్రిందగు

నట్లును, దేవునిమాట మీఁ దగునట్లును, చేసియుండెను. దేవుఁడు శక్తిమంతుఁడు, జ్ఞాని.

మీలో పిన్నులును పెద్దలును తమధనమును, దేహములను దేవునిమార్గమున వినియోగించుచు యుద్ధమునకు వెడలుఁడు. ఇది మీకు తెలిసినచో శ్రేయస్సు కలుగును.

ఎంతో ప్రయాణము చేయనక్కఱలేక లాభము వెంటనే కలిగినచో వారు నిన్ననుసరించియుందురు. కాని, వారికి దారి పొడవుగ నున్నట్లు తోచెను. అయినను వారు “మాకు శక్తియుండినచో మీతో తప్పక వచ్చియుండు” మని దేవునియాన ప్రమాణము చేయుదురు. వా రాత్మవినాశకులు ! వా రసత్యవంతు అనుసంగతి దేవునికిఁ దెలియును.

అధ్యాయము 7.

దేవుఁడు నిన్ను క్షమించుఁగాక ! వారు సత్యముఁ బట్కుచున్నారో, యసత్యము వచించుచున్నారో నీకు తెలియకుండఁగనే వారి నేల యిటనుండి పోనిచ్చితివి ?

దేవునియందును తుడిదినమునందును నమ్మకముగలవారు, తమధనముతోను దేహములతోను, యుద్ధముచేయుటనుండి తప్పింపుమని కోరరు. తనకు భయపడు వారిని దేవుఁడు తెలిసికొనును !

దేవునియందును, తుడిదినమునందును, విశ్వసింపక, హృదయములను సందేహములతో నింపి, వారిసందేహములలో నిటునటు తల్లడిల్లువారే యింటినుండి పోవ ననుజ్ఞ వేడుచురు.

వారు యుద్ధభూమిని ప్రవేశింపనెంచియే యుండినచో యుద్ధసామగ్రిని సిద్ధపఱచుకొని యుండరా ? వారు యుద్ధమునకు వెడలుట దేవుని క్షిప్రములేక పోవుటచేతనే వారిని వెనుకకు తగ్గఁజేసి, వారితో,

“ కూర్చుండువానితో నింటియొద్దనే కూర్చుండు ” డని చెప్పెను.

వారే మీతో యుద్ధమునకు వచ్చినయెడల మీకు భారమై యిటునటు నడావడిగఁ దిరుగుచు మిమ్ము యుద్ధవిముఖులఁ జేయఁ బ్రయత్నించియుందురు. మీలోఁ గొందఱు వారికి చెవియొగ్గి యుందురు. దుష్టు లెవరో దేవునికిఁ దెలియును.

పూర్వము, వారు ద్రోహము నెంచి, మీకార్యములకు భంగపాటు కలిగించిరి. తుదకు సత్యము గోచరమయ్యెను. వారి కిష్టములేకపోయినను దేవుని యాజ్ఞ సుప్రముచేయఁబడెను.

వారిలోఁ గొందఱు సీతో “న న్నింటినుండి పోనిమ్ము. నన్ను శోధనకు పాలుచేయకుము ” అందురు కాని, వా రంతకుఁబూర్వమే శోధనకుఁ బాల్పడియుండిరి కారా? నిశ్చయముగా నవిశ్వాసులను నరకము చుట్టికొనును.

50. నీకు జయము కలిగినచో వారు దుఃఖింతురు. అపజయమే కలిగినచో “ ఇట్లగునని మే మిదివఱకే యనుకొంటిమి ” అనుచు వెనుదిరిగి సంతోషింతురు.

“ దేవుడు మా కుద్దేశించినది తప్ప మఱేదియు మాకు సంభవింపదు. అతఁడు మా కధినాథుఁడు. విశ్వాసులు దేవుని నమ్మియుందురు గాక !

మాకు శ్రేష్ఠమగు జయమో మరణమో కాక మఱియొకటి కలుగుటఁ జూడవలెనని వేచియున్నారా? అయినను, మీకు దేవుని నుండియు మాచేతులనుండియుఁ గలుగఁజూపుశిక్షకొఱకు వేచియుం దుము. మీరు కనిపెట్టుకొనియుండుఁడు, మేమును కాచికొని యుందుము.

“మీరు మనస్ఫూర్తిగనో, నిర్బంధముచేతనో పూజలు సల్పు చుందురుగాని, దుష్టులగుటచే మీపూజలు పరిగ్రహింపఁబడవు ” అనుము,

వారు దేవుని, నాతనిప్రవక్తను నమ్మక యాలసించికాని, తమప్రార్థనావిధి ననుష్ఠింపక నిర్బంధముచేతగాని, పూజల సల్పకుండుటచేతగాని, లేకున్నచో వారిపూజలు పరిగ్రహింపఁబడియుండుట కేయాటంకమును లేదు.

కావున వారిభాగ్యమును, వారిసంతతిని జూచి యచ్చేరువు నొందకుము. ఈవిధముగా నిహలోకములోనే వారిని శిక్షింపవలెననియు, వా రవిశ్వాసులుగ నుండఁగ నే వారియాత్మలు వారిని వీడవలెననియు, దేవుఁడు నిశ్చయించియున్నాఁడు.

వారు మీవార మని దేవునియానఁ బ్రమాణము చేసెదరుగాని, మీవారు కారు. మీకు భయపడిమాత్రమున్నారు.

వారి కొకనిరుపద్యప్రసాసమో, గుహలోఁ దాఁగియుండుటకు చోటో, కనఁబడినచో వా రచటికి తొందరగాఁ బోవుదురు.

భిక్షావిషయమై వారిలోఁగొందఱు నీపరువు తీయుదురు. వారికి నీవు తావిచ్చినచో తృప్తిబొందియుందురు. కాని, యీయకున్నయెడల కోపావిష్టు లగుదురు.

వారు తమకు దేవుఁడును, నాతనిప్రవక్తయు ననుగ్రహించిన దానితో తృప్తినొంది “దేవుఁడే మాకు చాలును! దేవుఁడును నాతనిప్రవక్తయుఁ గూడ తమదయను మాకుఁ బ్రసాదించుదురు. దేవునికే మామొఱలను విన్నవించుకొనుచున్నా” మనియనినచో సంతయో బాగుండును.

అధ్యాయము 8.

60. కాని, భిక్ష మనునది నిరుపేదలకును, కష్టములో నున్న వారికిని, దానిమీఁదనే యాధారపడి యుండువారికిని, తమహృదయములను దృఢభక్తికి మఱల్చుకొనినవారికిని, సప్తపరిహారముకొఱ

కును, సభమధులకును, దైవకార్యములకును, పాంథులకును, మాత్రమే యాయవలయును. ఇది దేవునియాజ్ఞ. దేవుడు జ్ఞాని, బుద్ధుడు.

వారిలోఁ గొందఱు పవిత్రకు హాని చేసి “ఈతఁడు మేము చెప్పికొనినదంతయు, వినివేయుచున్నాడే” యందురు. “మీరును మంచినే వినుచుందురు గాక! అతఁడు దేవుని, విశ్వాసులను, సమ్మియున్నాడు. విశ్వసించినవారియెడ నాతఁడు కరుణామయుఁడు” అనుము. దేవునిపవిత్రకు హానిచేయువారు దుఃఖికరమగు శిక్ష ననుభవింపగలరు.

మిమ్ము సంతోషపెట్టుటకే వారు దేవునియాన ప్రమాణము చేయుదురు. వారు విశ్వాసులైనచో సంతోషపెట్టఁబడుట కర్హులు దేవుఁడును, నతని పవిత్రమునే.

దేవుని, నతనిపవిత్రము నెదిరించువారికి నరకాగ్నియే ప్రాప్తమగు ననియు నందు వారు శాశ్వతముగ వసింపవలయు ననియు, వారికిఁ దెలియదా? ఇదియే మిక్కిలి లజ్జాకరము!

తమహృదయములలో నున్నదానిని స్పష్టముగ బయలుపెట్టు నొకవాక్యము పంపఁబడునేమో యని కపటులు భయపడుచుదురు. “మీరు హేళనచేసిన చేయుదురుగాక! మీరు దేనికి భయపడుచున్నారో దానిని దేవుఁడు వెలిబుచ్చును” అని వారితో ననుము.

నీవు వారిని ప్రశ్నించినయెడల “మే మేదో వినోదమున కట్లు ప్రసంగించినా” మని వారందురు. “ఏమి! దేవుని, నాతని పవిత్రము, నాతనినూచనలను, హేళన చేసెదరా?” అని వారి నడుగుము.

మీరు సాకులఁ గల్పింపకుఁడు. భక్తిని విడిచి మీరు భక్తి హీను లయినారు! మేము మీలోఁ గొందఱిని యిమించినను, దుష్టులగు నితరులను శిక్షింతుము.

అధ్యాయము 9.

కపటులగు స్త్రీపురుషు లొకరినొక రనుకరించుచుందురు. వా రన్యాయమును విధించి, న్యాయమును నిషేధించి చేతులు ముడుచుకొందురు. వారు దేవుని మఱచిపోయినారు. దేవుడును వారిని మఱచినాడు. నిశ్చయముగా కపటులే దుర్మార్గులు.

కపటులగు స్త్రీపురుషులకును, సవిశ్వాసులకును, సరకాగ్ని యందు నిత్యవాసమును దేవుడు విధించి యున్నాడు. ఇదియే వారికి దగినఫలము ! దేవుడు వారిని శపించినాడు. వారికి శాశ్వత బాధ విధింపఁబడి యున్నది.

మీరు మీపూర్వులవలెనే పవర్తించుచున్నారు. వారు మీకంటె శక్తిగలిగియుండి మీకంటె భాగ్యమునందును, సంతానము నందును సధికులై తమపాలును దా మనుభవించిరి. మీపూర్వులు తమకు పొందినదాని ననుభవించినట్లే, మీకు పొందినదానిని మీరును ననుభవించుదురు. మీరును వారివలెనే సుభాషణల సల్పుదురు. వీరా ! వీరికార్యము లిహలోకమునకును, బరలోకమునకును గూడఁ బనికిరాక యుండును ! వీరే నష్టులైనవారు.

70. వారిపూర్వులచరిత్రము మీకు తెలియరా లేదా? నుహు, ఆదు, సామూదు, ఇబ్రాహీము, వీరిప్రజలయు, నుదియాను మొదలుగా నాశము నొందిననగరముల ప్రజలయు చరిత్రము మీకుఁ దెలిసియే యున్నదికదా ! వారిప్రవక్తలు తమకుఁ గనఁబడినదానికిఁ దగినప్రమాణములతో వారియొద్దకు వచ్చిరి. దేవుడు వారి కన్యాయము చేయలేదు. వారు తమకుఁ దామే యన్యాయము చేసికొనిరి.

విశ్వాసులగు స్త్రీపురుషు లన్యాయము స్నేహితులయి యుందురు. వారు న్యాయమును విధించి, యన్యాయమును నిషేధింతురు. వారు ప్రార్థనల సల్పుచు ధర్మవిహితమగు భిక్షము పెట్టుచు,

దేవుని, నాతనిప్రవక్తను మన్నింతురు. వీరిని దేవుడు కరుణించును. దేవుడు జ్ఞానియు, బుద్ధుడునుగదా !

దేవుడు విశ్వాసులగు ప్రేమితులకు తరంగిణులు ప్రవహించు నుద్యానవనములయందు వాసమును, ఈడెనువనమున గొప్ప హర్షములను నొసగును. కాని, దేవునికి వారియందు ప్రీతి యుండుటయే శ్రేష్ఠము. ఇదియే పరమానందము.

అధ్యాయము 10.

ఓప్రవక్తా ! అవిశ్వాసులను, కపటులను నెదిర్చి, వారియెడల కఠినుడవై యుండుము. వారికి నరకమే యావాసము కాఁగలదు. అచటికి దారి కడు దుర్లభము.

వా రట్టిమాటను పల్కలే దని దేవునితోడుగాఁ బ్రమాణము చేయుదురు. కాని, వారు భక్తిహీనములగు మాటల మాట్లాడియే యుండిరి. తొలుత భక్తులై తరువాత భక్తిహీనులైరి. తాము కావించలేనిదానిని వారు పన్నిరి. దేవుడును నాతనిప్రవక్తయు నిండుగ ననుగ్రహించుటచే నాపన్నాగమును విడిచిపెట్టిరి. వారు పరితపించినచో శ్రేయస్సు కలుగును. కాని, తిరిగి పాపములోనికిఁబోయినచో దేవుడు వారి నిహపరలోకముల రెండిటియందును ఘోరముగ శిక్షించును. భూమిపై వారికి స్నేహితుడుగాని, రక్షకుడుగాని, దొరకడు !

వారిలోఁ గొందఱు “ అతఁడు మమ్ము తనయనుగ్రహము నకుఁ బాత్రులఁ జేసినచో మేము తప్పక భిక్షమునిచ్చుచుఁ గ్రమ వర్తనుల నుద్వేగింప ” మని దేవునితో నొడంబడిక చేసికొనిరి.

కాని, యాతఁడు వారి ననుగ్రహింపఁగనే, వారు దానిచే మోహితులై, వెనుదిరిగి దూరముగఁ దొలఁగిపోయిరి.

వారు దేవునియొడుటఁ జేసినవాగ్దానమును తప్పుటవలనను, నసత్యవచస్కులగుటచేతను, తన్నాదినమున చేరువఱుకను వారి హృదయములందు కాపట్యమును తిరిగి ప్రవేశ పెట్టెను.

వారిరహస్యములు వారిగూఢసంభాషణలకూడ దేవునికిఁ దెలియు ననియు, దేవునికి సర్వరహస్యములును విశదములే యనియు, వారికి బోధపడలే దేమో ?

భిక్షును ధారాళముగ నిచ్చువారిని, తాము సంపాదించుకొని నది తప్పు భిక్షుగా నిచ్చుట కొండెడ్డియు, లేనివారిని జూచి వారు హేళనచేసినను, అవిశ్వాసుల నట్లుచేసినందుకు దేవుఁడును, వారిని హేళనచేయకపోడు. వారికి దుఃఖికరమగుబాధ సిద్ధముగ నున్నది.

80. నీవు వారిని క్షమింప వేడినను, వేడకున్నను నొక్కటే. డెబ్బదిసారులు క్షమింప వేడినను దేవుఁడు వారిని క్షమింపఁ జాలఁడు. దేవుని, నాతనిప్రవక్తనువారు నమ్మనందుననే వారి కట్లు కలుగును ! భక్తిహీనులకు దేవుఁడు దారిఁ జూపఁడు.

అధ్యాయము 11.

ఇంటియొద్ద వదలివేయఁబడినవారు పృవక్తవెనుక నొదిగి యుండి తృప్తినొందుచు, తమధనమును దేహములను దేవునిమార్గమున వినియోగింపక “ఈయెండలో నేల పోయెదరు” అనిరి. “నరకాగ్ని యింతకంటె తపించును” అని వారికి చెప్పుము. వారు దీనిని బోధపఱుచుకొనినచో నెంత బాగుండును !

కావున వారికార్యములకు ఫలముగా వారినవ్వులు తగ్గిపోయి యెడ్డులు ప్రబలమగును గాక!

దేవుఁడు మిమ్ము యుద్ధభూమినుండి త్రిప్పి యొకసారి వారి యొద్దకుఁ దెచ్చినప్పుడు వారును నీతో యుద్ధభూమికి వచ్చెద మందు

లేని “ఎంతమాత్రమును మాతో యుద్ధభూమికి మీరు రావలదు. మాతోఁ గలిసి యెంతమాత్రమును శత్రువుతో యుద్ధము చేయవలదు. మొదటియపాయమప్పుడు మీరు చల్లగ నింటిలోఁ గూర్చుండి. కావున వెనుకకు తగ్గిపోయినవారితో నింటియొద్దనే గూర్చుండి యుండుడు” అని వారితోఁజెప్పము.

దేవుని, నాతనిప్రవక్తను, నమ్మక దుష్టుడై మృతినొందినవాని గోరియొద్ద కేఁగి యతనియాత్మకొఱకు ప్రార్థన చేయకుము.

వారిధనమును సంతతిని జూచి యచ్చురువు నొందకుము. వారి నీలోకమునందే శిక్షించి వారు నమ్మక యుండియుండఁగనే వారియాత్మ లిచటనుండి వెడలిపోవలె నని దేవుడు వానిని వారి కొనగియున్నాడు.

“దేవుని నమ్మి యాతనిప్రవక్తతో యుద్ధమునకు వెడలుఁ” డని వారి కొకయాజ్ఞ రాఁగా వారిలోఁ గొందఱు ధనవంతులు తమ్ము విడిచిపెట్టవలయు నని కోరుచు “మమ్మింట నిలిచిపోయిన వారితోనుండని” మన్ని పల్కిరి.

వారిహృదయములకు మూఁతలుపడి బోధ కలుగకపోవుటచే వెనుకకుండిపోయినవారితో నుండుటయే వారి కిష్టమయ్యెను.

కాని, ప్రవక్తయు నాతనివలె భక్తిపరులగువారును, తమ ద్రవ్యముతోడను, దేహములతోడను మతముకొఱకు పోరుసలుపుదురు. వీరికి సర్వసర్వస్తువులును చేకూఱును. సుఖులగువారు వీరే!

దేవుడు వారిసత్యనివాసమునకై తరంగిణులు ప్రవహించు నుద్యానవనముల సిద్ధపఱిచియున్నాడు. అవియే వారికి పరమా నందము.

90. ఎడారిలోని కొంద ఆరబ్బులు సాకులఁ గల్పించుకొనుచు తమ్ము వదలివేయుడని వచ్చిరి. దేవుని నాప్రవక్తను నిరాకరించినవా

రింటియొద్దనే కూర్చుండిరి. విశ్వసింపనివారికి ఘోరశిక్ష కలుగ నున్నది.

బలహీనులును, రోగులును, నేవిధముగ నైన సహాయము చేయలేనివారును, దేవునియొడలను, నాతనిప్రవక్తయొడలను, నిష్కృప టులై యుండినచో నింటియొద్ద నుండిపోవుట నేరము కాదు. న్యాయముగా సంచరించువారి కెట్టినిందాకారణమును లేదు. దేవుడు దయాదాక్షిణ్యమూర్తి!

“మమ్ము నీపై నెక్కించుకొను” మనుచు నీదగ్గఱకుఁ గొందఱు రాఁగా ‘మి మ్మెక్కించుకొనుటకు నా కాధార మేదియు లేదు’ అని నీవంటివి. అప్పుడు వా రేవిధముననైన సహాయపడఁ జాలమైతిమి గదా యని కన్నీరు గార్చుచు వెడలిపోయిరి. అట్టివారి కెట్టినిందయుఁ గలుగఁజోదు.

ధనవంతు లయ్యును సాకులఁ గల్పించుకొనినవారే నిందాస్పదు లగుదురు. వారు వెనుక నిలిచిపోయినవారితో నుండ నిచ్చ గింతురు. దేవుడు వారిహృదయములకు మూఁతలు వేసినాఁడు. వారికి జ్ఞానము లేదు.

కాండము 11

నీవు వారియొద్దకుఁ దిరిగి వచ్చినంతనే సాకులఁ గల్పింతురు. “సాకులఁ గల్పింపఁజోకుఁడు. మేము నిన్ను నమ్మఁజాలము. దేవుడు నిమ్ముఁగూర్చి మాకుఁ దెలిపియే యున్నాఁడు. దేవుడును, నాతని ప్రవక్తయుఁ గూడ మీకార్యములను జూచుచున్నారు. బహిరంతర

విషయముల నన్నిటిని చెలిసికొనఁగలవానియొద్దకు మీరు తీసికొని రాఁబడుదురు. అతఁడు మీరు చేసినదానిని మీకుఁ చెలియఁ జేయును ” అనుము.

నీవు వారియొద్దకు తిరిగి వచ్చినప్పుడు వారు దేవునిపేరఁ దమ్మునుండి తొలంగి యుండుమందురు. వా రపవిత్రులగుటచే వారి నుండి తొలఁగిపొమ్ము. వారికి నరకావాసమే యగును. అదియే వారికిఁ దగినఫలము.

వారు నిన్ను తమతోఁగూడి సంతోషింపు మందురు. నీవు వారితో సంతోషించినను దుష్టవర్తనలఁ జూచి దేవుఁడు సంతోషింపఁడు.

ఎడారిలోనియరబ్బులు మిగుల నవిశ్వాసులు, మాయావులు. దేవుఁడు తనప్రవక్తకుఁ బంపిన యనుశాసనములు వారికిఁ చెలిసి యుండకపోవచ్చును. దేవుఁడు జ్ఞాని, బుద్ధుఁడు !

ఎడారిలోనియరబ్బులలోఁ గొందఱు తాము దేవునివిషయమై వ్యయము చేసినదానిని పరిహారముగా లెక్కించుకొని మీయదృష్టము మాటిపోవువఱకును, వేచియుందురు. వారికి హానియే కలుగఁ గలదు. దేవుఁడు శోభిత, జ్ఞాని.

ఎడారిలోనియరబ్బులలోఁ గొందఱు, దేవుని, తుదిదినమును నమ్మి, భిక్షము పెట్టుటవలన దేవునికిని, ప్రవక్తప్రార్థనలకును చేరు వగా నుండు మని తలంతురు. వారు చేరువగనే యున్నారుగదా! దేవుఁడు వానిని దనకరుణకుఁ బాత్రులఁ జేయును. ఔను ! దేవుఁడు దయాళుఁడు.

అధ్యాయము 13.

100. ముహజరులలోను, అస్సరులలోను ప్రభములై దారిచూపిన వారును వారియున్నతవర్తనము ననుపరించినవారును, దేవుని జూచి

సంతోషింతురు. దేవుడు వారిని జూచి సంతోషించును. వారి కాతడు తరంగిణులుప్రవహించు నుద్యానవనములను సిద్ధముచేసియున్నాడు. వారచట శాశ్వతముగ వసింతురు. ఇదియే పరమానందము.

ఎడారిలోనియరబ్బులలోనిచుట్టు నుండువారలయందుఁ గొందఱు కపటులు. మదీనావాస్తవ్యులలోఁ గొందఱును కాపట్యముతో నిండియున్నారు. ముహమ్మదా ! ఇది నీకుఁ దెలియదు. మాకుఁ దెలియును. మేము వారిని రెండుసార్లు శిక్షించినపిదప పెద్దశిక్షకు వారిని వదలివేయుదుము.

ఇతరులు తమతప్పుల నొప్పికొనియు న్యాయకార్యములతో మఱియొకయన్యాయమును గలిపిరి. బహుశః దేవుడు వారికి సుముఖుడగును. దేవుడు తుమాయుతుడు. కరుణామయుడు.

వారిని శుభ్రపఱచి, పవిత్రవస్తువుల జేయుటకై వారిద్రవ్యమునుండి భిక్షును పరిగ్రహించి వారికొఱకు పార్థివుము. నీవార్థనలవలన వారిమనస్సులకు ధైర్యము కలుగును. దేవుడు శోత, జ్ఞాని !

తనసేవకులు పరితాపముతో తనవంక దిరిగినప్పుడు దేవుడు దాని నంగీకరించి భిక్షును గ్రహించు ననియు, సుముఖుడై కరుణించు వాఁ డాతఁడే యనియు, వారికిఁ దెలియదా ?

“మీరు మీషనులను చేయుడు. దేవుడును, నాతని ప్రవక్తయు, భక్తులును నాపనులను జూచుచున్నారు. తుదకు బాహ్య భ్యంతరకార్యములనన్నిటిని దెలిసికొనఁగలవానియొద్దకు మీరువత్తురు. అతఁడు మీరు గావించినవానిఁగూర్చి మీకే తెలియజెప్పను ” అనుము.

దేవుడు తమ్ము శిక్షించునో, యనుగ్రహించునో యని కొంద
తాతనితీర్పుకొఱ కెదురుమాచుచుందురు. కాని, దేవుడు జ్ఞాని,
బుద్ధుడు.

దౌర్జన్యమును నవిశ్వాసమును నెలకొల్పి, విశ్వాసులను విడఁ
దీయుటకును, పూర్వకాలమున దేవునితోడను, నాతనిప్రకృతితోడను
యుద్ధము చేసినవాఁడు తిరిగివచ్చునను నాశతోడను, నొకమనీషును
కట్టినవారు కొందఱు కలరు. “మాయుద్దేశము మంచిదే” యని
వారు ప్రమాణము చేయుదురు. కాని, వా రసత్యవంతు లైనందుకు
దేవుడు సాక్షి.

ఆమనీషులో నీవు కాలు పెట్టకుము. ప్రథమదినముననే భక్తితోఁ
గట్టఁబడిన యొక మనీ యున్నది. నీవు దానిని ప్రవేశింప నర్హుడవు.
అందు పవిత్రవంతులు కాఁగోరువా రున్నారు. పవిత్రవంతులను
దేవుడు ప్రేమించును.

దైవభీతిని దైవప్రీతిని పునాదులుగా వేసి యిల్లు కట్టినవాఁడా,
వరదలచే సగము కూలిపోయినగట్టుపై నరకాగ్నికి దారి చూపుచు
న్నదానిని పునాదిగవైచి కట్టినవాఁడా ! వీరువురిలో నెనఁడు
శ్రేష్ఠుడు ? అన్యాయవర్తనులకు దేవుడు దారి చూపడు.

110. వారిహృదయములను చీలికలుగా చీల్చి వైచినఁగాని, వారు
కట్టినయిల్లు వారిహృదయములను వేధింపక మానదు. దేవుడు
జ్ఞాని, బుద్ధుడు.

అధ్యాయము 14.

విశ్వాసులకు భోగభూమిని వాగ్దానముచేసి వారిద్రవ్యమును
దేహమును దేవుడు కొనినాఁడు. వారుదేవునిమార్గమున యుద్ధము
చేయుచు, చంపి, చావవలెను. ధర్మగ్రంథమునందును, సువార్త

యందును, కురానునందును, నీవాగ్దానము వ్రాయఁబడియున్నది. దేవుడుతప్ప తనమాటను తప్పనివాఁడు మతెవ్వఁ డుడును ? కావున మీరు చేసికొనినయెడఁబడికకై సంతోషింపుడు. ఇదియే పరమానందము

దేవునివంకఁ దిరిగి, యాతని సేమించి, స్తుతించి, యుపవసించి, నమ్రులై, సాష్టాంగపడి, న్యాయమును విధించి, యన్యాయమును నిషేధించి, దేవునిమేరలను మీఱక కావున విశ్వాసుల కీ సువార్తను ప్రకటింపుము.

దేవునితో నితరులను చేర్చినవారు నరకమున వసింపఁగలరని స్పష్టముగఁ దెలుపఁబడినను దేవునికి సమానులఁ గూర్చువారు బంధువులైనను వారికొఱకు ప్రవక్తయు, విశ్వాసులును క్షమాపణను వేడరాదు.

ఇబ్రాహీము తనతండ్రికిపూర్వము చేసినవాగ్దానముచొప్పున క్షమాపణ వేడెనుగాని, యతఁడు దేవునికి శత్రువని తెలుపఁబడిన తోడనే యాతని విస్మరించెను. ఇబ్రాహీము కనికరము గలవాఁడైనను దయావంతుఁడైనను నిట్లు చేసెను.

ఒకసారి సరియగుమార్గముఁ జూపి, భయపేతువును స్పష్టముగ నిరూపించినపిదప దేవుడు జనులను తప్పలోనికి దింపఁడు. నిశ్చయముగా దేవుడు సర్వజ్ఞుఁడు.

దేవుడు ! స్వర్గమర్త్యాధిపత్య మాతనిదే. చంపువాఁడును, పుట్టించువాఁడును నాతఁడే. దేవుడుతప్ప వేతె పోషకుఁడుగాని, సహాయకుఁడు గాని, నీకులేడు.

ప్రవక్తయు, కష్టసమయములోనాతనిసంతయుండిన ముహూర్తులు (శరణాగతులు) ను, ఆస్థులు (సహాయకులు) ను తమహృదయములదైర్యముచే డీలుపడియున్నప్పుడు దేవుడు వారి సనుగ్రహించెను.

అతఁడు వారియొడ దయార్ద్రహృదయుడై వారిని కరుణించియుండి నందుననే వారివంకకు దేవుఁడు తిరిగెను.

ముగ్గురు వెనుకనుండి పోయిరి. విశాలమైనభూమి వారికి సన్న గిల్లిపోయెను. అప్పుడు దేవునికోపమునుండి తప్పించుకొనుట కారతఁడే తప్ప వేఱుగతి లేదని గ్రహింపఁగా నాతఁడు వారికిని సుముఖుఁ డయ్యెను. అనుగ్రహించువాఁడును కరుణించువాఁడును దేవుఁడే. వారు తనవంక తిరుగుదురనియే యతఁడును వారివంక దిరిగెను.

అధ్యాయము 15.

విశ్వాసులారా ! దేవునికి భయపడి నిష్కపటులతో నుండుఁడు.

120. మదీనావాస్తవ్యులకును, వారిచుట్టునుండు నరబ్బులకును, దేవునిమార్గమున వారున్నంతకాలమును, దాహముగాని, కష్టము గాని, ఆకలిగాని, యుండుటకు వీలులేదు. సత్కార్యమని వ్రాసి యుంచఁబడినవిషయమునదెప్పు వారవిశ్వాసులకు కోపము తెప్పించుట కొకయడుగైనను వేయ నక్కఱలేకయుండెను. వారికిశత్రువు వలన నేనష్టమును కలుగ వీలులేకయుండెను. అయినను వారు నిష్కారణముగా దేవునిప్రవక్తను విడిచిపెట్టి యాతనిప్రాణముకంటెఁ దమప్రాణములనే హెచ్చుగాఁజూచికొనిరి. నిశ్చయముగా దేవుఁడు పుణ్యవంతులఫలమును నశింపనీయఁడు.

దేవుఁడు వారు గావించినదానికంటె మంచిబహుమానము నిచ్చుటకై కొలఁదియైనను, గొప్పదైనను వారుపెట్టినభిక్షులను, వారు దాఁటినప్రవాహములను, యథార్థముగ వ్రాసియుంచును.

విశ్వాసు లందఱు గలిసి యొక్కసారిగా యధమునకు వెదలఁగూడదు. వారిపైన్యములలోఁ గొన్ని వెనుక నుండిపోయి,

తమమతధర్మములఁగూర్చి ముచ్చటించుకొనుచు, యుద్ధమునకు వెడలిన తమవారు తిరిగి వచ్చినప్పుడు వారు జాగ్రత్తగానుండి దృఢభక్తి పరులై యుండఁ జేరేపింపవలయును.

అధ్యాయము 16.

విశ్వాసులారా! మీకు దగ్గఱగనుండు నవిశ్వాసులపై యుద్ధమునకు వెడలి, మీరతికఠిను లనుసంగతి వారికిఁ దెలియనిండు. తనకు భయపడువారిలో దేవుఁ డున్నాడని తెలిసికొనుఁడు.

ఏదేని యొకయాజ్ఞ వచ్చినప్పుడెల్లను వారిలోఁ గొందఱు “ఇది యెవరిభక్తిని వృద్ధిచేసినది” అని యడుగుదురు. అది విశ్వాసులభక్తిని వృద్ధిచేయును. వారు సంతోషింపఁగలరు.

కాని, హృదయరొగపీడితులగువారికి శంకపై శంక పాడము చుండును. వారుభక్తిహీనులుగనే మృతి నొందుదురు.

ప్రతిసంవత్సరమును నొకటి రెండు సార్లు వారికి శోధన కలుగునని తెలియునేకాని, వారు జాగ్రత్తగ నుండరు. తమమార్గమును ఏడరు.

ఏదేని యొకయాజ్ఞ వచ్చినప్పుడెల్లను వా రొకరి నొకరు చూచుకొనుచుందురు; వారి నెవరైనఁ జూచినంతనే ప్రక్కకు మఱిపోయెదరు. వారిహృదయములకు బోధ కలుగలేదు. కావున దేవుఁ డాహృదయములనే ప్రక్కకు మఱలఁజేయును.

ఇప్పుడు మీయొద్దకు మీలోనుండియే యొకప్రవక్త వచ్చి యున్నాడు. అతఁడు మీపాపభారమును మోయలే కున్నాడు. అతఁడు మిమ్మును, విశ్వాసులను, దయతోడను, కరుణతోడను క్షమించినియున్నాడు.

వారు మఱిలిపోయినచో వారిలో “నాకు దేవుడు చాలును. అతడుతప్ప వేఱుదేవుడు లేడు. అతనినే నేను నమ్మియున్నాను. అతడు మహిమోన్నతమగు సింహాసనము నధిష్ఠించి యున్నాడు” అనిపల్కుము.

సూరా 10 యూనూసు

మక్కా-109 పద్యములు-11 రుక్కులు.

అధ్యాయము 1.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

అలీఫ్. లమ్. ర. ఇవియే జ్ఞానగ్రంథమునందలిసూచనలు.

“ప్రజలకు భయసూచనలఁ గొని పొమ్ము. విశ్వాసులగు వారు తమనిష్కాపట్యమువలన సంపాదించుకొనిన ప్రభుసాన్నిధ్యమును బొందఁగల రని సువార్తను బ్రకటింపుము” అని వారిలో నొకరికిఁ జెప్పియుండుట మక్కావాస్తవ్యుల కాశ్చర్య హేతువైనది. అవిశ్వాసులు “ఏఱొకచిల్లంగివాడుగా స్పష్టముగఁ గనఁబడుచున్నాడుగదా!” అనియందురు.

ఆఱుదినములలో స్వర్గమర్త్యముల సృజించి—స్వర్గమును పరిపాలించుటకు సింహాసనము నెక్కినదేవుడే మీప్రభువు. అతని యనుమతి లేనిదే యెవ్వరు నాతనిమోల పరుల కడ్డుపడఁ జాలరు.

ఇతఁడే నీప్రభువగు దేవుడు. కావున నాతని సేవింపుము. నీ వాలో చించుకొనవేల ?

మీ రందఱును గలిసి యాతనియొద్దకే చేరఁగలరు. దేవుని మాట తప్పదు. అతఁ డొకజీవమును పుట్టించి, తిరిగి తనయొద్దకే తీసికొని, విశ్వసించి, కృమవర్తనుఁ డైనచో, న్యాయము తప్పక, తగిన బహుమాన మొసగును. కాని, యవిశ్వాసులకు వారియవిశ్వాసమునకై సలసల మఱుగుచున్ననీరును, ఘోరబాధయునే పొందవలగును.

ప్రకాశముకొఱకు సూర్యుని, దీపముగఁ జంద్రుని నియమించి, మీరు సంవత్సరములసంఖ్యను, కాలమానమును దెలిసికొనుటకు, వారికి వారిస్థానముల నేర్పఱచినవాఁ డాతఁడే. సత్యముకొఱకే దేవుడు దీని నంతటిని సృజించియున్నాడు. బోధపఱచుకొనువారికి దేవుడు తన సూచనలను స్పష్టముగఁ దెలియఁజేయును.

ఒకటివెనుక నొకటిగ నహోరాత్రములు కృమముగఁ దిరుగుటయందును, స్వర్గమర్త్యములందు దేవుడు సృజించిన సర్వవస్తువులలోను, నతనికి భయపడువారికి స్పష్టసూచన లున్నవి.

మమ్ముఁ జేరదనునాశ లేక, యిహలోక జీవనముతోనే తృప్తిపొంది, దానినే సమ్మకొని, మాసూచనలను లక్ష్యపెట్టని వారే తమకార్యములకు ఫలితముగ నన్నిలో వసింపఁగలరు.

కాని, విశ్వసించి, కృమవర్తనులగువారిభక్తికై దేవుడు వారిని సరియగు త్రోవను నడిపించును. నందనవనములందు వారికాళ్ళదరిని తరంగిణులు ప్రవహింపఁగలవు.

10. అచట వారు, “దేవా! నీవు మహిమాన్వితుడవు కమ్ము” అనుచు నొకరి నొకరు “శాంతి రస్తు” అని యభినందించుకొందురు. “సర్వజీవాధినాథుడగు దేవుడు స్తవనీయుఁ డగుఁగాక!” యని వారి ప్రార్థనల ముగింపు.

అధ్యాయము 2.

నరులు మేలు పంపుమని త్వరపడినట్లు దేవుడు కీడు పంపినచో వారు నాశనమయియే యుందురు. మమ్ము జేర నాసింపనివారి నిల్లే తమతప్పలతో తడఁబడుచుండనిచ్చెదము.

మనుష్యునికి కష్టమొటినపు డాతఁడు పరుండియో, కూర్పుండియో, నిలుచుండియో మొఱలిడును. మేము దానిని తీసివేసినంతనే యాకష్టము త న్నంటియుండనట్లే యాతఁడు నడిచి పోవును. ఉల్లంఘనాపరులకార్యము లిట్లే ముందుగనే యేర్పఱుపఁబడియున్నవి.

మీకుపూర్వ ముండినతరములవారు నుష్టవర్తనలై యుండఁగా వారిప్రవృత్తలు వారిసందేశములనుగూర్చిన స్పష్టసూచనతో వచ్చినను, వారునమ్మకుండుటచే మాచే నాశనము నొందిరి. దుష్టుల కిట్టిబహుమానము నే యొసఁగెదము.

మీ రెట్లు సంచరితురో చూడవలె నని వారివెనుక మిమ్ము భూమిపై నిలిపితిమి.

కాని, మాస్పష్టసూచనలు తెలుపఁబడిన వారు మమ్ము జేర నాసింపక “ఈకురాను గాక మఱియొక కురానును దీసికొని రమ్ము లేదా, దీనిలోనే మార్పులు చేయుము” అందురు. “నాయుష్టము వచ్చినట్లు నేను మార్పుచేయవీలులేదు. నాకుఁ దెలుపఁబడినదానినే నేను ప్రకటించెదను. నేను నాప్రభువుపైఁ దిరుగఁబడినచో గొప్ప శిక్షకుఁ బాత్రుఁడ నగుదుననుభయము నాకుఁ గలదు.

“దేవునికిష్టమైనచో, నేను మీకు దీనిని పఠించుటగాని, బోధించుటగాని చేసియుండను. ఇది నాకుఁదెలియక పూర్వమెన్నియో సంవత్సరములు మీతోడనే యుంటిని. మీకు బోధపడలేదా?” అని యనుము.

దేవునిపైన సత్యము కల్పించువాడును, మానూచన లసత్యము లనువాడును గాక యన్యాయపరుఁ డెవ్వఁడుండును ? దుష్టులెన్నఁడును వృద్ధిబొందరు.

దేవునిఁగాక, వారు తమకు మేలుగాని కీడుగాని చేయఁజాలని వానిని పూజించుచు, “ఏరే దేవునిమోల మాపక్షమున మాట్లాడు వారు” అని యందురు. వారితో “స్వర్గమర్త్యములలో దేవునికిఁ దెలియనిదాని నాతనికిఁ దెలుపుచువా ? అతఁడు స్తుతింపఁబడుఁగాక ! వా రాతనితోఁ జేర్చుదైవములకంటె నాతఁ డున్నతుఁడై యుండుఁ గాక!” అనుము.

తొలుత మనుష్యు లొకటేమతము నవలంబించి యుండిరి. తరువాత వారిలో భేదాభిప్రాయములు కలిగెను. విశ్రాంతినిగూర్చిన యాజ్ఞ యిదివఱకే తెలుపఁబడక యుండినచో వారివివాదము లప్పడే పరిష్కరింపఁబడి యుండును!

20. వారు “అతని పృథువునుండి యొకసూచన యతనికి చేరుచో” అని యందురు. వారితో “రహస్య మంతయు దేవుని యొద్దనే యున్నది. కావున వేచియుండుఁడు. వేచినవారితోఁగూడ నేను మీయొద్దనే యుందును” అనుము.

అధ్యాయము 3.

వారి కొకయాపద యంటిముండఁగా మేము వారికి మాకరు గను కొంచెము రుచి చూపితిమి. అయినను వారు వెంటనే మాసూచనలపై పన్నాగములు పన్న నారంభించిరి. “దేవుఁడు మీకంటె శీఘ్రముగ పన్నాగములను పన్నఁగలఁడు! మామాతలు మీకుట్రలను వ్రాసి యుంచుచు నేయున్నారుగాదా!” అని యనుము.

అనుకూలవాయువువీచుటచే సంతోషించుచు, సముద్రముపై నావలలోను, భూమిమీఁదను ప్రయాణముచేయ శక్తినిచ్చినవాఁ

కు రా ను ష రీ ఘ .

దాతఁడే. కాని వారి కెదురుగాలి తగిలినప్పుడు తుపాను పట్టి, కెరటము లన్ని వంకలనుండియు వచ్చుచుండఁగా దానిలో తగుల్కొంటి మని తలంచి, వారు నిష్కాపట్యునుగు మతమునవలంబించినట్లు నటించి “నీవు మమ్ము దీనినుండి తప్పించినచోఁ గృతజ్ఞులమై యుండెద” మని దేవునికి మొఱుపిడుదురు.

మేమును వారిని రక్షించినంతనే భూమిపై మిక్కుటముగ నక్రమముల నాచరింతురు. జనులారా! మీ రీయల్లరులఁ జేసి యానందించుట యిహలోకమందే నుడి! మీరు వేగముగ మమ్ముఁ జేరుదురు; మీరుచేసినదాని నప్పుడు మేము మీకెఱిగించెదము.

పస్త్రుతజీవనము, మేము స్వర్గమునుండి పంపిననీటిని, మనుష్యులును పశువులును తినుట కుంచిన సస్యములను నే గదా పోలియున్నది. భూమి మరల తన బంగారుదుప్పటమును గప్పికొని యలంకరించుకొనును. అంతట దానిపై నుండువారు దానికి తామే యధికారుల మనుకొంగురు! కాని, రాత్రిపూటనో పగటి పూటనో మాయాజ్ఞ వచ్చినంతనే, దాని నంతటిని కోసివేసినదాని వలెను, నిన్న నే బయలుదేఱినదానివలెను, జేసివేసెదము. ఆలోచించు కొనువారికి మానూ దనల నిట్లే స్పష్టపఱిచెదము.

దేవుఁడు శాంతిస్థానమునకుఁ బిలుచుచున్నాఁడు. తన కిష్ట మైనవారిని క్రమమార్గమున నాతఁడు నడపును.

మంచిచేయువారికి మంచితనమును, దానియభివృద్ధియుఁ గలుగును. వారిమొగములు నల్లఁబడవు. లజ్జావృతములు కానేరవు! వీరే శాశ్వతముగ భోగభూమిలో వసించగలవారు.

కీడు చేసినవారికి నైతము తగినఫలితము చేకూఱగలదు. వారిని లజ్జ యావరించును. వారిమొగములు రాత్రి చీకటిచే నల్ల బడిన ట్లుండఁగా వారికి దేవునిపై నెవ్వరు సహాయముచేయుదురు? వీరు శాశ్వతముగ నగ్నిలో వసింపవలయును.

అదినమున వారినందఱి నొకచోఁ జేర్చి, వారిలో దేవునితో నితరదైవములఁ జేర్చినవారితో “మీరును, మీరు చేర్చినదైవములును, మీస్థానములకు పొండు ” అని వారిని విడఁదీయఁగా వారి దైవములు “మీరు మమ్ము కొలువలేదు.

“మీకును మాకును దేవుఁడే సాక్షి. మీపూజలను మేము లక్ష్యపెట్టనే లేదు ” అని యందురు.

30. అచటఁ బ్రత్యక్షముఁ దాను ముందుగఁ బంపుకొనిన దానింగూర్చి సాక్ష్య మిచ్చినపిదప, తమ సత్యప్రభువగు దేవుని మోలకు రాఁగా వారిదైవములు వారి కదృశ్యులగుదురు.

అధ్యాయము 4.

“స్వర్గమర్త్యములనుండి సర్వమును మీ కిచ్చువాఁ డెవ్వఁడు? వినుటకును చూచుటకును నెవని కధికార మున్నది? చచ్చిన వారినుండి బ్రతికినవారిని, బ్రతికినవారినుండిచచ్చినవానిని దెచ్చువాఁ డెవ్వఁడు? సర్వమును పాలించువాఁ డెవ్వఁడు? ” అని నీవడుగ వారు “దేవుఁడే ” యని యందురు. వారితో “ఏమి! అయిన నాతనికి భయపడరా?

“ఈదేవుఁడే సత్యముగ మీప్రభువు. సత్యము గతించిన పిదప ససత్యమేకదా మిగులును? అయిన మీ రింతటిదుష్టు లెట్లయితిరి? ” అని పల్కుము.

‘దుష్టుల నమ్మకుందురుగాక ’ యనుదేవునిమాటయిట్లేజరిగినది.

“మీరు దేవునితోఁ జేర్చుదైవములలో నెవ్వఁడైన నాతనిఁ వలె తొలుత నొకనిని బుట్టించి తిరిగి తనయొద్దకుఁ జేర్చికొన గలఁడా? దేవుడు జీవముల సృష్టించి, మఱల తనయొద్దకు చేర్చి కొనఁగలఁడు. అయినను మీరు ప్రక్కకు మఱలిపోయితిరేల?

“ మీరు దేవునితోఁ జేర్చినదేవతలలో నెవ్వరైన మిమ్ము సత్యములోనికిఁ ద్రిప్పగలరా ? దేవుఁడు సత్యములోనికిఁ ద్రిప్పఁ గలఁడు. సత్యములోనికి మిమ్ము నడుపువాఁడా, లేక, తానే నడుపఁ బడకుండినచో నడువలేనివాఁడా, యనుసరణీయుఁడు ? మీ రిట్లు తలంచుటకు మీ కేమిమూడినది ” అని పలుకుము.

వారిలోఁ జాలమంది యొక్కయూహనే యనుసరింతురు. ఊహ యెన్నటికైన సత్య మగునా ? వారు చెప్పనది దేవుని కెఱు కయే కదా ?

ఇదిగాక యీకురానును దేవుఁడుతప్ప మతెవ్వఁడు కల్పింపఁ గలుగును ? ఇది పూర్వము తెలుపఁబడినదానిని స్థిరపఱుచుటకును, దివ్యగ్రంథములయర్థమును విప్పి చెప్పుటకును, నిస్సందేహముగ సర్వ జీవాధినాథుఁడగు దేవునినుండి వచ్చినది.

“అతఁడేనా దీనిని గల్పించెను ? ” అని వా రందులేని వారితో “ అయిన నట్టి సురాను నీవు తీసికొని రమ్ము. నీవు సత్య వంతుఁడ వైనచో దేవునిఁగాక మతెవ్వనిఁ బిలిచెదవో పిలుపుము ” అనుము.

కాని, వారు జ్ఞానులై యవలంబింపనిదాని కసత్యదోషమును కట్టిపెట్టిరి. వారికి దానివ్యాఖ్యానమును మే మీయక పూర్వమే వా రిట్లనిరి. ఇట్లే వారిపూర్వులును నది కృత్రిమమను నింద వైచిరి. కాని యన్యాయవంతులగతి ఏమయ్యెనో చూడుము !

40. వారిలోఁ గొందఱు దానిని నమ్ముదురు ; కొందఱు నమ్మరు. సీప్రభువున కుల్లంఘనాపరు లెవ్వరో తెలియును.

అధ్యాయము 5.

నిన్ను వారు కృత్రిముఁ డనినచో “నాపని నాది, మీపని మీది ! మీరు చేయుదానితో నాకు జోక్యము లేదు. నేను చేయుదానితో మీకు జోక్యములేదు” అని యనుము.

వారిలోఁ గొందఱు నీకు వెంటనే చెవియొగ్గుదురు. చెవిటి వారికి బోధపడకున్నను వినునట్లు చేయుదువా ?

వారిలోఁ గొందఱు నీవంక చూచెదరు. అంధులకు కనఁబడ నప్పుడు వారికి దారి చూపఁగలవా ?

దేవుఁడు మనుష్యుల కెందును హాని చేయఁడుగదా ! వాగు లెమకుఁ దామే హాని చేసికొందురు.

ఇది గాక, ఆదినమున నాతఁడు వారి నందఱి నొకచోఁ జేర్చును. వారు దినములో నొకగంటమాత్రమే వేచియుండినట్లు గాన్పింతురు. వా రొకరి నొకరు పోల్చికొందురు. దేవునిఁ గలిసికొనుటనుగూర్చి నమ్మకుండినవారును, సరియగురక్షణ నొందనివారును నిప్పుడు నశింతురు గాక !

మాభయసూచనలఁ గొన్నిటిని మేముజరుపునప్పుడు మిమ్ముఁ జూడఁజేసినను, మిమ్మే మొదట మామొద్దకు చేర్చికొనినను, వారు మామొద్దకే వచ్చి చేరుదురు. అప్పుడు వారు చేయుదానికి దేవుఁడు సాక్ష్య మీయఁగలఁడు.

ప్రతిప్రజకును నొకప్రవక్త వచ్చెను. వారిప్రవక్త వచ్చినంతనే సరియగుతీర్పు వచ్చి, యెవరికి నేయన్యాయమును గలుగ దయ్యెను.

అయినను వారు “ఈభయపెట్టిన దెప్పుడు వచ్చును ? నీవు సత్యము వచ్చిచినచోఁ జెప్పము” అని యందురు.

50. “దేవునియిష్టమేకాని, నాసుఖదుఃఖములపై నా కధికారము లేదు. ప్రతిజాతికిని నొకనిర్ణీతకాల ముండును. వారికాలము రాగానే, దాని నొకగంట ముందుకుగాని, యొకగంట వెనుకకుగాని, జరుపజాలరు.

“మీ రేమి తలంచుచున్నారు ! రాత్రియో, పగలో, దేవుని శిక్ష వచ్చినచో, దానిలో నేభాగమునైనను దుష్టులు త్వరపెట్టగలరా ?

అది మీపైఁబడినతరువాతనా నమ్ముదురు ? అవు నప్పుడే మీరు నమ్ముదురు. ఇంకను నది వేగముగ వచ్చుటనుగూర్చి మీరు విశ్వసింపరైతిరి” అని వానితో ననుము.

అప్పు డుల్లంఘనాపరులతో “శాశ్వతశిక్ష ననుభవింపుఁడు. మీకర్మల కనుగుణముగఁ గాక యితరవిధముగా మీకు ఫలము గలుగునా ?” యని చెప్పఁబడును.

ఇది సత్యమేనా యని వారు నిన్ను తెలుపఁగోరుదురు. “అవును నాప్రభువునాన నిదియే సత్యము. మీ రాతనిబలమును తగ్గింపలేరు” అని వారితో ననుము.

అధ్యాయము 6.

పాపముచేసిన పృథ్విత్మయును భూమిపై నున్నదంతయుఁ దన కున్నయెడల దానిని తనపాపమునకు పరిహారముగా నిచ్చివేయఁదలంచును. శిక్ష కంటఁబడినతరువాత వారు పరితపింపెదరు. వారికి సరియైనతీర్చే వచ్చును. వారి కేయన్యాయమును జరుగదు.

స్వర్గమర్త్యములు దున్నదంతయు దేవునిదే కదా ? దేవుని మూట సత్యము కదా ? కాని చాలమంది కది తెలియదు.

ఆతఁడే జీవింపజేయువాఁడును, చంపువాఁడును, అతనియొద్దకే మీరు చేరుదురు.

మనుష్యులారా ! మీహృదయరోగముల కౌషధమును, విశ్వాసులకు రక్షణోపాయమును, కరుణాప్రధానమగు భయసూచన మీకు మీప్రభువునుండి యిపుడు వచ్చినది.

“ ఇది దేవునియనుగ్రహమువలనను దయవలనను గలిగినది. వారు దీనితో నానందము నొందుదురుగాక ! మీకు గణించినదాని కంటె నిది శ్రేష్ఠము.

“ మీ రేమనుకొనుచున్నారు ? మీ కాహారముగా దేవుఁడు పంపినదానిలో ధర్మవిహితము ధర్మేతరము నని భేదముఁ గల్పించుచున్నారా ? దేవుఁడు మీ కనుమతి నిచ్చెనా ? లేక మీకు మీరే దేవునిపక్షమునఁ గల్పించుచున్నారా ? ” అని వారి నడుగుము.

60. దేవుని కసత్యదోష మంటఁగట్టువారు రక్షణదినమున నేమని తలంతురో ! నిశ్చయముగా దేవుఁడు మనుష్యులకు వరముల నిచ్చి యున్నాఁడు. కాని, వారిలోఁ జాలమంది కృతజ్ఞులుగానుండరు.

అధ్యాయము. 7.

మీ రేపనిలో నున్నను, కురానులో నేయధ్యాయము జదువుచున్నను, ఏకార్యమును జేయుచున్నను, మీ రాయాపనులను జేయుచున్నప్పుడు మేము చూచుచునే యుండుము. స్వర్గమర్తములలో నొకయఁబడెనను మాప్రభువును తప్పించుకొనఁ జాలదు. ఇంతకు తక్కువదిగాని హెచ్చుదిగాని స్పష్టగ్రంథములో లేనిది మఱెచ్చటను లేదు.

ఏభయముగాని, యేదుఃఖముగాని లేనివారే కదా దేవునికి స్నేహితులు.

దేవుని నమ్మి యాతనికి భయపడువారికి,

ఇహలోకమునను బరలోకమునను సువార్త వచ్చును. దేవుని వాక్యములలో మాటున దేదియును లేదు. ఇదియే పరమానందము.

వారిసంభాషణకు నీవు చింతిల్లకుము. దేవుడే సర్వశక్తుడు. శ్రోతయు జ్ఞానియుఁ నాతడే !

స్వర్గమర్త్యములం దున్నవారందఱును, దేవునికి లోబడి యున్నవారే కదా? దేవునిఁగాక, యతనితో నితరదైవములఁ జేర్చు వారు దేని ననుసరింతురు ? వారు తమయూహనే యనుసరింతురు. వారసత్యవచనము.

విశ్రాంతికొఱకు రాత్రిని, వెలుతురుకొఱకు పగటిని నిర్ణయించినవాఁ డాతడే. వినువారి కిందే సూచన లున్నవిగదా !

వారు “దేవునికి సంతాన మున్నది ” అందురు. అతని మహిమయాస ! ఇది సత్యము కాదు. అతని కతడే చాలును. స్వర్గమర్త్యములయం దున్నదంతయు నాతనిదే ! నీ వట్లనుటకుఁ బ్రమాణమున్నదా ? ఏమి ! మీకు తెలియనిదానినే దేవునిఁగూర్చి పల్కెదరా ?

“దేవునిఁగూర్చి యీయసత్యము పల్కువారికి శ్రేయస్సు కలుగదు ” అనుము.

70. వా రీలోకములో కొంతకాలమే యుండెదరు ! పిదప మమ్ముఁ జేరుదురు. వారవిశ్వాసులైనందుకు వారికి ఘోరబాధను రుచి చూపెదము.

అధ్యాయము 8.

“నాప్రజలారా ! నేను మీతోనుండి, మీకు దేవునిసూచనలను తెలుపుట కష్టముగ ఘంఠవచ్చును. కాని, నేను దేవుని నమ్మి

యున్నాను. కావున నెన్నికుట్రలఁ బన్నెదరో పన్నుఁడు. ఎంతమంది యసత్యదేవతలను దెచ్చెదరో తెఁడు. మీరు చేయనెంచినదానిని రహస్యముగఁ జేయుకుఁడు. పిదప నాలస్యము సేయక నాయొద్దకు రండు. తీర్పు చెప్పెదను.

“మీరు నాకు వెనుదిరిగినచో నా కేమియుఁ గానుక నీయనక్కఱలేదు. దేవుఁడే నాకు బహుమాన మీయఁగలఁడు. నేను దృఢభక్తుఁడనుగా నుండవలెనని యాజ్ఞ యైనది ” అని నుహు చెప్పెను.

కాని, వా రాతని ససత్యవంతునిగఁ బరిగణించిరి. కావున నాతని, నాతనితో నావయందున్నవారిని మేము రక్షించి, తక్కినవారు చచ్చినను వీరిని బ్రహుకనిచ్చితిమి. మాసూచన లసత్యములనువారిని నీట ముంచి చంపితిమి. ఈభయసూచనఁ గొన్నవారిగతి యేమయ్యెనో చూడుము. నుహుచరిత్రమును దారికిఁ దెల్పుము.

అతనితరువాత మేము వారిప్రజలయొద్ద కానవాళ్ళతోఁగూడఁ బ్రవక్తలఁ బంపితిమి. కాని, వారు తాము పూర్వము నిరాకరించిన దాని నిష్పక్షై నను నమ్మరైరి. అట్లే యుల్లంఘనాపరులహృదయము లకు మూఁతలు వైచెదము !

వారితరువాత, ఫిరౌనునొద్దకును, సతని సామంతులయొద్ద కును, మాసూచనలతో మూసా, హరూనులను బంపితిమి. కాని, వారు గర్వితులును దుష్టులును నైరి.

వారికి మాసత్యమును దెలుపఁగా “ఇది కేవలము చిల్లంగియే” యనిరి.

“ఏమి ! మీకు సత్యము తెలిసినపిదపఁగూడ ‘ఇది చిల్లంగియా’ యని యడిగెదరా? చిల్లంగివా రభివృద్ధి నొందరు ” అని మూసా పలికెను.

వారు “ఏమి! మమ్ము మాతండులమతమునుండి తప్పించి మీ రిద్దఱును మ మ్మేలుటకా నీవు వచ్చినది?” యని యడిగిరి.

ఫిరౌను “ నేర్పరులగు నైంద్రజాలికులఁ బిలిపింపుఁ ” డనఁగా నైంద్రజాలికులు వచ్చిరి.

80. వారితో మూసా “మీరు క్రింద నేమి త్రోయుదురో త్రోయుడు ” అనెను.

వారు వానిని క్రిందికి త్రోయఁగా మూసా “మీరు చేసిన చిల్లంగు లన్నిటిని దేవుడు వృథ చేయును. దుర్మార్గులకార్యములను దేవుడు పెంపొందింపఁడు.

భక్తిహీనుల కిష్టములేకున్నను దేవుడు తనమాటలచే సత్యమును బరీక్షించును.

అధ్యాయము 9.

మూసాజాతిలోఁ గొందఱు తప్ప నందఱును, ఫిరౌనును, నాతనిసామంతులును తమ్ము బాధింతురేమో యని జడిసి యతనిని నమ్మలేదు. ఫిరౌను తనదేశమునందు బలవంతుడై యనేకదుష్కార్యములఁ జేయుచుండెను.

మూసా తనప్రజలతో “ప్రజలారా! మీరు దేవుని నమ్మినచో, దృఢభక్తులై నచో నతనినే నమ్మి యుండుఁ ” డనెను.

వారు “ మేము దేవునే నమ్మియున్నాము. ప్రభువా! ఈ యన్యాయపరులు మమ్ము శోధించునప్పుడు మమ్ము విడనాడకుము.

మమ్ము కరుణించి యవిశ్వాసులబారినుండి తప్పింపుము ” అనిరి.

అప్పుడు మూసాకును, సతనిసోదరునకును “మీప్రజలకు మిసిరుదేశములో గృహముల నేర్పఱిచి, మీయిండ్లలో నొక ‘కబ్లా’

నేర్పటిచి, ప్రార్థనలు సల్పుచు, విశ్వాసులకు సువార్తను ప్రకటింపుడు ” అని తెలియఁ జేసితిమి.

మూసా “ప్రభువా ! ఫిరౌనునకును, సతనిప్రజలకును, నిహలోకమున సిరియు సంపదయు నొసగితివి. వారు నీత్రోవను తప్పి యుండుట కేదా యట్లు చేయుట ? ప్రభువా ! వారిసంపద వారిని చీకాకుపెట్టుఁగాక ! ఘోరబాధ వారికంటి కగపడువఱకును వారు విశ్వసింపకుండునట్లు వారిహృదయములకుఁ గాతిన్యముఁ గూర్పుము” అనెను.

ఆతనిప్రభువు “మీయిరువురిప్రార్థనయు వినఁబడినది. తిన్నని మార్గము ననుసరింపుడు. అజ్ఞానులమార్గమును విస్మరింపుడు ” అని మూసాతోఁ బల్కెను.

90. మే మంతట మిస్రాయేలుపుత్త్రులను సముద్రముపై గడపుచుండఁగా ఫిరౌను తననైన న్యములతో శత్రుత్వమువహించి వెంబడించెను. అప్పు డాతని నీట ముంచఁగా నాతఁడు చనిపోవుచు “మిస్రాయేలుపుత్త్రులు నమ్ము దేవుఁడుతప్ప వేఱు దేవుఁడు లేఁ డని నేను నమ్ముచున్నాను. నేను దైవాధీనుఁడ నైనాను ” అనెను.

“అవును, ఇప్పు డయినావు. ఇంతకు పూర్వము మాపైఁ దిరుగఁబడి దుష్టులలోఁ జేరియుంటివిగదా !

“నీతరువాత వచ్చువారి కొకసూచనగా నిన్నిప్పుడు నీదేహముతో రక్షింతుము. అయినను చాలమంది మాసూచనలను లక్ష్యపెట్టరు ” అని దేవుఁడనెను.

అధ్యాయము 10.

ఇదిగాక మే మిస్రాయేలుపుత్త్రులకు స్థిరవాస మేర్పటిచి, సకలసద్వస్తువుల నిచ్చితిమి. వారికి మాయనుశాసనము చేరువఱ

కును వారు తగవులాడలేదు. వారిభేదకారణముఁగూర్చి సీతభువు రక్షణదినమున తీర్పు చెప్పఁగలఁడు.

మేము నీకు పంపినదానిఁగూర్చి సందేహము లున్నయెడల నీకుపూర్వము పవిత్రగ్రంథములఁ జదివినవారి నడిగి తెలిసికొనుము. ఇప్పుడు సీతభువునుండి సత్యము చేరియున్నది. కావున శంకాపరులలోఁ జేరకుము.

దేవునిసూచనల కసత్యరోపణముఁ జేయువారిలోఁగూడ నీవు చేరకుము. అట్లు చేసినచో నశించినవారితోఁ జేర్పఁబడుదువు.

దేవుని యాగ్రహమునకుఁ బాత్రులయిపోయినవారు మఱి నమ్మరుగదా !

వారి కన్నివిధముల సూచనలు వచ్చినను, ఘోరబాధ కంటఁ బడువఱకును వారు నమ్మరు !

మఱియొకరికిగ నయినచో, విశ్వసించినప్రతినగరమును, తన మతములోనే యుండి రక్షణ నందియుండును. ఒక్క-యూనూస్ ప్రజలే యట్టిరక్షణ నొందిరి వారు విశ్వసింపఁగనే యిహలోకమున వారికి విధింపఁబడినలజ్జనుండి వారిని విడిపించి కొంతకాలము వారికిఁ గావలసినదంతయు నొసగితిమి.

సీతభున కిష్టమైనచో భూమిలో నున్నవారందఱును విశ్వసించియే యుందురు. ఏమి ! మనుష్యులను విశ్వాసులు కమ్మని నిర్బంధించెదవా ?

100. దేవునియనుమతి లేనిదియు నేయాత్మయు విశ్వసింపఁజాలను. బాధపఱచుకొననివారిపై నాతఁడు క్రోధము బూనును.

“స్వర్గమర్త్యములలో నున్నదానినంతటిని విచారింపుము. సూచనలుగాని, సూచనలఁ దెల్పువారుగాని, నమ్మనివారి కేనహాయమును జేయఁజాలవు ” అనుము.

వారిపూర్వులకుఁ గలిగినక్రోధదినములను తప్ప, వారు మఱేమి యాసింపఁగలరు? “వేచి యుండుఁడు. మీతో నేనును వేచియుండెదను” అనుము.

అప్పుడు మేము ప్రవక్తలను, విశ్వాసులను విడిపించెదము.

అధ్యాయము 11.

“మనుష్యులారా! మీరు నామతమును నమ్మనియెడల దేవునిప్రక్క మీ రారాధించునితరదైవములను నేను కొలువను. మిమ్ము చంపఁగలదేవుని కొలిచెదను. నేను విస్వాసిని యుండ వలసినదని యాజ్ఞయయినది.

నిశ్చలభక్తియుతుడవై సత్యమతమువంక మొగము త్రిప్పుము. దేవునితో నితరదైవములఁ జేర్చువారితోఁ జేరకుము.

దేవునిగాక నీకు మేలుగాని, కీడుగాని చేయఁజాలనిదాని నావాహన చేయకుము. నీ వట్లు చేసినచో నన్యాయవంతులలోఁ జేరిపోవుదువు.

దేవుఁడు నీకు కష్టము నంటఁజేసినచో, దానినుండి నిన్ను తప్పింపఁగలవాఁడు దేవుఁడు తప్ప మఱి యెవ్వఁడు నుండఁబోఁడు. అతఁడు నీకు మేలు చేయ నెంచివచో నాతనియనుగ్రహము నెవ్వరును దప్పింపఁజాలరు. అతఁడు తనవరములను తా నెంచికొనినసేవకులకుఁ బ్రసాదించును. అతఁడు దయాదాక్షిణ్య మూర్తి!

“జనులారా! మీప్రభువునుండి సత్య మిప్పుడు మీకు చేరి నది. రక్షణ గోరువా రారక్షణను తనమేలుకొఱకే కోరుకొందురు. తప్పిపోయినవాఁ డారక్షణకొఱకే తప్పిపోవును. నేను మీసంరక్షకుఁ డను గాను” అనుము.

మీకు తెలుపఁబడినదాని ననుసరింపుడు. దేవుఁడే న్యాయ

కర్తలలో శేష్మడు ! కావున నాతడు తీర్పు చెప్పవలయును, పట్టుద
లతో నుండుడు.

సూరా 11 హూదు.

మక్కా—123 పద్యములు—10 రుక్కులు.

అధ్యాయము 1.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవుని పేర.

అలీఫ్. లమ్. ర. నీవు దేవునితప్పు నితరుల నారాధింప
కుండుటకును,

అతని తుమాపణవేడికొని యాతనివంక తిరుగుటకును,
సందేశహరియై బుద్ధిమంతుడును, సర్వజ్ఞుడు నగునాతనిచే సృష్ట
ముగ విశదముచేయబడి,

జ్ఞానాధిస్థితమైన గ్రంథమును చేత నుంచుకొని వచ్చి
యున్నాను.

కొంతకాలమువలకు నీ కాలడు మంచిసౌఖ్యముల నొస
గును. అతనిప్రసాదమునుబడయ నర్హులగువారి కాలడు తనవర
ముల నొసగును. కాని, నీవు వెనుకకుఁ దిరిగినయెడల నామహాదిన
మునఁ గలుగఁబోవుశిక్షను నీవును బొందుదువేమో యని భయపడు
చున్నాను.

మీరు దేవునియొద్దకు తిరిగి రావలయును. అన్నివస్తువుల
పైనను నాతని కధికారము గలదు.

వా రాతనినుండి దాగియుండుటకు తమవత్తుములను ద్విగుణముగా ముడిచికొనియుండరా ?

వారు తమయొడలినిండ వస్త్రములఁ గప్పికొనినను, తాము దాచినదానిని పైకిఁజూపుదానినిగూడ నాతఁ డెఱుంగఁడా ? వారిహృదయములందు మూలమూలల నేమున్నదో యాతనికిఁ దెలియును.

కాండము 12

భూమిపైఁ జరించుజీవములలో నాతనిపై నాధారపడనిది లేదు. దాని యాటపట్టులును దుదివిశ్రాంతిస్థానమును నాతనికిఁ దెలియును. స్పష్టగ్రంథమున నంతయు నున్నది.

ఆఱుదినములలో స్వర్గము ర్త్యముల సృజించినవాఁ డాతఁడే. ఇంతకుఁబూర్వ మాతనిసింహాసనము నీళ్ళపై నిలిచియుండెను. దాని నుండి మీలో నెవ్వరు సత్కర్మల నాచరించి మించెదరో యాతఁడు తెలిసికొనెను.

10. “మృతినొందినపిదప మీరు తిరిగి లేచెద ” రని నీవు చెప్పినచో నవిశ్వాసులు నిశ్చయముగా “ఇది కేవలము చిల్లంగి ” అని యందురు.

మేము వారిశిక్షను కొంతకాలము నిలిపినయెడల “ ఏమి, అశిక్ష వెనుకఁబడినదేమి ? ” అని వారడుగుదురు. ఓహో! తప్పించుకొనలేనిదినము వచ్చుచునేయున్నది గదా ! వారు పరిహసించినదే త మ్మన్నిదిక్కుల నావరింపఁగలదు.

అధ్యాయము 2.

మేము నునుష్యుని మాదయ నాస్వాదింపజేసి, దానిని తిరిగి లాగికొనినయెడల నాతఁ డాశవిడిచి కృతఘ్నుఁ డగుచున్నాఁడు.

అతఁడు కష్టముల ననుభవించినపిదప మాప్రసాదమును బడసినచోఁ దనకు కష్టములు తొలఁగిపోయినవని సంతోషించుచున్నాఁడు. ఆనందించుచు డాంచికుఁ డగుచున్నాఁడు.

ఓర్పుతో సహించి క్రమవర్తనులగువా రట్లు కారు. వారు శ్రమాపణకొఱకును, గొప్పబహుమానముకొఱకును నెదురుచూచుచున్నారు.

బహుశః నీకుఁ దెలియఁబడిచినదానిలో నీవు కొంత దాచి వైచెదవు కాబోలు! “అతనికి ధనము పంపఁబడకపోయినను, అతనితో నొకదేవత వచ్చినను.....” అని వా రంశురేమోయని నీహృదయము చింతిల్లుచున్నదేమో. కాని, కేవలము భయ నూచన నిచ్చుటయే నీపని. సర్వమును దైవాధీనమే.

“కురా నాతఁడు కల్పించినదే” యని వా రనినచో నీవు “మీకుఁ బ్రజ్ఞగలదేని దానిలోనిపద్యములవంటివానిని పదింటిని చేసితి రేమో తీసికొనిరండు. మీరు సత్యవంతులరే యైనచో దేవునిగాక మఱివని సహాయము తెచ్చికొందురో తీసికొని రండు” అని పలుకుము.

కాని, వారు నీకుఁ బ్రత్యుత్తర మీయనిచో నది దేవుని బుద్ధివిశేషమువలననే నీకుఁ బంపఁబడిన దనియు, నతఁడు తప్ప నితర దైవము లేడనియుఁ దెలిసికొనుము. వారు నిజమైనభక్తులేనా?

ప్రస్తుతజీవనమునందు కష్టములను గోరువారికి, తమకుఁ దగినబహుమాన మిత్తుము. వారికి రావలసినదానిలో నిసుమంతయుఁ దగ్గింపము.

వీరికిఁ బరలోకమున నగ్ని తప్ప మఱియొకగతి లేదు. వారు ప్రస్తుతజీవితమునం దొనర్చిన దంతయు వృథ యగును. వారికర్మ లన్నియుఁ బనికిరాని వగును.

29. తమప్రభువునుండి స్పష్టమగు సాక్ష్యముపై నాధారపడిన వారును, ఒకసాక్షివలన కురానును వినువారును, రక్షణోపాయమును దయాచిహ్నమును నగు మూసాగ్రంథము శంతకుపూర్వమే చేకొనిన వారును, వీరితోఁ బోల్పఁ దగుదురా ? వారి కిందు విశ్వాస మున్నది. కాని, యవిశ్వాసలకును, విగ్రహారాధనాపరులకును నగ్నిభయము కలుగుచున్నది. ఆగ్రంథము నీప్రభువుపంపినసత్యముతో నిండి యున్నది. కావున దానినిగూర్చి సందేహములను గట్టిపెట్టుము. అయినను చాలమందికి నమ్మకము లేదు.

దేవునిగూర్చి యసత్యమును గల్పించినవానికంటె సధర్మపరుఁ డెవఁడుండును ? వారు ప్రభువుమ్రోలకుఁ దేబడినప్పుడు సాక్షులు “వీరే తమప్రభువు నసత్యవంతునిగఁ బరిగణించినవారు” అని పలుకుదురు.

ఇతరులకు దేవునిమార్గమునుండి తప్పించి, యామార్గమును వంకరచేసి, రాజోవుజన్మమునంగు నమ్మకములేని యాయధర్మవర్త నులపై దేవునియూగ్రహ ముండదా ? దేవునికి మర్త్యముపైఁ గల యధికారమును వారు బలహీనము చేయలేరు. దేవుఁడుతప్ప వారికి మఱియొకరక్షకుఁడు లేడు. వారిశిక్ష ద్విగుణిత మగును ! వారు వినలేకపోయిరి. చూడలేకపోయిరి.

వీరే తమయాత్మలను బోఁగొట్టుకొనినవారు. వారు కల్పించు కొనినదైవములు తమనుండి యదృశ్యులై పోయిరి.

పరలోకములో నప్పులగువారు వీరే యనుటకు సందేహము లేదు.

కాని, విశ్వాసులై క్రమవర్తనులై క్రమప్రభువునకు సమైక్యమునవారు స్వర్గమున వసించగలరు. వా రందు శాశ్వతముగ నుండగలరు.

ఈరెండు తెగలవారిలో నొక రంధులను బధిరులను, రెండవ వారు చూడగలవారినిఁ విడగలవారినిఁ బోలుదురు. వీ రిరువురు నొక్కరీతివారే యని యనగలమా ? ఏమి ! మీకు బోధపడలేదా ?

అధ్యాయము 31.

పూర్వకాలమున 'నుహు' ను దసప్రజలయొద్ద కంపఁగా నాతఁడు “ దేవునితప్ప నితరులను మీ రారాధింపకుండుదుగాక యని బోధించుటకై నేను వచ్చియున్నాను.

దుఃఖదినమున మీకు శిక్ష ననుభవింప వలయునేమో యని నేను భయపడుచున్నా ” ననెను.

ఆతనిప్రజలతో నవిశ్వాసకులపెద్దలు “ నీవును మావంటి యొక నరుడవే మనలో వివేకహీనులగుకడజాతివారెవరో నిన్నను సరించిరిగాని, యితరు లెవ్వరును నీమాట వినలేదు. మాకంటె నీ వెందు బుద్ధిమంతుడవు ? మీ రందఱు ససత్యవాదులే ”

30 అనఁగా నాతఁడు “ నాప్రజలారా ! మీ రేమని యోచించుచున్నారు ? దేవుఁడు నాకు స్పష్టముగా నొకరహస్యమును వెలిబుచ్చినాఁడు. ఆతఁడు నాపై తనదయామృతమును గురియించినాఁడు. అది మీకుఁ గానరాకున్నది. మీకు నాయుపదేశము రుచింపకున్న యెడల మిమ్ము నేను బలవంతపెట్టుదునా ?

నాప్రజలారా ! మిమ్ము నేను ధనమునకై యాచింపలేదు. నాకు దేవుఁడే బహుమాన మియ్యగలఁడు. ప్రభువును జేరగల

విశ్వాసులను నేను తఱిమివేయను. కాని, మీరందఱును నా కజ్ఞా నులవలెఁ గాన్పించుచున్నారు.

మఱియు నోప్రజలారా, వారిని నేను తఱిమివైచినచో దేవునినుండి న న్నెవ్వరు రక్షింపఁగలరు? అనుచే మీ రాలోచింప వలదా?

దేవునిధన మంతయు నాయొద్ద నున్నదని నేను మీతోఁజెప్పు లేను. కనబడనివస్తువులు కనబడిన వని నేను పలుకలేదు. నేను దేవతనని మీతో వాక్రువ్వలేదు. మీరు తృణీకరించిచూచువారిం గూర్చి “వారికి దేవుఁడు మంచివస్తువు నెద్దానిని నీయఁ” డని నే ననలేదు. వారిమనస్సులలో నేమున్నదో దేవునికి బాగుగఁడెలి యును. ఇట్లునేను చెప్పకపోయినచో నధర్మపరులలోఁ జేరిపోవు చును” అనెను.

వారు “నుహూ, నీవింతకుపూర్వమే మాతో వాదులా డితివి. మాతో వివాదములు పెంచుకొంటివి. నీవు సత్యభాషివే యైనచో నేదీ నీవు భయపెట్టుచున్నశిక్షను దీసికొనిరమ్ము” అనిరి.

అతఁడు “దేవుని కిష్టమైనప్పుడే దానిని దీసికొని వచ్చును. మీ రాతని బలహీనుని జేయఁజాలరు.

నేను సంతోషపూర్వకముగా క్రమమైనబోధను మీ కొనర్చి నను నొకవేళ దేవుఁడు మిమ్ము తప్పత్రోవఁ బెట్టనెంచినచో నా బోధ యించుకంతయుఁ బనికిరాదు. అతఁడు మీ ప్రభువు. అతని యొద్దకు మీరు తిరిగి తీసికొనిపోఁబడుచురు” అనెను.

“ఈమరరాను నీవు కల్పించినదే” యని వా రందురేని నేను దానిని కల్పించినచో నాదోషము నాదే కాని, మీ రేవిషయ మున దోషులో యాదోషము నన్నంటదు” అనుము.

అధ్యాయము 4.

అది నుహుకుఁ దెలుపఁబడెను. నిశ్చయముగా, పూర్వము నమ్మినవారుతప్ప నీప్రజలలో నితరులు దానిని నమ్మరు. కావున నీవు వారిపనులఁ జూచి చింతిలకుము.

మేము చెప్పినప్రకారము మాకండ్రయెదుట 'నావ'ను (ఆర్కు) కట్టుము. దుష్టులు నీటిలో మునుఁగవలసి యున్నది గనుక వారినిగూర్చి నన్ను బ్రతిమాలకుము.

40. అప్పు డాతఁడు నావను నిర్మించెను. తనప్రజలలోని పెద్దలారని పక్కనుండి వెళ్ళినప్పుడెల్లను నాతనిఁ జూచి నవ్విరి. ఆతఁడు “మీరు నన్నుఁజూచి నవ్వినారు. మీరు నవ్వినట్లే మేమును మిమ్ముఁ జూచి నవ్వఁగలము.

అవమానకరమును శాశ్వతమును నగుశిక్ష యెవరికి పొందెను? తుదకు మీకుఁ దెలియఁగలను” అనెను.

మాయనుశాసనము జరుగుచు, భూమి మఱుగఁజొచ్చువఱకును నిట్లే యుండెను. మే మప్పుడు “ప్రతిజాతినుండియును నొక మిథునముచు, నీకుటుంబములో మాశిక్షను పూర్వము పొందిన యాతఁడుతప్ప నితరులను, విశ్వాసులను, నావలో నెక్కించికొనుము” అంటిమి. కాని, కొంతమందితప్ప మఱెవ్వరును నమ్మలేదు.

ఆతఁడు “దానిలోనికి నేను చెప్పినవారిలో నెక్కుము. దేవునియాన నది కదలుచు, లంగరులో నాడుచుండఁగాక నిశ్చయముగా నాప్రభువు దయావంతుఁడు. కరుణామయుఁడు” అనెను.

అప్పు డానావ పర్వతములఁబోలు కెరటములమధ్యనుండి నడువఁ జొచ్చెను. నుహు తన కెడముగా నున్న కొడుకును బిలిచి “నాయనా! మాతో నెక్కుము. అవిశ్వాసులలో జేరకుము” అనెను.

అతఁడు “ఈజలమునుండి తప్పించు నొక పర్వతము నాశ్రయించెద” ననెను. నుహు, అప్పుడు “దేవునిదయకు పాత్రుడగువాఁడు తప్ప నీదీనమున నాతనిశాసనమునుండి తప్పించుకొనువాఁడెవ్వఁడు నుండఁజూడదు” అనుచుండఁగనే యొకతరంగము వారిరువురిమధ్యనుండి లేవఁగా నాతనిపుత్రుఁడు నీటిలో మునిగి చచ్చినవారిలోఁ జేరిపోయెను.

అప్పుడు “భూమీ! నీజలమును సంహరించుకొనుము. మేఘమా! ఆఁగుము” అనుధ్వని పుట్టెను. వెంటనే జలము ఖోళము మాని శాంతి నొందెను. దేవునియాజ్ఞ మన్నింపఁబడెను. నావ ‘జూడీ’పై నిలిచెను. ఓదుష్టజాతీ! తొలఁగి పోమ్ము” అనునాదము వినవచ్చెను.

నుహు అప్పుడు తనప్రభువు నుద్దేశించి “క్రభువా! నాకొడుకు నాకుటుంబములోనివాఁడు. నీవాద్ధానము సత్యము. నీవు న్యాయమూర్తులలో నగ్రగణ్యుడవు” అనెను.

ప్రభువు “నుహూ, నిశ్చయముగా నాతఁడు నీకుటుంబములోనివాఁడు గాఁడు. ఈవిషయమై నీవు క్రమముగ వర్తింపలేదు. నీకుఁ దెలియనిదానినిగూర్చి నన్నడుగఁజూకుము. నీవును నజ్ఞానులలోఁ జేరిపోవల దని నీకు సూచన నిచ్చుచున్నాను” అనెను.

అతఁడు “నాకుఁ దెలియనిదానిని నిన్నడిగినందుకు క్రభువా! నిన్నే యాశ్రయించుచున్నాను. నీవు నన్ను తమిందిదయఁ దలఁచనియెడల నేనును నష్టులైనవారిలోఁ గలసిపోయెద” నని వల్కెను.

50. అప్పు డాతనితో ప్రభువు “నుహూ, నీవు మాసహాయము నొంది సుఖముగ నావనుండి దిగుము. నిన్నును, నీతో నున్నవారలను, మీకు పుట్టఁజూపుసంతతులవారలను మే మాశీర్వాదించుచు

న్నాము. కాని, యితరులగునవిశ్వాసకు లీలోకముగో మావలన మంచివస్తువుల ననుభవించి, తరువాత పరలోకములో ఘోరశిక్ష ననుభవింపఁగలరు ” అనెను.

ఇది యంతయు రహస్యచక్రములలో నొకటి. దీనిని మీకుఁ దెలియఁజేయుచున్నాము. ఇంతకుపూర్వము నీకుఁగాని, నీపూర్వులకుఁగాని యిది తెలియదు. నీ వోర్పుగలిగి యుండుము. నిశ్చయముగా దైవభీతిపరులకు సంతానాభివృద్ధి యగును.

అధ్యాయము 5.

అద్ నొద్ద కాలనిసోదరుడగు హూర్పు నంపితిమి. ఆతఁడు “నాప్రజలారా! దేవు నారాధింపుడు. ఆతఁడుతప్ప నితరదైవము లేడు. మీ రొకయశత్యమును గల్పించుచున్నారు.

నాప్రజలారా! మిమ్ములనుండి నేను బహుమానము నాశింపలేదు. నన్ను సృజించినయాతఁడే నాకు బహుమానము సీమఁగలఁడు. కావున, మీ రేల బోధపఱుచుకొనరు ?

ప్రజలారా! దేవుని తుమాపణ వేడికొనుడు. ఆతని కభిముఖులరు గండు! మీ కాతఁడు సమృద్ధముగ స్వర్గమునుండి వర్షము కురియించును.

మీ కాతఁడు బలముపైబలము నొసగి యభివృద్ధి చేయును. కాని, మీరుమాత్రము దుష్టులై యాతనికి వెనుజూపకుడు ” అనెను.

వా రాతనితో “హూదా, నీవు నీసందేశముఁగూర్చి యేసాత్యమును దీసికొని రాలేదు. నీమాటపై మాదేవతలను వదిలి పెట్టువారము కాము. మేము నిన్ను నమ్మము.

మాదేవతలలోఁ గొందఱు నిన్ను దుష్టునిగ నొనరించరని

మాత్రము మేము చెప్పఁగలము” అనిరి. అతఁడు “ఇదిగో, దేవుఁడు నాకు సాక్షి. మీరును సాక్షులే. నేను దేవునితో సమానులను గల్పించువారినుండి తొలఁగియున్నాను.

కావలసినచో మీ రందఱును నాపైఁ గుట్ర పన్నుఁడు. అలస్యము చేయకుఁడు.

నాకును మీకును ప్రభువైనదేవునే నమ్మికొని యున్నాను. అతఁడు ముందలఁబట్టి గ్రహింపనిదీవ మొక్కటియు లేదు. నాప్రభువు నడచుదారి క్రమమైనదే.

60. మీరు వెనుదిరిగినచో నాసందేశము నప్పుడే మీకు తెలిపియే యున్నాను. నాప్రభువు మీస్థానమున మఱియొకజాతివారిని నిలుపును. మీ రాతనికించుకయు హాని కలుగఁజేయఁజాలరు. నిశ్చయముగా నాప్రభు వన్నివస్తువులపైనను కనుగలిగి యున్నాఁడు” అనెను.

మాశిక్ష వచ్చినప్పుడు హూదును అతనివంటివిశ్వాసులను దయతో రక్షించితిమి. ఘోరశిక్షనుండి వారిని తొలఁగించితిమి.

ఈ ఆద్ మనుష్యులు ప్రభువుసూచనల నిరాకరించి, యాతని దూతలపైఁ దిరుగఁబడి, గర్విష్ఠియగు ప్రతికృత్రిమస్వభావుని యాజ్ఞల నవలంబించిరి.

కావున నీలోకమున వారిని శాపము వెంటఁదగిలినది. రక్షణ దినమున వారితో “ఏమి, ఆద్ వారు దేవుని నమ్మకుండిరిగదా” అని చెప్పఁబడును. హూదు స్వజాతీయులగు ఆద్ వారు దూరముగ బహిష్కృతులైరిగదా.

అధ్యాయము 6.

సామూదునొద్ద క్షాతనిసోదరుడగు ‘సాలె’ ను పంపితిమి. అతఁడు “ఓ నాప్రజలారా! దేవు నారాధింపుఁడు. అతఁడుతప్ప

నితరదైవము లేడు. మిమ్ము భూమినుండియెత్తి మీ కందు వసతి నేర్పఱిచి నాడు. కావున నాతని శరణు వేడుడు. అతని కభిముఖులగు కండు. మీ ప్రభువు దగ్గఱగ నే యున్నాడు. ప్రత్యుత్తరమిచ్చుటకు సిద్ధముగ నున్నాడు ” అనెను.

వా రాతనితో, “ సాలే, ఇంతవఱకును మేము నీపై నాశ పెట్టుకొని యుంటిమి. మనతండ్రి లారాధించినవారి నిష్పడు నీవు వదలిపెట్టుచున్నావా ? నిశ్చయముగా నీ విష్పడు మాకు బోధించు చున్న మతమును మేము శంకించుచున్నాము ” అనిరి.

అతడు “ ఓనా ప్రజలారా ! మీ రేమని యోచించుచున్నారు. దేవుడు నాకు సహాయకుడు. తనసందేశమును వెలిబుచ్చి నాడు. అతడు నాపైఁ గరుణ జూపినాడు. అతనిపై నేను దిరుగఁ బడిన న న్నెవ్వరు రక్షింపఁగలరు ? మీరు నాకు నాశనమునే హెచ్చుగఁ గోరుచున్నారు.

నా ప్రజలారా ! ఇదియే యాడుబాట. మీ కిది యొక సూచన. అది యభేచ్ఛగా విహరించిదేవునిభూమిపై మేయ నిండు. దానికి హాని జేయకుడు. అట్లు చేసినచో మీకు ఘోరశిక్ష ప్రాప్తించును ” అనెను.

అయినను వారు దాని నురిదీసిరి. అప్పుడాతడు “ ఇంక మూడుదినములు సంతోషింపుడు. మేము చెప్పినవివ త్తసత్యము గానేరదు ” అనెను.

పిదప మాశాసనము జరుగునప్పుడు ‘ సాలే ’ ను అతనిబోలిన విశ్వాసులను నాదినమున నవమానము నొందకుండ దయఁదలచి రక్షించితిమి. నిశ్చయముగా నీ ప్రభువు బలవంతుడు. శక్తిమంతుడు !

70. అప్పుడు దుష్టులపై గొప్పతుపాను వీచెను. తెల్లవారుసరికి వారందఱును దమగృహములలో సాగిలఱుడి యం దెన్నడును నివసింపనివారివలె నైరి.

ఏమి ! సామూదు తనప్రభువును విశ్వసింపక యుండలేదా ?
సామూదు కేవలము బహిష్కృతుఁడు కాలేదా ?

అధ్యాయము 7.

అప్పుడు మాదూతలు సువార్తలఁ జేకొని ఇబ్రాహీము
నొద్దకు వచ్చిరి. ‘ శాంతిరస్తు ’ అని దీవించిరి. అతఁడును ‘ శాంతి ’ స్తని
పలికి యాలస్యము చేయక కాల్చినదూడను దీసికొని వచ్చెను.

వారు దానిని తమచేతులతో ముట్టకుండుటఁ జూచి యాతఁడు
వారికి భయపడెను. “ భయపడకుము. మేము ‘ లూటు ’ ప్రజల
యొద్దకు పంపఁబడియున్నా ” మని వా రనిరి.

అతని భార్య యతనిప్రక్కనే యుండి నవ్వెను. ఆమెకు
‘ ఇషాకు ’ పుట్టుననియు, ‘ ఇషాకు’కు యాకూబు కలుగుననియు
మేము పల్కితిమి.

ఆమె “ ఆహా ! యెంతమరదృష్టవంతురాలను ! నేను వృద్ధనై
యుండ, నాభర్తయు వృద్ధుఁడైయుండ మాకుఁ బుత్రుఁడు పుట్టునా !
ఇది చాల వింతగ నున్నదే ” యనెను.

వా రామెతో, “ ఏమి, నీవు దేవునియాజ్ఞ కాశ్చర్యము
నొందుచున్నావా ? ఓగ్రహస్థులారా ! మీకు దేవునిదయయు
వరములును జేకూలుఁగాక ! అతఁడు కీర్తనీయుఁడును స్తుతిపాత్రుఁ
డును నగుఁగాక ! ” యనిరి.

అప్పు డిబ్రాహీము భయము వీడి, యీసువార్త తన్నుఁ
జేరఁగ నే ‘ లూటు ’ ప్రజలఁగూర్చిమీకు విన్నవించెను. నిశ్చయముగా
నిబ్రాహీము దయావంతుఁడు, కరుణాశీలుఁడు, సహనపరుఁడు.

ఇబ్రాహీమా, ఈసీప్రయత్నమును మానుము. అప్పుడే
నీదేవునియాజ్ఞ జరిగినది. వారి కేమో తప్పనిసరిగ శిక్షకానున్నది.

మాదూతలు 'లూటు' నొద్దకు రాగానే యాతఁడు వారిని గూర్చి దుఃఖించెను. వారిని రక్షించుట కాతఁడు మిగుల బలహీనుడై వారితో “ ఇది యొక కష్టదిన ” మని పలికెను.

80. ఆతనిప్రజ లింతకుఁ బూర్వ మీదురితము లాచరించుటచే వా రాతనియొద్దకుఁ బరుగెత్తుకొనివచ్చిరి. అతఁడు వారితో “ ఓనాప్రజ లారా! ఈనాకుమార్తెలు మీకు పవిత్రురాండ్రై యుందురు. దేవునికి భయపడి యాయాతిథులమ్రోల న స్సవమానింపకుఁడు. మీలో మంచిమనస్సుగలవాఁ డొక్కఁడైన లేడా ? ” అనెను.

వారు “ నీకూఁతుళ్ళతో మాకు నిమిత్తములేదని నీకుఁ దెలియనేతెలియును. మా కేమికావలయునో నీకుఁ దెలిసియే యున్న ” దనిరి.

అతఁడు “ మిమ్ము ధిక్కరించుటకుబలముగాని, నన్ను రక్షింపఁ గల మంచినాయకుని యాశ్రయము గాని నాకుఁ గలుగును గాక యని కోరుచున్నా ” ననెను.

దేవతలు ‘లూటా ! మేము మీప్రభువుదూతలము. వారు ని స్సంటలేరు. అర్థరాత్రమప్పుడు నీకుటుంబముతో లేచిపోయి మీలో నొక్కరును దిరిగి చూడకుఁడు. వారి కేమి మూడునో నీభార్యకు నదే కలుగును. నిశ్చయముగా వారికిఁ గలుగునాశద తైలవారినపిదపఁ గలుగును. ఉదయము దగ్గఱపడుచున్నదిగదా ! ” యనిరి.

మాశాసనము జరుగనారంభించునప్పుడు వారినగరములను తలక్రిందుగఁ ద్రిప్పివైచి నిరంతరముగ వారిపై ప్రభువు గుఱతులు గల మంటిపెల్లలను గురియించితిమి. దుష్టులగు మక్కావాసులకును వారికిని నెంతో దూరము లేదు.

అధ్యాయము 8.

పిదప మేము 'మదియాను' నొద్ద కాతని సోదరుడగు 'షూయైబు' నంపితిమి. అతడు "నాప్రజలారా! దేవు నారా ధింపుడు. అతడుతప్ప నితరదైవము లేడు. మీరు తప్పుకొలతలఁ గొలువకుండు. మీరు మంచివస్తువులతో సంతోషించుచుండుట నేను చూచితిని. కాని, సర్వమును నాశనము కాఁగలదినమునఁ గలుగుశిక్ష మీకును గలుగునని నేను భయపడుచున్నాను.

"ఓనాప్రజలారా! న్యాయమగు కొలతలను, తూనికలను నుపయోగింపుడు. ఇతరులవస్తువుల నపహరింపకుండు. మీ ర ధర్మ పరులై తప్పుమార్గమును బట్టకుండు.

మీరు విశ్వాసులైనచో దైవదత్తమగుదానిలో మిగిలినదే చాలును.

కాని, నేను మీకు సంరక్షకుడను గాను " అనెను.

వా రాతనితో "షూయైబా, మాతండు లారాధించినదేవతలను బూజింప మానుదుమా? మాధనమును మా యిచ్చవచ్చినట్లు వెచ్చింప మానుదుమా? నీప్రార్థనలు మమ్ము నిర్బంధించునా? నీ వేమో శాంతుడవును మాకు క్రమమార్గమును జూపువాడవువలెను వేషము వేయుచున్నావే!" అనిరి.

90. అతడు "ఓనాప్రజలారా! మీ రేమి యోచించుచున్నారు. నాప్రభువు నాకు సరిగ రహస్యమును వెలిబుచ్చి యున్నచో, అతడే నాకు మంచివస్తువులను ప్రసాదించి యుండినచో, మీకు నిషేధించినవానినే నేననుసరించినచో, నాకు సాధ్యమైనంతవఱకుమీ వర్తనముల మార్పుటకంటె నితరము గోరెదనా? నాకుదేవుఁడేసర్వ విషయములందును సహాయపడును. నే నతనినే నమ్ముకొని యున్నాను. అతనికే నే నభిముఖుడ నగుచున్నాను.

ఓనాప్రజలారా ! మీరు న న్నెదిరించి, మీకు పూర్వము నుహుప్రజలును, హూదుప్రజలును, సాలేప్రజలును ననుభవించిన దాని ననుభవింపకుండు. లూటుప్రజల వసతులు మీ కెంతో దూరముగా లేవు.

మీప్రభువును శరణము వేడుండు. అతని కభిముఖులరు కండు. నిజముగా నాప్రభువు దయాళుండు, ప్రేమస్వరూపుండు” అనెను.

వారు “ఘాయెబా, నీవు చెప్పుదానిలో చాలమట్టుకు మాకు తెలియదు. మాలో నీ వసహాయుడవై యున్నావు. నీకుటుంబమును జూచికాని, లేకున్నచో ని న్నీపాటికి తాళ్ళు రువ్వ చంపి యుండుము. అప్పుడు నీవు మాపై తిరుగబడకుండియుండువు” అనిరి.

అతడు “ఓనాప్రజలారా ! దేవునికంటె నాకుటుంబము ఘనమైన దనుకొందురా ? అతని నుపేక్షించి విడిచివైచెదరా ? నిశ్చయముగానాప్రభువు మీకృత్యములచుట్టు నావరించియే యున్నాడు.

నాప్రజలారా ! నాకు హాని చేయుటకు మీ కేమి సామర్థ్యమున్నదో చూపుండు. నేను నాపనిజేసెదను.

మనతో నెవరి కవమానకరమగుశిక్ష కానున్నదో, యెవరు సత్యవంతులో మీకుఁజెలియఁగలదు. మీరు వేచియుండుండు. నేనును మీతో వేచియుండెదను” అనెను.

మాశాసనము జరుగఁబోవునప్పుడు మేము ఘాయెబును నతనివంటివిశ్వాసులను దయతోఁ గాచితిమి. దుష్టులపై గొప్పతుపాను వీవఁగ నే వారు తమయిండ్లలోఁ బూర్వము నివసించియుండ నట్లే పడి పోయియుండిరి.

సామూదు నాశనమయినట్లే మదియానుగూడ నాశనమై నాడు గదా !

అధ్యాయము 9.

పూర్వకాలమున మేము ఫిరౌనునొద్దకును, నాతనియక్రమములగు నాజ్ఞలను మన్నించుచుండిన ధనికులయొద్దకును మానూచనలతో మూసా నంపితిమి.

100. రక్షణదినమున నాతఁడు తనప్రజలను వెంటఁబెట్టుకొని యగ్నిలో దిగును. ఆదిగుట చాల కష్టతరముగ నుండును.

వారి నీలోకమున నొకశాపము వెంబడించెను. వాఁకి లభించు వరమును వారికిఁ గష్టదాయకముగఁ బరిణమించును.

నీకుఁ దెలిపిన నగరములవృత్తాంతము లిట్టివి. వానిలోఁ గొన్ని నిలిచియున్నవి ; కొన్ని భూమిలోఁ గలిసిపోయినవి.

మేము వారి కన్యాయము చేయలేదు. వారు తమకుఁదామే యన్యాయము చేసికొనిరి. దేవునిశాసనము జగుగనున్నప్పు డాతనితో సమానులని చెప్పినవారికి దేవత యెవ్వరును సహాయపడలేకపోయిరి. ఆదేవతలు వారినాశనమును మఱింత వృద్ధిచేసిరి.

దుష్టనగరములను నీప్రభువు పట్టుకొనునప్పు డాతనిపట్టు వట్టిదై యుండెను. ఆతనిపట్టు కష్టదాయకము. దుఃఖావహము.

మున్నందు రాబోవుశిక్షకు విఱచువాని కిం దొకసూచన యున్నది. ఆదినమున మనుష్యజాతి యంతయు నొకచోఁ గూర్పఁబడును. ఆదినమునజంతుసముదాయము సర్వమును జూడఁగలదు.

నిశ్చితకాలమువఱకుఁ దప్ప మఱి మేము దాని నాపము.

ఆదినము వచ్చినప్పు డాతనియనుజ్ఞ లేనిదే యెవ్వరును మాటాడఁ జాలరు. అప్పుడు కొందఱు దుఃఖించెదరు. కొందఱు సుఖించెదరు.

దుఃఖభాజనులగువారి కగ్నియే శరణ్యము. వారందు నిట్టూర్పు విడుచుచు మూల్గలరు.

సీత్రభు వన్యథా నిశ్చయించినడప్పు వారందు స్వర్గమర్త్యము లున్నంతకాలమును నుండఁగలరు. నిశ్చయముగా సీత్రభువు తనయిష్టము వచ్చినదానిని జేయఁగలడు.

110. ధన్యాత్ములగువారికి నందనవనము వాసస్థానమగును. స్వర్గ మర్త్యము లుండువఱకు, సీత్రభు వింకను ననుగ్రహింప నెంచిన వరముల ననుభవించుచు వారందు వసింపఁగలరు.

కావున వా రారాధించుదానివిషయమై నీకేసంజేహమును వలదు. వారు తమతండ్రు లారాధించినవారినే యారాధింతురు. వారి కేలోటును లేకుండ వారికి రావలసినపాలు నొసగియే తీరుదుము.

అధ్యాయము 10.

పూర్వము మేము మూసాకు గ్రంథము నొసగఁగా దానిని గూర్చి వారు వివిధములగు నభిప్రాయములూ బడిరి. సీత్రభువు కొంత వ్యవధిని నిర్ణయింపకుండినచో వారికి తీర్పు చెప్పఁబడియే యుండును. సీత్రజలుగూడ కురానునుగూర్చి శంకించుచున్నారు.

వా రేమి చేయుచున్నారో సీత్రభువునకుఁ దెలియును. వారి వారి కర్మల కనుగుణముగ నాతఁడు బహుళకరింపఁగలడు.

నీవును, నీతోఁగూడ దేవునకభిముఖుడైనవాఁడును గలిసి యాజ్ఞచొప్పున క్రిమముగ నడుచుకొనుఁడు. అతఁడు మఱి దేవుని శాసనము నుల్లంఘింపకుండునుగాక ! మీరు చేయుదాని నాతఁడు చూచుచునే యున్నాఁడు.

అగ్ని నిన్నుఁగూడ శంటకుండుటకై దుష్టులపక్ష మవలంబింప

కుము. దేవుడుతప్ప నీకు మఱియొకరక్షకుడు లేడు. ఆతనినుండి నిన్నెవ్వరును రక్షింపజాలరు.

ఉదయమునను, సాయంసమయమునను, రాత్రి యాసన్న మైనపుడును పార్థన సలుపుము. సత్కర్మలు దుష్కర్మల బాట దోలును. ఆలోచించువారి కిది యొకభయసూచన.

భయపడక ప్రియత్నము చేయుచునే యుండుము. న్యాయ వంతులపుణ్యము నాతడు నశింపజేయడు.

పుణ్యవంతులగునీపూర్వులు భూమిపై సన్న్యాసమును నిష్ఠింపిరి. వారిలో మేము విడుదలచేసినవారు చాలమంది కలరు. కాని, దుష్టులు తమకొరికలనే యనుసరించి దేవునియాజ్ఞ నుల్లంఘించినవారయిరి.

ఆయానగరములవారు పుణ్యవంతు లయినప్పుడు నీప్రభు వానగరముల సన్న్యాసముగా నశింపజేయలేదు.

120. దేవుని కిష్టమైనచో మానవజాతి యంతయునొకేమతము నవలంబింపజేసియుండును. కాని దేవునిదయకు పాత్రులైనవారే తమవివాదములను గట్టిపెట్టుదురు. ఇందుకే వారి నాతడు సృజించినాడు. “నరకమును నేను భూతములతోడను, మనుష్యులతోడను నింపివైచెద ” నని ప్రభువు చెప్పినమాట జరిగి తీరును.

నీవు నీహృదయమును స్థిరపఱచుకొందువనియే యీప్రపంచ కలచరిత్ర మంతయు నీకుఁ దెలిపితిమి. వీనిమూలమున నీకు సత్యము చేరినది. విశ్వాసులకు భయసూచన యీయఁబడినది.

కాని, నమ్మనివారితో “మీరు మీయిష్టముచొప్పున వర్తింపుడు. మేము చేయున దేమో మేము చేసితిరుదుము. మీరు వేచియుండుడు. మేమును వేచి యుండెదము ” అనుము.

స్వర్గము ర్త్యములందలిరహస్యవస్తువు లన్నియు దేవునివే. అన్ని వస్తువులును దుద కాతనియొద్ద కే చేరును. కావున నాతని నారాధించి

యాతనిని విశ్వసింపుడు. నీప్రభువు నీవు చేయుచున్నదానిని చూడక యుండలేదు.

సురా 12. యూసూఫు.

మక్కా—111 పద్యములు—12 రుక్కులు.

అధ్యాయము 1.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవుని పేర.

అలీఫ్. లమ్. ర. ఇవి స్పష్టగ్రంథమునందలి సూచనలు.

మిరుబొంధపఱుచుకొనుట కరబ్బీభాషలోకురానునుబంపినాము.

ఈకురానువిషయమై యింతకుఁబూర్వము చెప్పియుండని యతిమనోహరమగుకథ నొకదానిని జెప్పెదము.

యూసూఫు తనతండ్రితో “నాయనా! నాకు పదు నొకండునక్షత్రములును సూర్యచంద్రులును గనఁబడిరి. అవి యన్నియు నాకు నమస్కరించుచుండెను” అని చెప్పఁగా నాతఁడు,

“కుమారా! నీవు మాచినదానిని నీసోదరులతోఁ జెప్పకుము. వారు నీపైఁ గుట్ర పన్నెదరు సుమీ! నైతాను మనుష్యునకు బహిరంగశత్రువుగదా!”

నీప్రభువు నిన్నిట్లే యెంచికొని రహస్యార్థముల నెఱింగించి, పూర్వకాలమున నీతండ్రిలగు ఇబ్రాహీము ఇసాకుల కెట్లొ యట్లే నీకును, యాకూబుకుటుంబమునకును వరముల సంపూర్ణముగ నొసగును. నిజముగా ప్రభువు జ్ఞాని బుద్ధిమంతుఁడు” ననెను.

అధ్యాయము 2.

ఇప్పుడు యూసూపునందును నతనిసోదరులందును తెలిసికొనఁ గోరువారికి సూచన లున్నవి.

వారు “మనము యూసూపు నతనిసోదరునికంటె నధిక సంఖ్యాకులము. అయినను వారిని మనప్రభువు మనకంటె నెక్కుడుగఁ బ్రేమించుచున్నాఁడు. నిశ్చయముగా మనతండ్రి పొరబడినాఁడు.

మీరు యూసూపును జూపుఁడు, లేదా యతనిని మఱియొక దేశమునకుఁ దఱిమివేయుఁడు. మీతండ్రి మీదిక్కి మొగమై యుండునట్లు చేసికొనుఁడు. ఇట్లుపై మీరు కృమజీవనములఁ జేయ వలయు” ననిరి.

10. వారిలో నొకఁడు, “యూసూపును జూపకుఁడు. అతనిని నూతియడుగునఁ ద్రోసివేయుఁడు. అట్లుచేసినచోఁ ద్రోవఁబోవువారెవరై న నాతనిని బైకిఁ దీయుదురు” అని పల్కుఁగా,

వారు, “ప్రభువా! యూసూపును మాకొప్పగింపనేల? మే మతనికి మేలే యొనర్తుము.

మాతోఁ గలసి సుఖించియాడుకొనుటకు తేపాతని మాతోఁ బంపుము. అతని కేయపాయమును గలుగకుండఁ గాపాడెదము” అనిరి.

ఆతఁడును వారితో “మీ రాతనిఁ దీసికొనిపోయినచో నాకు విచారము కలుగును. మీ రజాగ్రతగ నున్నయెడల తోడే శ్మాతని మింగివేయునేమో యని నాకు భయమగుచున్న” దనెను.

వారు “మేము బలహీనుల మైనఁగదా యిందర ముండియు నాతని తోడేళ్ళవారఁ బెట్టుటకు” అనిరి.

అత వా రాతనిఁ దీసికొనిపోయి నూతియడుగునఁ ద్రోయ నిశ్చయించిరి. మే మప్పు డాతనితో “నిన్ను వారు పోల్చుకొన లేకున్నప్పుడు నీవు వారి కీకుట్కొడెలుపఁగల” పని పలికితిమి.

వారును రాత్రియగునప్పటి కేడ్చుచుఁ దమతండ్రియొద్దకువచ్చి,
 “తండ్రి! మేము సత్యముఁ బల్కుచున్నాము. మేము గుఱ్ఱ
 పువందెములకై పోవుచు, మాబట్టను యూసుపునొద్ద నుంచి తెళ్ళఁగా
 తోడే లొకటి యాతని మింగివైచినది. మేము సత్యముఁ బల్కినను
 నీవు విశ్వసింపవుగదా ” అనిరి.

అప్పుడు వారు కృత్రిమరక్తచిహ్నములుగల యాతనియంగీ
 నాతనికిఁ జూపిరి. అతఁడు “ఇది యంతయు మీరు చేసినదే. కాని,
 యోర్చి యుండుటయే మంచిది. మీరు చెప్పినదానిని నహించుటకు
 దేవుని సహాయమును వేడుచున్నా ” ననెను.

అప్పుడు దారిఁబోవువా రొకనిని నీరు తోడుట కానూతి
 యొద్ద కంపఁగా నాతఁడు చేదను నూతిలో వైచి “ఇదియేమి !
 ఇం దెవఁడో యువకుఁ డున్నాఁ ” డని యఱచెను. వా రాతని
 వృత్తాంతమును రహస్యముగా నుంచి వాని నమ్మివేయ నొచిరి. కాని,
 వారు చేసినది దేవునికిఁ దెలిసెను.

20. వా రతనిని కొలదికాసుల కమ్మివైచిరి. తగినవెల కతనిని
 వా రమ్మలేదు.

అధ్యాయము 3.

అతనిని కొనిన మిసిక్ (యీజిప్టు) దేశస్థుఁడు, తనభార్యతో
 “ఇతనిని దయతోఁ జూచుచుండుము. బహుశః ఈతఁడు మనకుఁ
 బనికివచ్చును. లేదా యీతని మనపుత్త్రినిఁగాఁ బెంచుకొందము”
 అనెను. ఇట్లు యూసుపును మే మా దేశములో నిల్పి, దేవుఁడు తన
 యుద్దేశము నెఱవేర్చుగలవాఁడు గావున, రహస్యార్థముల నతనికి
 బోధ చేసితిమి. కాని, చాలమంది కది తెలియలేదు.

అతనికి బలము తగులఁగ నే బుద్ధిజ్ఞానముల నిచ్చితిమి. మంచి
 వారిని మే మిట్లే బహూకరింతుము.

అతఁ డుండుగృహమునందలిస్త్రీ యాతనిపై మరులుగొని “ఇటురమ్ము” అని పిలిచెను. కాని, యాతఁడు “దేవుఁడు నన్ను రక్షించుఁకాక ! అతఁడు నాకు మంచిమార్గమును జూపి యున్నాఁడు. దుష్టు లభివృద్ధి నొందఁ జాలరు ” అనెను.

కాని, యామె మోహమును వీడకుండెను. ప్రభు వాతని కొకసూచన నీయకుండినచో నాతఁ డామెను మోహించి యుండును. అతఁడు విశ్వాసులగు మాకింకరులలోనివాఁడు గావున మే మాతనిని గలుషమునుండియుఁ బాపమునుండియుఁ దప్పించితిమి.

వా రిరువురును ద్వారమువైపు బరుగెత్తిరి. ఆమె యాతని యంగీని చించివైచెను. ద్వారమునొద్ద వారు తమయజమానుని యొద్దకేగి “నీకుటుంబమునకు ద్రోహము తలచినవానికి కారా గృహమో ఘోరశిక్షయో కాక యొండేమి కలదు ? ” అనిరి.

అతఁడు, “ఆమెయే నన్ను పాపములోనికిదింపఁ బ్రయత్నించె” ననెను. ఆమెకుటుంబములోనివాడే యొకఁడు “అతనియంగీ ముందుభాగమున చినిగిపోయినచో నామెమాట సత్యమును, నాతని మాట యసత్యమును నగును.

వెనుక చినిగినచో నాతనిమాట సత్యమును నామెమాట యసత్యమును నగు ” నని తగవు చెప్పెను.

అతనియజమానుఁ డాయంగీవెనుకభాగమునఁ జినిగియుండుటఁ జూచి “ఓసీ ! యిది నీపన్నాగమే. నీ వెంతకైనఁ జాలుదువు.

యానూఫా, ఈవృత్తాంతమును మఱచి పొమ్ము. ఓమె డ్లమా, నీవు గావించినపని పాపభూయిష్టమైనది. కావున నాతని క్షమింప వేడుకొనుము ” అనెను.

అధ్యాయము 4.

80. పురములోనిస్త్రీలు “రాజభార్య సేవకుని మోహించినది.

అతఁ డామెకు మోహహేతు వయినాఁడు. ఆమెతప్పు మాకు స్పష్టముగాఁ దెలిసినది.” అనిరి.

ఆమె వారియాలోచనలఁ దెలిసికొని, వారిని బిలిపించివిందు చేసి యొక్కొక్కతె కొక్కొక్కకత్తి నిచ్చి, “యూనూఫా, వీరి యెదుటికి రమ్ము” అనెను. వా రాతనిఁ జూచి యన్యుతపడి తమ చేతులనే కోసికొని “దేవుఁడు మమ్ము రక్షించుఁగాక ! ఇతఁడు మనుష్యమాత్రుఁడు గాఁడు. ఇతఁడొక గొప్పదేవుఁడుగాని యన్యుఁడు కాఁ” డనిరి.

ఆమె, “ఈతనిఁగూర్చియే మీరు నన్ను నిందించినారు. నా కామముల ఫలింపఁజేయుమని యాతని వేడికొంటిని. కాని, యాతఁడు చిత్తము చలింపక నిలిచినాఁడు. అయినను ఆతఁడు నాయాజ్ఞను మన్నింపకుండినచోఁ గారాగృహమునఁ ద్రోయించి తృణీకృతుం జేసెద ” ననెను.

ఆతఁడు “ఓనాప్రభువా ! వారియాజ్ఞలకంటె నాకాకారా గృహవాసమే మేము. కాని, నీవు నన్ను వారినుండి తప్పింపకున్నచో నేను వారిలో యశావనుడనై యజ్ఞాని నయ్యెదను ” అనెను.

అతనిప్రభు వాతనిమొఱ నాలించి యతనినుండి వారివలలను తప్పించెను. అతఁడు శ్రోత ! జ్ఞాని !

వా రాతనియమాయకత్వమును దెలిసికొనియుఁ గొంత కాలము బందీకృతుం జేయ నిశ్చయించిరి.

అధ్యాయము 5.

అతనితోఁగూడఁ గారాగృహములోని కిరువురుయువకులును వచ్చిరి. అందులో నొకఁడు “నా కొకకల వచ్చినది. అందు నేను ద్రాక్షలను త్రొక్కి రసముఁ దీయుచున్నట్లయిన ” డనెను. రెండవ

వాడు, “నాకలలో రొట్టెలు మోయుచున్నట్లును దానిని పక్షులు తినుచున్నట్లును నైనది. నీవు పుణ్యవంతుడవు. ఈకలలయర్థ మేమో మాకుఁ దెలుపు” మని వేడికొనిరి.

అతఁడు “కలలో భుజింపయోగ్యమగునాహారము దొరకునా? దీనిఫలము వేఱు. అది కలుగకపూర్వమే మీకు దానియర్థము నెఱింగించెదను. నేను దేవుని నమ్మనివారియు, పరలోకము లేదను వారియు మతమును విసర్జించితిని. నాప్రభువీవిషయమై కొంత తెలిపి యున్నాఁడు.

నాపితరులగు ఇబ్రాహీము, ఇషాకు, యాకూబులమతము నేనే యనుసరించుచున్నాను. దేవునితో మన మితరులను జేర్పఁగూడదు. మనకును మనుష్యజాతికిని దేవుఁడు చాలినంత యొసగియున్నాఁడు. కాని మనుష్యులలోఁ జాలమంది కృతజ్ఞులై యుండరు.

నాతోఁ గారాగృహవాసము ననుభవించుసోదరులారా! చిల్లర దేవుళ్ళు గొప్పవారా? అద్వితీయుఁడును సర్వశక్తుఁడును నగు దేవుఁడు గొప్పవాడా?

మితండ్రులు నామకరణముచేసిన నామమాత్రము లగు దైవములను మీరును నారాధించుచున్నారు. దేవుఁడు మీ రట్లు చేయుట కనుమతింపలేదు. ఆతఁడే తీర్పు చెప్ప నర్హుఁడు. తన్నుఁ దప్ప నితరులఁ బూజింపవల దని యాతఁ డాజ్ఞాపించి యున్నాఁడు. ఇదియే సరియైన భక్తి. కాని, చాలమంది కీడి తెలియదు.

నాతోఁ గారాగారమున నున్నసోదరులారా! మీలో నొకఁడు తనప్రభువునకు ద్రాక్షరసము నైవేద్యము పెట్టును. రెండవవాడు సిలువపై మేకులతో తాపఁబడును. అతనితలను పక్షులు వెకలించుకొని తినును. మీ రడిగినయర్థ మిట్లే విధింపఁబడియున్నది” అనెను.

విడుదల యగునని చెప్పఁబడినయ్యాతఁడు “ సీప్రభువునకు నన్ను జ్ఞాపకము చేయు ” మనెను. కాని, సైతా నాతనిఁగూర్చి ప్రభువునకుఁ దెలుపుట మఱచునట్లు చేసెను. అందుచే నాతఁడు కొన్ని సంవత్సరములు కారాగృహమున నుండవలసినవచ్చెను.

అధ్యాయము 6.

రా జప్పుడు “ నా కొకకల వచ్చినది. అం దేడు బక్క యావు లేడు పుష్టిగలయావులను మ్రింగివైచినవి. ఏడుధాన్యపు టెన్నులే పచ్చగా నుండెను. తక్కినవి యెండిపోయెను. మీకు దీని యర్థము తెలిసినచో నాకుఁ దెలుపుఁ ” డనెను.

వారు “ కథకుఁ గా భృండునా? మాకు స్వప్నశాస్త్ర మంతగాఁ దెలియ ” డనిరి.

ఆయిద్దఱలో విడుదలయైనవాఁడు, “ దానియర్థమును నేను చెప్పెదను. నన్ను తీసికొని పొం ” డనెను.

“ సత్యవంతుడవగు నోయూనూఫా! ఏడు బక్కయావు లేడు పుష్టిగలయావులను మ్రింగుట యేమో, ఏడు ధాన్యపు టెన్నులు పచ్చగా నుండి తక్కిన వెండిపోవుట యేమో నాకుఁ దెలుపుము. నేను పోయి వారికిఁ దెలిపెద ” ననెను.

ఆతఁడు “ మీయాచారప్రకార మేడుసంవత్సరములు ధాన్య మును విత్తఁగలరు. మీరు కోసినధాన్యములో భుక్తికిఁ గావలసిన భాగము దప్పుఁ దక్కినదంతయు ఎన్నులుగానే యుంచఁగలరు.

తరువాత నేడుసంవత్సరములు దుర్భిక్షము కలుగఁగా, మీరు దాచియుంచికొనినదానిలోనుండి కొంచెము కొంచెముగా నుపయోగించుకొనెదరు.

మఱుచటిసంవత్సరము వర్షము పడును. వా రప్పుడు ద్రాక్ష లను పిండి రసమును దీసికొందురు ” అనెను.

అధ్యాయము 7.

50. రా జాతనిఁ దనమ్రొలకుఁ దెండని యాజ్ఞాపించెను. దూత యూసూపునొద్దకు రాఁగా నాతఁడు “నీప్రభువునొద్దకు మరలఁ ‘బోయి, నీస్త్రీలకుఁ దామువైచిన వలలఁగూర్చి తెలియును. వారు తమ చేతుల నేల నఱకివైచికొనిరో యడుగుము’ అని చెప్ప” మనెను.

అప్పుడు రాజు స్త్రీలతో “మీరు యూసూపు నేల పిలిచితిరి” అని యడుగ వారు “యూసూపునుగూర్చి చెడ్డ యేమియు మాకుఁ దెలియదు. దేవుఁడు మమ్ము రక్షించుఁగాక !” యనిరి. రాజభార్య “ఇప్పుడు సత్యము బయలుపడినది. నేనే యతనిని పాపమోహ పాశముల బద్ధనిఁ జేయ నెంచితిని. అతఁడు సత్యవంతుఁడు” అనెను.

అప్పుడు యూసూపు “తాను లేనప్పు డాతనియెడల నేను కుట్రగా నడచికొనలేదనియు, మోసగాండ్రపన్నాగములకు దేవుఁడు సహాయపడఁ డనియు నాప్రభువు తెలిసికొనుఁగాక !

కాండము. 13

నే నేమో శుద్ధుడనని చెప్పను. దేవునిదయకుఁ బాత్రమయి నదితప్ప నేహృదయమైనను, నెప్పటికైనను పాపమునకుఁ దావుగాక మానదు. నాప్రభువు దయాళుఁడు, కరుణాళుఁడు” అనెను.

రాజు “అతనిని నాయొద్దకు తోడ్కొని రండు. నాయభి మానసేవకునిగా స్వీకరించెద” ననెను. అతఁడును వచ్చి మూల్తా డగనే,

“నన్ను దేశములోని ధాన్యపుకొట్లపై నియోగింపుము. వానిని జాగ్రత్తగఁ జూచుచుండెద ” ననెను.

ఇట్లు యూనూపు సుఖయై యాదేశమున నుండునట్లు చేసితిమి. మేము మాయిష్టమువచ్చినవారికి, సౌఖ్యముల నిచ్చి, పుణ్యాత్ముల ధనము పోకుండఁ గాపాడుదుము.

దేవుని నమ్మి యాతనికి భయపడువారికిఁ బరలోకమున గొప్పమేలు కలుగును.

అధ్యాయము 8.

అప్పుడు యూనూపుసహోదరులు వచ్చి యాతని సమీపించిరి. అతఁడు వారినిగుర్తించెనుగాని, వారతనినిగుర్తింపఁజాలరైరి.

అతఁడు వారికిఁ దగినసంభారములఁ జేకూర్చి, “మితండ్రి నుండి మీసోదరుని దీసికొనిరండు. నేను మంచిగృహస్థుఁడను గానా? మీకుఁ గడుపునిండ భోజనము పెట్టుచున్నానుగదా !

60. మీ రాతనిఁ దీసికొని రాకపోయినచో మీ కిచ్చుచున్న ధాన్యమును నిలుపుచేసెదను. మీరు నాసమీపమునకు రావలదనెను.

వారు తమతండ్రి నడిగి యట్లే చేసెద మని చెప్పిరి.

అతఁడు సేవకులతో “వారిధనమును వారిమూటలలోఁ గట్టి పెట్టుడు. వారు తమయింటికిఁ బోయి చూచుకొందురు. బహుశః వారు మనయొద్దకు తిరిగి వత్తురు ” అనెను.

వారు తమతండ్రియొద్దకుఁ బోయి “తండ్రి! మాధాన్యమును దీసికొనినారు. నీవు మాసోదరుని మాతోఁ బంపినయెడల మాభాగమును మా కిత్తురు. అతనిని భద్రముగఁ గాపాడెద ” మనిరి.

అతడు మీసోదరుని మీకు పూర్వ మప్పగించినిగదా ! అట్లేకదా యిప్పుడును నాతనిని మీ కప్పగింపవలయును ? దేవుడే గొప్పసంరక్షకుడు. దయాపరులలో నాతడే యుత్తముడు ” అనెను.

వారు తమ మూటలను విప్పిచూచికొనగా నందు తమధన మంతయు నుండెను. వారు “ తండ్రీ ! మా కింకేమి కావలయును ? ఇదిగో మాధనమును మా కిచ్చివేసినారు. మేము మాకుటుంబము లకు ధాన్యము నిచ్చి, మాసోదరునిగూర్చి జాగ్రత్త పుచ్చుకొని మఱియొకయొంటెభారము ధాన్యమును సంపాదించెదము. ఆపాటి మాకు లభింపకపోదు ” అనిరి.

మీ కేవో కష్టములు సంభవించినదప్పు నాతని నాయొద్దకు భద్రముగఁ దెత్తు మని దేవునియొన బ్రమాణము చేసినఁగాని, మీతో నాతనిఁ బంపను ” అని యాతఁ డనుమాటలను విని వారును నట్లే ప్రమాణము చేసిరి. అతడు “ మీరు పలుకుదానికి దేవుడే సాక్షి.

పుత్తులారా ! మీ రందఱు ఊకటేద్యారముగుండ పురము లోనికిఁ బోకుడు. వేర్వేరుద్యారములఁ బట్టుడు. అయినను దేవుఁ డనుశాసించినదానినుండి మిమ్ము రక్షింపఁజాలను. దేవుడు తీర్పు చెప్ప నర్హుడు. నే నతనినే నమ్మి యున్నాను. విశ్వాసు లాతనినే నమ్మి యుందురుగాక ! ” అనెను.

వారును దమతండ్రీయాజ్ఞచొప్పున పట్టణములోనికిఁ బోయి దేవునియనుశాసనమునుండి తప్పించుకొనలేకపోయిరి. కాని, యాకూబు మనస్సులోనున్న యొకకోర్కెనుదీర్చుట కది చాలియుండెను. అతనికి మే మొసగినజ్ఞాన ముండెను. చాలమంది కాజ్ఞానములేదు.

అధ్యాయము 9.

వారు యూసూపునొద్దకు రాగానే యాతడు తనసోదరుని జేరఁదీయఁగా నాతడు “నిశ్చయముగా నేను నీసోదరుఁడను. వారు చేసినదానికి చింతిలకుము ” అనెను.

70. అతడు వారికి వలయుసంభారములఁ జేకూర్చి తనగిన్నెను సోదరునిమూటలోఁ గట్టి యుంచెను. అప్పుడు జాంఘికులు “ బాట సారులారా ! మీరు దొంగ ” అని యఱచిరి.

“ మీదేమి పోయిన ” దని వా రడిగిరి.

“ మారాజుగారిగిన్నె పోయినది. దాని నిచ్చివేయువారి కొక యొంట మోయఁగలిగినంతధాన్య మిచ్చెదము. ధాన్యమునకు మేము బాధ్యులమై యుండెదము ”

అని వా రనఁగా “ దేవునియాన మే మీదేశములో నేరముచేయుటకు రాలే దని మీకు తెలియును. మే మెన్నఁడును దొంగతనము చేసి యుండలేదు ” అని బదులు చెప్పిరి.

మిసిర్ (ఈజిప్టు) దేశస్థులు, “ మీ రసత్యమాడినచో దొంగిలించినవారి కేమి యనుభవము కలుగవలయు ” నని యడిగిరి.

“ ఎవనిమూటలో గిన్నె కనఁబడునో యాతని మీకప్పగించెదము. అన్యాయపరుల కిదియే శిక్ష ” యని వారు ప్రత్యుత్తర మిచ్చిరి.

యూసూపు తనసోదరునిమూటను వెదుకకపూర్వము తక్కిన వారిమూటలు పెదకి తుడకు తనసోదరునిమూటనుండి యాగిన్నెను దీసెను. ఈయుపాయమును యూసూపునకు మే మెఱింగించితిమి. దేవునియిష్టము లేనిదే రాజాజ్ఞప్రకార మాతని బట్టుకొన ఏలు లేకుండెను. మాయించువచ్చినవారిని బుద్ధిమంతులఁ జేసెదము. జ్ఞానులలో నొకరికంటె నొక రెక్కువవారుండనేయున్నారు.

వారు “దొంగతనము చేసినవాఁ డీతఁడే కాఁడు. ఇతనికిఁ బూర్వ మీతనిసోదరుఁడుఁగూడ దొంగిలించినాఁ ” డనిరి. కాని, యానూపునకుఁ దనరహస్యముదెలిసియు, దానినివారికివెలిబుచ్చలేదు. అయినను జనాంతికముగా “మీస్థితీయే ధైర్యముగానున్నది. మీరు చెప్పనది దేవునికిఁ దెలియు ” నని యాతఁడనెను.

వారు “రాజా ! అతనికి వృద్ధుఁడగుతండ్రి యున్నాఁడుగదా. నీవు దయావంతుఁడవు. అతనికి బదులుగ మాలో కొకరిని కొనుము ” అనిరి.

వారు “మాధన మెవరియొద్ద నున్నదో యతనినే పట్టు కొనకుండ దేవుఁ డనుగ్రహించుఁగాక ! పట్టువడినయెడల మే మన్యాయవంతులమను నపవాదముపా లగుచుము ” అనిరి.

అధ్యాయము 10.

80. వారును బెంజామినునుగూర్చి నిస్ప్రహఁజెంది తమలోఁ దా మాలోచించుకొనుట కొకచోఁ జేరిరి. వారిలోఁ బెద్దవాఁడు “పూర్వము మీతండ్రి మీచేత దేవునితోడుగాఁ బ్రమాణము గొనుట మీ రెఱుంగరా? యానూపునుగూర్చి మీరు మీవిధిని నిర్వర్తింపకుంటిరిగదా. నాతండ్రి సెలవీయనిదే, దేవుఁడు నాతోఁ జెప్పనిదే నే నీ దేశమును వదలిపెట్టను. తీర్పు చెప్పఁగలవారిలో దేవుఁడే శ్రేష్ఠుఁడు.

మీరు మీతండ్రియొద్ద కేగి “తండ్రి ! నీకొడుకు దొంగ తనము చేసినాఁడు. మాకుఁ దెలిసినదానినిగూర్చియే మేము సాక్ష్య మీయఁగలము. మాకుఁ దెలియనిదానినుండి మమ్ము రక్షించుకొన లేకపోతిమి.

కావలసినయెడల మేమున్న నగరమందుగాని, మేము ప్రయాణము చేసినవిడారునందుగాని, కనుగొనవచ్చును. మేము సత్యభాషణులము అనుడు ” అనెను.

అతడు వారితో “ ఇదియంతయు మీలో మీరు కూడఁ బలుకుకొన్నారు. కాని యొర్పు మంచిది. దేవుడు జ్ఞాని, బుద్ధిమంతుడు. బహుశః అతడు వారి నందఱిని గలిపి నాయొద్దకుఁ దేగలఁజేసె ”

అనుచు వారిని విడిచి “ అయ్యో! యూసూఫా ” యని దుఃఖించెను. దుఃఖముతో నతనికన్నులు తెల్లనయ్యెను. లోలోననే దుఃఖము నాతఁ డడంచుకొనెను.

వారు “ సీపు చచ్చియో, చావనుండియో కాని, యూసూఫుఁ గూర్చి తలంప మానవు ” అనిరి.

అతడు “ నాదుఃఖమును విచారమును దేవునికి తెలుపుకొందును. మీకుఁ దెలియనిదానిని దేవుడు నాకుఁ దెలిసినాడు.

పుత్రులారా! అవిశ్వాసులు తప్ప నితరులు దేవునిదయను గూర్చి నిస్పృహఁజెందవక్కఱలేదు. కావున మీ రాశవిడువక పోయి యూసూఫును ఆతనిసోదరునిగూర్చినవార్తను కనుగొనుడు ” అనెను.

వారును యూసూఫునొద్దకు వచ్చి “ రాజా! మేమును మాకుటుంబములును మిగుల కష్టములో నున్నాము. మేము తెచ్చిన ధనము చాలకొంచెము. కావున మాకు భిక్షముగఁ దృప్తికరముగ ధనమిమ్ము. భిక్షాదాతలను దేవుఁ డనుగ్రహించును ” అనిరి.

అతడు “ యూసూఫునకును నాతని సోదరునకును నజ్ఞానముచే నేమి చేసిరో మీకుఁ దెలియునా ” యనెను.

90. వారు “ సీవే యూసూఫు వగుదువా ” యని యడిగిరి. అతడు “ నేనే యూసూఫును, ఈతడు నాసోదరుడు. ఇప్పుడు

మాడెడల దేవుడు సుముఖుడైయున్నాడు. దేవునికి భయపడి యోర్చి యుండువారికి న్యాయవంతులపుణ్యము సన్మాయముగా దేవుడు క్షీణింపఁ జేయఁడు ” అనెను.

వారు “ దేవునియూన, నిన్ను మాకంటె వధికునిగా దేవుఁ డెంచి యున్నాడు. మేము పాపుల మైతిమి ” అనిరి.

అతఁడు “ ఈదినమున మీ కేనిదయు గలుగదు. దేవుఁడు దయాపరులలో శ్రేష్ఠుడు. అతఁడు మిమ్ము క్షమింపఁగలఁడు.

మీ తీయంగీని దీసికొనిపోయి నాతండ్రిముఖముపైఁ గప్పఁడు. అతనికి తిరిగి దృష్టి వచ్చును. కుటుంబము నంతటిని నామొద్దకుఁ దీసి కొనిరండు ” అనెను.

అధ్యాయము 11.

బిడారు వెడలఁగనే వారితండ్రి “ యానూపు జీవించియున్నట్లు నాకుఁ దోచుచున్నది. నాకు మతిపోయిన దనుకొనుచున్నారా ” యనెను.

వారు “ దేవునితోడుగాఁ జెప్పుచున్నాము. నీవు పూర్వము వలె పొరబడుచున్నావు ” అనిరి.

అనువార్త నొకఁడు తీసికొనివచ్చి యంగీ నాతనిముఖముపైఁ గప్పఁగా యాకూబునకు దృష్టి వచ్చెను.

అప్పు డాతఁడు “ మీకుఁ దెలియనిదానిని దేవుఁడు నాకుఁ దెలిపియున్నాఁ డని మీకుఁ జెప్పియుంటిని కదా ” అనెను.

వారు “ తండ్రి! మేము పాపులము. మాకొకకు క్షమాపణ వేడుము ” అనిరి.

అతఁడు “ నాప్రభువు దయాళుఁడు. కరుణాళుఁడు. మిమ్ము క్షమింప నాతని వేడికొందును ” అనెను.

100. వారును యూసూపునొద్దకుఁ బోయి తనతల్లిదండ్రుల నాతనియెదుర నుంచి “ దేవునియిష్టమైనచో మీరు సురక్షితముగా నీజిప్టుదేశములోఁ బ్రవేశింపుడు ” అనెను.

అతఁడు తన మాతాపితలను సింహాసనముపై నుంచఁగా తక్కిన వారతనికి సాష్టాంగపడిరి. అప్పు డాతఁడు “ తండ్రీ ! పూర్వము నాకు వచ్చినకల కర్థ మిదియే. నాప్రభు విప్పుడు దాని స్థవతముగాఁ జేసినాఁడు. అతఁడు నాకు వరదండై కారాగృహమునుండి తప్పించి నాకును నాసోదరులకును పైతాను కలహములఁ గల్పించినపిదప మిమ్ము నెడఁగినుండి యీవలకుఁ దెచ్చినాఁడు. నాప్రభువు జ్ఞాని బుద్ధిమంతుడు. తన కిష్టమైనవారియెడ నాతఁడు సుముఖుడై యుండును

ప్రభువా ! నీవు నాకు రాజ్య మిచ్చి, రహస్యార్థముల దెల్పుకత్తి నిచ్చినావు. స్వర్గమర్త్యముల సృజించినప్రభువా ! ఇహ పరలోకములందు నీవే నాకు రక్షకుడవు. నన్నుభిక్షునిగ నే చంపి న్యాయవంతులలోఁ జేర్చుము ” అనెను.

ఇది రహస్యచరిత్రములలో నొకటి. దీనిని మేము మీకు దెలిపినాము. యూసూపు సోదరులు కుట్రలు పన్నినప్పుడు నీన వారితోఁ జేరలేదు. మనుష్యులందఱును విశ్వాసులుగా నుండవలె నని నీవెంత యభిలషించినను వారిలోఁ జాలమంది విశ్వసించరు.

ఈవార్తకై వారినుండి యేప్రతిఫలమును నపేక్షింపకుము మనుష్యజాతి కంతటికి నిది యొకబోధన.

అధ్యాయము 12.

స్వర్గమర్త్యములం దెన్నినూచనలు కనఁబడినను వారు వానిగ్గ సరకుగొనక తప్పించుకొందురు,

దేవునితో నితరదైవములఁ జేర్చునిదే వా రాతని నమ్మరు.

ఏమి ! వారికి మాఘోరశిక్ష కలుగదనికాని, వా రేమటి యున్నప్పు డాగంట హతాత్తుగా వారికి వివేచనదనికాని, నారు నిశ్చయముతో నున్నారా ?

వారితో “ ఇది నామార్గము. నేనును, న న్ననుసరించు వారును సుప్రమగుసాక్ష్యము నాధారముచేసికొని మిమ్ము దేవుని యొద్దకు రం దని పిలుచుచున్నాము. దేవుఁడు కీర్తనీయుఁ డగుఁ గాక ! నేను దేవునితో నితరదైవములను జేర్చువాఁడను గాను ” అనుము.

ఆయాసగరములవారికి రహస్యములఁ దెలిపి, వారినుండియే ప్రవక్తల నెంచి, మిమ్ముఁ బోలె నింతకుఁబూర్వ మెవ్వరిని మేము పంపి యుండలేదు. నారు దేశసంచారముఁ జేసి తమపూర్వులకుఁ బట్టినగతిని కనుఁగొనఁ జాలకున్నారా ? దైవభీతిపరులకుఁ బరలోకమున గొప్పవసతి యేర్పడును. కావున వారు బోధపఱచుకొనరే ?

110. తుదకు ప్రవక్తలు నిరాశ చేసికొని యసత్యవచను లను వాడుకపడ నున్నప్పుడు, మేము వారికి సహాయపడి మాయిష్టము వచ్చినవారిని విడుదల చేసితిమి. కాని, దుష్టులపై మాకు పగ తొలఁగిపోలేదు.

నిశ్చయముగా బుద్ధిమంతులకు వారిచరిత్రములోనే యొక యుదాహరణ మున్నది. ఇది కల్పితకథ కాదు. పూర్వగ్రంథముల యర్థమునే యిది తిరిగి చెప్పుచున్నది. వానికే యిది వ్యాఖ్యానము. విశ్వాసులగువారి కిది రక్షణోపాయము. దయాసంపాదకము.

సూర 13 ఉటము.

నుక్కా-43 పద్యములు-6 రుక్కులు.

అధ్యాయము 1.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవుని పేర.

అలీఫ్. లమ్. మిమ్. ర. ఇవిగో గ్రంథములోని సూచనలు !
నీ ప్రభువునుండి వచ్చినదే సత్యము. కాని మనుష్యులలోఁ జాలమంది
విశ్వసింపరు.

మీకు కనబడని స్తంభములతో స్వర్గములను లేవఁ దీసిన
వాఁడు దేవుఁడే. తరువాత నతఁడు సింహాసన మెక్కి సూర్యచంద్రు
లకు గతుల నేర్పఱచెను. వారు తమతమసానములఁ జేరుదురు.
ఆతఁ డన్ని వస్తువుల కాజ్ఞయిడును. మీరు మీ ప్రభువును గూడుటఁ
గూర్చి మీకు దృఢవిశ్వాసము గలుగుట కాతఁడు తనసూచనలను
స్పష్టము చేయుచుండును.

భూమిని పఱచియుంచి దానిపైఁ బర్వతములను నదులను నాతఁ
డుంచెను. అందు ఫలమునకు రెండేసిరకములచొప్పున నుంచెను. రాత్రి
వచ్చి పగటిని కప్పున ట్లాతఁడు చేయును. ఆలోచించువారి కిందు
సూచన లున్నవిగదా !

భూమిపై నొకదాని కొకటి చేరువగా ద్రాక్షలు, ధాన్యము,
ఒంటరిగ నుండు ఖర్జూరపు చెట్లు లేక వనములుగల భాగములు నున్నవి.
అన్నిటికి నొకేజలము పోసినను వానిలో నొకదానికంటె నొకటి
మంచియూహార మగును. బోధపడుచుకొనువానికి వీనియం దెల్ల
సూచన లున్నవి గదా !

నీ వెప్పుడైన నాశ్చర్యపడియుండువు కాని, వారు “ మేము
బుగ్గియై పోయినపిదప మాకు పునస్సృష్టి కలుగునా ? ” అనుమాట

యింతకంటె నెక్కువ యాశ్చర్యము. నీరే తమప్రభువునందు విశ్వాసము లేనివారు. ఏరిమెడలకే పట్టిలు తగిలింపఁ బడును. ఏ రగ్నియందు చిరకాలము వసించవలసియుండును.

మేలుకంటె కీడునే వేగము తెచ్చుని వారు నిన్ను త్వరపెట్టుదురు. వారికి పూర్వముగూడ నట్టివా రుండిరి. మనుష్యులు పాపాత్ములైనను వారి ప్రభువు వారియెడ కరుణాప్రపూర్ణుడై యున్నాడు. కాని, నీప్రభు వతికఠినముగఁ గూడ శిక్షింపసమర్థుడు.

విశ్వసింపనివారు “అతని కొకసూచన శంపబడక యుండనిచో.....”అని యుదురు. జనుసూచన నిచ్చుటయే నీపని ప్రతిజాతివారికిని దారి చూపువాఁడు వచ్చియే యున్నాడు.

అధ్యాయము 2.

స్త్రీలభారము దేవునికిఁ దెలియును ; వారిగర్భము లెట్లు పెరుగుచు తగ్గుచుండునో యాతని తెలుస. అతఁడు సర్వవిషయములందును మితముగనే యుండును.

అతఁడు రహస్యములను బహిరంగవిషయములను తెలిసికొని యుండును. ఆతఁ డున్నతుఁడు ; మహాత్ముఁడు.

10. తనమాటలను శోధ దాఁచికొనువాఁడును, పైకి ప్రకటించుకొనువాఁడును నాతని కొకటే. రాత్రిపూట దాఁగియున్నవాఁడును, పగటిపూట పైకి వచ్చువాఁడును నొక్కటే.

దేవునియాజ్ఞచొప్పన నాతనికి గనిపెట్టుచు నతనివెనుకను ముందును దేవత లుండురు. మనుష్యులు తమస్వభావమును మార్పుకొనువఱకును దేవుడు తా నిచ్చుచుండుదానిని మార్పఁడు. దేవుడు మనుష్యులకు హాని చేయనెంచినయెడల దానిని తప్పింపఁగలవారు కాని, సహాయపడువారు గాని, యుండరు.

భయమునకును నాశకును మెఱపును బుట్టించువాఁ డాతఁడే. అతఁడే జలభరితములగు మేఘములను దెచ్చువాఁడు.

అతనికి భయపడి యుండుమును, దేవతలును నాతని స్తుతింతురు. అతఁడు పిడుగులను బంపి, వారు దేవునిగూర్చి వివాదములు చేసికొనుచున్నప్పుడే తనయిచ్చవచ్చినవారిని చంపివేయును. అతనిశక్తి యనంతము.

తాను ప్రార్థనఁ గొనుట కాతనికి హక్కు గలదు కాని, దేవునిగాక వారు ప్రార్థించుదేవతలు వారికి ప్రత్యుత్తర మీయరు. ఒకవేళ నిచ్చినచో నది “నోటికి నీరు కావలయు నని చేతులు సాచఁగా నవి యందనియట్లే యుండును. భక్తిహీనులప్రార్థన చంచలమై యుండి యంతరించిపోవును.

స్వర్గమర్త్యములయం గున్నదంతయు నాతనికి మనస్సుర్విగ్రహో నిర్బంధముచేతనో నమస్కరించుచుండును. వానినీడలుగూడ సాయం ప్రాతస్సమయములయందు సాష్టాంగపడుచుండును.

“స్వర్గమర్త్యములప్రభు వెవఁడు ? దేవుఁడు. అయినఁ దమకుఁ దామే మేలు గాని, కీడు గాని చేసికొనఁజాలని రక్షకుల నేల పరిగ్రహించి యున్నారు ? ఏమి ! గ్రుడ్డివారును, చూడఁగల వారును, సమానులేనా ? వెలుతురును, జీఁకటియు నొకటేనా ? లేదా యాతనిసృష్టవలెఁ గనఁబడుసృష్టిని చేయఁగలవారిని వారు చేకొనియున్నారా ? దేవుఁడే సర్వసృష్టికిని కర్త ! అతఁ డొక్కఁడే ! అతనిదే విజయము ” అనుము.

అతఁడు స్వర్గమునుండి వర్షమును పంపించును ; అంతఁ గొలఁది కొలఁదిగఁ బ్రవాహములు ప్రారంభించును. విదప నురగఁ గ్రక్కుచు వఱదలు వచ్చును. ఆభరణములకొఱకు కఱగించులోహములనుండియు నీ నురగవంటి మట్టే తేలును. దేవుఁ డీరీతిగ సత్యాసత్యముల

నేర్పఱుచును. నురగ వేగముగ నదృశ్య మగును. మనుష్యున కుపయుక్తమైన దేదో భూమిపై నిలిచిపోవును. దేవుఁ డిట్లే యుపమానములఁ గల్పించును !

దేవునికిఁ బ్రత్యుత్తర మిచ్చువారికి మంచిబహుమానము కలుగును. అతఁడు పిలువఁగాఁ బలుకనివారు, భూమిలో నున్న ధనము కంటె రెండింత లైన నిచ్చి తమవిడుదలకొఱకుఁ బ్రయత్నింతురు. వారిగణన యంతయు దుష్టమే ! వారికి యరకమే వాసస్థానము. అచట వారిశయ్య దుఃఖకరము.

అధ్యాయము 3.

నీప్రభువునుండి వచ్చినది సత్య మని తెలిసికొనినవాఁడు గ్రుడ్డివానివలె సంచరింపవచ్చునా ? అంతశ్చక్షుస్సెలును,

20. దేవునిమొక్కులఁ జెల్లించి, తమయొడఁబడికను తప్పని వారును,

దేవుఁడు కలుపుమనినదానిని కలుపుచు, ప్రభువునకు భయపడుచు, తమకు దేవునియొద్ద రాఁబోవుకీడునకు వడఁకువారును,

తమప్రభువు మొగమును జూచుటకై, శోధనలకు తాళి, ప్రార్థనఁ దప్పక రహస్యముగను ఒహిరంగముగను మేము వారి కిచ్చిన దానిలోనే భిక్షమునొసగుచు, మేలు చేసి కీడును దొలఁగించు వారును, దీనిని జ్ఞాపక ముంచుకొందురు. వీరికి ఈడెను ఉద్యానవనములయందు వాసము లభించును.

ఏ రా నందనవనములలోనికి తమతండ్రులతోను, భార్యలతోను, తమసంతతివారితోను, న్యాయమంత్రులతోను గలసి ప్రవేశింతురు. ప్రతిద్వారమునొద్దను దేవతలు వారిని దర్శించుచుండురు.

“ ఏరు శోధనల నన్నిటిని సహించిరి. మీకు శాంతి కలుగుఁ

గాక !” అని వారంగురు. వారివాసస్థాన మతిమనోహరముగా నుండును.

కాని, తాము దేవునితోఁ జేసికొనినయొడంబడికను తప్పి, దేవుఁడు కలుపుఁ డని యుత్తరువిచ్చువానిని విడఁదీయుచు భూమిపై నకార్యములఁ జేయువారికి శాపమును దుఃఖావాసమును సిద్ధముగా నున్నది !

దేవుఁడు తనయిచ్చవచ్చినవారికి గొప్పగనో కొలఁదిగనో యిచ్చుచుండును. వారు ప్రస్తుతజీవనముఁ జూచి సంతోషింతురుకాని, యది క్షణభంగురము. రాజోపుజీవనమే శ్రేష్ఠమైనది.

అధ్యాయము 4.

విశ్వాసరహితులు “ అతనికి తనప్రభువునుండి యొకసూచన రాకుండిన... .. ? ” అని యంగురు. వారితో “ దేవుఁడు తన యిచ్చవచ్చినవారిని తప్పిత్రోవఁబెట్టును. కాని, యతనివంక మొగమై,

విశ్వాసము కలిగి, నిశ్చలచిత్తులై దేవుని ధ్యానించువారి కతఁడు సరియగుదారిఁ జూపును. ఏమి, మనుష్యులహృదయములు దేవుని ధ్యానింపవలదా !

విశ్వాసులును, క్రమవర్తనులు నగువారి కానందమును, సుఖ వాసమును సిద్ధముగ నున్నది.

30. ఈజనులకు పూర్వమును మఱికొందఱుజాతులవా రుండిరి. ని న్నిజనులయొద్ద కీపు డంపియున్నాము. నీకు మేము తెలిపినదానిని నీవు వారి కెఱింగింపవలెను. అయినను వారు కరుణామూర్తి యగు దేవుని విశ్వసించరు. “ అతఁడు నాప్రభువు. అతఁడు తప్ప మఱియొక దేవుఁడు లేడు. నే నతనినే నమ్మియున్నాను అతనియొద్ద కే నేను మఱి నోవలయును ” అనుము.

అచలములను చలింపజేసి, భూమిని బ్రద్దలుచేసి, చచ్చిన వారిని మాట్లాడింపగల కురా నొకటి యున్నయెడల....! కాని, సర్వాధికారమును దేవునిచేతులలో నున్నది. దేవుని కిష్టమైనచో నాతఁడు సర్వజనులను సరియగుత్రోవనే నడిపించియుండు ననుటను విశ్వాసులు సూదేహింతురా? దేవునికోపఫలము వచ్చు వఱకును, అవిశ్వాసుల కాపదలు వచ్చి తమయిష్టసమీపముననే కాపురముండుట మానవు. దేవుఁడు తా నిచ్చినమాటలను తప్పఁడు.

అధ్యాయము 5.

నీకుపూర్వము వచ్చినప్రవక్తలును వేళాకోళములకు పాలయిరి. నే నవిశ్వాసులతోఁ జాలకాలము సహించి యూటినిగాని, తుదకు వారిని పట్టుకొని, ఘోరముగ శిక్షించితిని!

ప్రత్యాత్మయుఁ జేయుకర్మలను గుర్తించుచున్నవాఁ డెవఁడు? అయినను వారు దేవునితో సమానులుగ నితరులను దెప్పిరి. “వారెవరో వారిపేళ్ళను జెప్పము. ఏమి! భూమిపై దేవునికిఁ దెలియని దాని నాతనితోఁ జెప్పెదవా! వారిది కేవల ముత్తపేరే కదా! పూర్వమునుండియు నీమోసము నవిశ్వాసులు కల్పించుచుండినదియే. వారు త్రోవదప్పి యున్నారు. దేవుఁడు త్రోవ దప్పించినవాని కెవ్వఁడును దారిఁ జూపఁజాలఁడు.

వారి కీలోకములోనే శిక్ష సిద్ధముగ నున్నది. ఘరలోకమున నితరకంటె నెక్కువశిక్షను వారనుభవింపగలరు. వాని నెవ్వరును దేవునినుండి దాచిపెట్టఁజాలరు.

దేవునికి భయపడువారి కాతఁడు వాగ్దానముచేసినభోగభూమి యిదిగో చిత్రపటమున నున్నది! దానియందలిపొదరిండ్లక్రింద తరంగిణులు ప్రవహించుచున్నవి. అందు శాశ్వతమగు నాహారమును, వృక్ష

చ్చాయలు నున్నవి. దైవభీతిపరుల కిదియే బహుమానముగ రానున్నది. అవిశ్వాసుల కిదియే గతి.

మావలన గ్రంథము స్వీకరించినవారు నీ కిచ్చినదానిని జూచి సంతోషింతురు. కాని, దానిని నిరాకరించువారు కొందఱు కలసి యున్నారు. వారితో “ నేను దేవు నారాధింపవలయు ననియు, నత నితో నితరులఁ జేర్పఁగూడ దనియు నా కాజ్ఞ యైనది. నేనతనికే మొఱలిడెదను. నే నాతనియొద్దకే మఱిసోయెదను ” అనుము.

ఈరీతిగా మే మరబ్బీభాషలో ధర్మశాస్త్రముగా నీకురానును బంపియున్నాము. ఇప్పుడు నీ కీజ్ఞానము గలిగినపిదపఁగూడ వారి కోరికల ననుసరించిన యెడల దేవునినుండి నిన్ను తప్పింపఁగల సంతక కుఁడుగాని, సోషకుఁడుగాని యుండఁబోడు.

అధ్యాయము 6.

నీకుఁబూర్వముగూడ మేము ప్రవక్తల నంపి వారికి భార్యలను పుత్తులను గూర్చితిమి. కాని, దేవునియనుమతి లేనిదే యేప్రవక్తయు నన్భూతకార్యములఁ జేసియుండలేను. ఆయాముగములయం దాయా గ్రంథములు విధింపఁబడియున్నవి.

దేవుఁడు తనయిచ్చవచ్చినదానిని తీసివేయుటయో, స్థిరపఱుచు టయో చేయుచుండును. జ్ఞానప్రదాత యాతఁడే !

40. మేము చెప్పినయుప్రద్రవములలోఁ గొన్నిటిని నీకుఁ జూపినను, అంతకుఁబూర్వమే నిన్ను దీసికొనిపోయినను, నీవు చేయవలసినది కేవలము బోధనయే. లెక్కలను మేము వేయుచుండుము.

మేము వారిదేశములోనికి వచ్చి, దానిసీమల నాక్రమించు కొనుచుండుట వారికిఁ గనఁబడదా ? దేవుఁ డొకశిక్షను జెప్పిన యెడల దానిని తప్పించునా రెవ్వరు నుండరు ? అతఁ డతిత్వరిత ముగ లెక్కలను దీసికొనుచుండును.

కాండము-13. సురా-14. ఇబ్రాహీమునకు శాంతి కలుగుగాక. 289

వారిపూర్వులు కుట్రలఁ బన్నిరి. కాని కుట్ర యంతయు, దేవునియధీనములోనే యున్నది. అతఁ డందఱికార్యములను తెలిసి కొనియే యున్నాఁడు. అచట వసించులాభ మెవరిదో యవిశ్వాసు లకుఁ దెలియఁగలదు.

ఇదిగాక యవిశ్వాసులు “నీవు దేవుఁడు పంపించినవాఁడవు కావు” అని యందురు. “మీకును నాకును గ్రంథముఁగూర్చి తెలిసినవారికిని దేవుఁడే సాక్షి” అనియు ననుము.

సురా 14. ఇబ్రాహీమునకు శాంతి కలుగుగాక.

మక్కా-52 పద్యములు.-7 రుక్కులు.

అధ్యాయము 1.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

అలీఫ్. లమ్. ర. వారిప్రభువుననుమతిచొప్పున మనుష్యులను జీఁకఱినుండి శక్తిమంతుఁడు ప్రభాముతుఁడు సగు దేవునిమార్గములో నికీ ద్రిప్పెదవను నుద్దేశముతో నీ కీగ్రంథము సంపినాము.

స్వర్గమర్త్యములం దున్నదంతయు నాతనిదే. రానున్నదాని కంటఁ బ్రస్తుతజీవనము నెక్కుడుగఁ బ్రేమించి, దేవునిమార్గము నుండి తప్పిపోయి, దానిని వంకరచేయఁ బ్రయత్నించు నవిశ్వాసులకు ఘోరశిక్ష కలుగనున్నది.

వీరు చాలవఱకు తప్పుదారిఁ బట్టియున్నారు.

అతడు వారితో స్పష్టముగాఁ బలుకుటకు, వారిభాషలోనే ప్రసంగింపుమని ప్రవక్తల నందఱను బంపినాము. కాని, దేవుడు తన యిచ్చవచ్చినవారిని తప్పుదారిఁ జెట్టి, యిచ్చవచ్చినవారిని మంచి మార్గమునఁదీసికొనిపోవును. అతడు శక్తిమంతుఁడు, బుద్ధిమంతుఁడు.

పూర్వము మూసాను మాసూచనలతోఁ బంపి యాతనితో “నీప్రజలను చీకటినుండి వెలుతురులోనికిఁ దీసికొని రమ్ము. దేవుని దినములఁగూర్చి వారికి జ్ఞాపకము చేయుము” అంటిమి. ప్రతినహన పరునకును, కృతజ్ఞునకును, నిశ్చయముగా విందు సూచన లున్నవి.

అప్పుడు మూసా తనప్రజలతో “ఫిరౌను కుటుంబమువారు మిమ్ము ఘోరబాధలపాలుచేసి, మీయాడుపిల్లలను మాత్రము వదిలి మగపిల్లలను నఱికివైచినప్పుడు దేవుడు మీకుఁ గనఁబఱచినదయను స్మరింపుఁడు” అనెను. ఇంగు మీప్రభువునుండి గొప్పశోధన యుండెను.

అధ్యాయము 2.

నీప్రభువు, “మీరు వందనములనర్పించినచో మిమ్ముల నంత కంతకు నభివృద్ధిపఱిచెదము. కానిచో.....మాశిక్ష నిశ్చయముగా నతిఘోర మైనది” అని వారికి వినఁబడునట్లు చేసెను.

మూసా “మీరును, భూలోకవాసులును, కృతఘ్నుల రైనను దేవుని కేలోపము నుండదు. అతడు సర్వదా స్తవనీయుఁ” డనెను.

మీపూర్వులగు నుహు, ఆద్, సామూదులప్రజలఁగూర్చియు మీతరువాతివారిఁగూర్చియు, కథలు మీచెవిని బడలేదా? దేవునికిఁ దప్ప నవి యెరులకుఁ దెలిసియుండలేవు. తమసందేశమునుగూర్చిన సాక్ష్యముతో వారు వచ్చినప్పుడు, వారు నోటిపై చేతుల నుంచు కొని “నిశ్చయముగా మీసందేశమును మేము నమ్ముము. మీరు ముమ్మాళ్లపించుదానివిషయమై మాకు సంశయము కలుగుచున్నది” అనిరి.

10. వారిప్రవక్తలు “స్వర్గమర్త్యముల సృజించి, మిమ్ము క్షమించుటకై పిలిచికొంతకాలమువఱకును మీకు విశ్రాంతికలుగఁజేసినదేవుని విషయమై యేమైన సందేహము గలదా?” యని యడిగిరి. వారు వారితో “మీరును మావంటిమనుష్యులే. మాతండ్రు లవలంబించిన యాగాధననుండి మమ్ము దప్పింప నెంచుచున్నారు. కావున మా కొకస్పష్టమగుసాక్ష్యమును దీసికొని రండు” అనిరి.

వారి ప్రవక్తలు వారితో “మేము నిశ్చయముగా మీవంటి మనుష్యులమే, కాని, దేవుడు తన కిష్టమైనవారికే వరములఁ బ్రసాదించును దేవునియాజ్ఞ లేనిదే మే మేసాక్ష్యమును దేజాలము. కావున విశ్వాసులగువారు దేవుని నమ్మియుండెదరుగాక !

మనమార్గములయందు మనల నింతకుఁబూర్వము సరిగ నడిపించినదేవుని నేల మనము నమ్మఁగూడదు? మీరు మా కొనర్పఁదలంచినకీడును మేము తప్పక యోగ్యులతో సహించి యుండుము. విశ్వాసులు దేవుని నమ్మియుండురుగాక !” అనిరి.

అధ్యాయము 3.

వారిలో నమ్మనివారు ప్రవక్తలతో “మీరు మామతము లోనికి వెంటనే వచ్చి చేరియెడల మీ మిఠాదేశమునుండి వెడలఁగొట్టెద” మనిరి. అప్పుడు వారిప్రభువు వారికి “మేము నిశ్చయముగా దుష్టవర్తనులను నశింపఁజేతుము.

వారిపిదప వారిదేశములో మిమ్ము వసంపఁజేతుము. మాన్యాయసింహాసనమునొద్ద మొగముఁ జూప జూకి మాకోపమునకు భయపడువారి కిది యొకనూచన” అని రహస్యమును వెల్లబెట్టెను.

అంత వారు దేవుని శరణుఁ జొచ్చిరి. గర్విష్టులుఁ దిరస్కారపరులు నగునందఱును నశించిరి.

వారిముందు నరక మున్నది. వారు కుళ్ళి కంపుకొట్టునీళ్ళను త్రాగవలసి యున్నది.

వారు దానినే యాహారముగాఁ గొని, యేవగించుకొనుచు మ్రింగలేక యుందురు. వారి కన్నిదిక్కులను మృత్యువు వెన్నంటు చున్నను వారు చావఁజాలరు. వారియెదుట ఘోరబాధ తాండవ మాడుచుండును.

అది ప్రభువును నమ్మనివారియాకృతిఁ దాల్చి యుండును. వారికృత్యములు తుపానుదినమున గాలి కెగిరిపోవుబూడిదవలెఁ బరిణమించును. వారు తమకర్మముల కెట్టిఫలమును బొందఁజాలరు. దారిని విడిచి దూరముగఁ దొలఁగి యుండుట కిదియే ఫలము.

సత్యముగా దేవుఁడు స్వర్గమర్త్యములను సృజించియుండుట మీకుఁ గనఁబడలేదా? అతని కిష్టమైనయెడల మిమ్ము నశింపఁజేసి మీస్థానమున మఱియొకజాతివారి నుంచియుండును.

20. ఇది దేవుని కొకకష్టము కాదు.

మనుష్యజాతి యంతయు దేవునిమ్రోలకు రాఁగలదు. అప్పుడు బలహీనులు బలవంతులతో “నిశ్చయముగా మేము మిమ్మనుసరించితిమి. కావున, దేవునికోపమునఁ గొంతభాగమును మమ్ములనుండి మీరు తప్పింపలేరా?” అని యడిగెదరు. బలవంతులు “దేవుఁడు మమ్ము సరియైనదారిలో నడిపించినచో మిమ్మును మేము నడపించి యుందుము. ఇప్పుడు మేము సహించి యున్నను లేకున్నను నొక్కటే మేము తప్పించుకొన వీలులేదు” అని యందురు.

అధ్యాయము 4.

దండన విధింపఁబడినవిదప సైతాను “దేవుఁడు మీ కొక సత్యమగు వాగ్దానముఁ జేసియున్నాఁడు. నేనును నట్లే చేసితిని.

కాని, మిమ్ము మోసపుచ్చితిని. అయినను మీపై నాకు శక్తి లేదు. నేను మిమ్ము పిలిచినమాత్రమున మీరు పలికితిరి. కావున నన్ను మీరు నిందింప వలదు. మిమ్ము మీరే నిందించుకొనుఁడు. నేను మీకు సహాయపడలేను. నాకును మీరు సాయము చేయలేరు. మీరు న న్నేవనితో సమానుఁడ నని యొందితిరో యతనితో నేను సమానుఁడను కాను ” అనును. దుష్టులకు ఘోరశిక్ష కలుగనున్నది.

కాని, విశ్వసించి క్రమవర్తనులైనవారిని నదులు ప్రవహించు నుద్యానవనములలోనికిఁ దెత్తురు. తమప్రభువుననుజ్ఞచొప్పున వారందు చిరకాలము వసింపఁగలరు. వారు “శాంతి రస్తు” అని యొకరి నొక రభినందించుకొందురు.

దేవుఁడు మంచిమాటను దేనితో సరిపోల్చునో మీకుఁ దెలియదా? భూమిలో వ్రేళ్ళు దృఢముగ నాటికొని, శాఖలు స్వర్గమువఱకు వ్యాపించి,

తనప్రభువు నిచ్చుచొప్పున సర్వర్తులప్రదాయకమగు వృక్షముతో నాతఁడు దానినిఁ బోల్చియున్నాఁడు. జనులు కాగుగ యోచన చేసెదరని దేవుఁ డిట్టిసోలికలను గల్పించును.

భూమినుండి వేళ్లతోఁ బెల్లిగింపఁబడి, నిలుచుటకు శక్తిలేని వృక్షముతో చెడమాట పోల్పఁబడినది.

నమ్మినవారిని దేవుఁ డిహపరలోకములందు మాట తప్పక స్థిరపఱిచియుండును. కాని, యాతఁడు దుష్టులను తప్పులోనికి దించును. దేవుఁడు తనయిష్టమైనదానినే చేయును.

అధ్యాయము 8.

దేవుఁడు ప్రసాదించినదాని కవిశ్వాసముఁ జూపి వారిప్రజలను నరకములోనికి దించినవారినిఁ జూచితివిగాదా !

నరకమా! వా రందే దగ్ధు లగుదురు. వారియావాసము దుఃఖావిలముగ నుండును.

30. మనుష్యునిఁదనమార్గమునూడి తప్పించుటకు వారు దేవునితో సమానులఁ గల్పించుదురు. “ ఇంకఁ గొంతకాలము మీసంతోషముల ననుభవింపుఁడు. కాని, యిక్కడనుండి మీ రగ్నిలోనికి పోఁగలరు ” అని చెప్పుము.

విశ్వాసులగు నాకింకరులతో మాట్లాడుము. స్నేహముగాని, రాకపోకలుగాని, లేకుండనుండుదినము రాకపూర్వమే వారు ప్రార్థనలు సలిపి, మేము వారి కిచ్చినదానిలోఁ గొంత రహస్యముగనో బహిరంగముగనో భిక్షము పెట్టనట్లు చేయుము.

స్వర్గమర్త్యముల సృజించి, స్వర్గమునుండి వర్షమును గురియించి, మీ కాహారముగాఁ బండ్లను కల్పించినవాఁడు దేవుఁడే. అతని యాజ్ఞచొప్పున సముద్రముపైఁ బోవుటకు నావలను మీయధీనము చేసినాఁడు. నమలపై మీ మృధికారులఁజేసినాఁడు.

సూర్యచంద్రులను గతి తప్పకుండ నుంచి వారినిఁగూడ మీలోంగుబాటులో నుంచినాఁడు. రాత్రింబవళ్ళనుగూడ నాతఁడు మీ వశము చేసినాఁడు.

మీ రడిగినదాని సంతయు నాతఁడు మీ కొసగియున్నాఁడు. దేవునివలన మీరు పొందినవరములను లెక్కింప శక్యము గాదు. నిశ్చయముగ మనుష్యుఁ డన్యాయపరుఁడు, కృతఘ్నుఁడు నై యున్నాఁడు.

అధ్యాయము 31.

ఇబ్రాహీము “ ప్రభువా, ఈ దేశమును గాపాడుము. మమ్ము విగ్రహములనుండి మరల్పుము.

ప్రభువా! అవి చాలనుందిని త్రోవ తప్పించినవి. కాని, నన్ననుసరించినవాఁడు నావాఁ డగును. నన్ను ధిక్కరించినవాఁడు నీవు నిశ్చయముగా దయాభుండవు. కరుణాలవాలుండవు.

ప్రభువా! నాసంతానములోఁ గొందఱను నీపవిత్రగృహము నకుఁ జేరువగానున్న సంధ్యమగుకొండలోయలో నుంచినాను. ప్రభువా! వారిని క్రమము తప్పక ప్రార్థనలు సలుపఁజేయుము. కావున మనుష్యులహృదయములు వారివైపు తిరిగి, వారు కృతజ్ఞులుగ నుండుటకు వారికి పండ్లందునట్లు చేయుము.

ప్రభువా! మేము దాచినదానిని, వెలిబుచ్చినదానినిఁగూడ నీ వెఱుఁగుదువు. స్వర్గమర్త్యములం దెద్దియు నీకుఁ దెలియనిది లేదు.

నాముసలితనమున ఇస్కేలు, ఇషాకులను నాకుఁ బ్రాసాదించిన దేవుఁడు కీర్తనీయుఁ డగుఁగాక! నాప్రభువు ప్రార్థనలను తప్పక వినును.

40. ప్రభువా! నేనును, నాసంతతివారును బ్రార్థనాపరులమగునట్లనుగ్రహింపుము. ప్రభువా! యీనామనవి సంగీకరింపుము.

ప్రభువా! లెక్కలు తీసికొనుదినమందు నన్నును నాతల్లి దండ్రులను విశ్వాసులను క్షమింపుము" అనెను.

అధ్యాయము 7.

దేవుఁడు నుష్టలకార్యములను సరకుగొనకున్నాడని తలంపవలదు. భయముతో వారు తెల్లఁబోయి చూడఁగలదినమువఱకును మాత్రీ మాతఁడు విశ్రాంతిని గలిగించినాఁడు.

వారు భయముతో త్వరపడెదరు. వారు దయను యాదించుచు తలల నెత్తికొందురు. వారిచూపు నిట్టన నిలిచిపోయియుండును. వారిహృదయములు శూన్యములై యుండును.

కావున నుష్టులు, “ పృథువా మా కింకఁ గొంచెము విశ్రాంతి నిమ్ము. నీవు పిలువఁగ నే వత్తుము. నీప్రవక్తలను మే మనుసరించెదము ” అని పలుకునాఁడు ఘోరదండన వెంబడించునని వారికి భయ సూచన నిమ్ము. “ మీ కేమార్పును గలుగఁబోదని మీ రొకప్పుడంటిరికదా !

అయినను మీరు స్వవినాశము గావించుకొనినవారియిండ్లలో నివసించితిరి. వారి నేమిచేసితిమో మీకుఁ దెలిపితిమి. వారిని మీ కుదాహరణప్రాయులుగాఁ జేసితిమి.

వారు తమపన్నాగములఁ బన్నిరి. కాని, పర్యతములనైనఁ గదలింపఁగలవారికుట్రల నన్నిటిని దేవుఁడు తెలిసికొనఁ జాలియుండెను. ”

కావున, దేవుఁడు ప్రవక్తలకుఁ జేసినవాగ్దానమునుండి తప్పి పోవునని తలంపకుము. దేవుఁడు శక్తిమంతుఁడు. పగ సాధించువాఁడు.

ఈభూమి మఱియొకభూమియై, స్వర్గము మఱియొకస్వర్గమై పోయినప్పుడు అద్వితీయుఁడును, జయశీలుఁడును నగుదేవునిమోలకు మనుష్యులు రాఁగలరు.

అదినమున నుష్టుల కొకరికొకరికి సంకెళ్ళు తగిలించబడును.

50. వారిబట్టలు నల్లబడియుండును. వారిముఖముల నగ్నియావ రించియుండును.

దేవుఁ డాయాయాత్మలకుఁ దగినబహుమానముల నిచ్చును. నిశ్చయముగా దేవుఁడు లెక్కతప్పుకుండఁ జూచికొనుచున్నాఁడు.

మనుష్యజాతి భయసూచనం గొని, దేవుఁ డొక్కఁడే యని తెలిసికొని బుద్ధిమంతులు యోచించుకొనుటకై యీసందేశము పంపఁబడినది.

సురా 15 గుట్ట.

మక్కా-99 పద్యములు-6 రుక్కులు.

అధ్యాయము 1.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

అలీఫ్. లమ్. ర. ఇవి యాగ్యంధముయొక్కయు, దాని నిర్మల
పఠనముయొక్కయు సూచనలు.

కాండము 14

అవిశ్వాసు లెన్నియోసార్లు ముస్లిములు (భక్తులు) కాఁ
గోరెదరు.

వారు విందులను భోగములను ననుభవించుచు నాశపెట్టుకొని
యుండనిమ్ము. తుదకు వారికే సత్యము బోధపడును.

మేము స్వప్నసూచనల నీయనిదే యేపురములను నాశనము
చేసియుండలేదు.

ఏజనులును నానాశనము నిర్ణీతకాలమునకు ముందుగఁ గాని,
తరువాతఁగాని, కలుగఁగలదని చెప్పఁజాలరు.

వారు “ఓయీ ! భయసూచనను దెచ్చితిని చెప్పవాఁడా !
నిన్ను పికాచ మావేళించినది.

నీవే సత్యవంతుడవైనచో దేవతలతోఁగూడ మాయొద్దకు వచ్చి యుండువు ” అందురు.

తగినకారణము లుండినఁగాని మేము దేవతలఁ బంపము. అట్లు పంపినయెడల నవిశ్వాసులకు విశ్రాంతి కలిగి యుండను.

నిజముగా మేము భయసూచనఁ బంపి, దానిని తప్పుక రక్షించుచున్నాము.

10. ఇంతకుఁబూర్వమే పురాతనమతశాఖలవారికి ప్రవక్తలఁ బంపియున్నాము.

కాని, వచ్చినప్రవక్తల నందఱను వారు గేలి చేసినారు.

మక్కాలోని పాపులహృదయములు నట్టివే యగునట్లు చేయుచుము.

పూర్వులయుదాహరణము లున్నను వా రాతని నమ్మరు.

వారికొఱకు స్వర్గద్వార మొకదానిని తెఱచి మీఁది కెక్కించుచున్నాము.

వారు “ నిశ్చయముగా మాకు మత్తెక్కియున్నది. ఎవ్వరో యీమాయను గల్పించినారు ” అందురు.

అధ్యాయము 2.

మే మాకాశమున రాశిచక్ర మేర్పఱిచి చూచువారికి నేత్రానందకరముగా నలంకరించితిమి.

దొంగతనముగా వినువానినుండి తప్పు,

శిలాపాతముం గొనిననైతాను లందఱనుండియు దానిని రక్షింతుము. అట్లు వినువానిని రూపవంతుగుజ్జ్వల వెంటఁబెట్టఁగలదు.

మేము భూమిని పఱచి, యందు పర్వతములను స్థాపించి,

పుష్కలముగా నుండు సర్వమును బుట్టునట్లు చేసితిమి.

20. మీకును మీకు పోషింపనిజేవులకును అం దాహారము నాయ త్తపఱచితిమి.

ప్రతివస్తువుయొక్కకొట్టును మాయాధీనములోనే యున్నవి. ఆవస్తువులను కావలసినన్ని మాత్రమే మేము పంపెదము.

ఫలవంతముగ నొనర్చుగాలులను బంపి, స్వర్గమునుండి వర్షము దిగునట్లుచేసి, దానిలోఁ గొంత మీకుఁ ద్రాగ నిచ్చియున్నాము. దాని నొకచోఁ జేర్చుగలక కి మీకు లేదు.

పుట్టించువారమును గిట్టించువారమును మేమే అన్నివస్తువు లకును మేమే వారసులము.

మీలో నెవరు ముందు వత్తురో యెవరు వెనుక వత్తురో మాకుఁ దెలియును.

నీప్రభువు బుద్ధస్వరూపుఁడు, జ్ఞానమూర్తి, కావున నాతఁ డందఱను దిరిగి యొకచోఁ జేర్చుగలఁడు.

అధ్యాయము 3.

నల్లబురద నచ్చుకట్టి యెండినజగటమంటితో మనుష్యుని సృజించితిమి.

పిశాచము సంతకుఁబూర్వమే జ్వలించునగ్నితో నిర్మించితిమి.

దీనిని జ్ఞాపక ముంచుకొనుఁడు:—నీప్రభువు దేవతలతో, “నల్లబురద యచ్చువేసి గట్టిమట్టితో మనుష్యుని సృజింతును.

అతని నట్లు సృజించి నాప్రాణము నాతనియందుఁ బ్రవేశ పెట్టునప్పుడు మీ రాతనికి సాష్టాంగపడి యారాధింపుఁడు” అనెను.

30. అట్లే ‘ఇల్లెను’ తప్ప తక్కినదేవత లందఱు నాతనివారా ధించిరి.

అతఁడుమాత్రా మారాధకవర్గములోఁ జేరఁడయ్యెను.

దేవుఁ డిట్లనుతో “ నీ వారాధకులలో నేల చేరలేదు ?”
అని యడుగ,

“ బురదతోడను మట్టితోడను నీవు నిర్మించిన మనుష్యునికి
నమస్కరించుట నాకు పరువు తక్కువ కాదా ” అనెను.

దేవుఁడు “ అయిన నీవు మాసమక్షమునుండి తొలఁగి పొమ్ము.
నీవు శత్రుఁడవు.

ఆశాపము ప్రళయదినమువఱకును నీకుండఁగల” దన నాతఁడు,

“ ప్రభువా! మనుష్యుఁడు చచ్చినవారినుండి లేచువఱకును
నా కాశాపము తగులకుండ తడ విమ్ము ” అని వేడికొనెను.

దేవుఁడును, “ నీవు ప్రళయదినమువఱకును,

విశ్రాంతినొంది యుండు ” మనెను.

అతఁడు “ ప్రభువా! నీవు నన్ను మోసపుచ్చితివి. అట్లే
నేను వారికి భూమియందు సర్వమును బాగుగఁ గనఁబడఁజేసి
వానితో,

40. “ నీకువిశ్వాసులగుఁకరులను దప్ప తక్కినవారిని మోస
పుచ్చెద ” ననెను.

దేవుఁడు “ ఇదియే నాతో కృమమైనమార్గము.

“ మోసపోయి ని న్ననుసరించువారిపైఁ దప్ప నితరులపై
నీ కెట్టియధికారమును నే నీయను ” అనెను.

నిశ్చయముగా వారిలోఁ బ్రతిపురుషునకును సరకమే విధింపఁ
బడియున్నది.

దాని కేడుద్వారములున్నవి. ప్రతిద్వారమునొద్దను కొందఱు
పిశాచులు గుంపులుకట్టి యుందురు.

అధ్యాయము 4.

కాని, భక్తులగువా రుద్యానవనములయందు సెలయేళ్ళదరిని వసింపఁగలరు.

“అందు నిశ్చింతతో సురక్షితముగఁ బ్రవేశింపుడు.”

వారిహృదయములనుండి యూర్ష్యయనుదాని నంతటినిఁ దీసి వైచెదను. అచట వారు సోదరులవలె నుండి శయ్యలపై నొకరికొక రభిముఖముగాఁ గూర్చుండి యుండురు.

అచట వారి కాయాస ముడిగ. వారి నచటనుండి యెవ్వరును వెడలఁగొట్టఁ జాలరు.

నాయూదార్యమును దయను నాకిరియలకు చాటి చెప్పము.

50. నాదగడన యోగైరనుని నోకిరి దెలియఁజేయుము.

ఇబ్రాహీమునసోధులఁగూర్చి వారి కెఱింగింపుము.

వా రానియెడ కేగి స్వస్థచనముం బలుక నాతఁడు “మిమ్ముఁజూడ నాకు భయమగుచున్న” దనెను.

వారు “భయపడవలగు. నీకు సుపుత్రజననముగూర్చిన వార్తను దెచ్చియున్నా” యనిరి.

అతఁడు “మీ! జరాభారుండవైయున్న నాకు సుపుత్రజనన వార్తయో? ఇది చోద్యముగ నున్నది. మీ కేల వచ్చితో సత్యమును వచింపు” డన వారు,

“నీ వాశనువిడనాడవలగు. మేమువలకునదిసత్యమే” యనిరి.

అతఁడు “తప్పతోవఁ బట్టినవారుతప్ప దేవునిదయగూర్చి యెవ్వరును నిస్పృహలు కాదు.

అయిన నోదూతలారా, మీకు నాతో నేమిపని” యని యడుగ వారు,

“ఈప్రజలలో ‘లూటు’ కుటుంబమువారుతప్ప నందఱును పాపులే.

అకుటుంబములో నాతనిభార్య వెనుకబడును గనుక,

60. ఆమెను దప్ప నాతనికుటుంబము సంతటిని మేము రక్షింతు ” మనిరి.

అధ్యాయము 5.

ఆదూతలు లూటుగృహమున కేగ నాతఁడు,

‘మీ రెవ్వరో నాకుఁ చెలియ’ దనెను.

వారును “అవునుగాని, మీజనులు సందేహించునొక కార్యమునిమిత్తమై మేము నీయొద్దకు వచ్చి యున్నాము.

మేము సత్యసందేశహరులము.

కావున సర్ధరాత్రీమప్పుడు నీకుటుంబమును దోడ్కొని, వారి వెనుక నే యంటియుండి మీ రందఱును వెనుదిరిగి చూడక, మీకా జ్ఞయెంచోటివఱకును నడిచి పొమ్ము” అనిరి.

తెల్లవారుసరి కీప్రజ లొకమనుష్యుఁడును లేకుండ నాశమగు దురని మాకుఁ చెలిసియే వారి కిట్టియాజ్ఞ నిచ్చితిమి.

కొత్తమనుష్యులరాకవార్త విని యాపురప్రజ లందఱును లూటుగృహమునకు సంతోషముతో నేతేర నాతఁడు,

“వీరు నా కతిథులు కావున న న్నవమానింపకుఁడు.

దేవునికి భయపడి నన్ను సిగ్గుపాలు చేయకుఁ” డని వేడికొనెను.

70. వారు, “నీ వెవ్వరికిని నాతిథ్య మీయఁ గూడ దని మేము నిశ్చయించియుండలేదా ?” యని యడుగ నాతఁడు,

“ మీ రిట్లు పవిత్రంపఱచినచో నిదిగో నాపుత్రిక ” లని వారిని చూపించెను.

ముహమ్మదా ! సజీవుడవగునీయాన ! వారు మోహంధులై కన్నుఁగాన కుండిరి.

కావున నుదయముగుసరికి వారిపై గొప్పతుపాను వీవ నారంభించెను.

అప్పుడు మేము పురమును బోరగిలఁబడునట్లు చేసి వారిపై నిటుకలవర్షము గురియించితిమి.

జాగ్రత్తగా యోచించుకొనువారికి నిశ్చయముగా నిందు సూచనలు కలవు.

ఈపురము లన్నియు రాజమార్గములో నున్నవే.

విశ్వాసుల కిందు నిశ్చయముగా సూచన లున్నవి.

ఎల్ ఐకా లోని పజిలుకూడ పాపులే.

కావున మేము వారిపైఁ బగఁదీర్చికొన నవి రెండును స్పష్టో దాహరణము లయ్యెను.

అధ్యాయము రి.

80. హెడ్జిర్ అనుగుట్టయందలి పజిలును దేవదూతల నసత్యవాదులుగాఁ బరిగణించిరి.

మేము వారికి మానూచనలను జూప వారు వానినుండి విముఖులైరి

వారు తమరక్షణకొఱకు పర్వతములను ద్రవియి యందు వసతుల నేర్పఱచికొనిరి.

కాని, యుదయముననే వారిపై గొప్పతుపాను వీవఁగా

వారి కష్టమంతయు వృథ యయ్యెను.

మే మీస్వర్గమర్త్యములను నా రెండింటికిని మధ్యభాగమును
మంచియుద్దేశముతోడనే సృజించి యున్నాము. నిశ్చయముగా
ఘంటానాద మాసన్నమై యున్నది కావున నోముహమ్మదా!
నీవు దయతో వారిని తీమింపుము.

నీ పృథువే సృష్టికర్త, బుద్ధస్వరూపుడు.

నీ కింతకుపూర్వమే సప్తశ్లోకి యనుస్తోత్రమును, పృథావంత
మగు కురానును బ్రసాదించియే యున్నాను.

కొండ అవిశ్వాసులకుఁగూడ మే మిచ్చినమంచివస్తువులవైపు
నీవు తేటిపాఱఁ జూడ నక్కఱలేదు. వారినిగూర్చినచింత నీకు వలదు.
విశ్వాసులను నీతెక్కలనీడక్రిందికి చేర్చికొనుచు,

“స్పష్టమగుసూచనను దెచ్చినాడను నే నొక్కడనే”
అని చెప్పము.

90. ఈకురానును భాగములుగా విడదీసి,

కొన్ని విశ్వసనీయము లనియుఁ గొన్ని యవిశ్వసనీయము
లనియుఁ జెప్పవారిని మేము శిక్షింతుము.

నీపృథువునాన, వారిలోఁ బ్రతీనునుఘృనినుండియు,

వారికృత్యము లన్నిటిఁగూర్చియు మేము లెక్క తీసి
కొందుము.

కావున నీయాజ్ఞ యైనదానిని బహిరంగముగఁ జాటుము.
దేవునితో నితరదైవములఁ జేర్చువారిసాంగత్యమునుండి తొలఁగుము.

నిశ్చయముగా ని న్నపహసించి దేవునికి సములుగా మఱి
కొండఅదైవముల లేవనెత్తువారి కెదురుగా మీపక్షమును మే మవ
లంఘింతుము.

ఈదకు వారు తమ తెలివితక్కువను దెలిసికొనఁగలరు.

ఇప్పుడు వారు పలుకు పలుకులవలన నీహృదయము దుఃఖించు నని మాకుఁ దెలియును.

కాని నీవు మాత్రము నీప్రభువుయొక్కయు, నాతనిభక్తులయు, స్తోత్రములం జేయుచు,

నీకు కాల మాసన్నమగువఱకును నీప్రభువును గొలిచి యుండుము.

సురా 16. తేనెటీగ.

మక్కా—128 పద్యములు-16 రుక్కులు.

అధ్యాయము 1.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిచేర.

దేవుఁడు దేదేశించిన ప్రళయసమయము రాకతప్పదు. కావున దానిరాకను త్వరపెట్టకుము. అతఁడు ప్రభావంతుఁడగుఁగాక ! అతనితో వారు చేర్చుదైవము లందఱకంటె నాతఁడు చ్ఛస్థాన మధిష్ఠించి యుండుఁగాక !

తన కిష్టులైన కింకరులపైఁ బరిశుద్ధాత్ముని వాగ్దానము జేయుటకు, తనయాజ్ఞామీఁదుగా దేవతలను బంపి యాకింకరులకు, “ నేనుతప్ప మఱియొక దేవుఁడు లేఁడని వారికి భయనూచన నిమ్ము. నాకు భయపడుము ” యని దేవుఁడు వాగ్దానించును.

తనసత్యము వ్యాపించుట కితఁడు స్వర్గమర్త్యముల సృజించి

నాడు. తనతోఁ జేర్చినయితరదైవములపై నాతఁ డధికారి యగు కాక !

మనుష్యు నాతఁ డొకతడిపురుగునుండి సృష్టించినాడు. అయినను మనుష్యుఁ డతనిని బాహుటముగా నిందించుచున్నాడు.

ఇతఁ బశువులు—వాని నాతఁడు నీకొఱకు సృజించినాడు వానినుండి నీకు వెచ్చనిగస్తులును, ఉపయోగకరములగు నితరవస్తువులును లభించును. వానిని నీవు భక్షింతువు.

వానిని నీవింటికి తెచ్చునప్పుడును, పచ్చికమేతకై తోలుకొని పోవునప్పుడును, నవి నీ కానందకరము లగుచుండును.

నీవు మిక్కిలి కష్టపడక మోయలేనిభారముల నవి నీకొఱ కితరదేశములకు మోసికొని పోవును. నిజముగా, నీప్రభువు దయా దాక్షిణ్యమూర్తి.

నీవు స్వార్థిచేయుటకును, నీ కలంకారప్రాయములుగను, నాతఁడు నీకు గుఱ్ఱములను, కంచరగాడిదలను, గాడిదలను, నీకిచ్చి యున్నాడు. నీకుఁ దెలియనియితరవస్తువులనుగూడ నాతఁడు నీకుఁ బ్రసాదించియున్నాడు.

“సరియైనమార్గమును జూపుటకు దేవుఁడే సమర్థుఁడు. కొందఱు దాని నతిక్రమింతురు. అయినను నాతఁడు నిన్ను మంచి తోలివలె నడిపింపవలెననిన నట్లే చేసియుండును.

అధ్యాయము 2.

10. స్వర్గమునుండి వర్షము గురియించువాఁ డతఁడే. దానినుండియే నీకు తాగుటకు నీరు దొరకును. దానినుండియే నీకు మొక్కలును బచ్చికయుఁ గలుగుచున్నవి.

దానినుండియే యాతఁడు ధాన్యము, ఆలివ్పత్తములు, ఖర్జూరపుచెట్లు, ద్రాక్షలు, సర్వవిధములగు ఫలములను నీకొఱకు

పుట్టించుచున్నాడు. నిజముగా నాలోచించునానికి దీనియందే సూచనలు కనుపించును.

అనలోరాత్రీముల నాతడు నీకు బాసులుగాఁ జేసినాడు. సూర్యచంద్రులును, నక్షత్రములును నాతనియాజ్ఞచే నీకు బాసులగుచున్నాను. నిజముగా బోధపఱచుకొనువారి కిందు సూచనలున్నవి.

పృథ్వీపై చిత్రవిచిత్రము లగువస్తువుల నన్నిటి నాతడు నీకొఱకు సృజించియున్నాడు. జ్ఞాపకమున్నవారికి నిజముగా నిందు సూచనలున్నవి.

సముద్రమునుగూడ నాతడు సముద్రము చేసినాడు. దానిలోనిచేపలను నీవు తినుటకును, దానియాదళిరత్నములను నీవు ధరించుటకును, దానితరంగములపైఁ దేలియాడునావలపై నాతడు నీకొఱ కితరదేశములలో నుంచియున్న సముద్రం గనుగొనుటకును, దీని కంతటికిని నీ వాతనికి తిరుగ వందనముల పర్పించుటకును, నాతడట్లు చేసియున్నాడు.

భూమి నీతోఁగూడఁ దిరుగకుండునట్లు దానిపై నాతడు గొప్పపర్వతముల నుంచియున్నాడు. నీకు దారిఁజూపుటకు నదులు, మార్గములు, మార్గపుగుఱుతులఁగూడ నాతఁ డుంచియున్నాడు.

నక్షత్రములును జనులకు దారిఁ జూపుచుండును.

ఇట్లు సృష్టిచేసినవాడు సృష్టిచేయనివానిని పోలియుండు టెట్లు ? ఆలోచించుకొనవలె ?

దేవుడు నీ కిచ్చినవరములను దలంచినచో, వానిని నీవు లెక్కపెట్టలేవు. ఆహా ! నిశ్చయముగా దేవుడు దయాదాక్షిణ్యముార్తి !

నీవు దాచికొనినదానిని, బయలుపెట్టుదానినిగూడ దేవుఁ డెఱుంగును.

20. నిజమైనదేవుడు తప్ప నితరదైవములు సృష్టింప సమర్థులు
కారు. సరేకదా, తామే సృష్టింపఁబడుచున్నారు.

వారు మృతప్రియులు, నిర్జీవులు,

తా మెప్పుడు లేచెదరో వారికిఁ దెలియదు.

అధ్యాయము 3.

నీదేవుఁ డొక్కఁడే. రాజోవుజీవనమునుగూర్చి నమ్మనివారు
నా స్తికులు, గర్వితులు.

నిస్సూదహముగా దేవుఁడు వారు దాఁచినదానిని, బయలు
పెట్టిన దానిని గూడఁ దెలిసికొనును. గర్వితుల నాతఁడు
ప్రేమింపఁడు.

వారిని “ ఈనీప్రభువు నీ కేమిపంపినాఁ ” డని యడుగఁగా
వారు “ తాతలనాటిప్రాంతకథ ” లని పల్కుదురు.

అందుచే రక్షణదినమున వారు తమసర్వభారమునేకాక తమ
ప్రేరణచే మూఢులై తప్పవోవం బడినవారిభారమునుగూడ
మోయవలయును. అది వారికిఁ గవ్వదాయక మగుభారము కాదా ?

అధ్యాయము 4.

వారికిఁ బూర్వులును గుట్రలు పన్నిరి. కాని, దేవుడు పునాసు
లతోఁబాటు వారియింద్లను త్రవ్వవేయఁగా నింటికప్పులు వారి
తలలపైఁ బడెను. వారికిఁ దెలియకుండఁగనే వారిని దండన వెంబ
డించెను.

రక్షణదినమునఁగూడ దేవుఁడు వారిని సిగ్గులపాలు చేయును.
“ మీరు వివాదములాడి నాతో జతగూర్చినమీదేవు శ్రేయ ? ” అని
యాతఁడడుగును. అప్పుడు వారిలో జ్ఞానసంపన్నులు, “ నిశ్చయముగా
నీదినమున నమ్మనివారికి లజ్జయుఁ గీడ్పును గలుగును ” అందురు,

తమయాత్మలపైఁ దామే సాపము చేసికొని, దేవతలచే మృతిగాంచినవారు, “మేము సాపము చేయలేదు” అని లొంగి పోవుదురు. కాని, మీ రేమిచేసితిరో దేవుని కఱుక !

కావున, మీరు సరకద్వారములఁ బ్రవేశించి యచటనే చిర కాల ముండుడు. గర్విష్టులవాసస్థానము మిగుల భయోజిత మైనది.

30. కాని, దైవభీతిపరులను, “మీప్రభువు మీ కేమి ప్రసాదించి నాడని యడుగఁగా “సర్వోత్కృష్టమైన మేలునే యొసగినాడు. మంచిచేసినవారి కిహమందుమంచిలాభమును పరలోకమందు మంచి హర్మ్యము నొసగినాడు. దైవభీతిపరులవాసస్థాన మతిసౌఖ్యవహ మైయుండును” అని వారు పలుకుదురు.

వారు నందన (ఈడెను) వనములఁ బ్రవేశింతురు. అచటి చెట్లనీడలయందు సెలయేర్చు ప్రవహించుచుండును. వారికోర్కులన్నియు వారి కక్కడ చేరూతును. తనయెడ భీతి కలిగి వర్తించు వారిని దేవుఁ డిట్లనుగ్రహించును.

వారు పుణ్యవంతులు కావున, దేవతలు వారియాత్మలను పరిగ్రహించుచు వారితో “మీకు శాంతి కలుగుఁగాక ! మీకష్టములకు ఫలితముగా స్వర్గమును బ్రవేశింపుడు” అని చెప్పుదురు.

విశ్వాసరహితు లైనవారిపై మృత్యుదేవతలు పడుటయో దేవునికిఁ కలుగుటయో సంభవించును. వారిపూర్వులు నట్లే యనుభవించిరి. దేవుఁడు వారి కన్యాయము చేయలేడు. వారియాత్మలకు వారే యన్యాయము చేసికొనినారు.

వారు చేసికొనిన దుష్కృత్యము వారినే కొట్టెను. తాము కేరి చేసినది తమ్ము చుట్టుముట్టికొనెను.

అధ్యాయము 5.

దేవునితో నితరదైవములఁ జేర్చినవారు, “అతని యిష్టమై

నచో, మేముగాని మాపూర్వులుగాని యాతనిఁ దప్ప నితరులను బూజించి యుండము. అతనియాజ్ఞ లేనిదే దేనినిగూడ నిషేధించి యుండము ” అగురు. వారిపూర్వులు నిట్లేసంగఁబడిరి. అయినను పవిత్రము చేయవలసినది బహిరంగబోధనతప్ప మఱేమియున్నది ?

ప్రతిజాతివానికి నొకపవిత్రము బంపి, “ దేవుని బూజింపుడు. తాగెతు (ఒక యరేబియాదేశపువిగ్రహము) నుండి తొలఁగి పొందు ” అని చెప్పితిమి. అగు కొందఱు దేవునిచే మార్గము తెలుపఁబడినవారును గొందఱు తొవ తప్పవలసినదిగా విధింపఁబడిన వారును నైయుండిరి. కాని యాదేశములకుఁ బోయిన యాపవిత్రల నసత్యవచనులనుగా గణించినవారి కేమైనదో కనుఁగొనుము !

నీకు వారినిక్షణిగూర్చి యాతురతగా నున్నచో, తాను తప్ప తొవఁ దీసికొనిపోవ నిశ్చయించినవారిని మంచితొవఁ బెట్టఁ దనియు వారికి సహాయు లెవ్వరు నుండఁబోరనియుఁ దెలిసికొనుము.

“ ఒకసారి చనిపోయినవారిని దేవుఁడు తిరిగి లేవనెత్తఁ ” డని వారు దేవునియొక పరమపుమాణము చేయుదురు. కాని పృజలు తెలిసికొనలేకపోయినను,

వారివినాదవిషయమును బ్రహ్మరించుటకును, వివిశ్వాసు లసత్యవాదు లని తెలుపుటకును నాతనివిధికృత్య మొకటి యున్నది.

40. మే మొకవస్తు వుండవలెనని సంకల్పించుకొని “ రమ్మ ” అనినంతనే యది వచ్చును.

అధ్యాయము 6.

దేవునికొఱకు బాధఁపడి దేశమును వదిలి పారిపోయినవారి కీలోకమున నిశ్చయముగా మంచియేర్పాటులఁ జేసెదము. తెలిసి కొనఁగలిగినచో బరలోకమునందును వారికి గొప్పలాభము కలుగఁ గలదు.

కష్టముల నొర్పుతో సహించి పశ్చిమమునందు నమ్మకము గల వారు వారే !

వారివిధికృత్యములను వారికిఁ దెలిపితిమి. దైవగ్రంథములతో నింతకుఁబూర్వ మావేశపరవశులైనవారిని దప్ప నితరులఁ బంపలేను.

ఈసంగతి నీకుఁ దెలియనిచో, నిషిద్ధగ్రంథముగలవారి నడిగి జనులకుఁ బంపినదానిఁగూర్చి నీవు వారికి స్పష్టముగాఁ దెలిపి, వారిని దానిగూర్చి జాగుగఁ నాలోచింపఁ జేయుము.

ఏమిది ! కుట్రలుపన్న వారికినిదిభూమిని దేవుఁడు బ్రద్దలు చేయఁడని కాని, వారు తలంపని దిక్కునుండి యొకశీఘ్ర వారికిఁ గలుగదనికాని,

వా రిటు నటు వచ్చుచుఁ బోవుచున్నప్పుడు తన్ను తిరస్కరింప లేనిఁ గుయమున నాతఁడు తమ్ముఁ బట్టికొనఁడని కాని,

మెల్లమెల్లగ యిహపజేయునొకరోగమును వారిపైఁ బంపఁ ఁడనికాని, నిర్భయముగ నున్నారా ? కాని, నిష్కర్మముగ దయాపరుఁడు ; దాక్షిణ్యమూర్తి !

దేవుఁడు సృజించివృణివస్తువును దానిదను కుడివైపునకును, నడిమివైపునకును బంపి యాతని మోల దీనముగ నాహ్వానపడు చుండుటను వారు కాంచలేదా ?

స్వర్గమర్త్యములయందు జంగమవస్తువులును, దేవతలును గూడ దేవునియెదుట భక్తితోఁ బ్రణమిల్లి గర్వరహితు లగుదురు.

50. వారు తమపై నున్న పశ్చిభువునకు భయపడి యాతనియాజ్ఞలను నిర్వర్తింతురు.

అధ్యాయము 7.

మీ రిద్దఱుదేవుళ్ళ నారాధింపకుఁడు. దేవుఁ డొక్కఁడే. కావున నన్నే—పూజంపుఁడు " అని దేవుఁ డనినాడు.

స్వర్గమర్త్యములందలి దంతయు నాతనిదే. అతనికి నిరంతర

సేవ సలుపవలయును. అయిన నాతనికిఁ దప్ప మ తెవ్వరికి నేల భయపడియెదరు ?

మీకుఁ గలసౌఖ్యము లన్నియు దేవుఁడు ప్రసాదించినవే. కావున మీకుఁ గష్టము గలిగినప్పుడు సహాయమున కాతని నాశ్రయింతురు.

కాని, యాతఁడు నీకష్టమును తొలఁగించినంతనే మీరు తిరిగి యాతనికి సమానులఁ గొందఱఁ గూర్తురు.

మావరములఁ బడసి మీ రెంతకృతఘ్నులుగ నున్నారో తెలుపుట కిది చాలును ! కావున నిపుడు సుఖముల ననుభవింపుఁడు. తుదకు సత్యమును దెలిసికొనఁగలరు.

విగ్రహములఁగూర్చి వారికిఁ దెలియనే తెలియదు. మే మొసగిన యైశ్వర్యములను వానికై కొంత యుపయోగింతురు. మీ యీ కృత్యములకు దేవునియెనుట సమాధానము చెప్పవలసి యుండును.

దేవునికిఁ గుమార్తె లున్నారని వారు చెప్పుదురు. అతనికి జయ మగుఁగాక ! కాని తమకుఁ గుమార్తెలు పుట్టుట మాత్రము వారి కిష్టము లేదు.

వారిలో నెవ్వరికైనను గుమార్తె పుట్టిన దని యెవ్వరైనఁ జెప్పినచో వారు మొగములు ముడిచికొని విచారిగొస్తూ లగుదురు.

ఇది నుర్పార్త యనుకొని యాతఁడు జనులనుండి తొలఁగి పోయి యొంటరిగ నణగియుండును. అవమానమునకోర్చి యాశిశువును పెంచునా ? లేక బ్రతికియుండఁగనే భూమిలోఁ బూడ్చి వైచునా ? వారియూహలు తప్పులు గావా ?

60. పునర్జన్మమునందు నమ్మకము లేనివారి నందఱను జెడుగైన దానితోఁ బోల్చవచ్చును. దేవునిమాత్ర మత్యుచ్చమగుదానితోఁ బోల్చఁ దగును. అతఁడు సర్వశక్తుఁడు, సర్వజ్ఞుఁడు.

అధ్యాయము. 8.

మనుష్యులు చేయుదుష్కృత్యముల కన్నిటికి దేవుడు శిక్షనే విధించుచో భూమిపై నాతడు జీవుల నుంచనే యుంచకుండును. కాని, యాతడు వారికిఁ గొంతకాలము వ్యవధి నిచ్చును. వారికాలము వచ్చినయెడల వా రాలస్యము చేయఁజాలరు. ఆకాల మొకగంట యైన నాగఁజాలదు.

తమ కిష్టములేనివానిని వారు దేవుని కారోపితురు. తమస్థితి మంచిదని వారినాలుక లసత్యము లాడుచుండును. కాని, నిశ్చయముగా వారి కగ్నిగుండము సిద్ధముగా నున్నది. దానియందు మొట్టమొదటఁ బ్రవేశింపవలసినవారు వారే !

దేవునియాన ! పూర్వ మాచూఁజాతులవారికి ప్రవక్తలఁ బంపి యుంటిమిగాని, సైతాను వారికిఁ బనిఁ గల్పించి, నేను వారికిఁ బ్రభునైనాఁడు వారికి ఘోరశిక్ష రానున్నది.

దైవగ్రంథమును మేము నీకొక్కనికే పంపినాము. దాని మూలమున వారి వాదవిషయములఁ గూర్చినసందేహములఁ దీర్చి, నమ్మినవారి కది మార్గోపదేశకమును దయాన్వితమును నగునట్లు నీవు చేయవలయును.

భూమి నిర్జీవమైనపిదప దేవుడు స్వర్గమునుండి నీటినిఁ బంపి దానిని పునర్జీవింపఁజేయును. వినఁగలవారికి దీనియం దొక సూచన యున్నది.

అధ్యాయము 9.

పశువులుఁగూడ మీకు బోధించుచున్నవి. వానియుదరముల లోని కసవునుండియు, నెత్తురునుండియు, మీకు స్వచ్ఛమగు పాల

నిచ్చుచున్నాము. దానిని త్రాగువారి కది మనోరంజకముగ నుండును.

పండ్లరకములలో మీకు ఖర్జూరమును, ద్రాక్షల నిచ్చితిమి. అవి మీకు మంచియాహారమును, ద్రాక్ష రసమును నొసగుచున్నవి. నిజముగా నాలోచించువారికి వీనియందు సూచనలు కాన్పించు చున్నవి.

ప్రభువు తేనెటీగ లో, “పర్వతములయందును, చెట్ల యందును మనుష్యులు మీకొఱకు నిర్మించుగూళ్ళయందును వాసముల నేర్పఱచుకొనుము.

అన్నిరకముల పండ్లను దినుము. మీప్రభు వేర్పఱచిన తిన్నని దారులలో నడువుము” అని బోధించెను. దానియుదరమునుండి రంగురంగులమధు పుష్పతీల్లుచు మనుష్యుని కౌషధముగా నుపయోగించును. యోచించువారికి దీనియందు నిశ్చయముగా నొకసూచన యున్నది.

70. దేవుడు మిమ్ము సృజించినాడు. కొలఁదికాలములో నాతఁడు మిమ్ము తనదరికిఁ జేర్చికొనును. మీలోఁ గొందఱిని జిన్ననాటి వృత్తాంత మంతయు మఱపునకువచ్చు తుచ్చపుముసలితనమువఱకు జీవింపనిచ్చును. ఆహా! దేవుడు సర్వజ్ఞుఁడు, సర్వశక్తుఁడు !

అధ్యాయము 10

జీవనమునకుఁ గావలసినవస్తువుల నాతఁడు మీలోఁ గొందఱికి తక్కినవారికంటె నెక్కువగ నిచ్చియున్నాఁడు. కాని, హెచ్చుగఁ బడసినవారు తమకుడిచేతులలోఁ జిక్కియున్నతమబానిసలకు తమ కున్నదానిలోఁ గొంతపా లీయ నొల్లరు ఏమిది? వారు తమ యైశ్వర్య మంతయు దైవప్రసాదము కా దనుకొందురా?

ఇది గాక, దేవుడు మీజాతినుండియే మీకు భార్యల నిచ్చి

యన్నాడు. మీభార్యలవలనఁ గొడుకులను మనుమలను నిచ్చి
యన్నాడు. మీకు మంచివస్తువులను బ్రసాదించి యన్నాడు.
ఏమి! వా రింకను తుచ్చవిగ్రహములను నమ్మెదరా? దేవునివర
ములఁ జేకొని వారు కృతఘ్ను లగుదురా?

స్వర్గమునుండికాని, భూమినుండికాని యొకయన్నపుమెతుకు
నైన నీయజ్ఞాలక స్వయముగ శక్తిమంతులు గానివారిని వారు
దేవునితోఁ జేర్చి పూజింతురు!

కావున దేవునికి సాటివారల నేర్పఱుపకుండు. నిజముగా
దేవుడే జ్ఞానవంతుడు. మీరు కారు.

తనప్రభువునకు సొత్తయి, దేనిపైనను హక్కు లేనివానినకును
మావలన సర్వసంభారములను గొని గుప్తముగను రహస్యముగను,
భిక్షము నొసగువానిని, దేవుడు తారతమ్యము నేర్పఱచినాడు.
వారిద్దఱును సమాను లగుదురా? దేవుడు సుతింపఁబడుఁగాక!
అట్లు కానేరదు. అయినను నీవిషయము చాలమందికిఁ దెలియదు.

పుట్టిననాటనుండియు మూఁగయై దేనికిని శక్తిలేక తనప్రభు
వునకు భారమై యొక్కడి కేగినను నపజయముతో తిరిగివచ్చుమను
ష్యుఁడును, న్యాయవంతుడై సన్మార్గావలంబియగువాఁడును సమా
నులగుదురా?

అధ్యాయము 11.

స్వర్గమర్త్యములరహస్యములు దేవునివి. తుదిగడియ తెప్ప
పాటుకాలమో యంతకు తక్కువగనో యుండును. నిజముగా దేవుఁ
డన్నిటికిని సమర్థుఁడు.

మితల్లులగర్భమునుండి దేవుడు మి మ్మజ్ఞానులనుగా సృజించి
నాడు. కాని, పిదప శ్రవణము, దృష్టి, హృదయము ననువానిని

బ్రసాదించినాడు. బహుశః మీ రతనికి నమస్కృతుల నొనర్తురనియే యాతఁ డట్లు చేసినాడు.

స్వర్గప్రాంగణమున నాతనికి వశములై యున్న పక్షులను వారు విలోకింపలేదా? దేవుడు తప్ప నితరులు వానిని స్వహస్తగతములుగ నుంచుకొనలేరు. విశ్వాసులగువారి కిదే చిహ్నములున్నవి.

80. దేవుడు మీరు నివసించుటకు గుడారముల నిచ్చియున్నాడు. మీబసలను మార్చుకొనినప్పుడును, బసలు చేయునప్పుడును, చులుకనగా నుండుట కాతఁడు మీగుడారములకు తోళ్ళ నిచ్చియున్నాడు. తాత్కాలికముగా మీ కుపయోగపడుటకుఁ గావలసినసామగ్రి కొఱకై వానినుండి మీ కున్నిని, మెత్తనికుచ్చులను నొసగి యున్నాడు.

తాను సృజించినవస్తువులనుండి దేవుడు మీకు నిలవ నీడను మీవసతులకొఱకుఁ బర్వతములను, ఎండవేడిమినుండి మిమ్ముఁ గాపాడుటకు నుస్తులను, యుద్ధమాలందు మీ కపాయములేకుండ నంగరక్షులను నిచ్చియున్నాడు. మీ రాతనియధీనములోనికి వత్తురను నుద్దేశముతో నాతఁడు సంపూర్ణానుగ్రహమును జూపుచుండును.

వారు నీమాటలను వినక వెనుదిరిగినను వారికి బోధించుచుండుట నీనిర్మలవిధి యై యున్నది.

వారు దేవునిదయామయత్వము నొప్పుకొనియు నాతని నిరాకరించి యందఱును దైవద్రోహులగుచున్నారు.

అధ్యాయము. 12.

కాని యొకానొకదినమునఁ బ్రతిజాతినుండియు నొకసాక్షి బయలుదేరును. నాడు దైవద్రోహులు సాకులు కల్పించుకొనుట కనుజ్ఞ యుండదు. వారు దేవునిదయకుఁ బాత్రులు కారు.

ఈరీతిగా దుష్టవర్తనులైనవారు తమ బాధను కండ్లారఁ గాంచి నప్పుడు వారికి శిక్ష యేమాత్రమును తగ్గకు. దేవుఁడు వారివైపుఁ జూపుటకైనను ననుగ్రహింపఁడు.

దేవునికి సమానులఁ గల్పించినవా రాసమానదేవతను జూచి నప్పుడు దేవునితో “ప్రభువా ! నీవుగాక నీతో సమానులని మేము కల్పించినవారు వీరే ?” యని పల్కుఁగా వారు “నిశ్చయముగా మీ రసత్యవానులరు” అని బదులు చెప్పెదరు

అదినమున వారు దేవునికి సములగుదురు. వారు దేవునితో సమానులుగాఁ గల్పించినదేవతలు కంటి కగపడకుండ మాయ మగుదురు.

దైవదోహులై దైవపథమునుండి యితరులను నుఱల్పిన వారికి వారి దుష్టచరితముకొఱకు శిక్ష ప్రశిక్షను విధించెదము.

ఒకానొకదినమునఁ బ్రతిజాతినుండియు నొకసాక్షిని బిలిచె దము. మార్గదర్శకమై సందేహములఁ బాపి, రక్షణోపాయమై, దైవాధీనులగువారికి మంచివార్తను తెచ్చునీగ్రంథమును నీకుఁ బంపి యున్నాము. కావున మక్కావాస్తవ్యులనుండి సాక్షిగా నిన్నుఁ బిలిచెదము.

అధ్యాయము 13.

90. నిజముగా బంధువులయెడల న్యాయమును మంచితనమును జూపి వారిని బహుకరింపవలెనని దేవునియాజ్ఞ. అట్లే దౌర్జన్యమును, చెడ్డతనమును, బాధను వర్జింపవలె నని యాతఁ డాజ్ఞాపించి యున్నాఁడు. మీరు జాగ్రత్తగానుండుట కారఁడు మీకు భయనూ చనల నొసగియున్నాఁడు.

దైవసంబంధమగు నొడంబడికలో మీరు చేరినప్పుడు దాని

నుండి మఱలక యుండుడు. మీరు ప్రమాణము చేసినపిదప దాని నుండి తొలఁగిపోకుడు. మీకు ప్రతినిధిగా దేవుని నేర్పఱచికొని యున్నారు. నిశ్చయముగా మీరు చేయునదంతయు దేవునికిఁ దెలియును.

మఱికొన్ని జాతివారలకంటె మీ రధికసంఖ్యాకులరు కదా యని, గట్టిదారమును పడకి దానివుఱివిప్పివేయునామెవలె నొకరితో నొకరసత్యప్రమాణములఁ జేసికొనకుడు. ఈవిషయములో దేవుడు మిమ్ము శోధించుచున్నాడు. రక్షణదినమున దేవుడు మీమీ వివాదములను దీర్చఁగలడు

దేవుని కిష్టమైనచో నాతఁడు మి మ్మందఱ నొక్కజాతివారిఁ గనే చేసియుండును. కాని యాతని కిష్టమైనవారిని మంచితో)వ లోను నిష్టములేనివారిని తప్పతో)వలోను నాతఁడు నడిపించును. మీమీకృత్యములకు నిశ్చయముగా మీరు బాధ్యుల రగుదురు.

కావున నొందొరుల మోసపుచ్చవలెనని ప్రమాణములఁ జేయకుడు. అట్లుచేసినచో గట్టిగా నానుకొనియున్న కాలు జాఱును. మీ రితరులను దైవపథమునుండి తప్పించినందుకు కీడు ననుభవింపఁ గలరు. గొప్పశిక్షను బొందఁగలరు.

మీరు దేవునితోఁ జేసికొనిన యొడంబడికను తుచ్ఛధన మునకై యమ్మివేయకుడు. మీరు దేవునియొద్ద నుంచికొనిన దంత కంటె సమూల్యమైనదని మీకు జ్ఞానమున్నచోఁ దెలియఁగలదు.

మీయొద్దనున్నదంతయు సశించునదే. దేవునియొద్ద దాఁచి కొనినదే శాశ్వతము. ఓప్పుతో సహించియుండువారికి, వారియుత్తమ కృత్యములకుఁ దగినట్లు మేము నిశ్చయముగా బహుమానమిచ్చెదము.

స్త్రీయైనను బురుషుఁడైనను విశ్వాసులై సన్మార్గావలంబులై యుండువారికి సుఖజీవనమును త్వరలోఁ గూర్చి, వారియుత్కృష్ట

కార్యములకుఁ దగినబహుమానమును చేకూర్చెదము.

తాలు రువ్వఁబడినసైతానునకు దేవుని నమ్మి విశ్వాసులై యున్నవారిమీఁద నించుకయు శక్తి లేదు.

దేవునినుండి తొలఁగి యతనికి సమానులను గూర్చువారిపైననే యాతనికి శక్తి గలదు.

100. కావున మీరు కురానును చనువునప్పుడు సైతానునుండి రక్షింపుమని దేవునిసహాయమును వేడికొనుఁడు.

అధ్యాయము 14.

దేవునిరహస్యము లన్నియు దేవునికి బాగుగఁ దెలియును. మే మొకనూచనను మార్చి మఱియొకదానిని గూర్చునప్పుడు వారు “నీవు కేవలకృత్రిమవాది” వని యుగరు. కాని వారిలోఁ జాల మంది యజ్ఞానులు.

విశ్వాసులకు స్థిరత్వము నిచ్చుటకును, దైవపరులకు మార్గదర్శకముగను సువార్తగను నుండుటకును, దానిని సత్యసమన్వితముగఁ పరిశుద్ధాత్ముఁడగు జిబ్బీలు నీప్రభువునుండి తీసికొనివచ్చినాఁడని చెప్పము.

“నిజముగా నెవఁడో యాతనికి బోధించుచున్నాఁడని వా రందురని మాకును తెలియును. కాని, వా రనుకొన్నదానిభాష వేఱు, ఈకురానుభాష శుద్ధఅరబ్బీభాష.

దేవునినూచనలను నమ్మనివానికి రక్షణోపాయము లేదు. అతనికి ఘోరశిక్ష కలుగనున్నది.

దేవునినూచనలను నమ్మనివా రసత్యమును కల్పించినవారే. వా రసత్యవాదులే.

ఎవ్వఁడైనను దేవుని నమ్మి యతనిని నిరాకరించినను తిరిగి

నిర్బంధముచే నతనిహృదయ మాతని నంటిపెట్టుకొనియున్నయెడల నిర్దోషి యగును. కాని హృదయమునందలి విశ్వాసమునకుఁ దా వొసగి, వాడు దేవునికోపమునకుఁ బాత్రుడై ఘోరశిక్ష ననుభవింపఁగలడు.

పరలోక వాసముకంటె నిహలోకజీవనమునే వారు ప్రేరించుట చేతను, నవిశ్వాసములకు దేవుడు మార్గదర్శి కాడు గావునను వారి కట్టియనుభవము కలుగుచున్నది.

వీరిహృదయములను, కన్నులను, చెవులను, దేవుడు మూసివైచి నాడు. వీరే యజాగ్రతగ నుండువారు.

పరలోకములో వారు నిస్సందేహముగ నశింపఁగలరు.

110 అనేకశోధనలకుఁ బాలయి తమదేశమును వదిలిపెట్టియు, యధముచేసి యోర్పుతో సహించియుండువారిని దేవుడు త్రిమించి వారియెడలఁ గృపాపరుడై యుండును.

అధ్యాయము 15.

ఒకానొకదినమున నాత్మలన్నియుఁ దమ్ముఁగూర్చి చెప్పికొనుటకు రాఁగలవు. ఆయాాయాత్మలకు తమతమకర్మల ననుసరించి ఫలము కలుగఁగలను. వాని కెట్టియపకారమును గలుగదు.

దేవుఁ డొకసగరమును దృష్టాంతముగాఁ జూపియున్నాడు. దాని కెట్టియలజడియు లేక సురక్షితమై యుండ నన్నిదిక్కులనుండియుఁ గావలసినసనుపాయములు వచ్చుచుండెను. కాని, యది దేవుని వరములను స్వీకరించి కృతఘ్నులఁ జూపుచుండెను. కావున నందలి జనులు చేసినకార్యములకై దేవుడు దానికి భయమును గఱపును ననుభవింపజేసెను.

ఇదిగాక వారిలోనుండియే యొకప్రవక్త బయలుదేరఁగా వా రాతనిఁ గృత్రిమునిగాఁ బరిగణించిరి. వారు దుష్టవర్తనులగుటచే వారి కందఱకును శిక్ష ప్రాప్తించెను.

దేవుఁడు మీకుఁ బ్రసాదించినదానిలో విధ్యుక్తమైనదానిని, మంచిదానిని తిని, మీ రాతనిని సత్యముగ నారాధించువాడైనచో నాతనివరములకుఁ గృతజ్ఞత గలిగి వర్తింపుడు.

తనంతట తాను చనిపోయినదానిని, రక్తమును, పందిమాంసమును, దేవునికిఁగాక మఱి యేదేవతకైనను బలి యిఁబడినదానిని మీరు నిషేధింపుడు. మి మ్మెవ్వరైన బలవంతపెట్టినఁగాని, మీ కిష్టములేకుండినఁగాని, మీరు మనస్ఫూర్తిగ నట్టిదానిని సేవింపకుండినఁగాని, దేవుఁడు మిమ్ము ఓమించి దయచూపును.

“ఇది విధ్యుక్తము, ఇది నిషిద్ధము” నని యసత్యకల్పనలఁ జేయకుఁడు. ఒకవేళ మీ రట్టియసత్యమును గల్పింతురేమో ! దేవునియెడల నసత్యమును గల్పించువాడు వృద్ధి నొందరు.

వారియానందము తాత్కాలికమేకాని, వారికిఁ గలుగుశిక్ష యంతయులేని దగును.

మేమింతకుఁబూర్వము చెప్పినదానిని నిషేధించిన యహూదీలకు మే మపకారముఁ జేయలేదు. వారికివారే యపకారముఁ జేసికొనిరి.

అజ్ఞానముచే దురితము నాచరించినను బశ్చాత్తాపమునొంది వారి కంతమున దేవుఁడు దయాదాక్షిణ్యములఁ జూపును.

అధ్యాయము 16.

120. నిశ్చయముగా నిజ్రాహీము మతనాయకుఁడు. దేవునికి విధేయుఁడు. పరమవిశ్వాసి. ఆతఁడు దేవునితో సమానదైవములఁ గల్పించినవాఁడు కాఁడు.

తాను పొందినమేళ్ళ కారణం కృతజ్ఞుడై యుండెను. దేవుఁ
డాతని ననుగ్రహించి సన్మార్గములోనికిఁ ద్రిప్పెను.

ఈలోకమున మే మాతనికి మంచివస్తువుల నిచ్చితిమి. ఫరలో
కము దాతఁడు న్యాయవంతులతో నివసింపఁగలఁడు.

స్థిరవిశ్వాసి యగు నిబ్రాహీముమతమును మీ రవలం
బింపవలయునని మేము దీనిని మీకుఁ దెలిపియున్నాము. ఆతఁడు
దేవునితో సమానదైవములఁ గల్పించువారిలోనివాఁడు కాఁడు.

సబ్బాతు (విశ్రాంతి) దినము, దానిఁగూర్చి భేదాభి ప్రాయ
ములఁ గల్పించుకొనునవారికొఱకే యేర్పడినది. నిజముగా దేవుఁడు
రక్షణదినమున వారివాదములఁ దీర్చఁగలఁడు.

జ్ఞానవంతుడవై, దయాపరుడవై వారిని నీప్రభువుమార్గమునకుఁ
బిలుపుము. అతడయ గలిగి వారితో వాదనఁజేయుము. తనమార్గము
నుండి తప్పిపోయినవారెవరో దాని ననుసరించినవారెవరో దేవుఁడు
బాగుగ గుర్తించియే యుండును.

నీకుఁ గలిగిననష్టములకు నీవు పరిహారముఁగోరినచో నీ కెంత
నష్టము గలిగినదో యంతవఱకే పరిహారముఁ గోరుము. కాని, నీవు
సహించియుండినచో, సహనమువలన గొప్పమేలు కలుగఁగలదు.

కావున నోర్పుతో సహించియుండుము. ఆ సహనము దేవుని
నాశ్రయించుకొని యుండవలయును. అవిశ్వాసులఁగూర్చి చింత
నొందకుము. వారిపన్నుగడలఁగూర్చి యాలోచింపకుము.

తనకుభయపడి సత్కర్మల నాచరించు వారితోడనే దేవుఁ
డుండును.

కాండము. 15

సురా 17 రాత్రిప్రయాణము.

మక్కా-111 పద్యములు-12 రుక్కులు.

అధ్యాయము 1.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

మక్కాయందలిపవిత్రదేవాలయమునుండి దూరముగా నున్న ట్టియు, మేము ధన్యముగాఁ జేసినట్టియు దేవాలయమునొద్దకు మాసూచనలఁ జూపుటకు రాత్రివేళఁ దనసేవకునిఁ దీసికొనిపోయిన యాతఁడు మహిమాన్వితఁ డగుఁగాక! అతఁడు సర్వశోత! సర్వద్రష్ట! ఇస్సాదేవులు జనులకు మార్గదర్శకముగా నుండుటకు మేము గ్రంథమును మూసా కిచ్చి “మీరు నన్నుఁదప్ప మఱియొక రిట్లుకుని జేపటకుఁడు” అని యంటిమి.

నుహుతోఁబాటు మేముతీసికొనివెళ్ళినవారిసంతతివారలారా! అతఁడు విశ్వాసియగుసేవకుఁడు.

ఆగ్రంథములో నిస్సాదేవులు ప్రజలకు ఖండితముగా “మీరు రెండుసార్లు నిశ్చయముగ ఘోరపాతకములఁ జేయుదురు; గర్వముతో నుప్పొంగుదురు” అని ఘోషించితిమి.

మొదటిపాతకమునకు శిక్ష మీకాసన్నమైనంతనే ఘోర శక్తిగలమాసేవకులను మీపైఁ బువఁగా వారు మీగృహములను మూలమూలల వెదకి విమ్ము శిక్షించిరి.

తరువాత మీకు వంతుక్రమమున వారిపై నధికారమిచ్చి, వారిధనమును సంతానమును వృద్ధిచేసి, మీప్రజలనభివృద్ధినిండఁజేసి,

మీతో “మీరు మంచిచేసినచో నది మీమేలుకొఱకే, చెడుగుచేసినచో మీకీడుకొఱకే. మీరెండవపాతకమునకు శిక్ష ననుభవించవలసివచ్చినప్పుడు మీముఖములు విచారగ్రస్తములగుటకు మీపై నొకశత్రువు నంప, వారు దేవాలయమున మొదటఁ బ్రవేశించినట్లే ప్రవేశించి తాము జయించినదానిని బూర్ణముగ నాశనము చేసిరి.

మీపై ప్రభువు కరుణఁజూపునేమో ! మీరు మఱలిన యెడల మేమును మఱలెదము. అవిశ్వాసులకు బంధనాగారముగా నరకము నేర్పఱచితిమి

నిశ్చయముగా నీకురాను క్రిమమార్గమును జూపఁగలదు. పుణ్యకర్మల నాచరించువిశ్వాసులకు గొప్పబహుమానము కలుగ నున్న దనియు,

10. పునర్జీవమును నమ్మనివారికి కఠినశిక్షను సిద్ధముచేసియున్నామనియు, నదిఘోషించును.

అధ్యాయము 2.

మనుష్యునికి అందర హెచ్చు. కావుననే యాతఁడు మేలు కోరుకొనినట్లే కీడునుగూడఁ గోరికొనును.

మేము రాత్రినిఁబగటిని రెండుసూచనలఁగాఁ జేసియున్నాము. రాత్రిపూట సూచన కనఁబడకుండఁజేసెదముగాని, పగటిసూచనను బ్రకాశవంతముగఁజేసి మీరు మీప్రభువునుండి యైశ్వర్యమును కోరికొని మీయాయుఃప్రమాణమును గాలపరిమాణమును మీరు తెలిసికొనఁజేసితిమి. అన్నిటిని విక్రీలి స్పృహముగా నిర్మించితిమి.

ప్రతిమనుష్యునియదృష్టమును నాతనిమెడకే చుట్టియుంచితిమి. రక్షణదినమున నాతనియెదుట నొకపుస్తకమును బాగుగ విప్పియుంచి,

“ ఈపుస్తకమును జదువుము. నీలెక్కను నీకుఁజూపుట కీదినమున మఱియెవ్వఁడును నక్కఱలేను ” అనుము.

ఈరక్షణమార్గమును స్వీకరించుట తమరక్షణకొఱకే. అమార్గమునుండి తప్పుట తమనష్టముకొఱకే. పాపభారమును మోయువారి తరులభారమును మోయనక్కఱలేదు. మే మొకప్రవక్తను బంపకుండ నెవ్వరిని శిక్షించియుండలేదు.

మే మేనగరమును నాశనముఁ జేయఁగొనినను దానిలోనిధనికులకు మున్ముందు మాయాజ్ఞను దెలిపియే యుచిమి. వారు ద్రోహులై చరించుటచే వారికిఁగల్గినశిక్ష న్యాయమైయుండి నానగరమును సుపూర్ణముగ నాశనముచేసితిమి.

నుహుతరువాత నెన్నియోజాతులవారిని నిహ్వలించితిమి. తనసేవకులపాపములను ప్రభువు గమనించుచుఁ దెలిసికొనుచునే యున్నాఁడు

సశ్వరమగు నిహలోకజన్మమును గోరికొనినవారిని మేము త్వరగా నెంచికొని, వారికి మాయిత్యమువచ్చి, దానిని బ్రసాదింతుము. తరువాత నవమానితులై, బహిష్కారమునొంది దగ్ధులగుటకు వారికి సరకము నేర్పాటుచేసియున్నాము.

కాని, విశ్వాసియై పరలోకజీవనమునుగోరి యథావిధిగా దానికొఱకుఁ బాటుపడువాఁడు దేవునికిఁ గృతజ్ఞుడై యట్టిప్రయత్నమును నలుపుచుండును.

20. వీరికిని, వారికిని, నందఱకును దేవుఁడు తనవరముల నిచ్చుచునే యుండును. దేవునివరములను బొందనివా రెవ్వరు నుండరు.

వారిలోఁ గొందఱ నితరులకంటె సధికులఁ జేసితిమికదా ! కాని

పరలోకమున నాయంతరువు లింతకంటె హెచ్చుగను శ్రేష్ఠములు గను నుండును.

అవమానితుడవును, నసహాయుడవును నై యొకచోఁ గూర్చుండకుండుటకు నీ దేవునిఁ గాక నితరదైవముల నావాహనఁ జేయకుము.

అధ్యాయము 3.

నీప్రభువు తన్నుదప్ప నితరుల నీ వారాధింపవలదనియు, నీతో నీతల్లిదండ్రులు వృద్ధులైనను వారియెడల దయగలిగి యుండుమనియు, వారిని 'భీ' యనుటగాని దూషించుటగాని కూడ దనియు, వారిని మర్యాదగాఁ బల్కరింపవలయుననియు,

నెమ్మదిగా వారియిష్టములను నెఱవేర్పవలయు ననియు, “ప్రభువా ! వీరిద్దఱును నన్ను చిన్ననాఁడు దయతోఁ బెంచినారు. అట్లే నీవు వారిని దయతోఁ జూడు ” మని యనుమనియు మిమ్మా జ్ఞాపించి యున్నాఁడు.

మియాత్మలలో నున్నదంతయు మీప్రభువున కెఱుకయే. మీరు పుణ్యవస్తులరో కాఁగో యాతనికిఁ దెలియును. ఆతనియొద్దకు మఱి వచ్చువారియెడ నాతఁ డౌదార్యముఁ జూపును.

నీబంధువులకు రావలసినవంతు నిచ్చి, భిక్షకులకును, పాంథులకును బెట్టుచు నమితవ్యయముఁ జేయక సంచరింపుము.

అమితముగ వ్యయముచేయువారు నైతానులకు సోదరులు. నైతాను దేవునికి కృతఘ్నుడై యుండెను.

నీ వాశాపరుడవై నీప్రభువునుండి నీకొఱకే వరములఁ గోరి కొని వారిని వదలిపెట్టినయెడల వారితో దయగానైనను మాట్లాడుము.

నీ చేతులను నీమెడకుఁ దగిల్చికొనకుము. వానిని బారుగా

చాపను జాపకుము. అట్లు చేసితివేని నీవును భిక్షుకుడవై యితరుల దూషణకుఁ బాత్రుఁడ వగునువు.

30. నిశ్చయముగా నీపథ్యపు తనయివ్వమువచ్చినవారికిఁ గావలసినంత యిచ్చునేకాని మితముగా నుండును. తనకింకరుల నాతఁడు పరీక్షించుచుండును.

అధ్యాయము 4.

తిండికి లేదని పుత్రభూతకులరు కాఁబోకుండు. వారికినిమిఁకును గూడ నిచ్చెదము. వారిని జంపుట దౌష్ట్యము.

వ్యభిచరింపకుండు. అది కలుషకృత్యము. దౌర్జన్యము.

నుండివిషయములోఁదప్ప దేవుడు చంపవలదని చెప్పినవానిని జంపకుండు.

అకారణముగఁ జంపఁబడినవారివారసులకు మే మధికారముల నిచ్చియున్నాము. కాని, యాతఁడుగూడ హత్య నొనరించినవానినిఁ జంపఁ బ్రయత్నించి హద్దమీఱఁగూడదు. అతనికిఁగూడ మేము పగ తీర్చికొన సహాయపడెదము.

కృనుమార్గమునఁదప్ప ననాథశిశువునకు బలము చేరువఱకును నన్యోన్యముగ దాని పదార్థమును ముట్టికొనకుము. నీప్రభిజ్ఞను నెఱవేర్చికొనుము. అది నెఱవేరినదా లేదా యని మే మడుగుచునే యుందుము.

కొలుచునప్పుడు తప్పుకొలతలఁ గొలవక, తూచునప్పుడు సరియగు తాను నుపయోగింపుము. ఇదియే శ్రేష్ఠము. ఇట్లే తగవులు తీరిపోవును.

నీకుఁదెలియనిదానివెంబడిఁ బోకుము. అట్లు చేసితివేని నీచెవి, నీకన్ను, నీహృదయముఁగూడ సాక్ష్యమియ్యవలసియుండును.

నీవు భూమిని బ్రద్దలుచేయలేవు. పర్వతములవలె నున్నతుఁడవు కాఁజాలవు. కావున గర్వపూరితుఁడవై భూమిపై సంచరింపకుము. ఇదియంతయు నుప్తము. నీప్రభువునకు జగచ్చాకరము.

ఇది నీప్రభువునకుఁ జూపినదానిలో కొకభాగము. నీవు దూషితుఁడవు, బహిష్కృతుఁడవును నై సరకములోఁ బడకుండుటకు దేవుని ప్రక్క మఱి యేదైవమును నిలువఁబెట్టకుము.

40. ఏమి ! మీప్రభువు మీకు కొడుకులను సృజించి తనకొఱకు దేవతలనూడి కూఁతుఁడని నేర్పఱచికొనినాఁడా ? మీరు ఘోర వార్త నుచ్చరించుచున్నారు.

అధ్యాయము 5.

ఇదిగాక మనుష్యుఁడు భయపడననుచున్న బద్ధిగ్రహించుటకే కురానున ననేకవిధములుగఁ జెప్పియున్నాము. అయినను వారు దాని నుండి మఱింతదూరముగఁ బలాయిత లగుచున్నారు.

మీ రనున ట్లెఱఁడుగాక యితరదైవములున్నచో వారు సింహాసనస్థునిపైఁబడఁ బ్రయత్నించియుండరా ?

అతఁడు మహిమాన్వితఁ డగుఁగాక ! వారిపాపవాక్యము లాతని నేమాత్రమును జేరవు.

సప్తస్వర్గము లందును భూమియందు నీరెండిటియందుండు వారును నాతనిస్తుతింతురు. అతనిస్తోత్రము చేయని దేదియునుండదు. శాని వారిస్తోత్రపాఠములు మాకుబోధపడవు. అతఁడు కరుణాపరుఁడు. ఓమాయతుఁడు” అనుము.

నీవు కురాను చదువుచున్నప్పుడు, నీకును ముందుజన్మమునందు నమ్మకము లేనివారికిని మధ్య నొక నల్లనితెర యుండును.

వారు దానిని బోధపఱచుకొందురేమో యని వారిచెవులలో

దిమ్మలను, వారిహృదయములపై తెరలను నుంచియుండుము. కురా నులో నీయేకప్రభునిపేరు వచ్చునప్పుడు వారు పాటిసోవుచు వెన్నిచ్చెదరు.

వారు నిన్ను వినుచు నేల తమలోఁ దాము గుసగుసలాడుకొను చున్నారో మాకుఁ దెలియును. నువ్వులు “మీ రొకయింద్రజాలము ననుసరించుచున్నా ” రంపరు.

చూచితివా ? ని న్నేట్టివారితోఁ బోల్చుచున్నాఁగో ! కాని, వారు తప్పత్రోవఁబడి మంచిత్రోవ నిఁకఁ గనుఁగొనలేరు.

వా రింకను, “ మే మెముకలును, భూళియైన నెదప మాకు పునఃస్మృప్తి యుండునా ? ” యంచురు.

౧0. “ అవును. మీరు మీదృష్టికి తాళో యినుమో మఱి యేజంతువుగనో కనఁబడి,

తిరిగి, జీవమునొందుట కష్టమని మీకుఁ దోచినను పునఃస్మృప్తి కలుగక మానదు ” అనుము. వారు “ మమ్ము తిరిగి జీవింపఁ జేయువా రెవ్వ ” రని యడిగిన “ మిమ్ముఁ దొలుత స్మృప్తించినవాఁడే ” యని బదులు చెప్పము. వారును తలలను తటపటాయించి “ అది యెప్పుడు జరుగును ” అందురు. “ బహుశః ఆకాల మైయున్నది కాఁబోలు ” ననుము.

ఆదినమున దేవుడు మిమ్ముఁ బిలువ మీరు స్తోత్రములతో బదులిత్తురు. మీరు కొలఁదికాలముమాత్రమే యాలసించినట్లు మీకుఁ దోచును.

అధ్యాయము 6.

నాసేవకులగువారు వారితో దయగా మాటాడవలయు నని చెప్పము. సైతాను మనుష్యునకు గర్భకేత్రువు. కావున నాతఁడు వారియందు కలహములఁ బుట్టించును.

సీప్రభువునకు సీవు పరిచితుడవే. అతని కిష్టమైనచో నిన్నుఁ గరుణించును ; లేకున్న శిక్షించును. నిన్నుమాత్రము వారికి రక్షకుఁ డవుగా నుండుటకుఁ బంపలేదు.

స్వర్గమర్త్యములం గలదంతయు సీప్రభువున కెఱుకయే. కొందఱు జ్యోతిష్యులకంటె నింకఁ గొందఱకు పాచ్చుశక్తి నిచ్చితిమి. దావీ దునకు సోత్రపాత్రగ్రంథము నిచ్చితిమి.

మీరు భ్రమించి దైవము లనుకొనినవారి నాతనిప్రక్క నిలి పెదరా ? కాని, వారు మీకష్టములఁ దొలఁగింపనుగాని, వానిని మఱి యొకరికిఁ గలుగఁజేయునుగాని సమర్థులు కారు.

మీ రాశ్రయించుచున్నవారు తమప్రభువు నాశ్రయమును గోరుచున్నారు. తమలో నెవ్వ రాతనికి మిక్కిలి సమీపవర్తులో వారు స్పర్ధకలిగి యున్నారు. అతనికరుణకొఱ కాశయును, శిక్షనుండి భయ మును బొందుచున్నారు. నిశ్చయముగా సీప్రభువుశిక్షకు భయపడ వలసినదే ” అని పల్కుము.

రక్షణదినమునకుఁ బూర్వము మేము నాశనముచేయనట్టికాని ఘోరశిక్షను విధింపనట్టికాని, నగర మెద్దియును లేదు. అది యంతయు గ్రంథములో లిఖితమయియే యున్నది.

పూర్వకాలపుప్రజ లసత్యము లనిరే కాని నీ కదృతచర్యలఁ జేయుటకు శక్తినిచ్చియే పంపియున్నాము. వారికన్నులయెఱుఁటనే థమో దున కాఁడుయొంటె నిచ్చితిమి. కాని, వారు దానిని గౌరవింపరైరి. మేము ప్రవక్తల కదృతచర్యలఁ జేయుసామర్థ్యము నిచ్చుట మీకు భయముపుట్టుటకొఱకే.

60. దీనిని స్మరింపుము. మేము నీతో “ నిశ్చయముగా సీప్ర భువు మనుష్యులచుట్టు నావరించియే యున్నాఁడు. మనుష్యులు వివాదములఁ బెంచికొనుటకే నీకు దర్శనమును, కురానులోనివిష

వృక్షమును నిచ్చియున్నాము. మేము వారిని భయభ్రాంతులగునట్లు చేసెదము. అయినను దానివలన వారిదౌర్భాగ్యము హెచ్చుచునే యుండును” అంటిమి.

అధ్యాయము 7.

దేవతలలో “అదామునకు సాష్టాంగపడుఁ” డనగా వారందఱు నట్లు చేసిరిగాని, ఇబ్లిసుమాత్రము, “ఏమి! నీవు మట్టితో నిర్మించినయాతనికి నేను నమస్కరింపవలయునా?

నాకంటె నీతని హెచ్చుగా గౌరవించుచున్నావు. నిశ్చయముగా రక్షణదినమువఱకును నాకు గడువిచ్చితివేని, కొలఁదిమందిని తప్ప నాతనిసంతానము నంతటిని నాశనము చేసియేతీరుదును” అనెను.

దేవుఁడును, “ఇచటనుండి వెడలిపోమ్ము. వారిలో నిన్ననుసరించువారికి నరకమే బహుమానము. ఈ బహుమానము చాలదా?

నీకు సాధ్యమైనంతమందిని నీమాటలతోఁ ద్రోవ దప్పింపుము. నీయాశ్వికులతోడను, బదాతులతోడను, వారి నెదిరింపుము. వారి ధనమందును, సంతానమందును, నీవును భాగస్థుఁడవై, వారికి వాగ్దానములనే చేయుము.

కాని, నాకింకరులపై నీకెట్టియధికారమును లేదు. నీప్రభువే వారికిఁ దగినరక్షకుఁడుగా నుండును” అనెను.

నీప్రభువే వారినావలను వడివడిగ సముద్రముపైఁ దీసికొని పోవుచు నాతనిధనమును వారు వెదకునట్లు చేయును. అతఁడు మీయెడలఁ గరుణ వహించియున్నాఁడు.

నీకు సముద్రముపై నాపద గలిగినప్పుడు నీవు విలిచిన వారు కనఁబడరు. అచటనుండువాఁడు దేవుఁడొకఁడే. కాని, యాతఁడు

నిన్ను సురక్షితముగ భూమిపైకిఁ దీసికొనివచ్చినను మీ రాతని
తెడగలుగ నిలఁబడుదురు. మనుష్యుఁడు కృతఘ్నుఁడు.

ఏమి! అతఁడు మీకొఱకు భూమిని బ్రద్దలు చేయఁడనికాని,
మీపై నినుకతోనిండినమారుతములఁ బంపఁడనికాని మీ కేమి నమ్మ
కము ? అయిన నీకు రక్షకుఁ డెవ్వఁడును దొరకఁడు.

లేక, నిన్ను మఱియొకసారి సముద్రముపైకిఁ దీసికొనిపోయి
నీకృతఘ్నులకు ఫలముగా నీపై రుంధ్రహామారుతమును బంపి నిన్ను
నీటిలో ముంచఁడని నీకేమి నమ్మకము ? అయిన నందు నీకు మే
మెవ్వరమును సహాయపడము.

70. మే మాదాముపుత్తులను గౌరవించి భూసముద్రములపై
వారిని దీసికొనిపోయి, వారికి మంచిపదార్థముల నాహారముగా
జతగూర్చి చాలమందికంటె హెచ్చుగా ధన మొసగియున్నాము.

అధ్యాయము 8.

ఒకానొకదినమున వారిని వారినాయకులతో నొకచోఁ
జేర్చెదము. అప్పుడు కుడిచేతఁ బుస్తకమునందుకొనువారికి నూలు
పోగువాసిగా నైనను హాని కలుగదు.

ఇచ్చట నంధులైయున్నవారు తరువాతఁగూడ నంధులై
మార్గమునుండి మఱితెదూరముగఁ దొలఁగుదురు.

నిశ్చయముగా మేము మీకుఁజూపినదానినుండి వారు నిన్ను
పెడతొలఁచి బెట్టి, మామేర నీవు మఱియొకవస్తువు నుంచునట్లు చేయ
నెంచెదరు. అట్లయినచో వారు నిన్ను స్నేహితునిగనే చేకొని
యందురు.

మేము నీకు స్థిరచిత్తము నీయనిచో మీవారిప్రక్కకుఁ గాం
చెము పోయియే యుందువు.

అట్లయిన జీవితమునందును మృత్యువునందును నిన్ను దుఃఖము ననుభవింపఁజేసియే యుందుము. అప్పుడు మాపై నెవ్వఁడును మీకు సహాయకుఁడు దొరకఁబోఁడు.

నిశ్చయముగా, వారు నిన్ను భూమినుండి త్రోలి, యెన్న డును నిచటికి రాకుండఁ జేసియుందురు. కాని, వారే నీతరువాతఁ గొంతకాల మాలస్యము చేయవలసియుండును.

నీకుఁబూర్వము మేము పంపినప్రవక్త లిట్లే చేసిరి. ఈమార్గ మునం దిఁకముం దేమార్పును గలుగఁబోదు.

అధ్యాయము 9.

రాత్రిని సందేచీకటి యావరించువఱకును సాయంత్రము ప్రార్థన సలుపుము. ఉష్ణకాలప్రార్థనకు సాక్షు లున్నారు.

కావున నాయుష్ణకాల ప్రార్థనకొఱకు రాత్రియంతయు వేచి యుండుము. ఈనీసేవ యధికమేకాని, యిందుమూలమున నీప్రభువు మహిమావంతమగుస్థానమునకు లేవనెత్తునేమో!

80. “ప్రభువా! నన్నేయాటంకమును లేకుండఁ బ్రవేశింపఁ జేసి, యడ్డు లేకుండఁ బైకి వచ్చునట్లును జేసి, నీసాన్నిధ్యమువలన నాకు సహాయముగలుగునట్టికీర్తిని బ్రసాదింపుము.

సత్యోదయమైనది అసత్య మస్తమించినది. నిజముగా ససత్య మంతరించితే తీరును” అనుము.

భక్తులకుఁ గరుణాచిహ్నమును రోగములమాన్పు లేపనమును నగు కురానుభాగమును బంపుచున్నాము. కాని యది దుష్టులను మఱిత నశింపఁజేయనే తోడ్పడును.

మనుష్యునకు మేము వరములనిచ్చునప్పు డాతఁడు వెనుకకు తగ్గి ప్రక్కకుఁ బోవును. కాని, యాతనికి కీడు కలుగునప్పుడు నిస్సృహఁ డగును.

“ ఎవరికిఁ దోచినట్లు వా రాచరింతురు. కాని, మంచిరక్షణ యొవనికిఁ గలిగినో యాతనికి బాగుగఁ దెలియును ” అనుము.

అధ్యాయము 10.

వారు నిన్ను పరిశుద్ధాత్మఁగూర్చి యడుగుదురు. వారితో “ పరిశుద్ధాత్మ నాప్రభువుననుమతిపై బయలుపెడలును. కాని నీకు స్వల్పజ్ఞానమే యీయఁబడినది ” అనుము.

మా కిష్టమైనచో మేము నీకుఁ దెలిపినదాని నుపసంహరించియే యుందుము. దేవునిదయ లేకున్న నప్పుడు నీపక్షము నవలంబించువాఁ డెవ్వఁడు నుండఁడు.

ఆతనికి నీయెడల దయ చాల హెచ్చుగా నున్నది.

“ నిశ్చయముగా మనుష్యులును విశాచములును నొకరికొకరు సహాయముచేసికొనియు, నీకురానువంటిగ్రంథమును గల్పింపఁజాలరు ” అనుము.

సత్యముగా నన్నిరీతులమనుష్యులకును సరిపోవున ట్లీకురాను నందు వాక్యములను జతపఱచి యున్నాము. కాని, చాలమంది భక్తి హీనతదప్పుఁ దక్కినదంతయును నిరాకరించి యున్నారు.

90. వారు “ మాకొఱకు భూమినుండి యొకయూటను బయలు పెడలఁజేసి యెనను,

ద్రాక్షాఖిరూరవనములఁ బుట్టించి యందు జీవనదుల నిరంతర ప్రవాహాయుతములుగఁ జేసి యెనను,

నీవు మాకుఁ దెలియఁజేసినట్లు ఖండఖండములుగా నాకాశ మును మూపై బడఁజేసి యెనను, నీకు సాక్ష్యముగా దేవునిఁ గాని దేవతలనుగాని తెచ్చియెనను,

నీవు బంగారపుటిల్లు కలిగి యెనను, నీవు స్వర్గమును కలగఁ

బ్రాహ్మణి, యందుండి, మేము చదువఁగలయొకగ్రంథమును మాకుఁ బంపియైనను, మాకునవ్యక్తముఁబుట్టించినఁగాని, మేమువిశ్వసింపము” అందురు. నాప్రభువునకు సోత్రములు కలుగుఁగాక ! నేను మనుష్య మాత్ముడ నగు నొకపవిత్రను మాత్రమే కదా !

అధ్యాయము 11.

“దేవుడు మనుష్యుని ప్రవక్తగాఁ బంపించెనే” యని వారడుగుదురు. కాని, వారికి రక్షణమార్గము చేజిక్కి యున్నను, వారు విశ్వసింపరేల ?

దేవతలు నిత్యమును భూమిపై సంచరించువా రైనచో మేము స్వర్గమునుండి యొక దేవతనే పవిత్రగాఁ బంపియుందుము.

మీకును నాకును మధ్య దేవుడే సాక్షిగా నున్నాడు. తన కింకరులఁబరీక్షించి వారిపై నొకకన్నుంచుకొని యున్నాడు” అనుము.

దేవుఁ డెవనినైన రక్షింపఁదలంచినచో రక్షించియే తీరును. తొలఁదప్పింప నెంచినచో దాను తప్ప నితరులు సహాయపడఁజాలరు. రక్షణదినమున వారందఱును బధిరులు, పంతులు, నంధులు గా ముఖములపై బ్రాహ్మణినుచు నొకచోఁ జేరుదురు. వారికి నరకమే వాసగృహ మగును. దానియన్నిశీఘ్ర లాటిపోవుచున్నప్పుడెల్లను వానిని తిరిగి ప్రజ్వలించఁ జేసెదము.

వారు మానూచనలను విశ్వసింపక, “మేము బుద్ధియు, నెము కలు నైనపిదప మాకుఁ గొత్తజీవములు వచ్చునా ?” యని యనినందు కిదియే బహుమానము.

స్వర్గమర్త్యముల సృజింపఁగలదేవుఁ డట్టివానిని తిరిగి సృజింపఁగలఁడని వారికి దోచదా ? వారి కారఁడు కొంతగడు వాసగి యున్నాడు. ఇం దెట్టిసందేహమును లేదు. కాని, దుష్టులు భక్తిహీనతఁ దప్ప సర్వమును నిరాకరించుదురు.

100. “మనుష్యుఁ డాశాపరుఁడు. కావున దేవునిదయాధనము మీయొద్ద నున్నను దానిని వ్యయపఱుతు రనునందేశముతో మీరు దానిని వారి కీయరు” అనుము.

అధ్యాయము 12.

కావున మేము మూసాకు స్పష్టములగు తొమ్మిదిసూచనల నిచ్చితిమి. ఆతఁడు ఫిరొనునొద్దకు రాఁగా, “మూసా! నీ వింద్ర) జాలమునకు లోనై యున్నావు. ఇది నిశ్చయము” అని యాతఁ డేల యనెనో నీ విప్రసాయేలుజనుల నడుగుము.

మూసా, “స్వర్గమర్త్యాధినాథుఁడగు దేవుఁడు తప్ప నితరు లీస్పష్టసూచనల నీయఁజాలరని నీకుఁ దెలిసియేయున్నది. ఫిరొనా, నీవు మార్గముతప్పినవాఁడవని నాయభిప్రాయ” మనెను.

కావున ఫిరొను ఆతనిదేశమునుండి తఱుమఁజూచెను. కాని, యాతనిని, నాతనియనుచరులను, మేము నీటముంచి చంపితిమి.

ఆతఁడు మృతినొందినపిదప నిసా)యేలుప్రజలను, “మీరీదేశమున వసించురా?” యని యడిగితిమి. పునర్జన్మము సత్యమైనచో మీయిద్దఱనుఁ దీర్పుచెప్పుఁ బిలిచెదము.

మేము నిశ్చయముగా కురాను సంపియున్నాము. నిశ్చయముగా నది యవతరించినది. దానిని చాటుటకును భయసూచనల నిచ్చుటకును మాత్రమే నిన్ను పంపియున్నాము.

కురానును భాగములుగా ఖండించి నీవు దానిని క్రమక్రమముగాఁ జదువునట్లు దానిని ప్రత్యేకభాగములుగనే యవతరించునట్లు చేసితిమి.

మీరు దానిని నమ్మెదరా? నమ్మరా? పూర్వమే జ్ఞానఘోషించినవారు దానిపఠనమునువినుచు ముఖములపై సాగిలఁబడి,

“ దేవుడు మహిమయుతుడు. ఆతనివాగ్దానము నెఱవేఱినది ”

అనుచు నేడ్చుటచే వారినప్రత్వము మఱింత హెచ్చెను.

110. “ అల్లా (దేవుడు) యని, కాని, “ అర్రహమాన్ ” (దయానిధి) యని కాని, నీయిష్టమువచ్చినచేర నాతని బిలువును. ఆతనినామము లన్నియు నత్యుత్తమములు. నీవు ప్రార్థించునప్పుడు మిక్కిలిబిగ్గరగను మిక్కిలి మెల్లగను గాక మధ్యస్వరమునబలుకుము.

పుత్రవంతుడు గానివాడును, రాజ్యమున దనకు భాగస్థుడు లేనివాడును, బలహీనతచే సహాయము నపేక్షింపనివాడును నగు దేవుని స్తుతింపుము. ఆతనిమహిమను చాటుచు దానిని హెచ్చు చేయుము.

సురా 18 గుహ.

మక్కా-110 పద్యములు-12 రుక్కులు.

అధ్యాయము 1.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిచేర.

దేవునినుండి వారికిరాగల గొప్పదూఖమును సూచించుటకును, పుణ్యకార్యములక్షేయ భక్తులకు చిరకాలము నుండగల యొక మంచిబహుమాన మున్నదని ప్రచురించుటకును,

దేవుని కొకపుత్రుడు నున్నాడని చెప్పవారి కొకభయసూచన నిచ్చుటకును,

చుట్టుప్రక్కల గాక సూటిగా నర్థమురాగల గ్రంథము నవతరింపజేసినదేవుని స్తుతింపుడు.

దీనినిగూర్చి వారికిఁగాని వారిపూర్వులకుఁగాని, యేమియుఁ దెలియదా ? వారు పల్కునది కడుఘోరము. వారసత్వముఁ దప్ప మఱెద్దియు భాషింపకున్నారు.

వారు దీనిని నమ్మనిచో, బహుశః నీవు వారిగుమ్మమునొద్దనే, వారిదారిలోనే, చీకాకుచే నాత్మహత్యఁ జేసికొందువుకాబోలు !

నిశ్చయముగా భూమిపై మేము సృజించినదాని నంతను దాని కలంకారప్రాయముగాఁ జేసి, వారిలో నెవ రెక్కువపుణ్యకర్మల నాచరింపఁగలవారో యనుస్పర్థ పుట్టఁజేయ నొచితిమి.

కాని, దానిపై నున్నదాని నంతటిని భూభిగాఁ జేయ నుద్యుక్తులమై యున్నాము.

గుహ యంగును, ఆలోరఖిమునంగును నున్నవారు మా యన్యుతసూచనలలోనివారే యని తెలిసికొంటివా ?

10. ఆయావనులు గుహయందుఁ జొచ్చినప్పుడు, “ప్రభువా ! మమ్ముఁ గరుణించి మాపని సరిగజరుగునట్లనుగ్రహింపుము ” అనిరి.

అప్పుడు మేము చాలసంవత్సరములవఱకును వారు చెవిటి వారుగ గుహలోనుండునట్లు వారిచెవులపైఁ గొట్టి,

తుదకు వారట్లంతకాల ముండినదియు వారిరువురలో నెవరు బాగుగఁ దెలుపఁగలరో యని వారిని మేల్కొల్పితిమి.

ఆధ్యాయము 2.

వారికథను యథారూపముగఁ జెప్పుచున్నాము. ఆయావనులు తమప్రభువును నమ్మియుండుటచే వారికి మారత్నణను వృద్ధి నొందించి,

హృదయస్థైర్యము నిచ్చి నిలువఁబెట్టి, “స్వర్గమర్త్యములకుఁ బ్రభువగువాడే మాప్రభువు. ఆతనిదప్ప మఱియొక డేవుని మేము

స్మరింపము. అట్లు చేసినచో మే మక్రమకార్యమును జేసినవార మగుదుము.

ఈ మాప్రజలు తగినసాక్ష్యము లేనిదే దేవునిగాక యితర దైవముల నావాహనము చేసియున్నారు. దేవుని కసత్యదోషము గల్పించినవానికంటె ఘోరపాపి యెవ్వఁ డుండును ?

కావున మీరు వారినుండియు, వారారాధించు దైవములనుండియు నెడఁగలుగఁ బోవునప్పుడు గుహలోఁ బ్రవేశింపుఁడు. మీ ప్రభువు మిమ్ముఁగరుణించి మీకార్యములను జక్కఁజేయును" అంటిమి.

సూర్యుఁ డుదయించి, గుహకు కుడిప్రక్కఁగాఁ బోయి, యస్తమించునప్పుడు వారు దానివిశాలాభ్యంతరమున నుండఁగా, వారియెడమప్రక్కనుండి సోవుచుండటను నీవు గుర్తించియుండువు. ఇదియు దేవునినూచనలలో నొకటి. దేవుఁడు రక్షించినవారికే రక్షణ. అతఁడు త్రోవతప్పించినవారికి ప్రభువుగాని మార్గదర్శకుఁడుగాని, యెవ్వఁడు నుండఁబోఁడు.

అధ్యాయము 3.

వారునిద్రించుచున్నను మేల్కొనియున్నట్లే నీవు భావించువు. వారిని కుడిప్రక్క కు నెడమప్రక్కకుఁ ద్రిప్పితిమి. ద్వారమున, వారి కుక్క కాళ్ళు చాచుకొని పరుండెను. వారిపై నాకస్మికముగా నీవు పడియుండినచో, వెనుజూపి పరువెత్తి, వారియెడల భయపూర్ణుడవై యుండియుండువు.

కావున వారొండొరులఁ బ్రశ్నించుకొనుటకు వారిని మేల్కొలుప నం దొకఁడు, “మే మిచట నెంతసే పుంటి” మని యడుగ, “వారు ఒకదినమో దినభాగమో యిందు మసలినాము. అయినను మీ రెంతకాల మిం దుండినదియు మీప్రభువునకే బాగుగఁ జెలి

యును. ఇప్పుడు మీలో నొకని నీనాడెమును దీసికొనిపోయి నగరములో నెచ్చట మంచియాహారము లభించునో చూచి రమ్మని పంపుడు. ఆతఁడు మర్యాదగా మాట్లాడుచు, మీయునికి నెవ్వరికినిఁ దెలియఁజేయనీయ కుండున క్లేర్పఱుపుడు.

20. వారు మిమ్ముఁ గనుఁగొనినచో మీపై తాళ్ళురువ్వి చంపుటయో, తనుమతములోనికిఁ ద్రిప్పికొనుటయో చేయుదురు. అట్లయ్యె నేని మీకు శాశ్వతదుఃఖము కలుగఁ గలదు ” అనిరి.

దేవునివాగ్దానము సత్యమనియు, ప్రళయదినము తప్పక వచ్చుననియు, నానగరవాసులు తెలిసికొనుటకై, వారిప్రయత్నమును వెలిబుచ్చుఁగా, వారును దమలోఁ దాము తమకు సంభవించినదానిఁ గూర్చి వివాదములఁ జెంచికొన నందులోఁ గొందఱు, “ వారిపై నొకయిల్లు కట్టుడు. వారినిగూర్చి వారిప్రభువునకే బాగుగఁ దెలియు ” ననిరి. వాదములోఁ గెలిచినవారు, “ వారిపై నొకదేవా లయముఁ గట్టించెద ” మనిరి.

కొందఱు “ వారు ముగ్గురే. వారికుక్క- నాల్గవది ” అనిరి. కొందఱు రహస్యమును గుర్తించి “ వా రైదుగురు. వారికుక్క- యాఱవ ” దనిరి. ఇంకను గొందఱు, “ వా రేడుగురు. వారికుక్క- యెనిమిదవ ” దనిరి. “ నాప్రభువునకే వారిసఖ్య బాగుగఁ దెలియును. కొలఁదిమందికి తప్ప వారినిగూర్చి యెవ్వరికినిఁ దెలియదు. కావున వారినిఁగూర్చిన వివాదములలో స్పష్టముగా నుండి వారివిషయమై సప్రాసీ నెవ్వని నడుగకుము

అధ్యాయము 4.

“ దైవానుగ్రహమువలన ” అనుమాటలను జేర్చనిదే, “ తేపే తప్పక పనిని జేతు ” నని యనకుము.

నీ వట్లనుటను మఱచినచో నీపృథువును స్మరించి “ఈకథ సత్యమును సరిగఁ దెలిసికొనుటకు నాపృథువు జ్ఞానము నిచ్చును గాక” యనుము.

వార ట్లాగుహయందు మూడువందలయేండ్లుండిరి. కొందఱు మఱి తొమ్మిదియేండ్లుకూడ నుండిరంగురు.

“వారం దెంతకాల ముండిరో దేవునికే బాగుగఁ దెలియును. స్వర్గము ర్త్యములందలి రహస్యము లన్నియు నాతనియధీనములే. ఆతని పైననే దృష్టి యుంచి యాతనివాక్యములనే వినుచుండుము. ఆతఁడు తప్ప మనుష్యునకు మఱియొకరక్షకుఁడు లేడు. ఆతనితోఁగూడినుండి యెవ్వఁడును తీర్పు చెప్పజాలఁడు.

నీపృథువుగ్రంథముఁగూర్చి నీకుఁ దెలుపఁబడినదానిని నీవు చాటుము. ఆతనివాక్యముల నెవ్వరును మార్పజాలరు. ఆతఁడుగాక నీకు మఱియొక రక్షణస్థానము లేదు.

ఆతనిముఖావలోకనము నపేక్షించుచు, సాత్యకాలమును, సాయంత్రమును తమపృథువును స్మరించువారియెడల శాంతము వహించి యుండుము. ఇహలోకభోగములకై నారినుండి నీదృష్టిని మఱల్పకుము. మమ్ము స్మరింప లక్ష్యపెట్టనివారికిని, విషయేచ్ఛాపరులకును, ఇంద్రియనిగ్రహములేనివారికిని, విధేయుడవై యుండకుము.

“సత్యము నీపృథువునధీనము. కావున విశ్వసించినవారే విశ్వ సింపుదురు గాక ! విశ్వసింపనివారు విశ్వసింపకుండునగురు కాక ! కాని దోహదులను పొగచే గప్పఁగలయగ్ని నాయత్తపఱిచియేయున్నాము. వారు సహాయముకొఱకు మొఱపెట్టినచో మఱుగుచున్న యిత్తడివలె వారిముఖములను కల్పఁగల యుష్ణజలమే వారికి సహాయము కాఁగలదు. వారు త్రొగుజలము దుఃఖిరముగను, వారు పరుండుశయ్య యసౌఖ్యావహముగను నుండును.

30. కాని, భక్తులై పుణ్యకార్యములఁ జేసినవారికి పుణ్యవంతులకు రాఁగల బహుమానమును నశింపఁజేయకుము.

వారికి ఈడెనువనమునందలిసీడలలోఁ బ్రవహించునదులు లభింపఁగలవు. వా రందు బంగారుకంకణములచే నలంకృతులై సరిగంచు పట్టు పీతాంబరముల ధరించి, సింహాసనములపై విశ్రమించియుందురు. వారిబహుమాన మానందమయమై, వారిశయ్య సుతోషదాయకమై యుండును.

అధ్యాయము 5.

వారి కిద్దఱుమనుష్యుల నొకసూచనకథగా నుదాహరింపుము. వారిలో నొకనికి రెండుద్రాక్షవనములును, వానిచుట్టును ఖర్జూర తరువులును వానిమధ్య వరిపొలముల నిచ్చి యాతోటలు నిత్యఫల వంతములుగా నుండునట్లు చేసితిమి.

దానిమధ్య నొకనదిని బ్రవహింపఁ జేసితిమి.

ఆపురుషుఁడును నాఫలములను దీసికొని తనస్నేహితునితో వివాదము బెట్టికొని, “నీకంటెనాకు హెచ్చుధన మున్నది. నీకుంటుం బముకంటె నాది గొప్పది” అని పల్కుచుఁ దనయాత్మకే యన్యాయవంతుడై,

తనవనములోనికిఁ బోయి, “యిది యెన్నఁడును నశింపదు.

ప్రళయకాల మెన్నటికిని రానేరదు. నే నొకవేళ నాప్రభువు నొద్దకుఁ బోయినను దీనికంటె సౌఖ్యతర మగునది నాకు లభించును” అనెను.

ఆతనిస్నేహితుఁడును సతనితో వాదించి, “ఏమి, నిన్ను ధూళితో నిర్మించి, పిదప దేవకణములుగాఁ జేసి, నిన్ను సంపూర్ణపురుషుని జేసినవానియందు నీకు నమ్మకము లేదా ?

నాకు మాత్రము దేవుడే ప్రభువు. నాప్రభువుతో మఱి యెవనిని జేర్చను.

నీవు నీయుద్యానవనముం జొచ్చినప్పుడు, “ఇది యంతయు దైవేచ్ఛ. దేవునియందుఁ దప్ప మఱి యెందును శక్తిలే” దని నీ వేల యనలేదు ? నీకంటె ధనమునందాను సంతానమునందును నేను తక్కువగానే నీకుఁ గనబడవచ్చును గాని,

40. నాప్రభువు నీయుద్యానవనముకంటె నధికమగుదానిని నాకుఁ బ్రసాదించి యానుజుచటియుదయమే పిడుగులఁ బంపి దానిని ధూళి యొనర్చునేమో ?

లేదా, దానిని నీటితో ముంచి, కంటికిఁ గానరాకుండఁ జేయు నేమో !” యనెను.

ఆతనిఫలము లన్నియు నాశన మయ్యెను. ద్రాక్షతీగలు వాడి పందిరులనుండి ప్రేలాడఁదొడఁగెను. అప్పు డాతఁడు తా నాయుద్యానమువిషయమై పడినశ్రమమును వెచ్చించినధనమును చేతులతో లెక్కించుకొనుచు, “అయ్యో ! నాప్రభునిఁ గాక యింకొకని నేల యారాధించితి ” నని మొఱపెట్టెను.

దేవుడుతప్ప నితరుడు తనకు సహాయకుఁడు కాఁజాలఁడనియు, తనకుఁ దాను సహాయముచేసికొనలే ననియు, నాతనికప్పుడుతోచెను.

అట్టిసమయమున సత్యముగా దేవుడే రక్షకుఁడు. ఆతఁడే బహుశరించువారిలో శ్రేష్ఠుఁడు. దేని నైనను బాగుచేయువాఁడు నాతఁడే.

అధ్యాయము 6.

ఆతనిముం దీజీవితమునుండియే యొక యుపమానముం జూపుము. మేము స్వర్గమునుండి నీటిని బంప దానిలో భూమియం

దలిగడ్డి కలిసి మటుసటిదినముననే యది యెండిపోవ, గాలి దాని నెగఁజిమ్మునుగదా ! దేవుని కన్ని వస్తువులపైనను నధికారము గలదు.

ధనమును సంతానమును బ్రస్తుతజన్మమున కలంకారములు. కాని, నీబహుమానము కొఱకును, ముందటియాశకొఱకును శాశ్వత పుణ్యకర్మలు నీప్రభువు దృష్టిలో నుత్తమములు.

మేము పర్వతముల నంతరింపఁజేసి, భూమిని చదునుచేసి, మనుష్యులలో నొక్కనినైన విగుల్చుక యొకచోఁ జేర్పఁగలదినమును సృరింపుము.

వా రప్పుడు దేవునిముందు వారివారి యంతరువులప్రకారము నిలువఁబడఁగా దేవుఁడు “ మిమ్ము తొలుత సృష్టించినట్లే మీ రిప్పుడు మాయొనఁగితికి వచ్చియున్నారు. కాని, మీరు మాయిచ్చినమాట వృథయగునని భావించితిరిగదా ! ” అనుము.

అప్పుడు ప్రతిమనుష్యునిచేతికి నొకపుస్తక మందియ్యఁబడును. దుష్టులు దానిని జూచి భయాకులులై “ అయ్యో ! ఈపుస్తక మేమి? ఇందు మేము చేసినకొద్దిగొప్పకార్యము లన్నియు లిఖింపఁబడి యున్నవే ! ” యనుచుఁ దమకన్నులతోఁ దాము చేసిన ప్రతికార్యమును జూచికొనఁగలరు. నీప్రభువు వారి కెట్టియన్యాయమును జేయఁడు.

అధ్యాయము 7.

50. మేము దేవతలతో “ ఆదాముముందట సాష్టాంగపడుఁ ” డన నందఱును నట్లు చేసిరి. కాని, పిశాచవర్గములోనివాఁడు కావున, ఇల్లినమూత్రము ప్రభువునాజ్ఞఁ దిరస్కరించెను. ఏమి ! అయిన నన్నుఁగాక యాతని నాతనిసంతానమును ప్రభువులుగాఁ జేకొందువా? వారు నీశత్రువులు కారా? భక్తిహీనుల కిది విచారకరమగుమార్పు.

స్వర్గమర్త్యముల సృష్టినిగాని, తమసృష్టినిగాని, వారికిఁ జూప

లేదు. అమోగగాండ్రును నాకు సహాయకులుగాఁ జేకొనలేను.

ఒకానొకదినమున దేవుడు, “మీరు దైవములని యొచి, నాకు స్నేహితులుగఁ జేసినవారినిఁ బిలువు.” డన వారును వారిని బిలుతురుగాని, వారు బదులు చెప్పరు. అప్పుడు వా రిరువురమధ్యను సరక మనునొకలోయ నుంచెదము.

దుష్టు లందలియగ్నినిఁజూచి, తా మందఁ పడఁగల మనియు నందుండి వెడలు నుపాయము లే దనియుఁ దెలిసికొనఁగలరు.

అధ్యాయము. 8.

ఇప్పు డీకురానులో మనుష్యునకు వివిధములగు నుపమానములను జెప్పియున్నాము. కాని, మనుష్యుడు చాలవస్తువులఁజూచి నిరసించుచున్నాఁడు.

పూర్వులగతియే తమకును బట్టినవలకును, లేదా, లోక మంతయుఁ జూచుచుండ వారికి శిక్ష కలుగువలకును మనుష్యులు తమకు రక్షణ దొరకియున్నను విశ్వాసముక్తులై క్షమింపుమని ప్రభువును వేడరేలే?

మాదూతలు సత్యమును చాటుటకును భయనూచనల నిచ్చుటకును మాత్రమే వచ్చియున్నారు. కాని, యవిశ్వాసకులు సత్యము ససత్యమని వాదించుచు, మాసందేహములఁ గేలిసేయుచు వృథాలాపము లాడుచున్నారు.

తన ప్రభువుసూచనలఁగూర్చి యాతనికిఁ జెప్పినను తాను పూర్వ మాచరించినకర్మలను మఱచిపోవువానికంటె నధముఁ డెవ్వఁ డున్నాఁడు? వా రీకురానును బోధపఱచుకొనకుండ వారిహృదయములపై తెరలను గప్పి వారిచెవులలో దిమ్మల నుంచియున్నాము. మీరు వారిని రక్షణఁ బొందుఁడని యాజ్ఞాపించినను వా రొకింతయు రక్షణనొంద నొల్లరు.

నీప్రభు వుదారస్వభావుడు. దాక్షిణ్యమూర్తి. వారిపాప కార్యములకు వారిని శిక్షింపవలెననచో వారి కాశిక్ష త్వరగానే కలిగియుండును. కాని మా బెదరింపు లన్నియు జరుగుట కొకకాలము నియమితమై యున్నది. దేవుడు తప్ప మఱి యెవ్వడు నాతని కాశ్రయుడు లేడు.

ఆయానగరవాసులు భక్తిహీనులగుటఁ జూచి యానగరముల నిర్మూలము జేసితిమి. వారికి రానున్న నాశనమునుగూర్చి ముందుగనే సూచనల నిచ్చితిమి.

అధ్యాయము 9.

60. దీనిని స్మరింపుము:—మూసా తన సేవకునితో “నేనారెండు నదులును కలియుచోటును కనుఁగొనువఱకును నిట్లే సంవత్సరముల కొలదియుఁ బ్రయాణము చేయుచునే యుండును. ఊరకొనను”

అని యానగరల సుగమస్థానమును చేరుసరికి తమచేఁపను మఱచిపోవ నది సముద్రములో యథేచ్ఛ భోయెను.

వారు కొంతదూర మరిగినపిదప మూసా తన సేవకునితో, “మా కుడుతుభోజనమును తెమ్ము. మే మీ ప్రయాణమువలన చాల నలసియున్నాము” అన,

ఆతఁడు “ఏమచుకొన్నావు. తాతియొద్దకు మనము విశ్రాంతి కై పోయినప్పు డచట చేఁపను మఱచితిని. దానినిఁగూర్చి తలంపకుండ నై తానే నన్ను మఱువఁజేసినాడు. అదియు నద్భుతముగా సముద్రములోనికి దారిచూచికొనినది” యనెను.

మూసా “దీనిని వెదకుటకే మనము బయలుదేఱినా” మని వానితో వెనుకకు మఱలెను.

అప్పుడు మా యనుగ్రహమును బడసినట్టియు, మా జ్ఞానము

నొందినట్టియు మాసేవకులలో నొకనిని వారు కలసికొనఁగా,

మూసా వానితో “నీకు బోధపఱుపఁబడినజ్ఞానమే నాకును గలుగుటకు నిన్ననుసరింతునా?”

అన నాతఁడు “నీవు నాతో సహించి యుండలేవు.

నీకుఁ దెలియనివిషయములలో ‘నీవు’ సహనము గలిగి యెట్లుండఁగలవు ?” అని యడిగెను.

మూసా “దైవేచ్ఛ యున్నచో నే నోర్పుగలిగి నీవు శాసించు దాని నతిక్రమింప” నన

70. అతఁడు “అట్లయిన నేను నీకుఁ జెప్పనంతవఱకును ‘నిది యే’ మని మాత్ర మడుగకుము” అనెను.

అధ్యాయము 10.

వారిద్దఱు నట్లు పోయి పోయి యొకయొడ నెక్క నాయుజ్జాత పురుషుఁడు దానిని నడపుచుండెను. అప్పుడు మూసా “ఏమిది, దీనిలోనివానిని నీటిలోఁ దోయుటకా నీవు దీనిని గడపుచున్నావు? ఇదియేమి యిట్లు పింతగా సంచరించుచున్నా” వని యడుగ,

అతఁడు మూసాతో “నీవు నాతో సహించి యుండలేవని నీతో తొలుతఁ జెప్పలేదా?” యని మందలించెను.

మూసా “నేను మఱచితి నని నన్ను మందలంపకుము. ఇట్లు కఠినముగా నన్ను శాపింపకు” మని వేడికొనినను.

వారిద్దఱు పోవుచు నొకయావనునిఁజూచిరి. అతఁడు వానినిఁ జూపెను. మూసా “అయ్యో! అతఁ డెవ్వరిని జంపలేదే. అతని నేల జంపితివి. ఏమి యిట్టిఘోరకృత్యముఁ జేసితి” వని యడిగెను.

కొండము. 16.

అతడు “నీవు నాతో సహించియుండలేవని నీతోఁ జెప్పియుంటినిగాదా!” యనెను.

మూసా “ఇటుతరువాత నిన్నడిగినచో నన్ను విడిచిపెట్టుము. ఇప్పుడుమాత్రము ఊమింపు” మని వేడికొనెను.

వారింకను బోవుచు నొకనగరమందలి ప్రజలఁజూచి యాహారముకొఱకు యాచింప, వారు వారికాతిథ్య మీయరైరి. వారికచటఁ బడిపోవనున్న యొకగోడ కనబడెను. ఆ వింతపురుషుఁడు తిన్నగా దానిని తిరిగి నిలువఁజెట్టెను. మూసా దానినిజూచి “నీవుకోరినచో నీవుచేసినపనికి నీకు కూలి వచ్చియుండునే” యనెను.

అతడు “ఇంతటితో నీవు నన్ను విడిచిపోవలయును. అయినను నీ వోర్పుమాలి నన్నడిగినవాని కు తరములను వినుము.

మనమెక్కినయోడ కొండఱు పేదవారిది. కాని, నావల నన్నిఁ టినిబట్టి వశముచేసికొనుచుండు నొకరాజు దానిని వెంబడించు చుండుటచే దానిని ముంపనొందితిని.

80. మనముచూచిన యావనుని తలదండ్రిలు భక్తులు. కావున సతఁడు వారిని తనభక్తిహీనతచేతను మార్గార్థముచేతను నెక్కడ బాధపెట్టునో యని వానిని జంపి,

అతనికంటె పుణ్యవంతుఁడును, మాతాపితృభక్తిపరుఁడును నగు పుత్రునిఁ గలిగింప దేవునిఁ బ్రార్థించితిని.

ఈగోడక్రింద చాల ధనమున్నది. ఆధన మిద్ద అనాధబాలురది. వారిలండ్రి పుణ్యవంతుఁడు. నీపృథువుననుగ్రహముచే వారిరువురును, వారికి బలముచేరినపిదప నాధనమును తీసికొనవలెనని దైవేచ్ఛ. ఇది

నాయివ్వముచొప్పున చేసినపనికాదు. నీ వోర్పులేక యడిగినదాని కర్థ విడిచియే" యనెను.

అధ్యాయము 11.

జాల్మర్నై (రెండుకొమ్ములవాడు) ను గూర్చి వారు నిన్ను డుగుదురు. "వారికథ మీకుఁ జెప్పెదను.

అతనిశక్తి నీభూమిపై స్థిరపఱచి, యన్నిదారులను నాతనికధీన మగునట్లు చేసితిమి.

అతఁడొకదారిపట్టి పోయిపోయి,

సూర్యుడస్తమించు స్థలమునుజేరి, యాబింబ మొక బురదగుం టలో నస్తమించుటఁ జూచెను. దానికి సమీపమునే కొండలు జనులుండిరి. మే మాతనితో "జాల్మర్నై! నీవు వారిని శిక్షింపనైనను శిక్షింపుము. లేదా దయతో నాదరింపుము" అంటిమి.

ఆతఁడు "మేము అధర్మవర్తనుని తప్పుక శిక్షింతుము. పిదప వాడు పశ్చిమనొద్దకుఁ బోవ నాతఁడు వానిని ఘోరముగ శిక్షింపఁ గలఁడు.

కాని, విశ్వసించి పుణ్యకార్యములఁ జేయునాతనికి మంచి బహుమానము దొరకఁగలను. వానిని మేము కఠినమగునాజ్ఞకు లోఁ బడఁజేయుము. తరువాత నాతఁడొకదారిబట్టి

90. సూర్యోదయమగుస్థలమును జేర నచట వాని కాలపబాధనుండి రక్షణలేని జనులు కొండలు కనఁబడిరి.

ఇది యథార్థము. ఆతనియొద్ద నెంతసైన్యమున్నదో మాకు పూర్తిగాఁ దెలిసెను.

ఆతఁడు ప్రయాణమై,

రెండుపర్వతముల మధ్యభాగమున నేభాషయు నెఱుంగని జనులను కొండలుజూచెను.

వారాతనితో “జూల్కర్నై, యాజాజ్, మాజాజ్ అను వారీదేశమును పాడుచేయుచున్నారు. మాకును వారికిని మధ్య పెద్దగోడ కట్టినందులకా నీకు కప్పము చెల్లించుట?” యనిరి.

అతడు “మీకప్పముకంటె దేవుడు నాకనుగ్రహించిన బలమే మేలు. నాకు మనస్సుగ్గరిగా సహాయపడినచో మీకును వారికినిమధ్య పెద్దగట్టువైచెదను.

నాకుఁ గొన్ని యినుపనుక్కలను తె” డని యాజ్ఞాపింప వారా దుక్కలతో పర్వతముల ప్రక్కనున్న స్థలమంతయు నింపిరి. అప్పుడాతడు “తిత్తులతో నగ్నిని బ్రజ్వలింపఁ జేయుఁ” డనెను. అదియు నగ్నితప్తమై యెఱ్ఱగానున్నప్పుడాతడు “దానిమోదఁ బోయుటకు మఱుగుచున్న యిత్తడి తె” డనెను.

అప్పుడు యాజాజ్, మాజాజ్ లుదానినితీవ్వుటకుఁగాని, దాటుటకుఁగాని సమర్థులు గాకపోయిరి.

అప్పుడాతడు “ఇది నాప్రభువు ననుగ్రహము. నా ప్రభువువాగ్దా నము జరుగనున్నప్పు డాతఁడది బుగ్గియైపోవునట్లు చేయును. నాప్రభువు సత్వవచనుడు” అనెను.

అదినమున మేము వారొండురులఁ దీవ్రముగఁ దాఁకునట్లు చేసెదము. అప్పుడు బూరాపై మోత వినబడును. అంత నందఱ నొక్కసారిగ నొకచోఁ జేర్చెదము.

100 అప్పుడు మేమిచ్చిన భయముచనను చూడకుండ కన్నులు పొర కప్పినవారును, వినుటకు శక్తిలేనివారును నైన

యవిశ్వాసులకు దగ్గఱగా సరకము నుంచెదము.

అధ్యాయము 12

ఏమి ! నన్నుగాక నాకింకరులఁ గొందఱిని గూడ నవిశ్వాస కులు తమప్రభువులుగా నెంచుకొన్నారా? నిశ్చయముగ భక్తిహీనులకు సరకమును సిద్ధము చేసియే యున్నాము.

“తమ కష్టములకు పాలై, చాలమట్టుకు నష్టముపడిన వారెవరో మీకుఁ దెలుపుదుమా?”

ఈజన్మమున తమ విధిని తెలిసికొనలేక తాము చేసినదే క్రమమును కొనువారు వీరే.

దేవుని సూచనలనుసమ్మక యాతనియొద్దకుఁ దిరిగి రామని తలంచువారేవారు. కావున వారికృత్యములన్నియు వృథయే. రక్షణ దినమున వారి నెంతమాత్రమును జూడము.

వారికి బహుమానము నరకమే. వారునమ్మక, నానూచనలను, నాదూతలను నిరసించినందు కదియే ఫలము.

కాని, విశ్వసించి పుణ్యకార్యములఁ జేయువారికి స్వర్గమండలి వనములు వసతిగృహములుగా నేర్పాటు చేయఁబడినవి.

వారచటనే శాశ్వతకాలముండి యచటనుండి మార్పుఁ గోరి కొనరు” అనుము.

సముద్రమంతయు సిరాయైనను నాపకృతులు మాటలన్నియు వ్రాయకపూర్వమే యది అయిపోవును. మఱియొక సిరాసముద్రము గూడ నావాక్యములను వ్రాయుటకుఁజాలదు.

110 నిజముగా నేనును మీవంటి యొక సరుఁడనే. మీదేవుఁడే యేకేశ్వరుఁడని నాకుఁ దెలుపఁబడినది. కావున, బ్రభునిఁజేరఁ దలచిన వాఁడు పుణ్యకార్యమునుజేయుచు, తనపకృతులతోఁబాటు మఱియెవ్వని నారాధింపకుండనిమ్ము” అనుము.

సూరా 19. మరియమ్మ

మక్కా - 98 పద్యములు 6 రుక్కులు.

అధ్యాయము 1.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

కఫ్. హ. య. ఐ. సగ్. తన కింకరుడగు జె కేరియాకు నీ ప్రభువు దయఁగూర్చిన కథ.

ఆతఁడు తన ప్రభువును రహస్యముగాఁ బిలిచి,

ప్రభువా ! నాయెముకలు సడలినవి. నాతలవెండ్రుకలు నెఱయుచున్నవి. ప్రభువా ! నిన్ను ప్రార్థించునప్పుడెల్ల నాకోరికలు నెరవేరుచునే యున్నవి. కాని, నాకిప్పుడు సంతానేచ్ఛ కలిగినది. నేను గతించినవెనుక నా దాయాదు లేమిచేయుదురో యని భయముగుచున్నది. నాభార్య గొడఁబాలు.

కావున నాకును యాకూబు కుటుంబమునకును వారసుడగు వానిని నాకనుగ్రహించి యతఁడు నీ దయకుఁ బాత్రుడగునట్లు జేయుమని వేడికొనఁగా

దేవుఁడు “జెకేరియా ! నిశ్చయముగా నీకొక పుత్రునిఁ బ్రసాదించినాము. వానిపేరు యాహ్య. వానికిఁబూర్వ మట్టిపేరును మేమెవ్వరికి నీయలేదు” అనెను.

ఆతఁడు “ప్రభువా ! నాభార్య వంధ్య. నేను ముదుసలిని. పటుత్వము తగ్గినది. ఇట్టియెడ నాకుఁ బుత్రోదయ మెట్లగు” నని యడిగెను.

దేవుఁడు “అది మాయాజ్ఞ. నీవు పూర్వముంటివా ? నిన్ను సృజించితిమికామా ? ఇదిమాకు కడుసులభమే !” యనిన,

10. ఆతఁడు “ప్రభువా ! నాకొకసూచనను దయచేయుము”

అనివేడికొనెను. దేవుఁడు “నీవు పూర్ణారోగ్యవంతుఁడ వయును మూఁడురాత్రుల పర్యంతమును మూగవై యుండువు. ఇదియే నీకు సూచన” అనెను.

అప్పుడాతఁడు తన పవిత్రగృహమునుండి వచ్చి ప్రజలను గలిసి కొని యుదయమునను సాయంసమయమునను, దైవస్తోత్రములను నలుపుడని కోరెను.

మేమాతనితో “యాహ్య, హృదయపూర్వకముగా నీగ్రంథమును స్వీకరింపు” మని చూతని బాల్యమునందే జ్ఞానియగునట్లుచేసి,

మాకరుణాభుత్వమును పవిత్రతను బ్రసాదించితిమి. ఆతఁడును భక్తిపరుడై తలదండ్రులకు విధేయుడై, గర్వియు, తిరస్కారభావము గలవాఁడును గాకయుండెను.

అతని జననదినమునను, మరణదినమునను, అతఁడుతిరిగిప్రాణము బొందిన దినమునను స్వస్తివాచనములు జరిగెను.

అధ్యాయము 2

గ్రంథములో మరియుమ్మవృత్తాంతముఁగూడ వ్రాసియుంచుము. ఆమె తన సంసారమునువిడిచి తూర్పుదిక్కుగాఁ జొప్పుచు,

వారికిఁ గనబడకుండ మునుగువైచికొని యున్నప్పు డామెమెను వెంటనే మాదూతను బంపితిమి. ఆతఁ డామెయెదుట నవరూప్యన పునుఁగొండై నిలిచియుండ,

ఆమె, “నీబారినుండి రక్షింప దయామయుఁడగు దేవు నాశ్రయించుచున్నాను. నీవాతనికి భయపడినచో నన్ను విడిచిపో” మ్మన

ఆతఁడు “నేను నీప్రభువుపంపినదూతను. నీకు పవిత్రపుత్రు ధానము చేయ వచ్చియున్నా” ననెను.

20. ఆమెయు “నేను నిర్మలప్రసవరస గలదాననే! నన్నెవ్వఁడు నిం తకుపూర్వము స్పృశించియుండలేదే! అట్టియెడ నాకుఁ బుత్రోదయ మెట్లగు” నని యడుగ,

ఆతఁడు “అదియగతే. నీప్రభువు ‘నాకిది కడుసులభ’ మని యనియున్నాఁడు. మేమాపుత్తుని మనుష్యులకు సూచనగను, దయా చిహ్నముగను జేసెదము. ఇది యంతయు నిర్లతమైయున్నది” అనెను.

ఆమెయు గర్భవతియై యొక దూరప్రదేశమున కేగెను.

అచట నొక ఖడ్జురతరువుప్రక్క నామెకు ప్రసవవేదనరాగా నామె “అహ! నే నేల చావకున్నాను? అనామకురాలనై యేల యుండనైతిని?” అని మొఱపెట్టుచుండ,

ఆమెక్రిందినుండి యొక యశరీరవాణి “నీవు చింతింపవలదు. నీప్రభువు నీపాదములయొద్ద నే యొకసెలయేటిని బుట్టించియున్నాఁడు.

ఖడ్జురతరువును నీవంకకుఁ గదల్చుము. అది నీపై నప్పుడే పం డఁబాటినఫలములను వర్షింపఁగలదు.

కావున, నీవాపండను దిని, యానీటిని ద్రాఁగుము. సంతోష లోచనవగుము. నీకెవ్వఁడైన మర్త్యుఁడు కనఁబడినచో నతనితో ‘నేను కరుణలవాలుఁడగు దేవునికొఱ కుపవాసముచేసియున్నాను. ఈదిన మున నెవ్వరితోడను మాట్లాడ’ నని చెప్పుము” అనెను.

ఆమెయు శిశువును చేతఁబట్టుకొని తనప్రజలయొద్దకు రాగా వారు “మరియమ్మా! ఏమి, యీనీవిచిత్రప్రసవము!

హఁరూనుసాదరీ! నీతండ్రి దుష్టుఁడుకాఁడే! నీతల్లియు వ్యభి చారిణికాదే!” యన,

ఆమెచేతితో నాశిశువును జూపెను. వారును “పొత్తులలో నున్న పసిపాపనితో మేమెట్లుమాట్లాడఁగల” మనిరి.

30 అంత నాశిశువు “నిశ్చయముగా నేను దేవుని సేవకుడను. అతడు నాకు గ్రంథము నిచ్చి సన్నోకప్రవక్తగా నేర్పఱచినాడు.

నేనెక్కడనున్నను నతడు నాకు ధన్యత్వమును బ్రసాదించి నాజీవితకాలమంతయు నాకు పార్థనయు, భిక్షాదానమును విధించి యున్నాడు.

అతడు నాకన్నతల్లికి విధేయుడనై యుండవలయునని యాజ్ఞా పించినాడు. నాకు గర్వమును నీచత్వమును నతడు కల్పింపలేదు.

నేను పుట్టిన దినమున దేవుని స్వస్తివాక్యమును వింటిని. నేను చనిపోవు దినమునను, పునర్జీవితమైనను దినమునను, నాస్వస్తివాక్యము వినబడఁగలదు” అనెను.

ఈతఁడే ఈసా, మరియుమ్మ పుత్తుడు. ఈసత్యమును గూర్చియే వారు సందేహింతురు.

దేవునికిఁ బుత్తుడు పుట్టుట యేమి? అతడు మహిమవతుఁ డగుఁ గాక! అతడు దేవునైన గోరినప్పు డిట్లుగుమని నంత నది యెఱిరును.

నిజముగా దేవుడు నీకును నాకును గూడ పృథువు. కావున నాతనిఁ బూజింపుము. ఇదియే క్రమమైన మార్గము.

కాని, యాయా తెగల వా రీసానుగూర్చి బహువిధాభిప్రాయ ములుగలిగియున్నారు. కాని విశ్వసింపనివారి కామహాదినమం దందఱును గలిసియున్నప్పుడు దుఃఖము కలుగఁ గలదు.

వారు వినునట్లును, మాయొద్దకు రాఁగలదినమును జూచునట్లును జేయుము. కాని, తప్పచేసినవా రీదినమున మార్గము తప్పి యున్నారు.

వారు నిర్లక్ష్యముతో నమ్మకయందుచుండఁగనే నిట్టూర్పులు విడువఁగల దినము వచ్చిపడుననియు, నాతనియూజ్ఞజరిగియే తీరుననియు వారికిఁ జెప్పియుంచుము.

40 నిశ్చయముగా భూమికిని, సందుండువారికిని, మేమేవారనులము. వారు మాయొద్దకే తిరిగిరాగలరు.

అధ్యాయము-3

ఇబ్రాహీమును గూర్చి కూడ గ్రంథములో వాసియుంచుము. అతడు సత్యవంతుడగు ప్రవక్త.

అతడు తనతండ్రితో “నాయనా, దీనికి (ఈవిగ్రహమునకు) చూడఁ గన్నులులేవు. వినచెవులులేవు. నీకేవిధమునను సహాయపడదు. అట్టిదాని నేల పూజించెదవు?

తండ్రి! యిప్పుడు నీకుఁగలుగని జ్ఞానము నాకుఁ బ్రసాదింపఁ బడినది. కావున నన్ననుసరింపుము. నిన్ను సరియగు మార్గమునఁ దీసి కొని పోయెదను.

జనకా! సైతాను కరుణామయుడగు దేవునికి విరోధి. అతనిని బూజింపకుము.

పితా! కరుణాలవాలుడగు దేవునికిఁ నిన్ను బొందఁగలఁడనియు, నీవు సైతానునకు విధేయుడ వగుదువనియు నాకు భయమగు చున్న” దనెను.

తండ్రియు “ఇబ్రాహీమా! ఏమీ, నాదైవములను బరిత్యజించెదవా? నీవీకార్యమునుండి తొలఁగకున్న నీపై రాళ్లువిసరి చంపెదను. ఇచ్చోటు విడిచి చాలకాలమువఱకును నాకంటఁబడకుము.”

అనఁగా నాతడును, “నీకు శాంతియగుఁగాక! దేవుడు నాపై దయగలిగియున్నాడు, కావున నిన్ను త్సమింపుమని యాతని వేడికొనెదను.

కాని, నిన్నునుండియు, సత్యదేవుఁడుగాక నీవుదైవములని పిలుచువారినుండియు, నేను వేఱయ్యెదను. నాప్రభువునకే నేను మొఱలిడెదను. బహుశః నాప్రభువు నాప్రార్థనల సంగీకరింపకపోడు.”

అని, వారినుండియు, వారుపూజించు నితర దైవములనుండియు, నాతఁ డెడమైనంతనే యాతనికి ఇహకు, యాకూబు, లను వారిని బ్రసాదించి వారినిర్వురను బ్రవక్తలఁ జేసితిమి.

50 వారిపై దయగలిగి నరముల నొసగి, వారిని సత్యవచస్కులగు నట్లు జేసితిమి.

అధ్యాయము 4.

గ్రంథములో మూసానుగూడ స్మరింపుము. అతఁడు పవిత్ర వంతుఁడు. ప్రవక్త. జ్యోతిష్కుఁడు.

పర్వతమునకు కుడివైపునుండి యాతనిబిలిచి మాలోరహస్యముగా మాట్లాడుటకు మమ్ము సమీపింపఁ జేసితిమి.

అతనిపై దయగలిగి యాతనికి సోదరునిగా ప్రవక్తయగు హరూను నిచ్చితిమి.

గ్రంథములో 'ఇస్మాయేలును' స్మరింపుము. అతఁడాడినదానిని. తప్పలేను. అతఁడు ప్రవక్తయై, దూతయైన,

తన ప్రజలకు ప్రార్థనయు, భిక్షాదానమును విధించి, దేవునికిష్టుఁడయ్యెను.

గ్రంథములో 'ఎడిసు'ను స్మరింపుము. అతఁడు సత్యవంతుఁడు. జ్యోతిష్కుఁడు.

ఆతని నుచ్చస్థానమున నుంచితిమి.

ఆదాము సంతతిలోని జ్యోతిష్కులును, నుహతోఁ బాటు నావయందు రక్షణనొందినవారిలోనివారును, ఇబ్రాహీము, ఇసా) యేలు సంతతివారును, మేము రక్షణనిచ్చి యెంచికొన్నవారును, దేవునియనుగ్రహము నొందినవారును, నగువారు వీరే. దయాపరుఁడగు దేవుని నూచనలు వారికి వినఁబడినంతనే వారు శిరములువంచి, కన్నుల స్రవణులుగార నారాధించిరి.

కాని, వారితరువాత వారిస్థానమున మఱికొందఱు వచ్చిరి. వారు ప్రార్థనలను గట్టిపెట్టి, తమదుర్లయములందుఁ దిరుగఁజొచ్చిరి. వారు తుదకు నరకమును పొందఁగలరు.

60 అయినను తమమనస్సులను మఱిల్చికొని, విశ్వసించి క్రమవర్తనలగువారు సందనవనమునఁ దిరుగఁగలరు. వారి కేకీడును గలుగఁబోదు.

ఆ సందనవనమగు సీడెనుతోటను కరుణానిధియగు దేవుడు కనఁబడకుండియు తనకింకరుల కనుగ్రహించియున్నాఁడు తన వాగ్దానము నాతఁ డీడేర్చుకొనఁగలఁడు.

వారికచట స్వస్తివాక్యములే కాని, వృథావాక్యము లేవియు వినఁబడవు. వారి కుదయమునను, సాయంత్రమునను, వేళతప్పక యా హారము సమకూరుచుండును

మాయెడల భయముకలిగిన మాకింకరులకు వారసత్వముగా మేమీయఁగల స్వర్గ మిదియే.

మేము సీవ్రభుని యనుజ్ఞ లేనిదే స్వర్గమునుండి యవతరింపము. మాకు ముంగును, మాకు వెనుకను, ఆ రెండింటికిమధ్యను నున్నదంతయు నాతనిదే. స్వర్గములకును, భూమికిని, నారెండింటికిని మధ్య నున్నదానికిని నాభుండగు నతనికి మఱిపెక్కడిది ?

కావున నతనిని స్థిరభక్తితో నారాధింపుము. అతనికి సమానుఁడు మఱివఁడైన నీకు తెలియునా?

ఆధ్యాయము 5.

మనుష్యుడు “ఏమి! నేను చచ్చి, తుదకు తిరిగి సజీవుడనయ్యెదనా?” యనును.

మనుష్యుడు తొలుతలేకుండినను, నాతని సృజించితిమని యాతనికిఁ దెలియదా?

నీప్రభువునాన, ప్రమాణము చేయుచున్నాను. మేము వారిని పైతానులను నొకచోఁ జేర్చి సరకముచుట్టును మోకాళ్ళపైఁ గూర్చుండఁజేసి,

ఆయావర్గములనుండి. దయానిధి యగు దేవునిపై తిరుగుబాటు చేసినవారిలో మొనగాండ్ర నేర్పఱిచి,

70 అప్పుడు సరకాగ్ని యెవరి కెక్కువగా తగియున్నదో చెప్పఁగలము.

మీలో నొక్కరును సచటికి సోకతప్పను. ఇది ప్రభుని తప్పని యాజ్ఞ.

అప్పుడే దైవభీతిగలవారిని విడుదలచేసి దుష్టులను మోకాళ్ళపై సచటనే యుంచివైతుము.

మా స్వప్నసూచనలను వారికి చూపించి సప్త డవిశ్వాసకులు విశ్వాసకులతో “ఉభయవర్గములతోను నెవరు కుశలులు? ఎవరి సాగత్యము శ్రేష్ఠము?” అనియడుగుదురు.

కాని, వీరికి పూర్వము వీరికంటె శోభయంగును, ధనమునందును, నన్నియోరె ట్లధికులను నెండఱిని మేము నాశనము చేసి యుండలేదు?

“తప్పఁజ్రోవను బోవువారికి దయానిధియగు దేవుడు చిరాయువు నొసగును. ప్రస్తుతశిక్షయో ప్రళయకాలశిక్షయో వారి కన్నులఁ బడి, యెవరు హీనతములై, దుర్బలతములై యున్నారో తెలిసికొను వఱకును వారు జీవించియుందురు.

కాని, దేవుడు పూర్వమురక్షణనొందినవారినే మఱితరక్షించును. నీప్రభువుదృష్టియందు మేలీ దుకూలములకంటెను, పృథుల సౌఖ్యములకంటెను, చిరకాలముండఁగల సత్కర్మలే శ్రేష్ఠములు.

మానూచనలను సమ్మత, “నాకు నిశ్చయముగా ధనమును బుత్తులును గలుగఁగల ” రని చెప్పవానిని నీవు గుర్తించితివా?

అతఁడు దేవునినోటియొద్ద చెవియొగ్గి రహస్యములను కనుఁగొనెనా యేమి? దయానిధియగు దేవునికిని, నాతనికిని, నొడంబడిక యయ్యెనా యేమి?

ఇది యసత్యము. మే మాతఁడు చెప్పన దంతయు వాసి యుంచి, యాతనిశిక్ష చిరకాల ముండునట్లు చేసెదము.

80 అతఁడు చెప్పినది మాకే చేరును. అతఁడును నొంటరిగనే మమ్ము చేరఁగలఁడు.

వారు తమకుసహాయముగా సత్యదేవునికంటె నితర దైవములను చేపట్టియున్నారు.

కాని, యది యెంతోకాలము జరుగఁజూడు. వారిదైవములు వారిపూజల నిరాకరించి, వారికి శత్రువులే యయ్యెదరు.

అధ్యాయము-6

అవిశ్వాసకులు మఱింతపాపము చేయుటకు వారియొద్దకు మేము నైతానులను పంపియుండుట నీవు గమనింపలేదా?

కావున, వారినిగూర్చి నీవు తొందరపడకుము. వా రెన్నాళ్ళో బ్రదుకరు.

ఒకానొకదినమున దైవభీతిగలవారి నందఱిని నుచితసత్కారములతో దయానిధియగు దేవునిసన్నిధిం జేర్చెదము.

కాని, పాపులను నీశ్వరు మేకలమండలనుద్రోలునట్లు నరకము లోనికి త్రోలెదము.

దయాలవాలుఁడగు దేవునియనుజ్ఞనొందినవాఁడు గాక యితరుఁడానాఁడు మాధ్యస్థ్యము వహింపఁజాలఁడు,

“కరుణాలవాలుఁడగు దేవునికి పుత్రజనన మైనదని వారందరు.” ఇది కడు నీచమగుమాట.

“దయానిధియగు దేవునికి పుత్రుడు కలుగుట
90 అతనికి గౌరవముకాదు.

అట్లు జరుగునాఁ డాకాశము వ్రలి, భూమిబ్రదలై, పర్వతములు
శతధా భిన్నములు కాకుండునా?

నిశ్చయముగా కరుణాలవాలుడగు దేవుని సాన్నిధ్యమునకు
కింకరుడుగాఁ దప్ప మఱియొకరీతిఁ బోవువాఁడు స్వర్గనుర్త్యములం
దెవ్వఁడును లేడు.

అట్లు సోఁగలవారిసంఖ్య నాతఁడు నిర్ణయించియే యున్నాఁడు.
వారిలో నొక్కొక్కఁడును నొంటరిగ నా రక్షణదినమున రాఁ
గలఁడు.

కాని, విశ్వాసులు, ఋజుమార్గవర్తనులు నగువారిని దయా
నిధియగు దేవుడు ప్రేమింపఁగలఁడు.

నిశ్చయముగా మేము కురానును మీభాషలోనే సులభముగా
రనించితిమి. దానిని పఠించి, మీ రా సువార్తను దైవభీతిగలవారి
కెఱిగించి, వివాదములు పెట్టుకొనువారికి భయసూచన నీయ
వలయును.

వారికి పూర్వ మెందటిని నాశనము చేసితిమికాము! వారిలో
నొకరినైన వెదకికొనఁగలవా? వారినుండి యొకచిన్నమాటనైనను
నీవు వినఁగలుగుచున్నావా?

సూర 20-త. హ.

మక్కా - 135 పద్యములు - 8 రుక్కులు.

అధ్యాయము - 1.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

త. హ.

నిన్ను విచారపెట్టుట కీకురానును నీకుఁ బంపలేదు.

భయపడువారు దీనిని భయనూచనగా గ్రహింతురనియే దీనిని
మీ కనుగ్రహించియున్నాము.

ఇది భూమిని, దానిపై నెత్తుగ స్వర్గములను సృజించిన దేవుని
నుండి వచ్చినవార్త.

కరుణానిధియగు దేవుఁడు తన సింహాసనముపై స్థిరముగ
నుండును.

స్వర్గములందును భూమియందును, నీ రెండిటికి మధ్యపడే
శమునకును, చెమ్మనేలకు క్రిందను గలదంతయు నాతనిదే.

నీ వేమియుఁ బలుకనక్కఱలేదు. రహస్యముగా నీవు చెవిలో
నూదినదానిని అంతకంటె రహస్యమైనదానిని గూడ నాతఁడు తెలిసి
కొనియే యున్నాఁడు.

అల్లాకంటె వేఱుదేవుఁడు లేడు. అతనిబిరుదులు మిక్కిలి
మేలైనవి.

మూసా చరిత్రము నీచెవిని బడినదా ?

10. ఆతఁ డగ్నినిజూచి తనకుటుంబముతో “మీ రిక్కడనుండుఁడు.
నా కగ్ని కనఁబడుచున్నది. బహుశః అందుండి మనకు దారికనఁ
బడుట కొకకొఱవి దొరకు నేమో. లేక యచట మనకు దారిచూపఁ
గలవాఁ డవఁడైన నుండు నేమో !”

అని, వారియొద్ద కేగినంతనే “ఓమూసా,

నిజముగా నేను నీప్రభువను కావున నీసాదరక్షలను వదలి వేయుము. నీ విప్పుడు పవిత్రమతమగు టూవా లోయలో నున్నావు.

నేను ని న్నొంచికొన్నాను. నేను నీకు తెలియఁజేయు రహస్య ములను వినుము.

నిజముగా నేనుదేవుఁడను. నేను తప్ప మఱియొక దేవుఁడు లేడు. కావున నన్నా రాధించి నన్ను మదియందుంచుకొనుటకు నాకు ప్రార్థన సలుపుము.

నిజముగా కాల మాసన్న మగుచున్నది. ఆత్మలన్నియు తమ కష్టములకు ఫల మనుభవించుటకై వానిరాకను మీకు తెలియఁ జేయఁ బోవుచున్నాను.

కాని, దానిని విశ్వసించక తనయిష్టానుసారముగఁ దిరుగువాఁడు నిన్ను సన్మార్గమునుండి మఱలించి నీవు నశించునట్లు చేయనీయకుము.

మూసా ! ఇప్పుడు నీకుడిచేత నేమున్నది ?" అనియడుగ,

ఆతఁడు "ఇది నాచేయూతకోల. ఇది నాగొఱ్ఱలకు ఆకుల. గొట్టికొనుటకును మఱికొన్ని పనులకును పనికివచ్చు" నన,

దేవుఁడు "దానిని పాఱవేయు" మనెను.

20. అదియు క్రిందఁ బడినంతనే సర్పరూపముఁ దాల్చి పరుగిడి నారంభించెను.

అప్పుడు దేవుఁ డాతనితో "భయపడక దానిని పట్టుకొనుము. అది పూర్వరూపము దాల్చునట్లు చేసెదము.

ఇప్పుడు నీ కుడిచేతిని నీ చంకయందుంచి తీయుము. అది తెల్లగా కాలగలదు. ఇది మఱియొక నూచన.

వీనిని నమ్మినయెడల మానూచనలలో మహత్తమగుదానిని నీకుఁ జూపెదము.

ఫిరౌను అన్నిహద్దలను మీటి ప్రవర్తించుచున్నాడు. అతని యొద్దకు పొమ్ము” అనెను.

అధ్యాయము 2

మూసా “ప్రభువా ! నాకు విశాలహృదయము నిచ్చి,
నాపని సులువగునట్లు చేసి,
నావాగ్బంధనమును విడదీసి,
వారు నామాటలను బోధపఱచుకొనునట్లు చేయుము.
నా కుఱదేశకుడుగా నుండుటకు నాకుటుంబములోని,
30 నాసోదరుడగు హరూనును నా కనుగ్రహింపుము.
అతడు నాకు ధైర్యమునిచ్చువాఁ డగును.
నాపనియందు సహాయకుఁడుగను నుండునట్లు చేయుము.
నీకు మాయెడఁ బరమప్రీతి,
మేమును నిన్ను పరిపరివిధముల ప్రోత్సహించుచుండుము” అనెను. దేవుడు “ఓమూసా, నీవు కోరినదాని నిచ్చితిమి.

ఇంతకుఁ బూర్వ మొకప్పుడు నీవు నాయనుగ్రహమునకుఁ బాత్రుఁడవైతివి.

అప్పుడు నేను నీతల్లితో

“అతని నొకపెట్టలో పెట్టి సముద్రములోఁ బడవేయుము. సముద్ర మాతనిని తీరమునకుఁ గొట్టివేయును. నాకును వానికిని శత్రు వగువాని చేతిలో నాతడు పడును” అంటిని. మరియు నాక న్నుల యెదుట పెరుగుటచే నేనే నిన్ను ప్రేమాస్పదునిఁగాఁ జేసితిని.

40 అప్పుడు నీయక్క వెళ్ళి “అతనికి దారి కావలసినచో చూపెట్టెదను,” అనఁగా నిన్ను నీతల్లియొద్దఁ జేర్చితిమి. ఆమెయు సహరిమిత

సంతుష్టహృదయమై దుఃఖమును మఱచిపోయెను పిదప నీవొకనిని హత్యగావించినప్పుడు మేము నిన్ను కష్టమునుండి తొలగించి, మఱి యొకరీతిగాఁ జోధించితిమి. నీవు మిడియానుప్రజలతో బహువత్సరములు వసించి తుదకు నాయాజ్ఞవలన నిచటికిఁ జేరితివి.

నిన్ను నా కనుకూలునిగా నెంచికొనియున్నాను.

నీవును నీసోదరుఁడును నాసూచనలను గ్రహించి పొండు నన్ను మఱువకుఁడు

భీరౌను హద్దులనన్నిటిని మీఱియున్నాఁడు. ఆతఁనియొద్దకుఁ బోయి,

సాంత్వ్యవచనముల నాతనితో భాషించిననుడ, ఆతఁడాలోచించుకొని భయగ్రస్తుఁడగు నేమో?" అనెను.

నాకు “ప్రభువా ! ఆశఁడు మాపై తిరుగఁబడి యధర్మవర్తి యగు నేమోయని భయమగుచున్నది.”

అనఁగా దేవుఁడు “నేను మీప్రక్కనే యుండును. మీకు భయమువలదు. నేను వినుచు చూచుచునే యుండును.

మీగౌతనియొద్ద కేగి “మేము ని ప్రభువునొద్దనుండి యేతెంచిన దూతలము. ఇశ్రాయేలు ప్రజలను మాతోడఁ బంపి వేయుము. వారిని దుఃఖపెట్టకుము. నీప్రభువు నీకుఁ గొన్నిసూచనలను జూపమ మ్మాజ్ఞాపించియున్నాఁడు. సరియగు రక్షణమార్గము ననుసరించువానికి శాంతికలుగఁగలదు.

అతఁ డసత్యవాదియని గెఱివేయువానికి ఘోరశిక్ష కలుగునని మాకుఁదెలుపఁబడినది” యనుఁడు అనెను.

భీరౌను మూసాతో ‘నీప్రభు వెవ్వఁ’ డనియడుగ,

50. అతఁడు “సర్వపస్తువులకును రూపము నొసగి సత్పుణమున నడిపించువాఁడీ మన ప్రభు” వని యుత్తరమిచ్చెను.

“అయిన, తరతరములనుండియు వచ్చుచున్న వారిస్థితి యెట్టి”
దని ఫిరొను అడుగ,

“దానిని నాప్రభువు తన యాజ్ఞానిబంధనగ్రంథమున వ్రాసి
యుంచినాడు. దానినిగూర్చి యాతనికి యెఱుక. నాప్రభువు సన్మార్గమునుండి తొలంగడు. ఆతనికి మఱపులేదు.

ఆతఁడు భూమిని పఱపువలెఁ బఱచి, యందు మీకు మార్గములను శుభ్రముగ నేర్పఱచి స్వర్గమునుండి వర్షమును పంపించుచున్నాడు. దాని మూలమున మేము వివిధావధులను పుట్టించుచున్నాము.

మీరు తిని మీపశువులకు మేతఁబెట్టుఁడు! నిజముగా బుద్ధిమంతుల కివియే సూచనలు.

అధ్యాయము 3.

మిమ్ముల నందఱుండియే సృజించి, యందులోనికే తిరిగిపంపి, మఱియొకసారి యందుండియే మి మ్ముద్ధరింపుచున్నాము ”

అని మేము మానూచనల నన్నిటిని కనఁబఱచితిమి. కాని, యాతఁడు వానినన్నిటిని నసత్యములుగఁ బరిగణించి విశ్వసించ నొల్లఁడయ్యెను.

ఆతఁడు “మూసా, నీయింద్రజాలములవలన మమ్ము మాదేశమునుండి సోద్రోల వచ్చియున్నావా ?

కావున, మేము నిశ్చయముగా మీయింద్రజాలములకు ప్రతిగా మీయింద్రజాలములను జూపెదము. కావున మనమిద్దఱమును నొక సంకేతస్థలమునఁ గలిసికొందము. నీవు రా తప్పకుము. మేమును తప్పక వత్తుము ” అనెను.

మూసా “సరే, యుత్సవదినమునందు పట్టపగలే జనులనందఱిని స్రోగుచేయు ” మనెను.

60. ఫిరౌను అచటినుండి మఱి, తిరిగి తన యొంద్రజాలికులతో రాగా,

మూసా వారితో “పాపులారా! దేవునిపై నసత్యదోషము నారోపింపకుండు. అట్లు చేసితిరేని యాతఁడు మిమ్ము శిక్షించి నాశము చేయును. అసత్యవాడు లండఱు నిట్లే నశించియున్నారు ” అనెను.

ఐంద్రజాలికులును దమలోఁదా మాలోచించుకొని రహస్యముగా ఫిరౌనుతో,

“సత్యముగా వీరిరువురును చిల్లంగివారు. వీరు నిశ్చయముగా తమచిల్లంగిప్రభావమున నిన్ను నీదేశమునుండి తరిమివేసి మీలో ముఖ్యులను తమమార్గములలోనికి త్రిప్పికొందురు.

కావున నీయొంద్రజాలికులఁ గూడఁదీసి గందరగోళము పడకుండ రమ్ము. ఈదినమున గెలిచినవారికి శుభముగు” ననుచు,

మూసావంకఁ దిరిగి, “మూసా, మాదండమును మేము ముందుగా క్రిందవైతుమా, నీవు నీదండమును వైచెదవా?” అని యడుగ,

ఆతఁడు “మీదండమునే క్రిందకుఁ బ్రోయఁ”డనెను. వెంటనే వారి యంద్రజాలమువలన వారిత్రాళ్ళును, దండములును పఱుగెత్తుచున్నట్లు కనఁబడెను.

మూసా భయవిహ్వలుఁ డయ్యెను.

మే మప్పు డాతనితో “భయమువలదు. నీవే గెలిచెదవు.

నీ కుడిచేత నున్నదానిని క్రిందఁ బడవైచినంతనే యది వారు కల్పించినదానిని మ్రింగివేయఁగలను. వారు మాంత్రికులతంత్రమును జూపించియున్నారు. మాంత్రికు లెల్లయెడలను సవమానమునే పొందఁగలరు ” అనెను.

70. ఐంద్రజాలికులును మోకాళ్ళపైఁ బడి “హరూనుమూసాల ప్రభువును మేము విశ్వసించుచున్నా ” మని యారాధింపఁదొడఁగిరి.

ఫిరౌను వారితో “ఏమి, మాయాజ్ఞ లేనిదే మీ రాతని విశ్వసించుచున్నారా? మీ కింద్రజాలవిద్యను నేర్చినవాడు గదా మీ ప్రభువు. కావున మీకొకప్రక్క చేతులను నొకప్రక్క కాళ్ళను ఖండించి, ఖజ్వారతరుకాండములపై మిమ్ము సిలువకొట్టించెదను. ఎవరి శిక్ష గొప్పదో, యెవరిశిక్ష చిరకాల ముండఁగలదో మీ రప్పుడు తెలియఁగలరు ” అనెను.

వారును, “మాకు స్పష్టమగునూచనలు కనఁబడినవి. అతఁడు మమ్ముల సృజించినాడు. అతనినివిడిచి నిన్ను మే మారాధింపము. నీవు మా కొనగ నెంచిన శిక్ష నొసగవచ్చును. నీ వీజన్మమునమా త్రమే మమ్ము శిక్షింపఁగలవు

దేవుఁడు నీకంటె మంచివాఁడు. నీకంటె నాతఁడు స్థిరముగా సహాయపడుచుండును. నీవు మమ్ము నిర్బంధించి చేయించిన పాపములను, నింద్రజాలములను, తులించుటకు నిశ్చయముగా నాతనియందే విశ్వాస ముంచుచున్నాము.

తన ప్రభువుముందు పాపభారమును మోసికొనివచ్చువానికి నరకము ప్రాప్తించును. అతఁ డండు చావనుచావక బ్రతుకనుబ్రతుకక యుండును.

కాని, విశ్వాసియై పుణ్యకార్యములను చేకొని యాతనిసాన్నిధ్యమునకు వచ్చువానికి పరమపదములు చేకూరఁగలవు.

నందనవనములలో సెలయేళ్ళదరి తరుచ్చాయలక్రింద వారు సార్యకాలమును వసంపఁగలరు. విశుద్ధహృదయుఁడై యున్నవానికిదియే బహుమానము ” అనిరి.

అధ్యాయము 4.

అప్పుడు మూసాతో “నీవు రాత్రివేళ నాకింకరులతోఁ బోయి, వారికై సముద్రమునుచీల్చి పొడిమార్గము నేర్పఱుచుము, నీపై వారు

పడెదరని భయపడవలదు. నిశ్చీతుడవై యుండుము ” అని వల్కితిమి.

ఫిరౌను తననైనయ్యములతో నాతని వెంబడింపఁగా వా రందఱును గొప్పతరంగములచేఁ గప్పబడి నశించిరి. ఫిరౌను వారు మంచి మార్గమునుబట్టక తప్పుత్రోవఁ బోవుటచే వారి కిట్లులయ్యెను

80. ఇస్రాయేలుప్రజలారా ! మిమ్ము మీశత్రువులనుండి తప్పించి నాము. పర్వతమునకు కుడిప్రక్క మీరుకలియుండని యాజ్ఞయిచ్చి నాము. అచ్యుతమును నత్తలును మీ కాహరిమగునట్లు పంపినాము.

మేము మీకనుర్చిన మంచివస్తువులను తినుఁడు. మితిమీరినచో నాకోపమునకుఁ బాత్రులగుదురు. నాకోపమునకు గుఱియగువాఁడు నిశ్చేషముగ నశింపఁగలఁడు.

కాని, దేవునివంకతిరిగి, విశ్వాసియై, పుణ్యకార్యములజేయుచు, రక్షణమార్గమును చేకొన్నవానిని మేము నిశ్చయముగా త్సరింపఁ గలము.

కాని, ఓమూసా, నీప్రజలనుండి నీ వంతశీఘ్రముగా విడఁబడి పోవుటకుఁ గారణమేమి ?” అని మేమంటిమి.

మూసా, “వారు నన్ననుసరించుచునే యుండిరిగాని, ప్రభువా ! నీవు సంతోషింతువని నేను వడివడిగ వచ్చితిని ” అనెను.

దేవుడు “ఇప్పుడు నీవు వారిని విడిచియుండుటచే వారిని శోధించితిని. వారు సమీక్షనులమాటలు విని త్రోవతప్పినారు.”

అనఁగా మూసా కోపవిచారములు నిండుకొనఁ దనప్రజలను జేరి, “నాప్రజలారా ! మీ ప్రభువు మీకు మంచివాద్యనము చేసియున్నాఁడుగదా ! నేను వచ్చునంతలోనే మీకు తొందరైనదా ! లేక నామాటతప్పి ప్రభువుకోపమును కోరికొనుచున్నారా ?” అని యడిగెను.

వారు “మేము బుద్ధిపూర్వకముగా మాటతప్పలేదు. వారు. మమ్ము చాలయాభరణములను శెచ్చి యగ్నిలోఁబడవేయుండని, తామును తమవానిని నందుఁ బడవైవ,

అందుండి 'యంజే'యనుచు సశరీరయగు నొకమాడ బయలు వెడలెను. వారప్పు "డిదియే మీప్రభువును, మూసాప్రభువును. కాని, మూసా దీనిని మఱచియున్నాఁ" డనిరి.

ఆహా! అది వారికిఁ బ్రత్యుత్తర మియ్యజాల దనికాని, కీడు మేలులఁ జేయజాల దనికాని, వారు తెలిసికొనలేకపోయిరా?

అధ్యాయము 5.

90 హూను వారితో సంతకుఁబూర్వమే "ఈమాడ మిమ్ముశోధింపఁ గలదు. మీప్రభువు కరుణాశుండుకావున నన్ననుసరించి నాయాజ్ఞకు లోబడు" డనెను.

వా రాలనితో "మూసా మాయొద్దకు వచ్చువఱకును, మేము దాని నారాధింపకమానము" అనిరి.

మూసా హూనుతో "వారు త్రోవఁదప్పిరని తెలిసియు, నన్నేల యనుసరింప కుంటివి? నాయాజ్ఞ నుల్లంఘించితివా" యనియడుగ,

ఆతఁడు "సహోదరా! నీవు నామ్రొల నిట్లాడవలదు. నీ వొకవేళ 'ఇస్రాయేలుప్రజలందుఁ గలతఁబుట్టించి నాయాజ్ఞలఁ బాలింపనైతి'వని యందువేమోయని భయపడితి"ననెను.

మూసా సమీతో నీయుద్దేశ మేమనియడుగ,

ఆతఁడు "వారు చూడనిదానిని నేను చూచియున్నాను. కావున దేవదూత పోయినమార్గమును కొంతవఱకే యనుసరించితిని. పిదప దానిని విసర్జించితిని. నాయాత్మ నన్నిట్లే ప్రబోధించినది." అనెను.

ఆతఁడు "అయిన పొమ్ము. నీ వీజన్మములోఁ గూడ నంటరాని వాడ వగుదువు. నీ కొక శాపమున్నది. ఇతముండు దానిని నీవు తప్పించుకొనలేవు. నీ వింతకాలమును భక్తిశ్రద్ధలతోఁ బూజించిన

నీదేవు నిప్పుడుచూడుము. దాని నన్నిలోఁద్రోసి భస్మముచేసి సముద్రములో పాఱఁబోసెదము.

అల్లాయే నీదేవుడు. ఆతఁడుతప్ప నితరదైవములు లేరు. ఆతఁడు సర్వజ్ఞుఁడు” అనెను.

ఈతీసుననే మేము పూర్వచరిత్రలను తెలుపుచు మీకు బుద్ధి చెప్పుచుందుము.

100 దానిని వినక ప్రక్కకుతొలఁగు వాఁడు ప్రళయదినమున పెద్ద భారమును మోసికొని, దానిక్రిందనే యుండును. రక్షణదినమున దానిని మోయుటవలన మిక్కిలి శ్రమగానుండును.

ఆదినమున బూరామ్రోత వినఁబడినంతనే గ్రుడ్డివారై దుష్టులందఱ తొకచోఁ జేరఁగలరు.

అప్పుడు వా రొకరితోనొకరు మెల్లగా “మీరు భూమిపై పడి దినములుమాత్రమే మసలియుండిరి” అందురు.

వా రేమిచెప్పుచున్నారో నాకుఁ దెలియును. వారిలో మిక్కిలి సత్యవాదులు “మీరొకదినముకంటె నెక్కువ యాలస్యము చేయలేదు” అందురు.

అధ్యాయము 6.

వారు నిన్ను పర్యవేక్షించుకొని యడుగుదురు. “నాప్రభువు వాని నెగజిమ్మి ధూళిగాఁజేసి,

చరునైన మైదానమగునట్లు చేయును.

అందు లోయలుగాని, గుట్టలుగాని యుండఁబోవు” అనుము.

ఆదినమునఁ బిలుచువాఁడు ముక్కుకుసూటిగాఁబోవుచుండఁగా, వా రాతని ననుసరింపఁగలరు. కరుణాభండగు దేవునిమ్రోల వారు హీనస్వరులై మందమందముగ పడుచున్న పదధ్వనులుతప్ప మఱిదేనిని వినఁజాలరు.

కరుణాలవాలుండగు దేవుఁ డంగీకరించి యాప్పకొనిన మాట లాడువాఁడుతప్ప నితరుఁడు మాధ్యస్థ్యమువహించి సహాయపడలేదు.

110 అతనికి వారిభూతభవిష్యత్తులు తెలియునుగాని వారిబుద్ధి కవి గోచరములు కానేరవు.

స్వయాభిప్రసాదమునగు నాతనిమ్రోల వారు దీన వదనులైయుండురు. పాపభారము వహించువారికి గతియేయుండదు.

కాని, ఋజుమార్గవర్తియు, విశ్వాసియు నగు వానికి హానిగాని నష్టముగాని, కలుగనేరదు.

ఈరీతిగా మేము అరబ్బీభాషలో కురానును పంపించి యందనేక భయసూచనలను చూపించి, బహుశః మీరు దైవభీతిపరులై యాలోచించు కొందురని తలఁచితిమి.

కావున, సత్యస్వరూపుఁడును, చక్రవర్తియు నగు దేవుఁడు పూజ్యుఁడగుగాక! కురానును పూర్తిగ విననిదే తొందరపడి దానిని పఠింపక “ప్రభువా! నాజ్ఞానమును వృద్ధిసేయుము” అనికోరుము.

పూర్వకాలమున ఆదాముతో మేముక యొడంబడిక చేసి యుంటిమి. కాని, యాతఁడు దానిని మఱచిపోయి, యస్థిరచిత్తుఁ డయ్యెను.

అధ్యాయము. 7

మేము దేవతలతో “మీరు మోకాళ్ళపైబడి యాదామును భజింపుఁ” డన నందఱును సేవించిరి. ఇబ్లీస్ మాత్రము నిరాకరింప,

మేము ఆదాముతో “ఆదామా, ఈతఁడు నిజముగా నీకును నీభార్యకును శత్రువు సుమీ! కావున నీవు వానిమాటలు విని నందన వన భ్రష్టుఁడవై దుఃఖితుఁడవు కాఁజూడకుము.

అవట నీవు నగ్నుఁడవై సంచరించుచు, నాకలియనున దెఱుంగ కుండ వరమునిచ్చియున్నాము.

అచట నీకు దప్పికయు, ఎడవలని బాధయుఁ గలుగఁజూపు” అంటిని.

120. కాని, నైతా నాతనిచెవిలో “అదామా, నీకు శాశ్వత జీవ వృక్షమును, శాశ్వత రాజ్యమును జూపుదునా” యనెను.

వారిద్దరును దానిఫలములను దినిరి వెంటనే వారిసగ్గుత్వము వారికి గోచర మయ్యెను. వారును కొన్ని యాకుల నేరి, కుట్టి, వస్త్రములుగా కల్పించుకొనిరి. అదాము, ప్రభునాజ్ఞ తిరస్కరించి త్రోవ దప్పెను.

పిదప, నాతని ప్రభువాతనినే యొదికొని, యాతనియెడఁగరుణ వహించి సరియగు మార్గము జూపుచు.

“మీ రీచోటు విడిచి క్రిందికి పొండు. మీరిద్దఱును నొకరి కొకరు శత్రువులయ్యెదరుగాక ! మున్నగున నేను మీకు రక్షణమార్గమును జూపఁగలను. నాత్రోవఁ బట్టిన వారు తప్పిపోరు. నుఱుము నొందరు.

కాని, మాబుద్ధి విననివాని జీవనము నుఱుభాజనమగును. ఆతఁడెఁగుడై రక్షణదినమన గుఱులతోఁగా టచటికి రాఁగలడు.” అంటిని.

అతడు “ప్రభువా ! నాకు దృష్ట యుండెనే. నన్ను తక్కిన వారితోఁజేర్చియందుని కేసితివేల ?” యనును.

దేవుడు వానికిఁ బ్రతిపచనముగా “అవునట్లే. మాసూచనలు నిన్ను జేరినను నీవు లక్ష్యపెట్టవైతివి. కావుననే మేము నిన్నిదినమున మఱచిపోయెదము” అనును.

అజ్ఞల నుల్లంఘించి ప్రభువు సూచనలను విశ్వసింపనివారి కిదియే బహుమానము. నిజముగా పరలోకశిక్ష యంతకంటె ఘోరమై చిరకాల ముండఁగలదు.

తాము వసించినచోటనే పలుమాఱు సంచరించుచున్నను, ఎన్నితరములవారిని మేము నాశనము చేసితిమో వారికి తెలియకుండెనా? బుద్ధిగలవారికి నిజముగా నివియున్నియును సూచనలే.

ఆధ్యాయము 8

కొంతవిశ్రాంతి నిచ్చితిమని దేవుడు మోటుతఁ బలికెయుండనిచో వారికి మెటనే శిక్షకలిగియుండును. కాని మాకాలము నియమితమై యున్నది.

130 కావున వారు చెప్పుదానిని విని సహించి యుండుము. సూర్యోదయాస్తమయములయం దాతని సంకీర్తనములు చేయుచుండుము. రాత్రికొంత భాగమునను, మధ్యాహ్నమునను నాతని నారాధింపుచుండుము. అందువలన నాతడు సంతృప్తుడగు నేమో!

ఈ లోకమునందలి డాంబికములతో నీకు పనిలేదు. మే మట్టి వానిని, వాఁలలో కొంతమందికి, వారి శోధనకొఱకుఁ బ్రసాదించి యుంటిమేకాని, వేరుగాదు. నీకు సిప్రభువనుగ్రహించినదే మంచిదియు శాశ్వతమైనదియునై యుండును.

కావున వారివలె నీవును జేయఁ బ్రయత్నింపకుము. నీకుఁబంబమువారు గూడ పార్థన సలుపునట్లు శ్రద్ధ పుచ్చు కొనుము. నీవంటేదో నీవు చూచుకొనకయుండిన యెడల నీకు సకల సౌకర్యములను జేకూర్చి, సీధిక్రికిఁదగిన సౌఖ్యఫలము నొసగెదము.

కాని, వారు “తనప్రభువునుండి యొకసూచనతో నాతఁడు రాకున్నచో మేము విశ్వసింప” ముందురు. అయినను పూర్వగ్రంథములలోఁ గూడ స్పష్టసూచనలను వారు కనుగొనలేదా?

శిక్షాకాలమునకుఁ బూర్వమే వారిని మేము నాశనముచేసినచో వారు “ప్రభువా! మమ్ము దీనులఁజేసి యనమానింపక పూర్వ

మొకదూతను బంపి మాకు సూచనల ననుగ్రహింపకుండినచో మే మెట్లు విశ్వసించగలము?" అనియందుకు.

వారితో నీవు “మనలో నొక్కొక్కఁడును, మృత్యువుకొఱ కెగురు చూచుచునే యుండును. కావున మనలో ఋజుమార్గవర్తు లెవరో, రక్షణమార్గమునాదిననా రెవ్వరో తెలిసికొనుటకు కొంచె మొపిక గలిగి వేచియుండుఁడు” అనుము.

కాండము. 17

సురా 21 ప్రవక్తలు.

మక్కా-112 పద్యములు-7 రుక్కులు.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవుని పేర.

ఈప్రజలలెక్క యెగోవచ్చినను, వారు విషయలోలురై యజాగ్రత్తతో మార్గమునుండి తొలఁగిపోవుచున్నారు.

వారికివచ్చిన క్రొత్తసూచనల నన్నిటిని వారు లెక్కించు చున్నారు

తప్పుచేయుచు వారు రహస్యముగా “అతఁడు నీవంటినరుడే కదా! అతని యాధిక్య మేమున్నది? కన్నులు తెఱచికొనియుండియు మీరింద్రజాలమునకు లోనయ్యెదరా?” అనుకొందురు.

“స్వర్గమునందును, భూమియందును నెవ్వ రేమనుకొనినను నాప్రభువునకుఁ దెలియుచునేయున్నది. అతఁడు సర్వమును వినుచు తెలిసికొనుచున్నాఁడు” అని వారితో నీవనిన,

వారు “అట్లుకాను. అదంతయు స్వప్నప్రాయమే. అతడు దానిని కల్పించియున్నాడు. అతడు కవీశ్వరుడు. పూర్వపు ప్రవక్తలు వచ్చినట్లే యాతడు సూచనల నేలదీసికొనిరా.” డందురు.

వీరికిపూర్వము మేము నాశనముగావించిన పురములను వారెవ్వరును నమ్మలేదు. వీరుమాత్రము నమ్ముచురా ?

ఇంతకుపూర్వము పంపినవారికి మమ్మునుగూర్చి సర్వమును చెలిపియే పంపియున్నాము. నీకుఁచెలియనిచో భయసూచనలఁ గొన్ని వారి నడుగుము.

వారిదేహము లన్నముచేఁ భోషింపఁబడునట్లును చిరకాలము జీవింపకుండునట్లును చేసితిమి.

అప్పుడు మేనున్నదానిని చేసియేతీరితిమి. మాయిష్టమువచ్చిన వారిని రక్షించి, యితరులను నాశనముచేసితిమి.

10. ఇప్పుడు భయసూచన గలగియున్న గ్రంథమును, మీకుఁ బంపినాము. ఏమి, యింకనయిన బోధపడకున్నదా ?

అధ్యాయము 2

మే మెన్నినగరములను నాశనముచేసి, వానిపిదప నెందఱు ప్రజలను బుట్టింపలేదు ?

వారికి మాపగ కనఁబడినంతనే వారు పలాయితులయిరి.

దేవతలును వారినిబరిహసింపుచు “ఏలపరుగైతైదరు ? మీరు భోగైకనిరతులై పూర్వముండిన యావాసములకుఁ దిరిగి చేరికొనుఁడు! బహుశః మిమ్ము ప్రశ్నలడిగెదరేమో” యనిరి.

వారును, “అయ్యా ! యెంతటి యధర్మవర్తనలమై యుంటిమి !” అని యనుకొనఁ జొచ్చిరి.

వారిని కోసినధాన్యమువలె నశింపఁజేయువలెకును వారట్లే యటచుకొనుచుండురు.

స్వర్గమర్త్యములను, తదంతరాళమును వినోదమునకై మేము సృజించియుండలేదు.

మాకిష్టమైనచో మాయందు మేమే వినోదించుకొని యుందుము.

మేము సత్యము ససత్యముమీఁదికిఁ విసరినంతనే యది భిన్నమై యంతరించును. కాని నీవు దేవునిఁగూర్చి పల్కినదానికి నుఱిము నను భవించువు.

స్వర్గమర్త్యములఁగల భూతరాసులన్నియు నాతనివే. అతని సాన్నిధ్యవర్తు లాతనికి హితకర్తులై యలసట లేక సేవించుచుందురు.

20 వారు విశ్రాంతిలేక యాతని రాత్రింబవళ్ళు స్తోత్రముచేయు చుందురు.

మృతులను సజీవులుగఁ జేయఁగల దైవములను వారు భూమి పైనుండి గ్రహించిరా ?

భూమియందుఁగాని స్వర్గములందుఁగాని దేవుఁడుగాక యితర దైవము లున్న యెడల నిరువురును నశించియుందురు. వా రాతనిఁ గూర్చి కూయున డటుండనిమ్ము. సింహాసనాసీనుఁడగు దేవునిమహిమ వృద్ధి నొందుఁగాక !

అతనిపనులనుగూర్చి యాతని నెవ్వరును నడుగఁజాలరు. అతఁడితరులను తమకర్మలఁ గూర్చి పశ్చింపును.

అతనిఁగాక యితర దైవములను వారుపరిగ్రహించిరా ? వారు దైవములనుటకు తగిన ప్రమాణములఁ జూపుము. నాతోనున్నవారియు నాకుఁ బూర్వమున్నవారియు భయసూచనఁయిదియే. కాని, వారిలోఁ జాలమందికి సత్యము తెలియక దారి తప్పదురు” అనుము.

“నాకంటె నితర దైవము లేడు. కావున నన్నుభజింపు” మని మేము చెప్పిపంపిన ప్రవక్త యెవ్వఁడును లేడు.

అయిననువారు “దేవతలవలన దయానిధియగు దేవునికి సంతానముకలిగిన దందురు. అతఁడు మహిమవంతుఁ డగుగాక ! వారాతని గౌరవనీయింకరులే.

అతఁడు మాట్లాడినదే వారు మాట్లాడరు. వారాతని యాజ్ఞానుసారము ప్రవర్తింతురు.

వారికి ముందును వెనుకను నున్న దాతనికెఱుక. అతనికిష్టమైన వారికి తప్ప నితరు లేమిచెప్పికొనినను నాతఁడు వినఁడు. అతని యాజ్ఞానువర్తనలై వారు పనిచేయుచుందురు.

దేవునిప్రక్క నేనును దేవుడనే యని చెప్పు దేవతకు సరకమే బహుమానము. తప్పచేసినవారి కిదియే బహుమానము.

అధ్యాయము 31.

30 స్వర్గములును, భూమియు నొకటేముద్దగా నుండఁగా నాతఁడు వానినిచీల్చి, నీళ్ళునోసి జీవమునుగల్పించియుండుట యవిశ్వాసకులు చూచియుండలేదా? అయిన వారేలవిశ్వసింపరు?

వారితోఁగూడ నవి సంచరించునేమోయని భూమిపై మేము పర్వతములనుంచి దానిపై వారిరక్షణకొఱకు వెడలైనబాటల నేర్పఱచితిమి.

స్వర్గము నొకగట్టియింటికప్పువలె నిర్మించితిమి. కాని వా రా సూచనలఁ బరిగ్రహింపరు.

రాత్రింబవళ్ళను తమతమ స్థానములఁ దవుక వడిగాఁ దిరుగుచుండుసూర్యచంద్రులను సృజించినవాఁ డాతఁడే.

మనుష్యున కెప్పుడును శాశ్వతజీవనమును మే మనుగ్రహించి యుండలేదు. నీవే మృతినొందినయెడల వార్షిక శాశ్వతముగా బ్రదికి యుందురా?

అత్తలన్నిటికిని చావుసత్యమే. మీమీ పాపపుణ్యకార్యములచే మిమ్ము శోధింతుము. మీరు మాయొద్దకే తిరిగిరావలయును.

అవిశ్వాసకులు మిమ్ము జూచి వెక్కిరింతురు. “ఏమి, మీదైవములఁ గూర్చి యిట్లుమాట్లాడువాఁ డీతఁడేనా? ” అని వారెఱుంగరు, కాని వారికి దయానిధియగు దేవునిగూర్చి చెప్పనప్పుడు వారునమ్మరు.

“మనుష్యుఁడు తొందరగా సృజింపఁ బడియున్నాఁ” డని వారెఱుంగక, నేను వారికి నానూచనలఁ జూపెదను. కావున వారు త్వరపెట్టుమని కోరకుందురుగాక!

“ఈభయసూచనఫల మెప్పుడుకనఁబడును? మీరు సత్యవంతులైనచో చెప్పఁ” డని వా రడుగుదురు.

నరకాగ్ని వారిముఖములను, వీపులను కాల్పఁగలకాలము వారి కెట్లు తెలియును? వారికి సహాయమును దొరకఁజాలదు.

40 అది వారిపై నాకస్మికముగాఁ బడినంత వారు నిస్సృహులయ్యెదరు అదివారికొఱ కాగదు వారికి గడువును దొరకదు.

నీకుఁబూర్వమెందరో ప్రవక్తలు హేళనకుఁ బాత్రులై యుండిరి. కాని, వారిని హేళనచేసినశీక్ష యవిశ్వాసకులకు తప్పినదికాదు.

అధ్యాయము 4.

“దయానిధియగుదేవునినుండి రాత్రింబవళ్ళును ని న్నేవ్వరు రక్షింపఁ గలరు? అయినను వారు తమప్రభువునూచనను లక్ష్యపెట్టరు” అనుము.

మేముకాక వారినిరక్షింపఁగల యితరదైవము లున్నారా? వారు తమకుతామే సహాయపడఁజాలరు. దేవునితో సాటితెచ్చు నితరదైవములును, మాకోపమునుండి వారిని రక్షింపఁజాలరు.

అవును, వీరిని, వీరిపితరులను జీవితకాలమంతయు భోగముల ననుభవింపనిచ్చితిమి. ఏమి! మే మొక దేశమునకు వచ్చి దానిసరిహద్దులను తగ్గించుచుండుట వారుచూచుచున్నారా! అయిన వారా జయించినవారు?

“నాకు తెలిసినంతమట్టుకే మీకు సూచన నిచ్చుచున్నాను. కాని, యెట్టిసూచన నిచ్చినను చెవిటి వా రామాటను వినరు.

సీత్రభుప్రళిక్ష వారినిసోకినంతనే వారు “అయ్యో, మేమును తప్పుచేసితిమే” యనియందురు.

రక్షణదినమునకు సరియైన త్రాసులనేర్పజిచి యున్నాము. ఏవిషయమునందును నేయాత్మకును, నన్యాయముకలుగదు. ఆవగింజ యంత కర్మముచేసినను, మేము దానిని తూచియేతీరుదుము. మా లెక్కయే చాలును.

మూసా హోరూనులకు పూర్వము జ్ఞానజ్యోతి నిచ్చితిమి.

తమ ప్రభువునకు రహస్యముగా భయపడి, ప్రళయదినమునకు కంప మొందుచు, దైవభీతులైనవారి కొకజ్ఞానజ్యోతిని, భయసూచనను నిచ్చితిమి.

50 మేముపంపిన యీ కురానుగూడ ధన్యమగు సూచనయే. అయిన దానిని మీరు విడనాడెదరా?

అధ్యాయము. 5

పూర్వ మిబ్రాహీము తగిననాడని యెంచి మాయాజ్ఞ నాతని కొనగితిమి.

అతడు తన తండ్రితోడను, బ్రజలతోడను, “మీరుభక్తితో నారాధించు సీత్రమిదేమి?” యని యడుగ,

వారు “ఇవి మాపూర్వలారాధించినవే” యనిరి.

అతఁడు “నిశ్చయముగా మీరును మీపితరులును, తప్పచేసి యున్నా” రన,

వారు “నీవు నిజముగా బల్కుచున్నావా? హాస్యము చేయుచున్నావా?” యనియడిగిరి.

అతఁడు “స్వర్గమర్త్యముల సృజించి, వానికి ప్రభువగువాడే మీప్రభువు. దీనికి నేనొక సాక్షిని.

మీరు మఱి, వెనుజూపినంతనే మీప్రతిమలపైఁగుట బన్నెదను” అని, వానినన్నిటిని బగులఁగొట్టి, వారుతిరిగి వచ్చి,

“మార్దైవముల కెన రిట్లుచేసినారు. వారన్యాయవంతు” అని యనుట కాప్రతిమలలో ముఖ్యములగువాని నుంచివేసెను.

60. వారు “ఒక యావనుఁడిట్లు చేసెనని చెప్పఁగా విని యుంటిమి. అతని పేరు ఇబ్రాహీము.

అతనిని ప్రజలముందుకు తెండు. వారాతనిపై సాక్ష్యమియఁగల” రని చెప్పుచు,

అతనితో “ఇబ్రాహీమా! నీవేనా మార్దైవముల నిట్లుచేసిన వాడవు” అనియడుగ,

అతఁడును, “కాదు కాదు. వారిలోని నాయకులే వారి నట్లు చేసినారు. వారు మార్దైవం గలిగినవో వారినడుగుఁ” డనెను.

కావున వారు తమలోఁ దామే యాలోచించుకొని “మీరేభక్తి హీనుల” రని పలుకుచు,

వారిపూర్వపు తప్పునుండి మఱలక, తలతిక్కితో “ఇవిమార్దైవ లేవని నీకుఁదెలియును గదా!” యనిరి.

అతఁడప్పుడు “ఏమి, దేవునికిమాఱుగా మీకులభము గాని నష్టముగాని చేయఁజాలని యితరదైవములనారాధింతురా?

మీరును, మీరారాధించు దైవములును, నీచులే. అయ్యో !
అయిన నింకను మీరు బోధపఱచుకొనలేరా ? ” అనియడుగ,

వారు “మీ రేదైనచేయఁగలిగినచో, వాని నగ్నిలోఁకాల్చి
మీదైవముల రక్షించుకొనుఁడు ” అనిరి.

మేము, “అగ్ని, నీవు చల్లఁబడి ఇబ్రాహీమును రక్షింపుము. ”
అంటిమి.

70. వా రాతనిపైఁ గుట్రఁబన్నిరిగాని, దానివలన వారికి నష్టము
కలిగెను.

అంతట మేమాతనిని, లూట్ను, సర్వమనుష్యులకును ధన్య
వాసమగు భూమికిఁదెచ్చి,

ఆతనికి మఱియొకబహుమానముగా ఇషాకు, యాకూబులనిచ్చి
వారినందఱిని న్యాయవంతులఁగాఁ జేసితిమి.

వారిని మాయాజ్ఞప్రకారము నితరులుసంచరించుట కాదర్శకు
లగునట్లు చేసి, వారిని సత్కర్మానుష్ఠానపరులును, ప్రార్థనానిరతులును,
భితౌదాతలును నగునట్లు చేయ, వారు మమ్మారాధించిరి.

లూటునకు బుద్ధిని, జ్ఞానమును బ్రసాదించి, కల్పషయ్య క్రమగు
నగరవాసులగు దుష్టప్రవర్తనులనుండి రక్షించితిమి.

ఆతఁడు సన్మార్గవర్తియగుటచే వానిని మాదయకుఁ బాత్రు
నిఁజేసితిమి.

అధ్యాయము 6.

పూర్వము నుహు మాకు మొఱివిడ మేమువిని, యాతని,
నతనికుటుంబమును గొప్పయాపదనుండి తప్పించుటను స్మరింపుము.

మానూచన లసత్యములనిపల్కిన జనులపై వానికి సహాయము
చేసితిమి. వారు దుష్టులగుటచే వారిని నీటముంచి చంపితిమి.

కొందఱిగొఱ్ఱై లొకపాలమును పాడుచేసినప్పుడు దావూదు సులైమానులు తగవుతీర్చిరి. వారితీర్పునకు మేముసాక్షులము.

సులైమాను కావిషయమై తెలిపి, యిరువురకును బుద్ధిజ్ఞానములఁ బ్రసాదించితిమి. పర్వతములును, బళ్ళులును, దావూదుతోఁగూడి మమ్ము స్తుతింపఁజేసితిమి. అట్లుచేసినవారము మేమే.

80. మీలో నొకరికొకరు చేసికొను హానినుండి రక్షణనొందుటకై దావూదునకు కవచములఁజేయునేర్పును బ్రసాదించితిమి. కావున మీరు కృతజ్ఞులరై యుండఁరే ?

గట్టిగా వీచు మారుతముపై సులైమాను కధికారమీయ నాతఁడు దానిని మేము ధన్యముచేసిన భూమిపై వచ్చున ట్లాజ్ఞాపించెను. మాకు సర్వవిషయములును,

నీటిలోమునిగి యాతని కనేకవిధముల నుపచారములఁజేయు పిశాచములును నెఱుకయే. మేము వారిపై కన్నువేసియే యుంచితిమి.

అయ్యాయునుగూడ స్మరింపుము. ఆతఁడు తన ప్రభువుతో “నన్ను దోష మంటినది. నీవు కరుణాపరులలో నుత్తముఁడవు” అని మొఱపెట్టె,

మేమువిని, యాతని దుఃఖభారమును తొలఁగించి, యాతని కుటుంబమును, మఱికొందఱిని నాతనికిచ్చి, మాసేవకుల కాతఁ డొక జ్ఞాపకచిహ్నముగాఁ జేసితిమి.

ఇట్లే యిస్కాయేలు, ఇడ్రిసు, జల్కీఫిల్, మొదలగువారు దృఢ భక్తులై యొర్బుగలిగియుండిరి.

వారు సన్మార్గవర్తులుగాన వారిని మేముకరుణించితిమి.

ఇట్లే యూనూ సనువాఁడు కోపముతోఁ బోవుచు నాతనిపై నూకు శక్తిలేదని యనుకొనెనుగాని, చీకటిలో నాతఁడు “నీవుతప్ప

నితరదైవము లేడు. నీవు మహిమవంతుడ వగుచువుగాక ! నేను దుష్టవర్తనుడ" నని మొఱపెట్టెను.

మేమువిని, యతనిని దుఃఖమునుండి విడిపించితిమి విశ్వాస యుతల నిల్లే మేము రక్షింతుము.

ఇట్లే జకరియ్యాయును తనప్రభువుతో "ప్రభువా ! నన్నపుత్రి కుంజేయకుము. అయినను నీకంటెమంచివారసుడు నాకులే" డని మొఱపెట్టె,

90 మేమువిని యాతనికి యహ్యనిచ్చి యీతనిభార్య ప్రజావతి యగునట్లు చేసితిమి. వారును నొకరికంటె నొకరు హెచ్చుగా సత్కర్మల నాచరింపుచు, భయభక్తులతో ముమ్మాశ్రయించి మాయెడల నమ్మిలయిరి.

ఆమెయు కన్యాత్వమునుపాలించి, మాయాత్మను స్వీకరించి. తానును తన పుత్రికను, సర్వభూతములకును, సూచవలెరి.

నిశ్చయముగా నీ యీమతమే సత్యమతము. నేనే నీప్రభువను, కావున నన్ను సేవింపుము.

కాని, యీయుపదేశమునుగూర్చి యనేకవిధములుగా వారర్థముచేసికొని, తెగలు తెగలుగా విడిపోయిరి. వారందఱును మాయెద్దకు రాకతప్పరు.

అధ్యాయము 7

న్యాయమైన పనులజేయుచు విశ్వాసియైనవాని ప్రియత్నములన్నియు, సఫలములుగాకపోవు. వానినన్నిటిని నతనికొఱకు వ్రాసి యుంచెదము.

మేము నాశనముచేసిన నగరములన్నిటిపైనను శాపమున్నది. యాజ్ఞాజ్ఞా, మాజ్ఞాజ్ఞలు దారికల్పించికొని,

ఉన్నతప్రదేశములనుండి, వా రెల్లయెడలను లేచి మాధ్యమ సూచన సత్యమగునంతవఱకును, నగరములు మఱియుద్ధరింపఁబడవు. అప్పు డవిశ్వాసకు లాశ్చర్యరసనిమగ్న నేతులై “అయ్యో, వీరిని గూర్చి యెంత యజాగ్రత్తగా నుంటిమి ! మేము భక్తివిహీనుల” మందురు. ఈ మావాగ్దానము జరిగితిరును.

నిశ్చయముగా మీరును, దేవునిగాక మీరారాధించు నితర దైవములును, నరకాగ్ని కింధనములు కాఁగలరు. మీ రందులోనికి పోకతప్పదు.

వీరే దైవములైనచో నందులోనికిఁబోవఁ బనిలేదే. అయినను వారందులోనే శాశ్వతముగా వసింపఁగలరు.

100 అచట వారు మూల్గుచు త మ్మాశ్వాసించువచనముల నెట్టి వానిని వినఁజాలరు.

కాని, మేము ముచికార్యములఁ జేయ నియమించినవారు దాని నుండి దూరముగ నుండఁగలరు.

దాని శబ్దమును వా రణమూత్రమును వినరు. వారు తమ యాత్మలు కోరినదానియందే చిరకాలము వసింపఁగలరు.

ఆ మహాభయము వారిని కంపింపఁజేయనేరదు. దేవతయు వారిని గలిసికొని “మీ కీయఁదలంచినదిన మిదియే” యనిచెప్పను.

ఆదినమున, వ్రాసినకాగితములను చుట్టఁబెట్టినట్లు స్వర్గమును చుట్టివైతుము. మేము మొదటసృష్టినిజేసినట్లే తిరిగిచేసెదము. ఇది మాకు విధాయకకృత్యమగుటవలన నట్లుచేసియే తీరుదుము.

ఈధర్మము నిచ్చినతరువాత భక్తిగీతములలో “న్యాయవర్తు లగు నాకింకరులు భూమికివారసు” లనివ్రాసితిమి.

నిజముగా దేవునిసేవకులకే కురానునందు బోధయున్నది.

సర్వభూతములకును దయాచిహ్నముగనే నిన్నుఁ బంపితిమిగాని, మఱియొకటికాదు.

“మీదేవుఁ డొకఁడేయని నాకుఁదెలుపఁబడినది. మీ రాలని కథీనులై ముస్లిముల (భక్తుల) గుఱురా?” అనుము.

కాని, వారు వెనుదిరిప్పినచో “మీకందఱికిని నొకేరీతిగ భయనూచన నీచ్చియున్నాను. కాని యాశీక్ష దగ్గఱపడినదో దూరముగనున్నదో నాకుఁదెలియదు.

110. మీరు బిగ్గఱగాననునదియు, రహస్యముగాననునదియు దేవునికిఁ దెలియును.

ఈయాలస్యము మీశోధనకొఱకొ, మీరు మఱికొంతకాలము భోగైకపరాయణులై యుండుటకొ నాకు తెలియదు.

“మీరు సత్యముగ తీర్పుచెప్పుఁ”డని నాప్రభువు పలుకుచున్నాఁడు. మీరు ప్రేలుదానికై సహాయము వేడికొనవలసిన దయానిధియగు దేవుఁ డతఁడే.

సుర-22. యాత్ర.

మదీనా-78 పద్యములు-10 రుక్కులు.

అధ్యాయము-1.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

మక్కావాస్తవ్యులారా! దేవునికి భయపడుఁడు. తుదిగంట యప్పుడు కలుగు భూకంఠము కడుఘోరమైనదికదా!

మీరు దానిని జూచుచినమున, పాలిచ్చుచున్న స్త్రీలు చంటి విడ్డలను వదలిపెట్టగలరు గర్భమును మోయుచున్న స్త్రీలు తమభారమును విడిచిపెట్టగలరు. మనుష్యులు త్రాగియుండకున్నను, త్రాగిన వారివలె కానవత్తురు. ఇదియే దేవుని ఘోరశిక్ష !

అజ్ఞానియై, దేవునిగూర్చి వివాదములుచేయుచు, తిరుగుబాటు చేయు నైతానులనందఱ ననుసరించువాఁ డొకఁడున్నాఁడు.

తన్ను ప్రభువుగాఁ జేకొనినవారి నాతఁడు మోసపుచ్చి యగ్ని జ్వాలలోనికి దీసికొనిపోవునని చెప్పఁబడియే యున్నది.

జనులారా! మీరురక్షణఁగూర్చి సందేహింపవలదు. మాశక్తిఁ బ్రమాణముగా మిమ్ము శోలుత ధూళినుండియు, పిదప అణుజీవుల నుండియు, తరువాత నెత్తురుముద్దలనుండియు, ఆవెనుక రూపముగల ట్టియు లేనట్టియు మాంసఖండంబులనుండియు, మేము మిమ్ము సృజించియున్నాము. గర్భములో నాడుపిండమో మగపిండమో కాలమగు వఱకునుండునట్లు విధించియున్నాము. తరువాత మిమ్ము శిశువులుగాఁ బైటఁజెట్టితిమి. అనంతరము మిమ్ము యశావసులఁజేసితిమి. పిదప మీలోఁగొందఱు మృతినొందుదురు. నుతికొందఱు తమపూర్వజీవితము నంతటిని మఱచిపోవువఱకును, జీవించియుందుగు. భూమియంతయు నెండిపోయి ఫలహీనమగుటను మీరు కనుగొందురు. కాని, మేము దానిపై వర్షము కురియించినంతనే దానియందు చలనముకలిగి పెద్దదియై, యన్నివిధములగు మొలకలును బుట్టుటకు తావగును.

దేవుఁడే సత్యముకావునను, మృతినొందినవారి నుజ్జీవింపఁజేయు వాఁ డాతఁడేకావునను, అతనికే సర్వవస్తువులపైనను శక్తియుండుట చేతను,

నిస్సందేహముగ నాగంట వచ్చితిరునుగావునను, సమాధులలో నుండువారిని దేవుఁడు తిరిగిజీవింప మేల్కొల్పును. కావుననే యిట్లగును.

జ్ఞానముగాని, రక్షణగాని, ప్రకాశవంతమగు గ్రంథముగాని, తనకు లేకున్నను దేవునిగూర్చి వివాదములు చేయువాఁ డొకఁ డున్నాఁడు.

ఇతరులను దేవుని మార్గమునుండి తప్పించుట కారఁడు తిరస్కారభావముతో మఱియుండును. అతని కీలోకమున లజ్జయే ప్రాప్తించును ; రక్షణదినమున నాతని కగ్ని బాధను రుచిచూపెదము.

10. “ఇది నీవు పూర్వము నీచేతులతోఁ జేసినదాని కనుభవము ! దేవుఁడు తన సేవకుల కన్యాయము చేయఁడు”

అధ్యాయము 2.

కొందఱు దేవుని నేదో యొకవిషయములోనే సేవించురు వారిలో నొకనికి మేలుకలిగినచో నావిషయమునే యాశ్రయించు కొనియుండును. కాని, యతనికొక శోధనకలిగినచో అతఁడు తిరిగి యవిశ్వాసములోఁబడి యిహమునకును బరమునకునుగూడఁ జెడును. ఇదియే స్పష్టమైననాశనము !

తనకుఁ గీడుగాని, మేలుగాని, చేయలేనిదాని నాతఁడు దేవునితో సమానమని సేవించుచుండును. ఇదియే చాల తప్పు.

అతఁడు తనకు కీడుచేయువానినే పిలుచునుగాని, మేలుచేయు వాని నావాహనచేయఁడు. నిశ్చయముగా ఆ ప్రభువును, సేవకుఁడును, దుష్టులేకదా !

కాని, దేవుఁడు తన్నునమ్మి, క్రమవర్తనులైనవారిని తరంగిణులు ప్రవహించు నుద్యానవనములలోనికిఁ దెచ్చును. దేవుఁడు తన యిచ్చ వచ్చినదానిని జేయఁగలఁడు.

దేవుఁడు తన ప్రవక్త కిహమునను బరముననుగూడ సహాయ పడఁడని తలంచువాఁ డొకత్రాటిని పట్టుకొని తన్నుఁదాఁ జంపుకొను

వానివలె పైకెత్తి, దానిని గోసివేయనిమ్ము; తాను కోపించినదాని నేమైనఁ జేయఁగలఁడేమో యాతనికి గనఁబడఁగలను.

దేవుఁడు తనయిచ్చవచ్చినవారినే రక్షించును గావున మేమీ కురానులోనిపద్యములను స్పష్టములగు సూచనలతోఁ బంపుచుండును.

విశ్వాసులు, యహూదీలు, సబావారు, సస్రానీలు, మాజియ నులు, దేవునితో నిలిచి దైవములఁ జేర్చువారు, రక్షణదినమున దేవుఁడు వీరివివాదములఁ దీర్చును. దేవుఁడు సర్వసాక్షి !

స్వర్గమర్త్యములయందున్నదంతయు దేవునారాధించుచుండుట నీకుకనఁబడదా? సూర్యుఁడు, చంద్రుఁడు, నక్షత్రములు, పర్వతములు, వృక్షములు, జంతువులు, చాలమంది మనుష్యులు, నీరందఱు నారాధించుచునేయున్నారే? కాని చాలమందికి శిక్షయే ప్రాప్తమగును.

దేవుఁ డవమానించినవారి నెవ్వరును గౌరవింపరు. దేవుఁడు తనకిష్టమైనదానిని చేయును.

20. విశ్వాసులు: నవిశ్వాసులునగు వీరు, తమప్రభునిగూర్చి వివాదములు సల్పెదరు. కాని, యవిశ్వాసులగువారి కగ్నితో వస్త్రములు కూర్పఁబడును. వారి శిరములపై సలసల మఱుగుచున్న సీళ్ళు పోయఁ బడును.

వారిప్రేగులలోను చర్మములలోను నున్నదంతయు వా రరిగించుకొందురు. వారి కినుపదుడై సిద్ధముగానున్నవి.

మిక్కిలి బాధచే వా రెన్నిసారులు పైకిరాఁదలంచినను తిరిగి వారినందులోనికి త్రోసివైచెదరు. వారన్ని బాధ సనుభవించుదురు.

అధ్యాయము 3.

కాని, విశ్వసించి క్రమవర్తనులైన వారిని దేవుఁడు తరంగిణులు ప్రవహించు నుద్యానవనములలోనికిఁ దెచ్చును. అచట వారికి బంగారు

కడియములును ముత్యాలసరములును నాభరణములును, పట్టు బట్టలును లభించును. వారు శ్రేష్ఠమగు వాక్యములనువిని, శ్రేష్ఠమగు మార్గమును బట్టుటచేతనే యీలాభము కలిగినది.

కాని, విశ్వసింపక దేవునిమార్గమునుండియు, మనుష్యుల కొరకేర్పడిచిన మసీదునుండియు, (దీని నందువసించు వారికిని పైవారికిఁగూడ నేర్పడిచితిమి) పరులను తప్పించి తీసికొనిపోవువారికిని, దానిని భక్తహీనులై యపవిత్రము చేయ నెంచువారికిని ఘోరశిక్షను రుచిచూపెదము.

అధ్యాయము 4.

మే మాపవిత్రగృహ ముండు స్థలమును ఇబ్రాహీమునకుఁజూపి “పూజలో నాతో నితరులఁ జేర్చకుము. నాగృహముచుట్టును బ్రదక్షిణము చేయువారికొరకను, నిలుచుండియో, వంగియుండియో పూజ చేయువారికొరకను, దానిని శుభ్రపఱిచియుండుము” అని మేము చెప్పియుంటిమి. దానిని స్మరించుకొనుము.

జనులకు “యాత్ర” విధివిహితమని ప్రకటింపుము. వారు పాదచారులుగనో, వడిగల యెంటెలపైననో కొండకనుమలలోనుండి నీయొద్దకు రమ్మనుము.

అప్పుడు వారు దానిలాభములను తామే చూచికొనఁగలరు. విధివిహితములగు దినములందును, దేవుఁడు తమ కాహారముగానిచ్చిన జంతువులఁ జంపునప్పుడును, వారు దేవుని నామస్మరణము చేయఁగలరు. ఆ చంపఁబడిన జంతువులను మీరును భక్షింపుడు; విర్భాగ్యులకును పేదవారికి నిడుడు.

పిదప వారు దీక్షలోనున్నప్పు డుపేక్షించిన తమ దేహములను శుభ్రముచేసికొని, తమ ముక్కులను చెల్లించి, యాపురాతనగృహము చుట్టును ప్రదక్షిణము సలుపవలయును.

30 దీనినిచేయుడు. దేవుని పవిత్రశాసనములను మన్నించువాడు దేవుని యనుగ్రహమునకుఁ బాత్రుఁడగును. ఇంతకుఁబూర్వము నీకుఁ జెప్పినదితప్ప, పశువులమాంసము నీవు భజింపవచ్చును. కావున విగ్రహములను నపవిత్రపస్త్రుల చెంతకుఁ బోకుడు. అసత్యవచనములవిడిచి పెట్టుడు.

దేవునియెడ స్థిరభక్తిగలిగి యతనితో నితరదైవములఁ జేర్చుకుడు. దేవునితో నితరదైవములఁజేర్చుట, పైనుండిపడినదానిని పక్షులెత్తుకొనిపోవుటయో, గాలి నెత్తుకొని దూరముగ విడిచిపెట్టుటయో వలె నుండును.

దీనిని చేయుడు. దేవునిఁగూర్చిన పూజలను చేయువారిపూజ హృదయపూర్వకమగుభక్తివలనఁ గలుగును.

పశువులను జంపువఱకును మీరు వాని సనుభవింపవచ్చును. వానిని పురాతన గృహమునొద్దనే బలి యియవలయును.

అధ్యాయము-5

మేము వారివారికిచ్చియున్న జాతువులను చంపునపుడు చేయవలసిన కొన్నికర్మల నేర్పఱచియున్నాము. ఏకేశ్వరుఁడే మీదేవుడు. కావున మీరాతనికి వశులరుకండు. నమ్రులయినవారికిని,

దేవుని నామోచ్చారణమువలన హృదయములం గగుర్పాటు నొందువారికిని, తమ కేదిసంభవించినను స్థిరులైనిలిచి పార్థివమునలిపి, మే మనుగ్రహించినదానిలోనే భిక్షము పెట్టువారికిని, సువార్తను బ్రకటింపుము.

.దేవునికి బలియిచ్చుటకు మీ కొంటల నిచ్చితిమి. వానివలన మీకుఁ జాల మేలుకలుగుచున్నది. కావున వానిని జంపక పూర్వము వానినన్నిటిని వరుసగనిలిపి వానిపై దేవుని నామమును స్మరింపుడు.

అవిప్రక్కలపై యొరిగి పడియున్నప్పుడు, వానిమాంసమును తిని, యడిగినవానికిని, అడుగక తృప్తినొందియున్నవానికిని నిండు. మీరు కృతజ్ఞులై యుండుటకు వానిని మీఁకిల్లు వశములుగ చేసితిమి.

వానిమాంసముగాని, రక్తముగాని యెంతమాత్రమును దేవునిఁ జేరదు; మీఁదక్తియే యాతనిఁజేరును. దేవుఁడు మీఁకొసగిన రక్షణకై యాతని మహిమోన్నతుని జేయుటకే యాతఁడు వానిని మీఁకు వశములు చేసియున్నాఁడు. ఇదిగాక సత్కార్యములు చేసినవారికి

విశ్వాసులనుండి దేవుఁడు కీడును తొలగించునని చాటుము. దేవుని కసత్యవాదులును, భక్తిహీనులును నిష్ఠులుగారు.

అధ్యాయము రి.

నార్జన్యములకు పాలై, యాయుధముల గ్రహించి, 'మాప్రభువు దేవుఁడే' యని పల్కినందుకు తమగృహములనుండి తరుముబడిన వారికి యుద్ధముచేయ సనుజ్ఞ యియఁబడినది. దేవుఁడు వారికి సహాయ పడఁగలఁడు.

40) దేవుఁడు కొందఱిని మఱికొందఱిచే తరిమివేసియుండనియెడల, మతములును, దేవాలయములును, సభాభవనములును, మసీదులును, నన్నియు నాశనముచేయఁబడియుండును. దేవునికి సహాయముచేయు వానికి దేవుఁడు సహాయముచేయును. దేవుఁడు బలవంతుఁడు, శక్తిమంతుఁడు! వారి నీభూమిపై నెలకొల్పినచో, ప్రార్థనలఁ దప్పక, విధి విహితమగు భిక్షముఁబెట్టి, క్రమవర్తనము విధించి, దుష్టవర్తనమును నిషేధితురు. వస్తువులన్నియుఁ దుద కేమగునో దేవునికి తెలియును.

మీరు నీకు కృత్రిమత్వము నారోపింతురేమో? మీరికి పూర్వ మప్పుడే, నుహు, ఆదు, సమూదు,

ఇబ్రాహీము, లూటు, వీరిప్రజలును, మిదియానువాసులును, తమప్రవక్తలు కృత్రిములనియే యన్నారు.

మూసాకుఁగూడ కృత్రిమత్వమును వా రంటఁగట్టిరి! అవిశ్వాసులను జాలకాలము సహించియుంటిని. ఇఁక వారిని పట్టుకొనుము. నేనుచేసినమార్పు చాలగొప్పది!

దైవదూషకములైన యెన్నోపురములలోని యిండ్లను పడఁద్రోసి మేము నాశనముచేసియుంటిమి! నూతులును, గొప్పకోటలును పాడుపడిపోయినవి!

వారు దేశములో సంచారముచేయలేదా! బోధపఱచుకొనుటకు వారికి హృదయములులేవా? వినుటకు చెవులులేవా? నీనిని చూడకుండ నుండుటకు వారికన్నులకు గ్రుడ్డిలేదు. వారి హృదయములే గ్రుడ్డివైయుండెను!

రాబోవుశిక్ష యేదో శీఘ్రముగ రానిమ్మని వారందురు. కాని, దేవుఁడు తాను భయపెట్టినదానిని చేసియేతీరును. మీలెక్క ప్రకారము వేయిసంవత్సరములు దేవుని కొకదినముకదా?

ఎన్నోనగరములు దుష్టములైనను చిరకాలము సహించియుంటిని. కాని తుదకు వానిని పట్టుకొని శిక్షించితిని. అందఱును నా యొద్దకే చేరఁగలరు.

అధ్యాయము 7.

జనులారా! 'నేను కేవలము భయనూచన నిచ్చువాఁడనే.

50 విశ్వసించి, క్రమవర్తనులగు వారికి క్షమాపణయు, గౌరవజీవనమును గలుగును.

కాని, మానూచనలను నిరాకరించువారు నరకవాసులు కాఁగలరు" అనుము.

పూర్వము మేముపంపిన ప్రవక్తల కోరికలలో నెల్ల నైతాను చొరఁబడి యొకతప్పు టుద్దేశమాను గలిగింప నెంచెను. కాన, దేవుఁడు

నైతాను ప్రేరేపించినదాని నడచివైచెను. దేవుడు జ్ఞాని, బుద్ధుడు. కావున తన తెలివిమల నాతఁ డిట్లే తెలియఁజేయుచుండును

కఠినహృదయులను, హృదయరోగపీడితులను, శోధించుటకే నైతా నిట్టికోర్కెలను పుట్టించుచుండును. మఱులు సత్యమునుండి విడఁబడి చాలదూరము పోయియున్నారగుదా !

‘జ్ఞానము’ ప్రసాదించఁబడినవారు ‘కురానే’ దేవునినుండి వచ్చిన సత్యమని గ్రహించి, దానిని నమ్మి, వారిహృదయములు దానికి సమ్మతించుటకే దేవుఁ డిట్లు చేయును. నమ్మనవారిని తిన్ననిత్రోవను నడిపింపఁ గలవాఁడు దేవుఁడేకదా.

ఆగంట యకస్మాత్తుగా వారికాసన్న మగునంతవఱకునో, నిర్మూలనదినమున వారిపై శిక్షపడువఱకునో భక్తిహీనులు దానిని గూర్చి సందేహములను విడిచిపెట్టరు.

ఆదినమున రాజ్యము దేవునిదై యుండును. వారివినాదముల నాతఁడేతిర్చును. విశ్వసించి క్రమవర్తనలైనవా రాదినమున నందనో ద్యానవనములలో వసించురు.

కాని, భక్తిహీనులై, మానూచన లసత్యములనువారో-వీరికి లజ్జాకరమగు శిక్షకలుగును !

అధ్యాయము 8.

దేవునివిషయమై తమదేశమునువిడిచి, తరువాత చంపఁబడినను, చచ్చినను, వారికి దేవుడు మంచినభారములఁ గూర్చియుంచును. జీవనోపాధి కల్పించువారిలో దేవుఁడేకదా శ్రేష్ఠుఁడు !

దేవుడు వారి నందు సుఖప్రవేశముచేయించును. దేవుఁడే సరిగ తెలిసికొనువాఁడు. దాక్షిణ్యమూర్తి

80. అదియట్లేయగును. తనకుఁ గలిగిననష్టమునకుఁగాను న్యాయముగ రియైన పరిహారముఁ బుచ్చికొనినవారికి తిరిగి హానికలిగినచో, దేవుఁ

దాతనికి తప్పక సహాయముచేయును. దేవుడు మిక్కిలి దయాళుడు, కరుణాళుడు.

అదియట్లేయగును. దేవుడు రాత్రిని పగటియందును, పగటిని రాత్రియందును, సంక్రమింపజేయును; దేవుడు వినుచున్నాడు, చూచుచున్నాడు.

అదియట్లేయగును; దేవుడేసత్యమూర్తి! అతనినిగాక వారా వాహనజేయునదంతయు వ్యర్థము. దేవుడున్నతుడు, బలవంతుడు!

దేవుడు స్వర్గమునుండి వర్షముఁ బంపిన మటుసటిదినమే భూమి పచ్చికతోఁ గప్పుబడియుండుటను నీవుచూడవా? దేవుడు దయాళుడు, సర్వజ్ఞుడు!

స్వర్గము ర్త్యములయందున్నదంతయు నాతనిదే. దేవుడేకదా భాగ్యవంతుడును, ప్రవసియుండును.

అధ్యాయము 9.

భూమిలోనున్నదంతయును, సముద్రముపై నతనియాజ్ఞప్రకారమునడచు నావలను, నాతడు మీకు వశముచేసియుండుట మీకు గనబడదా? తన యనుజ్ఞ లేనిదే భూమిపైఁ బడికుండ నాకాశమునాపియున్నాడు దేవుడు నిశ్చయముగా మనుష్యులయెడ దయాదాక్షిణ్య మూర్తియై యున్నాడు.

మీకు జీవనమునొసగి, పిదప మిమ్ముఁజంపి, తిరిగి జీవింపఁ జేయువాఁడతడే. అయినను సత్యముగా మనుష్యుడు కృతఘ్నుడై యున్నాడు.

అన్నిజాతులవారికిని కొన్నికొన్ని విధుల నేర్పఱిచి యున్నాము. కావున, వారు నీతో నీవిషయమైవివాదము చేయనీయకుము. నీవుసరియగు మార్గమున నున్నావు. వారిని దేవునియొద్దకు రమ్మని యాజ్ఞాపింపుము.

కాని, వారు నీతో వాదమునకు దిగినచో “మీరుచేయునది దేవునికెఱుక ! రక్షణదినమున దేవుడు మీమీవివాదములను దీర్చు గలడు.

70. స్వర్గమర్త్యములయందున్నదంతయు దేవుని కెఱుకయే యని నీకు తెలియదా ?

ఇది నిశ్చయముగా “గ్రంథము”లో వ్రాయబడియే యున్నది. ఇది సత్యముగా దేవునికి సులభము.

దేవుడు తమకెట్టి యనుమతి నీయనట్టియు, తమకే తెలియ నట్టియు వస్తువును వారు దేవునిప్రక్క పూజింతురు. కాని, యీతప్పు చేసినవారికి సహాయకుఁ డుండఁ బోడు.

మా స్పష్టసూచనలు వారికి తెలుపబడుచుండఁగా నా యని శ్వాసులచూపులలో నీకు తిరస్కారము కాన్పించుచుండును. ఆసూచనలను తెలుపుచున్నవారిపై నొక్కసారిగాఁబడుమమా యని వారుంకించుచుండురు. ‘ఇంతకంటె చెడుగయినదానిని తెలుపుమందురా? విశ్వసింపనివారికి దేవుడు విధించినశిక్షయే యాయుగ్ని ! అందులోనికి దారి దుర్గమముగానుండును.

అధ్యాయము 10.

జనులారా ! మీకొక భావగర్భితమగు కథ తెలుపబడినది. కావున దానిని వినుటకుఁ జెవియొగ్గుడు. దేవునిగాక వా రారాధించు నితర దైవములందఱును గూడియు నొక యీగనయినను జంపఁజాలరు. ఆయీగ వారినుండి దేనినైన నెత్తికొనిపోయినచో దానినుండి వారు తిరిగి తీసికొనఁజాలరు ! అడుగుకొనువాడును, అడుగఁబడువాడును గూడ బలహీనులే !” అనుము.

వారు దేవునిగూర్చి సరిగాఁ దెలిసికొనలేదు. దేవుడు నిశ్చయముగా బలవంతుడు ! శక్తిమంతుడు !

దేవతలనుండియు, మనుష్యులనుండియు, దేవుడు దూతల నెంచుకొనుచుండును. దేవుడు, వినుచుఁ జూచుచు నున్నాఁడుగదా!

వారికి ముందట నేమున్నదో, వెనుక నేమున్నదో యతనికిఁ దెలియును. దేవునియొద్దకే సకలవస్తువులును తిరిగిచేరును.

విశ్వాసులారా! మీప్రభువునకు నమస్కరింపుడు. సాష్టాంగ పడుడు. అతనిఁ బూజింపుడు. మీశ్రేయస్సుకొఱకు క్రమవర్తనులరు కండు!

మీరు దేవునివిషయమై యెట్లు పాటుపడవలయునో యట్లు ధైర్యముతోఁ బోరాడుడు. అతఁడు మి మ్మెంచికొనినాడు. మీతండ్రి యగు నిబ్రాహీముమతమునే యాతఁడు మి మ్మనుసరింపుడ నెనుగాని, యామతమునందు మీకుఁ గష్టమును గూర్చియుండలేదు. మీ కాతఁడు 'ముస్లిముల' (దృఢభక్తుల) ను నామమును ఇంతకుఁబూర్వ మీగ్రంథములో నొసగియున్నాడు. ప్రవక్తలు మీకు సాక్షులుగను, తక్కిన మనుష్యులకు మీరు సాక్షులుగను నుండుటకే మీ కాతఁ డీదృఢభక్తి నొసగియున్నాడు. కావున ప్రార్థనలుసలుపుచు విధివిహితమగు భిక్షమును చెల్లించి దేవుని గట్టిగ నంటిపెట్టుకొని యుండుడు. అతఁడు మీకధినాథుడు! మంచిప్రభువు, మంచిసహాయకుడు.

కాండము. 18

సుర 23-విశ్వాసకులు.

మక్కా-118 పద్యములు-6 రుక్కులు.

అధ్యాయము 1.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేరే

ప్రార్థనయందు దీనులై,

వృథాలాపముల దూరముగనుంచి,

భిక్షుల నొసగుచు,

తమ కుడిచేతులతో సంపాదించిన బానిసలయందును, దమ భార్యలయందును దప్ప నితరులయందును,

తమకామమును నిగ్రహించువారై (పైవారిని కామించువారికి నింద లేదు.

ఇంతకు మించినయెడల నతిక్రమణదోషము కలుగును)

తమయందుంచిన సమ్మకములను, నొడంబడికలను, బాలించు వారై,

ప్రార్థనలను దప్పకయుండు,

విశ్వాసకులు నుఖులై,

10 స్వర్గమునందు చిరవాసము చేయుచు,

దానిని వారసత్వముపై ననుభవింపగలరు.

మనుష్యుని మేత్తని బంకమట్టితో జేసి,

మిలమిలలాడు మెత్తనిపురుగుగు నాతని సురక్షితస్థలమం దుంచి,
ఆపురుగును నెత్తుముద్దఁజేసి, యానెత్తురుముద్దను మాంసపు
ముక్కఁజేసి, యామాంసపుముక్క నెముకలుగాఁజేసి, యాయెముకలపై
మాంసముఁగప్పి, మనుష్యునికి కేవలము మాటురూపు ఘటిల్లునట్లు
చేసితిమి. మిక్కిలి నేర్పరియగు సృష్టికర్త, దేవుడు ధన్యుడగుఁగాక!

అటుపిమ్మట మీరు తప్పక మృతినొందుదురు.

తరువాతఁ బ్రళయదినమంగు మీరు తప్పక మేల్కొలుపఁ
బడుదురు.

మీపై నేడు స్వర్గములను నిర్మించితిమి. సృష్టినిగూర్చి మే
మజాగ్రతగా నుండము.

స్వర్గమునుండి కావలసినంత వర్షమునుబరిచి యది భూమిపై
నిలువయుండునట్లు చేసి, దానిని తీసివేయుచుందుము.

దానిమూలయున ఖిహార ద్రాక్షవనములు పెఱుగునట్లుచేసి,
వానిఫలములు మీ రారగించునట్లు చేతుము.

20 స్త్రీనైశ్చరముపై నూనెయుఁ బానీయమును రసమును గలుగు
వృక్షమును మేము పుట్టెను.

పశువులనుండి కూడ మీరు నేర్చికొనవచ్చును. వానియుదరము
లోనిది మీరుత్రాగి, వానినుండి యనేకలాభములఁబొంది, వానినే
యాహారముగాఁ జేసికొందురు.

అవియును, నావలును మీకు వాహనములగును.

• అధ్యాయము 2.

ఇంతకుఁబూర్వము నుహును వారీప్రజలయొద్దకంప నాతఁడు
“నాప్రజలారా! దేవుని నేమిపుడు. అతఁడు తప్ప మీకు మఱియొక
దేవుడు లేడు. కావున నాతనికి మీరు భయపడరా? ” అనఁగా,

వారిలో నవిశ్వాసకులగు నాయకులు “ఏడును మీవంటి మనుష్యుడే. ఇతడు మీకంటే నధికుఁ డనిపించుకొన నెంచుచున్నాఁడు. దేవుఁ డెవ్వనినైన దూతఁగా బంపవలెనన్న దేవతల నే పంపియుండును. మీపూర్వులెవ్వరు నిట్టివాఁడు వచ్చునని యెన్నడును చెప్పియుండలేదు.

ఇతఁడు పిశాచగ్రస్తుఁడు. కావునఁ గొంతకాలమితనిఁ బఠ్య జంపుడు” అనిరి.

ఆతఁడు “ప్రభువా! నాకు ఏరారోపించిన యన్యతదోషమును బాపు ” మని నేడికొనెను

కావున మేమూతనితో “మేము విధించిన ప్రకారము మా సమక్షమున నే యొక నావను నిర్మించి, మాశిక్ష రానున్నప్పుడు, భూమి యుపరిభాగ ముడుకెత్తునప్పుడు, దానిలోనికి, పూర్వమే శిక్ష విధింపఁ బడినవారినిఁగాక యితరులలో జాతికొక పురుషుని, స్త్రీని నీకుటుంబ ముతో దీసికొని పొమ్ము. గుఱ్ఱులను రక్షింపుమని నాతోబల్కఁ బోకుము. వారిని నీటియందు ముంచి చంపెదను.

నీవును నీయనుచరులును నావలోనికెక్కి “దుష్టులనుండి మమ్మురక్షించిన దేవునికి జయమగుఁగాక?

ప్రభువా? మమ్ము సురక్షితముగా నీ నావనుండి దిగునట్లు చేయుము. నీవే మమ్ము దరిఁజేర్చ సమర్థుడవు ” అరుమని పలికితిమి.

30 ఇవియన్నియు నిశ్చయముగా నూచనలే. నిజముగా మనుష్యు నిట్లు శోధించుచు నే యుందుము.

పిదప నాతనివెనుక మఱికొన్ని తరముల వారిని వెలయించి,

వారినుండియే యొక ప్రవక్తను బంప నాతఁడు, “మీరు దేవునారాధిపుఁడు ఆతఁడుతప్ప నింకొక దైవములేఁడు. మీరాతనికి భయపడరా? ” యన,

అథాయము 3.

వారిలో నమ్మనివారును, రాజోపుజన్మమున మాయొద్దకు వచ్చు టసత్యమనువారును, ప్రస్తుతజన్మమున మాయొద్దనుండి యనేక బహుమానములు నొందినవారును నగు నాయకులు “ఏడును మీ వంటి యొక మనుష్యుడు. ఈతఁడు మీరుతినుదానినే తినును. మీరు త్రాగినదానినే త్రాగును.

మీవంటి నరునే మీరును ననుసరింతురేని మీకు ముందుగతు లుండఁజోవు.

ఏమి! చచ్చి, బుగ్గియు నెమ్ములు నైనపిదప మీరు తిరిగి బ్రతికెదరని యీతఁడు పల్కుచున్నాడా?

అతని భవిష్యత్సూచనల దూరముగ నుంచుడు.

ప్రస్తుత జన్మకంటె వేఱుజన్మము లేదు. మనము జీవించి యున్నాము. ఇక చచ్చిపోవుదుము. అంతేకాని, తిరిగి లేచుట యసం గతము.

“ఏ డెవ్వఁడో దేవుని కన్పతత్వ మారోపించుచున్నాడు. మే మాతనిని నమ్ము” అనిరి.

అతఁడు “ప్రభువా! నాకన్పతత్వదోష మారోపించు వీరినుండి నన్ను రక్షింపు” మన,

40 దేవుడు “నీవు తొందరపడవలదు. కొలదికాలములోనే వారు పశ్చాత్తపులు కాఁగల” రనెను.

అప్పుడు న్యాయమగు శిక్ష వారిపై నాకస్మికముగాఁబడి ప్రవాహముచేఁ గొట్టుకొనిపోవు నాకులవలె వారినెగురఁ గొట్టెను. దుష్టు లిట్లే యంతరింతురుగాక!

వారితరువార నితరతరములవారిని లేవనెత్తితిమి.

ఏ ప్రజలైనను తమ కాలము వచ్చువఱకును నోర్చియుండ వలసినదే.

అప్పుడు మేమొకరి వెంబడి నొకరుగా ప్రవక్తలను బంపితిమి. వారి కాప్రవక్త కనబడినప్పుడెల్లను నాతనిసంతోషవాదిగాఁ బరిగణించిరి. ఇట్లొకరిపిదప మఱికొందఱి నట్లే సృజించుచు, నాకథను మోచుకొనుచు వచ్చునట్లుఁ జేసితిమి. నమ్మనివారు నశింతురుగాక!

పిదప ఫికాను నొద్దకును, నాతని సామంత రాజపుత్రుల యొద్దకును,

మాశక్తితోడను, స్వప్వసూచనలతోడను, మూసాను, ఆతని సోదరుడగు హూనానును బంపితిమి. కాని, వారు గర్విష్టులై యతి చరించి,

“వారిప్రజలు మాకు బానిసలు. వారిద్దఱును మావంటి నరులే. అట్టివారినా మేము నమ్మవలయు ?” ననుచు,

వారిని మిథ్యాపురుషులుగఁ బరిగణించిరి. కావుననే వారు నాశనముఁజెందినవారిలోఁ జేరిరి.

పిదప నిసా)యేలుల రక్షణార్థము మూసాకు మాగ్రింథము ననుగ్రహించితిమి.

50 మరియుమ్మ పుత్తుని, నాతని జననిని, సూచనగా నియోగించి తిమి. వారికి శాంతమును, జలధారాపూర్ణమునునగు నొక యుచ్చ స్థానమున వాని మేర్పఱచితిమి.

అధ్యాయము 4.

“ప్రవక్తలారా! మంచి వస్తువులను తినుఁడు. క్రమమగు దానిని చేయుఁడు. మీరు చేయుదానిని నేనుచూచుచున్నాను.

నిశ్చయముగ మీమతమే మతము. నేను మీప్రభువను. కావున నాకు భయపడు”డంటిమి,

కాని, మనుష్యులు తమకు దొరకిన దాని విషయమై వివిధాభి ప్రాయములం బడి కక్షల నేర్పఱచికొని, యెవరి యభిప్రాయము వారి కానందముగాఁ బ్రవర్తించిరి.

కావున కొలఁదికాలమునఱకును, వారి నాతప్పుత్రోవయందే యుండనిమ్ము.

ఏమీ, వారికి మేము సంతానరూపమునను, ధనరూపమునను, హెచ్చుగాఁ బ్రసాదించునది వారిమేలుకొఱకే యను కొందురు కాఁబోలు ! వారికి దానికిటుకు తెలియదు.

కాని, ప్రభువునకు భయపడువారును,
ప్రభువు నూచనలను నమ్మువారును,
తమ ప్రభునిదప్ప నితరులను జేరనివారును,

60 తమ ప్రభువునొద్దకు తిరిగి పోవలయుఁగదా యని భయకంపి తులై హృదయపూర్వకముగా దానముచేయువారును,

మేలు నాసించి దానిని మున్నుండుగా సంపాదితురు.

ఏయాత్మమీఁదనైనను, శక్తికిమించిన భారమువేయము.

మాయొద్ద సత్యగ్రంథ మొకటియున్నది. వారి కెట్టి యన్యాయ మును జరుగదు.

కాని, యాగ్రంథమును గూర్చి వారిహృదయము లన్యథా తలంచుచున్నవి. వారికృత్యములన్నియు, ముస్లిముల (భక్తుల) కుదిత ములుకానివై యున్నవి.

వారిలో ధనవంతులకు శిక్షకలుగువఱకును, వారాపనులం జేయుచు, నప్పుడు సహాయముకొఱకు మొఱపెట్టుదురు.

“ఈదినమున మేము మీకు సహాయము చేయము. కావున మీరు మమ్ము నేడు పిలువఁబనిలేదు.

ఇంతకుపూర్వ మెంతోకాలముక్రిందట మీకోసూచనలఁ జూపి తిమిగాని, మీరు లక్ష్యపెట్టలేదు.

మీరు గర్వితులరై రాత్రిపూట వాదములం జెంచికొంటిరి. ”

వారి తాతముత్రాతలకు మేము పలుకని పలుకులను, వారు వినియు లక్ష్యపెట్టరే?

తమ ప్రవక్తను గుర్తింపరే?వానిని తిరస్కరించెదరే!

70 “అతనిలో పిశాచమున్నదని నారందురా ? ” కాదు. అతఁడు సత్యవార్తతో వారియొద్దకు వచ్చినాడు. కాని, సత్యమనిన వారిలోఁ జాలమందికిఁ గిట్టదు.

వారికోరికలలోనే సత్యమున్నయెడల నింతకుఁబూర్వమే స్వర్గ మర్హములను, నందుండు సర్వమును నాశనమొందియే యుండును. కాని, వారికి భయసూచనను దెచ్చితిని. వారు దానిదరికిఁ బోరు.

వానినుండి లాభము నడుగుచున్నావా? నీప్రభు విచ్చులాభమే శ్రేష్ఠమైనది. అతఁడు నీకు కావలసిన దంతయు బాగుగ నమర్పఁ గలఁడు.

నీవు వారిని క్రమమార్గమునఁ బొమ్మని యాజ్ఞాపింతువు.

కాని, తిరిగి జీవింపఁగలమని నమ్మనివా రామార్గము నతిక్రమింతురు.

వారిపై దయగలిగి వారికష్టములను మేము హరించినచో, వారు తమ దౌష్ట్యమును వదలక యున్నట్లుతలై తిరిగియుందురు.

పూర్వము వారిని శిక్షించితిమి గాని, వారు ప్రభువుముందర నమ్రులగుటగాని, దీనులగుటగాని, చేయలేదు.

మేమును వారిని ఘోరశిక్షాద్వారమును తెఱచినంతనే నిస్సృహులగుదురు.

అధ్యాయము 5.

అతఁడేకదా వినుటకును చూచుటకును శక్తియు, నొక హృదయమును నొసగియున్నాఁడు. అయినను మీలో నెంతమంది యాతనికి కృతజ్ఞులరైయున్నారు?

మిమ్ముల నీ భూమిపై జన్మింపజేసినవాఁడతఁడే. అతనియొద్దకు మీరందఱును తుదకు చేరుదురు.

పుట్టించినవాఁడును, గిట్టించువాఁడును నాతఁడే. ఆతనివలననే రాత్రింబవళ్ళు క్రమముతప్పక ఖాటుచున్నవి. మీరు బోధపఱచుకొనరేల?

వారు పూర్వకాలపువారివలె,

“ఏమి, మేమువచ్చి మన్నును నెముకలును నైనపిదప మాకు తిరిగి ప్రాణములువచ్చునా?

మాకును మాతాతముత్తైతలకును నిల్లే చెప్పియున్నారు. కాని, యిది యంతయు తాతలనాటి ప్రాతకథయేకాని యొండు గా” దందురు.

“మీకు తెలిసినచో నీభూమియు నందుండు సర్వమును నెవరిదో తెలుపు” డని వారిని నీవడిగినచో

వారు ‘దేవుని’ దందురు. అయిన, మీరు యోచింపరా?

“ఏడుస్వర్గములందును, సింహాసనమునందును నధిష్ఠించి, ప్రభావంతుడై యుండువాఁడెవ్వఁడు” అని మీరడుగ,

వారు “దేవుడే” యందురు. అయిన నాతనికి భయపడరా?

“మీకు తెలిసినచో సర్వవస్తువులపై నధికారము గలవాఁడును, రక్షణనిచ్చి రక్షణను గొనువాఁడును, నెవ్వఁడని యడుగ,

వారు ‘దేవుడే’ యందురు. అయిన మీరు నివ్వెఱపడి నిలిచి యుందురేల?

90. మేము వారికి సత్యముఁ దెచ్చియున్నాము. కాని, వారు కేవల మన్యతవాదులు.

దేవునికి సంతానములేదు. అతఁడుతప్ప మఱియొకదేవుఁడు లేడు; అట్లయినచో, నేదేవుఁడు సృజించుకొనినదాని నాదేవుఁడే యై త్రికొనిపోయి యొకదేవునిపై మఱియొకదేవుఁ డధికారము నేర్పఱుచు కొనియుండును. ఇట్టి యపవాదము లాతనిమహిమనుండి దూర ముగా వెడలునుగాక !

దృష్టాదృష్టములన్నియు నాతనికెఱుక. ఆతనితో సరిచేసినదైవము లందఱికంటె సత్యదేవుఁ డత్యుచ్చస్థానము నలంకరించుఁగాక !

అధ్యాయము-6.

“ప్రభువా ! వారికి నీవు భయపెట్టిన శిక్షను, నాకుచూపఁ దలచినచో, దైవరహితులగు వారితో నన్నుఁజేర్చకుము.” అనెను.

నిజముగా వారికి మేము భయపెట్టినశిక్షను నీకుఁజూపుటకు, సమర్థులమే.

కావున, మంచికర్మలఁజేసి, దాష్ట్యమును పాఱుద్రోలుము. వారు నీపై నేమియపవాదము లాడుకొనుచున్నారో మాకు బాగుగఁ దెలియును.

“ప్రభువా ! పిశాచముల దురాలోచనలకు పాలుగాకుండుటకై నిన్నాశ్రయించుచున్నాను.

ప్రభువా ! వారు నాకు కీడుచేయకుండుటకై నీశరణుజొచ్చు చున్నాను” అనుము.

మరణ మాసన్నమైనప్పుడు దుష్టుఁడు “ప్రభువా ! తిరిగి నా లోకమునకు నన్ను బంపుము.

110. నేను సత్కార్యానుష్ఠానపరుఁడనై పూర్వపాపములఁ చొలఁ

గించికో నెదను” అనును. “అట్లెన్నడును జరుగఁబోదు” ఇవియే మూలఁడుపల్కు పల్కులు. కాని, వారు తిరిగి ప్రళయదినమున లేచు వఱకును, వారినెనుక పెద్దగోడ పెట్టఁబడియుండును.

బూరాపై నాదినమున మ్రోత వినఁబడినంతనే సంబంధబాంధవ్యములన్నియు నెగిరిపోవును. వారొండొరుల సహాయమును గోరు కొనఁజాలరు.

ఎవరి త్రాసులు బరువులెక్కువో వారు ధన్యులు,

ఎవరిత్రాసులు చులుకనగువో వారే తమయాత్మలను గోల్పోయి నరకమునఁ జిరకాల ముండఁగలరు.

అగ్ని వారిముఖములఁ గాల్చుచుండ వారి పెదవులల్లాడుచుండును.

“ఏమి ! మేము మాసూచనలను మీకుఁ జూపలేదా ? అవి యసత్యములని మీ రనలేదా ?” అని యడుగ,

వారలు “ప్రభువా ! మాదురదృష్టబలమున మేము త్రోవఁ దప్పితిమి.

ప్రభువా ! ఇందుండి మమ్ము తీసివేయుము. ఇకముందు మేము పాపములఁజేసినచో మమ్ము పాపాత్ములఁగాఁ బరిగణింపుము.” అందురు.

దానికిఁ బ్రత్యుత్తరముగా “దానిలోనికి వేవేగపొండు. నాతో మాట్లాడకుండు” అనుశబ్దము వినవచ్చును.

వారిలో మాకింకరులగు వారు కొందఱుండి “ప్రభువా ! మేమునమ్మితిమి. మమ్ము తీమింపుము. నీవు కరుణాలవాలుఁడవు. మమ్ము కరుణింపుము” అందరు.

110. కాని,మీరు వానిని హేళనఁజేసి తిరస్కరించితిరి. వారును భయసూచనను మఱచునట్లుజేసితిరి, వారిని జూచి మీరు నిరసనజేసి నవ్వితిరి.

వారి యోర్పునకుమెచ్చి యీదినముననే వారిని బహుమానించెదము. వా రానందాత్ము లగుదురుగాక !

అతఁడు “ మీరుభూమిపై నెన్ని సంవత్సరములు మసలితి ” రని యడుగ,

నారు “ ఒకదినమో, యం దొకభాగమో యుంటిమి. అయినను లెక్కలువేయు దేవతనడుగు మన,

దేవుఁడు—“ మీరు తెలిసికొనినచో మీరచటనుండిన కాలము చాలస్వల్పమే.

ఏమి ! మిమ్ములమేము వినోదార్థముగను, నిచ్చటికిఁ దీసికొనిరాకుండు నుద్దేశముతోడను, సృజించితిమా ? ” అనెను.

కావున చక్రవర్తియు, సత్యమూర్తియునగు దేవుఁ డుచ్చస్థానమునం దుండుఁగాక ! అతఁడు తప్ప నింకొక దైవములేడు. అతఁడే సింహాసనాసీనుఁడు !

తనదైవముతోఁ బాటు, సాక్ష్యములేనిదే మఱియొకదైవమును బిలుచువాఁడు, తన ప్రభువునకు లెక్క నొప్పజెప్పవలెను. ఓహోహో! విశ్వాసహీనులకు మేలుగలుగదు.

“ ప్రభువా ! తమించి, కరుణింపుము. కరుణాపరులలో నీవే యుత్తముఁడవు ” అనుము.

సురా 24-జ్యోతి.

మదీనా-64 పద్యములు-9 రుక్కులు.

అధ్యాయము-1.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

మాయనుమతిచొప్పున నవతరించిన సురా యిది ! మీరు భయ పడియుండుటకందు స్పష్టసూచనల సంపియున్నాము.

లంజలకును, లంజలను దార్పువానికిని, చెఱియొక నూతేసి కొరడాదెబ్బలు కొట్టుము. మీకు దేవునియందును, తుదిదినమునందును, సమ్మకమున్నచో ఈదేవుని శిక్షను జేయక దయదలచి విడువకుము. విశ్వాసులలోఁ గొందఱి నాశిక్షను కన్నులారఁ జూడ నిమ్ము.

తార్పుకాఁడు లంజను, విగ్రహారాధనాపరురాలినే, వివాహము చేసికొనవలయును. లంజతార్పుకానినె, విగ్రహారాధనాపరునే, పెండ్లి చేసికొనవలయును విశ్వాసుల కీట్టివివాహములు నిషిద్ధములు.

సదాచారవర్తులపై నిందలుమోపి, యానిందను ఋజువు చేయుటకు నలుగురుసాక్షులను తీసికొనిరాలేనివారి కెనుబదికొఱడా దెబ్బలు కొట్టుము. మీరు దుష్టులుకావున మఱి వీరిసాక్ష్యము సంగీకరింపఁ గూడదు.

తరువాతఁ బరితేపించి సదాచారవర్తులగు వారివిషయమై యిదివర్తింపదు. దేవుఁడు దయాభుఁడు, కరుణాభుఁడు.

తమభార్యలపై నిందమోపి, దానికి తామేతప్ప నితరసాక్షులు లేనివారికి దేవుడే వారసత్వమును వచించినందులకు నాల్గుసార్లు సాక్ష్యమిచ్చును.

విదవపర్యాయము నట్టినింద నాతఁడుమోపి యసత్యము లాడి నచో దేవునియొగ్రహమునకుఁ బాత్రుఁడగును.

కాని, యామె తనభర్త యసత్యముఁ బల్కుచున్నాడని దేవునియాన నాల్గుసార్లు చెప్పినచో నామె కాళిక్ష తప్పను.

అతఁడు సత్యముఁజెల్లినచో నైదవసారి యామె దేవుని యొగ్రహమునకు గుఱియగును.

10 దేవుఁ డనుగ్రహింపఁగలవాఁడును, బుద్ధుఁడనై నీయెడఁగరుణఁ జూపనిచో... ..!

అధ్యాయము-2

సత్యముగా మీలోనివారే యీయన్మతముల నాడియున్నారు. కాని, యది మీకుఁ గీడని తలంపకుఁడు. అది మీకు లాభమే.వారిలో నందఱికిని వారువారు చేసికొనినదానిప్రకారము ననుభవము కలుగును. ఆయానేరముల నభివృద్ధి చేయ నెంచువానికి ఘోరశిక్ష సిద్ధమై యున్నది.

మీరు దీనిని వినినప్పుడు, మీలో విశ్వాసులగు స్త్రీపురుషులు 'ఇది స్పష్టముగా నన్మతమని తమ మనస్సులలో సదభిప్రాయముఁగలిగి యుండిరికదా ?

దానికి వారు నలుగురు సాక్షుల నేల తేలేదు ? వారు సాక్షులను తేలేనియెడల, దేవునియెదుట వారే యన్మతవాదులగుదురు.

మీకుఁ దెలియనిదానిని మీ నాలుకలతో నుచ్చరించుచు, నోళ్ళతోఁ బల్కుచు నలుదిక్కులఁ జాటినందుకు, దేవునికి మీపై

ననుగ్రహమే లేకయుండిన, నిహపరలోకములలో నాతనికి గరుణయే లేకయున్నచో, మీకు ఘోరశిక్ష కలిగియేయుండునుగదా! ఇది యేదో స్వల్పవిషయమని మీ రనుకొంటిరిగాని, దేవుని కిది పెద్ద విషయమే.

దానిని విని, “మాకీ గొడవయేల ? దేవా, ఇది కేవల మన్మథ వాదము” అని మీరనలేదా ?

మీరు విశ్వాసులైనచో నిట్టిదానిలో మఱిపడవలదని దేవుడు మీ కాజ్ఞాపించెను.

దేవుడు తన సూచనలను మీకు స్పష్టపఱచుచును. అతడు జ్ఞాని, బుద్ధుడు.

విశ్వసించినవారికి ఘోరనిందలు కలుగవలయునని యభిలషించు వారి కిహమందును బరమందును గొప్పశిక్ష సిద్ధముగా నున్నది.

దేవుడు జ్ఞాని, నీ వజ్ఞానివి.

20 దేవుడు దయాదాక్షిణ్యమూర్తియై ని న్ననుగ్రహించి కరుణించియుండకున్నచో!.....!

అధ్యాయము 3.

విశ్వాసులారా! సైతానుపదముల ననుసరింపకుడు. సైతాను పదముల ననుసరించువారి కితడు నీచములు, నిందాస్పదములు నగు వానిని విధించును. దేవుడే నిన్ననుగ్రహింపకుండినచో, మీలో నెవ్వరును శాశ్వతముగఁ బవిత్రవంతులరయి యుండరు. కాని, దేవుడు తన యిచ్చవచ్చిన వానినే పరిశుభ్రునిగఁ జేయును. అతడు శోత! జ్ఞాని!

మీలో ధనాధ్యులును, నుపాధిగలవారును, దమ బంధువులకును, బీదలకును, దేవునివిషయమై దమయిందలను విడిచిపెట్టినవారి కిది, ఏమియు నీయమని యనఁగూడదు. వారు వారి తప్పులను తమించి

పట్టంపకుండ నుండవలయును. దేవుడు మిమ్ము క్షమింపవలయునని మీకు లేదా ? దేవుడు దయాదాక్షిణ్యమూర్తి !

విశ్వాసినులును, పవిత్రచరితులునునయ్య, నజాగ్రత్తగనుండి స్త్రీలపై నిందలమోపువా రిహపరలోకమూల రెంటును శస్త్రులగుదురు. వారికి ఘోరశిక్ష సిద్ధముగా నుండును.

ఒకానొకదినమున వారిజివ్వలును, చేతులును, పాదములును వారిపై సాక్ష్య మీయఁగలవు.

ఆదినమున దేవుడు వారికి రావలసినదానిని న్యాయముగ నిచ్చివేయును. అప్పుడు వారికి దేవుడు నిర్మల సత్యమూర్తియని తెలియఁగలదు.

దుష్టపురుషులకు దుష్టస్త్రీలును, దుష్టస్త్రీలకు దుష్టపురుషులును; గాని, పవిత్రస్త్రీలకు పవిత్రపురుషులు, పవిత్రపురుషులకు పవిత్రస్త్రీలును గలుగుదురు. వీరునిందల నన్నిటిని బాసియుందురు. వారికి క్షమాపణయు, గౌరవజీవనమును చేకూరును.

అధ్యాయము 4.

విశ్వాసులారా ! మీయిండ్లలోనికిఁదప్ప నితరగృహములలోని కందుండువారి యనుమతిలేకుండ, వారిని తొలుత నభినందింపక పోవకుండు. ఇదిమీకు శ్రేయస్కరము. దీనిని మీరు జ్ఞప్తియందుంచు కొందురుగాక !

ఆగృహములలో మీకెవ్వరును కనబడకయుండిన, అనుమతి లేకుండ లోనికిఁ బోకుండు. మిమ్ము, లోనివారు పొమ్మనినచోఁ బోదు. ఇది మిమ్ము నిందారహితులఁ జేయును. మీరుచేయునది దేవునికిఁదెలియును.

మీకు కావలసినదానిని తెచ్చికొనుటకు, ఎవ్వరును లేని యిండ్ల

కేగుటవలన మీ కేకీడునులేదు. దేవుడు మీరు బయలుపెట్టువానిని, దాచియుంచువానినిగూడ తెలిసికొనుచునే యున్నాడు.

30 తమకన్నులను తమస్వాధీనముననే యుంచికొని మితితప్పకయుండుండని విశ్వాసులతోఁ జెప్పుము. ఇట్లు వారు మఱింత పవిత్రవంతులగుదురు. వారుచేయునదంతయు దేవునికి బాగుగఁ దెలిసియే యుండును.

విశ్వాసినులు తమ కన్నును తమస్వాధీనములో నుంచుకొని మితి మీఱకయుండవలెనని చెప్పుము. పైయాభరణములను తప్ప లోని యాభరణములను వారుపైకి గనఁబఱుపఁగూడదు. తమ భర్తలు, తండ్రులు, భర్తలతండ్రులు, తమ పుత్రులు, తమ భర్తల పుత్రులు, సోదరులు, సోదరుల కొడుకులు, అక్కచెల్లెండ్ర పుత్రులు, వారిస్త్రీలు, బానిసీలు, భోజ్జాలు, స్త్రీలునగ్నలై యుడుటను గ్రహింపఁజాలని పిల్లలు, వీరియెదుటఁ దప్పఁ దక్కినయెడలనెల్ల స్త్రీలు తమ వక్షస్థలముపై ముసుగును దగ్గఱగఁ దీసికొనియుండి, తమయాభరణములను కనఁబడనియఁగూడదు. తమ యందెలమోత వినఁబడునట్లు కాళ్ళను చప్పుడుచేయఁగూడదు. విశ్వాసులారా! మీరందఱును దేవునివశ దిరుగుడు. మీకు శ్రేయస్సుకలుగును.

మీలో నొంటరిగ నున్నవారిని, మీసేవకురాండ్రలో మంచి వారిని, సఖిజనమును, పెండ్లిచేసికొనుడు. వారు దరిద్రులైనను దేవుడు వారికి భాగ్యమియఁగలఁడు దేవుడు సర్వప్రదాయకుడు. జ్ఞాని.

కాని, దారిద్ర్యముచేఁ బెండ్లిచేసికొనలేనివాడు, దేవుడు తనకు ధనము ననుగ్రహించువఱకు నోర్చియుండవలయును. నీ బానిసరాండ్రలో నెవ్వతెయైన నిన్నుఁ జేకొనుమనినచో నామె మంచి ప్రవర్తన గలదైనయెడల నట్లేచేసికొని, దేవుడు నీకిచ్చియున్న దానిలో నొకభాగ మామె కిమ్ము. నీ బానిసరాండ్రు తమ మానమును

గాపాడుకొన నెందినప్పు డిహలోకసౌఖ్యములకై వారిని వ్యభిచారమునకు నిర్బంధపెట్టకుము. కాని, యాస్త్రీల నిర్బంధముపై వారితోఁ గూడువారిని దేవుఁడు తమించి దయఁజూచును.

ఇప్పుడు మేము మీకు స్పష్టనూచనలను, మీపూర్వులయుదాహరణమును, దైవభీతిపరుల కుద్బోధనను చెలియఁజేసియున్నాము.

అధ్యాయము 5.

స్వర్గమర్త్యములకు దేవుఁడు జ్యోతి. అతనిజ్యోతి నక్షత్రమువలె వెలుఁగుచుండు గాజులాంతరువంటి లాంతరుంచు గూడువంటిది. అదియొక ధన్యవృక్షమునుండి వెలుఁగుచుండును. ఆయాలివువృక్షము తూర్పుది కాదు. పడమటిదియఁగాదు. ఆచెట్టు నూనె యగ్నిస్పర్శలేనిదే వెలుఁగుచుండును. దేవుఁడు తనయిచ్చవచ్చినవారిని తన జ్యోతివంకికుఁద్రిప్పచు జనులకు భావగర్భితములగు కథలను జెప్పును. అతఁడు సర్వజ్ఞుఁడు.

దేవుఁడు తన స్మరణకొఱకే లేవనెత్తిన దేవాలయమునందు జను లాతనిని సాయంప్రతలయందు స్తుతింతురు.

అట్టిజనులు వర్తకవ్యాపారములవలన నతని స్మరణను, ప్రార్థనను, విధివిహితభిక్షాదానమును మానక గుండెలు దడదడ కొట్టికొని, కనుగుడ్లు గిట్టునఁ దిరుగు నా తుదిదినమునకు భయపడుచుందురు.

తమ శ్రేష్ఠకార్యములకు దేవుఁడు బహుమానమిచ్చి వాని నంతకంతకును వృద్ధిచేయునని వారు నమ్మియుందురు. దేవుఁడు తనయిచ్చవచ్చినవారికి కొలఁదిసేయక కావలసినదంతయు నిచ్చుచుండును.

కాని, భక్తిహీనుల కార్యములన్నియు, నెడారిమధ్యమున తృషితులకు నీరను భ్రమకల్పించి, వారచటికి రాఁగానే యేమియులేక దేవునే కనఁబడఁజేయు ఎండమావులువంటివి. దేవుఁడు తా నీయవలసిన

దానిని సంపూర్ణముగ నిచ్చివేయును. దేవుఁ డతిత్వవీరముగ లెక్కలు వేయుచుండును.

40. లేదా, యతిగంభీరమగు సముద్రముపై కెరటములపై కెరటములు వచ్చుచుండ, వానిపైఁ జీకటియు, దానిపైఁ దిరిగి చీకటియుఁ గప్పికొనినట్లుండును. మనుష్యుఁడు చేయిచాచును గాని, సరిగ నది కంటఁబడదు ! దేవుఁడు వెలుతు రీయనివానికి, మఱి వెలుతురేలేదు.

అధ్యాయము. 6

స్వర్గమర్త్యములయం దున్నదంతయు దేవు నెట్లు స్తుతించు చున్నదో నీకుఁ గనబడదా ? ఇతఁడు లెగురుచు నెగురుచు నాతని స్తుతించుచున్నవికావా ? తానేమి ప్రార్థనచేయవలెనో, యెట్లుస్తుతింప వలెనో ప్రతిజంతువునకును దెలియును. అవిచేయునది దేవునికెఱుక.

స్వర్గమర్త్యాధికారము దేవునిదే. తుదకందఱు నతనినే చేరవలసి యున్నది.

దేవుఁడు మేఘములను తొలుత మెలమెల్లగ నడిపించి, పిదప వానినొకచోఁ జేర్చి తరువాత నొకదానిపై మఱియొకదానిని దొంతర లుగఁ గూర్చుచుండుట నీవుచూడలేదా ? అప్పుడువానిమధ్యనుండి వర్షము దిగును. పర్వతములవంటిమేఘములను వడగండ్లచే పూరించి, స్వర్గమునుండి దిగఁజేసి వానిని తనయిచ్చవచ్చినవారిపై నాతఁడు పడఁ జేయును. ఇష్టమువచ్చినవారినుండి వానిని తప్పించును. అతని మెఱపు కన్నులు మిరుమిట్లుకొలిపి దృష్టి నపహరించునేమో యన్నట్లుండును.

దేవుఁడు రాత్రిబవళ్ళ నొకదానిమెనుకనొకటిగ వచ్చునట్లు చేయును. అంతేశ్చక్షువులకిందు బోధకానరాదా ?

దేవుఁడన్ని జంతువులను నీటియందు సృష్టించినాఁడు, అందు

లోఁ గొన్నిజంతువులు కడుపుపైఁ బ్రాకును. కొన్ని రెండుపాదములపైనను, మఱికొన్ని నాలుగుపాదములపై నను నడుచును, దేవుఁడు తనయిచ్చవచ్చిన దానినెల్ల సృష్టించినాఁడు. అవును. అతనికిన్ని వస్తువులపైనను శక్తిగలదు.

ఇప్పుడు మేము స్పష్టసూచనల సంపియన్నాము. దేవుఁడు తన కిష్టమైనవారిని సరియగు తోవలోనికిఁ దీసికొనిపోవును.

కొందఱు “దేవుని, నాతనిప్రవక్తను నమ్మి వారిని మన్నింతు” మందురు, అయినను గొందఱు వెనుదిరుగుదురు. వీరు విశ్వాసులలోని వారుకారు.

వారిని బరీక్షించుటకై దేవుని యొద్దకును, నాతని ప్రవక్త యొద్దకును, పిలుచునప్పుడు కొందఱు వెనుకకు మఱిలిగోవుదురు.

వారి పక్షముననే సత్యమున్న యెడల వారు తప్పక నమ్ములై వచ్చియుందురు

50 ఏమి ! వారి హృదయములకు రోగముపట్టినదా ? వారు సందేహించుచున్నారా ? దేవుఁడును, నాతని ప్రవక్తయు, వారికన్యాయము చేయుననుకొనుచున్నారా ? లేదు. వారేయన్యాయవర్తనులు.

అధ్యాయము 7.

విశ్వాసులను దేవుని యొద్దకు, నతనిప్రవక్తలయొద్దకు తీర్పు చెప్పటకు పిలువఁగా ‘మాకు వినబడినది. విధేయులమగు చున్నాము, అనియందురు. వీరికే శ్రేయస్సుకలుగును.

దేవుని, నతని ప్రవక్తను మన్నించి వారికి భయపడి యుండు వారే యానందమనుభవింపఁగలవారు.

నీవు వారికి మాటనిచ్చిన యెడల తాముతప్పక వెడలివచ్చెదమని దేవునియాన వారు ఘోరప్రమాణమును చేసి యున్నారు. “మీరు

ప్రమాణములు చేయకుండు. మన్నించియుండుటయే శ్రేష్ఠము. దేవునికి మీరు చేయనదంతయు విశదమేకదా !” అనుము.

“దేవుని సతనిప్రవక్తను మన్నింపుడు. మీరొక వేళ మఱిపోయినను, వానిభారము వానిపైననే యుండును. మీ విధిభారము మీపైననే యుండును. మీరు మన్నించినచో రక్షణదొఱకును. కాని, ప్రవక్త చేయఁగలిగినది స్పష్టముగ బోధపఱచుటయే” అనుము.

మీలో విశ్వాసులై క్రమవర్తనులగు వారికి వారిపూర్వుల కెట్లీభూమినిచ్చియుండెనో యట్లేతమకును నిత్తుననియు, వారికి సంతోష కరమగు మతమునందే నెలకొల్పునుననియు వారిభయములఁజూగొట్టి భద్రము చేకూర్తుననియు, దేవుఁడు వాగ్దానము చేసియున్నాఁడు. “వారు నన్నారాధింపవలయును. నాతో వారితరులఁజేర్పఁగూడదు. ఇతఁమీఁద నైనను విశ్వసించనివారే భక్తిహీనులు.

కాని, మీరు కరుణాపాత్రులు కాఁదలఁచినచో ప్రార్థనదప్పక, విధివిహితభిక్షమునొసగి ప్రవక్తను మన్నింపవలయును.”

దేవునిదనభూమిపైననే బలహీనునిఁజేయఁగలమని యవిశ్వాసులుతలంపకుండురుగాత ! వారికిన్నియే యావాసము. అచటికి ప్రయాణము కడుదుఃఖకరము !

అధ్యాయము. 8.

విశ్వాసులారా ! మీ బానిసలును, యుక్తవయస్సురానివారును, మీ సమక్షమునకు రాకపూర్వము మూడుసార్లు, అనఁగా ఉదయప్రార్థనా సమయమునను, మధ్యాహ్నము మీదుస్తులను తీసివైచియున్నప్పుడును, సాయంప్రార్థనా సమయమునను, మీయనుమతిఁ బడయవలయును. ఈమూడుకాలములయందును మీ రేకాంతముగ నుండురు. ఈ సమయములందుఁదప్ప నితరసమయములందు మీరొకరి నొకరు

చూచికొనుటకు వెళ్ళుచుండునప్పుడు వారుమీయనుమతిలేకపోయినను మిమ్ముదర్శించుటవలన, మీకుఁగానిఁ హరికిఁగాని దోషములేదు. దేవుఁ డిట్లే తనసూచనలను స్పష్టముచేయుచుండును. దేవుఁడు జ్ఞాని. బుద్ధుఁడు.

మీపిల్లలు యుక్తవయస్కులైనను తమ పూర్వు లడిగినట్లే తామును మీయొద్దకు వచ్చుట కనుమతిఁబడయ వలయును. దేవుఁ డిట్లే తన సూచనలను మీకుఁ దెలియజేయుచుండును. దేవుఁడు జ్ఞాని, బుద్ధుఁడు !

60 పిల్లలనుకనుకాలముదాటిపోయి, మఱి పెండ్లి యాడుటకు వీలు లేనిస్త్రీలు, తమ యాభరణములు కనఁబడకుండ పైవస్త్రములను తీసి వేసికొనినను దోషములేదు. అయినను వారట్లు చేయ కుండుటయే మంచిది. దేవుఁడు శోత, జ్ఞాని.

గుడ్డివారును, కుంటివారును, రోగులును మీతోఁగలిసి భోజనము చేయుట దోషముకాదు. మీరు మీయిండ్లలోను, మీతండ్రిలు, తల్లులు, సోదరులు, అక్కచెల్లెండు, పినతండ్రిలు, తండ్రివంకయత్తలు, వీరి యిండ్లలోను, మీయొద్ద బీగమలున్న యిండ్లలోను, మీన్నేహితులయిండ్లలోను భోజనము చేయుట దోషముకానేరదు. మీరందఱుఁగలిసి భుజించినను వేర్వేరి భుజించినను తప్పులేదు. మీ రిండ్లలోనికిఁబోవునప్పు డొకళ్ళొకళ్ళను దేవునినుండివలె నభినందించుకొనుఁడు. మీరు బోధపఱుచుకొందురుగదాయని దేవుడు తనసూచనల నిట్లు స్పష్టముచేయుచుండును.

అధ్యాయము 9.

దేవుని నతనిప్రవక్తను నమ్మి యాతనియొద్ద కేదైన పని మీఁద వెళ్ళినప్పు డాతనియొద్ద సెలవుపుచ్చుకొననిదే లేచిపోవనివారే కదా విశ్వాసులు. అవును, నీయొద్ద సెలవుపుచ్చుకొనువారే దేవుని

నతని పవిత్రము నమ్మినవారు. తమకు పనియండి నీయోద్దేశాలను పుచ్చుకొనువారికి సెలవిచ్చి, వారికై దేవునియనుగ్రహమునువేడుము. దేవుడనుగ్రహించువాడు. కరుణాళుడు.

మీలో మిమ్ము బిలుచుకొనునట్లు పవిత్రము పిలువఁగూడదు. సభలలోనికి వచ్చి యితరుల చాటుననుండి మెల్లగ జాతిపోవువా రెవరో దేవునికెఱుక. ఆతనియాజ్ఞ నుల్లంఘించువారికి ప్రస్తుత మొక యాపదయో యికముందు ఘోరశిక్షయో కలుగునని తెలిసి కొందురుగాక !

స్వర్గము ర్యముల నున్నదంతయు దేవునిదేకదా? మీస్థితి యతనికిఁ దెలిసియేయున్నది. ఒకదినమున మనుష్యులందఱు నాతని యొద్దకే వత్తురు. అప్పుడు మీరుచేసిన పనుల నాతఁడు మీకెఱింగించును. దేవుడు సర్వజ్ఞుడు.

సురా 25. ఆల్ ఫుర్ కాన్ లేక ఏర్పాటు.

మక్కా-77 పద్యములు-6 రుక్కులు.

అధ్యాయము 1.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిచేత.

సర్వజాతులకును భయనూచనగా తనకింకరునకు ఏర్పాటును (ఆల్ ఫుర్కానును) పంపిన యాతఁడు ధన్యుడగుగాక !

స్వర్గమర్త్యాధిపత్యమాతనిదే. ఆతనికి పుత్రుఁడు పుట్టలేదు. ఆతని రాజ్యమున మఱియెవ్వనికిని వంతులేదు. ఆతఁ డన్నివస్తువులను సృష్టించి వానిగతులను నిర్ణయించియున్నాడు.

అయినను దేవునిగాక తామే సృష్టినొంది దేనినిగూడ సృష్టించుని దైవములను వాగు స్వీకరించియున్నారు. మంచికిఁగాని, చెడుగునకుఁగాని, యాదైవములకు తమపైఁ దమకే శక్తిలేదు. పుట్టించుటకును, గట్టించుటకును, చచ్చినవానిని లేవనెత్తుటకును, వారికి శక్తిలేదు.

అవిశ్వాసకులు “కురా సతఁడు సృష్టించిన మోసముగాక మఱియొకటిగాదు. ఇచ్చటి కన్యాయముగను, అసత్యవాదిత్వము వలనను వచ్చిన వారామోసమును కల్పించుటయందు తోడ్పడినారు.

తాతలనాటి ప్రాతకథల నన్నిటిని సతఁడు వ్రాసిపెట్టియుంచి నాఁడు. రాత్రింబవళ్ళవరో యతనిని దీనినివ్రాయుమని చెప్పియున్నా” రందురు.

“స్వర్గమర్త్యముల రహస్యముల నెఱింగినవాఁడు వీనిని పంపి యున్నాఁడు. అతఁ డుదారశీలుఁడు. దయామయుఁడు ” అనుము.

వారు, “ఏ డెట్టిప్రవక్త ? తిండితినచు వీధులలోఁ దిరుగుచున్నాఁడు. వీనితోఁబాటొకదేవతయువచ్చి యీభయసూచనల నీయకున్నను,

ఆతనికి ధనము పైనుండి యింతపడకున్నను, తన యాహారమున కొక తోట వానికి లేకున్నను, మేమీతని విశ్వసింప” మందురు. ఆయన్యాయపరులు “మీ రీ యింద్రజాలమునకు లోబడినవాని ననుసరించుచున్నా” రందురు.

వారు ని న్నెట్టివారితో సరిపోల్చుచున్నారో చూడుము. అయినను వారు దారితప్పి, దానిని తిరిగి కనుఁగొనలేకున్నారు.

అధ్యాయము 2

10 ఆతని కిష్టమైనచో వారుచెప్పిననదులు ప్రవహించుచుండు వనములే కాక యొకను మేలగు వస్తువులఁ బ్రసాదించఁగలయాతఁడు

ధన్యుడగుగాక ! ఆతఁడు నీకు గొప్ప గుడారములను దయ సేయఁగలఁడు.

ఓహో! ప్రళయకాలమాసన్నమగుట యసత్యమని వారితలంపు. కాని, యాప్రళయ కాలాగమన మసత్యమను వారికి ప్రజ్వలించు నగ్నిని సిద్ధపఱచియున్నాము.

అదిదూరమునుండికనఁబడినంతనే వారికి దానిఘోష విసబడును.

వారు దానిలో నొకమూల బంధింపఁబడి పడి యున్నప్పు డున్న చోటనే నాశనము నొందఁగలరు.

“ఈదినమున నొక్కనాశనమేకాదు. అనేకనాశనములు కలుగ నున్నవి.

“దైవ భీతులగు వారికొసఁగఁబడు శాశ్వతస్వర్గమా, యిదియూ మేలు?” అనియడుగుము. అదియే వారికి బహుమానము. అదియే వారికి రక్షానిధానము.

వా రంగు శాశ్వతముగ వసించి, తాముకోరినదంతయు ననుభవించెదరు. నీప్రభువునుండి నీవుకోరికొనిన దిదియే.

వారినాదఱను, దేవుఁడుగాక యితర దైవములఁగొలిచిన వారిని నాతఁడొకచోఁజేర్చి “నాసేవకులను త్రోవఱిప్పించినవారు మీరా, లేక వారంతట వారే త్రోవఱిప్పారా?”

అనియడుగ వారు “నీకు జయమగుగాక ! నిన్నుఁదప్ప నితర ప్రభువులఁ జేపట్టుట మాకుతగనిపనియే. కాని, వారికిని, వాఁిపూర్వుల కును భోగ్యవస్తువుల నవ్వారిగానొసగి, వారునిన్నుమఱచి నాశన యుక్తులగునట్లుచేసితివి” అందురు.

అప్పుడుదేవుఁడు విగ్రహారాధకులఁజూచి “వారు మీఁచెప్పిన దంతయు వృథ చేసిరి. మీశిక్షనుఱిప్పించుటకుఁగాని మీకుసహాయపడుటకుఁగాని, వారికి శక్తిలేదు” అనును. మీలో నెవ్వరైన నిట్టియపచారము చేసినచో గొప్పశిక్ష ననుభవింపఁజేతుము.

20 మేము పూర్వము పంపిన ప్రవక్తలందఱును మీవలె నేయన్నముఁ దిని, వీధులలోఁదిరిగిన వారే. మీలో నొకరివలన మఱియొకరిని శోధింపఁజేతుము. మీప్రభువు చూచుచున్నాఁడు.

కాండము. 19

అధ్యాయము 3.

మీరు దృఢచిత్తులరై యుందురా? మమ్ముచేరఁబోమని తలంచు వారు “దేవతలు మాయొద్దకు వచ్చుటయో, మాప్రభువును మేము చూచుటయో, జరుగనియెడల మేమునమ్మము” అందురు. అయ్యో! వారపరిమితగర్వాకాంతులై యున్నారే!

వారు దేవతలను జూడఁగలదినమున దుష్టుల కెట్టిమంచి వార్తయువినఁబడక “అయ్యో! దాటశక్యముగాని యడ్డుగలిగినదే” యని మొఱపెట్టుదురు.

తరువాత వారు చేసినకర్మలను మేము పరిగణించి వారిని విరజల్లిన యిసుకవలె చేసెదము.

నందనవనవాసులు మాత్ర మాదినము సుఖతరులై మధ్యాహ్నము పరుండుటకుమంచివసతి కలిగియుందురు.

ఆ దినమున స్వర్గము మేఘములతో వ్రేలియుండ, దేవతలు పంపఁబడుచుండ, నవతరించెదరు.

ఆదినమున రాజ్యమంతయు దయానిధియగు దేవుని యధీన

మగును. అవిశ్వాసకుల కది కష్టదినమగును.

దుష్టుఁ డాదినమున చేతులు గఱచికొనుచు “అయ్యో ! ప్రవక్తమార్గమును మే మేల యనుసరింపజైతిమి!

అయ్యయ్యో! అట్టివానిని మా స్నేహితునిగా నేల చేసికొంటిమి!

మాకు చేరినభయసూచననుండి తప్పత్రోవను బెట్టినవాఁడతఁడే. పిశాచియే మనుష్యుని మోసపుచ్చువాఁడు ” అనును.

30 అప్పుడు ప్రవక్త, “ప్రభువా ! నిజముగా నాప్రజలు కురాను వృథాభాషణయు క్తమైన దందు ” రనెను.

ఇట్లే ప్రవక్తల కండ్లికిని దుష్టులయందు శత్రువుల నేర్పఱిచి తిమి. కాని, సప్రభువు రక్షకుఁడును, సహాయకుఁడునునై యున్నాఁడు.

అవిశ్వాసకులు “కురానంతయు నొకసారిగా నాతనికి పంపఁ బడకపోయినచో మేము నమ్ముము,” అనురు. కాని, యీగీతిగా నీహృదయమును దానియందు స్థిరపఱిచెదము. దానిని మీకు ఖండ ఖండములుగా పంపితిమి.

వారు నిన్ను చిక్కుప్రశ్నలనడుగుదురు. మేమును మీయొద్దకు సత్యమును బంపి ప్రశ్నల కు త్తరమిచ్చెదము.

సరకములోని కథోముఖులై చేరినవా రతిహీనమగు స్థలమున నుండి సుఖప్రదేశమునకు మిక్కిలి దూరముగా నుండురు.

అధ్యాయము 4.

ఇంతకుపూర్వము మూసాకు ధర్మమునిచ్చి యాతని కుపదేశ కునిగా నాతని సోదరుఁడగు హోరూనునిచ్చి,

“మానూచన లసత్యములనినవారియొద్దకు మీరువెళ్ళుఁడు ” అని వారిని సంపూర్ణముగ నాశనము చేసితిమి.

నుహుప్రజలును తమ ప్రవక్తలను విభాష్యురుషులుగా

గణింప, వారినిసీటముంచి చంపితిమి వారిని మనుష్యజాతికి సూచనగాఁ జేసితిమి. దుష్టులకు ఘోరశిక్ష నాయత్తపటిచియున్నాము !

ఆద్, సామూదు, రాస్ ప్రజలు, వారిమధ్య నేకతరములవారు.

వీరందఱికిని కథలనుచెప్పి, భయ సూచనల నిచ్చి, యందఱిని సంపూర్ణముగ నాశనముచేసితిమి.

40. అవిశ్వాసులగు మక్కావాసు లింతకుపూర్వ మెన్నోసారులు మేము ఘోరవర్షము గురియించిన నగరముప్రక్క నుండి వెళ్ళియుండిరి. ఏమి, వారుదానిని చూడలేదా? వాటికింక రక్షణపై నాశలేదు.

వారు నిన్నుజూచి గేలి సేయుటయే ప్రధానముగా నెంతయు. “ఏమి, యితనినా దేవుడు ప్రవక్తఁగాఁబంపియున్నాడు ?

మేము మాదైవముల యందు దృఢభక్తిగలిగి యుండనిచో నాతఁడు మనలను త్రోవతప్పింపవలసినవాడే” అనివారించును. కాని, వారి కంతకాలమందు శిక్షకనఁబడుచుండఁగా నెవరుమిక్కిలిగా త్రోవ తప్పిరో తెలియఁగలదు.

నీ వేమనుకొనుచున్నావు? తన కోరికలనే దైవముగా నెంచిన దానికి నీవు సంరక్షకుడవౌదువా?

వారిలో చాలమందికి, విని, బోధపఱుచుకొను కత్తి కలదనుకొను చున్నావా? వారుపశుప్రాయులు! అవును! వారుక్రమమార్గమును విడిచి యింకను దూరముగపోయెదరు.

అధ్యాయము 5.

నీప్రభువు నీడ నెట్లుపొడిగించునో నీవు చూచుచుండలేదా? అతనికిష్టమైనచో దానిని కదలకుండఁ జేసియుండును. కాని, దానికి సూర్యుని మార్గవిధాతగా నేర్పఱిచి,

పిదప సులభముగా దానిని ముడిచికొనఁజేసెదము,

రాత్రి వ్యసనముగను, నిద్ర విశ్రాంతిగను, పగలు జీవములతో మేల్కొనునట్లుగను చేసినవాడతడే.

ఆతడే తనదయాధారయగు వర్షాగమనసూచకముగా గాలిని పంపుచున్నాడు. మృతభాత్రిని పునర్జీవింపజేయుటకు మేము స్వర్గము నుండి నిర్మలోదకమునంపుచున్నాము.

ఆజలమును, మాస్మృప్తియందలి మనుష్యజంతుసంతానములకు త్రాగనిచ్చెదము.

50. దానినందఱికిని సరిపోవునట్లన్నిదిశలకునుపంపెదము. ఇందువలన వా రాలోచించుకొందు రేమో యనుకొంటిమి. కాని, వారిలో చాల మంది కృతఘ్నులుగ నే యుందురు.

మా కిష్టమైనచో నగరనగరమున కొక ప్రవక్తను బంపి యుండుము.

కావున నవిశ్వాసకులకు లోనుగాక యీకురానుబలమున వారితో పోరాడుము.

ఆతడే యిత్సు, లవణసముద్రములు రెండును, గట్లుదాటి పారలి యేకమగునట్లుచేసి, యారెండింటిమధ్యను నెడముంచి, యాగట్టును దాటరానిదానిగాఁ జేసినవాడు.

ఆతడే మనుష్యుని నీటితో నిర్మించి వారియందు సంబంధ బాంధవ్యముల నేర్పఱచినాడు. నీప్రభువుసర్వశక్తుడు.

అయినను వారు దేవునిగాక, మేలునకుఁ గాని, కీడునకుఁగాని, సమర్థులు కానివారిని నేవీంతురు. అవిశ్వాసి తనప్రభువున కెదురుగా పిశాచమునకు తోడ్పడుచుండును.

అయినను నిన్ను వైతాళికునిగ ముందుగ భయసూచన నిచ్చుటకే పంపియున్నాము.

“మీరు నాకు దీనికై యెట్టిబహుమానమును నీయనక్కఱ

లేదు. ప్రభువునొద్దకు మార్గముబట్ట నెంచిన వాడే నన్ను బహుశ రింపఁగలవాడు.

ఆ యమరునియందు నమ్మకముంచి యాతని స్తుతింపుము. ఆఱుదినములలో స్వర్గమర్త్యములను, తదంతరాళమును సృజించి,

పిదప, సింహాసనాసీనుడైయున్న దయానిధియగు దేవుని కాతని సేవకుల తప్పలన్నియు సంపూర్ణముగఁ దెలిసియేయున్నవి. ఆతనిగూర్చి బుద్ధిమంతుల నడిగి తెలిసికొనుము.

60 కాని, వారితో “దయానిధియగు దేవునికి నమస్కరింపుఁ” డన వారు “ఆ దయానిధియగు దేవుడెవ్వఁడు? నీవాజ్ఞాపించిన వానికి మేమునమస్కరింతుమా?” యని నిన్నునుండి మఱితెదూర ముగా తొలఁగిపోయెదరు.

అధ్యాయము 6.

స్వర్గమునందు రాశిచక్రముంచి, సూర్యుని దీపముగ నియ మించి, చంద్రుఁడు వెలుతురు నిచ్చునట్లు చేసిన యాతఁడు ధన్యు డగుఁగాక! దేవుని దలంచుచు, కృతజ్ఞులై యుండనిచ్చుసించిన వారికి రాత్రింబవ శ్మికదానితరువాత మఱియొకటి వచ్చునట్లుగా విధించిన వాడాతఁడే!

భూమిపై శాంతులై సంచరించువారే దయానిధి యగు దేవుని సేవకులు. తెలివితక్కువవారితో వారు స్వస్తివాక్యములఁ బల్కెదరు.

రాత్రిపూట సాష్టాంగపడుచు, నిలుచుండియు ప్రభువునారాధిం చువారును,

“ప్రభువా! అనంతపుగు నరకబాధనుండి మమ్ము విముక్తులఁ జేయుము.

అదిమాకు దుఃఖావాసము " అనియనువారును,

వ్యయముచేయునప్పు డమితముగను, లోభముగను నుండక,
సమదృష్టితో దానముచేయువారును,

దేవునితప్ప నితరదై నములకు మొఱలిడక, న్యాయమగు దాని
కొఱకుతప్ప, దేవుఁడు చంపఁగూడదనువానిని చంపక, వ్యభిచరించినచో
తమదౌష్ట్యమునకు ఫలము ననుభవింపఁగలమనియు,

రక్షణదినమందు శిక్ష యిచుమడింప, నందే శాశ్వతకాల మవ
మానితులమై యుండఁగలమనియు,

70 పశ్చాత్తప్తలై, విశ్వసించి, పుణ్యకార్యములం జేసినచో నుదార
పంతుఁడును, దయానిధియునగు దేవుఁడు చెడువస్తువులను మంచి
వానినిగాఁ జేయుననియు,

దేవునివైపు తిరిగి సత్కర్మల నాచరించినచో నిశ్చయముగా
మనస్సులు మాఱుననియుఁ దలంచువారును,

అన్యతకార్యములకు సాక్షులుగాక, కేవలము వినోదక్రియలను
జూచి వానిజోలికిఁబోక, గొప్పబుద్ధితో సంచరించువారును,

తమప్రభువునుండి వచ్చిన సూచనలను విని చెవిటివారును,
నంధులును వలె పడియుండనివారును,

“పృథువా ! మాభార్యలను, పుత్రులను, నేత్రానందదాయ
కులఁజేసి, నీకుభయపడువారికి మ మ్ముదాహరణప్రాయులుగఁజేయు”
మనువారును,

వీరందఱును తమనిశ్చలభక్తికి ఫలముగా స్వర్గమున నుచ్చ
స్థానములనొంది, యచట నాదరముతో నాహ్వానింపఁబడి,

సుఖావాసమును, విశ్రాంతిస్థలమును నగు నచటనే శాశ్వత
ముగా వసింపఁగలరు.

“నీ వాతనికి మొఱలిడనిచో నీకొఱ కాప్రభువు లక్ష్యపెట్టెడు. ఆతని ప్రవక్తను మీరు మిథ్యావాదిగాఁ బరిగణించి యున్నారు. కాని, సకాలమున వారికి శిక్ష కలుగఁగలదు” అనుము.

సు రా 26 - క వీ శ్వ రు లు.

మక్కా - 228 పద్యములు - 11 దుక్కులు.

అధ్యాయము 1

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగుదేవుని పేర.

త. సీన్. మీమ్.

ఇవిస్పష్టగ్రంథములోని సూచనలు.

వారు విశ్వసింపరని నీవువిచారముతోఁ గృశించిపోవుచున్నావు కాఁబోలును.

మాకిష్టమైన యెడల మే మొకసూచననుబంపి వారిని నమ్రములఁ జేసియుందుము.

కాని, మేమిచ్చినసూచనలన్నటిని వారు పెడచెవినిబెట్టి, అసత్యములుగా వారు పరిగణించియున్నారు. కాని, వారపహాస్యము చేయఁజాలనివార్త యొకటి వారికి వినఁబడఁగలదు.

ఈభూమిపై నత్యుత్తమములగు మొలకలను పుట్టించియుండుట వారు చూడలేదేమో ?

నిజముగా నిదియొకసూచన - కాని వారుదానిని విశ్వసింపరు. నిశ్చయముగా నీప్రభువు శక్తిమంతుడు. కరుణాభుడు.

అధ్యాయము 2.

10 దీనిని జ్ఞాపక ముంచుకొనుము. నీప్రభువు మూసాను బిలిచి “దుష్టులగు ఫిరౌనుజనులయొద్దకేగుము.

ఏమి, వారికి నేననిన భయములేదా ?”

అన నాతడు “ప్రభువా! న న్న సత్యవాదిగా వారు తలంతురేమో యని నాకు భయమగుచున్నది.

నేను కుంచితహృదయుడను. మందభాషిని. కావున నాకు సహాయునిగా హఠూనును బంపుము.

వారు నాపై నొక నేరమును మోపి యున్నారు. నన్ను చంపెద రేమోయను భీతిగలుగుచున్నది ” అనెను.

దేవుడు “అట్టిభయమేమియులేదు. కావున మాసూచనలను తీసికొనిపోమ్ము. మేముమీప్రక్క నేయుండియంతయునువినుచుందుము.

నీవు ఫిరౌను నొద్దకేగి ‘నిజముగా మేముప్రపంచాధినాథుని దూతలము.

మాతో నిస్రాయేలు ప్రజలనుబంపుమనెను” అనెను.

ఫిరౌను మూసాతో “నీచిన్నతనముననిన్ను మేము పెంచలేదా ? నీజీవితకాలమునఁజాలవత్సరములు మాతోఁ గడుపలేదా ?

అట్లుండియు నిదేమిచేయుచున్నావు ? నీవు కృతఘ్నుడవా?” యనియడుగ,

అతడు “నీవన్నది నిజమే. నేను తొలివ తప్పినవారిలో నొకఁడనే.

20 మీకు భయపడి పాటిపోయితిని. కాని, నాప్రభువు నాకు బుద్ధిని ప్రసాదించి, తనదూతలలో నొకనిగా నన్ను చేసినాడు.

ఇస్రాయేలు ప్రజలను బానిసలగాఁ జేయుటయూ, నీవు నాకు చేసిన యుపకారము ?” అనెను.

ఫిరౌను “అయిన ప్రపంచాధినాథుఁ డెవ్వఁడు?” అని ప్రశ్నించెను.

మూసా “నీవు నమ్మినయెడల స్వర్గమర్హములకును, వానిమధ్య నుండు ప్రదేశమునకును నాథుఁడగువాఁడే ప్రపంచాధినాథుఁడు” అనెను.

ఫిరౌను తన చుట్టుపట్లవారితో “మీరు దీనిని వినుచున్నారా?” అనెను.

మూసా “అతఁడే నీకును, నీతాతముత్తాతలకును ప్రభువు” అనెను.

ఫిరౌను “అతఁడు మీయొద్దకుఁ బంపినదూత! పిశాచగ్రస్తుఁడు కాఁబోలు!” అనెను.

మూసా “నీవు తెలిసికొనఁగలిగినచో నాతఁడు తూర్పునకును పడమటికిని, ఆరెండిటికి మధ్యనున్న సర్వమునకును నాథుఁడు” అనెను.

ఫిరౌను “నన్నుఁగాక మఱియొకఁడేవుని నీవు తీసికొనివచ్చిన యెడల నిన్ను బంధీకృతినిఁ జేసెదను” అని పత్తెను.

30 మూసా “ఏమి! నాయాగమనహేతువునకు సాక్ష్యముగా నేను దేనినైనను జూపినను సట్లే చేసెదవా?” యని యడిగెను.

ఫిరౌను “నీవు సత్యవాదివైనచో నదేదో యాసాక్ష్యమును వెంటనే చూపుము” అని గద్దించెను.

అప్పుడాతఁడు తన చేతిదండమును క్రిందవైవ నది యొక సర్ప మయ్యెను.

తనచేతిని పైకిఁ దీయఁగనే యది చూచువారికిఁ దెల్లఁగాఁ గనఁ బడెను.

అధ్యాయము 3.

అంత ఫిర్రాను తన్నుఁ గొలిచియున్న సామంతులతో “ఏడు నిజముగా మాయలమారియగు నైంద్రజాలికుఁడు,

తనతంత్రములవలన మిమ్ము మీదేశమునుండి పాఱఁద్రోలఁ గలఁడు. మీ రేమి చేయుమందురు” అని యడుగ,

వారు “ఈతనిని, ఇతనిసోదరుని, కొంతకాలము విడిచిపెట్టి వాడవాడలనుండియు,

మాంత్రికుల నిచటి కాహ్వానముచేయ దూతలఁబంపు” మనిరి.

అంత నొకశుభదినమున నిర్ణీతకాలమున మాంత్రికులందఱు నొకచోఁ గూడిరి.

ప్రజ లందఱును గూడి,

40 ఈమాంత్రికు లీదినమున జయముగాంచినచో వారి నే యనుస రింతు” మనిరి.

మాంత్రికులు ఫిర్రాను నుద్దేశించి “మేము విజయులమైనచో మమ్ము బహుకరింతువా?” యని యడుగ,

అతఁడు “తప్పక యట్లే చేసెదను. అప్పుడు నిశ్చయముగా మిమ్ము నాసమీపవర్తులగాఁ జేసికొందు” ననెను.

మూసా వారితో “మీరు క్రింద దేనిని పడవైచెదరో పడ వేయుఁ” డనెను.

వారు తమత్రాళ్ళను దండములను త్రోసివైచుచు“ ఫిర్రాను శక్తివలన మేము విజయము గాంచగల” మనిరి.

అంతట మూసా తనదండము క్రిందవైచ నదివారు కృత్రిమ ముగాఁజూపిన యద్భుతవస్తువులను మ్రింగివైచఁదొడంగెను.

మాంత్రికులును మోకాళ్ళబడి,

“మూసా హారూనుల ప్రభువగు,

ప్రపంచాధినాథుని విశ్వసింపుచున్నా” మని యారాధింపఁ
దొడఁగిరి.

ఫిరౌను వారితో “ఏమి ! మాయనుజ్ఞ లేనిదే మీ రాతని
విశ్వసింపుచున్నారా ? మీకింద్రజాలమును నేర్పినవాఁడుగదా మీ
యజమాని. కానిండు. క్రమేపి నాశక్తి మీకు బోధపడఁగలను. మీ
మొక్కప్రక్క చేతులను, నొకప్రక్క కాళ్ళను ఛేదించి సిలువవేయి
చెదనని భయపెట్టెను.

50 వారును “దానివలన మా కేహనియఁ గలుగఁబోదు. మేము
మాప్రభువునొద్ద కేకదా మఱివిపోయెదము.

మేమాతని విశ్వసించినవారిలో పృథములము గావున, మా
ప్రభువు మాపాపములను ఓమించునని మాకు నమ్మకముగల”
దనిరి.

అధ్యాయము 4.

అప్పుడు మేము మూసాతో “నీ వీరాత్రియే నాకింకరులతో
వెడలిపోమ్ము. నిన్ను వారు వెంటఁబెట్టెద” రని యనుజ్ఞ నిచ్చితిమి.

ఫిరౌనును ప్రతిపురమునకును దూతలనంపి,

“ఈ యిస్రాయేలు లల్పసంఖ్యాకులయ్యును,

మాపై కుపితులై యున్నారు.

కాని, మేమును చాలమందిమి - జాగ్రత్త గలవారముగదా”
యని చాటఁబంచెను.

ఈరీతిగా వారు తమయుద్ధానవనములను, సెలయేళ్ళను,

ధనరాసులను, దివ్యభవనములను విడుచునట్లు చేసి,

మే మిస్సామేలు సంతతివారికి దానిపై వారసత్వమును కల్పించితిమి.

60 అంత సూర్యోదయకాలమున నీజిప్తు (మిసిరు) దేశస్థులు వారిని వెంబడింప నారంభించిరి.

ఉభయపై న్యములు నన్యోన్యవలోకనము చేసికొనినప్పుడు మూసామిత్రులు “అదిగో, వారు మనపైఁ బడినా” రని మొఱపెట్టిరి.

మూసా “అ దెట్లగును? నాప్రభువు నాతోనున్నాఁడు. అతఁడు నాకు దారి చూపఁగలఁ” డని వారికి దిట్టదీర్చెను.

అప్పుడు మేము మూసాతో “సముద్రమును నీదండముతో స్పృశింపు” మని యాజ్ఞాపింప నదియు రెండుచీలికలై యొక్కొక్క భాగ మొక యున్నతపర్వతముగా మాఱిపోయెను.

అప్పుడు మూసా మిత్రులును, అనుచరులును,

సురక్షితముగా దాటిపోయిరి.

శత్రువులు నీటిలోఁబడి మడిసిరి.

సత్యముగా నిదియొక సూచనయే కాని, వారు దానిని విశ్వసింపకుండిరి.

నిజముగా నీప్రభువు శక్తిమంతుఁడు; కరుణాళుఁడు.

అధ్యాయము 5

వారికి ఇబ్రాహీము కథను చెప్పుము.

70 ఆతఁడు తనతండ్రిని, ప్రిజలను “మీరు దేని నారాధించుచున్నా” రని యనిన,

వారు “మేము నిశ్చలభక్తితో విగ్రహముల నారాధించెద” మనిరి.

అతడు “ అవిగ్రహములు మీ మొఱ్ఱలను వినగలవా ?

మీకు సహాయముగాని, హానిగాని, చేయగలవా ? ” అని యడుగ వారు “ ఇది మాతాత ముత్తాతల యాచార ” మని పల్కిరి.

అతడు “ మీ రేమని యోచించుచున్నారు ?

మీరును మీతాతముత్తాతలను, ఆరాధించినవారు నాకు శత్రువులు.

కాని, నన్ను సృజించి, నాకు సరియగు మార్గముఁజూపి,

అన్న పాపములఁబ్రసాదించిన,

జగన్నాథుఁడట్టివాఁడుకాఁడు.

80 నేను రోగినై యున్నప్పు డాతఁడు నాకారోగ్యము చేకూర్చును.

అతఁడు నన్నుఁ జూపి పునర్జీవితము జేసి,

పశ్చిమదిశమున నాపాపములను క్షమింపగలఁడు.

పశ్చిమవా ! నాకు బుద్ధిని ప్రసాదించి, ధర్మవర్తనులతోఁ జేర్చుము.

ముందురాఁబోవు సంతతులవారు నేను మంచివాఁడ ననునట్లు చేయుము.

నన్ను సందనవనమునకు వారసులలో నొకనిగఁ జేయుము.

నాతండ్రి మార్గముఁ దప్పియున్నాఁడు. అతనిని క్షమింపుము.

నిర్మలహృదయుఁడై దేవుని సమీపించువానికి తప్ప,

ఇతరుల కాదినమున ధనముగాని, పుత్రులుగాని సహాయపడరు.

ఆదినమున మానవజాతి మీఁదికి లేవగలదు. ఆసమయమున నన్నవమానితుఁ జేయకుము.

90 అప్పుడు భక్తులకు స్వర్గమును,

దుష్పథవర్తులకు సరకమును ప్రాప్తమగును.

పాపుల నాదినమున “ దేవునిఁగాక యితరుల నారాధించితిరే, వారెచట నున్నారు ?

వారు నీకు హానిగాని, సహాయముగాని చేయఁగలరా? తమకుఁ దామైన దోడ్పడఁగలరా? ” యని యడుగుదురు.

ఇతరులఁ దప్పఁత్రోవఁబెట్టి, తామును నందే పడియున్న పాపులు ఇల్లెను ననుచరులందఱతోడను, నానరకమునఁగూలి,
అచట నొకరొకరితో వాదులాడుచు,

“ దేవునియాన,

నిన్ను జగన్నాథునితోఁ బోల్పుట స్పష్టముగా మాదే తప్ప.

దుష్టులే మమ్ము మార్గమునుండి తొలఁగించిరి.

100 ఇప్పుడు మమ్ముఁగూర్చి మనవిసేయువాకు లేరే!

మాకుఁ దోడ్పడఁగల మిత్రులును లేకున్నారే!

మేము తిరిగి భూమిపై జన్మించినచో “ విశ్వాసివర్గములోఁ జేరుదుము ” అందురు.

నిజముగా నిదియొకసూచనయైనను, వారిలో చాలమంది నమ్మ కుండిరి.

నిశ్చయముగా నీప్రభువు శక్తిమంతుఁడు ; కరుణాభుఁడు !

అధ్యాయము 6.

నుహు ప్రజలు ప్రవక్తను దిరస్కరించిరి.

వారి సోదరుఁడగు నుహు వారితో “ మీరు దేవునికి భయ పడరా ?

సత్యముగా మీకు నేను విశ్వాసినగు దూతను.

కావున దైవభీతిగలిగి న న్నునుసరింపుఁడు.

మీరు నా కెట్టి బహుమానమును నీయనక్కఱలేదు. జగన్నాథుఁడే నన్ను బహూకరింపఁగలఁడు.

110 కావున, దేవునికి భయపడి, నాకు విధేయులరుకండు ” అనగా వారు “ అతిసీచులు నిన్ననుసరించుచున్నారు. అట్టి నిన్ను మేమెట్లు విశ్వసించుము ” అనిరి.

అతడు “ వారు చేసినదేమో నాకుఁ దెలియదు.

అదియంతయు నాప్రభువునకే తెలియును. ఇది మీకుఁ దెలిసిన నెంతబాగుండును !

నేను స్పష్టభయనూచనలనిచ్చుటకే నియోగింపఁబడియున్నాను,

కావున విశ్వసించినవారిని నేను త్రోసివేయ ” ననెను.

వారు “ నుహూ ! నీవిప్పుడు నీప్రయత్నమును మానకున్నచో నీపై తాళు విసరి చంపెద ” మనిరి.

అతఁ డప్పుడు “ప్రభువా ! మీరు నన్ననృతవాదిగా నెంచుచున్నారు.

కావున, వారికిని నాకును మధ్యనుండి, తీర్పుఁజెప్పి, నన్నును నన్ను విశ్వాసులై యనుసరించుచున్నవారిని కాపాడు ” మని ప్రార్థింప,

మేమతనిని, అతనితోనున్నవారిని నావనిండ నెక్కించి, రక్షించి,

120 మిగిలినవారిని నీటిలోఁ ద్రోసి చంపితిమి.

ఇది నిజముగా నొక నూచనయైనను వారిలోఁ జాలమంది దానిని విశ్వసించరైరి.

కాని, నీప్రభువుశక్తిమంతుఁడు ; కరుణాళుఁడు!

అధ్యాయము 7.

అదైతులుకూడ, ప్రవక్తలసత్యవాదు లనిరి.

వారిసోదరుఁడగు హూదు వారితో “మీరు దేవునికి భయపడరా ?

నేను విశ్వాసపాత్రుఁడను. మీదూతను.

కావున, దైవభీతిగలిగి నాకు విధేయుల రగుడు.

ఇందుకు మీరు నాకు బహుమాన మీయనక్కఱలేదు. జగ
న్నాథుడే నన్ను బహుమానింపఁగలఁడు.

ఏమీ, మీ రున్నతస్థలములందెల్ల గుఱుతుల నుంచికొనుట
వినోదారథమా ?

మీకు శాశ్వతనివాసము లగుననియా యిండ్లను కట్టుకొను
చున్నారు ?

130 మీశక్తిసంతయు కాఠిన్యముతోడనా చూపెదరు ?

కావున, దైవభీతిగలిగి నాకు విధేయతఁజూపుఁడు.

ఆతఁడు మీకు మందలను, సంతానమును,

ఉద్యానవనములను, సెలయేళ్ళను,

సర్వమును సమృద్ధియగునట్లు ప్రసాదించియున్నాఁడు. ఆతనికి
భయపడుఁడు. ”

ప్రళయదినమున మీకు ఘోరశిక్ష కలుగునేమో యని
భీతిల్లుచున్నా ” ననెను.

వారు “నీవు మమ్ము భయపెట్టినను భయపెట్టకున్నను నొక్కటే.

ఇదియొక తాతలనాటి ప్రాతఃకథ.

మా కాశిక్ష యెంతమాత్రమును గలుగనేర ” దని,

ఆతనిని, విభ్యాపూరుషునిగా గణింప, మేము వారిని నాశ
నము చేసితిమి. ఇదియొక సూచనయైనను వారిలో చాలమంది దా
నిని నమ్మకుండిరి.

140 కాని, నీప్రభువు శక్తిమంతుఁడు ; కరుణాళుఁడు !

అధ్యాయము. 8.

సమూదీయులును, వారిప్రవక్తల ససత్వవాదు లనిరి.

వారిసోదరుడగు 'సాలే' వారితో "మీకు దైవభీతిలేదా ?
నేను సంపూర్ణవిశ్వాసపాతుడనగు పవిత్రను.

కావున, దేవునికి భయపడి నాకు విధేయుల రగుడు.

మీరు, నాకెట్టి బహుమానము నీయనక్కఱలేదు. జగన్నా
థుడే నాకు బహుమాన మీయఁగలడు.

మీరీ వస్తువులమధ్య శాశ్వతముగా సురక్షితులై యుండఁ
గలరా ?

ఈయద్యానవనములు, నీసెలయేళ్ళు,

ఈసస్యక్షేత్రములు, నీపుష్పఫలభరితములగు ఖడ్జూరతరువులు,
నివియన్నియు మీకు శాశ్వతములా ?

మీరు గర్వితులరై, పర్వతములను ద్రవ్యి, యందు వసతుల
నేర్పఱుచుకొందురా? అట్లుచేయకుండు.

150 దేవునికి భయపడి నన్ననుసరింపుడు.

భూమిపై నక్రమవర్తులై,

పశ్చాత్తప్తులు గాక, దుర్మయములను జేయువారి యాజ్ఞలను
మన్నింపకుండు, అనఁగా,

వారు "నీవు నిజముగా పిశాచగ్రస్తుడవు.

నీవును మావంటి మనుష్యుడవేకదా ! నీవుచెప్పినది సత్య
మైనచో మాకొక సూచనఁ జూపు" మనిరి.

అతఁడు వారితో "ఇదిగో ! యీయాడుయొంటె. మీకొకదిన
మునను, దీని కొకదినమునను త్రాగుటకు నీరు దొఱకును.

కాని దానికేహనియుఁ జేయకుండు. అట్లుచేసిన ప్రళయదిన
శిక్ష మీకు కలుగఁగల" దనెను.

కాని, వారు దానిని చంపివైచి, మఱుచటియుదయమే, పశ్చా
తాపము నొందిరి.

ఆ యుదయమే వారికి శిక్షకలిగెను. ఇది సత్యముగా నొక
సూచనయైనను వారిలో చాలమంది దానిని నమ్మురైరి.

కాని, నీప్రభువు శక్తిమంతుడు. కరుణాళుడు.

అధ్యాయము 9.

160 లూట్ ప్రజలు, ప్రవక్తల ససత్యవాదులుగాఁ బరిగణించిరి.

వారి సోదరుడగు లూటు, వారితో “మీరు దేవునికి భయ
పడరా ? నేను విశ్వాసపాత్రుఁడ నగు మీప్రవక్తను.

కావున, మీరు దైవభీతిగలిగి న న్ననుసరింపుడు.

దీనికి మీరు నాకు బహుమాన మీయనక్కఱలేదు. జగ
న్నాథుఁడే నన్ను బహుమానింపఁగలడు !

ఏమి ! జీవరాసు లన్నిటిలోను నొక్కమనుష్యులతోడనే మీరు
సంచరింతురా ?

మీకొకకు మీప్రభువుసృజించిన మీ భార్యలను పరిత్యజిం
తురా ? ఓహో ! మీరు త్రోవతప్పి యున్నా ” రన,

వాడు “లూటా ! నీవు నీయుద్యమమును వదలినచో నిన్ను
దేశభ్రష్టుని జేసెద” మనిరి.

అతఁడు “మోక్షత్యములు నాకసహ్యములు.

ప్రభువా ! నన్నును, నాకుటుంబమును, వారికృత్యములనుండి
రక్షింపు” మన,

170 ఆలస్యము చేసిన యొక వృద్ధనితప్పు,

ఆతనిని, ఆతని కుటుంబము నంతటిని, మేము రక్షించి,

మిగిలినవారిపై ఘోరమును, మృత్యుకరమును నగువర్షమును
గురియింది, నాశనము చేసితిమి.

ఇది, సత్యముగా నొకసూచనయైనను, వారిలో చాలమంది దానిని సమ్మకుండిరి.

కాని, నీప్రభువు శక్తిమంతుడు కరుణాభుడు !

అధ్యాయము 10.

మదియో నను సరణ్యమునందు వాసముచేయువారు ప్రవక్తల కసత్యదోషము నారోపించిరి.

వారి సోదరుడగు షూయైబు వారితో “దేవునికి భయపడరా?

నేను నిశ్చయముగా సంపూర్ణవిశ్వాసపాత్రుడనగు ప్రవక్తను.

కావున దేవునికి భయపడి, నాకు విధేయతజూపుడు.

180 దీనికై నాకు మీరెట్టిబహుమాన మీయనక్కఱలేదు. జగన్నాథుడే నన్ను బహుకరింపఁగలడు.

మీకొలతలను సరిగా కొలువుడు. తగ్గించి కొలువకుడు. సరియగు త్రాసులతో తూచుడు.

మనుష్యులకు కావలసిన పదార్థమును దొంగిలించకుడు. భూమిపై దుర్మయములజేసి యితరుల కపకారమొనరింపకుడు.

మిమ్ములను మీపూర్వులను సృజించినయాతనికి భయపడుడు.

అనగా వారు “నిజముగా నీకు పిశాచముపట్టినది.

నీవు మావంటి యొకమనుష్యుడవే. నీవసత్యవాదివని మా సమ్మకము.

నీవు సత్యవాదివైనచో స్వర్గములో నొకభాగము మాపైఁ బడునట్లు చేయు” మనిరి.

ఆతఁడు “మీకృత్యములన్నియు నాప్రభువున కెఱుకయే” యని యుత్తరమిచ్చెను.

వారాతని ససత్యవచనునిగా నెంచినంతనే మేఘాచ్ఛాదితమగు
దినమునాటిశిక్ష వారికిఁ గలిగెను. ఆభయంకరదినమున కలుగు
శిక్షయే యది.

190 ఇదియు నొకసూచనయే యైనను, వారిలోఁ జాలమంది దానిని
నమ్మకుండిరి.

కాని, నీప్రభువు శక్తిమంతుఁడు. కరుణాభుఁడు!

ఆధ్యాయము-11.

నిశ్చయముగా నీవు సైకము జగన్నాథునినుండి వచ్చినది.

దానితోడనే నీవును స్పష్టమగు సరబ్బీభాషలో,

వారికి భయసూచన నీయఁగలండులకు,

నీహృదయము నొకసత్యదేవత యావేశించినది.

ఇది యంతయు వారి పూర్వపురాణములలోఁ జెప్పబడినదే.

ఇస్రాయేలు ప్రజలలోని పండితులు దానిని చేకొనిరనుట వారి
కొకసూచనకాదా ?

మేము దానినొక విదేశీయునికిచ్చి,

దానిని పతింపఁజేసినచో వారు దానిని నమ్మరని దానిని నీ
కిచ్చితిమి.

200 ఆ ఘోరశిక్ష ననుభవించువఱకును, దానిని నమ్మకుండునట్లు,
దుష్టులహృదయమును కల్పించితిమి.

ఆశిక్ష వారికిఁ దెలియకుండ నకస్మాత్తుగా రాఁగలదు.

అప్పుడువారు “మాకు కొంతతడవు దొరకదా!” అనియందురు.

ఏమీ ! వారు మాశిక్షవచ్చునట్లు త్వరపెట్టుచున్నారా ?

నీవేమనుకొందువు ? వారికి పూర్ణాయుష్య మొసగినను,

తుదకు మేము భయపెట్టుచువచ్చిన శిక్ష వారికి కలిగినచో,

వారి భోగములన్నియు వారి కెట్లు పనికివచ్చును ?

మేము భయసూచనల నీయనిదే యెన్నడును, నేపురములను నాశనము చేయలేదు.

మే మధర్మముగా నెన్నడును సంచరింపలేదు.

210 ఈకురానుతో సైతానులుగూడ దిగలేదు.

అది వారికి తగదు. వారి కట్లుచేయ శక్తిలేదు.

వారు దానిని విననర్హులుకారు.

నీవు బాధల పాల్గొకుండుట కాలనితప్ప మఱి యేదేవునిఁ బిలువఁ బోకుము.

నీ దగ్గఱబంధువులకు భయసూచననిచ్చి,

నిన్ను విశ్వాసులై యనుసరించువారిపైఁ గరుణించిన తెక్కలను పఱపుము.

వారు తిరస్కరించినచో వారితో “మీకృత్యములకు నేను బాధ్యుడనుకా” నని చెప్పము.

ఆతఁడు సర్వమును, వినుచుఁ దెలిసికొనుచున్నాఁడు.

నీవు ప్రార్థనకై నిలుచుండురీతిని,

ప్రార్థించువారిమధ్య నీనడవడిని చూచుచునే యుండు,

220 శక్తిమంతుఁడును, గరుణాళుఁడునగు, నాతనియందు నమ్మక ముంచుము.

సైతాను లెవ్వరి నావేళింతురో చెప్పదునా ?

వారసత్యవాదులపైనను, దుష్టులపైనను వ్రాలుచురు.

వారు విన్నదానిని చెప్పెదరేకాని, వారిలో చాలమంది యన్యత వాదులు.

మార్గము తప్పినవారు క్రవ్రల ననుసరింతురు,

విశ్వాసముకలిగి, సత్కర్మానుష్ఠానపరులై తమచుగ దేవుని
స్మరించుచు,

అధర్మముగ నొరులు తమ్మెగుర్కొనిన నాత్మరక్షణఁ జేసి
కొనుచు నున్నవారుతప్ప,

నితరులు లోయ లన్నిటియందును, పిచ్చియై త్రినవారివలెఁ
దిరుగుచు,

వారు చేయనిదానిని చేసితిమని చెప్పుచుండుట నీవుచూచిన
విషయమే. కాని, వారిలో మంచివారి కధర్మముచేసినవారి కెట్టి ఫలము
కలుగునో యిప్పుడే తెలియఁగలదు.

సురా 27-నముల్.

మక్కా-93 పద్యములు-7 రుక్కులు.

అధ్యాయము 1.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

త. సాద్. అవి కురానులోనివియు, స్పష్టగ్రంథములోనివియు
నగు శ్లోకములు; స్పష్టచిహ్నములు.

ప్రార్థనను విడువక, భిక్షపెట్టుటను మానక, దృఢవిశ్వాస
యుక్తులగు వారికి పరలోకరక్షణయు, సంతోషవార్తయుఁ గలుగు
చున్నవి.

నమ్మనివారికి తాముచేసినదంతయు బాగుగనున్నట్లు తోఁపఁ
జేయ వారు భ్రాంతి నొందుదురు.

వీరికొఱకే శిక్ష యెదురుచూచుచున్నది. పరలోకజీవనమున
వారు గొప్పనష్టమును పొందఁగలరు.

కాని, నీకు కురాను బుద్ధుడును జ్ఞానియు నగువానినుండి లభించినది.

దీనిని స్మరింపుము, —మూసా తనకుటుంబముతో “నాకొక యగ్ని కనబడినది.

దానినుండి యొక వార్తనుగొని, మీరు కాగుటకు కొఱకచ్చును గొని తెచ్చెద” నని,

దానియొద్దకుఁబోయి యుండ నొకయశరీరవాణి “అగ్నియందును, దానిచుట్టును నుండువాఁడు ప్రభావంతుఁడగుఁగాక ! జగన్నాథుఁడగు దేవునిమహిమ చెన్నారుఁ గాక !!

మూసా ! నిశ్చయముగా నేను శక్తిమంతుఁడను బుద్ధుఁడనునగు దేవుఁడను.

10 ఇప్పుడు నీచేతికోలను క్రిందబడవేయు” మని పలుక నాతఁ డట్లేచేసిన నది సర్పముబోలె ప్రాణఁజొచ్చెను. అతఁడు భయపడి తిరిగి రాకయుండఁగా “మూసా ! భయములేదు.

తొలుత తప్పొనరించి, పిదప తప్పన కుచితముగా నుంచిచేయు వారుతప్ప, నాదూతలు నాయొద్ద భయపడరు. నేను శూమాపరుఁడను; దయావంతుఁడను.

నీచేతిని నీగుండెపై నుంచికొనుము. దానికేహానియుఁగలుగకయే తెల్లగానగును. ఫిర్రానునకును, నతనిప్రజలకును, కనబడఁగల తొమ్మిదిసూచనలలో నిదియొకటి. వారు దుష్టప్రజలు.

మానూచనలు వారికన్నులయెదుటనే కనబడినను, వారు “ఇది కేవలమింద్రజాల” మనిరి.

వారిమనస్సుల కవియన్నియు నసత్యములే యని తోచినను వారిదౌష్ట్యముచేతను గర్వముచేతను, వానిని నిరాకరించిరి. కాని, నీచ కర్ములకుఁగలిగిన గతియేమో చూచితివా ?

అధ్యాయము 2.

పూర్వము దాచూడు సులైమానులకు మేము జ్ఞానమునీయ వారు “విశ్వాసయుక్తులగు నాతని కింకరు లనేకులకంటె మమ్యధికులఁ జేసిన దేవునిస్తోత్రముచేసెదము” అనిరి.

దాచూడే సులైమానుకు జ్ఞానమిచ్చెను. అతఁడు “ప్రజలారా ! మాకు పక్షులభాషయాదిగా సర్వమును దెలియును. ఇది దేవుడు మా కనుగ్రహించిన స్పష్టమగు వరము” అనెను.

సులైమానునొద్దకు పిశాచములును, మనుష్యులును, పక్షులును జేరఁగా నతఁడు వారిని గుంపులు గుంపులుగా నడిపించుచు,

నముల్ అను లోయకుఁ దీసికొనిపోయెను. అచట నొక నముల్ వాసి “నముల్ వాసులారా ! సులైమాను తన సైన్యములతో వచ్చుచున్నాఁడు. మీరు నలిగిపోవుట యాతనికిఁ దెలియకుండును. కావున మీరు మీ యిండ్లలోనికిఁబొండు !” అనెను.

అప్పుడు వానిమాటలువిని నవ్వుచు “ప్రభువా ! నీవు నాకును నాతల్లిదండ్రులకును జూపిన యనుగ్రహమునకు కృతజ్ఞుఁడనై యుండు నట్లును, నీకిష్టమగు పుణ్యకార్యములఁ జేయునట్లును, నన్ను ప్రబోధించి, నీదయచే పుణ్యవంతులగు నీకింకరులలో నన్నుఁ జేర్చుము”

20 అని, పక్షులనన్నిటినిఁజూచి “ఇచ్చట హుద్ హుద్ కనఁబడఁజేమి ? వాడు రానివారిలో నొకఁడా !

వాడు సరియగు కారణముఁ దెలుపనిచో వానికి ఘోరశిక్ష విధించి వానిని చంపివేసెదను”

అనినంతలో వాడును వేవేగవచ్చి, “నీకుఁ దెలియనిదొకటి నాకుఁదెలిసినది. ‘సఖా’ నుండి నిశ్చయమైనవార్త నొకదానిని తీసికొని వచ్చియున్నాను.

అచట నొకస్త్రీ రాజ్యము చేయుచున్నది. ఆమె సర్వగుణ సంపన్న. ఆమె సర్వాలంకృతమగు సింహాసనముపై నధిష్ఠించియున్నది.

ఆమెయు నామెప్రజలును దేవునిగాక సూర్యనారాధించుట నేనుచూచితిని. సైతాను వారికి తమపనులన్నియు మంచివిగా తోపఁ జేయుచు మార్గమునుండి తప్పించినాడు.

స్వర్గమర్త్యములయందలి రహస్యముల వెల్లెఱుచ్చుచు, మనుష్యులు పైకి చెప్పదానిని, దాచుదానినిగూడఁ దెలిసికొనఁగల దేవుని యారాధనకు వారు పూనుకొనరు.

ఆతనికింటె నితరమగు దైవములేడు. పరమసింహాసనమునఁ గూర్చున్న పృథువాతఁడే” యనెను.

ఆతఁడును “నీవు, సత్యమును వచించుచున్నావో యసత్య వాదివో చూచెదవుగాక !

ఈచీటిని గొంపోయి వారియొద్దఁ బడవేయుము. అచటనుండి కొంతదూరముపోయి యుత్తరముకొఱ కెదురుచూడుము ” అనెను.

ఆమె తన సామంతులతో “సామంతులారా ! గౌరవచిహ్నిత మగు లేఖయొకటి నాయొద్దఁబడినది.

30 దానిని సులైమాను వ్రాసినాడు. అందాతఁడు “దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర !

మీరు నన్ను తిరస్కరింపక నాకు ముస్లిములకు (భక్తులకు) కండు” అని లభించినాడు.

అధ్యాయము. 3.

సామంతులారా ! నేనేమిచేయవలయునో యుపదేశింపుఁడు.

మీయనుమతిలేకుండ నేనేమియుఁజేయఁజాల ” ననెను.

సామంతు లామెతో “మేము బలవంతులము, అమితకౌర్య వంతులము. కాని, నీయాజ్ఞను మీఱము. నీ వాజ్ఞాపించుదానిని జేయ సంసిద్ధులమైయున్నా ” మన,

ఆమె “రాజులు నగరములను బ్రవేశించి స్వాధీనముచేసికొను నప్పుడందలి బలవంతులనందఱు నవమానింతురు. వీరునునట్లే చేయుదురు.

కాని, నేనిప్పుడు వీరికొక కానుకఁ బంపి నాదూత లేమిప్రత్యుత్తరము దెత్తురో చూచెదఁగాక !”

అని, దూతనుబంప దూతతో సులైమాను “మీరు నాకు ధనసాహాయ్యముఁ జేయనక్కఱలేదు. దేవుడు మీకిచ్చిన దానికంటె నాకుఁ బ్రసాదించినదే యుత్తమము. అయినను మీరు మీ కానుకలను గొప్పగాఁ జూచికొందురు.

మీరు వారియొద్దకు మఱలిపొండు ! మేమడ్డగింపరానిపై న్యము లతోవచ్చి వారిని భంగపఱిచి, వారిదేశమునుండి తఱిమెదము.”

అని తనసామంతవర్గమువంక తిరిగి “సామంతులారా ! వారు నా కధీనులై (ముస్లిములై) రాక పూర్వ మామె సింహాసనము నెవ్వరు తీసికొనివత్తురు ?”

అన నొక దుష్టపిశాచము “నీవు నీయాసనమునుండి లేచు సంతకాలములో దానిని నేను తేగలను. నేను విశ్వాసిని.

40 దీనిని జేయ సమర్థుడ ” ననెను. గ్రంథజ్ఞానముగల యొకఁడు “కనుతెప్పపాటుకాలములో నేను దానిని నీమోలకు తేగల ” ననెను. వారిట్లనుచు దాని నాతని యెరుటనుంప నాతఁడు “నేను కృతజ్ఞుడనో, కృతఘ్నుడనో శోధించుటకు నాప్రభువునాకనుగ్రహించిన వర మిదియే. కృతజ్ఞుడయియుండుట తనమేలుకొనకే. కృతఘ్నుడగు వానితో సర్వమును తనయధీనమునందుంచుకొని యుదారస్వభావుడగు నాప్రభువున కెట్టి ప్రసక్తియులేదు.

ఆసింహాసనము నామె గుర్తింపకుండునట్లు చేయుఁడు. ఆమె రక్షణమార్గమును తెలిసికొనినదో లేదో చూతము.”

అని యామెయు వచ్చినతోడనే యామెతో “నీ సింహాసన మిట్టిదేనా ? యనియడుగ నామె ” ఇట్టిదేయైనట్లు నాకుఁదోచుచున్న ”

దనెను. అతఁడు “ఈమెకు పూర్వమే జ్ఞానముకలిగి ముస్లిముల (భక్తుల) మైయున్నా ” మనెను.

కాని, యామె ఆరాధించుదైవముల నమ్మనివారిలోనిది గావున నామెను తప్పతోవఁబెట్టిరి.

ఆమెతో “ఈకోటలోఁ బ్రవేశింపు ” మనఁగా నామె యది యొక నీటి సరస్సునుకొని, కాళ్ళపైనున్న బట్టనుదీసి మోసపోయి, తెలిసికొని, “యిది యద్దములతో తాపిన యాకమేడ. పృథువా! నాయా తృకే నేను పాపమొనరించినాను. కావున సులైమానుతోఁ బాటు నేనును జగన్నాయకుడగు దేవుని కధీనురాల నగుచున్నా ” ననెను.

అధ్యాయము 4.

పూర్వము సామూదునకు వారిసోదరుడగు సాలేతో “మీరు దేవుని సేవింపుడని చెప్పి పంప, వారొండాదులతో వాదులాడుచు రెండుకక్షలుగా నేర్పడిరి.

అతఁడు “నాప్రజలారా! మీరు మీదేవుని దయకొఱకు క్షమింపుమని వేడికొనక, మేలుకంటె కీడునే శీఘ్రముగఁ గోరికొనుచున్నారే ? ”

అని యడుగ వారు “మేము శకునములనుచూడ, నీవలనను నీవారివలనను, మీకు కీడు గలుగునట్లు తోచిన” దన నాతఁడు “మీ శకునఫలము దైవాధీనము. కాని, మీరు శోధింపబడుచున్నా ” రనెను.

అప్పు డానగరమున దౌర్జన్యములుచేయుచు సక్రమవర్తులగు తొమ్మండ్రు పురుషులుండిరి.

వారు “మీరు దేవునియాన నొండాదులతో మేమాతనిపై నను, నాతనికుటుంబముపై నను బడి, యారక్తమునకు పగదీర్చుకొనువారితో వారికుటుంబనాశము చూడలే”దని బాసచేసికొనుఁడు. నిశ్చయముగ మేము సత్యమును వచించుచున్నా ”మని,

50 వారొక కుట్రఁ బన్నిరి. మేమును కుట్రఁబన్నితిమిగాని, వారి కది తెలియదు.

వారిపన్నాగ మేమైనదో చూడుడు ! వారిని, వారిప్రజల నందఱిని, మేము నాశనముచేసితిమి.

వారిపాపములకు ఫలముగా వారియిండ్లు శిథిలములైపోయినవి నిశ్చయముగా బోధపఱచుకొనువారి కిందొక సూచనయున్నది.

మాకు భయపడి విశ్వసించినవారిని విముక్తులఁ జేసితిమి.

లూటుతనప్రజలతో “ఏమి! కన్నులు తెఱచికొనియే యిట్టి కలుష కృత్యములకుఁ గడంగెదరా ?

విషయేచ్ఛతో స్త్రీలయొద్దకుఁగాక పురుషులయొద్దకు వత్తురా యేమి ? నిశ్చయముగా మీ రజ్ఞానప్రజలు ”

అనఁగా నాప్రజ లాతనితో “మీనగరమునుండి లూటు కుటుంబమును తఱిమివేయుడు. వారు పవిత్రవంతులఁట ” యని మాత్రమనిరి.

కావున మేమతనిని, నతని కుటుంబమును, రక్షించితిమిగాని, యాతనిభార్య యాలసించునట్లు విధించితిమి. గాన నామెనుమాత్రము విడిచిపెట్టితిమి.

వారిపై వర్షముగురియింప నది సూచనబొందినవారికి మృత్యు ప్రాయమయ్యెను.

అధ్యాయము-5.

“దేవునకును, నాతఁడెంచికొనిన సేవకులకును స్వస్తియగుగాక ! అతఁడా, అతనితో వారుచేర్చు నితరదైవములూ, ఘనులు ?

కాండము. 20.

60 స్వర్గమర్త్యములను సృజించి, స్వర్గమునుండి వర్షముఁబంపి, దాని మూలమున విశాలవనములను బుట్టించినవాఁ డాతఁడేకదా ! అందలి వృక్షములను మొలపింప నీకు శక్తిలేదుకదా ! ఏమి ! దేవుఁడుగాక మఱియొకదేవుఁడా ? అయినను వా రాతనికి సములను వెదకు చున్నారు.

భూమి నచలఁగాఁజేసి, దానిమధ్య నదులఁ బుట్టించి, దానిపై బర్వతములనుంచి, రెండుసముద్రములమధ్యను పెద్దగట్లను పోసినవాఁ డాతఁ డేకదా ? ఏమి ! దేవునితోఁగూడ మఱియొకదేవుఁడా ? అయినను వారిలో చాలమందికి జ్ఞానములేదు.

అతఁడేకదా బాధితుల మొఱలనువిని, వారికష్టములను బాపి, మీకు మీపితరులధనము నొప్పుఁజెప్పినవాఁడు ! ఏమి ! దేవుఁడుగాక మఱియొకదేవుఁడా ? అయినను కొలఁదిమందినూత్రమే దీనిని జ్ఞాపకముంచికొందురు.

భూమిపైనను, సముద్రముపైనను, చీకటిలో మీకు దారి చూపి, తనదయాసూచకముగా మారుతములను దూతలఁగాఁ బంపు వాఁ డతఁడేకదా ! ఏమి ! దేవుఁడుగాక యింకొకదేవుఁడా ? మీరు దేవునితోఁ జేర్చువా రాతని కెడగలుగనుండురుగాక !

ఒకసత్త్వమునుబుట్టించి, దానినిచంపి, తిరిగిపుట్టించి, భూస్వర్గములనుండి నీకాహారము నొసగువాఁ డాతఁడేకదా ! ఏమి ? దేవుని పక్క మఱియొకదేవుఁడా ? మీరు సత్యభాషణులైనచో మీసాక్ష్యములఁ దెండు.

స్వర్గములందుగాని, భూమియందుగాని, దేవుఁడుతప్ప అద్ద

వ్రమును జూచినవాడు మతెవ్వఁడును లేడు. వారెప్పుడు మీదికి లేచెదరో వారికిఁ దెలియదు.

కాని రాజోపు జన్మముఁగూర్చి వారికిఁ దెలియునట ! అయినను వారు దానినిగూర్చి సందేహింతురట ! అయినను వారు దాని పిషయమై యంధులట !” అనుము.

అధ్యాయము—6.

అవిశ్వాసకులు “మేమును, మాపితరులును, చచ్చిపడియుండ మమ్ము లేపించెదరా ?

పూర్వము మాకును, మాపూర్వులకును, నిట్టివాగ్దానమే కలిగినది. ఇవియన్నియు తాతలనాటి ప్రాతకథ”లందురు.

“మీరు దేశమంతయుఁ దిరిగి దుష్టులగతి యేమయ్యెనో తెలిసికొనుఁడు.

70 వారినిగూర్చికాని, వారిపన్నాగములఁగూర్చికాని మీమనస్సులను కలఁతఁజెట్టుకొనకుఁడు” అనుము.

వారు “నీవు సత్యమును బల్కుచున్నచో, నీచేఁజెప్పఁబడిన దెప్పుడు జరుగును ?” అని యడుగుదురు.

“మీరు తొందరపడి కోరుకొనుచున్నది బహుశః మీవెంట నంటియే యున్నదికాబోలు !” అనుము.

నిశ్చయముగా నీప్రభువు మనుష్యులపై నయాపూర్ణుడై యున్నాఁడు. కాని, వారిలోఁ జాలమందికి కృతజ్ఞతలేదు.

వారిహృదయములలో దాగినదానిని, వారు వెలిబుచ్చుదానిని గూడ నీప్రభువు తెలిసికొనియే యున్నాఁడు.

భూస్వర్గములందుఁగల రహస్యవిషయములన్నియు సృష్టగ్రంథమునం దుండియేయున్నవి.

నిశ్చయముగా నిస్సాయేలుప్రజలు, వివాదములను పెంచికొనిన విషయములన్నియు కురానులోనే యున్నవి.

భక్తుల కది రత్నోపాయమును, దయాచిహ్నమును నై యున్నది. సీతప్రభువు శక్తిమంతుడు, సర్వజ్ఞుడు. కావున నాతడు తన బుద్ధిచే వారివివాదములఁ దీర్చగలడు.

నిర్మలసత్యము నీపక్షముననే యున్నది. కావున, దేవునియందు సమ్మతముంచుము.

80 నీవు చచ్చినవారిని వినునట్లు చేయఁజాలవు. చెవిటివారు వెనుకఁ దిరిగియున్నప్పుడ్రామోతను వారు వినునట్లు చేయఁజాలవు.

అంధులను తమతప్పులనుండి నీవు మఱింపఁజాలవు. మాసూచనలను సమ్మతించినతప్ప నీవు వినఁజేయఁజాలవు. వారే ముస్లిములు (భక్తులు).

శిక్ష నీపైఁబడ నుంకించుచున్నప్పుడు మేము భూమినుండి యొక రాక్షసుని బుట్టింప నాతడు నిశ్చయముగా మనుష్యులు మాసూచనలందు దృఢవిశ్వాసము కలిగియుండ"లేదని యార్పును.

అధ్యాయము.—7.

ఆదినమునఁ బ్రతిదేశమునుండియు, మాసూచనలను విశ్వసించినవారిని వేర్వేరుగుంపులుగా నొకచోఁ జేర్చెదము.

వారు దేవునిమ్రోలకురాఁగానే దేవుడు "మీరు మాసూచనలను గుర్తెఱుగకుండియు, వాని ససత్యములుగాఁ బరిగణించితిరా? లేకున్న మీరు చేయుచున్నదేమి?" అనును.

వారిదుష్టకార్యములకై వారిపై శిక్షపడును. వారెట్టిసాకులను జెప్పవీలులేదు.

విశ్రాంతికొఱకు రాత్రిని, వెలుతురుతో పగటిని, మేము విధిం

చియుండుట వారికిఁ దెలియదా? సత్యముగా విశ్వసించినవారి కిందే సూచనలున్నవి.

అదినమున బూరాపై నొకమోతవినబడును. అదివిని స్వర్గము లోనివారును, భూమియందలివారును, నందఱును భయకంపితు లగుదురు. దేవుఁడు ముక్తిసొసగ నెంచినవారికిమాత్ర మామోత మెల్లగా వినబడును.

అచలములని నీవు తలంచుచున్న యీపర్వతములు, మేఘము లు గాలికెగురునట్లుగా నెగిరిపోవుట నీవు చూడఁగలవు. దీనిని సర్వ మును విధించునది దేవునికృత్యము. మీరు చేయునదంతయు నతనిగి బాగుగఁ దెలియును.

పుణ్యకర్మలతో నాతనిమోలకు వచ్చువారికి, తమకర్మమగు దానికంటె హెచ్చుఫలమే కలుగును. అదినమున వారికెట్టిభయమును సోకదు.

90 పాపకర్మలతో నాతనియొద్దకు వచ్చువా రధోముఖులుగా నగ్నిలోఁ గూలుదురు. నీకర్మల కనుగుణముగాఁగదా నీకు ఫలము లును గలుగఁగలవు?

ఈదేశము నాతఁడు పవిత్రముచేసెను. దీని ప్రభువు నారాధిం పుమని నాకాజ్ఞ యొనది. సమ స్తవస్తువులు నాతనివే. దేవునికధీనులగు వారిలో (ముస్లిములలో)ఁ జేరుమని నాకాజ్ఞ.

నేను కురానును పఠింపవలెను. క్రమరక్షణనొందినవాఁడు తన మేలుకొఱకే యట్లుచేయును. కాని త్రోవదప్పినవానితో “నేను భయ సూచననుమాత్రమే యిచ్చెదను.

దేవుఁడు స్తవసియుండగుఁగాక! అతఁడు మీకు తనసూచనల నీయ, మీరు వానిని పరిగ్రహింపవలయును. మీరు చేయుపనులను మీప్రభువు గుర్తించుచునే యున్నాఁడు” అనుము.

సూరా-28 కథ.

మక్కా-88 పద్యములు-9 రుక్కులు.

అధ్యాయము. 1.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తి యగు దేవునిచేర.

త. సీ. మి. మీ.

ఇవియే స్పష్టగంధమందలి సూచనలు.

విశ్వాసులకు బోధించుటకై మూసా ఫిర్రాను చరిత్రములలోఁ గొన్ని భాగములను మీకు చదివెదము.

ఫిర్రాను భూమిపై నధికారము వహించి, తన ప్రిజలను కక్షలుగాఁ జీల్చి వారిలోఁ గొందఱ నణంచెను. వారి మగశిశువుల నాతఁడు చంపి, యాడుపిల్లలనే జీవనములతో నుండనిచ్చెను. అతఁ డల్లరులఁ బుట్టించువారిలో నొక్కఁడై యుండెను.

ఇట్లడంపబడినవారి ననుగ్రహించి, ఇమాములఁజేసి ఫిర్రానుకు వారసులఁగా నియమించి,

భూమిపై స్థిరముగ నెలకొల్పి, ఫిర్రాను, హామానులును, వారి సైన్యములును తాము చేయుదాష్కృత్యములకుఁ దామే సాక్షులగు నట్లుచేయ మాకు మనసయ్యెను.

అంత మేము మూసా తల్లితో “మూసాకు చనుగుడిపి పెంచుము. అతని కపాయము గలుగునని నీకు భయమయినచో నతనిని నముద్రముపై విడువుము. భయముగాని, యాతురతఁగాని చూపకుము. అతనిని తిరిగి నీకడఁజేర్చి యొక పవిత్రగౌఁ జేసెదము” అని యంటిమి.

ఫిరౌను హమానులను, వారిసైన్యములును పాపులగుటచే
ఫిరౌను కుటుంబమువా రాతని శత్రువుగను, దమకు శోకహేతువుగను
బరిగణించిరి !

అప్పుడు ఫిరౌనుతో నాతనిభార్య “నీకును నాకును నేత్రా
నందదాయకుండగు నీతనిజంపకుము. ఇతఁడుమనకుపయోగపడు నేమో.
లేదా, వీనిని పుత్తునిగఁ బెంచికొందము ” అనెను. కాని, వారు
కావించినదేమో వారికిఁ దెలియదయ్యెను.

10 మూసాతల్లిహృదయము భయవిహ్వలమయ్యెను. ఆమె
యాతని వెంటనే పోల్చికొనియుండునుగాని, యామె విశ్వాసినియై
యుండుట కామె హృదయమునకు స్థైర్యమునిచ్చితిమి.

ఆమె యాతని యక్కతో “అతని ననుసరింపుము ” అనఁగా
నామెయు దూరమునుండి యాతనిని కనిపెట్టుచుండెను. వారికాసంగతి
తెలియలేదు,

అతని కెంతమంది దాదులనుపెట్టినను పాలు ద్రావఁడయ్యెను.
తుద కాయక్క యచటికి వచ్చి “ఇతనిని పెంచి జాగ్రతగఁజూడఁగల
యొక కుటుంబమును మీకు తెలుపుదునా ?” అని యనెను.

కావున మే మాతనిఁ దనతల్లికి తిరిగి యొప్పఁజెప్పితిమి. ఆతఁ
డామెకు నేత్రానందకరుండై యామె యాతురతను బాపఁగా దేవుని
మాట సత్యమని యామె నమ్మియుండెను. కాని చాలమంది కిది
తెలియదు.

అధ్యాయము. 2.

అతఁడును బలముగలిగి పెద్దవాఁడైనంతనే మే మాతనికి బుద్ధి
జ్ఞానముల నిచ్చితిమి. పుణ్యవంతులను మే మిట్లే బహూకరింపు
చుందుము,

అంత నతఁడు ప్రజలెవ్వరు తన్నుఁ గనుఁగొనఁజాలనిసమయమున నొక పురముఁ జొచ్చి, యం దొండొరులతోఁ బోరాడుకొనుచున్న యిరువురు మనుష్యులఁ జూచెను. అందులోనొకఁడు తన ప్రజలలోనివాఁడు ; రెండవవాఁడు శత్రుపక్షమువాఁడు. తనపక్షమువాఁడు మూసాను శత్రుపక్షమువానిపై సహాయపడుమని కోరెను. అంత మూసా యాతనిఁ దనపిడికిలితో నొక్కగ్రద్దుగ్రద్ది చంపివైచి “ఇది పైతానుపని. ఇతఁడు శత్రువు. స్పష్టముగా నితరులను దారి తప్పించువాఁడు” అనెను.

అతఁడు “ప్రభువా ! నేను నాకీడుకొఱకే పాపమునర్పితిని. నన్ను తుమింపుము.” అనఁగా దేవుఁడాతని తుమించెను. అతఁడు తుమాయుతుఁడు, కరుణాళుఁడు.

అంత నతఁడు “ప్రభువా ! నీవు నా కీయనుగ్రహముఁజూపితివి. ఇతఁడు దెన్నఁడును దుష్టులకు సహాయము చేయను” అనెను.

మధ్యాహ్నమైనంతనే యాతఁడు పురములో భయమున నిటు నటుఁజూచుచుఁ బోవుచుండగా క్రిందటిదినమున తాను సహాయము చేసినవాఁడే తనయొరుటఁ బ్రత్యక్షమై తిరిగి సహాయము చేయ వేఁడెను. అంత మూసా యాతనితో “నీవు కడునీచుడవు” అని పల్కెను.

తనకును వారికినిగూడ సమానశత్రువగు వానిపై నాతఁడు పడనుఁగించఁగా నాతఁడు “మూసా ! నిన్న నీవొక మనుష్యునిఁజంపితివి. అట్లే నన్నును జంపనెంచుచున్నావా? నీ వీదేశమున రాజ్యము నాక్రమించుటకే యెంచుచున్నావు. నీవు శాంతినెలకొల్పుటకు రా లేడు” అనెను.

20 అప్పుడు పురముకొననుండి యొకఁడు పరుగెత్తుకొనివచ్చుచు “మూసా ! ఇచట సామంతులు నిన్నుఁ జంపయోధనలఁ జేయు

చున్నారు. వేగముగఁ బాటిపోమ్ము. నేను నీన్నేహితుఁడను గావున చెప్పచున్నాను' అనెను.

కావున నాతఁడు భయముతో నిటునటు చూచికొనుచు నా చోటనుండి పాటిపోవుచు “ప్రభువా ! యీ యన్యాయవంతులగు ప్రజలనుండి నన్నురక్షింపుము ” అనెను.

అధ్యాయము. 3.

అతఁడు మదియానుదిక్కుగాఁ బ్రయాణము చేయుచు “ నా ప్రభువు నన్ను క్రమమార్గమున నడిపించునుగాక ! ” అనెను.

అతఁడు మదియానునందలి యొక జలాశయముఁ జేరఁగా గొందఱు నీళ్ళు తోడికొనుచుండిరి. వారిప్రక్క నిద్దఱుస్త్రీలు తమ మందను వెచుక నేయుంచి వేచికొనియుండఁగా నాతఁడు వారిలో “మీ రిట్లేల చేయుచున్నా ” రని యడిగెను వారు “మాతండ్రి కడు వృద్ధు. ఈగొల్లవారు తమమందలను తోలుకొనిపోవువఱకును, మేము నీటిని ముట్టికొనఁగూడ దని పలికిరి.

కావున నాతఁడు వారికి నీళ్ళుతోడియిచ్చి, నీడలోనికిఁబోయి, “ప్రభువా, నీవు నాకుఁ జేసెదననిన మేలు నాకిప్పు డవసరమైనది” అనెను.

అంత వారిలో నొకతె లజ్జావనతముఖయై వానిదరిఁజేరి “నీవు మాకు నీరు తోడియిచ్చినందుకుగాను కూలియిచ్చుటకు మాతండ్రి నిన్ను పిలుచుచున్నాఁ డనఁగా నాతఁడు వారితండ్రికడకేగి తనకథను చెప్పఁగా నాతఁడు “భయపడకుము. నీ వన్యాయవర్తనులబారినుండి తప్పిపోయితివి” అనెను.

వారిలో నొకతె “ తండ్రి ! ఏనిని కూలి కుంచుకొనుము. నీకు నమ్మకమైనవాఁడును, బలముగలవాఁడును నొకఁడు కావలయును గదా ! ” అనెను.

అతడు “నీవు నాయాద్ద నెనిమిదిసంవత్సరములు కూలికి కుదిరి యున్న యెడల నే నా యిద్దఱుకుమార్తెలలో నొక తెనిచ్చి నీకు పెండ్లి చేయవలెనని కోర్కెయున్నది. పదియేండ్లున్నచో నీయిష్టము వచ్చినట్లు చేసికొనవచ్చును. నిన్ను నిర్బంధించను. దేవునిదయ యున్నచో నేను న్యాయవంతుడనని నీకుఁదెలియఁగలదు ” అనెను.

అతడును “నీకును నాకును నిట్లే యొడంబడిక కానిమ్ము. నీవు చెప్పిన రెండిటిలో నెట్లుచేసినను నాకన్యాయము జరుగఁగూడదు. మనమనుకొనినదానికి దేవుడే పాక్షి ” యనెను.

అధ్యాయము 4.

మూసా నిర్ణయించుకొనినకాలము నచటఁగడిపి తనకుటుంబముతోఁ బ్రయాణము చేయుచుండఁగా పర్వతముపై నొకమంట యతనికి గాన్నించెను. అతడు తనకుటుంబముతో “మీరు వేచి యుండుఁడు నాకొక మంట గనబడుచున్నది. అచటనుండి యొక వార్తనో, మీరు వెచ్చగఁ గాచికొనుట కొకకొఱకచ్చునో తీసికొని రాఁగలను ” అనెను.

30 అతడచటికి రాఁగానే పవిత్రవంతులగు లోతుకు కుడిప్రక్క నొకపోదలోనుండి “మూసా ! నిశ్చయముగా నేను జగన్నాథుడనగు దేవుడను.

ఇప్పుడు నీచేతికట్టను క్రిందఁబడవేయుము ” అనువాక్కిొక్కటి యాతనిచెవినిబడెను. ఆకట్టయు నొకపామువలెఁ గదలుచుండుటచే నాతడు వెనుకకు మఱలి, పాటిపోయి, మఱిరాడయ్యెను. అప్పుడా వాణి “మూసా ! దగ్గఱకురమ్ము. భయములేదు. నీకు భద్రము కలుగును.

గుండెపై చేయిపెట్టుకొనుము, అది తెల్లబడునుగాని, దాని

కేయపాయమును గలుగను. భయరహితుడవై నీచేతిని వెనుకకులాగి కొనుము. ఫిరౌనునకును, సతనిసామంతులకును, నీ రెండును నానవాళ్ళుగా నుండును. వారుదుష్టవర్తనులు ” అనెను

అంత సతఁడు “పృథువా ! నేను వారిలో నొకనిని జంపితిని. కావున వారు నన్ను జంపెదరేమో యని భయపడుచున్నది.

నాసోదరుడగు హోమాను నాకంటె స్పష్టముగ మాట్లాడఁ గలఁడు. కావున నాకు సహాయముగను, నాపక్షము గెలుచుటకును నాతని నాతోబంపుము. వారు నన్ను కృత్రిమునిగ గణింతురేమో యని భయపడుచున్నాను ” అనెను.

దేవుఁడుచు సతనితో “నీసోదరుని నీతో నపి నిన్ను బలపటి చెదములే. మీయిరువురకును శక్తినిచ్చెదము. మాసూచనలవంటి సూచనలను వారు చూడఁజాలరు. మీరిద్దఱును, మీ మృనుసరించుచు వారును విజయముఁ గాంచెదరు ” అనెను.

మూసా మాయీస్పష్టసూచనలతో వారియొద్ద కేఁగగా వారు “ఇది కేవలము నింద్రజాలము. మాపూర్వు లెవ్వరు నిట్లు చేసియుండుటను వినలేదు” అనిరి.

మూసా వారితో “ఎవనికి రక్షణ సనుగ్రహించెనో, భోగ భూమియందు నివాస మెవ్వరి కనుగ్రహింపఁబడినదో యాప్రభువునకే బాగుగఁ దెలియును. దుష్టులు వృద్ధికొందరుగవా ” అనెను.

అంత ఫిరౌను “సామంతులారా ! నాకుఁ దెలిసినంతవఱకు, నేను తప్ప మీకు మఱియొకదేవుఁడు లేడు. ఈమూసా అసత్యమును బలుకుచున్నాఁడు. హోమానా, యిట్టుకలను గాల్పించి యెత్తైనయొక గోపురమును నిర్మింపుము. నేను దానినెక్కి మూసాదేవునిఁ జేరెదను ” అనెను.

అతఁడును సతనిసైన్యములును భూమిపై నన్యాయముగను సక్రమముగను వర్తించుచు మామొద్దకు మఱి రారని తలంచిరి.

40 కాని, మే మాతనిని, నతనినైశ్యములను బట్టుకొని, సముద్రములోఁ గూలవైచితిమి. ఇదిగో దుష్టవర్తనులగతిఁ దిలకింపుడు.

వారిని నరకాగ్నిలోనికి బిలిచికొనిపోవువారిని ఇమాములుగ నేర్పఱిచితిమి. రక్షణదినమున వారి కెట్టిసహాయమును దొరకదు.

వారిని మే విహలోకమున శపించితిమి. రక్షణదినమున వారు లజ్జచే నావరింపఁబడియుందురు.

అధ్యాయము 5

పూర్వతరములవారిని మేము నాశనముచేసినపిదప, మనుష్యుని బోధకొఱకు ధర్మగ్రంథమును మూసా కిచ్చితిమి. వారుయోచించుకొందురుకదా యని, దానిని రక్షణోపాయముగను, దయాప్రదానముగను పంపితిమి.

మూసాకు మాయాజ్ఞ నొసగినప్పుడు నీవు సిన్నెపర్వతపు పశ్చిమభాగమునలేవు. నీవు దానిని జూచినవారిలో నొకఁడవుకావు.

మూసాతరువాత చిరాయువులగు నెన్నియో తరములవారి నెందఱనో లేవఁదీసితిమి. మేము నుదియాను వాస్తవ్యులకుఁ బ్రవక్తను బంపితిమిగాని, యాప్రజలలో నీవులేవు.

మేము మూసాను బిలిచినప్పుడు సిన్నెపర్వతపు చరియపైలేవు. ఈప్రజలు యోచించుకొందురుగాక యని తలఁచి, పూర్వము వీరి కేప్రవక్తను బంపియుండకున్నను, నీవు భయసూచననిత్తువుగదాయని దయతో సీప్రభువు వీరియొద్దకు నిన్నుబంపినాఁడు.

వారు తాము చేసికొనినదానికిఁగా తమకొక యాపద సూభ వించినప్పుడు “ప్రభువా! మాకొక ప్రవక్త నేల పంపితివికావు? అట్లు చేసియుండినచో నీసూచనల ననుసరించి విశ్వాసులమైయుందుమే” యని యనకుండుటకే నిన్ను ప్రభువు వారియొద్ద కంపియున్నాఁడు.

వారికి మాయొద్దనుండియే సత్యముచేరినను, “మూసాకుఁ గలశక్తులే యీతనికి లేకున్నచో.....” అని యందురు. కాని, పూర్వము మూసాకుఁ బంపినదానినిమాత్రము వారు విశ్వసించిరా ? “చిల్లంగిగ్రంథములు రెండు పరస్పరసహాయము చేసికొనెను. ఆ రెండి టిని మేము నమ్ముము ” అని వారనిరి.

“మీరు సత్యవత్తులైనచో దేవునియొద్దనుండి యంతకంటె బాగుగ శిక్షింపఁగల మఱియొక గ్రంథమును దీసికొనిరండు. నేను దాని ననుసరించెదను ” అనుము.

50 వారు నీకుఁ బ్రత్యుత్తరమిచ్చుచో తమ పిచ్చియూహలనే యనుసరించుచున్నారని తెలిసికొనుము. దేవునివలన దారిఁగనుఁగొనక తనపిచ్చియూహలనే యనుసరించు వానికంటెఁ దప్పఁతోవఁ బడినవాఁ డెవఁడుండును ? దేవుఁడు దుష్టులకు దారి చూపఁడు గదా !

అధ్యాయము 6.

వారు భయపడియుండుట కిప్పుడు వారికి మామాటల కనే కారము లుండునట్లు చేసితిమి.

దీనికి పూర్వము మావలన సత్యగ్రంథములఁ గొన్నవారు దీనినిగూడ విశ్వసించుదురు.

అది వారికి వినిపింపఁగా వారు “ఇది దేవునినుండి వచ్చిన సత్యము. దానిని మేము నమ్మెదము. అదిరాకపూర్వమే మేము ముస్లిముల (దై వాధీనులము) మైతిమి” యని యందురు.

వారు సహనముతో నోర్చి, కీడును మేలుతో పరిహరించి, మేము వారి కనుగ్రహించినదానినుండి భిక్షము పెట్టినందుకు వారికి ద్విగుణితముగ బహుమానము చేకూరును.

వారు పొల్లసంభాషణను వినక దానినుండి తొలఁగిపోవుచు, “మాపనులుమావి. మీపనులు మీవి ! మేము మూర్ఖులకొఱకు రాలేదు ” అందురు.

నీవు నీయిష్టమువచ్చినవారికి దారి చూపలేవు. దేవుడే తన యిచ్చవచ్చినవారికి దారి చూపును. నడిసింపబడుట కొప్పుకొనువా రెవరో యాతనికే తెలియును.

కాని, వారు “నీకు దొరకినదారిని మేమునుసరించినచో, దేశ మునుండి వెడలఁగొట్టబడుదుము ” అందురు. వారికొక కొకపవిత్ర మును, నిరుపద్రవకరమును, సర్వఫలసంభరితమును, జీవనాధారవస్తు సంయుతమును నగు నొకస్థలమును చేరువనే యేర్పఱచియుంచినాము కామా? కాని, వారిలోఁ జాలమందికి జ్ఞానములేదు.

సుఖలోలములైయుండిన యెన్నినగరములను మేమునాశనము చేయలేదు? వారువిడిచిన గృహములందు కొలఁదిమందియేతప్పు నెవ్వరును నింతవఱకును నివసించియుండలేదు. మేమేవానికి వారసుల మైతిమి.

వారి మాతృనగరమునకు మానూచనలఁ దెలుపుటకు నీప్రభు వొక ప్రవక్తనుపంపనిదే యాపురములను నాశనము చేయలేదు. అందలి ప్రజలన్యాయవంతులు కాకున్నచో నాపురములను మేమును నాశనము చేసియుండియుండము.

60 మీ కనుగ్రహింపబడినదంతయు నిహలోకమున గొప్పగ ననుభవించుటకే. కాని, దేవునియొద్ద నున్న దింతకంటె శ్రేష్ఠమును, శాశ్వతమునునై యున్నది మీరు బుద్ధిగలిగి యుండరే?

అధ్యాయము-7.

మేము ముందుకు మేలివాగ్దానము చేసినవారును, నిహలోక మున మావలన సకల సౌఖ్యములఁగొనియు, రక్షణదినమున శిక్ష ననుభవించవలసినవారును, సమానులగుదురా?

ఆదినమున దేవుడు వారినిబిలిచి “మీరు నాతో సమానులను కొనినవారే?” అని యడుగును.

అప్పుడు న్యాయశిక్ష ననుభవించువారు “ప్రభువా ! మేము త్రోవతప్పించినవారు వీరే. మేము త్రోవదప్పింపఁబడినట్లే వీరినిగూడఁ దప్పించితిమి. నీవు మమ్ము నిందింపఁ గారణము లేదు. వా రారాధించిన వారము మేముకాము” అని యందురు.

అప్పుడు వారితో “దైవసమానులని మీరు కల్పించిన వారిని పిలువుఁడు” అని పల్కగా వారు వారిని పిలిచినను పలుకరు. వారు శిక్షనుగాంచి, సరియగు రక్షణ నొందియుండిన బాగుండు నను కొందురు.

ఆదినమున దేవుఁడు వారినిబిలిచి “మీరు ప్రవక్తల కేమని బదులుచెప్పితిరి ?” అని యడుగును.

కాని, యాదినమునవారు తడబాటుచే నంధులై సరియగు లెక్క నీయలేకుండురు, ఒకరినొకరైన నడుగ లేక యుందురు.

అయినను దేవునిసంకఁ దిరిగి, విశ్వసించి, క్రమవర్తనుఁడగు వాఁడు సుఖులలో నాదినమునఁ జేరు నేమో ?

దేవుఁడు స్వేచ్ఛగాఁ దనయిచ్చవచ్చినదానిని సృజించును. ఆ కృత్రిమదైవములకట్టి స్వేచ్ఛలేదు. దేవుఁడు మహిమాన్వితుఁడగుఁ గాక ! తనతోడ వారుచేర్చినవారికంటె మున్నఁతుఁడగుఁ గాక !

వారు తమహృదయములలో దాచియుంచినవానిని, బయలు పెట్టినదానిని, దేవుఁడు బాగుగ గ్రహింపఁ గలఁడు.

70 అరఁజే దేవుఁడు ! అరఁడుతప్ప మఱియొకదేవుఁడు లేడు. ఇహపరలోకములం దాతనిదేకీర్తి ! అతనిదే యనంతకీర్తి ! మీరాతని యొద్దకే కొనిరాఁబడుదురు !

“మీ రేమనుకొనుచున్నారు? రక్షణదినమువఱకును దేవుఁడు మిమ్ము పెద్దచీటిలోఁ గప్పివైచినచో మఱియేదేవుఁడు మిమ్ము వెలు త్తురులోనికిఁ దీసికొని రాఁగలఁడు ? అయిన మీరు వినరేల్ల ?

“మీ రేమని తలంచు చున్నారు! రక్షణదినమువఱకును దేవుడు మిమ్ము పెద్ద నెలుతురులోనేయుంచివైచినచో మఱి యేదేవుడు విశ్రాంతికొఱకు రాత్రినిగల్పింప సమర్థుడు? అయిన మీరు చూడ రేల?” అనుము

మీరు విశ్రాంతినొందుటకై దయతో నాతడు రాత్రిని కల్పించినాడు. అతఁ డనుగ్రహించిన వస్తువులలో మీకుకావలసిన దానిని కొని, కృతజ్ఞులరై యుండుట కాతఁడు పగటిని కల్పించినాడు.

ఒకదినమున దేవుడు వారినిబిలిచి “మీరు సమాన్తులనుకొనిన వారేరి?” యని యడుగును.

మేము ప్రజీజాతినుండియు నొకసాక్షిని బిలిచి “మీప్రమాణ ములను జూపుడు” అందుము. వారికప్పుడు సత్యము దేవునియొద్దనే యున్నదని తెలియును. వారుకల్పించుకొనిన దైవములు వారిని విడిచి పెట్టుదురు.

అధ్యాయము-8.

ఖూర్మా అనువాడు మూసా ప్రజలలోనివాడే. కాని యాతఁడు వారియెడ గర్వముతోఁ బ్రవర్తించెను. వానికిచ్చిన ధనా గారపుబీగములు పలువురుబలవంతులైనను మోయఁజాల కుండిరి. కావుననే వాని కంతగర్వము కలిగెను. అతనిప్రజ లతనితో, “నీవు కులుకకుము. కులుకుచుండువానిని దేవుడు ప్రేమింపడు.

“దేవుడు నీ కనుగ్రహించిన దానితో ముందుపదవికొఱకుఁ బ్రయత్నింపుము. ఈలోకమున నీవుచేయవలసినదానిని మానకుము. దేవుడు నీకెట్లు దయఁజూపెనో, యట్లే ప్రజలను దయతోఁజూడుము. భూమిపై నక్రమములఁ బ్రవర్తింపఁజేయకుము. అల్లరులఁ గల్పించు వారిని దేవుడుప్రేమింపడు” అనిరి.

అదివిని యతఁడు “నేను జ్ఞానవంతుఁడను. కావుననే నాకీ ధనము వచ్చినది” అనెను. తనకంటె బలవంతులై, తనకంటెపెచ్చు ధనమును సంపాదించిన తన పూర్వతరములవారిని దేవుఁడు నాశనము చేసియుండెనని యాతనికిఁ దెలియలేదా? కాని, దుష్టులను దమ నేరములంగూర్చి యడుగము.

అంత, ఖామూను గొప్పశోభతో తనప్రజలయొద్ద కేగఁగా వారిలో నిహలోకభాగ్యమునే యాసించినవారు, “ఆహా! ఖామూను వలె మేమును ధనవంతులమైనచో నాతఁబాగుండును ! అతఁడు గొప్ప యదృష్టవంతుఁడు” అనిరి.

80 కాని, జ్ఞానముఁబొందినవారు, “మీరుదుఃఖితు లగుదురు గాక ! విశ్వాసులై పుణ్యకార్యములఁ జేయువారికి దేవుని బహుమానమే శ్రేష్ఠము. ఓర్పుగలిగి సహించియుండువారికిఁదప్ప నితరుల కాబహుమానము దొరకదు” అనిరి.

అంత మేమాభూమిని, అతినిమేడలను పెకలించివేయఁగా దేవునిస్థానమున నతనికి సహాయపడు సైన్యములెవ్వయు లేకయుండెను. అతఁడు రక్షితులలోఁ జేరలేకపోయెను.

ఉదయమగునంతనే యతని యదృష్టమును గోరికొనినవారు “ఓహో, దేవుఁడు తనసేవకులలో నిచ్చవచ్చినవారికే తనవరముల నిచ్చును. ఇతరుల కీయఁడు. దేవుఁడు మమ్మునుగ్రహింపకుండినచో మమ్ముఁగూడ పెకలించివైచి యుండును. ఓహో ! కృతఘ్నులెన్నడును వృద్ధి నొందఁజాల” రనిరి.

అథాయము-9.

భూమిపై నున్నతులము కావలయుననియు, నక్కోమములఁగావింప వలయుననియు నెంచనివారికే ముందటిపదవిని మేమిచ్చెదము. దైవభీతిపరులకు సౌఖ్యము చేకూరఁగలదు.

మేలుచేసినవారికంతకంటె మెచ్చుబహుమానము దొరకును. కీడుచేయువారికి తాము కావించినంతయే ఫలము కలుగును.

కురాను నీకిచ్చినవాడు తప్పక నీగృహమున నిన్నుజేర్చును. “ఎవడు సరియగుత్రోవఁ బట్టినాడో, ఎవడు స్పష్టముగఁ ద్రోవఁ దప్పినాడో, దేవునికే జాగుగఁదెలియు” ననుము.

ఈగ్రంథము నీ కీయఁబడునని నీవెన్నఁడు ననుకొనలేదు. దేవుని యనుగ్రహమువలననే యదిసీకు లభించినది. కావున నీ వవిశ్వాసులకుఁ దోడ్పడకుము.

నీకు మానూచనలువచ్చినపిదప వారిప్రేరేపణచే నానూచనల నుండి మఱిపోకుము. ప్రజలను దేవునివంక తిరుగుడని యాజ్ఞాపింపుము; దేవునితో దైవములఁ జేర్చువారిని గలియకుము.

దేవునిఁగాక మఱియేదైవమును నావాహన చేయకుము. అతఁడు తప్ప మఱియొకదేవుడు లేడు. అతఁడుతప్ప తక్కినదంతయు నశించును. అతఁడే తీర్పుచెప్పఁగలవాడు! అతనియొద్దకే మీరు తిరిగి పోవలెను.

సురా-29 సాలీడు.

మక్కా 69-పద్యములు - 7 రుక్కులు.

అధ్యాయము 1.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

అలీఫ్. లామ్. మీమ్.

మనుష్యులు తాము విశ్వసించితిమనినంతనే వారిని శోధింప కుండ విడిచెదమని తలంచుచున్నారా ?

వారిపూర్వులను మేము శోధించితిమి. నిష్కల్మషులెవరో, యశస్యవంతులెవరో దేవుడు తెలిసికొనుచునే యుండును.

దుష్కార్యముల నాచరించువారు మమ్ము తప్పించుకొందు మనుకొనుచున్నారా? వారియోచన సరియైనదికాదు.

దేవునిజేర నాశించువానికి నిర్ణీత సమయమువచ్చును. అతడు శోత, క్షాని!

భక్తికొఱకు పాటుపడువాడు తనమేలుకొఱకే యట్లు చేయును. దేవుడు సర్వవస్తువులును లేకుండగనే భాగ్యవంతుడు గదా?

విశ్వాసులై, క్రమవర్తనులై నవారి దుష్కార్యములను మేము తరింపజేసి, వారిసత్కార్యములఁ బట్టియే వారిని బహూకరింతుము.

ఇదిగాక మనుష్యుడు తలదండ్రులయొడ దయఁజూపవలయునని మేము విధించియుంటిమి. కాని, నీకు తెలియని యితరులను నాతోఁ జేర్చవలయునని వారు నీతో వాదించినచో వారిని మన్నింపకుము. మీరు నాయొద్దకే వత్తురు. అప్పుడు మీకార్యములను మీకు తెలియఁ జేయుదును.

విశ్వాసులై క్రమవర్తనులగు వారిని న్యాయవంతులలోఁ జేర్తుము.

10 కొందఱు 'మేము దేవుని నమ్ముచున్నా'మని యందురుగాని, వారు దేవునివిషయములో బాధల ననుభవించునప్పుడు, మనుష్యునివలనఁ గలిగినఁ బాధను దేవుడే పంపెనని తలంతురు. వారికి పృథువుజయము నిచ్చినచో "మేము నీపక్షమున నుండుటచేతనే యీజయము కలిగిన" దందురు. తాను సృజించిన వారి హృదయములలో నేమున్నదో దేవునికి బాగుగఁ చెలియునుగదా.

అవును. విశ్వాసులెవరో కపటులెవరో దేవునికి బాగుగనే తెలియును.

అవిశ్వాసులు విశ్వాసులతో, “మామార్గము ననుసరింపుడు. మేము మీపాపములను తప్పక భరింతుము” అందుకాని, వారి పాపములలో నేమాత్రమును భరింపరు. వారసత్వవాదులు గదా !

కాని, తమభారములను, మఱికొన్ని భారములనుగూడ వారు తప్పక మోయఁగలరు. వారికుట్రలఁగూర్చి రక్షణదినమునఁ బరీక్ష జరుగఁగలదు.

అధ్యాయము-2.

పూర్వము నుహును తనప్రజలయొద్దకంపితిమి. అతఁడు వారితో నేఁబది తక్కువ వేయిసంవత్సరము లుండెను. వారక్రమములఁ జేయుచుండఁగ నే యుప్పెనవచ్చి వారిని తీసికొనిపోయెను.

అతనిని, నావలోనున్నవారిని, మేమప్పడురక్షించి, యది జనుల కందఱు కొక సూచన యగునట్లు చేసితిమి,

ఇబ్రాహీముగూడ తన ప్రజలతో “దేవునారాధించి యాతనికి భయపడుడు. మీరు జ్ఞానులైనచో నిదియే మీకు శ్రేయస్సు” అనెను.

దేవునిప్రక్క మీరు విగ్రహములనే పూజించుచున్నారు; అసత్యమును గల్పించుచున్నారు. దేవునిగాక మీరారాధించు నితరులు మీకేమియు నీయఁజాలరు. కావున మీకుఁ గావలసిన వస్తువుల కొఱకు, దేవుని వేడుడు. అతనిని సేవించి, యతనికి కృతజ్ఞులరగుడు. మీ రాతనియొద్దకే చేరఁగలరు.

మీరు నన్నసత్యవచనునిగ నెంచిన నెంచుడు. మీపూర్వులు గూడ దేవదూత యసత్యవాది యనిరి. కాని, బాహుటముగ బోధించుటయే యాతని విధి.

దేవుడెట్లు సృష్టించుచున్నాడో వారుచూడలేదా? తాను సృజించిన దానిని తనయొద్దకే కదా యాతఁడు చేర్చికొనును. ఇదివిశ్వయముగా దేవునికి సులభము.

20 “భూమిపై సంచరించు జీవజంతువుల నాతఁడెట్లు సృజించెనో చూడుడు. ఇతఁడునుగూడ వానిని రెండవసారి పుట్టునట్లు చేయును. దేవుడు సర్వశక్తుడు.

ఆతఁడు తన యిష్టమువచ్చినవారిని శిక్షించి, యిష్టమువచ్చిన వారిని కరుణించును. మీరతనియొద్దకే తీసికొని పోబడుదురు.

స్వర్గమునందుఁగాని, భూమిపైఁగాని, యాతని యధికారమును నీవు తీసివేయలేవు. దేవుడువినా నీకు సంరక్షకుఁడుగాని సహాయుఁడు గాని, లేడు.

అధ్యాయము-3.

దేవుని సూచనలయందుఁగాని, యాతని జేరుటయందుఁగాని, నమ్మకము లేనివారు నా కరుణఁగూర్చి నిరాశ చేసికొనవలసినదే. వీరికి ఘోరశిక్ష యాసన్నమైయున్న” దనియనుము.

అతని ప్రజలు “ఇతనిని నరకీవేయుఁడు, కాల్చివేయుఁడు” అని మాత్రము బదులుచెప్పిరి. కాని, దేవుడెంతని నన్నినుండి రక్షించెను. విశ్వసించిన వారి కిందు సూచన లున్నవిగదా.

ఇబ్రాహీము “ఇహలోకమున మీరొండొరులతోఁ గలసి యుండుటకు దేవునితోఁబాటు మీరు విగ్రహములఁ జేకొంటిరికదా. “కాని, రక్షణదినమున మీలోఁ గొందఱు తక్కినవారిని విసర్జింతురు; కొందఱు కొందఱును శపింతురు. మీకగ్నియే యావాసమగును. మీకెవ్వరును సహాయకులుండరు” అనెను.

లూటు, అతనినమ్మి “ నా ప్రభువు శక్తిమంతుడు. బుద్ధుడు. నే నాతని నాశ్రయించెద ” ననెను.

అతనికి మేము ఇషాకు యాకూబుల ననుగ్రహించి, యతని సంతతివారికి భవిష్యత్తును దెలిసికొనుశక్తిని, పవిత్రగ్రంథమును నొసగితిమి. అతని కిహలోకమున బహుమానమిచ్చితిమి. పరలోకమున నాతడు న్యాయవంతులలో నుండగలడు.

మేము, లూటునుగూడ బంపితిమి. అతడు తనప్రజలతో “ ప్రపంచమందలి యే ప్రజలు నితకుపూర్వము పోని కల్పషము లోనికి మీరేగెదరా ?

“ మీరు మనుష్యులయొద్దకైన బోయెదరా ? వారిని బహిరంగముగ దోచికొందురా ? మీ సభలలో దౌర్జన్యములు చేసెదరా ? ” అని యడిగెను. కాని, వారు “ నీవు సత్యవంతుడవైనచో దేవుని శిక్షయేదో తీసికొనిరమ్ము ” అని మాత్రము బదులిడిరి.

30 “ ప్రభువా ! యీ యపవిత్రులనుండి నన్ను రక్షింపుము ” అని యాతడు మొఱలిడెను.

అధ్యాయము 4.

అప్పుడు మాదూతలు ఇబ్రాహీమునొద్దకువచ్చి, యతనికి పుత్రోదయ సందేశముఁ దెల్పి “ ఈ పురవాసులు దుష్టులు. వీరిని తప్పక నశింపఁజేతు ” మనిరి.

“ లూటు అందున్నాడే ” యని యాతడనఁగా, వారు “ ఈ పురమున నెవరున్నారో మాకు బాగుగఁ దెలియును. అతనిభార్య పెనుకపడి యుండుటచే నాతనిదప్ప, నతనిని, నతని కుటుంబమును, మేము రక్షింతుము ” అనిరి.

ఆ దూతలును లూటు నొద్దకురాఁగా నాతఁడు తన కుటుంబము కొఱకు కలతనొందెను. వారిని రక్షించుట కాతనికి బాహుబలము లేకుండెను. అప్పుడువారు, “భయములేదు. చింతిలకుము. నీభార్య వెనుకపడియుండును గావున నామెనుతప్ప నిన్నును నీకుటుంబమును రక్షింతుము.

ఈ పురవాసులు గావించిన యక్రమమునకుగా దేవునినుండి తప్పక శిక్షను తీసికొని వత్తుము ” అనిరి.

బోధపఱచుకొనఁగలవారి కాపురము నాశనముకాఁగా మిగిలిన దానియందే సూచనలున్నవి.

మాదియానులయొద్దకు వారిసోదరుడగు షోయాబును పంపి తిమి. అతఁడు “ప్రజలారా! దేవుని పూజింపుఁడు. తుది దినము కొఱకు నిగీక్షించి యుండుఁడు. దేశములో హానికరములగు నక్రమములఁ జేయుచుండకుఁడు ” అని యనెను.

కాని, వారాతనిఁ గృత్రిమునిగఁ బరిగణించిరి. కావున, వారున్న చోట భూకంపము కలుగఁగా తెల్లవారుసరికి వారు తమ యిండ్లలోనే చచ్చిపడియుండిరి.

మేము ఆదు సామూదులను నాశనముచేసితిమి. పాడు పడిన వారి గృహములనుండియే యీసంగతి మీకు స్పష్టముగఁదెలియఁజేయఁబడినది. సైతాను వారికృత్యములను వారికి మంచివిగఁ గనఁబడునట్లు చేసి వారు సూక్ష్మగ్రాహులైనను వారిని క్రమమార్గమునుండి తప్పించెను.

ఖారును, ఫిరాను, హమాను, వీరియొద్దకు తన సందేశముఁ గూర్చిన సాక్ష్యముతో మూసా వచ్చెను. కాని, వారు భూమిపై గర్వముతో వర్తించిరి. అయినను వారు మమ్ము మించలేకపోయిరి.

40 వారిలోనివాఁ డెవ్వఁడైనసరే పాపముచేయుచుండఁగనే పట్టుకొంటిమి. వారిలోఁ గొందఱుపై రాళ్లతోఁబూరించిన మూడుతమును

బంపితిమి. జిబ్రీలు చేసిన ఘోరనాదము వారి కాశ్చర్యమును గలిగించెను. వారిలో గొందఱి కాశ్చక్రిందనే భూమి బీటలువారఁ జేసితిమి. కొందఱను నీటిలోముంచి చంపితిమి. వారికి దేవుఁ డెట్టియన్యాయమును జేయలేదు. వారికి వారే యన్యాయమును చేసికొనిరి.

దేవునిగాక యితర సంరక్షకులఁ జేకొనినవారు తన గృహమును నిర్మించుకొను ‘సాశ్రీధ్వు’ ను బోలియుందురు. కాని, సాలీడు కట్టుకొను నిల్లు మిగుల బలహీనములగు పదార్థములతోఁగదా కట్టఁబడియున్నది ? వారి కిది తెలిసిన నెంతబాగుండును ?

దేవుడు తన్నుగాక వారు పిలుచువారినందఱను దెలిసియే యున్నాఁడు. అతఁడు బలవంతుఁడు. బుద్ధుఁడు.

మనుష్యులకు మే విాయుపమానములఁ దెలుపునుము. బుద్ధి మంతులుమాత్రమే వీనిని బోధపఱుచుకొనఁగలరు.

దేవుడు స్వర్గమర్త్యముల నొక గొప్పయుద్దేశముతోనే సృజించి యున్నాఁడు. విశ్వసించినవారి కిందే యొక సూచనయున్నది.

కాండము. 21.

అధ్యాయము 5.

మీకు తెలుపఁబడిన గ్రంథములోని భాగములను పఠించుచుండుడు. ప్రార్థనావిధిని నిర్వృత్తింపుడు. ప్రార్థన కల్పవృక్షములను నిండలను హరించును. దేవుని స్మరణమే తప్పకుండవలయువిధి. మీకు ఘోషింపబడి దేవుని కెఱుకయే,

గ్రంథావలంబులతో దయతోడప్పు మఱియొకరీతిగా వాదించుచు. నీకు కీడుచేసినవారితోమాత్ర మట్లు చేయనక్కఱలేదు. “మాకును మీకును బంపఁబడినదానిని మేము విశ్వసించుచున్నాము. మీ దేవుఁడును మాదేవుఁడును నొక్కఁడే. అతనికి మే మధీనులమైనాము” అని యనుచు.

ఇట్లే యీకురానుగ్రంథమును నీకుఁబంపినాము. ధర్మగ్రంథమును స్వీకరించినవారు దీనిని విశ్వసించుదురు. ఈయరబ్బులలోఁగూడఁగొందఱు విశ్వాసులున్నారు. భక్తిహీనులుతప్ప మఱెవ్వరును మాసూచనలను నిరాకరింపరు.

నీ వింతకుఁబూర్వ మేగ్రంథమును బఠించియుండలేదు. ఈనీకుడిచేతితో నే గ్రంథమును వ్రాసియుండలేదు. అట్లు చేసియుండినచో నిది డాంబికమని తలంచువారు న్యాయముగనే సందేహించియుందురు.

కాని, యిది జ్ఞానమునొందినవారి హృదయములలోని యొకసూచనయే. దుష్టులుతప్ప మఱెవ్వరును మాసూచనలను నిరాకరింపరు.

50 వారు, “అతనికి తనప్రభువునుండి యొకసూచన రానిచో...” అని యందురు. “సూచనలన్నియు దేవుని యధీనములే. నేను కేవలము నోటితో భయసూచన చెలుపువాడనే” యనుము.

ఈగ్రంథమును వారిమ్రోలఁ బఠింపుమని నిన్నుఁబంపియుండుట వారికిఁ జాలదా? విశ్వాసుల కిదియేకదా భయకరుణాసూచకము!

అధ్యాయము 6.

“మీకును నాకును దేవుఁడే సాక్షి” యనుము. స్వర్గమర్తముల నున్నదంతయు నాతనికెఱుక. విగ్రహములను నమ్మి దేవుని విశ్వసించనివారే నవ్వులై పోవుదురు.

“ ఏదీ ! ఆ శిక్షను దీసికొనిరమ్మని వారు నిన్నడుగుదురు. దాని కొక కాలమునిర్ణయమైయుండనిచో నది యంతకుఁబూర్వమే వారికి గలిగియుండును. కాని, వారు దానిఁగూర్చి యుపేక్షించియున్నప్పుడే యది వారిపైఁబడును.

ఆ శిక్షను ద్వరఁగఁ దీసికొనిరమ్మని వారు నిన్ను కోరుదురు. కాని, భక్తిహీనులచుట్టును సరకమావరించుకొనియే యున్నదికదా !

ఒకానొకదినమున నా శిక్ష వారిపై నుండియు, పాదములక్రింద నుండియు బయదేరి వారిని గప్పివేయును. “ మీరుచేసికొనిన దానిని రుచిచూడుడు ” అని దేవుఁడనును.

విశ్వాసులగు నా సేవకులారా ! నా భూమి విశాలమైనది. కావున నన్నే తప్పక యారాధింపుడు.

ప్రత్యాత్మయు మృత్యువును గుచిచూచును. పిదప మీరు నన్ను జేరఁగలరు.

విశ్వసించి, పుణ్యముచేసికొనినవారిని తరంగిణులు ప్రవహించు నుద్యానవనములలోని యున్నతహర్మ్యములలో నుంచెదము. వారందు శాశ్వతవాసము చేయఁగలరు. కష్టపడుచు,

ఓర్పుతోఁజ్ఞసహించి, తమ ప్రభువును నమ్మినవారికి మంచి బహుమానము కలుగును గదా !

60 తమ యాహారమును సంపాదించుకొనలేని జంతువులెన్ని లేవు? వానికి మీకునుగూడ దేవుఁడాహారమిచ్చును. అతఁడు సర్వమును వినుచున్నాఁడు. సర్వమును దెలిసికొనుచున్నాఁడు.

స్వర్గమర్త్యములను సృజించి, సూర్యచంద్రులకు గతులనేర్పజీచినవాఁ డెవఁడని నీవు వారినడిగినచో “దేవుఁడే” యని వారు ప్రత్యుత్తరమిత్తురు. అయిన వారసత్యములఁ గల్పించెదరేల ?

దేవుఁడు తన యిష్టమువచ్చినవారికి గొప్పగనో కొలఁదిగనో యిచ్చుచుండును. దేవునికి సర్వమును దెలియును.

స్వర్గమునుండి వర్షమునుబంపి, దానిమూలమునఁ జచ్చియున్న భూమికిఁ జైతన్యముకలుగఁజేసినవాఁ డెవఁడని వారిని నీవు ప్రశ్నించి నచో ' దేవుఁడే ' యని వారుబదులుచెప్పుదురు. "దేవునికి స్తుతియగు గాక ! అయినను వారిలో చాలమందికి బోధలేదు " అనుము.

అధ్యాయము 7.

ప్రస్తుతజీవన మొకయాట, యాకవి నోదముగాని, వేఱుగాదు. భవిష్యద్గ్రహమే సత్యగ్రహము ! ఇది వారికిఁదెలిసిన నెంత బాగుండును !

అదిగో ! వారు నావలనెక్కినప్పుడు దేవునికి మొఱిలిడి, నిష్కాపట్యమగు పూజచేసెదమందురుకాని, సురక్షితముగ నొడ్డుచేరినంతనే యాతనితో భాగస్థులఁ జేర్తురు.

వారికి మేము తెలిపినదానిని వారు విశ్వసించరుకాని, మే మిచ్చిన మంచివస్తువులను యథేచ్ఛగ ననుభవించుదురు. తుదకు వారిమూర్ఖత వారికిఁ దెలియఁగలదు.

వారిచుట్టునుండు జనులు చెడిపోవుచుండఁగా వారి కొకసురక్షిత మగు స్థలమును చేరువగనే మేమేర్పఱిచియుండుట వారికిఁ దెలియదా ? అయిననువారు పనికిమాలినవిగ్రహములఁ ద్యజించి దేవుని మంచితనము నొప్పుకొనరేల ?

దేవునిఁగూర్చి యసత్యకల్పనముచేయువాఁడును, వారికి వచ్చిన సత్య మసత్యమనువాఁడును, దప్ప నక్రమవర్తనఁ దెవ్వ డుండును ? భక్తి హీనులకు సరకములోనేకదా వాసము ?

మాకొఱకు ప్రయత్నముల సల్పువారిని మా మూర్ఖములలో నడపుచుండుము. దేవుఁడు తప్పక పుణ్యచరిత్రుల నంటియుండును.

సురా 30 రోమనులు

మక్కా - 60 పద్యములు 6 దుక్కులు.

అధ్యాయము-1.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

అలీఫ్. లామ్. మీమ్.

దగ్గఱనున్న దేశములో రోమనులు పరాజయము నొందిరి.

కాని, వారి యపజయమునకు మాటుగఁ గొన్ని సంవత్సరముల లోనే వారు తమశత్రువుల నోడింపఁగలరు.

ఈపనియంతయు మొదటనుండి తుదివఱకును దేవునిదే. ఆదిన మున భక్తులు దేవుని సహాయమునొంది మోదము నొందఁగలరు.

తన కిష్టమయినవారి కాలఁడు సహాయపడును. అతఁడు శక్తి మంతుఁడు. దయాపరుఁడు.

అది దేవుని వాగ్దానము ; దేవుఁడు తన వాగ్దానమునకు వ్యతిరేక ముగా నడవఁడు ; కాని చాలమంది కది తెలియదు.

ప్రస్తుతజీవనపు బాహ్యవేషమే వారికి బోధపడుచున్నది కాని, పరలోకజీవనముఁగూర్చి వా రజాగ్రతగ నున్నారు.

స్వర్గమర్త్యములను, వానిమధ్యనున్నదానిని దేవుఁడొక గొప్ప యుద్దేశముతో కొంతనియమితకాలమువఱకే సృజించి యున్నాడని వారు తమలో యోచించుకొనలేదా ? కాని, తుదకు వారు తమప్రభు సన్నిధి కేగవలసియున్నదని చాలమందికి తెలియదు.

వారు దేశములో సంచారముచేసి, తమపూర్వుకుల కట్టిగతి పట్టినదో కనుగొనలేదా? వీరికంటె వారు మిగుల బలవంతులు. వారు భూమిని బ్రద్దలుచేసి యిప్పుడు నివసించియుండువారికంటె సధికసంఖ్యాకులుగ వండు నివసించియుండిరి; వారిప్రవక్తలు తమ సందేశమునుగూర్చి ఋజువుచూపుచు, వారిలోనికి వచ్చిరి; కాని, వారికి దేవుఁ డపకారము చేయలేదు ; తమకుఁదామే యపకారము చేసికొనిరి.

10 అప్పుడు నువ్వువర్తనులకుఁ గీడే ఫలమయ్యెను; వారు మా భయచిహ్నముల నసత్యములుగఁ బరిగణించి, వానిని తృణీకరించి, నవ్విరి.

అధ్యాయము-2.

దేవుఁడు సృష్టించి, దానిని తిరిగి తనయొద్దకే చేర్చికొనును. అప్పుడు మీరాతనియొద్దకే రావలయును.

ఆగంటవినఁబడు వినమున దోషులు మాటరాక స్తంభించి పోవుదురు.

దేవునితో సమానులని వారుకల్పించిన దేవతలు వారిని రక్షింపఁ జాలరు. అట్లు వారుకల్పించిన దేవతలను వారు నిరాకరింతురు.

ఆగంట మ్రోగుదినమున జను లొకరినుండి యొకరు విడి పోవుదురు.

విశ్వాసులై సన్మార్గావలంబు లైనవారుమాత్రము మధు వనమునందు పూలచెట్లక్రింద నానాద మనుభవించుదురు.

అవిశ్వాసులై మానూచనలను, పరలోకజీవనమును, నసత్య ములని యెంచువారు ఘోరశిక్షకు పాత్రులగుదురు.

కావున సాయంకాలమందును, నుదయమున లేచినప్పుడును, దేవుని స్తోత్రము చేయుడు.

స్వర్గమర్త్యములయం దాతనికీర్తి ప్రిబలును గాక ! సంధ్యలయందును, మధ్యాహ్నము విశ్రాంతి నొందునపుడును, నాతని ధ్యానింపుడు.

చచ్చినవారినుండి బ్రతికినవారిని, బ్రతికినవారినుండి చచ్చినవారిని, నాతఁ డుత్పత్తి చేయుచుండును. చచ్చినభూమి నాతఁడుజీవింపజేయును. ఇట్లే మీరును సృష్టింపబడుదురు.

అధ్యాయము 3.

20 ఆతఁడు మిమ్ము బుగ్గినుండి సృష్టించియుండు టొకగుఱుతు; వెంటనే మీరు భూమియంతటను వ్యాపింతురు.

మీకు మీమనుష్యజాతినుండియే, భార్యలను సృజించి, వారితో మిమ్ము నివసింపజేసి మీయిరువురకును ప్రేమానుబంధము నాతఁడు గూర్చుట యొకగుఱుతు. ఆలోచించువారి కిందే సూచనలు గలవు.

స్వర్గమర్త్యముల సృష్టియు, బహుభాషలును, పెక్కురంగులు, నివన్నియు నాతని సూచనలలోనివే. జనులందఱకు నిందు సూచనలు గలవు.

రాత్రింబవళ్ళు మీరు నిద్రించుటయు, నతని వరములకొఱకు మీరు చేయు ప్రయత్నములును, నాతని సూచనలే. వినువారికి సత్యముగా నిందు గుఱుతులున్నవి.

భయాశాసనకమగు మెఱపు నాతఁడు మీకుఁ జూపుటయు, స్వర్గమునుండి వర్షముఁ బంపుటయు, చచ్చినభూమికి జీవనముఁ బోయుటయు, నాతని సూచనలలోనివే. బోధపఱుచుకొనువారి కిందుసత్యముగా సూచనలుఁ గలవు.

అతని యాజ్ఞచొప్పున స్వర్గము ర్తములు సిరముగ నిలుచుటయు నాతని సూచనలలో నొకటియే. తరువాత నొకపిలుపుతో మిమ్మును భూమినుండి పిలుచునప్పుడు వెంటనే మీరు బయలుపడఁగలరు.

స్వర్గమర్తములందలి యన్నియును నాతనివే. అన్నియు నాతనికి విధేయములే.

ఒకజీవమును సృజించి తిరిగి తనయొద్దకు రప్పించు వాఁడతఁడే ; ఇది యాతనికి కడుసులభము. స్వర్గమర్తములయందు దత్త్యత్కృష్టమగు పదార్థములతో నాతని సరిపోల్పవలయును ; అతఁడు శక్తిమంతుఁడు. బుద్ధిమంతుఁడు !

అధ్యాయము 4

మీలోనుండియే యాతఁడు మీకొక దృష్టాంతమును కల్పించినాఁడు. మీ కుడిచేతులతో మీరుజయించిన బానిసలలోను, మీకు మే మిచ్చిన ధనములోను భాగస్థుఁడెవఁడైన నున్నాఁడా ? మీరిరువురును సమానముగఁ బంచికొందురా ? మీలోమీ రొకరికొకఁడెల్లుభయపడునురో వారికిన్లే భయపడుఁడు ? (బోధ పఱచుకొనువారికిలే మాసూచనలఁ దెలుపుచుండుము.)

అవును, మీరట్లుచేయరు కాని, యజ్ఞానులగు దుష్టులు, తమ కామముల ననుసరింతురు. దేవుఁడే తప్పుతోప నడిపించిన వారి కెవరు మార్గము చూపెదరు ? ఎవరు రక్షింపఁగలరు ?

30 దేవుఁడు భక్తిని గల్పించినాఁడు ; భక్తికొఱకు మనుష్యుని సృజించినాఁడు. కావున సత్యమగు పశ్చాత్తాపమునొంది యాభక్తివైపు మొగముంచుఁడు. దేవునిస్పృహియందు మార్పనునది లేదు. ఇదియే సత్యమైనభక్తి ; కాని మనుష్యులలోఁ జాలమందికిది తెలియదు.

మీరాతనివైపు తిరిగి, యాతనికి భయపడి, వార్ధనచేసి, యతనికి సమానదైవములఁ గల్పించు వారితోడను,

తమ మతమును ఖండములుగఁ జేసికొని, యందఱును తమ మతమే మంచిదనుకొని సంతోషించుచు నుపశాఖలుగఁ జలిపోయిన వారితోడను జేరకుండు.

మనుష్యుల కాపదగలిగినప్పుడు దేవునివైపు తిరిగెదరు. అతఁ డును తనదయను జూపినంతనే వారిలో కొందఱాతనితో నితరదైవ ములఁ జేర్చెదరు.

వీరు మాయుపకారములను మఱచిపోవుదురు ! అయిన సుఖం పుండు. తుదకు మీ తెలివితక్కువ మీకు బోధపడఁగలదు.

వారు దేవునితోఁ జేర్చువారి కనుకూలముగ నేదైన నాజ్ఞ నొసగియున్నామా ?

మేము మనుష్యులయెడఁ గరుణఁజూపినప్పుడు వారు సంతోషించెదరు. కాని, తా మొనర్చిన నుష్టకృత్యములకు ఫలము ననుభవించ వలసి వచ్చినప్పుడు వా రాశను విడిచికొందురు.

దేవునికిష్టమైనవారికి కిందు సంభారములను చేకూర్చి యిష్టము వచ్చినవారికి కొంచెముగా నిచ్చుచుండుట వారుచూచుచుండ లేదా ? నమ్మినవారి కిందు సత్యముగా సూచనలున్నవి.

నీబంధువునకు రావలసిన పాలునిచ్చివేయుము ; బీదవానికి, దారిఁబోవువానికిని దానముచేయుము. దేవునిముఖమును జూడఁగోరు వారి కిదియే శ్రేష్ఠము. అట్టివారికి శ్రేయస్సుకలుగును.

ఇతరుల ధనము నపహరించి వృద్ధికివేసినదానికి దేవుడు వృద్ధి నొసగఁడు. దేవునిముఖమును జూడఁగోరి, భిక్షముగా నిచ్చువానికి దేవుడు రెండింతలుగా నిచ్చును.

40 నిన్ను సృజించినవాడు దేవుడు—తరువాత నీకాహారము నొసగియున్నాడు. పిదప నిన్ను మృత్యువున కప్పగించును-తిరిగి బ్రతికించును. మీరు దేవునితో సమానులని చెప్పువారెవ్వరైన నిట్టి

పనులఁ జేయఁగలరా ? అతఁడు స్తుతింపఁబడుగాక ! అతనితో కలిపి చెప్పు దైవములకంటె నత్యుచ్చస్థానము నాతఁ డధిష్ఠించుఁగాక !

అధ్యాయము 5

మనుష్యులను స్వకర్మఫలముల ననుభవింపఁ జేయుటకును, వారిని దేవుని వైపునకుఁ ద్రిప్పటకును, భూసముద్రములపై గొప్ప నాశము కలిగినది

“భూసంచారముచేసి మీ పూర్వులగతి ఏమయినదో కనుగొనుఁడు ! వారిలో హెచ్చుమంది దేవునితో నితరదైవములఁ జేర్చినా ” రని చెప్పుము.

దేవుఁడు రప్పించుదినము నెవ్వరు నడ్లగింపలేరు. ఆదినము రాక మునుపే క్రమభక్తిఁ దాల్చుటకు సుముఖులరు కండు !

ఆదినమున నవిశ్వాసమున నిలిచియున్న విశ్వాసహీనులను, సదాచార సంపన్నులై సుఖశయ్యల సంపాదించుకొన్నవారును, విడిపోవుదురు.

విశ్వాసయుతులై సన్మార్గవంతులగువారి క్షాతఁ డపారదయను జూపును. అవిశ్వాసకుల నాతఁడు ప్రేమింపఁడు.

అతని కరుణామృతము నాస్వాదించుటకును, అతని యాజ్ఞచో ప్సన నావలు ప్రయాణముచేయుటకును, అతని ప్రసాదమువలన మీరు ధనము సంపాదించుటకును, మీకు కృతజ్ఞతాపూర్వక వందనముల నాచరించుటకును, అతఁడు వర్షసూచకములగు వాయువులఁ బంపించుట యాతని సూచనలలో నొకటైయున్నది.

మీకు పూర్వ మాయాజాతులవారికి ప్రవక్తలఁ బంపితిమి. వారును వారికడకేఁగి తమసందేశములను స్పష్టముగా విశదీకరించిరి. విశ్వాసులను మే మప్పుడు రక్షించితిమి, దోషులపై పగదీర్చికొంటిమి,

గాలులనుబంపి మేఘముల లేపించువాడును, తనయిష్టప్రకారము వానిని నానాదిక్కుల వ్యాపింపజేసి చెదరగొట్టువాడును దేవుడే. వారిమధ్యనుండియే వర్షము బయలువెడలినది. తనయిష్టము వచ్చిన కింకరులపై నాతఁడు వర్షముఁ గురియించుచుండగా,

వర్షము పడకపూర్వము నిరాశులై యున్నవారుగూడ మోదముతో నిండియుండిరి.

50 భూమి మృతినొందినపిదప తిరిగి యెట్లు బ్రతుకుచున్నదో! దేవుని కరుణాచిహ్నముల గుర్తింపుము. ఈ దేవుడే మృతినొందినవారిని బ్రతుకజేయును. అతనిశక్తి యన్నివస్తువులయందును సమముగా నుండును.

అయినను మేము ప్రచండవాయువునుబంపి వారిపంటలను పాడుచేసినప్పుడు వారు కృతఘ్నులగుదురు.

నీవు చచ్చినవారిని వినజేయలేవు. చెవిటివారు వెనుదిరిగినప్పు డాపిలువును వినజేయలేవు.

నిజముగా గ్రుడ్డివారిని వారితప్పునుండి మరల్చలేవు. మానూషనల నమ్మినవారే నిజమైన భక్తులు; వారు మాయిచ్చాధీనులయినారు.

అధ్యాయము-6.

దేవుడు మిమ్ము తొలుత బలహీనులుగాసృజించి పిదప మీకు బలము నిచ్చినాడు. పిదప బలహీనతను, నెరసిన వెండ్రుకలను నిచ్చినాడు; అతని కిష్టమువచ్చినదాని నాతఁడు సృజించును. అతఁడు బుద్ధిమంతుఁడు; శక్తిమంతుఁడు.

అగంట మ్రోగుకాలమున, ఒక్కగంటయే వేచియుంటిమని యాదుర్మార్గులందురు. భూమిపైఁగూడ వారట్టి యసత్యములనే పల్కియుండిరి.

కాని, భక్తిజ్ఞాన సంపన్నులు “దైవగ్రంథము ప్రకారము మీరు రక్షణదినమువఱకు వేచియుంటిరి. ఇదియే రక్షణదినము. అది మీకు తెలిసినదికాదు” అందురు.

ఆదినమున దుష్టులు కల్పించు సాకులు పనికిరావు. నాడు వారు దేవునియధీనములోనికి రా వీలులేదు.

ఈ కురానులో నన్నివిధములగు నీతికథలను జెప్పియున్నాము. కాని, యందులో నొక్కపద్యము నెవ్వరైన వారిముందట చదివినచో వారు “మీరు కేవలము వృథాలాపు” లని యందురు.

అజ్ఞానుల హృదయములను దేవుఁ డిట్లే మూసివైచినాడు.

60 కాని, ముహమ్మదా ! సహించి యుండుము. దేవునివాగ్దానము సత్యము ; విశ్వాసహీనులవలన నీభక్తిని గోల్పోవకుము.

సురా 31-లుభమాను.

మక్కా-34. పద్యములు-4 రుక్కులు.

అధ్యాయము-1.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

అలీఫ్. లామ్. మీమ్.

ఇవి జ్ఞానగ్రంథమునందలి సూచనలు.

ప్రార్థనఁ దప్పక, విధివిహితభిక్షమును చెల్లించి, పరలోకజీవ. నమునందు గట్టినమ్మకము గలవారికిని,

పుణ్యవర్తనులకును నిది రక్షణోపాయము. కరుణాప్రదాయకము.

వీరు తమ ప్రభువురక్షణనే నమ్ముకొనియుందురు. వీరికి శ్రేయస్సు కలుగును.

తా నజ్ఞానియై, యితరులను దేవునిమార్గమునుండి తప్పించి, దానిని తృణీకరింపజేయుటకై వృథాలాపములఁ జేయు వాఁ డొకఁ డున్నాఁడు. అట్టివారికి లజ్జాకరమగుశిక్ష సిద్ధముగా నున్నది !

అతనికి మా సూచనలఁ దెల్పుఁగా, వానిని విననివానివలెను, పెద్దచెవుడున్న వానివలెను, తిరస్కారభావముతో నాతఁడు మఱలి పోవును. కావున నతనికి ఘోరశిక్ష కలుగనున్నదను వార్తను ప్రకటించుము.

కాని, నమ్మకముగలిగి పుణ్యవర్తనలగువారికి నందనోద్యాన వనములు విహారభూము లగును.

వా రందు శాశ్వతముగ వసింపఁగలరు. ఇది దేవునిసత్యప్రతిజ్ఞ. అతఁడు శక్తిమంతుఁడు, బుద్ధుఁడు.

10 కన్నులకు కానరాని స్తంభములతో నాతఁడు స్వర్గములను సృష్టించినాఁడు. భూమి నీతోఁగూడఁ దిరిగిపోకుండుటకై యాతఁడు భూమిపైఁ బర్వతముల నెత్తియుంచినాఁడు. దానిపై నాతఁ డన్నివిధములగు జంతువులను నుంచుయున్నాఁడు. మేము స్వర్గమునుండి వర్షముఁ దెప్పించి, భూమిపై నన్నిరకముల మొలకలను మంచివానినిపుట్టింతుము.

ఇది దేవుని సృష్టి. అతఁడు గాక యితరులు సృష్టించిన దేదో నాకుఁ జూపుము. ఆహా ! భక్తిహీనులు కేవలము మోసమునకు లోనై యున్నారు.

అధ్యాయము-2.

పూర్వము మేములుఖోమానునకు బుద్ధి నిచ్చి “దేవునికిఁగృతజ్ఞుఁ డనై యుండుము. కృతజ్ఞుఁడు తన మేలుకొఱకే యట్లుండును. ఎవఁ

డైన గృతఘ్నఁడైనచో.....దేవుడు స్వయంశక్తుడు. అన్ని విధములను ప్రవసీయుఁడు” అని బోధించితిమి.

లుభమాను తనపుత్తునికి భయనూచన నిచ్చుచు, “కుమారా! దేవునితోఁ నితర దైవములఁ జేర్చకుము. అట్లు చేయుట భక్తిలోప మగును” అని చెప్పటను స్మరింపుడు.

మనుష్యులకుఁ దమ తల్లిదండ్రులనుగూర్చి యాజ్ఞాపించి యుంటిమి. తల్లి మిక్కిలి బలహీనురాలగుచు అతనిని గర్భమున మోయుచుండును. రెండేడ్లవఱకు నాతఁడు తల్లిపాలను విడువఁడు. నాకును, నీతల్లిదండ్రులకును గృతజ్ఞతఁ గలిగియుండుము. అందఱును నాయొద్దకే తిరిగి చేరఁగలరు.

కాని, నీకుఁ దెలియనిదానిని నాతోఁ జేర్చుమని వారు నిన్ను బ్రతిమాలినను, వారిమాట నంగీకరింపకుఁడు క్రమము ధర్మము నగునట్లు లోకమున సంచరింపుడు. నావంకఁ దిరుగువాని మార్గము ననుసరింపుడు. తుదకు మీరు నన్నే చేరుదురు. అపుడు మీపనులను మీకుఁ దెల్పెదను ;

“కుమారా! ఆవగింజ యెత్తుగలదైనను, పెద్ద తాతికింద నైనను, స్వర్ణములందైనను, భూమియందైనను దాగియున్నప్పటికిని దేవుఁడు బయలుపెట్టియే తీరును. దేవుఁడు సర్వాంతర్యామి, సర్వజ్ఞుఁడు.

“పుత్రీకా! పార్థసలలుపుము. క్రమవర్తనమును విధించుము. అక్రమమును నిషేధించుము, నీకేమి సంభవించినను నోర్పు గలిగియుండుము. ఇది నీకుఁ దప్పనివిధి.

“మనుష్యులనుజూచి మొగము చిట్టించుకొనకుము. భూమిపై బోరవిఱచికొని నడవకుము. గర్విష్టియై తన. పృథ్వావమును చాటు కొనువానిని దేవుఁడు ప్రేమింపఁడు.

“అంత వేగముగను, అంతమెల్లగను గాకుండ నడువుము. నింపాదిగా మూట్లాడుము. గార్దభస్వరము మనోహరముకాదు ” అని లుఖమాను తన పుత్తున కుపదేశించెను. దీనిని స్మరింపుడు.

అధ్యాయము-3.

20 స్వర్గమర్త్యముల నున్నదంతయు దేవుడు మీకు వశముచేసి, మీదేహములకు నాత్మలకుఁగూడ నెట్టివరముల నిచ్చియున్నాఁడో మీకుఁ దెలియదా? కాని, కొందఱు జ్ఞానశూన్యులై దేవునిఁగూర్చి వాదించుచుందురు. వారికి రక్షణగాని జ్యోతిర్గ్రంథముగాని దొరకదు.

‘దేవుడు పంపినదానిని మీరనుసరింపు’ ఁదని వారితోఁ బల్కుఁగా “అట్లు చేయము, మా తండ్రి తాతల మతమునే యనుసరింతు ” మని వారందురు. ఏమి! పైతాను వారి నగ్నిలోనికిఁ బొమ్మని యాజ్ఞనిచ్చినను నిట్లే యందురా?

కాని, దేవునికి వశుఁడై, యాతనికభిముఖుఁడై సత్కార్యముల నాచరించువాఁడు మంచియూధాతము నాశ్రయించియున్నాఁడు. సర్వ కర్మల ఫలములును దేవునివలననే కలుగుచుండును.

అనమ్మనివారి యవిశ్వాసముఁజూచి నీవు చింతిల్లవలదు. వారు మాయొద్దకే రాగలరు. అప్పుడు వారికార్యములను వారికిఁ దెల్పుదుము. దేవునికి హృదయములోని రహస్యములన్నియు నెఱుకయే.

వారికిఁ గావలసినదాని నింక గొంతకాలముమాత్రమే సమకూర్చెదము. తరువాత వారికిఁ గతినశిక్ష విధింతుము.

స్వర్గమర్త్యములను సృజించినవాఁ డెవఁడనిన వారు ‘దేవుఁడే’ యనియందురు. “దేవునికి సుతియగుఁగాక! కాని, వారిలోఁజాలమందికి జ్ఞానము లేదు” అనుము.

స్వర్గమర్త్యములలో నున్నదంతయు దేవునిదే! దేవుఁడే భాగ్యవంతుఁడు, స్రవసియుఁడు!

భూమిపైనున్న వృక్షములన్నియుఁ గలములై, తరువాత దేవుఁడు సముద్రమును పొంగఁజేసి యేడుసిరాసముద్రములుగాఁ జేసినను, అతని వాక్యములు తరిగిపోవు. దేవుఁడు శక్తిమంతుఁడు, బుద్ధుఁడు.

మీసృష్టియు, మీపునర్జీవమును, నెవఁడో యొకనిఁగూర్చినవిగ నున్నవి. దేవుఁడు వినుచుఁ జూచుచు నున్నాఁడుగదా !

దేవుఁడు పగటిని రాత్రియందును, రాత్రిని పగటియందును, సంక్రమింపఁజేయుటను నీవు చూడలేదా ? సూర్యచంద్రుల కాతఁడు గతిధర్మముల విధించి వారియుద్దిష్టసాసములకుఁ బంపుచుండునుగదా ! కావుననాతఁడు మీరు చేయుదాని నెఱింగియే యుండునుగదా !

30 దేవుఁడు సత్యమూర్తి గావునను, అతనినిగాక మీరావాహన చేయునదంతయును వృథాకావునను, దేవుఁడే యున్నతుఁడును, మహాత్ముఁడును గావునను నీరీతిగఁ జరుగును.

అధ్యాయము-4.

దేవుఁడు తనసూచనలను మీకుఁ జూపుటకు తనయనుగ్రహము వలన నావలను సముద్రముపై నెట్లునడుపుచున్నాఁడో మీరు చూడ లేదా ? సహనపరులై కృతజ్ఞులై యుండువారికిందు సూచనలున్నవి.

నల్లనినీడలవలె కెరటములుతమ్ముకప్పునప్పుడువారు నిష్కల్మష భక్తిపరులైనట్లే యాతనికై మొఱులిడుదురు. కాని, యాతఁడు వారిని సురక్షితముగ దరిఁజేర్చినంతనే వారిలోఁ గొందఁ జెవరినిసమ్ముదుమాయని యోచించుచు నూరకొందురు. మోసగాండును, కృతఘ్నులును తప్ప మఱెవ్వరును దేవునిసూచనలను నిరాకరింపరు.

జనులారా ! మీప్రభువునకు భయపడుఁడు ! తృప్తి కొడుకు నకుఁగాని, కొడుకు తృప్తికిఁగాని, యడ్డుపడఁజాలని యా దినమును దలచి గడగడవడంకుఁడు. అవును, దేవునిప్రతిజ్ఞ సత్యము. కావున

ప్రస్తుతజీవనమును జూచి మోసపోకుండు, దేవునిగూర్చి మోసగాని మోసములో పడిపోకుండు.

అవును ! ఆగంటగూర్చి దేవునికి తెలియును. వర్షమునుపంపించువాడతడే. గర్భములలోగూడ నేమున్నదో యాతనికి తెలియును. కాని, యాత్మ తనకు మఱునాడేమి కలుగనున్నదో కూడ తెలిసికొనజాలదు. ఆయాత్మ యేదేశములో తాను చావవలసియున్నదోకూడ తెలిసికొనజాలదు. దేవుడు జ్ఞాని. అతనికి తెలియని దేదియులేదు.

సూరా 32 ఆరాధన.

మక్కా-30 పద్యములు-3 రుక్కులు.

అధ్యాయము-1.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

అలీఫ్. లామ్. మీమ్.

ఈగ్రంథమును జగన్నాయకుండు పంపిన జ్ఞానసందేశమనుట కెట్టిసందేహమును లేదు.

దాని నాతడు సృష్టించెనందురా ? అట్లుకాదు. వారు శిక్షణబొందెదరేమో యని పూర్వ మెవ్వరును భయసూచన నీయని యాజనులకు నీవు భయసూచననిచ్చుటకు సీత్రభువు నీకాసత్యమును బంపియున్నాడు.

స్వర్గమర్త్యములను, తదంతరాళములను, నాటుదినములలో
దేవుడు సృజించి పిదప సింహాసనారూఢుడయ్యెను. ఆతడు తప్ప
నిన్ను పోషించువాడును, నీకుసహాయపడువాడును, మతెవ్వడును
లేడు. కావున నీవాలోచించుకొనవేల ?

స్వర్గమునుండి భూమివఱకుఁ గల యన్నివస్తువులను నతడు
పాలించుచున్నాడు. మీరు లెక్కింపఁజాలనట్టి వేల సంవత్సరముల
పరిమితిగల యొకదినమున నవి యన్నియు నాతనియొద్దకు రాఁగలవు !

దృష్టాదృష్టపరిజ్ఞాతయు, శక్తిమంతుడును, దయానిధియునై,
సర్వమును నతిశ్రేష్ఠముగ సృష్టించి, మనుష్యుని మట్టితో
నిర్మించి,

జీవకణములనుండియు, ముఱికిసిటినుండియు, నాతనికి సంతాన
మును గలుగఁజేసి,

ఆతనికి రూపము నిచ్చి, తనప్రాణము నాతనియందుఁ బ్రస
రింపఁజేసి, మీకు వినుటకును, చూచుటకును శక్తియు, హృదయము
లను, బ్రసాదించినవాఁ డాతఁడే అయినను మీ రెంతకృతఘ్నులరై
యున్నారు !

10 వారు “ ఏమి, మేము భూమియందు దాగియుండి పునఃసృష్టి
నొందుదుమా ? ” అందురు. అవును. వారు తమప్రభువునుచేరుట
యసత్యమందురు.

“ మీ వెంటనంటియున్న మృత్యుదేవత మిమ్ము చంపఁగలదు.
అప్పుడు మీరు మీ ప్రభువునొద్దకుఁ రాఁగలరు ” అనుము.

అధ్యాయము-2.

ద్రోహులగువారు తమ ప్రభువు ముందర నమ్రవదనమై
“ ప్రభువా ! మేము విన్నాము. కన్నాము, మమ్ము మఱల జీవించ

జేయుము. కృమముగ సంచరించుకొందుము. నిశ్చయముగా మాకు దృఢభక్తికుదురుకొన్నది ” అనుట నీవు చూచితీరవలెను.

(అతనికిప్రమేనచో నాత్మలకన్నిటికి నాతఁడు రక్షణ నొసగి యుండును. కాని, నేను తొలుతనే చెప్పియుండినమాట సత్యము కాక తప్పును. నేను నిశ్చయముగా విశాచములతోడను, మనుష్యుల తోడను, నరకమును నింపివైచెదను.)

“ఈదినమున మిమ్ములను కలిసికొనుటనుగూర్చి మఱచినందుకు బహుమానమును స్వీకరింపుము. మేముకూడ నిన్ను మఱచి పోయినాము. కావున నీవుచేసినదానికి శాశ్వతశిక్షను పొందుము.

నూచనలఁగూర్చి ముచ్చటవచ్చినంతనే యారాధనాపరులై సాష్టాంగపడువారును, ప్రభువును స్తుతించువారును, గర్వముచే నుప్పొంగనివారును,

శయ్యలనుండి లేచుచునే భయముతోడను, కోరికతోడను, ప్రభునామమును స్మరించువారును, మే మనుగ్రహించినదానిలోనే భిక్ష పెట్టువారును, ఏదే మా సూచనలను విశ్వసించుదురు.

తనకర్మల కేమిబహుమానముఁ బొందఁగలలో యేయాత్మకును దెలియదు.

అయిన భక్తుఁడును ఘోరపాపివలె నుండవలయునా? వా రిద్దఱును నొకరీతిగా గణింపఁబోవ,

భక్తులై పుణ్యకర్మల నాచరించువారికి, తమపుణ్యకార్యములకు బహుమానముగా శాశ్వతవాసములగు వనములుకలుగును.

కాని ఘోరపాపములఁ జేయువారి కన్నియే వాసస్థానము. వారెన్నిసార్లు దానినుండి తప్పిపోవెంచినను, దానియందే మరల మరలఁ ద్రోయబడుదురు. వారితో “మీ రసత్యమనిపల్కిన యగ్ని భాధ ననుభవింపుడు ” అనిచెప్పబడును.

ఇదిగాక వా రిశముం దనుభవింపఁగల పెద్దబాధ ననుభవింపక పూర్వము పశ్చాత్తాపము నొందుదురేమో యని ముందుగా చిన్న బాధలను బంపుచునే యుండుము.

ప్రభువుసూచనలను గ్రహించియు వానిని లక్ష్యపెట్టనివాని కంటె నధముఁ డెవ్వడుండును ? ద్రోహులపై మేము పగదీర్చికొనక తప్పదు.

అధ్యాయము. 3.

ఇంతకుఁబూర్వము ధర్మగ్రంథమును మూసా కిచ్చితిమి. అత నితో మేము మూర్ఖులుఁగూర్చి నీకెట్టిసందేహమును వలదు. దాని నిస్రాయేలు ప్రజలకు రక్షణమార్గముగా విధించితిమి.

మాయందు నిశ్చలభక్తిగలిగి మాసూచనలను నట్టునవారిలో మాయాజ్ఞప్రకారము సంచరించువారిని కొందఱను “ఇమాముల”ఁ జేయుచున్నాము.

రక్షణదినమున నీప్రభువే వారి వివాదవిషయమును నిర్ణయింపఁ గలఁడు.

వారిప్పుడు సంచరించు గృహములలోనివారికి పూర్వ మెన్నితరములవారినో మేము నాశనముచేసియున్నాము. ఇవియే మాసూచనలు. వానిని వారు వినరేల ?

ఎడారి నేలలపై వర్షముఁగురియించి, యందు సస్యముల మొలపించి, వారికిని, వారిపశువులకును, నాహారమును మేము కల్పించుచుండుట, వారు చూచుచునే యున్నారుగదా ? వారు కన్నులనింకను తెఱవరేల ?

“నీవు సత్యవంతుడవైనచో నీతీర్పేప్పుడు వచ్చును” అని వారందురు.

వారితో “ ఆతీర్పుదినమున నవిశ్వాసకులు భక్తిపరులైనను కార్యములేదు. వారికి మఱి గడవుదొరకదు.

30 కావున వారికి దూరముగానుండి వారివలె మీరును కనిపెట్టుకొని యుండుడు ” అనుము.

సురా-33-సహాయ సైన్యములు.

మదీనా-73 పద్యములు-9 రుక్కులు.

అధ్యాయము 1.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిచేర.

ప్రవక్తా! నీవు దేవునికి భయపడుము. అవిశ్వాసులను కపటులను మన్నింపకుము. నిశ్చయముగా దేవుడు జ్ఞాని, బుద్ధుడు.

నీప్రభువు నీకుఁదెలిపినదాని ననుసరింపుము. అతనికి నీకార్యము లన్నియుఁ దెలియును.

దేవునియందు విశ్వాసముంచుము. దేవుడు నీకుసహాయము చేయఁజాలును.

దేవుడు మనుష్యులకు రెండుహృదయముల నొసగలేదు. మీరువిడిచిపెట్టిన భార్యలు మీకు తల్లులుకానేరరు. మీ పెంపుడు కొడుకులు మీకుసొంతపుత్రులు కానేరరు. ఇట్టిమాటలుమీనోళ్ళలో నున్నవి. కాని, దేవుడు సత్యమును వచించును. అతడు మిమ్ము తిన్ననిమార్గములో నడపును.

కొడుకులకు తండ్రులపేళ్ళు పెట్టుడు. ఇది దేవునికి సమ్మతము. వారి తండ్రులెవరో మీకుఁ దెలియకపోయిన వారిని నీమతసోదరులు గను, సహాయకులుగను చేకొనుడు. మీ రీవిషయమున బుద్ధి పూర్వకముగఁ జేయకున్నచో నేదియు నేరముకానేరదు. దేవుడు తుమాయుతుడు, దయాళుడు.

వారికి తమకంటె ప్రవక్తలే దగ్గఱబంధువులు. అతనిభార్యలు వారితల్లులు. దైవగ్రంథముప్రకారము తక్కిన విశ్వాసులకంటెను దేవునికొఱకు తమదేశమును వదలిపెట్టినవారికంటెను, రక్తసంబంధము కలవారే దగ్గఱబంధువులు. మీరు మీబంధువులకుఁ జూపినదయ యంతయు గ్రంథములో వ్రాయఁబడుచుండును.

ప్రవక్తలతోడను, నీతోడను, నుహు, ఇబ్రహీము, మూసా, మరియుయ్ కుమారుఁడగు ఈసా నీరలతోడను మేముడంబడిక చేసికొని యున్నాము. వారితో నిశ్చితసంధి నేర్పఱచికొనినాము.

సత్యవంతులను వారినత్యమును గూర్చియడుగుటకే యీసంధి చేసెతిమి. కాని, యవిశ్వాసుల కితఁడు ఘోరబాధనాయత్తపఱచి యుంచినాడు.

అధ్యాయము 2.

విశ్వాసులారా, సైన్యములు మీపైకివచ్చినప్పుడు వానిపై మారుతమును మీకుకానరానిసైన్యములను బంపిన దేవుని కారుణ్య మును స్మరింపుడు. మీ కార్యములపై దేవుడు దృష్టి నుంచియే యున్నాడు.

10 వారు మిమ్ము మీఁదినుండియు క్రిందినుండియు నెదిరించి నప్పుడు మీ కన్నులు మిఱుమిట్లుగొనినవి. మీహృదయములు మీగొంతుకలలోనికివచ్చినవి. మీరు మీదేవునిఁగూర్చి పలువిధములఁ దలంప సాగితిరి.

అప్పుడు విశ్వాసులకు శోధనకలిగెను. వారు గడగడ వడంకిరి.

అసంతృప్తిపరులును “దేవుడును, నతని ప్రవక్తయు నిచ్చిన మాటలు, మోసము” అనియు,

వారిలోఁగొందఱు “ఓ యస్రీబుప్రజలారా! ఇది మీకు భద్రమగు స్థలముకాదు. కావున మీ పురములోనికి పొండు” అనియు, పల్కుటచే నీశోధనకలిగెను. మీలోఁ గొందఱు తిరిగిపోయెదమనియు, తమయిండ్లను రక్షించువారెవ్వరును లేరనియుఁ బ్రవక్తతో విన్నవించుకొంటిరి. అట్లుకాదే! వారిగృహములు రక్షణలేకుండ విడువఁబడలేదే ; వారికి పాటిపోవలయునని మాత్రము కోరిక యుండెను.

శత్రు వన్నిదిక్కులనుండియుఁ బ్రవేశించునప్పుడు వారి నల్లరలఁ బుట్టింపుమనినచో నట్లే పుట్టించియుందురు. కాని, వారెంతో కాలము దానిలో (మదీనాలో) నుండలేక పోవుదురు.

పూర్వము వారు వెనుదిరుగమని దేవునియానఁ బ్రమాణము చేసియుండిరి. దేవునికిచ్చిన ప్రమాణము పరీక్షింపఁబడవలయును,

“మీరు పాటిపోవుటవలన లాభములేదు. ఒకవేళ మీరు చావునుగాని, చంపఁబడుటవలన తప్పించుకొనినచో మీసద్వస్తువులను కొలఁదికాలము మాత్రమే యనుభవింపఁగలరు.

దేవుడు మీకు కీడుకలుగఁజేయ నెంచి నను, దయఁజూడఁ దలఁచినను, మి మ్మాతనినుండి యెవరు దాఁచఁగలరు ? దేవుడుతప్ప వారికి సంతక్షకుఁడుగాని, సహాయకుఁడుగాని మఱియొకఁడుండఁబోఁడు” అనుము.

మీలో నాటకములు గలుగఁజేయువారిని “మాదగ్గఱకు రండని తమ సోదరులతో ననువారిని, ఏదోకొంచెమే యుద్ధముచేయు వారిని, దేవుడు బాగుగ గుర్తించి యున్నాఁడు.

ఒకయాపద పొందెనుచి నప్పుడు వారు నీవంకఁజూచి చచ్చుటకు సిద్ధముగా నున్నవారివలె కన్నులను లేలవేయుదురు. ఇది నీపై

నీర్వ్యచేతనే. ఒకవేళ నాయాపద తొలగిపోయినచో నప్పుడును వా రీర్వ్యాబద్ధులై, మీకు దొఱకిన కొల్లలో శ్రేష్ఠభాగమును గ్రహించుటకు నిన్నెదిరింతురు. వీరికి విశ్వాసములేదు ! దేవుడు వారికార్యములను నిరర్థకములఁ జేయును ! ఇది దేవునికి సులభము.

20 బుడొరులకు సహాయకములై వచ్చిన సైన్యము

తెన్నటికిని మరలిపో వని వారుతలంచిరి. వారు మరలవచ్చినను తాము మాత్ర మెడారిలోని యరబ్బులలోనేయుండి నీకేమయ్యెనో యను వార్తకై యెదురుచూడ నెంతురు. వారు నీతోనున్న నెంతోయుద్ధము చేయరు.

అధ్యాయము 3.

దేవునిపై నాశపెట్టుకొనువారును, తుదిదినమును నమ్మిన వారును, దేవుని పలుమారు స్మరించువారును దేవునిప్రసక్తనే యుదాహరణప్రాయనిగఁ జేకొందురు.

విశ్వాసు లాసహాయసైన్యములఁజూని “దేవుడును, నతనిప్రసక్తయు, మాకుఁ జెప్పిన దిదియే. వారిమాటలు సత్యములు.” అని యందురు. దానివలన వారి భక్తియు నుత్సాహమును నధికము లయ్యెను.

విశ్వాసులలోఁ గొందఱు తాము దేవుని మ్రోలపల్కినమాటను దప్పకుండిరి. కొందఱు తమపనిని ముగించిరి. కొందఱు ముగింప నెంచుచున్నారు. వారు మాటిపోలేదు.

విశ్వాసులకు వారి విశ్వాసములకై దేవుడు బహుమాన మిచ్చుటకును, కపటులను తనక్రిష్టమైనచో శిక్షించి, లేకున్న దయఁ జూచుటకును, వారిట్లుచేసిరి. దేవుడు ఓమాయుతుఁడు, కరుణాభుఁడు.

భక్తిహీనులు కోధముతో నుండఁగనే దేవుఁడు వారిని దరిమివైచెను. వారి కేలాభమును గలుగలేదు. పోలీలో దేవుఁడు విశ్వాసులకుఁ జాలియుండెను. దేవుఁడు బలవంతుఁడు, శక్తిమంతుఁడు.

వారిలో గ్రంథావలంబకులును, నాసైన్యములకు సహాయము చేసినవారునునగు యహూదీల నాతఁడు తమకోటలనుండి రప్పించి వారిహృదయములందు కలఁతఁ బుట్టించెను. కొందఱను మీరుచంపితిరి. కొందఱను ఖైదీలుగఁ బట్టికొంటిరి.

ఆతఁడు మీకు వారిభూమిని, గృహములను ధనమునుగూడ ననుభవింప నిచ్చివేసెను. మీరింతకుపూర్వము కాలుపెట్టియుండని భూమిని గూడ నాతఁడు మీకిచ్చెను: దేవునిశక్తి యెందుకైనను జాలును.

అధ్యాయము-4.

[ప్రవక్తా! మీభార్యలతో మీ కిహలోకసౌఖ్యములే కావలసి నచో నాతోరండు. మీకు వానినిచ్చి మిమ్ము గౌరవముగ విడిచి పెట్టెదను.

‘కాని, మీకు దేవుఁడును, నాతని ప్రవక్తయుఁ, బరలోక వాసమును గావలసినచో నిశ్చయముగా మీదేవుఁడు గొప్పబహుమానమును మీలోఁ బుణ్యవంతులకు సిద్ధముచేసియే యున్నాఁడు.

33 ‘ప్రవక్తభార్యలారా! మీలో నెవతెయైనను వ్యభిచారము చేసినచో నామెశిక్ష ద్విగుణితమగును. దేవునికిది సులభము.

కాండము. 22

‘మీలో దేవుని, నతని ప్రవక్తను మన్నించి కృమముగవర్తించు నామెకు రెండింతలుగ బహుమానమిత్తుము. ఆమెకు కావలసిన దంతయు గౌరవముగ సిద్ధపఱచియున్నాము.

‘ప్రవక్తభార్యలారా! మీరు తక్కిన స్త్రీలవంటివారుకారు. మీరు దేవునికి భయపడినచో, చనవిచ్చి మాట్లాడకుండు. హృదయ రోగముగల కాముకుండు మిమ్ము కామించునేమో! కాపున యోచన కలిగి మాట్లాడుండు.

‘మీరు మీ యిండ్లయందే యుండుండు. పూర్వ మజ్ఞానదశలో శృంగారించుకొని వీధులలోఁ దిరిగిన ట్లిప్పుడును తిరుగకుండు. ప్రార్థన మానకుండు. విధివిశితభిక్షమును చెల్లించు. దేవుని నతనిప్రవక్తను మన్నింపుండు. దేవుండు మిమ్ము తనకుటుంబములోనివారినిగా భావించి కల్పమమును హరించి మిమ్ము పవిత్రలఁజేయును.

‘దైవగ్రంథముఁ గూర్చియు, జ్ఞానముఁ గూర్చియు, మీకు తెలుపఁబడినదానిని మీ యిండ్లలో స్మరింపుండు. దేవునికి సూక్ష్మ దృష్టికలదు. అతడు సర్వజ్ఞుడు” అనుము.

అధ్యాయము. 5.

నిశ్చయముగా దేవునియధీనమునఁ జేరువారు (ముస్లిములు)ను, విశ్వాసులును, విశ్వాసినులును, భక్తులును, భక్తురాండ్రును, సత్యవంతులును, సత్యవతులును, సహనముగల పురుషులును, స్త్రీలును, నమ్రులును, నమ్రులును, భిక్షాప్రదాతలును, భిక్షాప్రదాయులును, ఉపవాసముచేయు పురుషులును, స్త్రీలును, పవిత్రవంతులును, పవిత్ర

వతులును, దేవుని నిత్యము స్మరించు స్త్రీపురుషులందఱును దేవునియొద్ద సిద్ధముగనున్న క్షమాపణను, బహుమానములను బొందఁగలరు.

దేవుఁడును, నాతని ప్రవక్తయు నొకవిషయమై యొకరీతిగా విధించియున్నప్పుడు విశ్వాసులు స్త్రీయైనను పురుషుఁడైనను నన్యథా చేయవీలులేదు. దేవుని నాతని ప్రవక్తను మన్నింపనివారు తప్పక తప్పలోఁబడియున్నారు.

దేవుఁడును నీవును ననుగ్రహించినవానితో నీభార్యను నీయొద్దనే యుంచికొనుము. దేవునికి భయపడుము” అని నీవు పల్కితివి. దేవుఁడు వెలిబుచ్చగలదానిని నీవు దాచిపెట్టితివి. మనుష్యునికి భయపడితివి ; దేవునికి భయపడియుండుట క్రమముగ నుండి యుండును. జూయీ దామెను విడనాడనిశ్చయింపఁగా నామెను నీకుఁ బెండ్లిచేసితిమి. పెంపుడుకొడుకుల పెండ్లములకు రావలసినదియిచ్చి వారిని పెండ్లియాడుట నేరముకాదని తెల్పుటకే యిట్లు చేసితిమి. దేవునియాజ్ఞ జరిగియేతీరవలెను.

దేవుఁ డనుమతించియుండినచోట ప్రవక్తకే నిందయు రాఁజాలదు. నీకుఁ బూర్వముండిన ప్రవక్తలవిషయమై దేవుఁ డట్లే సంచరించెను. దేవునియాజ్ఞ తప్పనిది.

ఆపవక్త దేవుఁడు తనతోఁ బంపినసందేశమును దెలిపి, యాతనికి భయపడి, యితరులకు భయపడకుండెను. దేవుఁడు సరిగ లెక్కించుచునే యుండును.

40 ముహమ్మదు మీలో నెవరికిని తొడికాఁడు. అతఁడు దేవుని ప్రవక్త. పూర్వప్రవక్తల మాటలను స్థిరపఱుపవచ్చియున్నవాఁడు. దేవుఁడు సర్వజ్ఞుఁడు.

అధ్యాయము. 6

విశ్వాసులారా ! దేవుని సర్వదా స్మరింపుడు.

సాయంప్రాతలయందాతని స్తుతింపుడు.

అతడు మి మ్మాశీర్వదించును. అతనిదేవతలు మీకు మాధ్య
స్థ్యమును వహింతురు. అతడు మిమ్ము చీకటినుండి వెలుతురులోనికిఁ
దెచ్చును. అతడు విశ్వాసులయెడ కరుణాభుడు.

వా రాతనిని గలిసికొనుదినమున 'శాంతిరస్తు' అని యభినం
దింతురు. అతడు వారికొక గొప్పబహుమానమును సిద్ధము చేసి
యున్నాడు.

ప్రవక్తా! నీవుసాక్షివై, సువార్తను దెలుపువాడవై, జయ
సూచననిచ్చువాడవై యుండుటకే నిన్ను బంపితిమి.

అతనియనుమతిచొప్పున నీవు జనులను దేవునియొద్దకుఁ బిలుచు
వారికి త్రోవయందు వెలుఁగునిచ్చు దివిటీవలె నుండవలయును.

కావున విశ్వాసులకు దేవునియొద్ద గొప్పవరములు సిద్ధముగ
నున్నవని ప్రకటింపుము.

భక్తిహీనులను, కపటులను, మన్నింపకుము. కాని, వారికి
హానిచేయకయుండుము. దేవుని నమ్మియుండుము. అతనిసంరక్షణ
నీకు చాలును.

విశ్వాసులారా! మీరు విశ్వాసినులను బెండ్లియాడి వారితోఁ
గలియకపూర్వమే విడిచిపెట్టినచో వారివిషయమై మీరు మఱివేచి
యుండనక్కఱలేదు, వారికి తినుటకుఁ దగినంత యిచ్చివేసి గౌరవ
ముగఁ బంపివేయుడు.

ప్రవక్తా! నీవు ధనము నిచ్చి పెండ్లిచేసికొనినవారిని, దేవుడు
మీ కనుగ్రహించినకొల్లలో నీకుడిచేతితో బానిసలఁగా గ్రహించిన
ప్రేమిలను, నీమేనమామ కూతులను, నీతో మదీనాకు పాఠివచ్చిన
నీమేనత్తలయు, పినత్తలయు కుమార్తెలను, ప్రవక్తవివాహమా
డఁగోరఁగా నాతనియధీనములోనికివచ్చిన విశ్వాసినులను, నీవు భార్య

లుగ పరిగ్రహింపవచ్చును. తక్కినభక్తులకంటె నీకీయధికారమును హెచ్చుగ నిచ్చితిమి.

50 వారిభార్యలకును, వారికుడిచేతులలో నుండు బానిసరాండ్రు కును, మే మేమి విధించియున్నామో మాకుఁ దెలియును. నీవలన నేతప్పునులేదు. దేవుఁడు దయాఘఁడు, కరుణాఘఁడు !

ప్రస్తుతము వారిలో నీయిష్టమువచ్చినవారిని నిరాకరింప వచ్చును. నీయిష్టమువచ్చిన యామెతో నుండవచ్చును. ఇంతకుఁ బూర్వము నీ పుష్పేక్షించినవారిలో నిపుడు నీకు మనసైన దానిని పొంద వచ్చును. ఇది నీకు నేరము కానేరదు. ఈరీతిగా వారికన్నులు చూడఁ గోరుదానిని వారికిఁజూపి, వారినిఃఖపెట్టక, వారివారికి నీవిచ్చిన దానితో తృప్తిపొందించుట నీకు సులభమగును. మీ హృదయము లలో నేమున్నదో దేవునికిఁ దెలియును. దేవుఁడు జ్ఞాని, దయాఘఁడు.

ఇకముందు నీ వితరభార్యలను చేకొనఁగూడదు. నీ కుడిచేతిలో నున్న బానిసరాండ్రను తప్పు, నితరస్త్రీలు తమ సౌందర్యముచే నిన్నా కర్షించినను, నిపుటివారినివిడిచి వీరిని పెండ్లి యాడఁగూడదు. దేవుఁడు సర్వమును గనిపెట్టుచున్నాఁడు.

అధ్యాయము. 7.

విశ్వాసులారా ! ప్రవక్త యనువఃతిలేనిదే యతనిసమయము కనిపెట్టక భోజనమున కతనియింటిలోనికి పోకుఁడు. ఆహ్వానింపఁబడితి రేని వెళ్ళుఁడు. భోజనమైనవెంటనే చెదరిపొందు. ప్రవక్తకు చిక్కు తెచ్చిపెట్టునట్లు చనవుగా మాట్లాడుచుండకుఁడు. అతఁడు మిమ్ము వెడలఁగొట్టటకు సంకోచించును. కాని, దేవుఁడు సత్యమును బలుకు టకు మొగమాటపడఁడు. అతనిభార్యలనుండి యేదైన బహుమా నము కోరినచో తెరవెనుకనుండి యడుగుఁడు. వారిహృదయములకును,

మీ హృదయములకును నిది పవిత్రతనిచ్చును. మీరు దేవునిప్రవక్తకు చీకాకుకలుగఁజేయఁగూడదు. అతని తరువాత నెన్నడును సతనిభార్యలను మీరు పెండ్లియాడఁగూడదు. అట్లు చేయుట దేవునియెడ గొప్పనేరమగును.

మీరు దేనినైనను దాచినను వెలిబుచ్చినను దేవునికన్నియుఁ దెలిసియే యుండును.

తమ తండ్రులు, కొమారులు, సన్నదమ్ములు, సన్నదమ్ముల కుమాళ్ళు, అక్కచెల్లెండ కుమాళ్ళు, వారిస్త్రీలు, వారి కుడిచేతుల నుండు బానిసరాండ్రు, వీరితో మీభార్యలు ముసుగులేకుండమాట్లాడుట నిందాస్పదము కానేరదు. మీరు దేవునికి భయపడుదు. దేవుడు సర్వసాక్షి.

దేవుడును, సతనిదేవతలును, ప్రవక్త నాశీర్వదించుతురుగదా ! విశ్వాసులారా ! మీ రాతని నాశీర్వదించి యాతనికి శాంతివాదములఁ జేయుడు.

దేవునిపైనను, సతనిప్రవక్తపైనను దిరుగఁబడువా రిహమందును, బరమందును, సతని శాపమునకుఁ బాత్రులగుదురు. అట్టివారికి లజ్జాకరమగు శిక్ష నాతఁడు సిద్ధముచేసియున్నాడు.

విశ్వసించిన పురుషులను స్త్రీలను, వారివలన నేతప్పును లేక పోయినను నెదిరించువారు నిందారోపకులును, స్పృహముగ కీడుచేయు వారునునై యుండురు.

అధ్యాయము-8.

ప్రవక్తా ! నీభార్యలును, కూతుండ్రును, విశ్వాసుల భార్యలును ముసుగులను కొంచెము దించియుండఁగా వారితో మాట్లాడుము. అప్పుడు వారిని సులభముగఁ బోల్చికొనవచ్చును; వారికవమానము కలుగదు. దేవుడు దయాళుడు, కరుణాళుడు !

60 కపటులును, కలుషితహృదయులును, మదీనాలో సల్లరుల లేవడీయువారును, తమకార్యములను మాననిచో, నిన్ను వారిపైఁ బ్రేరేపించెదము. అప్పుడు వారందఱు నీతో కొలఁదికాలమే యుండఁ గలరు.

వా రెచట నున్నను శస్త్రలే; వారిని పట్టుకొని సరకివేయ వలయును.

వారి పూర్వులకు దేవుఁ డట్లే చేసెను. దేవుని విధానములో నేమార్పు నుండఁబోదు.

“ఆగంట ” యెప్పుడు వచ్చు నని జనులు ని న్నడుగుదురు. “దానినిగూర్చి దేవునికే తెలియును. ఆ ‘గంట ’ యాసన్నమై యున్నదేమో యెవరి కెఱుక?” అనుము.

దేవుఁడు భక్తిహీనులను శపించి, వారి కగ్నిబాష్పాలను సిద్ధ పఱచి యున్నాఁడుగదా ?

వారందు శాశ్వతముగ వసింపఁగలరు. అచట వారికి స్నేహి తులుగాని, సహాయకులుగాని, యుండరు !

వారి మొగముల సన్నిలో తిరుగవేయుచున్నప్పుడు వారు “అయ్యో, మేము దేవుని, సతని ప్రవక్తను మన్నించిన నెంతబాగుం డును” అని మొఱపెట్టుదురు.

“మా ప్రభువా ! మేము మానాయకలను, మాలో గొప్ప వారిని మన్నించితిమి. వారు మమ్ము దేవునిమార్గమునుండి తప్పించిరి.

“ప్రభువా ! వారిని ద్విగుణముగ శిక్షింపుము. వారికి ఘోర శాపము నిమ్ము” అని వా రందురు.

అధ్యాయము-9.

విశ్వాసులారా ! మూసా నవమానపఱచినవారివలె నుండ కుండు. కాని, దేవుఁడు వారి యపనిండలఁబాపి, యాతనిఁ బేరెన్నికఁ గాంచఁజేసెను.

70 విశ్వాసులారా ! దేవునికి భయపడి, యోచనగలిగి మాట్లాడుడు.

దేవుడు మీరుచేయు కార్యములకై మిమ్మాశీర్వాదించి, మీ పాపములను క్షమించును. దేవుని, నాతనిప్రపక్తను మన్నించినవారిదే మహాదానందము.

మేము స్వర్గమర్త్యములను, బర్హతములను, మామతమును స్వీకరింపుమంటిమి. కాని, యవి దానిని భారముగ గణించి స్వీకరింప భయపడెను. మనుష్యుడు దానిని మోయ సిద్ధపడెను ; కాని, యన్యాయవంతుడును, బుద్ధిమాలినవాడును నై పోయెను.

కావుననే దేవుడు కపటులను, దేవునితో నితరదైవములఁ జేర్చువారును నగు స్త్రీపురుషులను శిక్షించును. కాని, విశ్వాసులగు స్త్రీపురుషులవంక కాలము తిరుగును. దేవుడు దయాళుడు, కరుణాళుడు.

సురా-34-సభా.

మక్కా-54 పద్యములు. 6 రుక్కులు.

అధ్యాయము-1.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

దేవునికి స్తుతియగుగాక ! స్వర్గమర్త్యములయందున్నదంతయు నాతనిదే. అతనికి పరలోకమందును స్తుతియగుగాక ! అతడే సర్వజ్ఞుడు, సర్వమును నతనికి గోచరమే !

భూమిలోని కేమిపోవుచున్నదో, యందుండి యేమి వచ్చుచున్నదో, స్వర్గమునుండి యేమి వచ్చుచున్నదో యచటి కేమిపోవుచున్నదో యంతయు నతనికెఱుకయే. అతఁడు త్నమాయుతుఁడు. కరుణాళుఁడు.

అవిశ్వాసులు “అగంట యెన్నటికిని మాకు రాలే” డందురు. వారితో “కంటికగపడనిదానిని జూచు నాప్రభువునాన, అదితప్పుక వచ్చితీరును. స్వర్గమర్త్యములలోని యొకయణువైన నాతనిఁ దప్పించు కొనఁజాలదు. ఇంతకెక్కువదియు, తక్కువదియు గ్రంథములో లేనిది మఱెచ్చటను లేదు

విశ్వసించి క్రమవర్తనులగు వారికి దేవుఁడు బహుమాన మిచ్చుటకే యిట్లుజరుగును. వారికి త్నమాపణయు, గౌరవజీవనమును గలుగనున్నవి!

కాని, మానూషనలు కావనువారికి ఘోరబాధఁ గలుగఁజేయు శిక్ష సిద్ధముగనున్నది!

జ్ఞానము ప్రసాదింపఁబడినవారు నీకు పంపఁబడినదే సత్యమనియు, స్తవనీయుఁడును, మహిమాన్వితుఁడును నగు నాతని మార్గములోనికే యది తీసికొని పోఁగలదనియుఁ దెలిసికొందురు.

కాని, యవిశ్వాసకులు తామున్నేహముచేసినవారితో “మిమ్ముచీల్చి ముక్కలుగఁగోసినను మీకుఁ గ్రొత్తరూపముకలుగునని భవిష్యత్తుచెప్పఁగల యొకనిని మీకుఁ జూపుచుమా? అతఁడు దేవునిఁ గూర్చి యసత్యముఁ బలుకుచున్నాఁడు; లేదా పిశాచగ్రస్తుడై యున్నాఁ” డందురు.

కాని, పరలోకజీవనమును నమ్మనివారు శిక్షననుభవించి, దేవునినుండి తప్పిపోయి, చిక్కుదారులలోఁ బడుదురు.

ఏమి! వారికి ముందు వెనుకలను, స్వర్గమర్త్యములందును, గల దానినిఁగూర్చి వారెన్నడును యోచించుకొనలేదా? మాకిష్టమైనచో వారిని భూమిలోఁ బూడ్చివైచియుందుము. లేదా స్వర్గఖండము నొకదానిని వారితలలపైఁ గూలనేసియుందుము! మాయొద్దకు తిరిగి వచ్చు ప్రతిసేవకునికి నిండు సత్యముగ సూచనయున్నది.

అధ్యాయము-2.

10 పూర్వము దావూదునకు మాప్రత్యేక వరమునిచ్చియుంటిమి. “పర్వతములు, పక్షులునగు మీ రాతని స్తుతిగానముల ననుకరించు చుందురు,” అతని కినుమును మెత్తబఱచితిమి.

“కవచములఁజేసి వాని కినుపబిళ్ళల నమర్చుఁడు. మీరు పుణ్యము చేయుఁడు. మీకృత్యములనేను జూచుచున్నాను.”

సులైమానుకు మేము గాలిని వశపఱచితిమి. అది యుదయమున నొక నెలప్రయాణమును, సాయంకాలమున నొక నెలప్రయాణమును చేసెను. అతనికొకకొక కఱగుచున్న యిత్తడియూటను ప్రవహింపఁజేసితిమి. అతనిప్రభువు నానతిచొప్పున నాతనిమోల కొన్ని పిశాచములు పనిచేయుచుండెను. వారిలో మాయాజ్ఞ నేమాత్రముఁ దప్పినవారైనను వారి కగ్నిజ్వాలవలనిబాధను రుచి చూపింతుము.

వారాతని కొఱకు గొప్ప సభాభవనములు, విగ్రహములు, బంటెలకు నీళ్ళుపెట్టుటకు చెఱువులవలె విశాలములగు బాసలు, స్థిరముగ నిలిచియుండు వంటపాత్రలు, ఇవియవియననేల, యతని కిష్టమైనవానినన్నిటినిఁ జేసిరి. “దావూదుకుటుంబము వారలారా! కృతజ్ఞులరై పనిచేయుఁ” డని మేమంటిమి. కాని నాసేవకులలో కొలది మందిమాత్రమే కృతజ్ఞులు.

సులైమాను చనిపోవలసినదిగా మేము విధింప నాతడుచచ్చి పోవుట, యాతని శవమున కాధారముగా నిలిచిన కట్టను భూమినుండి వచ్చిన యొకపాము కఱచుచుండుటను వారు చూచినంతవఱకు నెవరి కిని దెలియలేదు. అదియు క్రిందికి పడిపోగా, నదృష్టవిషయములు తమకుఁ దెలిసియుండిన నాలజ్ఞాకరమగుపనిని వారుచేసియుండఁజాలరని యా పిశాచములకు గోచరమయ్యెను.

సహా వారికి తమ వాసస్థానములందే యొకసూచనయుండెను. వారికుడ్డిప్రక్కనొకటియు, నెడమప్రక్కనొకటియు, రెండుతోటలుండెను. “మీప్రభువు మీ కనుగ్రహించినవానిని తిని కృతఘ్నులరుకండు. మీదేశము మంచిది. మీ ప్రభువు దయాళుడు.

కాని, వారు ప్రక్కకు మఱలిపోయిరి. కావున మేము వారి దేశముపై ఉప్పెనను బంపితిమి. వారితోటలలో విషవృక్షములను, చింతచెట్లను, జిల్లేళ్లను, మొలపించితిమి.

వారికృతఘ్నుల కదియే మేముచేసినశాస్త్రీ. కాని, కృతఘ్నులకు తప్ప మఱివర్తకైన నిట్లుచేయుదుమా ?

వారికిని, మే మాశీర్వాదించియుంచిన నగరములకును మధ్య గొప్పపురములఁ గల్పించి సులువగునంచెలఁ గూర్చి “రాత్రిం బవల్లును మీరు భద్రముగఁ బ్రయాణముచేయుఁ” డంటిమి.

కాని, వారు “ప్రభువా ! ఈయంచెల నింతకంటె నెడముగ నుంచుము ” అని తమకుఁ దామే యన్యాయముచేసికొనిరి. కావున వారియొ దొకవదంతిని కల్పించి వారిని నలుదిక్కుల చెదరిపోవునట్లు చేసితిమి. సహనపరుడును, కృతఘ్నుడును నగువాని కిందు సూచనలున్న వేకదా.

20 వారినిగూర్చి తనకు బాగుగఁ దెలియునని ఇబ్లిసు అనుకొనెను. విశ్వాసులలోఁ గొందఱు తప్ప తక్కినవారందఱు నాతని ననుసరించిరి,

కాని, వారిపై నాతని కేశక్రియు లేకుండెను. పరలోకజీవనమును సమ్మి నవానినుండి, దానినిగూర్చి సందేహించినవానిని మేము తెలిసికొందుము. నీప్రభువు సర్వమును కనిపెట్టుచునే యున్నాడు.

అధ్యాయము 3.

“దేవునిగాక మీరు దైవము లనుకొనినవారినిగూడ నావాహన చేసెదరా? వారికి స్వర్గమర్త్యములం దణవెత్తయిన సధికారమును లేదు. వారికి వానియందు పాలులేదు. వారిలో నెవ్వడు నాతనికి సహాయకుఁడుగాఁడు.

అతఁడే యనుమతించినదప్పు నతనిమ్రోల మాధ్యస్థ్యమెందుకును బనికిరాదు. తుదకు వారిహృదయములు భయమువీడి నిబ్బర పడి “మీప్రభు వేమనెను?” అని వారందురు. “అతఁడు సత్యమునే పలికెను. అతఁడున్నతుఁడు. మహాత్ముఁడు” నని వారికిఁ దెలుపఁబడును.

“మీకు స్వర్గమర్త్యములనుండి కావలసినదాని నెవఁడిచ్చును? దేవుఁడే. మీరైనను సరియగుమార్గమున నుండవలయును. లేగా మేమైన నుండవలెను. ఎవరమో యొకరము తప్పలో నున్నాము!

“మనతప్పులఁగూర్చి ప్రశ్నరాదు. మనకార్యములఁగూర్చియు మనలఁ బ్రశ్నింపరు.

“మన ప్రభువు మనలనందఱ నొకచోఁ జేర్చును. అప్పుడు మనకు న్యాయమగు తీర్పు చెప్పను; అతఁడే న్యాయకర్త, జ్ఞాని!

“మీ రతనితో సమానులఁగా జేర్చినవారిని నాకుఁ జూపుఁడు. అట్లుకాదు. అతఁడే దేవుఁడు—బలవంతుఁడు, బుద్ధుఁడు!” అనుము.

నిన్ను మనుష్యజాతియంతటికిని ప్రకటించుటకును, భయసూచన నిచ్చుటకును, బంపితిమి. కాని, చాలమంది కిది తెలియను.

వారు “ ఈభయపెట్టిన చెప్పుడువచ్చును ? మీరు సత్యవంతుల రైనచో చెప్పుడు ” అనియందురు.

30 “మీరొక గంటముదుకుగాని, వెనుకకుగాని జరుపజాలని దినమే మీకుకలుగనున్నది ” అనుము.

అధ్యాయము-4.

అవిశ్వాసులు, “ మే మీ కురానునుగాని, దానికి పూర్వపు గ్రంథములనుగాని, నమ్మము ” అందురు. కాని దుష్టులు తమ ప్రభుని మ్రోల నిలువబడియున్నప్పుడు వారిని జూచిన నెంత బాగుండును ! వా రొకరినొకరు దూషించుకొనుచుందురు. బలహీనులు బలవంతులతో “ మీరు లేకుండినచో మేము విశ్వాసులమై యుండియుండుము ” అందురు.

అప్పుడు బలవంతులు బలహీనులతో “ ఏమీ ! మీకు వచ్చిన రక్షణనుండి మిమ్ము తప్పించినవారముమేమా ? కాదు. మీయెడల మీరే దుష్టప్రవర్తనలైతి ” రందురు.

అదివిని బలహీనులు బలవంతులతో “ మీరు రాత్రింబవళ్ళు కుట్రలుపన్ని, దేవుని మన్నింపవలదని మాకాజ్ఞయిడి, యాతనికి సమానులను కూర్పలేదా ? ” అనియందురు. వారికి శిక్ష కంటబడిన పిదప వారు తమ పశ్చాత్తాపమును బ్రకటింతురు. విశ్వసింపనివారి మెడలకు పూజలు తగిలించెనము. వారికార్యములకు తగినట్లుగాక మఱియొక ఫలముకలుగునా ?

మేము భయసూచనను పంపించిన ప్రతిపురమునందును ధన వంతులు “ నీసందేశమును మే మెంతమాత్రమును నమ్మము.

మాకే హెచ్చుధనమున్నది, గొప్పసంతానమున్నది. మేము శిక్షితులలోఁ జేరజూము ” అనిరి.

“ నాప్రభువు తనయిష్టమువచ్చినవారి ననుగ్రహించును. ఇష్టములేనివారి ననుగ్రహింపడు. కాని, చాలమంది దీనిని గ్రహింపరు ” అనుము.

అధ్యాయము-5.

మీధనముగాని, మీపుత్రులుగాని, మిమ్ము మాయొద్దకుఁ జేర్పలేరు. కాని, విశ్వాసులు, క్రమవర్తనులునగువారు తాముకావించినదానికి ద్విగుణముగ బహుమానము పొందుదురు. వారు భోగభూమియందలి గుడారములలో భద్రముగ వసింతురు !

మాసూచనలను కావనువారు శిక్షాపాత్రులగుదురు.

సత్యముగా నాప్రభువు తన కిష్టమైన సేవకునకు గొప్పగనో, కొలదిగనో యీయవచ్చును. మీరు భిక్షగానొసగినదాని నాతడు తిరిగి మీకిచ్చివేయును. అతడే యెవరికి తగిన బహుమానములను వారికి సరిగ నీయగలవాఁడును.

40 ఒకానొకదినమున నాతడు వారినందఱ నొకచోఁ జేర్చును. అప్పుడాతడు దేవతలను “వీరు మిమ్మారాధించిరా ” యని యడుగును.

వారు “ నీవు మహిమాన్వితుఁడవగుచువుగాక ! నీవే మాప్రభు వవు. వీరుకారు ” అనియందురు. కాని, వారు పిశాచముల నారాధించిరి. చాలమంది వానినే విశ్వసించిరి.

ఈదినమున మీలో నొకరికొకరు సహాయముగాని, హానిగాని చేసికొనఁ జాలరు. అప్పుడు మేము దుర్మార్గులతో “ మీరు మోస మనుకొనిన యగ్ని బాధను రుచిచూడుడు ” అందుము.

మాస్పృష్టనూచనలను వారి కెఱిగింపఁగా, వారు “ ఇతఁడు మిమ్ము మీ తండ్రుల మార్గమునుండి తప్పింపనెంచిన మనుష్య

మాత్రుడు. ఈకురా నొకస్పష్టింపబడిన యసత్యముగాని వేఱుగాదు.” అనియందురు. అవిశ్వాసులకు సత్యమును దెలుపఁగా “ఇది కేవలము చిల్లంగిగాని, మఱియొకటికాదు ” అందురు.

అయినను నింతకుపూర్వము వారు బాగుగపఱించుటకు గ్రంథములనుగాని, భయనూచనలతో నొక ప్రవక్తనుగాని, వారియొద్దకుఁ బంపియుండలేదు.

వారి పూర్వులుగూడ నిట్లే మాప్రవక్తలు కృత్రిములనిరి. కాని, మేము వారికనుగ్రహించినదానిలో పదియవవంతునను వారను భవింపలేదు. వారుమాప్రవక్తలకు మోసమును నారోపించి నప్పుడు, మాపగ యెంతయో ఘోరముగ నుండెను !

అధ్యాయము-6.

“మీకొకటి మాత్రముపదేశించుచున్నాను. మీ రిద్దఱిద్దఱుగాఁగాని, యొంటరిగాఁగాని, దేవుని మ్రోలనిలిచియుండి, మీపురవాసియందు పిశాచములేకుండుటఁ గూర్చి యోచింపుడు. మీకు గొప్పశిక్ష కలుగుటకుపూర్వము మీకు దానిసూచననిచ్చుటకు మాత్ర మాతఁడు వచ్చియున్నాడు.

“మీరు వాకు కూలి నీయనక్కఱలేదు. అది మీరేయుంచి కొనుడు. నాకూలిని దేవుడే యిచ్చును. అతఁడు సర్వసాక్షి !

“నిశ్చయముగా నాప్రభువు సత్యమును బంపియున్నాడు. కంటి కగపడనివన్నియు నాతనికిఁ దెలియును.

“సత్యమువచ్చియున్నది. అసత్యము అదృశ్యమై మఱి తలచూపఁ జాలదు.

50 “నేను తప్పియున్నచో నానష్టమునాదే. నాకురక్షణయున్నచో నదినాకు నాప్రభువుతెలిసినదే ! అతఁడు చేరువగ నేయుండి వినుచున్నాడు.” అనుము.

వారు గడగడవడకుచు, తప్పించుకొనలేక సమాధులనుండి
లేవఁదీయఁబడినప్పుడు,

“మేమాతని విశ్వసించుము.” అనునప్పుడు వారిని నీవు
చూచిన బాగుండును. కాని, వా రింతదూరముగనుండి విశ్వాసము
నెట్లు పరిగ్రహింపఁగలరు ?

దానిని వారు పూర్వము నిరాకరించిరికదా ! ఇచ్చటనుండియే
దూరముగనున్నరహస్యములపై బాణములనేయఁజూచిరికదా ?

వారికిని వారికోరికలకును చాల యెడముండఁగలదు. వారి
పూర్వులుగూడ నిట్లే తమ సందేహములలోనే నశించి నప్పు డీరీతి
గనే చేయఁబడినది.

సురా 35-సృష్టికర్త

సుక్కా - 45 పద్యములు-5 రుక్కులు.

అధ్యాయము I.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిచేర.

స్వర్గమర్త్యముల సృష్టికర్త యగు దేవునికి స్తుతియగుఁ
గాక ! రెండు, 'మూఁడు నాలుగుకూడ జలతత్కలుగల దేవతల
నాతఁడు దూతలఁగాఁ బంపును. తాను సృజించినవానికి తనయిష్ట
మైనదానిని చేర్చును ! దేవుఁ డన్నిటికిని శక్తుఁడు గదా !

దేవుఁడు మనుష్యునకుఁ జూపఁబోవుకరుణ నెవ్వరు నడ్డుపెట్టఁ
జాలరు. అతఁ డడ్డగించినదాని నెవ్వఁడు నీయఁజాలఁడు. అతఁడు శక్తి
మంతుఁడు. బుద్ధుఁడు !

జనులారా ! దేవుడు మీకుఁజూపిన యనుగ్రహమును స్మరింపుడు. స్వర్గము ద్వములనుండి మీకుఁగోరిన వస్తువులనిచ్చి మిమ్ము పోషించు దేవునికంటె మఱియొక సృష్టికర్తగలఁడా ? అతఁడుతప్ప వేఱుదేవుడు లేడు ! అయిన నాతనినుండి మఱలియుండదరేల ?

వారు నిన్ను కృత్రిముఁ డనవచ్చును. కాని, నీకుఁ బూర్వము వచ్చినవారిని, గూడ వారిట్లే యనిరి. అయినను నన్నివస్తువులును దేవునియొద్దకే మఱలిపోవును.

జనులారా ! దేవుఁ డిచ్చినమాట సత్యము ; కావున పశ్చిమ జీవనముఁజూచి మోసపోకుడు. మోసగాఁడగు సైతాను మిమ్ము దేవునిఁగూర్చి మోసగింప నీయకుడు.

అవును. సైతానే మీశత్రువు. కావున నతనిని శత్రువుగఁ దలంపుడు. అతని యనుచరు లగ్నిజ్వాలలయందు వసించుట కాతఁడు వారిని పిలుచును.

అవిశ్వాసకులకు ఘోరశిక్ష రానున్నది. కాని, విశ్వాసులై క్రమవర్తనులగు వారికి కరుణయు, గొప్పలాభమును గలుగును.

అధ్యాయము 2.

తనకార్యములు గుప్తములైనను తన్ను తాను మోసపుచ్చు కొని, యవి మంచివే యనుకొనువాడును, అన్ని కార్యములను క్రమముగఁ జూచికొనువాడును, నొక్కరీతి యనుభవమునే పొందుదురా ; దేవుడు తన యిష్టమువచ్చినవారిని దారితప్పించి యిష్టులైనవారికి దారిఁజూపును. వారికొఱకు నిట్టూర్పులు విడుచుచు నీయాత్మను వ్యయపఱుచు కొనకుము. దేవునికి వారిసర్వకార్యములును దెలియును.

మేఘములను మీఁదికి విసరివేయఁగల వాయువుల నాతఁడే పంపించును. అప్పుడు మేము నీరులేక చచ్చియున్నభూమిని తిరిగి యుజ్జీవింపఁజేయుటకు వానిని పంపునుము. రక్షణకూడ నిట్టిదే.

10 ఎవనికైనను గొప్పతనము కావలసినచో నాగొప్పతనము దేవునియొద్దనే యున్నది. మంచిమాట యాతనియొద్దకు చేరును. అతఁడు పుణ్యకార్యమును గొప్పగఁ జూచును. కాని, కుట్రలుపన్న వారికి ఘోరశిక్ష సిద్ధముగ నున్నది. అట్టివారికుట్రల నాతఁడు కొన సాగనీయఁడు.

ఇదిగాక దేవుఁడు మిమ్ము తొలుత ధూళినుండియు, పిదప జీవాణువులనుండియు, సృజించి మీకు స్త్రీపురుష భేదములఁ గల్పించెను. ఏయాఁడుదానికిని, గర్భముగాని, ప్రసవముగాని, యతనికి తెలియనిదే కలుగదు. గ్రంథము ప్రకారముతప్ప ముదియునది ముదియదు. మనుష్యుని యాయుర్దాయమునుండి కొంచెమైనను తగ్గిపోదు. నిశ్చయముగా దేవునికిది సులభము.

రెండు సముద్రములును నొకరీతివిగావు. ఒకటి మంచి, తీయని, పానయోగ్యమగు నీటితోను, రెండవది యుప్పు, చేగుగల నీటితోను నిండియున్నవి. ఆయినను రెండింటినుండియు మీరు మంచిచేఁపలనుపట్టి తిందురు; మీరుధరించుట కాభరణములను తీయుదురు; మీరాతనిచే దయతో మీకుఁజూపఁబడిన వస్తువులను సేకరించికొని కృతజ్ఞులరై యుండుటకు, వానినీళ్ళపై నావలలో బోవుదురు.

అతఁడు రాత్రిని పగటియందును, పగటిని రాత్రియందును సంక్రమింపఁ జేయును. సూర్యచంద్రులు తమగతులను తప్పకుండు సట్లు కొన్నివిధుల నాతఁ డేర్పఱచెను. ఈతఁడే మీప్రభువగు దేవుఁడు. శక్తియంతయు నాతనిదే. మీరాతనిగాక పిలుచు నితరులకు ఖజూరపు గింజలోని తొక్కమీఁదనైనను శక్తిలేదు !

మీరు వారికి మొఱిలిడిన వారామొఱిల నాలకింపరు. విని నను, మీతోఁ బలుకరు. రక్షణదినమునఁ దమ్ము దేవునితో మీరు కూర్చుటఁగూర్చి యొప్పుకొనరు. సర్వజ్ఞుఁడగు నాతనికింటె బాగుగ నీకెవరు బోధింపఁగలరు ?

అధ్యాయము.-3.

జనులారా ! మీరు దర్శింపులు. మీకు దేవుడను భిక్షుకావలయును. దేవుడు ధనవంతుడు. స్తవనీయుడు !

అతని కిష్టమెనచో మిమ్ము తుడిచివైచి మీస్థానమున క్రొత్త జాతి వారిని చెచ్చిపెట్టును.

ఇది దేవునికి కష్టముకూడ గాదు.

తనభారమునే మోయుచున్నయాత్మ మఱియొకని భారము గూడ మోయఁబోదు. తనభారమును మఱియొకనిచే మోయింపించు మని యేయాత్మయైనను మొఱవెట్టినచో దగ్గటిబంధువులచే నైనను దానిలో నేభాగమును మోయింపించ వీలులేదు. రహస్యముగఁ దమ ప్రభువునకు భయపడి ప్రార్థన తప్పనివారికి భయసూచనఁదెల్పుము. తన్నుఁ దాఁ బవిత్రవంతునిగఁ జేసికొనువాఁడు తన మేలుకొఱకే యట్లు చేయును. దేవునియొద్దకే తుదకందఱును జేరుట.

గ్రుడ్డివారును దృష్టిగలవారును నొకటిగాదు.

ఇట్లే చీకటియు, వెలుతురును,

నీడయు వేడిగాలియు,

జీవించియున్నవారును, మృతులును నొక్కటిగారు. దేవుడు తనయిచ్చవచ్చినవారిని వినఁజేయును, గాని సమాధులలోనున్నవారిని నీవు వినఁజేయఁజాలవు.

నీవు కేవలము బోధన చేయవలసినదే.

నీకు సత్యమునిచ్చి పంపితిమికదా ! సువార్తను భయసూచనను నీవుతీసికొని పోవలయును. ప్రతిజాతివారికిని భయసూచనఁదెల్పుచు నొకఁడు వచ్చియుండెను.

నిన్ను వా రసత్యవంతుఁ డనవచ్చును. వారిపూర్వులును దమ సభదేశములకుఁ గల ప్రమాణములతోను, దివ్యగ్రంథములతోను,

పవిత్ర గ్రంథముతోను, తమయొద్దకువచ్చిన ప్రవక్తల నిట్లే యని యుండిరి.

అప్పుడు నే నవిశ్వాసకులను శిక్షించితిని. నాపగ చాల గొప్పది !

అధ్యాయము-4.

దేవుడు స్యర్థమునుండి జలమునంపుటయు, దానివలన మేము చిత్రవిచిత్రములగు పండ్లను పుట్టించుటయు, పర్వతములపై తెలుపు, ఎఱుపు, కాకిచలుపు రంగులుగల దారులుంచుటయు నీకుఁ గనబడ లేదా ?

మనుష్యులు, సరీసృపములు, జంతువులు, నివిగూడ వివిధవర్ణములు గలిగియుండును. జ్ఞానవంతులగు దేవునిసేవకులే యాతనికి భయపడుదురు. దేవుడు శక్తిమంతుఁడు. దాక్షిణ్యమూర్తి !

దైవగ్రంథమును పఠించుచు, ప్రార్థనదప్పక, రహస్యముగను, బహిరంగముగను, మేమొసగిన దానినుండి భిక్షము పెట్టువారును నాశనములేని సరకులను బడయఁగలరు.

30 దేవుడు వారికిరావలసిన కూలినిచ్చివేయును. తనదయచే వారిని వృద్ధిచేయును. అతఁడు దయాళుఁడు, కృతజ్ఞుఁడు !

గ్రంథమునుగూర్చి మీకు మేముతెలిపినదే సత్యము. అది పూర్వగ్రంథములను స్థిరపఱచుచున్నది. దేవుడు తనసేవకులను తెలిసికొని చూచుచున్నాఁడు.

ఇదిగాక మేమెంచికొనిన సేవకుల సీగ్రంథమునకు వారసులఁ జేసితిమి. కొందఱు దుష్టకార్యములఁజేసి హాని గలిగించుకొందురు. కొందఱు కీడు మేళకు మధ్యస్థముగాఁ బోవుదురు. దేవుని యనుమతిచొప్పునఁ గొందఱు మంచితనముచే మించుదురు. ఇదియే పరమ పుణ్యము !

వారు అమరవనములోఁ బ్రవేశించి బంగారముతోను, ముత్యములతోను నమర్చిన నగల నలంకరించికొని పట్టుబట్టలఁ గట్టికొందురు.

అచట వారు “మమ్మునుండి దుఃఖము నెడముగనుంచిన దేవునికి స్తుతియగుఁగాక ! దేవుఁడు దయాళుఁడు, కృతజ్ఞుఁడునుగదా !

అచట నతని యనుగ్రహముచే శాశ్వతమగు గృహమందు మమ్ము వసింపఁజేయును. అచట మాకేకష్టముగాని, యలసటగాని కలుగనేరదు ” అందురు.

అవిశ్వాసులకు సరకాగ్నియే ప్రాప్తము. వారుచచ్చుటకు పీలు లేదు. వారిబాధ యిచ్చుకైనను తగ్గింపఁబడదు. అవిశ్వాసుల కందఱు క్షిదియే మేమిచ్చు బహుమానము.

అచట వారు “మ మ్మిచ్చటనుండి తీసికొనిపోమ్ము. ప్రభువా ! ఇతముందు క్రమముగ నడచుకొందుము. పూర్వమువలె సంచరింపము” అని మొఱివిడుదురు. “భయనూచనఁ గొనువారు ప్రస్తుతజీవితమునందే కొనవలయుననికదా మీయాముష్కలమును వృద్ధిచేసితిమి ? మీయొద్దకు బోధకుఁడు వచ్చెనే ! “అయిన దీనిని రుచిచూడుఁడు.” అన్యాయవంతులకు రక్షకుఁడుండఁబోఁడు.

అధ్యాయము.-5

స్వర్గమర్త్యములందలి రహస్యములు దేవునికి యథార్థముగాఁ దెలియును, హృదయములోని రహస్యములుగూడ నతనికిఁదెలియును.

అతఁడు భూమిపైఁ దనప్రతినిధుల నేర్పఱిచియున్నాఁడు. నమ్మనివారిని తమ యవిశ్వాసమే కొట్టివేయును. వారి యవిశ్వాస మట్లు వృద్ధియగుచునే యుండును. వారిని వారి ప్రభువు దేవ్విషించును. నమ్మనివారి యవిశ్వాసము వారినరక బాధను హెచ్చుచేయుచునే యుండును !

40 దేవునిగాక మీరుపిలుచు నితరులగూర్చి యేమనుకొనుచున్నాము ? వారు భూమిలో నెంతభాగమును సృజించినారో నాకుఁ జూపుము. వారుస్వర్గములో నేపాటియైన సృజించియుండిరా ? వారికి పిలుపు రాఁగలదనిచెప్ప గ్రంథమును వాఁకి మేముపంపితిమా ? లేదు. దుష్టులొకరికొకరు మోసము చేయనే యెంతురు.

స్వర్గమర్తములు కదలిపోకుండ దేవుఁడు వానిని గట్టిగఁబట్టుకొని యుంచును. అవి కదలిపోవునప్పుడు వానిని పట్టియుంచు వాఁడతఁడుతప్ప మఱియొకఁడు లేఁడు. అతఁడు దయాదాక్షిణ్యమూర్తి!

వారియొద్దకొక బోధకుఁడువచ్చినచో తక్కిన జాతులవారికంటె తామే రక్షణ పొందఁగలమని వారు ఘోరప్రమాణము చేయుదురు. కాని, వారియొద్ద కాబోధకుఁడు వచ్చినంత నే వారు మఱింత యెడఁబడి పోయిరి.

భూమిపై వారికుండు గర్విమను, వారుచేయు కుట్రయు హెచ్చుగ నుండెను ! కాని, కుట్రపన్నువారు తామే యందు తగు ల్కొందురు. అయిన వారు తమపూర్వులకు దేవుఁడు చేసినదానిని గాక మఱియొకదానిని జేతురే ? దేవుని విధానమునం దేమార్పును నుండఁబోదు. అవును. దేవునిమార్గమునం దనుక్షణమును మార్పులు కానరావు.

పూర్వులు తమకంటె బలవంతులైనను, వారికేమిగతిపట్టెనో, దేశసంచారముఁజేసి వారెన్నడును గనుఁగొనలేదా ? స్వర్గమర్తములయందేదియు, దేవునివిధానమును తప్పింపఁజాలదు. అతఁడు సర్వజ్ఞుఁడు ; సర్వశక్తుఁడు.

ఇదిగాక, మనుష్యులకుఁ దగినట్లు దేవుఁడు శిక్షింప నెంచినచో నాతఁడు భూమిపై నొక సరిస్థువమునైన నుండనియఁడు ! కాని, నియమితకాలమువఱకును వారికాతఁడు విశ్రాంతి నిచ్చియున్నాఁడు.

సేవకులకు కాలమువచ్చునప్పుడు దేవుడు వారినొకకంటఁ జూచుచునే యుండును.

సురా-36 యాసీన్.

మక్కా-83 పద్యములు-5 రుక్కులు.

అధ్యాయము-1.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

యాసీన్

కురానునాన !

నీవు క్రమమార్గమున వచ్చిన

దూతలలోనివాడవు.

తమ తాతముత్తాతలకు భయసూచన లేకుండుటచే నిర్లక్ష్యముగా పెరిగిన ప్రజలకు సూచన నిచ్చుటకై

శక్తిమంతుఁడును, దయానిధియు, ప్రసాదించిన దివ్యజ్ఞానమిది వారిలో చాలమందికి మేమిచ్చు శిక్ష న్యాయమైనది. కావున వారు దానిని నమ్మరు.

వారిగడ్డములవలన వ్రేలాడు శృంఖలములను వారిమెడలపై వైచి తలలు మీఁదికెత్తుకొని తిరుగునట్లు చేసితిమి.

వారికి ముందువెనుకల పెద్దగట్లనుపోసి కన్నులు కనబడకుండు నట్లు ముసుగులు కప్పితిమి.

10 వారిని భయపెట్టినను పెట్టకున్నను నొక్కటే. వారునమ్మరు.

ఈసూచనను గుర్తించి రహస్యముగ దయాపరుడగు దేవునికి

భయపడువానికే యీసూచనయిమ్ము. అతనినే క్షమాపణవాక్యముల తోడను బహుమానమును నాశతోడను సంతోషపెట్టుము.

నిశ్చయముగా చచ్చినవారిని తొందరపెట్టి వారు ముందుగాఁ దమకు పుష్కొనిన కర్మలను, వారు విడిచిపెట్టిన మంచికర్మల జాడలను మేమే వ్రాసిపెట్టియుంచుము. ప్రతివిషయమును స్పష్టవిధిగ్రంథము నందు లిఖించియేయున్నాము.

అధ్యాయము-2.

దూతలువచ్చి చేరిన పురమునందలి ప్రజల యదాహరణము వారికిఁజూపుము.

మేము వారియొద్ద కిద్దఱును బంపఁగా వారు వారిసత్యవాదులుగాఁ బరిగణించిరి. కావున, వారికి సహాయునిఁగా మూడవవానిని బంపితిమి. వారు “ మేము దేవుఁడుపంపిన దూతలము. ”

అనఁగా నాప్రజలును, “మీరును మా యట్టిమనుష్యులే. దయానిధియగు దేవుఁడు దేనినైనను బంపియుండలేడు. మీరు కేవల మసత్యము లాడుచున్నారు ” అనిరి.

వారును “మేము మీయొద్దకుఁ బంపఁబడితిమని మాప్రభువు నకు నిశ్చయముగాఁ దెలియును.

మీకొక స్పష్టవార్త తెలుపుటయే మావిధి ” యన

వారును “ శకునములంబట్టిచూడ మీవలన మాకు కీడగునట్లు తోచుచున్నది. మీయుద్యమమును మీరు మాననిచో మిమ్ము రాళ్లువిసిరి చంపెదము. మమ్మునుండి మీకు ఘోరశిక్ష కలుగఁ గలదు ” అనిరి.

వారు “ మీయపశకునఫలము మీయొద్దనే యున్నది. మీరు భయసూచనంగొనరా ? మీరు దారి తప్పుచున్నారు. ”

20 అనుచున్నంతలో పురముకొననుండి యొకఁడు పరుగుపరుగున వచ్చి “ నా ప్రజలారా ! దూతల ననుసరింపుడు.

వీరు మిమ్ము బహుమానము లడుగలేను. వీరు క్రమరక్షణ నొందియున్నారు. కావున, వారిమాట వినుడు.

కాండము. 23.

నన్నుసృజించి తుదకు తనయొద్దకు రప్పించికొనఁగలుగు నాత నినే యేల యారాధింపఁగూడదు ?

ఆతఁడుగాక యితరదైవములను నేను చేకొందునా ! దయానిధి యగు దేవునికి నన్ను శిక్షించుటయే యిష్టమైనయెడల వారిమాధ్యస్థము నన్నెట్లు రక్షింపఁగలను ? వారు నన్నెట్లు విడిపింపఁగలరు :

కావున నేను నిశ్చయముగా తప్పత్రోవలో నున్నాను.

సీతభువును నేను నమ్ముచున్నాను. కనుక నామాట వినుడు” అనెను.

ఆతనికి స్వర్గప్రవేశ మనుగ్రహింపఁబడెను.

అతఁడును “ ఓహో ! దేవుడు నాయెడల నెంత యుదారవంతుఁ డుగనున్నాఁడో, నన్నెట్లు గౌరవించియున్నాఁడో, వానికిఁ దెలిసిన నెంతబాగుండును.” అనుకొనెను.

అతఁడు మృతినొందినపిదపనే సైన్యమునుగాని, తరువాతనే దేవతలనుగాని, మేము పంపియుండలేము.

జిబ్రీలోక్తసారి చప్పట్లులు చఱచినంతనే వారు నాశనమైరి. అహో ! నాకింకరు లెంతటి దుఃఖభారపీడితులైయున్నారు ? వారి

యొద్దకువచ్చిన ప్రవక్తలనందఱను వారు నిగసించి నవ్వుచున్నారు.

వారికిపూర్వ మెన్నితరములవారిని మేము నశింపఁజేసితిమో వారు చూడలేదా ?

వారందఱును కృత్రిమదేవతలయొద్దకుఁబోక నాయొద్దకే యొక్కఁగుంపుగాఁ దీసికొనిరాఁబడుదురు.

అధ్యాయము.—3.

ఇదిగాక మృతమృత్తికయే, వారికి సూచన. వారిని త్వరపెట్టి యందుండి ధాన్యముఁబుట్టింప వారు దానిని భుజింతురు.

అందు ఖర్జూర ద్రాక్షవనములను బుట్టించి దానినుండి యాఁటలు బయలువెడలునట్లు చేసెదము.

వా రాఫలములను, తమస్వకాయకష్టఫలమును ననుభవించును. ఇట్లయినను వారు కృతజ్ఞులు కానేరరు.

భూమియందుదయమందు వస్తువులందును, మనుష్యులయందును, వారికి గోచరింపని యితరవస్తువులందును, పుంస్త్రీవిభాగము చేయు నాతనికి జయమగుగాక!

రాత్రిగూడ వారికొక సూచనయే, దానినుండి పగటిని తీసి వేసినంతనే వా రంధకారమున మునిగియుందురు.

సూర్యుఁడు తన విశ్రమస్థలమున కేగును. ఇది శక్తిమంతుఁడును, జ్ఞానియునగు నాతనియజ్ఞ.

చంద్రునకును, నదిముదిసివంగిన ఖర్జూరతరు శాఖవలె నగువఱకును, కొన్నిస్థానముల నేర్పఱచియున్నాము.

40 సూర్యుఁడు చంద్రునికంటె ముందు పోఁజాలఁడు. రాత్రియు పగటికంటె ముందు పోఁజాలదు. అవి తమ నిర్ణీతస్థానములో సంపరించుచుండును.

వారిసంతతులవారిని సంపూర్ణ భారవహమగు నావలో మోచి కొనిపోవుటయు వారికొకనూచనయే.

వా రెక్కుటకు నుహునావవంటి నావలనే మేమునిర్మించి వారి కిచ్చియున్నాము.

మాయిష్టమైనచో వారిని నీటముంచి చంపివైచెదము. వారి కెవ్వరును సహాయపడఁ జాలరు.

మాకు దయపుట్టినచో వారిని రక్షింతుము. అట్టివారు నుజ్జి కొంతకాలము సౌఖ్యముల ననుభవింపఁగలరు.

“మీకాతనిదయ కావలసినచో మీకు ముందు వెనుకలనున్న దానికై భయపడుఁ” డని యంటిమి.

కాని నీప్రభువునుండి వారి కెన్నినూచనలను నీవు తెచ్చినను వారు వానిని పాటిసేయరు.

దేవుడు మీకనుగ్రహించినదానిలోనే కొంత భిక్షపెట్టుటకు వినియోగింపుడని మేము వారికి చెప్పనప్పుడు నమ్మకములేనివారు, “దేవునికిష్టమైనచో నాతఁడే యీతని కాహారమిడును. నీవిట్లు మాకు చెప్పట తప్ప

నీవు పల్కునదే సత్యమైనచో, ఆవచ్చున దెప్పుడువచ్చును?” అని యడుగుదురు.

వారాయెంటిమోతకై యెదురుచూచుచున్నారు. వారిట్లు వివాదములు చేసికొనుచుండఁగనే యది వారిని జెనకఁగలదు.

50 అప్పుడు వారు తమద్రవ్యమును నొరుల కొప్పుఁజెప్పటకుఁగాని, తమకుటుంబముల నొకసారి చూచుటకుఁగాని సమర్థులు కాఁజాలరు.

అధ్యాయము-4.

బూరామోత వినఁబడినంతనే తమసమాధులనుండి వారు తమ ప్రభువులయొద్దకుఁబోవఁ ద్వరపడుదురు.

వారు “అయ్యో ! మాశయనాగారమునుండి మమ్మెవరు లేపి నారు. దయానిధియగు దేవుడు మాకిచ్చెదనన్న దిదియే. పవిత్రము సత్యమునే పల్కి” నారని యందురు.

ఒక్కమోతయైనంతనే యందఱును మాయోద్ధకుఁ జేరఁగలరు.

ఆదినమున నేయాత్మకును నన్యాయము జరుగదు. వారివారి పుణ్యకర్మల ప్రకారముతప్ప మఱియొక రీతిగా బహుమానమును దొరకదు.

కాని, యాదినమున స్వర్గవాసులు తమతమకార్యముల నత్యా సందముతోఁ జేసికొనుచు,

తరుచ్చాయలలో పెండ్లిపఱపులపైఁ దామును, దమకామిను లును విశ్రాంతినొందియుండును.

అచట వారికిఁ బండ్లును, వారు కోరికొను సర్వమును దొరకును.

దయానిధియగు వారిప్రభువు వారికి స్వస్తివాక్యమును బఠించు చుండును.

“పాపులారా ! మీరీదినమును విడఁబడియుండుఁడు.

60 ఆదాముపుత్తులారా ! మీకు “సైతాను గర్భశత్రువు. ఆతనిఁ బూజింపకుఁడు.

నన్నుఁ బూజించుటయే క్రమమగు మార్గ” మని మేమాజ్ఞా పించియుండలేదా ?

కాని యిప్పుడాతఁడు మీలోఁ జాలమందిని తప్పద్రోవఁజెట్టి యున్నాఁడు. అది మీకుఁ దెలియలేదా ?

మీరు భయపడవలసినదని చెప్పిన సరకమిదియే.

దానిని మీరు నమ్మలేదు కావున దానివేడిమిని నేఁడు మీ రనుభవింపుఁడు.”

అదినమున వారినోళ్ళను మూసెదము. కాని వారిచేతులును కాళ్ళను, తాముచేసిన పనులఁగూర్చి చెప్పివేయగలవు

మాకిష్టమైనయెడల వారికన్నులనుగూడ దీసివైచెదము ; అప్పుడును వా రొకరొకరితో పంతములాడుచుఁ దమమష్టఫలమునఁ బరువులెత్తుదురు. వారికి దృష్టియెక్కడిది ?

మాకిష్టమయినయెడల వారిరూపములనుమార్చివైచి ముందుకుఁ గాని, వెనుకకుఁగాని కదలలేకుండునట్లు చేసెదము.

అధ్యాయము—5.

వానికాయువ్యమునిచ్చుచు ముసలితనమున నడుమువంగునట్లు చేసెదము. వారికి బోధపడలేదా ?

ముహమ్మదునకు మేము కవిత్వము నేర్పలేక. అది యాతనికి గౌరవహేతువుకాదు. ఈగ్రంథమే భయసూచన; ఇదియే కురాను.

70 ఇది బ్రతికియున్నవారిని భయ పెట్టును; అవిశ్వాసకులకు సరియైనతీర్పు చెప్పను.

మీచేతులతో నిర్మించినవానితో మీరు ప్రభువులైయున్న జంతువులును, వారికి మేము వశపఱచిన మఱికొన్ని వస్తువులును, నున్నవని వారికిఁ దెలియదా ?

వానిలోకొన్ని వారికివాహనములు, కొన్ని యాహారపదార్థములు.

అవి మిక్కిలి యుపయోగకరములై యుండును. వానినుండి వివిధపానీయములు పుట్టును.

ఇట్టియుపకారముఁబొందియు వారు సత్యదేవునిఁ బరిత్యజించి తమసహాయముకొఱ కిలేరదైవముల నాశ్రయించి యున్నారు.

కాని, వారికి సహాయపడ సమర్థులేదు. ఐనను ననేకులు వారికి సేవకులై యున్నారు.

వారిమాటలవలన నీవు దుఃఖచకుము. వారు దాచినదానిని బైట బెట్టుదానినిగూడ మేమెఱుంగుదుము.

మనఃశుద్ధిని మిలమిలలాడు మెత్తని పురుగులతో నిర్మించితిమని యాతనికిఁ దెలియదా? అయినను నాతఁడు హేళనచేయుచున్నాడే!

అతఁడు మాతో వాదములకుదిగి తనసృష్టినిగూర్చి మఱచియున్నాడు. “ఎముకలు క్రుశ్చినపిదప వానికి జీవము నెవఁడు పోయఁగలఁడు?” అని యాతఁడు ప్రశ్నించును.

వానితో “అతఁడు సకలసృష్టియందును కుశలుఁడు. మొదటఁ బ్రాణమునీయఁగలిగినవాఁడు తరువాత నీయఁజాలఁడా?

80 పచ్చనిచెట్టునుండి యాతఁ డగ్నిని బుట్టింప నీవు దానితో మంటచేసికొందువుగాదా!

ఏమి! స్వర్గమర్త్యములను సృజింపఁగలిగినవాఁడు మీవంటివారిని సృజింపజాలఁడా? నిజముగా నాతఁడు సృష్టియందు నిపుణుఁడు.

అతని కేదైన బుద్ధిపుట్టినప్పుడు “కమ్ము” అని యాజ్ఞాపించినంతనే యది అగును.

సర్వవస్తువులపైనను నధికారముగలయాతఁడు ధన్యుడగును గాక! ఆయనయొద్దకే మీరందఱును తిరిగి తేఱబడుదురు.

సూరా 37—అంతరువులు.

మక్కా-182 పద్యమాలు-5 రుక్కులు.

అధ్యాయము. 1.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

సంకీర్తనగీతములకొఱకు బారులుగట్టి యున్న దేవతలయాన !

పిశాచములం ద్రోలువారియాన,

భయసూచనగా కురానును బఠించువారియాన.

నిజముగా స్వర్గమర్త్యములకును, అ రెండిటికిని మధ్యనున్న దానికిని నధినాథుఁడును, ప్రాగ్నిక్కునకు

ప్రభువును నగు దేవుఁ డొక్కఁడే.

క్రిందిస్వర్గము నుడుగఁజాలకృతముగాఁ జేసితిమి.

ఈ నక్షత్రమువలనఁ బ్రతిదుర్మార్గపిశాచమును నుచ్చస్థానమున జరుగుచున్నదానిని వినఁజాలదు.

అ ట్లించుకైన వినఁబ్రయత్నించెనేని నగ్నిజ్వాల యొక టాతని వెంబడించుచుండును.

అతనిఁజుట్టుముట్టి మేము పాఱఁద్రోలుచుండుము. అట్టివారిని శాశ్వత నరకాగ్నియందు ప్రేగఁ జేయుచుండుఁడు.

10 ఎవ్వఁడైన నొక్క మాట నపహరించినచో మండుచున్న యగ్నిజ్వాల వానిని వెంబడించును.

అయిన వారా దేవతలా బలవత్తములని మక్కావాసుల నడుగుము. నిజముగా మేము వారిని తుచ్చశృత్తితో నిర్మించితిమి.

కాని, నీవాశ్చర్యపడుచుండ వారు హేళనచేయుచుండురు.

వారికి భయసూచననిచ్చినను వా రాసూచనను గ్రహింపరు.

వారొక భయసూచనం జూచి వెక్కిరించుచు,

“ఇది కేవల మింద్రజాలము,

ఏమి, మేము ధూళియు నెముకలు నైనపిదప,

మా చచ్చిన తాళలతోఁగూడ పునర్జీవితమగుదుమా ” అని యందురు.

“అవును ! మీ రవమానముచేఁ గప్పుబడుదు” రని వారితోఁ బల్కుము.

ఒక్కటే మోఁత వినఁబడును. దానిని వినిననెంటనే వారు తమ చుట్టు,

20 “ఓహో ! మేము దుఃఖభాజనులము ! ఇదియే శిక్షాదినము !

మీ రస్మతదినమని వచించిన తీర్పుదిన మిదియే ” యని యందురు.

అధ్యాయము 2.

అన్యాయవర్తులను, వారి సహాయకులను, సత్యదేవుడుగాక వా రారాధించిన యితరదేవతలను నొకచోఁ జేర్చి,

నరకమార్గమున వారిని దోడ్కొనిపోమ్ము.

వారిని ముందుపెట్టఁగా వారు,

“ ఏల మీ రొండ్లారులకు సహాయపడరు ? ” అని ప్రశ్నింపఁ బడుదురు.

ఆదినమునమాత్రము వా రందఱును దేవునికి నమ్రులై

ఒకరినొకరు నిందించుకొనుచు,

“ ఏమిరా ! యపకృతునముగా నావెంటఁబడితివేళ ? ” యని యనుకొనుచుందురు.

కాని, వారికి ప్రతివచనముగా “ అట్లుకాదు. నమ్మనివారలు మీరే.

30 మాకు నీపై నేమియు నధికారములేదు. మీ జాతివారందఱు నుత్పథగాములు.

కావున మా ప్రభువు మీకు విధించిన శిక్ష న్యాయమైనదియే. మనము దాని ననుభవించియేతీరవలెను.

మేము త్రోవఁ దప్పితిమి కావున మిమ్ములనుగూడ త్రోవఁ దప్పించితిమి” అను మాటలను విందరు.

కావున, వా రాదినమునఁగలుగు శిక్షను పంచుకొనఁగలరు.

నిశ్చయము ! దుష్టుల నిట్లే శిక్షింతుము.

మేము వారిలో “దేవుఁడుతప్పమఱియొకదేవుఁడు లే”డని చెప్పఁగా వారు గర్వితులై,

“ అయినను మే మొక వెట్టికనీశ్వరునికొఱకు మా దేవతలను విడిచిపెట్టవలయునా ?” యనిరి కావుననే, వారి కిట్టి శిక్షను మేము విధించుచున్నాము.

నిజముగా నాతఁడు వచ్చి, పూర్వము పంపఁబడినవారి వాక్యములను స్థిరపఱుచును.

నిశ్చయముగా మీ రా బాధాయుతమగు శిక్ష నాస్వాదింప వలయును.

దేవుని హృదయపూర్వకముగా ననుసరించు కింకరులుతప్ప,

40 ఇతరులు తాము చేయు కర్మలబట్టి ఫలముల నందగలరు.

వారికి పండ్లతో విందు చేయఁబడును.

వా రానందారామములలో,

శయ్యలపై నొకరికొకఁడెదురుగాఁ బరుండియుండ్ల,

గౌరవింపఁబడుదురు.

శుక్లవర్ణమై, రుచికరమైన,
 నదీజలమును వారు పాత్రలోఁ బోసికొని త్రాగఁగలరు.
 దానివలన వారికి మొగము మొత్తదు. మైకము గ్రమ్మదు.
 వారిలో ముగ్ధేక్షులగు విశాలనేత్రులు
 ఉప్పిపక్షి గ్రుడ్డువలె మనోహరలు నగు వారితోఁ గలసి
 యుందురు.

50 వారిలో వా రొకరిని ప్రశ్నలడుగుకొనుచుండురు.

అం దొకఁడు, “ నాకుఁ గూర్పు ఋత్రుఁ డొకఁడు గలఁడు.

అతఁడు ‘ నీవు దానిని నమ్ముదువా ?

ఏమి, మనము చచ్చి, ధూళియు నెముకలును నైనపిదప మనలఁ
 బగీక్షించువా రుండురా ?” యని యడుగుచు,

తనచుట్టుపట్లవారితో ‘ మీరు చూచితిరా ’ యని యడిగి
 నంతనే,

ఆతఁ డాతనిని సరకమధ్యమునఁ గనుఁగొనును.

అప్పు డతఁ డాతనితో “ దేవునియాన ! నీవు నన్ను నశింపఁజేసి
 యున్నావు.

నా ప్రభునియనుగ్రహము లేకుండినచో నేను నిజముగా బాధ
 పడవలసినవారిలోఁ చేరియుండు ” ననుము.

ధన్యాత్ములగువారు “ మేము చనిపోమా ?

మొదటిచావుకంటె వేఱు చావున్నదా ? మేము బాధలను
 తప్పించుకొంటిమా ” యని యడుగుదురు.

60 నిజముగా నిదియే మహానందము.

ఇట్టిదానికొఱకే పాటుపడువారు పాటుపడవలయును.

ఇది మంచియాహారమా ? ఎడ్ జకూప్ అను చెట్టుఫలము
 మంచియాహారమా ?

నిజముగా దుష్టులు దానినిగూర్చి వివాదములు పెంచుకొనుటకే
దానిని సృష్టించితిమి.

ఆచేట్టు నరకము నడుగుభాగమునుండి పుట్టుచున్నది,

దానిపండ్లు నైతానుల తలకాయలవలె నుండును.

ఇదిగో, పాపులు దానిఫలములను తిని కడుపులు నింపుకొన్న
పిదప,

దానిపై సలసల మఱుగుచున్న నీటిని త్రాగవలయును.

తరువాత వారు నరకమునకుఁ బోవలయును.

వారు తమ పెద్దలు తప్పత్రోవను బోవుటను జూచి,

70 తామును వారిమార్గమునే యనుగమించిరి.

వారికిఁ బూర్వముఁగూడ నెందఱనో భయసూచనలఁ దెల్పు
టకుఁబనినను,

వారి పూర్వులును తప్పత్రోవనే పట్టిరి.

కాని, దేవునికింకరులకుఁ దప్ప,

భయసూచననుగొన్న యితరుల కేమికలిగెనో చూడుఁడు ?

అధ్యాయము-3.

పూర్వము నుహు మమ్ము పిలిచెను. మేము వెంటనే యాతని
మొఱ విని,

అతనిని, అతనికుటుంబమును, గొప్ప యాపదనుండి తప్పించి,

అతని సంతాన మాతని యనంతరమును బ్రతికియుండునట్లు
చేసి,

అతనిని, అతని సంతతిని,

“ప్రపంచము లన్నిటియందును, నుహూకు శాంతియగుఁగాక !”
యను నాశీర్వాదమునుఁ బ్రసాదించితిమి.

80 సన్మార్గవర్తులను మే మిట్లు బహూకరింతుము.

అతఁడు మాయుడు విశ్వాసముగల కింకరులలో నొకఁడు.

తక్కినవారిని నీట ముంచి చంపితిమి.

నిజముగా నిబ్రాహీమును నట్టివిశ్వాసియే.

సంపూర్ణ విశ్వాసహృదయుఁడే.

అతఁడు తనతండ్రితోడను, తన ప్రజలతోడను “మీరు దేని నారాధించుచున్నారు ?

ఏకేశ్వరారాధనము చేయక సత్యమార్గమునుబట్టి, బహుదేవ తల నేల పూజింతురు ?

ప్రపంచాధినాథుఁ డెట్టివాఁ డని మీ యాచా ” యని పలు కును.

నక్షత్రములవంక దృష్టివాల్చక చూచి,

మఱియు, “నాకు రోగముగానున్నట్లున్న ” దనఁగా,

90 వా రాతనివిడిచిపోయిరి.

అతఁడును వారి దేవతలయొద్దకుఁ బోయి “ఏమి ! మీరు తిండి తినరా ?

మీరు మాట్లాడకుండుట కేమయిన రోగ మంకురించినదా ? ”

యని యడుగుచు,

వారిపైఁ బోయి తన కుడిచేతితోఁ గొట్టెను.

అంతట నతనిజాతివారు వడివడిగా నాతని సమీపింప,

మిమ్ము దేవుఁడు సృజించియున్నాఁడు.

మీ రీ విగ్రహములను చెక్కియున్నారు. మీరు చెక్కిన బొమ్మనే మీరు పూజింతురా ” యని యడుగ,

వారు “చితి నొకదానినిపేర్చి, జ్వలించుచున్న యగ్నిలో నతని నుంచి కాల్చు ” డని పలికిరి.

వా రాతనిపై కుట్ర పన్నియుందురు గాని, వారిని మేము భంగపఱచితిమి.

ఆతఁడు “ నిజముగా నాకు రక్షణమార్గముఁ జూపఁగల నా ప్రభువు నాశ్రయించుచున్నాను.

100 ప్రభువా ! సన్మార్గవంతుఁడగు నొక కొమారుని నాకుఁ బ్రసాదింపు ” మన,

మే మాతనికి వినయధురీణుఁ డగు బుత్తునిఁ బ్రసాదించితిమి.

అతఁడు సంపూర్ణ యశావనుఁ డైనంతనే, ఆతనితండ్రి, “కుమారా! నేను నిన్ను బలియాయవలసియున్నదని కల వచ్చినది కావున క్రమమైన మార్గము నాలోచింపు ” మన, పుత్తుఁడును “ తండ్రి ! నీ కాజ్ఞ యైనట్లు చేయుము. దైవానుగ్రహమువలన, నే నోర్పుఁగలిగి యుందు ” నని యుత్తరమిచ్చినంతనే,

తండ్రియుఁ బుత్రుని దేవునికి బలిగా నర్పింపసమకట్టి బోరగిలఁ బరుండఁబెట్ట,

మేమును “ ఇబ్రాహీమా !

ఇపుడు నీవు నీ స్వప్నముప్రకారము చేసితివి. మాకు తృప్తి యైన ” దంటిమి. ఋజుమార్గవర్తుల నెట్లు బహుకరింతుమో చూచితివా ?

ఇది నిజముగా కఠినశోధనగదా.

కావున నాతనిపుత్రునికి బదులుగా విలువగల బహుమానము నిచ్చి,

ఆతని సంతతివారి నుద్దేశించి,

“ఇబ్రాహీమునకు శాంతియగుఁగాక!” యని యాశీర్వదించితిమి.

110 సత్కర్మానుష్ఠానపరుల కిట్టి బహుమానమునే మే మిత్తుము.

ఆతఁడు విశ్వాసులగు మా కింకరులలో నొకఁడు.

అప్పుడు మే మాతనికి ఋజువర్తియగు 'ఇషాకు' అను ప్రవక్త పుట్టఁగలఁడని చెప్పి,

అతనిని ఇషాకును నాశీర్వదించితిమి. వారిసంతతిలోఁ గొందఱు సన్మార్గవర్తులును, మఱికొందఱు తమ శిక్షకొఱకే కేవలపాపులునుగఁ బరిణమించిరి.

అధ్యాయము-4.

మఱియుఁ బూర్వకాలమున మూసా హారూనులకు వరముల నిచ్చి,

వారిని వారిప్రజలనుగూడ గొప్పముఖమునుండి తప్పించి,

వారికి సహాయపడి, విజయులఁజేసి,

వారిద్దఱకుఁ జెఱియొక సద్గ్రంథము నిచ్చి,

ఇద్దఱను మంచిమార్గమునఁ ద్రిప్పి,

వారి సంతతిలో నందఱకును,

120 “మూసా హారూనులకు శాంతియగుఁగాక ” యను వరమును బ్రసాదించితిమి.

వా రిద్దఱును విశ్వాసులగు మా కింకరులలోనివారు.

సజ్జనులను మేమిట్లే బహూకరింతుము.

నిజముగా 'ఇల్యాసు' కూడ మాప్రవక్తలలోని వాఁడే.

అతఁడు తనప్రజలతో “మీకు దైవభీతిలేదా ?

‘బాల్’ (సూర్యుడు) అను మీదేవతనారాధించి, యతి నిపు ఁడగు సృష్టికర్తను బరిత్యజించెదరా ?

మీకును మీతాత ముత్తాతలకును, దేవుఁడే ప్రభువు ” అని బోధింప,

వా రాతని నసత్యవాదిగాఁ బరిగణించిరి. కావున విశ్వాసులగు దేవునికింకరులుతప్ప,

ఇతరులు శిక్షనొందగలరు.

130 మేమాతని సంతతికొఱకు “ఇల్లానునకు శాంతియగుఁగాక !”
యని యాశీర్వదించితిమి.

ఆతఁడు విశ్వాసులగు మాకింకరులలో నొకఁడు.

సత్పురుషులను మేమిట్లే సన్మానింతుము.

‘లూట్’ కూడ మాప్రవక్తలలో నొకఁడే.

ఆలస్యముచేసిన యొకవృద్ధప్రీతితప్ప,

ఆతనిని, ఆతనికుటుంబమును మేమాపదనుండి తప్పించి,

తరువాత తక్కినవారిని నాశనము చేసితిమి.

మీ రుదయమునను, రాత్రియందును, పాడుపడినవారియింద్ల
ప్రక్కనే పోవునప్పుడు.

ఆలోచించుకొనుఁడు.

అధ్యాయము 5.

‘యూనూసు’ కూడ మాప్రవక్తలలో నొకఁడే.

140 ఆతఁ డతిభారమగు నావలోనికిఁజోవ,

అందు చోటు లేకపోవుటచే చీట్లు వేయఁబడెను.

అందుచేత నతనిని సముద్రములోఁ ద్రోసివైచిరి. ఆతఁడు
నిందాపాత్రుఁడు కావున నొకచేప యాతని మ్రంగివైచెను

కాని, యాతఁడు మమ్ము స్తుతించువారిలోనివాఁడు కాక
పోయివచో,

ఆమత్స్యముననే ప్రళయదినమువఱకును నుండియుండును.

అతనిని నిర్మానుష్యమగు తీరమునఁ ద్రోసియుంచి, రోగ
పీడితుఁడేసి,

అతనిపై నొకగుమ్మడిపాదు లేచునట్లుకల్పించి,

అతనిని లక్షకుపైగా మనుష్యులయొద్ద కంపితిమి.

వారు విశ్వాసులుకావున వారిభోగములు కొంతకాలము సాగు నట్లు చేసితిమి.

కావున మక్కావాసులతో సీప్రభువునకుఁ బుత్రికలును, తమకుఁ బుత్తులును గలరేమో యడుగుము.

150 దేవతలను స్త్రీలుగా మేము సృజించితిమా? వారు చూచి యున్నారా?

దేవుఁడు సంతానవంతుడని చెప్పవాక్యము

వారే కల్పించిన యసత్యముకాదా? వారు కేవల మన్వత వాదులు.

అతనికి పుత్తులకంటెఁ బుత్రిక లిష్టమా?

వారట్లు తలంచుటకుఁ గారణమేమి?

అయిన మీరీ భయసూచనను గ్రహింపరా?

వానికి స్పష్టమగు సాక్ష్యము నీయఁగలరా?

మీరు సత్యవాసులయినచో మిగ్రంథమునుజూపుడు?

వారతనికిని, పితౄచములకును బంధవ్యము గల్పించెదరు. కాని, యాపితౄచములకును నీవిగ్రహారాధకులు దేవునిసాన్నిధ్యమునకు రాఁగలరని తెలిసియేయున్నది.

అతనికి వా రారోపించినదానినుండి దేవుని ప్రభావము దూరముగా నుండుగాక!

160 విశ్వాసులగు నాతనికింకరు లట్లు చేయరు.

ఇదిగాక మీరును మీరారాధించువారును,

నరకాగ్నింబడువారినితప్ప,

ఇతరుల నేమాత్రము నుద్బోధింపఁజాలరు,

నిజముగా మాలో ప్రతిపురుషునకును స్థానములు నిర్ణీత ములయ్యె యున్నవి.

మేము యథాస్థానములందు వరుసగ నిలువబడి,

అతనిసంకీర్తనములఁ జేయుచుండుము. ”

ఆయవిశ్వాసకులు,

“ మా పూర్వులనుండియు నీయద్భుతము మాకుఁ దెలియఁ
జేయబడియుండినచో,

మేమును దేవుని విశ్వాసకింకరులమై యుండియుండుము ”
అందురు.

170 కాని, వారు కురానును విశ్వసించరు. తుదకు దానిసత్యమును
వారు గ్రహింపకపోరు.

మాకింకరులగు ప్రవక్తలకు

నిశ్చయముగా సహాయము దొరకుననియు,

మానైన్యములు వారికి విజయము చేకూర్పఁగలవనియు,
పూర్వకాలమున మేము మాటల పంపితిమి.

కావున కొంతసేపు వారి మార్గమునుండి తొలఁగి,

వారినిఁ జూచుచుండుడు. వారు తుదకు తమశిక్షను జూడఁ
గలరు.

అయిన, వారు మాకోపము శీఘ్రముగ వచ్చునట్లు చేసి
కొందురా ?

కాని, యది వారి గృహములకు చేరునప్పటికి భయనూచన
నొందినవారికి దుష్ప్రభాతమై యుండును.

కావున కొంతసేపు వారి మార్గమునుండి తొలఁగి వారిని
చూచుచుండుడు.

వారును తుదకు తమ శిక్షను జూడఁగలరు.

180 వారాతని కారోపించినదానినుండి మహిమాన్వితుఁ డగు
దేవుని ప్రభావము దూరముగా నుండుఁగాక !

అతని ప్రవక్తలకు శాంతి యగుఁగాక ?

ప్రపంచాధినాథుఁడగు దేవుఁడు కీర్తనయుఁ డగుఁగాక !

సురా-38 సాద్.

మక్కా-88 పద్యములు-5 రుక్కులు.

అధ్యాయము-1.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

సాద్ భయసూచనాపూర్వకమగు కురాను నాన !

అవిశ్వాసకులు గర్విష్టులై నీతో వినాదముచేయుచున్నారు.

వారికిఁబూర్వ మెన్నియో సంతతులవారిని మేము నాశనము చేసియున్నాము. వారు రక్షింపుమని వేఁడికొనినఁగాని, యది తప్పించు కొనుటకు సమయమా ?

వారు తమలోనే యొకఁడు భయసూచనఁగొనుచు వచ్చుటయూ యని యాశ్చర్యపడి “వీ డైంద్రజాలికుఁడు. అసత్యవాది.

మన దైవములనందఱు త్రోసివైచి యొక్కఁడే దేవుఁ డని చెప్పుచున్నాఁడు. ఇదివిచిత్రముగదా ?” యందురు.

వారిలో నాయకు లెఁదఁగలుగ నిలువఁబడి “మీరు పొండు. మీదైవములను పరిత్యజింపకుఁడు. అతఁడు చేయనొచినది మీకు గోచరించినది యున్నది.

మనపూర్వాచారములలో నిట్టిదాని నెన్నఁడైన వినియుం టిమా ? ఇది కేవలము మిథ్యాకల్పనము.

మన యందఱలోనను నాతనికొక్కనికే యాభయసూచక
[గంధము దిగిపడినదా?] యందురు. అవును! వారు నాపగను రుచి
చూచియుండకపోవుటచే నాభయసూచనలను విశ్వసింపకున్నారు.

సర్వశక్తుడును, సర్వప్రదాతయు నగు వాని ధనరాసులన్నియు
వారిచేతులలోనా యున్నవి? ?

10 స్వర్గమర్త్యములయు, తదుతరాశముయొక్కయు నాధిపత్యము
వారిదా? అట్లయిన త్రాళ్ళ నూతగాఁ జేసికొని పై కెగఁగ్రాకు
మనుము.

వా రెండఱు కలిసివచ్చినను పాఱఁదోలఁబడుదురు.

వీరికి పూర్వము నుహు, ఆద్ ల చర్మముల నొలిపించిన
ఫిరౌను వీరల ప్రజలును, వారి జ్యోతిష్కులును, మిథ్యాపురుషులుగాఁ
బరిగణించిరి.

సామూదు, లూటుప్రజ లరణ్యవాసులు. వీరు వారికి సహ
యులు.

వారు ప్రవక్తల ససత్యవాదు లనుట తప్ప మఱేమియుఁ
జేయలేదు. కావున వారికిఁ గలుగఁబోవు శిక్ష న్యాయమైనదే.

అధ్యాయము-2.

ఈమక్కావాసులును నాయొంటి మోఁతకై వేచియున్నారు.
దాని నెవ్వరునడ్డగించలేరు.

అయినను వారు “ప్రభువా! ప్రళయదినమునకుఁ బూర్వమే,
మాకుఁ గలుగవలసినది రాని” మ్మని సాహసముతోఁ బలుకుదురు

వాఁమాటల నోర్పుతో వినుచుండుము. బలయుతుడై, పశ్చా
త్తప్పుడై, మువ్వైపుఁ దిరిగినవాడగు మాకింకరుని దాహూదును
స్మరింపుము.

ఉదయాస్తమయములయం దాతనితోఁ గూడఁ బర్వతములు
స్త్రోత్రములు చేయునట్లు చేసితిమి.

పక్షిగణము లాతనిచుట్టును జేరి, తిరిగితిరిగి యాతనియొద్దకే
యే తెంచుచుండెను.

20 ఆతని రాజ్యమును మేముస్థిరముగ నుండునట్లుచేసి న్యాయ్య
మగు తీర్పుల నిచ్చుట కాతనికి నిర్మల బుద్ధి నిచ్చితిమి.

ముహమ్మదా ! ఆతని గదిగోడల నెక్కిన యిద్ద అన్యాయు
వాదులకథను నీవు వింటివా ?

వారు దావూదు గృహముఁ బ్రవేశింప నాతనికి భయమగుడు
వారును, “ నీవు భయపడవలదు. మే మెదురుకక్షలవారము. మే
మొకరికొకరము హాని చేసికొనియున్నాము. కావున నన్యాయము
చేయక మాయుద్ధాతనుండును సత్యపరుఁ డెవఁడో యేర్పఱించి
మాకుఁ గ్రిమమార్గముఁ జూపుమన,

ఈ నా సహోదరునియొద్ద తొంబదితొమ్మదిగొట్టెలును, నా
యొద్ద నొకటియు మాత్ర ముండెను. అతఁడు దానిని తనయొద్ద
నుంచుమని నన్ను నిర్బంధపెట్టినాఁడు ” అనఁగా.

దావూదు “ నీ గొట్టెనుగూడ తనవానితో కలుపుకొందునని
యాతఁ డడుగుట యధర్మమే. ఇట్లే స్నేహితులమని పేరుచెప్పి యిత
రుల ధనము నెందఱో యపహరించుచుండురు. కాని, విశ్వాసులును,
ఋజుమార్గవర్తులును నట్లుచేయరు. వారు స్వల్పసంఖ్యాకులు ” అనుచు
తన్ను మేము శోధించితిమని తెలిసికొని ప్రభువు ధనూపణ వేడికొని,
పశ్చాత్తప్తుఁడై సాష్టాంగపడి యారాధించెను.

కావున నతని యాపాపమును మేము తునించితిమి. అతఁడు
మాయుద్ధ గొప్పపదవియందుండి స్వర్గమున మంచి వసతి గలిగి
యుండును.

దావూదా ! మేము నిన్ను భూమిపై మాకు ప్రతినిధిగా నియోగించినాము. కావున వారు నిన్ను సత్యపథమునుండి తప్పింపకుండుటకై నీయిష్టము ననుసరింపక మనుష్యులవివాదములను సత్యబుద్ధితోఁ బరిష్కరించుచుండుము. దైవమార్గమును తప్పినవారికి ప్రళయదినమును మఱచియున్నందులకై ఘోరశిక్ష కలుగనున్నది.

అధ్యాయము-3.

స్వర్గవర్త్యములను, తదంతరాళమును సూత్రకే మేము సృజించి యుండలేను. కాని, యవిశ్వాసకు లట్లే తలంచుచుండురు. వారి కగ్నివలన దుఃఖము కలుగనున్నది.

విశ్వాసులను, ఋజుమార్గవర్తనులను భూమిపై దౌష్ట్యమును ప్రవర్తింపఁ జేయువారివలెనే చూతుమా ? భక్తిహీనులను, భక్తిపరులనుగూడ నొకేరీతిగఁ జూతుమనుకొంటివా ?

మనుష్యులు దానియందలి శ్లోకములను ధ్యానించి జ్ఞానులు దానిని మఱువకుండుటకు ధన్యగ్రంథము నొకదానిని మేము మీకుఁ బంపియున్నాము.

30 దావూదునకు సులైమానును బ్రసాదించితిమి. అతఁడు దేవుని వైపు దిరుగుట కిచ్చగలిగి మంచిసేవకుండయ్యెను.

దీనిని జ్ఞాపకముంచుకొనుము. అతిజవాశ్వము లాతనియెదుటికిఁ దేఁ బడినప్పుడు,

అతఁడు “ సూర్యుఁడు తమోజవనిక మఱుగున కరుగువఱకును, దేవుని మఱచి యిహలోకవస్తువులయందు ప్రేమనుంచితని.

వానిని నా యెదుటకుఁ దె ” మృని వారికాశ్చర్య మెడలను తెగనరకవారాధించెను.

మేమును సులైమానును శోధించి యాతని సింహాసనముపై నొక పిశాచమును గూర్చుండఁజెట్ట నతఁడు మామొద్దకుఁ బశ్చాత్తప్తుడై వచ్చి,

“ప్రభువా! నీవు సర్వప్రదాతవు. నాకు తప్ప నితరులకు భోగ్యముకాని రాజ్యము ని” మృని వేడ,

అతనికి వాయువుపై నధికార మొసగితిమి. అదియు నతని యాజ్ఞ చొప్పున నతిమందముగా వీఁచుచు నాతఁడు పంపినచోటికిఁబోవు చుండెను.

పైతానులును, తాపీపనివాండ్రును, నీట మునుఁగువారును, ఇతరులును, శృంఖలములచే బంధింపఁబడినవారును నగు వారితో వేర్వేరుగా,

“ఇదియే మా బహుమానము. నీవు ధర్మాత్ముడవుకమ్ము; కాకపోయిన పొమ్ము. దానికి నీవు లెక్కనీయలేకుండువు” అంటిమి.

40 అతనికి మాతోడ నుచ్చస్థానమును, సౌఖ్యవసతియు నిచ్చితిమి.

అధ్యాయము-4.

దీనినిఁగూడ స్మరింపుము. మా సేవకుండగు ‘అయ్యూబు’ తన ప్రభువుతో “పైతాను నాకు రోగమును బాధయు నిచ్చియున్నాఁ” డన,

మేము “నీకాలితో నేలను తాకుము. అచటఁబుట్టినవారిలోఁ బ్రత్యక్షనము చేసికొని యాశీతలజలములను ద్రావుము” అని,

అతనికి కుటుంబమును, మాదయవలన మఱియంతమందిని నిచ్చితిమి. విచక్షణగలవారి కిది యొక సూచన.

అప్పుడు మే మాతనితో “చేత నొక కఱ్ఱఁ బట్టికొందుము. నీయొట్టును తప్పకు” మంటిని. అతఁడు నోర్పుకలిగియుండుటను

మేము చూచితిమి. అతడు చాల మంచిసేవకుడు; మా శరణు జొచ్చినవారిలో నొకడు.

బలవంతులును, జ్ఞానచతులును, మాకింకరులును నగు ఇబ్రాహీము, ఇసాకు, యాకూబులను స్మరింపుము.

స్వర్గవాసజ్ఞానమును జలముచే వారిని పవిత్రులఁ జేసితిమి.

వారు మాదృష్టికి సన్మార్గవర్తులును, మే మెంచికొనినవారి లోనివారును నై యున్నారు.

ఇస్మాయేలు, అల్యషా, జల్ ఫికిల్, వీ రందఱును న్యాయవంతులు. వీరిని స్మరింపుము.

ఇదియొక సూచన. భక్తులకు నిశ్చయముగా సౌఖ్యవసతి కలుగఁగలదు.

50 వార్లెల్లపుడును తెఱచియుండు ద్వారముగల యీడెనువనములయందు

శయనించి, వివిధఫలములను, పానీయములను ననుభవించుచు, లోలేక్షణులును, సవయస్కులును నగు ముగ్ధకన్యల సహవాసమున నుందురు.

“ఇదియే ప్రళయదినమున మీకు చేకూరఁగల దని మేము చెప్పినది.”

“అవును. ఇదియే మే మీయనెంచిన బహుమానము. అది యెప్పుడును లేప్పదు.”

అది అట్లేకాని, దుష్టప్రవర్తనులకు దుఃఖిగృహము సంప్రాప్తమగును.

అదియే నరకము. అచట వారు దుఃఖిశయ్యపైఁ బరుండి యుండ దహింపఁబడుదురు.

అదియట్లే. వారచట సలసల మఱుగుచున్న నీటిని, నెత్తురును, మఱియు నట్టి యితరవస్తువులను రుచి చూడఁగలరు.

వారిలోని నాయకులకు “వీరే మీ సహచరులు. వీరును నీతో తలక్రిందుగాఁ బడఁగలరు. వారి నెవ్వరు నాహ్వానింపరు. వారగ్నిలో దహింపఁబడుదురు” అను మాటలును వినఁబడును.

60 వారు “మీరుమాత్రమో? మీకుమాత్రము సంతోష పూర్వకాహ్వానముండునా యేమి? ఈదుఃఖగృహమును మాకొఱ కాయ త్తపఱచిన వారలు మీరలేకదా!” యందురు.

వారి యనుచరులును, “ప్రభువా! మమ్మిందులోనికిఁ దోడ్కొని వచ్చినవీరి కీయగ్ని నినుమడింపుము.”

అనుచు, “మేము కొందఱు మనుష్యులను దుష్టులని నిరసించితిమి. వారచటఁ గానరాకేమి?

వారు మా దృష్టిపథమునుండి తప్పిపోయిరా యేమి?” అని యందురు.

నిశ్చయముగా నగ్నియందు వారిట్లు వివాదముపడుట సత్యము.

అధ్యాయము-5.

వారితో “భయనూచనఁదెలుపుట మాత్రమే నాపని. అద్వితీయుఁడు, ననంతశక్తుఁడు.

స్వర్గమర్త్య తదంతరాళముల కధినాథుఁడు, ననంతసత్త్వఁడు, శూమాపరుఁడు, నగు దేవుఁడు తప్ప మఱియొకదేవుఁడు లేడు.

ఇది చాలవిశ్వసనీయమగు వార్త.

దానిని మీరు వినకున్నారు.

దేవనాయకలలో జరిగినవివాదము నాకుఁ దెలియదు,

70 నేను బహిరంగబోధకుడను గావున నాకది తెలుపఁబడినది. సీప్రభువు దేవతలతో “మనుష్యుని బంకమట్టితో సృజించి, ఆతనియందు నాప్రాణముంచినంతనే మీరు మోకాళ్ళపైఁ బడి యాతని నారాధింపుఁ” డన,

నారందఱు నొక్కమాటుగా సాష్టాంగపడిరి.

కాని, ఇబ్లిస్మాత్ర మట్లుచేయక గర్విష్టియు, నవిశ్వాసియు నయ్యెను.

దేవుఁ డాతనితో “ఇబ్లీసా! నేను నాచేతులతో నిర్మించిన వాని కేల సాష్టాంగపడితివికావు ?

నీవు గర్వపూరితుఁడవైతివా? లేక బహుపుణ్యవంతుఁడవా?” యని యడుగ,

ఆతఁడు “నే నాతనికంటె నుత్తముడను. నన్నగ్నితోడను, నాతని మట్టితోడను గదా నీవు నిర్మించితివి” అనెను.

దేవుఁడును, “నీవు నాసమక్షమునుండి పొమ్ము. నీవు శప్తుఁడవైతివి.

ప్రళయదినమువఱకును నీశాపము నిన్నంటియుండఁగలను.” అనఁగా

80 ఆతఁడు “ప్రభువా! రక్షణదినమువఱకును, నాకు గడు విమ్ము” అని వేడికొనెను.

దేవుఁడు కరుణించి “సరే! నిర్ణీతదినమువఱకును, గడువుగలవారిలో నీవొకఁడవు కాఁగల” వని యనుగ్రహింప, ఆతఁడు “నిన్ను నిర్మలహృదయులై సేవించువారిని దప్ప, తక్కినయందఱను నేను తప్పత్రోవను బెట్ట నీశక్తియానఁ బ్రమాణము చేయుచున్నాను”

అనఁగా దేవుఁడు “ఇది సత్యము. నేను సత్యమును బలుకు

చున్నాను. నిన్నునుండియే నేను నరకమును నింపెదను. నిన్ననుసరించువారి నందఱును నందుతోసేదను ” అనెను.

“ దీనికి బదులుగ నాకేమియు నీయనక్కఱలేదు. నాకు మీ పనులతో జోక్యము లేదు.

సత్యముగా నీ కురాను సర్వజీవులకును భయనూచనయై యున్నది.

కొలఁదికాలములో మీకు దానివార్త తెలియఁగలదు ” అని చెప్పెను.

సురా--39 సేనలు.

మక్కా-75-పద్యములు-8 రుక్కులు.

అధ్యాయము-1.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

బలవంతుఁడు, బుద్ధిమంతుఁడు నగు దేవునినుండికలిగిన గ్రంథావతరణము !

మేము నీకు సత్యముతోఁబాటు గ్రంథమును బంపియున్నాము. కావున దేవునిసేవించి, నిష్కపటివై పూజింపుము.

నిష్కాపట్యమగుపూజ దేవుని కర్పింపవచ్చియున్నావు కావా ? “వారు మమ్ము దేవునిదరికిఁ దీసికొనిపోవుదురనియే వారిని మేము సేవించు ” మనుచు దేవునిఁగాక యితరులను బ్రభువులుగాఁ జేకొనిన వారికిని, విశ్వాసులకును భేదకారణమును దేవుఁడు తీర్చఁగలఁడు.

అసత్యవంతుడు భక్తిహీనుడునగు వానికి దేవుడు దారిజూపడు గదా !

దేవునికి బుద్ధుడే కావలసియున్నయెడలఁ దనసృష్టినుండి యెవ్వనినైన సతఁ డెంచికొనియుండును. అతనికి స్తుతులగుఁ గాక ! అద్వితీయుడు, సర్వశక్తుడునగు వాడు దేవుడే.

స్వర్గమర్త్యములను సత్యముగ సృజించినవాడు నాతడే. పగటివెనుకరాత్రిని, రాత్రివెనుకఁ బగటిని తెప్పించువాడు నాతడే. సూర్యచంద్రుల నాతడే నిర్ణీతసలములఁ జేరిజేయును. అతడు శక్తిమంతుడును దయాళుడును గాఁడా ?

తొలుత నొకపురుషుని సృజించి యాతనినుండియే భార్యను గల్పించి, నాయిరువురనుండియే మిమ్ముదఱను నాతడుసృజించెను. పశువులలో మీకు నాల్గుజతలఁ బంచెను. సృష్టిపైసృష్టిచేసి త్రివిధములగు చీడటిలో మీతల్లుల గర్భములనుండి మిమ్ము సృజించినాఁడు. మీప్రభువగు దేవుఁ డాతడే, రాజ్య మతనిదే. అతడు గాక మఱి యొకదేవుడు లేడు. అయిన యాతనినుండి మీరింత యెడఁబడి యున్నారే ?

మీరాతనికిఁ గృతజ్ఞులు గాకయుండిన నుందురుగాక ! మీరు లేకున్నను దేవుడు భాగ్యవంతుడే, కాని తనసేవకులు కృతఘ్నులై యుండుట కాతని కిష్టములేదు. మీరు కృతజ్ఞులైయున్న సతనికి సంతోషము. తనకర్మలనే మోసికొనుచున్న యాత్మపై మఱియొకదాని బరువుగూడ వేయబడదు. ఇంకముందు మీరు మీప్రభువును జేరఁ గలరు. అప్పు డతడు మీపనులను మీకుఁదెల్పును. మీహృదయములలోని రహస్యములన్నియు సతనికిఁ దెలియును.

మనుష్యుని కొక కష్టమంటినంతనే యాతడు తన ప్రభువు వంకదిరిగి యతనికి మొఱిలిడును. కాని, యతనినాతడు గ్రహించి

నంతనే తాను మొఱిడినవానిని మఱచి, దేవునికి సమానులఁగల్పించి యితరుల నాతని మార్గమునుండి తప్పించును. “ఈకృతఘ్నులతో నింకఁ గొంతకాల ముండుము కాని నీవగ్నిహోత్రమున వసించువారిలోఁ దప్పక చేరఁగలవు.

రాత్రిపూట నాయాగంటలయందు క్రమముతప్పక సాష్టాంగ పడుచునో, భక్తితో నిలిచియుండియో, రాజోవు జీవనమున కెదురు చూచుచుఁ దనప్రభువు దయ నపేక్షించుచు, నుండువాఁడు.....? “జ్ఞానియు నజ్ఞానియు నొకేరితిగఁ జూడఁబడుదురా? బోధగలవారే కదా భయసూచనను గ్రహింతురు?” అనుము.

అధ్యాయము-2.

10 “నావిశ్వాస సేవకులారా! మీప్రభువునకు భయపడుఁడు. ఈలోకమున మేలుచేయువారికి మేలుకలుగును. దేవుని భూమివిశాల మైనది. ఓర్పుగలిగియుండువారికి సరియగు బహుమానము దొరకును. వారి బహుమానమునకు మేరయుండదు.

“నేను నిష్కపటిని దేవుని బూజింపవలయునని యాజ్ఞ యొనది.

అతనియధీనములొఁ జేరువారిలో నేనే ప్రథముఁడను గావల యునని నాకాజ్ఞ వచ్చినది.

“నేను నాప్రభువుపైఁ దిరుగుబాటు చేసినచో నామహాదిన మున శిక్షకలుగునని నాకు భయమగుచున్నది.

“దేవుని నిష్కపటిని పూజించుచు నాతని సేవించెదను” అనుము.

“మీరాతనిప్రక్కనే మీరెంచికొనిన యితరులను సేవింతురు. రక్షణదినమునఁ దమయాత్మలను, దమ కుటుంబములను పోఁగొట్టు

కొనువారికి నష్టము కలుగును. ఇదియేకదా స్పష్టముగా నాశనము” అనుము.

వారిపై నగ్నివితానములును, క్రిందనగ్ని నేలలును నుండును. దీనితోడనే దేవుడు తన సేవకులను భయపెట్టును. కావున నా సేవకులారా ! నాకు భయపడుడు.

కాని, భాగవతుపూజనుమాని, దేవునివంక దిరుగువారికి సువార్త రానున్నది. నామాటనువిని దానిపాత్ర స్త్రీమును గ్రహించిన నా సేవకుల కీ సువార్త చెప్పి సంతోషపెట్టుము.

వీరే దేవునిచే నడుపబడువారు, వీరే యంతర్ముఖులు.

న్యాయశిక్షనొంది యగ్నిలోఁ ద్రోయబడనున్న వానిని నీవు రక్షింపగలవా ?

20 కాని, దేవునికి భయపడువారికి, క్రిందతరంగిణులు ప్రవహించు నంతస్థులుగల పెద్దగుడారములు లభించును. ఇదిదేవుని వాగ్దానము. దేవుడు తనమాటఁ దప్పడు.

స్వర్గమునుండి వర్షముఁబంపి, యానీటిని దీసికొనిపోయి భూమిలో నూటలఁగల్పించి, వానిమూలమున నానావిధ సస్యములఁ గల్పించి, వానిని తిరిగియొడించి, పచ్చబాటఁజేసి, తుదకు క్రిందికి రాలఁజేసినవాడు దేవుడగుట నీకుఁగనబడలేదా ? ఇదిగో ! అంత ర్భ్రష్టగలవారికిందు బోధనయున్నది.

అధ్యాయము-3.

తనహృదయ మిస్లామున కాలవాలము కాఁగా దేవునినుండి వెలుతురు గొన్నవాడు..... ? కాని, దేవుని స్మరింపక కఠిన హృదయులగు వారు దుఃఖులగుదురు ! వారు స్పష్టముగ తప్పుతోన నున్నారు.

స్వవచనవ్యాఘాతములులేక, చెప్పినదానినే యొత్తిచెప్పు నొక గొప్ప గ్రంథమును దేవుడు పంపియున్నాడు. దానిముందు దైవభీతులగు వారి చర్యములు గగుర్పొడుచును. పిదప దేవునిస్మరణచే వారిచర్యములును, హృదయములును మెత్తనగును. ఇదియే దేవుని రక్షణ. అతడు తనకిష్టమైనవారికి దారిజూపును. దేవుడు త్రోవఁదప్పించిన వారికి దారిచూపువాఁ డుండఁబోఁడు.

రక్షణదినమునఁ దన మొగము తప్పు దన్ను బాధనుండి తప్పించుటకు మఱేదియు లేనివాఁడు.....? అవును. దుష్టవర్తనలకు “మీరు గడించుకొనిన దానిని రుచి చూడుఁడు” అనుమాట వినఁబడును.

వారిపూర్వులు దాని నసత్యమనిరి. కాని వారనుకొననిదిక్కునుండి వారికి శిక్షవచ్చెను.

వారికిఁ బ్రస్తుతజీవనమందే దేవుడు దైన్యమునిచ్చెను. రాబోవు జీవనమున వారిశిక్ష తప్పక యింతకంటె హెచ్చుగానుండును. వారికది తెలిసిన నెంత బాగుండును !

వారు భయపడియుండుట కీకురానులో నన్నివిధములగు కథలను చేర్చియున్నాము.

‘అరబ్బీబాషలో వ్రాయఁబడిన యీకురానులో మీరు దేవునికి భయపడి యుందురుగదాయని కఠినములగు పదముల నుపయోగింపలేదు.

తమలోఁదాము వివాదములు సలుపు స్నేహితులకును, నొకరితో నొకరు స్నేహముగలిగి యంటియుండువారికిని, దేవుడు తారతమ్యమును విధించియున్నాడు. వీరిరువును సమాను లగుదురా? కానేరదు. దేవునికి స్తుతియగుఁగాక ! కాని వారిలోఁ జాలమందికి బాధలేదు.

30 ముహమ్మదా ! నీవు చనిపోయెదవు : వారును చనిపోయెదరు.

పిదప రక్షణదినమున మీప్రభువుమ్రోల మీరొండొగులతో
వాదులాడుకొందురు.

కాండము. 24

అధ్యాయము 4.

దేవునియెడల నసత్యముపల్కి సత్యము తన్ను జేరినప్పుడుదాని
నసత్యమనువానికంటె నన్యాయవర్తి యెవ్వఁడు ? భక్తిహీనులకు
నరకవాస మున్నదేకదా ?

కాని, సత్యమును దెచ్చినవాఁడును, అదియే సత్యమని నమ్మిన
వాఁడును, ఏరే దైవభీతిపరులు.

వారు కోరినదంతయు వారి ప్రభువునొద్ద సిద్ధముగా నున్నది.
పుణ్యవంతుల కిదియే బహుమానము.

దేవుఁడు చెడుకార్యముల దోషమును దొలగించి వారిసత్కా-
ర్యములకు బహుమాన మిచ్చును.

దేవుఁడు తనసేవకుల కన్నివిధములను సరిపోయి యున్నాఁడు
గదా ! అయినను వారు తమవిగ్రహములతో నిన్ను భయపెట్టుదురు.
కాని, దేవుఁడు త్రోవదప్పించినవారి కెవ్వఁడును దారిచూపఁ జాలఁడు.

దేవుఁడు దారిఁజూపినవాని నెవ్వఁడును త్రోవఁదప్పింపఁజాలఁడు.
దేవుఁడు సర్వశక్తుఁడు, పగదీర్చుకొనఁ గలవాఁడు గదా !

స్వర్గమర్త్యముల సృజించినవాఁ డెవ్వఁడని నీవువారినడిగినచో
వారు 'దేవుఁడే' యని బదులుచెప్పెదరు. దేవుఁడు నన్ను బాధింప

నెంచినచో, దేవునిగాక మీరావాహనచేయు నితరులు నీబాధను తొలగింపఁ గలుగుదు రనుకొన్నావా? అతఁడు నన్నుకరుణింప నెంచినచో వారు దానినాపఁగలరా? “దేవుఁడే నాకుచాలును. విశ్వాను లాతనినే నమ్మియుండురుగాక !

‘నాప్రజలారా ! మీమీపనులను మీశక్తికొలఁదిఁజేయుఁడు. నేనును నాపనిని జేసెదను. తుదకు,

40 “లజ్జాకరమగు శిక్ష, శాశ్వతమగుశిక్ష, యెవనికిఁ గలుగునో మీకుఁదెలియుఁగలదు” అనుము.

మనుష్యునికొఱకును, సత్యముకొఱకును, మేము నీకు గ్రంథము సంపియున్నాము. దానివలన రక్షణనొందువాఁడు తనలాభముకొఱకును, తప్పిపోయినవాఁడు తన నష్టముకొఱకును నట్లుచేయును. కాని, వారిని నీ కప్పగించియుండలేదు.

అధ్యాయము-5.

మృతినొందునపు డాత్మలను దేవుఁడు తనయొద్దకే తీసికొనును. చాపనివారి యాత్మలను నిద్రలోనున్నప్పుడు చేకొనును. తానుమరణశాసనమును విధించినవారి నుంచివేసికొని, యితరులను నిర్జీతకాలము వఱకును, భూమిపైనుండఁ బంపివేయును. యోచించుకొనువారి కిందు సూచనలున్నవి.

దేవుఁడుగాక తమకడ్డుపడువా రెవ్వరైనఁగలరా? “ ఏమి ! వారికి దేనిపైనను శక్తిలేకున్నను, వారికి బాధపడకున్నను నిట్లే చేయుదురా ?

“ దేవుఁడే యడ్డుపడఁగలవాఁడు. స్వర్గమర్త్యాధిపత్యమాతనిచే ! ఇఁకముందాతనియొద్దకే మీరు తేఁబడుదురు ” అనుము.

ఏకేశ్వరునినామ ముచ్చరింపఁబడినంతనే యవిశ్వాసులహృదయములు ముడిచికొనిపోవును. అతనిప్రక్క వారారాధించుదైవముల పేళ్ళైతినంతనే వారు సంతోషభరితులగుదురు.

“స్వర్గమర్త్యముల సృష్టించిన యోదేవా! రహస్యములును, వెలినున్నవియును నీకే తెలియును. నీసేవకులవివాదములను నీవే తీర్పఁగలవు” అనుము.

భూమిలో నున్నదంతయు సంత మఱింతయుఁగూడ దుష్టుల కున్నచో నదియంతయు నిచ్చివేసి రక్షణదినమున వారికిఁ గల్గుశిక్ష నుండి తప్పిపోజూతురు. వారు పూర్వమనుకొనిన దినమున నాశిక్షలు దేవుఁడు వారికి పంపించును.

అప్పుడు వారిదుష్టకార్యములు వారికి స్పష్టముగా కనఁబడును. వారు వేళాకోళముచేసినయన్నియే వారినన్నిదిక్కులను చుట్టుకొనును.

మనుష్యునికిఁ గష్టముగలిగినచో మాకు మొఱిలిడును. పిదప మే మాతని ననుగ్రహించినచో “నాకీ యనుగ్రహము రావలసినదే యని దేవునికిఁ దెలిసె” ననును. అట్లుకాదు. అదియొకశోధన; కాని, వారిలో చాలమంది కది తెలియలేదు.

50 వారిపూర్వులుగూడ నిట్లే యనిరి. కాని, వారికార్యములు వారికి లాభించలేదు.

వారి దుష్టకృత్యములు వారినే కొట్టివేసెను. ఈమక్కావాసులు చేసిన దౌష్ట్యము వారినే కొట్టివేయును. వారు దేవుఁడు లేఁడని చెప్పుజాలరు.

దేవుఁడనుగ్రహించుటకు వెనుదీయఁడనియు, తనకిచ్చవచ్చిన వారికి కొలదిగనే యిచ్చుననియు వారికిదెలియదా? నిశ్చయముగా విశ్వసించినవారి కిందే సూచనలున్నవి.

అధ్యాయము-6.

మీకీడుకొఱకే యుల్లంఘించిన నాసేవకులారా ! దేవుడు కరుణింపఁడని నిరాశఁజెందకుఁడు. దేవుఁ డన్నిపాపములను త్తమించును. అతఁడు దయాదాక్షిణ్యమూర్తి !

శిక్షవచ్చినచో మీకు సహాయపడువా రుండరు. కావున దేవుని యొద్దకేగి యతనికిధీనులరుకండు.

మీ రనుకొనసప్పుడే, హఠాత్తుగా మీకుశిక్ష కలుగకపూర్వమే ప్రభువు మీకుఁ బంపియున్న యాశ్రేష్ఠవస్తువు ననుసరింపుఁడు.

అప్పుడొక యాత్మ “అయ్యో కష్టము ! దేవునియెడ చేయవలసినవిధులను తప్పినందుకే ! నేను వేశాకోశముచేసినవారిలోని వాఁడనే ” అనియు, లేదా,

“దేవుడు నాకు దారిచూపినచో నతనికి నేను భయపడి యుందును ” అనియు, లేదా,

అది శిక్షను జూచుచు “నేను తిరిగి భూమిపై కేఁగినచో క్రమ వర్తనుడనై యుందును ” అనియు పలుకుచుండును.

అట్లుకాదు. ఇంతకుపూర్వమే నానూచనలను నీకుఁ జెలిపితిని. వానిని నీ వసత్యములని, గర్వితుఁడవు, నవిశ్వాసివియునైతివి.

60 రక్షణదినమున దేవునిగూర్చి యసత్యముఁ బల్కినవారిముఖములు నల్లఁబడును. గర్విష్ఠులకు నరకవాసమున్న దేకదా !

కాని, తనకు భయపడువారిని దేవుడు భద్రస్థానమున జేర్చును. వారి కేకీడును దుఃఖమును గలుగదు.

దేవుడు సర్వసృష్టికర్త. సర్వసంరక్షకుఁడు.

స్వర్గము ర్త్యముల బీగము లాతనియొద్దనే యున్నవి. దేవుని నూచనల నమ్మనివారు నశింతురు.

అధ్యాయము-7.

“ అజ్ఞానులారా! దేవునిగొక యితరుని నన్నారాధింపునుందురా యేమి ?” అని యనుము.

“ నీవు దేవునితో నితరదైవములఁ జేర్చినచో, మీపనియంతయు వృథయగును. నీవు నాశితులైన వారిలోఁ జేరుదువు.

అట్లుగాక దేవునిజూపింపుము. కృతజ్ఞులలోఁ జేరుము ” అని నీకును నీపూర్వులకును దెలుపఁబడి యుండెను.

కాని, వారు దేవునికిఁ దగినట్లు స్తోత్రము చేయలేదు. రక్షణ దినమున భూమియంతయు సతనిచేతిలో నిమిడియుండును. స్వర్గమును మడతలుపెట్టి అతఁడు తన కుడిచేతిలో నుంచికొనును. అతనికి స్తుతి యగుఁగాక ! వారతనితోఁ జేర్చినవారికంటె నాతఁ డున్నతుండగుఁగాక!

బూరామోత్ర వినఁబడినంతనే దేవుఁడు జీవింపవలసినదని నిర్ణయించినవారుతప్ప స్వర్గమర్త్యములందుండువా రందఱును మృతినొందఁ గలరు. తరువాత మఱియొకమోత్ర వినఁబడినంతనే వారందఱును లేచి నలుదిక్కులఁ బరికింతురు.

భూమి తనప్రభువుపంపిన వెలుతురుతోఁ బ్రకాశించుచుండును. గ్రంథము ముండుంచఁబడును. పవిత్రములు సాక్షులును వత్తురు ; అన్యాయములేకుండ వారికి తీర్పియఁబడను. ఎవరికిని నన్యాయము జరుగదు.

70 అతనికి మనుష్యుల కృత్యములన్నియుఁ దెలియును. కావునఁ బ్రత్యాత్మయు తానొసరించినదాని కనుగుణముగ ఫలమునొందును.

అధ్యాయము-8.

నై న్య ము లు వచ్చి యవిశ్వాసులను సరకమువంకకుఁ దరుముదురు. వారచటికిఁ జేరఁగనే దానిద్వారములు తెరువఁబడును.

అప్పుడు దానిరక్షకులు వారితో “మీలోనుండియే మీయొద్దకు ప్రవ
క్తలువచ్చి మీప్రభువు నూచనలను బఠింపుచు, ఈ మీదినమున
మీరు కలియఁజేరుటఁగూర్చి మీకుఁ దెలుపుచు నుండి యుండ
లేదా?” అని యనఁగా వారవునందురు కాని, విశ్వాసులకు కలిగినశిక్ష
న్యాయమైనదే.

“నరకద్వారములఁజొచ్చి, యందు శాశ్వతముగ వసింపుడు”
అని వారితోఁ జెప్పఁబడును. గర్విష్టుల కచ్చటివాసము దుఃఖకరముగ
నుండును.

కాని, తమప్రభువునకు భయపడినవారిని నైన్యములువచ్చి
భోగభూమికిపంపుదురు. వారచటికి రాగానే ద్వాలపాలకులువారితో
“మీకందఱకును స్వాగతము! మీరు పుణ్యవంతులరై యుంటిరి. దీనిని
జొచ్చి శాశ్వతముగ సుఖింపుడు ” అందురు.

అప్పుడు వారు “తనమాటను తప్పక చెల్లించి, భూమికి మమ్ము
వారసులఁజేసి, భోగభూమిలో మాయిచ్చవచ్చినచోట వసింపఁజేసిన
దేవుని స్తుతింతుము” అందురు. పుణ్యవంతులై కష్టపడినవారికి మంచి
లాభము కలుగును.

అతని సింహాసనము చుట్టను పృథుసంకీర్తనలఁ జేయుచు
దేవతలు ప్రదక్షిణములు చేయుచుందురు. వారికి న్యాయమగు తీర్పు
వచ్చును. “జగన్నాథుఁడగు దేవుడు మహిమోన్నతుఁ డగుఁగాక!”
యనుమాట వివచ్చును.

సురా-40 విశ్వాసి.

మక్కా-85. పద్యములు-9 రుక్కులు.

అధ్యాయము-1.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

హా. మీమ్.

గృంథావతరణము సర్వశక్తుడు, సర్వజ్ఞుడు,

పాపపరిహర్త, పరితాపము సంగీకరించువాడు, ఘోరశిక్షకుడు, చిరక్షమాయుతుడు, నగు దేవునినుండియే కలిగినది. అతడు గాక మఱి దేవుడు లేడు. తుదిసారి యతనియొద్దకే చేరుట...

దైవదూషకులుతప్ప మఱెవ్వరును దేవునిసూచనలను నిరాకరింపరు. వారల యిహలోకసంపదలఁజూచి మోసపోకుము.

నుహు పృజలును, నాతనిపిదప వారిన్నేహితులును, మక్కావాసుల మ్రోలకు కృత్రిమత్వదోషమును దీసికొనివచ్చిరి. ప్రతిజాతియుఁ దనప్రవక్తను హింసించి సత్యవాదమును పడద్రోయుట కాతనితో వృథాలాపములఁ జేసినది. కావున వారినినేను గట్టిగఁబట్టుకొంటిని. నాశిక్ష కడు ఘోరమైనదికదా!

వారగ్నియందు వాసము చేయవలయునను నీప్రభువుతీ ర్పిళ్లెయవిశ్వాసులకుఁ గలిగినది.

సింహాసనమును మోయువారును, దానిచుట్టు నుండువారును, దేవుని స్తుతించి, యాతనిని నమ్మి, విశ్వాసులకొఱకు ఊమాపణవేడికొందురు. “ప్రభువా ! నీదయాజ్ఞానములతో సర్వవస్తువుల నావరించి

యున్నావు. కావున నీవంకతిరిగి నీమార్గము ననుసరించువారిని క్షమింపుము. వారిని నరక బాధలనుండి తప్పింపుము.

ప్రభువా! నీవు వారిననుగ్రహించి ఈడెనువనములందుంచి, వారితండ్రులు, భార్యలు, పిల్లలలోని పుణ్యాత్ములతోఁ జేర్చుము. నీవు సర్వశక్తుఁడవు! సర్వజ్ఞుఁడవు!

వారిని కీడునుండి తప్పింపుము. ఆదినమున కీడునుండి నీవుతప్పించినవానిపై ననే నీకు దయగలదు. ” ఇదియే షరమానందము!

అధ్యాయము 2

10 కాని, యవిశ్వాసులకు, “మిమ్ము భక్తిలోనికిఁ బిలువఁగా మీరు విశ్వసింపరైతిరి. నిశ్చయముగా మీలోమీకుఁగల ద్వేషము కంటె దేవునియొడ మీరుచూపు ద్వేషము ఘోరమైనది ” అను వాక్కు వినిపించును.

వారప్పుడు “ప్రభువా! నీవుమమ్ము రెండుసారులుచంపి, రెండు సారులు బ్రతికించితివి. మేము మాపాపముల నొప్పుకొనుచున్నాము. మేము తప్పించుకొనుటకు దారిలేదా ” అని యనఁగలరు.

“మీ కే కేశ్వరత్వము ప్రకటింపఁబడినప్పుడు మీరునమ్మకుండుట చేతను, దేవునికి సమానులను గూర్చినప్పుడు మీరు నమ్ముటచేతను నే యిట్లు మీరనుభవింపవలసి వచ్చినది. ఉన్నతుఁడును, మహాత్ముఁడును నగు దేవుడే తీర్పు చెప్పఁగలఁడు.

తననూచనలను దెలిపి, స్వర్గమునుండి మీకుఁగావలసిన వస్తువులను బంపువాడతఁడే. కాని, దేవునివంక దిరుగువాఁడు తప్ప నితఁ యుడు భయనూచనను గొనఁజాలఁడు.

దైవదూషకుల కిష్టములేకున్నను, దేవుని నావాహనముచేసి, పవిత్రపూజ నొనరింపుడు.

సింహాసనముఁడై, యుచ్చస్థానమునుండి, యందఱును గలియ వలసిన దినమునుగూర్చి తెలుపుటకు తనయాజ్ఞచొప్పున నాతఁడు తన యిచ్చవచ్చినవారికి, తన పవిత్రాత్మను పంపును.

ఆదినముననే యందఱును దమ సమూఢులనుండి లేచియుం దురు; అప్పుడు వారికి సంబంధించినదేదియు దేవునిమోల రహస్య ముగ నుండనేరదు. ఆదినమున నెవనిశక్తి సర్వసమర్థమై యుండును? అద్వితీయుఁడును, సర్వశక్తుఁడును నగుదేవునిదే!

ఆదినమునఁ బ్రత్యాత్మయుఁ దనకుఁదగినఫలము నొందఁగలదు. ఆదినమున నన్యాయమునను దుండదు. దేవుఁ డతిత్వరితముగ లెక్కలు వేయఁగలఁడుగదా!

మనుష్యుల హృదయములు పైకిలేచుచు గొంతుకలకడ్డుపడు చుండు నాదినమునుగూర్చి వారికి భయసూచన నిమ్ము. దుష్టవర్తనుల కడ్డుపడువాఁడుగాని, సహాయకుఁడుగాని, యుండబోఁడు.

కంటిని మోసపుచ్చునదియు, హృదయములలో దాగియున్న దియు, దేవునికి తెలియును.

20 దేవుఁడు సర్వమును సత్యముగ నిశ్చయించును. కాని, దేవునిఁ గాక మనుష్యులుపిలుచుదైవము లేతీర్పును జెప్పజాలవు. విను వాఁడును, జూచువాఁడును, దేవుఁడే కదా!

అధ్యాయము-3.

వారెన్నడును దేశములో సంచారముచేసి తమపూర్వులగతి యేమైనదో తెలిసికొనలేదా? ఈమక్కావాసులకంటె వారు బలవంతు లైనను, నిప్పుడు వారిజాడలుమాత్రమే మిగిలియున్నవి. దేవుఁడు, వారు పాపములుచేయుచుండఁగ నే తీసికొనిపోఁగా, దేవునిపై వారిని రక్షించువారెవ్వరును లేకయుండిరి.

వారియొద్దకు ప్రవక్తలు, తమసందేశమును గూర్చిన ప్రమాణములఁ దెలిపినను వారు విశ్వసించకుండుటచేతనే యిట్లు సంభవించినది. కావున దేవుఁడు వారినితనచేత గ్రహించెను. దేవుఁడు బలవంతుఁడు; ఘోరముగ శిక్షింపఁగలవాఁడు.

ఇదిగాక మేము మూసాకు స్పష్టమగు నధికారముతో నూనూతనలనిచ్చి పూర్వము పంపితిమి.

ఫిరౌను, హామాను, కోరా, వీరియొద్ద కాలనిఁ బంపఁగావారు, “చిల్లంగివాఁడు, కృత్రిముఁడు” అనిరి.

వారియొద్దకు మానత్యమును బట్టికొని యాతఁడురాఁగా వారు “అతనివలె విశ్వసించినవారి మగపిల్లలను జంపి, యాడుపిల్లలను జీవములతో వదలివేయుఁ” డనిరి. కాని, యవిశ్వాసుల ప్రయత్నము విఫలమయ్యెను.

అప్పుడు ఫిరౌను “నన్ను వదలిపెట్టుఁడు. మూసాను చంపివైచెదను. అతఁడు తన ప్రభువును పిలువనిండు. అతఁడు మీకుతమునుమార్చి దేశములో నల్లరలఁ బ్రబలఁజేయునని నాకు భయమగుచున్న” దనెను.

అంత, మూసా “లెక్కలు తీయఁబడుదినమును నమ్మని ప్రతి గర్విష్ఠునినుండియు రక్షింప నాప్రభువును, మీప్రభువునునగు వాని నాశ్రయించుచున్నా” ననెను.

అధ్యాయము-4.

ఆసమయమున, విశ్వాసి యయ్యి, తనభక్తిని దాచియుంచిన ఫిరౌను కుటుంబములోని యొకఁడు, “ఈతఁడు మీప్రభువునుండి తనసందేశమును గూర్చిన ప్రమాణములతో వచ్చియున్నాఁడు. అతఁడు దేవుఁడే నాప్రభు వనినంతమాత్రమున మీరాతనిఁ జంపె

వరా ? అతఁ డసత్యము వచించినచో దానికాతఁడే బాధ్యుఁడగును. కాని, యాతఁడు సత్యవంతుఁడే యైనచో, నతఁడు భయపెట్టుచుండిన దానిలో కొంతయైనను మీకు సంభవించి తీరును. ఉల్లంఘనాపరున కును, నసత్యవాదికిని దేవుఁడు దారిచూపఁడు గదా ?

“నాప్రజలారా ! ఈదినమున రాజ్యము మీది. మీరున్నతులై యున్నారు. కాని, దేవునిశిక్షయే వచ్చినయెడల దానినుండి మనల రక్షింపఁగలవారెవరు ?” అనఁగా ఫిరాను “నేనుమాచిన దానినే మీరును జూడవలయును. నేను మిమ్ము సరియగు దారిలోనే నడిపెదను ” అనెను.

30 అంత విశ్వసించిన యాతఁడు, “నాప్రజలారా ! అన్యోన్య సహాయకులకు వచ్చినదినమున,

నుహు, ఆదు, సామూదు, వీరికిని, వీరివెనుక వచ్చినవారికిని, చేకూరిన యవస్థయే మీకును గలుగునని నాకు భయ మగుచున్నది. కాని, దేవుఁడు తన సేవకుల కన్యాయము కలుగనీయఁడు.

నాప్రజలారా ! మీలో మీరొకరిపైనొకరు చాడీలు చెప్పు కొనఁగల దినము,

శిక్షను పరిగ్రహించి నరకములోనికి తిరుగవలసిన దినము, మీకు వచ్చునేమోయని నాకు భయమగుచున్నది. ఆదినమున దేవుని నుండి మిమ్మెల్వరును రక్షింపఁజాలరు. దేవుఁడే త్రోవదప్పించినవారి నెవఁడు రక్షింపఁగలఁడు ?

ఇదిగాక స్పష్టములగు నానవాళ్ళతో యూసుఫుగూడ మీ యొద్దకు వచ్చినను, మీరాతఁడు తెచ్చిన సందేశమునుగూర్చి శంకలను మానలేదు. తుద కతఁడు మృతినొందఁగా “దేవుఁ డిఁక మఱియేప్రవక్త ను బంపఁ ” డనిరి. ఉల్లంఘనాపరులను, శంకించువారిని దేవుఁడెట్లే దారి తప్పించును.

తమ కథికారము లేనిదే దేవుని ప్రమాణములను నిరాకరించువారిని దేవుడును, విశ్వాసులును ద్వేషింతురు. గర్వమును, దావ్యమును గలిగిన ప్రతిహృదయమునకును, దేవుఁ డిట్లే మూఁతలు వై చెను.

అప్పుడు ఫిరౌను “ఓహమానా, నాకొక గోపురమును నిర్మింపుము. దానిపై నెక్కి స్వర్గద్వారములఁ జొచ్చి,

మూసా నమ్మిన దేవుఁడెవఁడో చూచెదను. అతఁ డసత్యవాదియని నానమ్మకము” అనెను. ఈరీతిగా ఫిరౌనునకు తనదుర్మార్గవర్తనమంతయు మంచిదిగ నే కనఁబడెను. అతఁడు సత్యమార్గము నుండి మఱిపోయెను. ఫిరౌను పన్నాగమంతయు సంతరించిపోయెను.

అధ్యాయము-5.

అప్పుడు విశ్వసించినయాతఁడు “నాప్రజలారా! నన్ననుసరింపుడు. మిమ్ము సరియైనమార్గములోనికిఁ దీసికొనిపోయెదను.

నాప్రజలారా! ఇహలోకజీవనము క్షణభంగురమగు నానందముమాత్రమే. రాబోవు జీవనమే శాశ్వతము.

40 కీడుచేయు వా రట్టిదానినే ప్రతిఫలముగాఁ గొందురు. కాని, మంచికార్యములఁ జేయువారు స్త్రీలైనను పురుషులైనను, విశ్వాసులైనచో భోగభూమిలోని కేఁగఁగలరు. తెక్కలేని సద్వస్తువులను వారచట ననుభవింపఁగలరు.

నాప్రజలారా! మీకు నేనుమోక్షమును కోరుచుండఁగా నాకు మీరగ్నిని కోరెదరే ?

నేను దేవునినిరాకరించి, నాకేమియుఁ దెలియని దైవముల నాతనితోఁ జేర్చుమని నన్ను మీరు కోరుచున్నారు. కాని, మిమ్ము నేను, క్షమా యుతుఁడును, శక్తిమంతుడును నగు నాతనియొద్దకు రమ్మని కోరుచున్నాను.

మీరు నన్ను చేరుడని చెప్పు దైవముల కీలోకమునను బర లోకముననుగూడ నావాహన లేదనుటకును, మనమందఱమును దేవుని యొద్దకే చేరుటకును, ఉల్లంఘనాపరు లగ్నిహోత్రములోఁ గూలుట కును, నేసందేహమునులేదు.

నేను మీ కిప్పుడు చెప్పుచున్నదానిని మీరప్పుడు జ్ఞప్తికితెచ్చి కొందురు. నేను మాత్రము దేవునికే యధీగుడ నగుచున్నాను. దేవుడు తన సేవకులను జూచుచున్నాడుగదా !” అనెను.

కావున దేవుడు వారిపన్నాగములనుండి తప్పించెను. ఫిరౌను పృజలను దుఃఖకరమగు శిక్ష చుట్టుకొనెను.

ఆ ‘గంట’ వచ్చుసరికి ‘ఫిరౌను పృజలను ఘోరశిక్షకు పాలు చేయు’ డని యాజ్ఞారాఁగా వారి నుదయమునను, సాయంసమయ మునను, నగ్నిలోఁ బడవేయుచుందురు.

వారాయగ్నిలో వాదించుకొనుచున్నప్పుడు వారిలో బల హీనులును, గర్వించినవారితో “మేము నిన్నే యనుసరించితిమి. ఈ యగ్నినుండి మమ్మేమయినఁ దప్పించెదరా ? ” అని యడుగుదురు.

అప్పు డాగర్విష్టులు, “మనమందఱ మీయగ్నిలోనే యున్నా ముగదా ! దేవుడు తన సేవకులకు తీర్పు చెప్పినాఁ” డందురు.

అప్పుడా యగ్నిలో నున్నవారు సరకరక్షకులతో “ఈబాధ నుండి యొక్కదినముమాత్రమే మమ్ము రక్షింపుమని మీ ప్రభువును వేడుడు” అని మొఱలిడుగా,

50 వారు “మీ ప్రవక్తలు మీయొద్ద కానవాళ్ళతో రాలేదా ?” యని యడుగుదురు. వా “రవు” నందురు. “అయినసహాయము కొఱకు గట్టిగ మొఱలిడుడు” అని యారక్షకు లందురుగాని యవి-శ్వాసుల మొఱలిన్నియు వృథయగును.

అధ్యాయము-6.

మాప్రవక్తలను, నమ్మగలవారిని, ప్రస్తుతజీవితమునందును, సాక్షులు నిలిచియుండిన యాదినమునందును తప్పకరక్షించెదము.

ఆదినమున దుష్టప్రవర్తనల సాకులెవ్వియు వారికి పనికిరావు. వారికొక శాపము తగులును. నరకవాసమువలనఁ గలుగు దుఃఖము వారిదే యగును.

పూర్వకాలమున మేము మూసాకు దారిచూపితిమి.

బుద్ధిమంతులకు భయసూచకమును, రక్షణోపాయమును నగు గ్రంథమున కిసాయేలు పుత్తులను వారసులఁ జేసితిమి.

కావున నీవు చలింపక సహించియుండుము. దేవునివాగ్దానము సత్యము. నీతప్పుకొఱకు ఊహాపణ వేఁడుము. సాయుక్తాతలయందు దేవుని స్తోత్రపాఠములఁ జేయుచుండుము.

తమకధికారమేదియులేక దేవుని సూచనలను తిరస్కరించువారి హృదయములందు గర్వముతప్పు మతేమియులేదు. కాని, వారికి జయము కలుగదు. కావున విచువాడును, చూచువాడును నగు దేవుని నాశ్రయింప నేగుము.

మనుష్యుని సృష్టికంటె స్వర్గమర్త్యముల సృష్టి గొప్పదికదా? కాని, చాలమందికి తెలియదు.

ఇదిగాక చూడఁగలవారును, చూడలేనివారును, దుష్టులును, విశ్వాసులై క్రమముగ వర్తించువారును, నొక్కరీతిగాఁ జూడఁబడరు. కొలఁదిమందిమాత్రమే దీనినిగూర్చి యాలోచింతురు.

ఆహా! ఆ 'గంట' తప్పకవచ్చును. దానినిగూర్చి సందేహము లేదు. కాని చాలమంది దానిని నమ్మరు.

60 నీప్రభువు “నన్ను పిలుపుఁడు, నేను వినును. కాని, నానేవను హర్షింపక మఱివిపోవువారు లజ్జానిష్ఠులై నరకములోనికిఁ బోగలరు.”

నీకు విశ్రాంతికొఱకు రాత్రిని, వెలుతురుకొఱకు పగటిని నిర్ణయించినవాడు దేవుడే. నిశ్చయముగా దేవుడు మనుష్యులయెడ మిక్కిలి యనుగ్రహముఁ గలిగియున్నాడు. కాని, చాలమంది దానికి ప్రతిఫలముగా కృతజ్ఞతఁ జూపరు.

ఇతఁడే సర్వసృష్టికర్తయు, నీప్రభువును నగు దేవుడు. అతఁడు తప్ప మఱియొకదేవుడు లేడు. అయిన నాతనినుండి మఱిలిపోయెదరేల?

దేవుని సూచనల నిరాకరించువా రిట్లే మఱిలిపోయియుందురు.

ఈ భూమికి గట్టిపునాది వేసి, దానిపై స్వర్గమును నిర్మించి, పిదప మిమ్ము సృష్టించి, మీకు సౌందర్యము నిచ్చి, మంచివస్తువులఁ దినుట కిచ్చియున్నవాడు దేవుడే. ఇతఁడే మీ ప్రభువగు దేవుడు. కావున జగన్నాథుడగు దేవుడు ధన్యుడగుఁగాక !

అతఁడే నిత్యజీవి. అతఁడుతప్ప మఱియొకదేవుడు లేడు. కావున నాతని నావాహనచేసి నిర్మలపూజ నొనర్చుము. జగన్నాథుడగు దేవునికి స్తుతియగుఁగాక !

“నాప్రభువు స్పష్టమగు నానవాళ్ళను వంపినపిదప మీరు దేవునితోఁ గలిపి పిలుచుదానిని నేను పూజింపఁగూడదని నా కాజ్ఞయైనది. నేను జగన్నాథునికే యధీనముకావలయునని యాజ్ఞా పింపఁబడియున్నాను ” అనుము.

తొలుత భూమినుండియు పిదప నణుజీవులనుండియు, పిదప చిక్కనినెత్తురునుండియు, సృజించుచు పైకి శిశువులుగా మిమ్ము దీసి యున్నాడు. తరువాత మిమ్ము యశావనులఁజేసి (మీలోఁగొందఱు మునుగ నే చనిపోయినను) వృద్ధులయినపిదప మీయాయుష్కాలమున కతఁడవధినిగల్పించును. మీరు బోధపఱుచుకొందురనియే యిది తెలుపఁబడినది.

పుట్టించువాడును, చంపువాడును నాతడే. అతఁడొకవస్తువును 'కమ్ము' అనియాజ్ఞయిచ్చినంతనే యదియగును.

అధ్యాయము-8

దేవుని సూచనలఁ దిరస్కరించువారిని నీవుచూచితివిగదా ! వారెట్లుమఱియున్నారో !

70 మా “ గ్రంథమును,” పవిత్రతలతో మేముపంపినసందేశములు ససత్వములనువారికి దానిసత్వము తరువాతఁగాని గోచరింపదు.

అప్పుడువారి కంతముల కురులు తగిలించి గొలుసులతోఁ గట్టి, నరకములోనికి వారిసీడ్చికొనిపోవుదురు. అప్పుడు వారాయన్నిలో దగ్ధులగుదురు.

అప్పుడు వారితో “దేవునితోఁ గూర్చి మీరుపూజించినవారేరీ?” యని పల్కుఁగా

“ వారు మమ్మువిడిచి యదృశ్యులైనారు, అవును. మేమింతకు పూర్వము పిలిచినదాతయు మిథ్యయే ” యని వారందురు. ఇట్లేదేవుఁడవిశ్వాసులను దారితప్పించును.

“ మీ యక్రమగర్వమునకును, భూమిపై మీరు మితిమీరి యనుభవించిన యానందమునకును, నిదియేఫలము.

“ మీరు నరకద్వారములఁజొచ్చి యందే శాశ్వతముగఁ బడి యుండుఁడు. గర్విష్టుల యావాసము కడుదుఃఖప్రదమగును ! ”

దేవునిమాట తప్పునదికాదు. కావున మీరు చలంపక యోర్చి యుండుఁడు. వారిని భయపెట్టినదానిలోఁ గొంతసేకుఁ జూపినను, లేదా, నిన్ను తొలుతనే మరణము నొందఁజేసినను వారందఱును నాయొద్దకే చేరుదురు.

నీకుఁ బూర్వముఁగూడఁ గొందఱు ప్రవక్తలఁ బంపియుంటిమి. వారిలోఁ గొందఱఁగూర్చి తెలుపలేదు. కాని, దేవునియనుమతిలేనిదే యేప్రవక్తయు నదృశ్యచర్యలఁ జూప శక్తుఁడుగ నుండలేదు. దేవుని యాజ్ఞయైనంతనే సర్వమును సత్యముగఁ బరిగణింపఁబడును. అప్పుడు దానిని నిరాకరించినవారు నశింతురు.

అధ్యాయము-9.

మీరు కొన్నిటిపై స్వారిచేయుటకును, కొన్నిటిని తినుటకును, మీకుపశువుల నిచ్చినవాఁడుదేవుఁడే.

90 (వాసివలన మీ కితరలాభములునుగలవు.) వానిసహాయము వలన మీహృదయములందలి కోరికలు నెరవేరును. వానిమీఁదను, నావలపై నను మీరు ప్రయాణము చేయుదురు.

అతఁడు మీకు తనసూచనలఁ జూపించును. అయిన, దేవుని సూచనలలో మీరు దేవుని నిరాకరింతురు !

వారు దేశములో సంచరించి తమపూర్వులగతి యేమయ్యెనో తెలిసికొనలేదా? సంఖ్యయందును, బలమునందును, వారుభూమిపై విడిచిన జాడలయందును వీరికంటెనధికులు. అయినను వారిప్రయత్నములు కొనసాగినవికావు.

వారిప్రవక్తలు తమసందేశములకుఁ దగినప్రమాణములతో వారియొద్దకురాఁగా వారు తామే జ్ఞానవంతులమని యుద్ఘోషిరి. కాని, వారు నవ్వినశిక్ష వారినిజుట్టుకొనెను.

వారు మాపగనుగాంచి “మేము దేవునినే నమ్మెదము. పూర్వము మేమూరినితోఁ గూర్చినవారిని నమ్మము ” అనిరి.

కాని, మాపగను జూపినపిదప వారికిఁగల్గినభక్తి యెందుకును

పనికిరాకపోయెను. పూర్వకాలమున నుండిన తనసేవకులకుఁ దేవుఁ డట్లేచేసెను. అప్పుడును నవిశ్వాసులు నశించిపోయిరి.

సురా 41-స్వప్తపఱుపఁబడినది.

మక్కా-54 వద్యములు-6 రుక్కులు.

ఆధ్యాయము 1.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

హా. మీమ్.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తి తెలియఁజేసిన జ్ఞానము.

జ్ఞానులకు స్వప్తపఱుపఁబడిన నూచనలుగల యరబ్బీభాషలోని కురాను గ్రంథము !

భయనూచనాపూరితమయ్యు నిది శుభవార్తఁ దెచ్చినది ! కాని, వారిలో చాలమంది దూరముగఁ బోయి వినకున్నారు.

వారు, “నీబోధనలు మాకుపనికిరావు, మేముచెవిటివారము. మాకును నీకును మధ్య నొక తెరయున్నది. నీకు క్రమమని తోచినట్లు నీవు ప్రవర్తింపుము. మాకు క్రమమని తోచినట్లు మేము సంచరించెదము ” అందురు.

“ నేనును మీవంటి యొకనరుఁడనే. మీదేవుఁడొక్కఁడేయని నాకు తెలుపఁబడినది. కావున తిన్నగా నాతనివాక్రయించి తమింప వేఁడికొనుము. దేవునిగాక యితరదైవములఁ జేరువారును,

విధివిహితమయిన భిక్ష పెట్టనివారును, రాబోవుజన్మమును నమ్మనివారును, దుఃఖులగుదురు.

కాని, విశ్వాసముతో పుణ్యకార్యము లాచరించువారికి సుపూర్ణ బహుమానము చేకూరఁగలదు.

అధ్యాయము-2.

“రెండుదినములలో భూమినిసృజించిన యాతని నమ్మకేల ? ఆతనికి సమానులున్నారనెదరేల ? ఆతఁడు జగన్నాథుఁడు ?

10 అతఁడు భూమిపై నత్యున్నతములగుపర్వతములనుంచి, దానిని దీవించి, దానియందెల్లడల నందఱకుసరిపోవునట్లు నాలుగుదినములలో నాహారమునుంచి,

పిదప మొదట భూమరూపముగానున్న దానిని స్వర్గముగాఁ జేయనుద్యమించి, దానికిని భూమికిని, “మాకువశవర్తలయ్యునో, వ్యతిరిక్తులయ్యునో రం ” డన నవి “మేము విధేయతతోడనే నిన్ను జేరెద ” మనెను.

పిదపరెండుదినములలో నేడు స్వర్గములనుసృజించి, ప్రతిస్వర్గమునకును దానిదానివిధుల నెఱిగించి, క్రిందిస్వర్గమున దీపములను, రక్షణదేవతలను నుంచితిమి. ఇదియంతయు సర్వశక్తుఁడును, సర్వజ్ఞుఁడును నగు దేవుఁడు నియమించినదే.

వారువెనుకకు మఱలినచో వారితో “ఆద్, సామూదులకుఁ బంపిన తుపానువంటితుపాను మీకును రాఁగలదని మీకు సూచన నిచ్చుచున్నాను ” అనుము.

ప్రవక్తలు వారిచుట్టుఁజేరి “దేవునిఁడప్పు నితరునారాధింప కుండుఁ ” డనివారితోఁబల్క వారు, “మాప్రభువునకుఁబంపనే యిష్టమైనయెడల నాతఁడు తప్పక దేవతలనే పంపియుండును. మీవార్తను మేము విశ్వసించ ” మనిరి.

ఆద్ ప్రజలు గర్వితులు, నన్యాయవంతులునై చరించుచు, “మాకంటె బలవంతు లెవ్వరునులే ” రనిరి. వారికంటె వారినిసృజించిన వాఁడు శక్తిమంతుఁడని, వారికిఁదెలియదుకాఁబోలు ! అందుచేతనే వారు మాసూచనలను నిరాకరించిరి.

కావుననే వారిలోకమున లజ్జాకరమగు శిక్షనొందుటకు మర్ది సములఁబడి, వారిపై ఝార్జూమారుతము వీచునట్లు చేసితిమి. కాని, రాజోవుజన్మముందలిశిక్ష యంతకంటె లజ్జాకరమై యుండును వారికప్పుడు రక్షణయుండదు.

సామూహప్రజలకు మేము శిక్షణనిత్తుమంటిమి. కాని, వారికి రక్షణకంటె నంధత్వమే మేముగాఁదోచెను. కావున నాగికర్మలకుఁగల ముగా లజ్జాకరమగు పశ్చిమమారుతమును శిక్ష ప్రాప్తునయ్యెను.

కాని, వారిలో విశ్వాసులను, దైభీతిపరులను, మేము రక్షించితిమి.

అధ్యాయము. 3

దేవుని శత్రువు లాదినమున గుంపులుగుంపులుగా సగ్నిలోనికిఁ బోవలయునని వారికిఁ దెలుపుము.

20 వారంనుచేరినంతనే వారిచెవులును, కన్నులు, చర్మమును వారికృత్యములకు సాక్షులగును.

వారప్పుడు తమ చర్మములతో " మాకెదురుగా సాక్ష్యమిచ్చెద రేల " యని యడుగ, నవి "అన్ని వస్తువులకును మాటలనేర్పినదేవుఁడు, మమ్మునుమాట్లాడఁ జేసినాఁడు. ఆతఁడే మిమ్ము తొలుతస్పృశించిన వాఁడు. ఆతనియొద్దకే మీరు తిరిగివచ్చియున్నారు.

మీచెవులును, కన్నులును, చర్మములును, మీరుచేయుపనులను జూడకుండ, మీరు దాగియుండలేరు. కాని, మీరు చేసిన చాలపను లను, దేవుఁడు చూడలేదని మీరుతలంచితిరి.

మీరు మీప్రభువునుగూర్చి తలంచిన తలంపే మీరు నాశనముఁ దెచ్చిపెట్టినది. కావుననే మీరు నాశనార్హు లైనారు " అనును,

వారు శాంతులైనను సన్నిహితులండి తప్పిపోజాలరు. వారనుగ్రహముకొఱకు వేడుకొనినను, ననుగ్రహింపబడరు.

వారికిఁ బ్రాణస్నేహితులుగా పైతానులను విధించియున్నాము. వారి యిహపరలోకజీవనములు దివ్యములుగఁ గనబడఁజేసినవారు వారే. వారికిఁ బూర్వము పితౄచములకును, మనుష్యులకును, మేము విధించినశిక్ష వీరికినిఁ బ్రాప్తమై వీరునునశింపఁగలరు.

అధ్యాయము-4.

అయినను సవిశ్వాసకులు, “ ఈకురాను వినవలదు. అదిచదువుచున్నప్పుడు వినబడకుండ గొడవచేసి, బిగ్గరిగ మాట్లాడుచుండుడు” అందురు.

అందుచేత వీరిని నిశ్చయముగా ఘోరశిక్ష ననుభవింపఁజేసి, వారిసీచితర కార్యముల కనుగుణమగుననుభవము కలుగునట్లుచేసెదము.

దేవునిశత్రువుల కన్నియే బహుమానము. వారుమానూచనల నమ్మకుండి సంఘటకదియే వారికి శాశ్వతవాసముగఁ జేసెదము.

నమ్మనివారు “ ప్రభువా ! మమ్ము తోవదప్పించిన మనుష్యులను, పితౄచములను మాకుఁజూపుము. వారిద్దఱును, దీనులైయుండుటకు, మాపాదములకింద మట్టిపెట్టియుంచెదము ” అందురు.

30 కాని, “ దేవుడే మాప్రభువు ” అని యాతనినే తిన్నగానాశ్రయించువారియొద్దకు దేవతలవతరించి “ మీరు భయపడకుండు. దుఃఖితులరుకాకుండు. మీకు వాగ్దత్తమైన స్వర్గమున నానందమునొందుండు.

మీకిహపరలోకములందు మేమే రక్షకులము. అచట మీ యాత్మ లభిలసింపనదియు,

దయాదాక్షిణ్యమూర్తిని మీరు కోరికొనునదియు, మీకు లభింపఁగలదు ” అందురు.

అధ్యాయము. 5.

“నామట్టకు నేను భక్తవర్గములోని (ముస్లిములలోని)వాడనే” యని దేవునియాజ్ఞలకు లోబడి క్రమవర్తననుడగువానికంటె ప్రియ భాషణుడగుడబోడు.

ఇదిగాక మంచిచెడ్డలు రెండును నొకనీతిగనే పరిగణింపబడవు. మేలుచేసి కీడునుపాట్రద్రోలినంతనే నీకుగర్భశత్రువుగువాడు పాణి స్నేహితుడగును.

స్థిరశాంతులును, నదృష్టవంతులును దప్ప నితరులట్టి పదమును బడయజాలరు.

నీవు సైతానువలలోఁ జిక్కుకొనినయెడల సర్వశోతయు, సర్వజ్ఞుడును నగుదేవుని నాశ్రయింపుము.

రాత్రింబవళ్ళును, సూర్యచంగ్రులును నీకుసూచనలు. నీవు దేవుని సేవింపఁదలచినచో నాతఁడు సృజించిన సూర్యచంద్రులను బూజింపక వానిస్పృహకరతే భజింపుము.

వాటిల్లుచేయుటకు గర్వితులైనచో నాతనితోనుడువారాతనిని రాత్రింబవళ్ళెడతెగక స్తుతింపుచునే యుండరు.

భూమి యెడిపోవుటయు, మేము వర్షము బంపినంతనే తిరిగి యది యుప్పొగి చలనము నొనగటయును నొకసూచనయే. నిశ్చయముగా దానికి జీవనము నీయఁగలవాఁడు మృతులకుఁ గూడ పాణిము పోయఁగలఁడుగదా ! అతనిశక్తిసర్వవస్తువులపైనను వ్యాపించియున్నది.

40 మాసూచనలను మఱచి వాని వసత్వములనువారు, మమ్ముల నుండి దాకికొనఁజాలరు. అయిన రక్షణదినమున నగ్నిలోబడువాఁడో, సురక్షితముగ నుండువాఁడో, ధన్యుడెవ్వఁడో చెప్పము. మీరు దేనినిచేసినను, నాతనిదృష్టి యున్నఁదీమీఁదను నుండును.

నిశ్చయముగా భయసూచన గల్గియు, నిర్లక్ష్యము చేయు వారి కెట్టిరక్షణయు దొరకదు. అయినను కురాను ప్రభావతమగు గ్రంథము.

బుద్ధయార్తియు, స్రవనీయుఁడును, నగువాఁ డావార్తనుబంపి యున్నాఁడు. కావున నేవంకనుండియు నసత్యము వారి నంటఁజాలదు.

నీకుఁ బూర్వము ప్రసక్తకుఁ జెప్పినదేదియు నీకుఁ జెప్పఁ బడలేదు. తమించుటగాని, ఘోరముగ శిక్షించుటగాని, నీప్రభువు నధీనములే.

మే మింకరానును విదేశీయభాషలోఁ జెప్పినయెడల వారు, “దానిసూచనలు స్పష్టములు కానిచో మేము దానిని పరిగ్రహింపము. ఏమి, మేమరబ్బీ దేశస్థులమై యుండఁగా నది విదేశీయభాషలో నేల యుండవలెన ” అందురు. “నమ్మినవారికదిమార్గదర్శియు, నొషధమును గాని, నమ్మనివారిచెవులలో దిమ్మలును, కన్నులలో నంధత్వమును కుదిరికొనియున్నవి. వారుదూరమునుండి పిలువఁబడువారివంటివారు ” అనుము.

అధ్యాయము. 6.

పూర్వకాలమున మేమిగ్రంథమును మూసాకొసగ, దానినిఁ గూర్చి చాల వివాదములు జరిగియుండెను. అందువలన వారిప్రశ్న లును, సందేహములును హెచ్చయ్యెను. విశ్రాంతికాలమును దేవుఁడు ముందుగ విధించియుండినచో వారి సందేహములన్నియు విడిపోయియే యుండును.

పుణ్యముచేయువాఁడును, పాపము చేయువాఁడును, తనమేలు కీడులకొఱకే చేసికొనును. నీప్రభువునకుఁ దనయనుచరులయెడఁ బక్ష పాతము లేదు.

కాండము. 25

పశ్చిమకాల మాతనికొక్కనికే వెలియును. ఆతనికెఱుక లేకుండ పండ్లుఫలంపవు, స్త్రీలకు గర్భోత్పత్తిగాని, ప్రసవముగాని కలుగదు. ఆదినమున నీప్రభువు “ఏరి! నాకుసమానులని మీరు వచించినవారేరి!” అని వానినడుగును బిలువ వారు “నిశ్చయముగా మేమునినదానికి మేము సాక్ష్యమియలే” మారురు.

వారు చొలుతఁ బలిచినదిగతయు నంతరించిపోవ, తాము తప్పించుకొన నుపాయము లేకుండుట వారికిఁ దెలియఁగలగు.

మనుష్యుఁడెప్పుడును మేలుకొఱకే ప్రార్థనలు సలుపుడు, కీడు మూషిసంతనే యవనతవదనుఁడై నిరుత్సాహపరుఁ డగుచుండును.

50 ఆతనికి బాధ కలిగినపిదప మాదయారసమును కొంచెము రుచి చూపినచో నాతఁడు “ఇదినాకు రావలసినదే. రక్షణదినమునుగూర్చి నేనే తలంపవలయును? నేను తిరిగి నాప్రభువును జేరినచో నాతఁడు నాకు గొప్పమేలు చేయఁగలఁడు” అనును. కాని, మేమునిశ్చయముగా భక్తిహీనులకు వారి కర్మలను జూపించి ఘోరశిక్ష నొందునట్లు చేయుదుము.

మేము మనుష్యునియెడ దాక్షిణ్యముఁ జూపినంతవఱకును నాతఁడు మమ్మలమఱచి మాకు దూరముగనుండును. కొంచెముకీడు కలిగినంతనే దీర్ఘప్రార్థనలతో మొఱపెట్ట నారంభించును.

“మీరేమనుకొనుచున్నారు? ఈగ్రంథమును దేవుఁడే పంపి యుండ మీరు విశ్వసించినచో దానినుండి దూరముగ నున్న మీ కంటె నెవ్వడు మిక్కిలిగ తప్పు తోచుబడినవారు?” అని వారి నడుగుము.

అదియేసత్యమని వారికిఁ దెలియువఱకును సనేకదేశములయందే కాక వారిలోఁ గూడ నెన్నేని సూచనలఁ జూపుచుందుము. నీప్రభువు నీసర్వకర్మలకును సాక్షియైయుండుట చాలదా ?

వారు తమప్రభుం గూఁడుటఁ గూర్చి సందేహించుచున్నారు గదా ? కాని, యాతఁ డన్నివస్తువుల నావహించియున్నాఁడు !

సూరా-42 ఉపదేశము.

మక్కా-53 పద్యములు. 5 రుక్కులు.

అధ్యాయము 1.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

హా, మీమ్.

ఐన్. సీన్. కాఫ్.

నీకుపూర్వము వచ్చినవారికిఁ దెలియఁజేసినట్లే శక్తిమంతుఁడగు దేవుడు నీకును దెలియఁజేయును !

స్వర్గమర్త్యములయందున్నదంతయునాతనిదే; అతఁడున్నతుఁడు, మహాత్ముఁడు. మీఁదనుండి స్వర్గములు భయపడి బ్రద్దలుకానున్నవి. దేవతలు తమప్రభువును స్తుతింపుచు భూలోకవాసులను తమింపుమని వేడుచుందురు. దేవుడు తమాయుతుఁడును, కరుణాశీలుఁడును గదా !

కాని, యాతనిదప్ప నితరులను ప్రభువులఁగాజేసికొనినవారిని దేవుడు కనిపెట్టుచు నేయున్నాఁడు. అయినను వారునీయధీనములో లేరు.

అందఱు నొకచోఁజేరగల దినము నిస్సందేహముగ వచ్చుచున్న దనియు, నప్పుడుకొందఱుభోగభూమియంచును, కొందఱుగ్నిజ్వాలలలోను

నుండగల రనియు, నీమాతృనగరమువారికిని, ఆచుట్టుపట్ల నగరముల వారికిని, నీవుతెలుపుటకే నీకీ కురానును అరబ్బీభాషలో చెలిపి యున్నాము.

దేవునికిష్టమైనచో వారినందఱను నొకేజాతివారిగను, నొకే మతమువారిగను జేసియుండును. కాని యతనికిష్టమైనవారినే యాతఁడు తనకరుణకు పాత్రులఁజేయును. కర్మార్థులకు పోషకులుగాని, సహాయకులుగాని యుండరు.

అతనిగాక యితరులను నారు పోషకులుగఁజేకొందురా? కాని, మనుష్యునికి దేవుఁడొకఁడే ప్రభువు. అతఁడు మృతులకు చైతన్యము గలిగించును. అతఁడు డన్నిటికిని శక్తుఁడు.

అధ్యాయము-2.

10 మీవివాదకారణము లేవియైనను దేవుఁడేవానిని తీర్చగలవాఁడు. ఈతఁడే నాప్రభువగుదేవుఁడు. అతనినే నేనుఁమ్మియున్నాను. నేనుపరితాపమునొంది యతనివంకకే తిరిగెదను.

స్వర్గమర్త్యములసృష్టికర్తయగునాతఁడు, మీకుమీలోనుండియే భార్యలనిచ్చి, ఆడు మగపశువులనిచ్చి, యింకములమున మిమ్ము వృద్ధిచేయ నెంచివాఁడు. అతనినిజూలిన దెద్దియునులేదు. చూచువాఁడు, వినువాఁడునాతఁడే !

స్వర్గమర్త్యముల బీగములాతని యొద్దనే యున్నవి. అతఁడు తన కిష్టమైనట్లు గొప్పగనో కొలదిగనో యిచ్చుచుండును. అతఁడు సర్వజ్ఞుఁడు.

నుహూకు విధించినట్టియు, నీకుఁదెలిపినట్టియు, ఇబ్రాహీము, మూసా, ఈసాలకును విధించినట్టియు మతమును “ ఈమతముననుసరింపుఁడు. దీనిలో శాఖలుగావిడిపోవకుఁ” డని తెల్పుచు మీకునువిధించి

నాడు. దేవునితో గలిపి విగ్రహముల నారాధించువారికిది నిర్భరము గాదా? నీవు వారివలంబించుమనివది మతమా? దేవుడు దన యిచ్చ వచ్చినవారిని దానికొక కెన్నుకొనును. పరితాపమునొంది తన మంతిరుగు వారి కితడు దానిని చేర్చును.

వారి కా “జ్ఞానము” లభించువఱకును వారన్యోన్యమును ద్వేషించి కొని శాఖలుగా విడిపోవేరు. వాని కొంతకాల మిచటనే యుండి విశ్రాంతినొందవలయునని నీప్రభు వితకుపూర్వమే యాజ్ఞాపించియుండ నిచో వారికి తీర్చిదివఱకే తెలిసియుండును. ఆ “గ్రంథము” నకువారసులైనవారు, దానినిగూర్చి సుదేహపడుచున్నారు.

ఇందుచేతనే వారిని మతములోనికి రమ్మనుము. వారికోరికల ననుసరింపకుము. నీకుచెప్పినట్లు ముక్కుకుసూటిగా చేసి విడుపుము. “దేవుడు పరిపన్నగ్రంథములన్నిటిని నేనునమ్ముచున్నాను. మీవివాదములను న్యాయముగ తీర్చవలయునని నాకాజ్ఞయైనది. దేవుడు మీకును, మాకునుగూడ ప్రభువే. మాపనులుమావి. మీపనులుమీవి. మీకును మాకును వివాదమేల? దేవుడు మనలనందఱ నొకటిగ కలుపఁగలడు. అతనియొద్దకే మనమందఱము జేరుకము.

అతనికి విధేయులై యుందురని ప్రమాణము చేసి వివాదములు చేయువారివాదములు వారిప్రభువున కిష్టములుకావు. వారాతని కోపము నకుఁబాత్రులగుదురు. వారికి ఘోర బాధ కలుగుచున్నది.

సత్యముతోను, త్రాసుతోను దేవుడుగ్రంథమునంపియున్నాడు. ఒకవేళ నా “గంట” యాసన్నమైనదేమో నీకెవరు చెప్పఁగలరు?

దానిని నమ్మనివారిది రాగలిగిన వేగమే రానిమ్మందురు. ఆ ‘గంట’ గూర్చి వివాదములు చేయువారు పెద్దతప్పులో పడి యున్నారుగదా!

కాని, విశ్వాసులు దానికిభయపడి యది సత్యమనియే నమ్మి యుందురు.

దేవుడు తన సేవకులయెడ గాఢీగ్యమువహించియున్నాఁడు. అతఁడు తన యిష్టమువచ్చిన వారికి కావలసినది యిచ్చును. అతఁడు బలవంతుఁడు. శక్తిమంతుఁడు.

అధ్యాయము 3.

20 రాజోపు జీవనమును పంటపొలమును కోరుకొనువాని కిచ్చట పంటపొలమున కభివృద్ధినిచ్చెదము. ఈలోకపుపంటపొలమే కావలసిన వానికిని దాని నిత్తుము. కాని, వారికి పరలోకజీవనమునందు పాలుండదు.

దేవుడను మతింపనిదాని ననుమతించుదైవములు వారికున్నారా? ఎడబాటుదినమువఱకును విశ్రాంతి విభంపబడియుండనిచో వారికింతకు పూర్వమే తీర్పు వచ్చియుండును. భక్తిగోనులు నిశ్చయముగా ఘోర బాధ ననుభవింపగలరు.

అదినమున భక్తిహీనులు తాముచేసినదానినిజూచి భయపడుదురు. వానికి తగినఫలము వారికి కలుగును. కాని, విశ్వసిచిక్రమవర్తనలైనవాని భోగభూమియందలి పచ్చికబయళ్ళలో వసింపగలరు. వారు కొరునదంతయు వారిప్రభువుకొద్ద సిద్ధముగానున్నది. ఇదియే శ్రేష్ఠమైన వరము.

తన సేవకులలోని విశ్వాసులకును క్రమవర్తనులకును దేవుడు ప్రకటించున దిదియే! “నాబంధువులు నన్ను ప్రేమింపవలయుననుటతప్ప దీనికై నా కేకూలియు నక్కఱలేదు” అనుము. సత్కార్యము నాచరించి పుణ్యము సంపాదించినవాని కాపుణ్యము నభివృద్ధి చేయునుము. దేవుడు క్షమాయుతుఁడు. కృతజ్ఞుఁడు.

అతఁడు దేవునిగూర్చి యశ్చింతమును సృష్టించెనని వారందురా? దేవుని కిష్టమైనచో నాతఁడు నీహృదయమునకేమూఁతలువైచియుండును. కాని, దేవుఁడసత్యమును కొనసాగనియక తనమాటచేత సత్యమునకు జయముకలుగఁజేయును. అతనికి హృదయమందలి రహస్యములన్నియుఁ దెలియును.

అతడే తన సేవకుల యనుతాపము నంగీకరించి వారిపాపములను త్తమించి మీపనులను దెలిసికొనును.

అతడు తన్ను విశ్వసించి క్రమవర్తనులగువారి కోర్కెలను విని, వారి నెక్కువగ ననుగ్రహించును. కాని, యవిశ్వాసులకు ఘోరశిక్ష సిద్ధముగనున్నది.

దేవుడు తన సేవకులకు హెచ్చుధనమునిచ్చినచో వారు స్వార్థ వర్తులగుదురేమోయని కొలదిగనే యిచ్చుచుండును. అతడు తన సేవకులను గుర్తించి చూచుచు నేయున్నాడు.

జనులు వర్షమునుగూర్చి నిరాశ చేసికొనునప్పుడు దానినంపి తనకరుణను వ్యాపింపఁ జేయువాఁ డాతడే. అతడే రక్షకుడు. ప్రవసీయుడు !

స్వర్గమర్త్యములసృష్టియు, నారెండిరికిపై నను చెదర్చియుంచిన జంతువులును, నాతనిసూచనలలోనివే. వానినన్నిటి నొకచోఁ జేర్చ నతనికి శక్తిగలదు.

అధ్యాయము-4.

30 నీకుసంభవించిన యాపదలన్నియు నీవు తెచ్చుకొనినవే. అయి నను నాతడు చాలవిషయములందు త్తమించును.

అతనిని నీవు భూమిపై బలహీనునిఁ జేయలేవు. దేవుడుగాక మీకు మఱియొకసోపకుఁడుగాని, సహాయకుఁడుగాని యుండఁజూడదు.

పర్వతములవలె సముద్రముపైఁబోవు నావలుకూడ నాతనిసూచనలలోనివే.

అతని కిష్టమైనచో నాతడు గాలిని స్తంభింపఁ జేయఁగా నని కెరటములపైఁ గదలలేక నిలిచిపోవును. సిగ్గిరిత్రులై, కృతజ్ఞులైనవారి కిందు నిశ్చయముగా సూచనలున్నవి. లేదా, వారిదుశ్చేష్టలకై యా

నావలను మునుగఁజేసినను నాతఁడు చాలమట్టుకు ఊమించును. కాని మా సూచనలను నిరాకరించువారుమాత్రము తప్పిపోవలెదని తెలిసికొందురు.

నీకుఁగలిగినదంతయు నిహలోకానుభవమునకే. కాని, విశ్వాస యుత్తులై దేవునియందు నమ్మకముగలవారికిని,

నేరములనుండియు, కల్మషమునుండియు నడఁబడియుండి, కోపము తెప్పించువారిని ఊహించువారికిని,

తమ ప్రభువునకు చెవియొగ్గి, ప్రార్థనతప్పక, యాంఛారుల యుపదేశముచే దమకార్యములను జక్కఁజెట్టుకొనుచు, మేమువారి కిచ్చి ధనవంతులఁ జేసినదానిలో నే భిక్షము పెట్టుచునుండువారికిని,

తమ కుపకారము నొరులుచేసినచో దానిని గణింపకుండువారి కిని, తమ ప్రభువునొద్ద గొప్పబహుమానము వేచియున్నది.

40 అయినను, శాస్త్రమునకు ఫలము దౌష్ట్యమేనై యుండనిమ్ము కాని, ఊమించి సాధిచేసికొనినవారిని దేవుఁడే బహుకరింపఁగలడు; అతఁ డన్యాయవంతులఁ బ్రేమింపఁడు.

తమ కొరులు కీడుచేయఁగా తిరిగి కీడుచేయువారినుండి తప్పించు కొనుటకు వీలులేదు.

కాని, యన్యాయముగ నితరులకు హానిచేసి, ధర్మేతరులై కన్ను గానక మెలాగువారినుండి తప్పించుకొనవీలున్నది. వీరికి ఘోరశాధ సిద్ధముగానున్నది.

తమకుఁ గలిగిన యన్యాయమును సహించి ఊమించుటయే యనుల్లంఘనీయమగు విధి.

అధ్యాయము-5.

దేవుఁడు త్రోవతప్పించినవారి కటువెనుక రక్షకుఁడెవ్వఁడు నుండఁడు, అన్యాయము చేసినవారు శాధనుజూచి “తిరిగివెళ్ళిపోవుటకు దారిలేదా?” యని యడుగుటను నీవుచూడఁగలవు.

వారి నాభాధముండఱ నిలుపగా వారు సిగ్గుచేఁ దలవంచుకొని యుండురు. వారు దానివంక దొంగతనముగఁ జూచుచుండురు. అప్పుడు విశ్వాసులు, “రక్షణదినమునఁ దమ్మును, దమ కుటుంబములను బోఁగొట్టుకొనువారే సత్యముగా నట్టులు! అన్యాయవర్తనలు శాశ్వత బాధ ననుభవించవలసినదేకదా!” అని యుండురు.

అతని రక్షింప దేవుఁడుతప్ప మతెవ్వరు నుండరు. దేవుఁడు త్రోవతప్పించినవారికి మఱిదారిలేదు.

దేవుఁ డాదినము రావలసినదని యనుజ్ఞ నీయఁగా నితరు లడ్లగింప లేని యాసమయము రాకపూర్వమే నీప్రభువునకుఁ జెవియొగ్గి వినుము. ఆదినమున నీవుతలఁదాఁచుకొనుటకు స్థలముండదు. నీవుచేసిన పనులను చేయలే దనఁజాలవు.

వారు నిన్ను విడిచిపోయినచో, వారికి నిన్ను సంరక్షకునిఁగా నియమించియుండలేదు. నీవుచేయవలసిన దొక్క బోధనయే. మనుష్యునకు మాకరుణను రుచిచూపినచో సాక్షోషించును; కాని, వారు తమచేతులతో చేసికొనినదాని కాపద వాటిల్లినయెడల వెంటనే యాతఁడు కృతఘ్నుఁడై నోవును.

స్వర్గమర్త్యాధిపత్యము దేవునిదే. అతఁడు తనకిష్టమువచ్చిన స్పృహ చేయుచుండును. అతఁడు తనయిచ్చవచ్చినవారికి కొమార్తెలను ఇష్టమువచ్చినవారికి కుమారులను నిచ్చును.

50 లేదా, వారికి కొడుకులను, గూతుళ్ళనుగూడ నిచ్చును. మఱి కొందఱ నపుత్త్రీకులఁ జేయును. అతఁడు బుద్ధుఁడు! శక్తిమంతుఁడు!

మనుష్యునకు దివ్యజ్ఞానమువలననో, యొక తెలివెనుకనుండియో కాని దేవునితోమాట్లాడ శక్తిలేదు. లేదా, యాతఁడు తాను పంప నెంచిన సందేశము నొకదూతద్వారా తెలుపుచుండును. అతఁ డున్న తుఁడు, బుద్ధుఁడు!

ఈరీతిగా మాయనుజ్ఞచొప్పున, జ్ఞానముఁ దెలుపుటకు పరిశుద్ధాత్ముఁడగు జిబ్రీలునంపితిమి. ఇంతకుఁబూర్వము నీకు గ్రంథమన నేమో, భక్తియననేమో తెలిసియుండలేదు. కాని, దానిని మేముక జ్యోతిగా నేర్పఱిచితిమి. దానిమూలమున మాకిష్టములయిన సేవకులకు దారిచూపుదుము నీవుతప్పక క్రమపథమగు

దేవుని దారిలోనికి వారిని తోడ్కొని పోఁగలవు. స్వర్గమర్త్యములయం నున్నదంతయు దేవునిదే. అన్నివస్తువులను దేవునియొద్దకే కదా తిరిగిచేరును.

సురా-43 ఆభరణములు.

మక్కా - 89 పద్యములు-7 రుక్కులు.

అధ్యాయము 1.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

హా. మీమ్.

మెఱయుచున్న గ్రంథమునాన!

మీకుబోధపడుటకై యాకురాను నరబ్బీభాషలో వ్రాసియుంచితిమి.

అదిమేము దాచియుంచిన పురాతనమాతృకకు యథార్థముగా వ్రాసియుంచినపుత్రిక. అది యుచ్చస్థానమున నుండి జ్ఞానపూర్ణమై యున్నది.

మీరు హద్దుమీరియున్నారని మీ కీభయసూచన నీయకుండుమా ?

అయినను పూర్వులలో నెన్నితరములవారికో, మాప్రవక్తల నంపియున్నాము.

కాని, వారు వచ్చినప్పటివక్తలనందఱను నిరసించియున్నారు.

కావున, నీమక్కా-వాసులకంటె నెంతయో శక్తిమంతులను మీమునాశనముచేసియున్నాము. ఆపూర్వుల యుదాహరణము సర్వత్ర వ్యాపించియేయున్నది.

స్వర్గము ర్త్యముల నెవ్వగుసృజించిరని వారిని మీరడిగినయెడల వారు,

10 “ భూమిని మీకుశయ్యవలె నిర్మించి, దానియందుమీరునడచు కొనుటకు మార్గములను కల్పించినవాఁడును,

కావలసినవర్షమును స్వర్గమునుండి పంపి, మృతయైయున్న భూమిని త్వరపెట్టవాఁడును, (ఇట్లేమీరును మీసమాధులనుండి పైకి తేఁబడుదురు)

స్త్రీపురుషభేదముగల సర్వవస్తుద్వయములను సృజించి మీకు సుఖవాహనములుగా నుండుటకు నావలను, జాతువులను పుట్టించి యుండ మీరువానిపై,

సౌఖ్యముగఁ గూర్చుండి మీప్రభునిదయను స్మరించుచు “ వీనిని మావశము చేసినవాఁడు ధన్యుఁడగుఁగాక ! దీనిని మాయుత్తటమేము సంపాదించుకొనియుండలేము.

సత్యముగా మేము మాప్రభువునొద్దకే తిరిగిపోఁగలమని ” చెప్పఁగలవాఁడును,

శక్తిమంతుఁడును, బుద్ధిమాన్యుఁడును నగువాఁడే యారెండిటిని సృజించినాఁడని యనఁగలరు. ఇట్లయినను వారు తమ కింకరులతోఁ గొందఱాతని వారనియపవాదము లాడెదరు. నిశ్చయముగా మనుష్యుఁడు బహిరంగముగ కృతఘ్నుఁడగుచున్నాఁడు.

అధ్యాయము-2.

దేవుడు తాను సృజించినవారిలో కూతుండ్రను పెంచికొని,
మీకు కొడుకుల నెంచియిచ్చినాడా ?

కాని, దయానిధియగు దేవుని కాడుపిల్లలుపుట్టిరని చెప్పు
వారికే యాడుపిల్లలు పుట్టుదురని చెప్పినచో వారిముఖములు నల్లబడి
వారుమాట్లాడలేక విచారగోస్తు లగుదురు.

ఏమి ! ఆటవస్త్రపులలో పెరిగినవాడును, సందర్భరహితముగ
వాదించువాడును, దేవునికుమారుడగునా ?

దయానిధియగు దేవుని కింకరులగు దేవతలు స్త్రీలని వారం
దురు. ఏమి ! వారిసృష్టి వీరికిఁ దెలియునా ? అట్లయిన వారిని సాక్ష్య
మిమ్మునుడు, తరువాత వారిని దానినిగూర్చి యడిగెదము.

20 వారు, “దేవునియిష్ట మేయైనచో వారిని మేము పూజింపకయే
యుందుము ” అందురు. ఇది వారు జెలిసియనిన మాటకాదా. కేవల
మన్వతము.

వారి కింతకుపూర్వము గ్రంథమునిచ్చితిమా? అదివారియొద్ద
నింకనునున్నదా ?

కాని, వారు “ ఇదిమాప్రిత్రాచారము, కావుననే దాని నవతం
బించితి ” మందురు.

ఇట్లే పూర్వ మేపురమునకైనను భయసూచన నిచ్చుట కెవనిని
పంపినను, నందలి భవిష్యులు “ మాపూర్వలమత మొకటియున్నదికదా !
వారినే మేమనుసరింతు ” మందురు.

ఏమి ! మీపూర్వల మతముకంటె సత్యమగు మతమును
నేను తెచ్చినను, మీరు నన్ననుసరింపరా ? యనియను ' మని మా
ప్రవక్తకు మేమాజ్ఞాపింప, వారు “ నీవార్తయందు మాకు సమ్మతము
లేదు ” అందురు.

కాపుననే వారిపై మేము పగదీర్చుకొంటిమి. చూచితిరా మా దూతలనృతవాడు లనువారికిఁ గలిగినగతి ?

అధ్యాయము-3.

ఇది జ్ఞాపకముంచుకొనుము. ఇబ్రాహీము తనతండ్రితోడను, తనప్రజలతోడను, “మీపూజలతో నాకుఁ బనిలేదు.

నాస్పృశ్యి కర్తనే నేను పూజించెదను. అతఁడు నాకు రక్షణ నొసంగఁగలఁడు ”

అని, తనతరములవఱకును నుండుటకుగాను, వారందఱును దేవునియొద్దకే నుజులిసోఁగలరను సిద్ధాంతమును స్థిరపఱిచెను.

మిగ్రహారాధకులగు నీయగభీలకును, వీరిపూర్వులకును, వారి యొద్దకు విశ్వసనీయుఁడగు ప్రవక్త సత్యముతోవచ్చువఱకును, సకల భోగముల ననుభవించఁజేసితిమి.

30 ఇప్పుడు వారికి సత్యవార్తరాఁగా వారు “ఇది యింద్రజాలము. దీనిని మేము నమ్ముము

మక్కా, తయీపునగరములలోని యొకగొప్పవాని కీకురాను వచ్చినయెడల మేము దానినిపరిగ్రహించియుంచుము ” అందురు.

అయిన నా రాదేవుని దయనుపంచిపెట్టుదురా? ఈప్రపంచమున మేముగదా వారివారికికావలసిన యాహారమును పంచిపెట్టుదుము! వారిలో నంతరుపులనేర్పఱిచి యెక్కువవాఁడు తక్కువవానిని సేవకునిగాఁ జేసికొనునట్లు చేయుదుము. కాని, వారిధనకోశములన్నిటి కంటె నీప్రభువుకరుణ యమూల్యము.

మనుష్యజాతియంతయు నొకటే యవిశ్వాసవర్గ మగునను భయముచే తప్ప దయానిధియగు దేవుని నమ్మనివారికే మేము నిశ్చయముగా వెండియిండ్లకప్పులను, వెండిమేడమెట్లను,

వెండితలుపులను, బరుడుటకు వెండి పటపులను,

ఆభరణములను, నిచ్చియుండుము. ఇవియన్నియు నిహ
లోకసౌఖ్యదాయకములు మాత్రమే. కాని, పరలోకజీవనమును నీ
ప్రభువు దైవభీతిగలవారికొకట దాచియుంచినాడు.

అధ్యాయము 4.

దయానిధియగు దేవుని భయసూచనను పెడచెవిచెట్టువాని
కాతర డొకసైతానును గొలుసుతో వేసి కట్టి యాతనికి పరమస్నేహి
తునిగాఁ జేయును.

ఆసైతానులు వారిని మార్గమునుండి తప్పించినను, వారింకను
సరియగుతోవను బోవుచున్నట్లే యొచికొనుచు,

తుదకు మాయొద్దకువచ్చునప్పుడు “సీరీ ! సైతానా, నీకును
నాకును తూర్పుపడమరలకున్నంత యెడముండిన బాగుండు ” నని
మొఱపెట్టును. సైతాను గుప్పస్నేహితుడు.

నీ వన్యాయవాతుడవగుటచే నీ కెట్టిసహాయమును గలుగఁజోగూ.
నీవును నాతఁడును, బాధను పంచికొనవలసియున్నది.

40 ఏమి, నీవుచెవిటివారు వినునట్లును, గుడ్డివారు చూచునట్లును,
తప్పుతోవఁబట్టినవారు సరియగుతోవం బోవునట్లును, చేయఁగలవా?

మేముకవేళ నిన్నుచంపి తీసికొనిపోయినను, వారిపై మేము
పగతీసికొనకతప్పదు.

వారికి మేము భయపెట్టినది జరిగినదనుటకు నిన్ను సాక్ష్యము
వేసినను, వారిపై మాయుధికారమును చూపియేతీరుదుము.

నీవు సరియగుమార్గములోనున్నావు. కావున నీకు మేము చెప్పిన
రహస్యమును జారవిడువకుము.

నీకును నీప్రజలకును నది నిశ్చయముగా భయసూచన యగు
చున్నది. దానినిగూర్చినీవు లెక్క నప్పుఁజెప్పవలసియున్నది.

మేము నీకు బూర్వము పంపినదూతలను “దయానిధియగు దేవునిగాక యితర దైవములను మే మేర్పఱిచితిమా?” యని యడుగుము.

అధ్యాయము-5.

పూర్వము ఫిరౌనునొద్దకును, సతని సామంతవర్గమునొద్దకును, మూసాను బంప నాతడు, “నేను నిశ్చయముగా జగన్నాథునిదూత ” ననుచు,

మానూచనలను వారికిజూప సంతకుపూర్వ మతకంటె గొప్పసూచన వారికి గనబడకపోయినను వారు నవ్వజొచ్చిరి.

కావున, వారు దేవునిశరణుజొచ్చుటకు, వారినిబట్టుకొని, శిక్షల పాలు గావించితిమి.

అప్పుడు వారు “ఓయింద్రజాలికుడా! మేము రక్షణబొందె దము. కావున నీతోఁజెప్పినట్లు చేయుటకు మాపక్షమున నీప్రభువును వేడు ” మని ప్రార్థింప,

50 మే మాశిక్షను దీసివేసితిమిగాని, వారు వెంటనే తమసమయము నతిక్రమించిరి.

ఫిరౌనును తనప్రజలతో, “నాప్రజలారా! ఈ యాజిప్తు(మిసిర్) రాజ్యమును నీ నాపాదములయొద్దఁ బ్రవహించు నదులును, నావియని మీకుఁదెలియునుగదా !

వీడు నీచుడు, స్పష్టముగ మాట్లాడనైనఁ జాలడు. వీనికింటె మేము శక్తిమంతులము గదా !

ఇతనిచేతుల కేమి, కంకణములు తొడిగిరా? వీనితో దేవతలు వచ్చియున్నారా ? ”

అని చాటఁబంపి వారికి స్వాతంత్ర్యమునిచ్చి తనకు విధేయు లగునట్లు చేసికొనెను. వారు దుష్ప్రజలు.

వారు మాకు కోపము కలిగించినంతనే మేము వారిపైఁ బగ
దీర్చికొని, నీటముంచి చంపి,

వారితరువాతివారికి, మాశిక్ష కుదాహరణముగాఁ జేసితిమి.

అధ్యాయము-6.

సురియమ్మపుత్త్రిఁడు దైవబలమున కుదాహరణముగాఁ జూపఁ
బడినంతనే నీప్రజలు సంతోషముతో గంతులువేయ నారంభించి,

“మాదైవములా యాతఁడా గొప్పవాఁడు ?” అనియడుగుచు,
కేవలము వాదమును పెంచదొడఁగిరి. వారు కేవలము శుష్కవాద
ప్రియులు.

ఈసా మాయనుగ్రహముఁబొందిన మాకింకరులలోనివాఁడును,
ఇస్రాయేలుప్రజలకు దైవశక్తి కుదాహరణముగా మేము చూపించిన
వాఁడును తప్ప మఱియెవ్వఁడును గాఁడు.

60 (మాకిష్టమయినచో మిమ్ములనుండియే కొందఱ దేవతలను
లేవనెత్తి నీతరువాత భూమిపైఁ బంపఁగలము.)

అతఁడా యతిమకాలమున కొకనూచనమై యున్నాఁడు.
కావున దానిని మీరు నమ్మి పన్నునుసరింపుఁడు. ఇదియే క్రమ
మార్గము.

పైతాను మీకు గర్భశత్రువు. అతనిమాటవిని మీరు ప్రోవ
తప్పకుఁడు.

ఈసా స్పష్టములగు సాక్ష్యములతోవచ్చి “నేను మీకు జ్ఞానముఁ
బ్రసాదింప వచ్చియున్నాను. మీలోని కొన్నివిషయములనుగూర్చిన
వివాదములను నేనుపరిష్కరించెదను. కావున, మీరు దైవభీతిగలిగి
నాకు విధేయులరుకండు.

నిజముగా దేవుఁడు మీకును నాకునుగూడ ప్రభువే. కావున
నాతని నారాధింపుఁడు. ఇదియే క్రమమైన మార్గము”

అనఁగా వారు దానిని సరిగ్గ్రహింపలేక వాదములను మఱిత
వెంచికొనిరి. కాని, హద్దుమీఱినవారి కామఃఖదినమున ఘోరశిక్ష
కలుగక మానదు.

వా రాకాలము తామనుకొనకపూర్వమే వచ్చుటకొఱకేదా
వేచికొని యున్నారు.

దైవభీతులగువారుతప్ప స్నేహితులుగూడ నాదినమున పరస్పర
వైరులయ్యెదరు.

అధ్యాయము-7.

నాకింకరులారా! ఈదినమున మీ కెట్టిభయమును గలుగఁ
బోదు. మీకు దుఃఖము సంభవింపదు.

మీరుమాత్రము మానూచనలనునమ్మి ముస్లిములరు (భక్తు
లరు) కండు.

73 మీ రానందముతో మీ భార్యలతోగూడ స్వర్గములోనికి
రండు.

వారచట బంగారు పశ్చేరములతోడను, బంగారుగిన్నెలతోడను,
తమ యాత్మలకుఁ గావలసినదంతయును, వారికన్నుల కింపగునదంత
యును ననుభవింతురు. అచట మీరు శాశ్వతముగా వసింపఁగలరు.

ఇదియేస్వర్గము, మీ సత్కర్మలమూలముగా మీరుసంపా
దించుకొనిన బహుమానము.

అచట మీకు కావలసినన్ని పండ్లుండును; వానిని మీ రాస్వా
దించఁగలరు.

కాని, దుష్టులు శాశ్వతనరకబాధ ననుభవింపఁగలరు.

ఆబాధ వారి కిసుమంతయు తగ్గఁబోదు. అచట వారు నిస్సృ
హులై మూకతనము నాశ్రయింపవలసినదే.

మేము వారి కెట్టియన్యాయమును జేయలేదు. వారికి వారే యన్యాయము చేసికొనినారు.

వారు, “మాలికా, నీప్రభువు మమ్ము చంపివేయఁజేలె ?” యని వేదనభరింపఁజాలని యటచుచుండ నాతఁడు “మీరిచటనే యుండవలయు” నని యత్తర విచ్చుచుండును.

నుక్కావాసులారా ! మేము మీకొకకు సహ్యమును దెచ్చి యున్నాముగాని, మీకు సత్యమనినఁ గట్టకు.

మీరు నారిపాశముతో సంతగట్టిగఁ దగుల్కొనియున్నారా ? అయిన మేమును మాపాశములను బిగించెదము.

80 వారి రహస్యములును, వారి గుసగుసలును, మాకుఁ చెలియవను కొనినారేమో ? ఓహో ! మాదేవతలు వారిప్రక్కలనేయుండి వ్రాసి వేయుచునేయున్నారు.

“దేవునికి యొకపుత్తుఁడుండనేని, అతని నారాధించువారిలో నేనే ప్రథముడ సయ్యెదను.

కాని, స్వర్గమర్త్యాధినాథుఁడును, సింహాసనాధిరూఢుఁడును నగు దేవుఁ డట్టియపవాదమునకు దూరుడగునుగాక !

కావున వారు మునుఁగుమఁ దోచుచు, నాచుమఁ బాడుచు, భయావహమగు దినమువఱకును నుండనిమ్ము.

స్వర్గమునందలి దేవుఁడే భూమియందును దేవుడు. అతఁడే బుద్ధరూపుడు, జ్ఞానమూర్తి !

స్వర్గమర్త్యమాలకును, దదంతరాశమునకును నాథుఁడగు వాఁడు ధన్యుఁడగుఁగాక ! ప్రళయమునుగూర్చి యాతనికి తెలియును. మీరందఱును నాతనియొద్ద కే తిరిగివత్తురు.

సత్యమునుజూచి దానిని తెలిసికొనినవారుతప్ప వారు స్వీకరించినదైవములు మాధ్యస్థ్యమును వహింపలేరు” అనుము.

“మిమ్ముల నెవ్వరుస్పృహించి” రని నీవు వారినడిగినయెడల
 “దేవుఁ” డని వారునీకు బదులిత్తురుగదా ! వారి కిట్టి దురభిప్రాయము
 తెందుండి వచ్చినవి ?

ఒకఁడు “ప్రభువా ! నీరే యవిశ్వాసకులగు ప్రజలు” అనును.

కావున నీవు వారినుండి తొలఁగి స్వస్తివాక్యమును పఠింపుము.
 వారు తమ మాధ్యమును తుదకుఁగాని తెలిసికొనఁజాలరు.

సూరా-44-అనావృష్టి

మక్కా-59 పద్యములు-3 రుక్కులు.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

అధ్యాయము-1.

హీ. మీమ్. ఈ స్పష్టగ్రంథమునాన!

చూడుము ! మా యాజ్ఞాప్రభావమున సర్వవస్తువులను జ్ఞాన
 ప్రబోధములై యున్న

ఒక ధన్యరాత్రియందు మనుష్యజాతికి భయసూచకముగా
 దానిని బంపియుంటిమి.

ఇదిగో ! నీప్రభువునొద్దనుండి యనుగ్రహముగా నెల్లప్పుడును
 బ్రవక్తలను బంపుచునే యున్నాము.

అతఁడుతప్ప మఱియొకదేవుఁడు లేడు. సృష్టిసంహారకారకుఁ
 డాతఁడే.

నీకు స్థిరవిశ్వాసమున్నచో, స్వర్గమర్త్యముల నారెండిటికి మధ్యనున్న దానికంతటికిని నాతఁడేప్రభువు. నీకును సీతాతముత్తాత లకును నాతఁడే ప్రభువు.

నిజముగా నాతఁడు సర్వశ్రోత, సర్వజ్ఞాత !

కాని, వారు శరణార్థులైయున్నారు.

కాని, స్వర్గమునుండివెడలి మనుష్యులచుట్టు నావరించు అనావృష్టి నిండుకొనఁగల నినమున,

10 వారిని వీక్షింపుము. వారికిదిబాధాకరమగు శిక్షయగును.

వారు, “ప్రభువా ! యీబాధనుండి మమ్ముశోలఁగింపుము, ఇదిగో, మేమువిశ్వాసులము ” అని అటచెడరేకాని,

వారియొద్దకు సత్యప్రవక్త వచ్చినప్పుడు వారుభయసూచననేల గ్రహింపలేరు ?

వా రాతనికివెనుదిరిగి “పరులు నీకునుబోధించిరా? పితాచగిస్తుఁడవా ? ” యనియడిగిరి.

మేము మీబాధనుండి యించుకైనను దప్పించినయెడల తిరిగి ప్రాతమార్గము ననుసరింతురుగదా !

మాయుగ్రత సతితీక్షణముగాఁ గనఁబడువఁగలదినమున నిజముగా వారిపైఁ బగదీర్చికొందుము.

వీరికిఁ బూర్వము చాలకాలము క్రిందట నొకప్రవక్తను బంపి ఫిరొను జనులను మేము శోధించియుంటిమి.

“ నేనువిశ్వాసపాత్రుఁడ నగు ప్రవక్తను. దేవునికింగరులను నాతోఁబంపివేయుఁడు.

నిస్సందేహమగు శక్తితో నేనువచ్చియున్నాను. కావున, మీరు దేవునికంటె నధికులమని చెప్పబోకుఁడు.

20 మీరు నాపై తాళ్ళువిసరి చంపకుండ నాకును మీకును ప్రభు
వగు దేవుని శరణుజొచ్చుచున్నాను.

మీరు నన్ను విశ్వసించనిచో నన్ను విడిచి తొలగియైనపాండు ”
అని యాతడువారితో జెప్పి,

తిరిగి తనప్రభునితో “ నీరు గుప్తజనులు ” అన,

దేవుడొకనితో “ అయిన నీవు నాకింకరులతో బయలువెడలుము.
గున్న నారు వెంటబెట్టుదురు.

నీకు సముద్రము దారియిచ్చును. వారు నీటిలో మృతినొందుదు ”
ర నెను.

వా రెన్నియో యుద్ధానవనములను, జలయంత్రములను,

పొలములను, పశులభవనములను,

సౌఖ్యములను, వదలి వెళ్ళిరి.

ఇట్లు వారుచేతు, వానినిమఱియొక జాతివారి కిచ్చివేసితిమి.

భూస్వర్గములు నారికొఱ కేడ్వలేదు. వారిశిక్ష యంతరించలేదు.

అధ్యాయము-2.

30 గర్విష్టియు నతివిషయలోలుడును నగు,

ఫిరౌనునుండి యిస్రాయేలుసంతతివా రవమానముపొందకుండఁ
గాపాడితిమి.

మా భవిష్యద్దానముచే నన్నిజాతులవారికంటె వీరినే
యెంచికొని,

వారికి విస్మయ శోధన యగునట్లనేకాద్యుత్తములఁ జూపితిమి.

కాని, యవిశ్వాసకులు,

“ చావెప్పుడైనను నొక్కసారియే. చచ్చినవెనుక లేచుట యస
త్యము.

మీరు సత్యవాదులయినచో మాపితరులను బ్రతికింపుఁ ”
డందురు.

వీరు దుష్టకృత్యములకై మేము నాశనముజేసిన తుచ్ఛజనుల
కంటెను వారి పూర్వులకంటెను మంచివారా?

భూస్వర్గములను, తదంతరాళమును, వినోదమునకై మేము
సృజించియుండలేదు.

గొప్పయుద్దేశ్యముతోడనే సర్వమును సృజించియున్నాము.
కాని, వారిలోఁ జాలమంది కదితెలియదు.

40 నిజముగాఁ బ్రాయశాఛమును యందఱకును నియమితమైన
కాలము.

సర్వశక్తుఁడును, దయాళుఁడునునగు దేవుఁ డనుగ్రహించిన
వారిలోఁడప్పు,

ఇతరులలో యజమానుని సేవకుఁ డనుసరింపఁడు. ఎవ్వరికిని
సహాయము దొరకఁబోదు.

అధ్యాయము-3

నిజముగా జగ్గూమ్ అనువృక్షమే

పాపుల కాహారము.

అది వారికడుపున మఱుగుచున్న నూనెమడ్డివలెను,

ఉడుకెత్తిన నీటివలెను, వర్తించఁగలదు.

“వానిని పట్టికొనుఁడు ; అగ్నిమధ్యమునఁ ద్రోయుఁడు.

పిదప నాతని తలపై మఱుగుచున్ననీటిని బాధపెట్టుటకై
సోయుఁడు,

నీవు శక్తిమంతుఁడవును శారవనీయుఁడవు నేమో ! దీని
నాస్వాదించుము !

50 ఇదిగో, దీనినే నీవు సందేహించితివి.

కాని, ఇక్కలు సురక్షితస్థలమునందు,

ఉపవనములయందు, సెలయేళ్ల దరిని,
పట్టుబట్టలను, మేలంగీలను తొడిగి, యొకరికొక రభిముఖు లగు
చుందురు.

ఇదియిట్లే; వారికి మేము విశాలనీలోత్పలనయనలగు కన్య
లను వివాహముచేయుదుము.

అచటవారు సురక్షితులై సర్వవిధఫలములను ననుభవింపఁ
గలరు.

అచట వా రొకసారి చచ్చిపోయినతరువాత తిరిగి మృత్యువు
నెఱుగఁజాలరు. అతఁడు వారిని నరక బాధలనుండి రక్షింపఁగలఁడు !

ఇదియే నీప్రభుని దివ్యప్రసాదము. ఇదియే పరమానందము.

వారుభయనూచనను గ్రహించుటకు కురానును మీభాషలోనే
వాసి సులభముచేసితిమి.

వారు వేచియున్నారు. కావున నీవును వేచియుండుము.

సురా 45 - మో కారింపు.

మక్కా-36 పద్యములు-4 రుక్కులు.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

అధ్యాయము-1.

హా. మీమ్. సర్వశక్తుఁడు, సర్వజ్ఞుఁడునగు దేవునినుండి యీ
గ్రంథ మవతరించినది !

నిశ్చయముగా నమ్మినవారికి స్వర్గములందును, భూమియందును సూచనలుగలవు.

దృఢభక్తిగలవారికి మీసృష్టియందే, యెల్లెడలనుండియుండు జంతువులయందే సంజ్ఞలుకలవు.

వివేకముగలవారి కొకదానినొకటి యనుసరించుచుండు రాత్రిం బవశ్యయందును, భూమి మృతప్రాయయైయుండ దాని సుజ్జివింపఁజేయుటకు స్వర్గమునుండి యాతఁడు పంపించు వర్షమునందును, మాఱుచుండు గాలులయందును, సంజ్ఞలు గోచరించుచుండును.

దేవునిసూచన లిట్టివే. మేము వానిని నీకు సత్యముగా వచించుచున్నాము. కాని, వారు దేవుని నతనిసూచనలను నమ్మకుండునప్పుడు మఱియెవ్వారిని నమ్ముదురు ?

దేవుని సూచనలను మేముపఠించుచుండ వినియు, విననివాని వలె దిరస్కారభావముతో సంచరించుచు,

ఆసత్యపరుడగు పాపి నుఃఖభాజనుండగుఁగాక, ఘోరశిక్షయతినికిఁ గలుగఁగలదని నొక్కిచెప్పుము.

మాసూచనల నాతఁ డొకప్పుడు గ్రహించియు దానిని పరిహసించుచుండును. అట్టివారికి లజ్జావహమగుశిక్ష కలుగుచున్నది !

నరకము వారిని వెంబడించుచున్నది. వారిలాభములుగాని, దేవునిఁగాక వారు స్వీకరించినయితర ప్రభువులుగాని, వారి కిసుమంతయుఁ దోడ్పడఁజాలరు ! ఏరికిఁ గొప్పశిక్ష కానున్నది !

19 ఇదియే “రక్షణ”; తమప్రభువుసూచనలను నమ్మనివారి కతి బాధాకరమగు శిక్షకలుగును.

అధ్యాయము-2.

నావలు తనయాజ్ఞప్రకారము నడుచుచుండుటకును, ఆతని దయాదత్తములగు వస్తువులను నీ వన్వేషించికొని కృతజ్ఞుడవై యుం

డుటకును, సముద్రము నీకువశమగునట్లు చేసినవాడు దేవుడే.

స్వర్గములనును, భూమియునును, గల సర్వము నాతడే నీకు స్వాధీనము చేసియున్నాడు. సర్వము నాతడే డనుగ్రహించినదే. నిశ్చయముగా యోచించుకొనువారి కీవిషయములందే సూచనలు కలవు.

వారివారి కర్మలననుసరించి దేవుడు బహుకరింపఁగల విజయ దినములఁగూర్చి నమ్మనివారిని తుమింపుఁడని భక్తులతోఁజెప్పము.

మేలుచేయువాడును, కీడుచేయువాడును తనతన మేలుకీడుల కొఱకే యట్లుచేయుచుండును. ఇతఁమీఁదట మీరు మీప్రభువునొద్దకు తిరిగిరాఁగలరు.

పూర్వకాలమున జ్ఞానగ్రంథమును, జ్ఞానమును, జ్యోతిషము చెప్పునేర్పును నొసగి, యెల్ల సద్వస్తువులను బ్రసాదించి, యన్నిజాతుల వారికంటె నిస్రామేలుసంతతి వారి సధికులఁజేసితిమి ;

మాయాజ్ఞలకు శంకారహితములగు సూచలను వారికిచ్చితిమి. జ్ఞానవంతు లగునటకును వారు పరస్పరస్పర్థలబెట్టికొని వాదములఁబెంచికొనకుండిరి. కాని, నీప్రభువు వారివాదములంగూర్చి రక్షణ దినమందు నిర్ణయించును.

పీదప మేము నిన్ను మౌదైవధర్మములపై సధికారిగా నియమించితిమి. కావున నాధర్మము ననుసరింపుము. అజ్ఞానులు దేవుని నుండి నిన్నుతప్పింపఁజాలరు. కావున వారికోరికలను మన్నింపకుము.

నిశ్చయముగా దుర్మార్గు లొండురులను ప్రభునికై ప్రోత్సహించుకొనుచుందురు. కాని, దేవునికి భయపడువారిప్రభువు దేవుడే !

ఈగ్రంథము మనుష్యజాతి కంతర్దృష్టినిచ్చి దృఢభక్తులగు వారికిఁ గరుణానిధాన్యమై యుండును.

20 కేవలము దుష్టులగువారిని, పుణ్యవంతులై దృఢభక్తిగలవారిని, జీవనమునందును, మరణమునందును, నొకటేరితిగఁ జూచెదమని వారుతలంచుచున్నారు కాబోలు! వారియూహ సరియైనది కాదు.

అధ్యాయము-3.

ప్రతిమనుష్యుఁడు తనకర్మానుసారముగ ఫలముల ననుభవించుటకే సత్యముగా దేవుఁడు స్వర్గమర్తముల సృజించియున్నాఁడు ఎవ్వనికి నన్యాయము. కలుగజోదు.

నీవేమనుకొనుచున్నావు? తనకోరికలనే తనకు దైవముగాఁ జేసికొన్నవాఁడును, దైవమే కోరిత్రోవఁదప్పించువాఁడును, దేవునివలన తనచెవులును, హృదయమును మూతపడి దృష్టిపై తెరగప్పబడినవాఁడును, ఇట్టివానిని దేవుఁడు విసర్జించినపిదప నెవ్వఁడు దారిచూపఁగలఁడు? ఇంకను మాకుభయపడరా?

“మనకు ప్రస్తుతజీవన మొక్కటే నిశ్చయము. మనము చచ్చుచు బుట్టుచునే యుండుము. మనమందఱమును కాలమునకే వశులమై యున్నా” మని వారందఱు కాని, వారికి దానిని గూర్చిన జ్ఞానము లేదు. అది కేవలము నారీయాహయే.

సృష్టములగు మానూచలను వారికి వినిపించినప్పుడు వారు “మీరు సత్యమును వచించుచున్నయెడల మాపూర్వులఁ బునర్జీవితములఁ జేయుఁ” డని మాత్రము వాదించుచుండురు.

వారితో “దేవుఁడు మీకుఁ జీవమునిచ్చి, పిదపమిమ్ములఁజంపి, పదంపడి రక్షణదినమున మిమ్ముల నొకచోఁ జేర్చును. ఇందు సందేహ మేమియునులేదు. కాని, చాలమంది కీజ్ఞానములేదు” అనుము.

అధ్యాయము-4.

స్వర్గమర్తముల యాధిపత్యము దేవునిదే. గంటమ్రోగఁగల యాదినమున తిరస్కారభావముగలవా రందఱును నశింతురు.

ప్రతిజాతియు మోకారింపఁగల కాలమును, నీవు చూడఁగలవు. ఏజాతి ఏగ్రంథము నవలంబించునో యాగ్రంథమునే వారు చేకొనియందురు.” ఈదినమున మీకర్మఫలము ననుభవింపఁ గలరు.

ఈ మీగ్రంథము మిమ్ముఁ గూర్చి సత్యముగాఁ బలుకును. మీ రాచరించిన ప్రతివిషయమును మే మందు వాసియుంచియున్నాము.”

విశ్వాసయుతులై సన్మార్గము నవలంబించినవారిని వారిప్రభువు తనదయాపాతులఁజేయును. ఇదియే యవ్యాజమగు నానందము.

30 కాని, నమ్మినవారితో “ మాసంజ్ఞలు మీమ్రోల పరింపఁబడి యుండలేదా? అయినను మీరువానిని తిరస్కరించి పాపులైతిరికాదా?”

“దేవుఁడుచేసిన వాగ్దానము సత్యము. గంట మ్రోగుకాలముఁ గూర్చి సందేహములేదు ” అని మీకు చెప్పినప్పుడు “ గంటయేమో మాకుఁ దెలియదు. అది భ్రాంతియని మేమనుకొందుము. అది తప్పక వచ్చునని నిశ్చయమేమి ?” అని మీరంటిరి.

వారుచేసిన దుష్కృతులువారికన్నులకు పొడగట్టి, వారు కేలిచేసిన దంతయు వారిచుట్టుఁ జుట్టికొనును.

అప్పుడువారితో “మీరు మాతో నీదినమున కలిసికొనుటను గూర్చి యెట్లుమఱిచియున్నారో యట్లే మేమును మిమ్ము నేఁడు మఱిచి పోయెదము. మీ కగ్నియే గతి; అందుండి మిమ్ము రక్షించువారెవ్వరు నుండరు.

మీరు దేవుని సంజ్ఞలను కేలిచేసితిరిగదా ! ఈప్రస్తుతజీవనము మిమ్ముమోసపుచ్చినది” అని చెప్పఁబడును. అదినమునవారాయగ్నినుండి తప్పించుకొనలేరు. దేవునియనుగ్రహమును వేఁడుమని యాతని నాదినమున నెవ్వరును మోచుపరు.

కావున స్వర్గమర్త్యాధినాథుడగు లోకేశుడు స్రవసియుడగుఁ
గాక !

అతఁడే సర్వశక్తుడు. సర్వజ్ఞుడు ! స్వర్గమర్త్యములయందాతని
మహిమ వర్ణిలుగాక !

సు రా 46-ఇ సు క తి న్నె లు.

మక్కా-35. పద్యములు-4 రుక్కులు.

అధ్యాయము-1.

కాండము. 26.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

హా. మీమ్.

ఈగ్రంథము శక్తిమంతుడును బుద్ధుడునునగు దేవునినుండి
యవతరించినది !

స్వర్గమర్త్యములను, నారెండిటికి మధ్యనున్నదానిని సత్యము
నందుఁ బ్రతిష్ఠించితిమి. వానికిఁ గొంతకాల మవధిగ నేర్పఱిచితిమి.
కాని, నమ్మనివారు భయనూచనమండి మఱిపోయెదరు.

“మీ రేమనుకొనుచున్నారు ? దేవునిగాక మీ రారాధించు
వారు భూమిలో నేమాత్రపుభాగమును సృజించియున్నారో నాకుఁ
జూపుడు. వారికి స్వర్గములో పాలున్నదా ? మీరు సత్యవంతులరై
నచో నీకురానునకుఁ బూర్వముపంపఁబడిన యొకగ్రంథమునుగాని,
వారిజ్ఞానము జాడలఁగాని, నాకుఁ జూపుడు.

దేవునివిడిచి, యాతఁడు రక్షణదినమువఱకును బిలుచుచున్నను, బ్రత్యుత్తర మీయలేనివారి నారాధించువారికంటె దష్టచేసినవారెవరు ? అవును. వారు పిలిచిన పిలుపులను లక్ష్యపెట్టరు.

మనుష్యజాతియంతయు నొకచోఁ జేరియున్నప్పుడు వారు వారికి శత్రువులును, కృతఘ్నులునై తమకు వారు పూజలు చేయలేదందురు.

మాస్టర్మనూచనలను వారికిఁ దెలుపఁగా విశ్వాసములేనివారు తమకువచ్చిన సత్యమును, “ ఇది కేవలము చిల్లంగి ” యందురు.

“ అతఁడే దానిని కల్పించె ” నని వారందురా ? “ నేనుకురాను కల్పించినచో మీరు నాకు దేవునినుండి యొకవస్తువునైనను దీసికొని రాఁజాలరు ! మీరు దానినిగూర్చి యేమిపలుకుచున్నారో యాతనికి బాగుగఁ జెలియును ! నాకును మీకును నాతనిసాక్ష్యమే చాలును ! అతఁడు దయాఘఁడు. కరుణాఘఁడు.

“ నేను క్రొత్తసిద్ధాంతములను తీసికొని రాలేదు. నాకును మీకును నేమగునోకూడ నాకుఁదెలియదు. నాకుఁదెలుపఁబడిన దానినే నే ననుసరితును. బహిరంగముగా మీకు భయనూచన నిచ్చుటయే నావిధి.

10 “ మీరేమనుకొనుచున్నారు ? ఇది దేవుఁడు పంపినగ్రంథము. మీరు దానిని నమ్మరు. ఇస్రాয়েలు సంతతివారిలో నొకఁ డిది ధర్మ విరుద్ధమనుటకు సాక్షి. అతఁడు నమ్మియుండెను. మీరు దానిని తిరస్కరించుచున్నారు. అయినను.....? ఆహ ! ఇట్టినేరము చేసిన వారిని దేవుఁడు రక్షింపఁడు ” అనుము.

అధ్యాయము-2.

కాని, యవిశ్వాసులు విశ్వాసులతో “ అది మంచి గ్రంథమైనచో మాకంటె వారు ముందుగ విశ్వసించియుండరు ” అనుచు

రక్షణను గోరనివారగుటచే “ ఇదియొక ప్రాత పుక్కిటిపురాణము ” అని పలుకుదురు.

పూర్వ మికురానే మూసాకుపగపిన గ్రంథము. అది యాతః కనుసరించు సూత్రముచు గరుణాప్రదానముచునై యుండెను. ఇది యాగ్రంథమును అరబ్బీ బాషలో స్థిరపఱచుచున్నది. నేరము చేసిన వారి కిది భయనూచన ; సత్ప్రవర్తకులకు సువార్త.

“ మాప్రభువు దేవుడే ” యనుచు నతనియొద్దకు తిన్ననిదారిని బట్టినవారు నిశ్చయముగా నేభయముచుగాని, నుఖముచుగాని, పొందరు.

వారు తమ సత్కర్మలకు ఫలముగా భోగభూమియును శాశ్వత వాసము చేయుదురు !

ఇదిగాక, మనుష్యుడు తల్లిదండ్రులయెడ దయజూపవలసినదిగా. విధించియుంటిమి. తల్లి యాతనికష్టపడి మోచినది. కష్టపడి కనినది. అతఁడు గర్భములో జొచ్చిననాటినుండి చన్ను విడుచువఱకును ముప్పది నెల లామెపై నాధారపడియుండెను. అతని కంతకంతకును బలముకలిగి నలువది యేండ్ల ప్రాయమువాఁడు కాఁగా “ ప్రభువా! నీవు నాకును నాతల్లిదండ్రులకును జూపిన యనుగ్రహమునకు కృతజ్ఞుడనై యుండునట్లును, నీకుసంతోషముగలుగు సత్కారములఁ జేయు నట్లును నన్ను ప్రేరేపింపుము. నాసంతానమును వృద్ధి చేయుము. నేను నీవంక కే తిరిగియున్నాను. నీకే యధీనుడనైయున్నాను ” అని యాతఁ డనును.

వీరినుండియే సత్కర్మలను బరిగ్రహించి దాష్కర్మలను విడిచి వైతము. వాణికిచ్చిన సత్యవచనముప్రకారము వారు భోగభూమియుం దుందురు.

కాని, తనతల్లిదండ్రులతో “ ఛీ ! ఏమిమాటలు ! నాకు పూర్వ మెన్నోతరములవా రంతరించిపోయి యుండఁగా నన్ను సమాధినుండి

ప్రాణములతో లేవడియుదురని నాతో నచ్చజెప్పచున్నారా? ” అని పల్కువానితో వారు “అయ్యో! అట్లనకుము. నాయనా, నమ్ముమా! దేవునిమాట సత్యము సుమీ! ” అని యంశుకు. కాని, యాతఁడు “ఇది కేవలము పూర్వుల పుక్కిటికథ ” యనును.

ఇటువంటివారికే పూర్వ మాయాజాతులవారికిని, పిశాచము లకును, మనుష్యులకును, విధింపబడినశిక్ష కలిగితిరును. వారు తప్పక నాశనము నొందుదురు.

దేవుఁడు వారివారి కర్మలనుబట్టి బహుమానముచేయుట కా కర్మలయం దంతరవులఁగల్పించియున్నాఁడు. వారి కెట్టియన్యాయమును గలుగఁజూడు.

20 విశ్వసింపనివా రొకదినమున నగ్ని కభిముఖులగుదురు. “మీరు భూమిపై జీవించియుండఁగ నే మీశ్రేష్ఠవస్తువులను జారవిడిచికొంటిరి. మీరు వానితో సంపూర్ణముగ తృప్తినొందితిరి. మీరుభూమిపై గర్వముతో నక్రమముగ సంచరించి యున్మార్గవర్తులయినందుకు మీకిచ్చట లజ్జాకరమగు శిక్షయే బహుమానము.”

అధ్యాయము-3.

ఇసుకతిన్నెల యందలి ప్రజలకు భయసూచన నిచ్చిన

ఆమహాదరుని స్మరింపుఁడు. అతనికిఁ బూర్వమును, దరువాతను గూడ భయసూచన నిచ్చినవారుండిరి “దేవునిఁదప్ప నితరులనారాధింపకుఁడు. ఆమహాదినమున మీకు శిక్షకలుగునని నాకు భయమగుచున్నది ” అని యాతఁడనెను.

అంతటవారు “ మమ్ము మాదేవతలనుండి పాట్రద్రోలుటకా నీవువచ్చినది! నీవు సత్యవంతుఁడవైనచో నీవు భయపెట్టుచున్న యాపదల నివ్వుడు తీసికొనిర ” మ్మనిరి.

అతడును “దానినిగూర్చి దేవునికి తెలియును. నాతోఁబంపిన సందేశమును బ్రకటించుటయే నావిధి. కాని, మీ రజ్ఞానములో మునిగి యున్నవారుగా నాకుఁ గనఁబడుచున్నారు” అనెను.

అప్పు డొక మేఘము వారి లోయలవంక వచ్చుచుండుటఁజూచి “ఇదియొక వర్ష మేఘము” అనిరి. కాని, యది యట్టిదికాదు. ఏది మీరు రాదనుకొంటిరో యదియేయిది. ఇదియొక తుపానుసూచన, మిమ్ము శిక్షించుటకు వచ్చుచున్నది.

అది తన ప్రభునియాజ్ఞప్రకారము సర్వమును నాశనము చేయును. “తెల్లవారుసరికి ఉత్తయిండ్లుతప్పు నచట మఱేదియు నిలిచియుండలేదు. మేము, దుష్టుల కిట్లే ప్రతిక్రియఁజేయుచుము.

మీకు శక్తినిచ్చినట్లే వారికిని శక్తినిచ్చితిమి వారికి చెవులను, కన్నులను, హృదయములను నిచ్చితిమి. అయినను వారు దేవునిసూచనలను నిరాకరింపఁగా వారిచెవులును, కన్నులును, హృదయములును, వారి కించుకయు పనికిరాలేదు. వారు వేళాకోళముచేసినశిక్ష. వారి నన్ని దిక్కుల నావరించివైచెను.

అధ్యాయము-4.

మీ చుట్టుపట్లనుండు పురములనుగూడ పూర్వముమేము నాశనముచేసితిమి. వారు మాయొద్దకే తిరిగివచ్చుటకు మాసూచనలను మార్పుచువచ్చితిమి.

దేవునిగాక, వారు తమ కులదేవతలని కొలిచినవారు తమకు సహాయపడిరా ? లేదు. వారు వారినుండి తొలగిపోయిరి. వారి మాయయు, వారిపన్నాగములు నిట్టివే.

కురానును వినవలయునని కొందఱును నీయొద్దకుఁ దెచ్చితిని. వారు దానిని వినుటకుఁబూర్వ ‘మిస్సీ’ యనిరి. కాని, యదిచదువుట యైనతోడనే తమ ప్రజలకు భయసూచనలఁదెల్పుటకు వెడలిపోయిరి.

30 “ప్రజలారా! మూసాకాలమునుండియు మనము వినుచు న్నట్టియు, పూర్వగ్రంథముల స్థిరపఱచునట్టియు నొకగ్రంథమును మేమువినుచుంటిమి. అదిసరియైనమార్గములో నడిపించి సత్యమును జూపగలదు.

“ప్రజలారా! దేవునిదూతను మన్నించి యాతనినే నమ్ముడు. ఆతఁడు మీ పాపముల క్షమించి, మిమ్ముఁ ఘోర బాధనుండి తప్పించును.

“దేవుని మతప్రవర్తకుని నమ్మనివారు ఆతనికి భూమిపైఁగల యధికారమును తగ్గింపలేరు. వారి నాతఁడుతప్ప నితరులు రక్షింపఁ జాలరు. వీరు తప్పక తప్పలోఁ బడియున్నారు” అనివారు తమ ప్రజలకుఁ దెలిపిరి.

స్వర్గమర్త్యములనుసృష్టించి యాసృష్టిచే నలసిపోకయున్న దేవుఁడు మృతులకు చైతన్యముఁ గలుగఁజేయఁగలఁడని వారికిఁ దెలియదా? అవును. ఆతఁ డన్నిటికిని శక్తుఁడే!

అవిశ్వాసుల నగ్నిముందర పెట్టఁగలదినము వచ్చుచున్నది.

“సత్యముగానిది యదియేకదా. అవును. దేవుని యాన నదియే” అనివారంచురు. “అయినను మీరు నమ్మనందుకు శిక్షను రుచిచూడుడు” అని యాతఁడ నెను.

కావున నీవును స్థిరభక్తులగు నీపూర్వులవలెనే సహించి యుండుము. వారిశిక్షను వేగముగ రాఁజేయకుము. వారికి వచ్చునని చెప్పఁబడినది వచ్చినయాదినమున వారికి దినములోనొకగంటమాత్రమే వేచి యున్న ట్లుండును. ఇక చాలును! ఉల్లంఘనాపరులు తప్ప నితరులు నాశనముఁ గాంతురా?

సురా-47 ముహమ్మదు.

మదీనా-38 పద్యములు-4 రుక్కులు.

అధ్యాయము-1.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

తామునమ్మక యితరులను దేవునిమార్గమునఁ బోసేయనివారి పనులను దేవుఁడు జగుగనీయాడు.

కాని విశ్వసించి, సరియైనపనులను జేసి, వారిప్రభువుపంపిన సత్యమును ముహమ్మదున కంపఁబడినదానిని నమ్మినివారి పాపముల హరించి, యాతఁడు వారిహృదయములను సరిచేయును.

అవిశ్వాసులు డాంచికులగుటచేతను నమ్మినవారు తమప్రభువు నుండివచ్చిన సత్యమును నమ్ముటచేతను నిట్లుజరుగును. దేవుఁ డిట్లే మనుష్యులకుఁ దన యుపమానములను దెలుపుచుండును.

నీవు విశ్వాసులతోఁ బోరాడుచు వారిలోఁ జాలమందిని చంపి, మిగిలినవారికి గట్టిగ సంకెళ్ళు తగిలించుము. పిదప యుద్ధ భారము తీరినంతనే వారి నూరకే విడుచుటయో, సొమ్ముతీసికొని విడుచుటయో చేయుము. ఇట్లేచేయవలయును. దేవునికిష్టమైనచో నాతఁడే వారిపైఁ బగదీర్చికొనియుండును. కాని, మీలో నొకరిచే మఱియొకరిని శోధింపించుట యాతని యభిలాష. దేవునికొఱకు పోరాడువారిపనుల నాతఁడు వృథపుచ్చుడు.

వారి కాతఁడు రక్షణనొసగి వారిహృదయముల సరిచేయును.

వారికి తా నిచ్చెదనని పల్కిన భోగభూమిలోనికి వారిని దీసి కొనిపోవును.

విశ్వాసులారా ! మీరు దేవునికి సహాయపడినచో నాతఁడును మీకు సహాయపడి స్థిరత్వమునిచ్చును.

కాని, అవిశ్వాసులు నశింతురుగాక ! దేవుఁడు వారికార్యములను వృథచేయఁగలఁడు.

దేవుఁడుపంపినయజ్ఞకు వారు విముఖులగుటచేతనే యిట్లయ్యెను. వారికార్యములు ఫలరహితములగును.

10 వారు దేశములోఁదిరిగి తమ పూర్వులగతి యేమయ్యెనో చూడలేదా ! దేవుఁడు వారిని నాశనముచేసెను. అవిశ్వాసుల కిట్టిగతియే వట్టఁగలదు.

దేవుఁడు విశ్వాసులకు రక్షకుఁ డగుటచేతను, నమ్మినవారికి రక్షకులు లేకుండుటచేతను నిట్లుజరుగును.

అధ్యాయము-2

విశ్వాసులై క్రమవర్తనులగు వారిని దేవుఁడు తరంగిణులు పోవహించు నుద్యానవన తరుచ్ఛాయలక్రిందికిఁ జేర్చును. అవిశ్వాసులు పశువులవలె కడుపునిండ త్రాగి తిని యుందురు. వారి కగ్నియే వాసగృహము.

నిన్ను వెడలఁగొట్టిన పురముకంటె బలవంతమగు నగరములెన్ని యుండలేదు? మేము వానిని నాశనముచేసితిమి. వాని కెవ్వరును సహాయపడఁజాలరైరి.

దేవుని స్పష్టమగుబోధ ననుసరించువాఁడు, తమ చెడుగేమందిగాఁ గనఁబడఁ జేయఁబడినవారివలెను, తమకామేచ్ఛల ననుసరించువారివలెను నుండునా?

దైవభీతిమరులకు వాగ్దత్తము చేయఁబడిన భోగభూమిచిత్రపటమిదిగో! అచ్చట నకలుషణలపూరితములగు నదులును, రుచియెన్నడును

చెడని క్షీరతరంగిణులును, తాగినవారి కతిరుచికరముగు దాక్షిణ్యసన్ని
వతులును గలవు. అచట స్వచ్ఛములగు మధుప్రవాహము లుండును.
వారి కంకు తమప్రభు వరుగ్రహించిన సర్వవిధములగు ఫలములును
నుండును. ఈస్థితి యెల్లప్పుడును నగ్నిలో వసింపవలసి, తమకడుపును
చీల్చివైచు నుడుకునీరు గొంతుక దిగఁద్రావఁగలవారి స్థితివంటిదా?

వారిలోఁగొందఱు నీమాట విందురుగాని, నిన్నువీడిననోడనే
జ్ఞానము ప్రసాదింపఁబడినవారిని పరిహసించుచు “వీఁడేమిచెప్పినాఁడు?”
అందురు. తమహృదయములు మూయఁబడియుండ, తమకామేచ్ఛలకే
లోనయినవారు వీరే.

కాని, రక్షణనొందినవారి నాతఁడు మఱింత రక్షించి దేనికీభయ
పడవలయునో బోధించును.

ఆగంట యకస్మాత్తుగా నెప్పుడు మ్రోగునోయనికదా యవిశ్వా
సులువేచియున్నారు. దానిసూచన లప్పుడేవచ్చినవి. అదివారి నెదుర్కొ
నినపిదప వారి కెవ్వరు భయసూచన నీయఁగలరు ?

కావున దేవుఁడుగాక యితరదైవము లేడని తెలిసికొనుము.
నీపాపమునకును, విశ్వాసులగు స్త్రీ పురుషులకొఱకును ధూమాపణ
వేడుము. మీరు తొందఱగా నెట్లుసంచరించుచున్నారో, తుదకెచట
విశ్రాంతినొందెదరోకూడ దేవునికిఁదెలియును.

అధ్యాయము-3.

20 విశ్వాసులు “ఆహా! మాకొక సురా పంపఁబడినచో నెంత
బాగుండును” అందురు కాని, దాటరాని సురాయాకటి యుద్ధమునకుఁ
బురికొల్పునది తెలుపఁబడినచో హృదయదౌర్బల్యముగలవారు మృత్యు
చ్చాయ పడిన వారివలె మొగములఁ బెట్టుకొని కనఁబడుదురు ! వారు
నమ్ములై, క్రమభాషులైయుండుటయే మేలు,

వారికి యుద్ధముచేయవలయునని యాజ్ఞయైనప్పుడు వారు దేవుని సమ్మియుండినచో వారికిఁ గడుశ్రేయస్కరము.

మీరు సిద్ధముగ లేరా ? అతనికి వెనుదిప్పెదరా ? రక్తబంధముల నతిక్రమించి దేశమునం దక్రమముల వ్యాపింపఁ జేసెదరా ?

దేవుడు శపించి చెవిటివారిని జేసి, కన్నులను గుడ్డిచేసినవారువీరే!

అయినను వారు కురానును ధ్యానింపరేల ? వారిహృదయములకు బీగములు వైచిరా ?

తమకు రక్షణమార్గము దెలుపఁబడినపిదపఁగూడ పూర్వపుతప్పులనే చేయుచుండువారిని సైతాను తప్పుత్రోవఁబెట్టి, తన చుర్చోధలఁజేయును.

దేవుడుపంపినదాని నేవగించినవారిలో “మీరువిధించినదానిలో నొకభాగమును మే మొప్పుకొందుము” అని వారందురు. కావుననే యిట్లు జరుగును. కాని, వారు రహస్యముగ దాచికొనినదానిని దేవుడు తెలిసికొనును.

దేవతలు వారిని జంపుచు మొగములపైనను, వీపుమీఁదను చటచునపు డెట్లుండురు?

వారు దేవుని కిష్టమైనదాని నేవగించి, యిష్టములేనిదాని నిచ్చు గించుటచేతనే యిట్లుజరుగును. కావుననే యాతఁడు వారి కార్యములను ఫలవిరహితములుగఁ జేయును.

అధ్యాయము-4.

హృదయదౌర్బల్యముగల మీరు దేవుడు తన కోపమును వెలిబుచ్చుడని తలంచుచున్నారా?

మీకిష్టమైనచో, వారిని మీకు జూపించియుందుము. వారి యానవాశ్చర్యలన వారిని మీరుతప్పుక తెలిసికొనియుందురు. వారివిత మాటలఁబట్టి వారిని దెలిసికొనగలరు. దేవునికి మీ పనులన్నియుఁ దెలియును.

మీలో ధైర్యవంతులెవరో సీరచిత్తులెవరో మాకుఁ దెలియు
వఱకును మిమ్ముశోధించుచుందుము. మీప్రవర్తనగూర్చిన వార్తలను
గూడ శోధించెదము.

విశ్వసింపక యితరులను దైవమార్గమునుండి తప్పించి “రక్షణ
మార్గము” తమకు స్పష్టముగఁ దెలుపఁబడినపిదపఁగూడ ప్రవర్తననుండి
విడఁబడినవారు దేవుని కేకీడును జేయఁజాలరు. వారిపనులనన్నిటి
నాతఁడు వృథపుచ్చును.

విశ్వాసులారా ! దేవుని నతనిప్రవర్తన మన్నింపుడు. మీ
కార్యముల నిష్ఫలములఁజేసికొనకుడు.

నమ్మనివారును, ఇతరులను దైవమార్గము నుండి తప్పించు
వారును, అవిశ్వాసులుగానుండియే మృతినొందువారును దేవుని
క్షమాపణను బడయఁజాలరు.

కాపున హృదయచౌర్యము నొందకుడు. మీచేయి మీఁదుగా
నున్నప్పు డవిశ్వాసులును సంధికిపిలువకుడు. దేవుఁడుమిత్రోనున్నాడు.
మీపనులకు రావలసిన లాభము, నన్యాయముగా మిమ్మునుండి
యాతఁడపహరింపడు.

ఇహలోకజీవనము నిశ్చయముగా నొకయాట, ఒకవినోదము.
కాని, మీరునమ్మినచో దేవునికి భయపడుడు. అతఁడు మీబహు
మానములను మీకిచ్చును; మీధనముసంతయు నాతఁడుకోరడు.

అతఁడు మీధనమునడిగి శొనిదరపెట్టినచో మీరులోభము
చూపుదురు. మీగొణుగులన్నియు బైటపెట్టఁబడును.

ఇదిగో! దేవునికొఱకు ధనమునువినియోగింపుడని హెచ్చరింపఁ
బడినవారుమీరే. కాని, మీలోఁగొందఱు లోభులు. లోభి తననష్టము
కొఱకే లోభముచూపును. దేవుఁడు ధనవంతుఁడు; మీరు నిర్భాగ్యులరు.
మీరు వెనుదిరిగినచో నాతఁడు మిమ్ము బోద్రోలి మీస్థానమున
నితరులనునిలుపును. వారు మిమ్ముఁబోలియుండరు.

సురా-48-విజయము.

మదీనా-29 పద్యములు-4 రుక్కులు.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

అధ్యాయము-1.

నిశ్చయముగా మీకు మేము సృష్టవిజయము నొసగితిమి.

ఇంతకుఁ బూర్వము నీకాగోపింపఁబడినట్టియు, నింకను మిగిలి యున్నట్టియు దోషముల నంతరింపఁజేసి దేవుఁడు నీపై సంపూర్ణప్రసాదమును జూపి నిన్ను క్రమపథమున నడిపించుటకును,

ఆతఁడు నీకు గొప్పసహాయము చేయుటకును నిట్టిజయమునిచ్చి యున్నాఁడు.

తమ విశ్వాస మభివృద్ధినొందుటకై విశ్వాసులహృదయము లందు శాంతిని నెలకొల్పినవారే డాతఁడే. స్వర్గమర్త్యములయందలి సైన్యములన్నియు దేవునివే. దేవుఁడు జ్ఞాని, బుద్ధుఁడు.

విశ్వాసులను, విశ్వాసినులను తరంగిణులు ప్రవహించు నుద్యానవనములయందు వసింపఁజేసి, వారిదోషములను దేవుఁడు పరిహరించును. ఇదియే దేవుఁడుచేయు గొప్పపని!

కపటులగు పురుషులను, స్త్రీలను, బహుదైవారాధకులగు స్త్రీపురుషులను, తన్నుగూర్చి నుష్టాలోచనలుగలవారిని నాతఁడు శిక్షించును. వారిదౌష్ట్యము వారిమోడికే తిరుగును. దేవుఁడు వారిపైఁ గోపించి, వారినిశేపించి, వారికి కష్టసంకులముగు సరకమును సిద్ధముచేసియున్నాఁడు.

స్వర్గమర్త్యములందలి సైన్యములన్నియు దేవునివే. దేవుఁడు శక్తిమంతుఁడు, బుద్ధుఁడు.

నిశ్చయముగా మేము నిన్నొక సాక్షిగను, సువార్తాహరునిగను, భయసూచన నిచ్చువానిగను బంపియున్నాము.

మీ రల్లాయందును నాతని ప్రవక్తయందును సమ్మకముగలిగి యాతనికి సహాయపడి, యాతనిని నౌరవింపవలయును. మీరు దేవుని మహిమను సాయంప్రాతలయందు కొనియాడుచుండవలయును.

10 నిన్ననుసరించెదమని ప్రమాణముచేయువారు దేవునినుసరించెదమనికూడ ప్రమాణముచేయువారే. అల్లాచేయి వారిచేతులకు మీఁదు గనేయుండును. కావున, విశ్వాసమును వీడినవాఁడు తన యాత్మకు కీడు చేసికొనుటకే యట్లు చేయును. దేవునితో తాను చేసికొనిన యొడంబడికను చెల్లించువాని కితఁడు గొప్పబహుమానము నీయగలఁడు.

అధ్యాయము 2.

11 ఎడారిలో నివసించువారిలో వెనుక నుండిపోయినవారు నీతో, “మేము మా యాస్తులతోను సాసారములతోను తీరికలేకయున్నాము. కావున, మాకొఱకు ఊమాపణవేడుము” అనియందురు. తమహృదయములలోలేనిదానిని వారుతమనాలుకలతో నుచ్చరించుచుండురు. వారితో “దేవుఁడు మీకు కీడుగాని, మేలుగాని చేయ నెంచినచో నాతని నెవ్వ రడ్డుపెట్టగలరు? మీరుచేయునది అల్లాకు తెలిసియే యున్నది.

ప్రవక్తయు, విశ్వాసులును దమగృహములకు తిరిగిరావనియే కదా మీరు తలంచితిరి? ఈయూహ మీకు బాగుగఁ గనఁబడినది. మీ తలంపు దుష్టమైనది. మీరు తప్పక నశింపగలరు !

అల్లాయందును నాతని ప్రవక్తయందును సమ్మకములేనివారి కొఱకు ప్రజ్వలించుచుండు నగ్నిని సిద్ధముచేసియున్నాము.

స్వర్గమర్త్యములపై నాధిపత్యము దేవునిదే. అతఁడు తనయిష్టము వచ్చినవారిని శిక్షించును. అతఁడు ఊమాయుతుఁడు, కరుణాళుఁడు” అనుము.

మీరు రాజ్యములనుసంపాదించ బయలుదేరినప్పుడు వెనుక నుండిపోయినవారు, “మమ్ము మీతో రాని” డని యందురు. వారు దేవుని మాటను తార్కారు చేయనెందురు. “మీరు మాతో నెంత మాత్రము రాగూడదు. పూర్వము దేవుఁ డిట్లే విధించియుండెను” అని వారితోబల్కుము. కాని, వారు, “మీరు మమ్ము చూచి యోర్వలేకున్నారు” అనియందురు. అయినను వారి కించుకంతయుఁ దెలియదు.

ఎడారియందు నివసించువారిలో వెనుకనుండిపోయినవారితో “మీరు శీఘ్రముగనే యతిబలవంతులతో పోరాడుటకు పిలువఁబడుదురు. వారు మీకు వశు లగువఱకును మీరు పోరాడవలసియుండును. అప్పుడు మీరు దేవునిమాటను మన్నించినచో నాతఁడు మీకు మంచిబహుమాన మీయఁగలఁడు. పూర్వమువలె మీరు వెనుదిరిగి నచో మి మ్మతికతినముగ శిక్షించును

గ్రుడ్డివారును, కుంటివారును, రోగులును యుద్ధమునకు వెడల కుండుట తప్పుకాదు. అల్లాను, ఆతని ప్రవక్తను మన్నించువారి కాతఁడు తరంగిణులు ప్రవహించు నుద్యానవనములందుఁ బ్రవేశింపఁజేయును వెనుదిరిగినవాని సతికతినముగ శిక్షించును.

అధ్యాయము 3.

చెట్టుక్రింద నున్నప్పుడు విశ్వాసులు నిన్ననుసరింతుమని ప్రమాణముచేయుటఁజూచి అల్లా మిక్కిలియు సంతోషించెను. వారిహృదయములలోనున్నది యాతఁడు తెలిసికొనుటచే వారికి శాంతినికల్పించి యాసన్నమగుచుండిన జయమును,

వారికి కలుగఁగనున్న లాభములను బ్రసాదించెను. దేవుడు శక్తిమంతుఁడు, బుద్ధుఁడు.

20 మీకు దేవుడు చాలబహుమానములను వాగ్దానముచేసి, ఈవిజయమును శీఘ్రముగఁగలుగఁజేసి, యితరులు మీకుహానికలుగఁ జేయకుండఁజూచి, విశ్వాసుల కిది యొకసూచన యగునట్లుచేసి, మిమ్ము క్రమమార్గమున నడిపించియున్నాఁడు.

మీరు సంపాదించలేని యితర లాభములను గూడ నాతఁడు మీ కొసగియున్నాఁడు. అతని కన్నివస్తువులపైనను శక్తికలదుగదా.

అవిశ్వాసులు మీపక్షమునఁ బోరాడినను, వారుతప్పక నెను చూపుదురు. వారి కప్పుడు రక్షకుఁడుగాని, సహాయకుఁడుగాని యుండఁ బోఁడు.

దేవుడు పూర్వ మిట్లే చేసియున్నాఁడు. ఇతఁడును నాతఁ డిట్లేచేయఁగలఁడు.

మక్కా లోయలో మీకువారిపై జయము నేకూర్చి, మీరువారికిని, వారుమీకును హానిచేసికొనకుండఁజేసినవాఁ డాతఁడే. మీరుచేయున దంతయు దేవుడు చూచుచునేయున్నాఁడు.

పవిత్రమగు మసీదునుండి మిమ్ముపట్టి, మీకానుక లచటికి చేరకుండఁజేసినవారు వారే. మీకు తెలియక విశ్వాసులను విశ్వాసినులను చంపియుందురు. దానికై దేవుడు మిమ్ము కరుణింపఁగలఁడు. ఆతఁడు తన యిచ్చవచ్చినవారిని దయఁజూచును. అవిశ్వాసు లొకరినుండి యొక రెంతదూరముగానున్నను వారిని మే మతికఠినముగ శిక్షించియుందుము.

అవిశ్వాసు లజ్ఞానముచే మీపై నసూయఁగలిగియుండిరి. కాని, దేవుడు తనప్రపక్తకును విశ్వాసులకును శాంతినిచ్చి, దుర్మార్గమునుండి యెడగలుగ నుంచెను. వారందు కర్హులై యుండిరి. దేవునికి సర్వమును దెలియును.

అధ్యాయము—4.

నిశ్చయముగా, దేవుడు తన ప్రవర్తకు సత్యముతోఁ గూడిన గ్రంథము నొసగియున్నాఁడు. కొందఱు తలలు ముండనముచేయుచు కొనియు, కొందఱు జుట్టుక త్తిరించుకొనియు, మీరుపవిత్ర మగు మసీదు లోనికి సురక్షితముగఁ బోఁగలరు. మీ కెట్టిభయమును నుండఁబోదు. మీకు తెలియనిది దేవునికి తెలియును. అందుచేతనే మీకు విజయము చేరువయగునట్లుతఁడు చేసియున్నాఁడు

రక్షణతోడను, సత్యముతోడను తనప్రవర్తనబంపి, తక్కిన మతములన్నిటికంటె నది యత్యుత్తమమగునట్లు చేసినవాఁ డాతఁడే. దేవుడే సాక్షి కాఁగలఁడు

ముహమ్మదు దేవునిప్రవక్త. ఈ ప్రవక్త ననుసరించువారు విశ్వాసులై దృఢహృదయముఁ గలిగియుందురు. వారు తమలోఁ దాము కరుణాపథమునవర్తింతురు. వారు దేవునికి నమస్కరించి సాష్టాంగపడి, యాతని యనుగ్రహమును దయను వేడుచుండుటను నీవు చూడఁగలవు. సాష్టాంగపడుటవలన వారికిఁ గలిగిన గుఱుతులును వారిముఖములపై నీకుఁ గానవచ్చును. బీజము మొలకయెత్తి, బలపడి, అంతకంతకును మొక్క బాగుగ నిలువఁబడఁగలిగినట్లే వీరి భక్తిబీజము కూడవృద్ధినిొందును. దీనినిజూచి యవిశ్వాసులు కంటగించుకొందురు. విశ్వసించి, క్రమవర్తనలగువారికి దేవుడు తన క్షమాపణను, గొప్ప బహుమానమును వాగ్దానముచేసియున్నాఁడు.

సురా-49 గదులు.

మదీనా-18 పద్యములు-2 రుక్కులు.

అధ్యాయము. 1.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

విశ్వాసులారా! దేవుడును, సతని ప్రవక్తయు మీ కనుజ్ఞ నీయనిదే యేపనికిఁ బూనుకొనకుడు. దేవుడు శ్రోత, జ్ఞాని; ఆతనికి భయపడుడు.

మీప్రవక్తకంటె నుచ్చైస్వరముతో మాట్లాడకుడు. మీలో మీరు గట్టిగా మాట్లాడుకొనినట్లుఁగూడ నాతనితో మాట్లాడకుడు. అట్లు చేసినచో మీకుఁ దెలియకుండ మీ కార్యములు నిష్ఫలము లగును.

దేవుని ప్రవక్తమగుదు నింపాదిగ మాట్లాడువారి హృదయము లను దేవుడు భక్తిపరములుగఁజేయును. వారికి శూమాపణయు గొప్ప బహుమానమును గలుగును.

నీవు నీ గదులలో నున్నప్పుడు నిన్ను బిలుచువారికి నిన్నెట్లు మన్నించవలెనో సరిగఁ దెలియదు.

కాని, నీవు ప్రైకివచ్చువఱకును, వారు వేచియున్నచో వారికి శ్రేయస్సు కలుగును.

విశ్వాసులారా! దుష్టుఁ డెవఁడైనను మీకు వార్త దెచ్చినచో వారికి దానిని దెలిపివేయుడు. అట్లు చేయనిచో మీ యజ్ఞానమువలన వారికి హానికలుగును; అందుచే త్వరలో మీరు పశ్చాత్తాపము నొంద వలసియుండును.

మీలో దేవునిపవిత్ర యొక్క డున్నాడని తెలిసికొనుడు. అతడు మీవిషయములలో నన్నియెడల మీకు లొంగిపోయినయెడల మీరు తప్పక నిందార్థులగుదురు. కాని, దేవుడు మీకు భక్తిని బియ్య కరముగజేసి, దానిని మీహృదయములందు నెలకొల్పి, అవిశ్వాసము, దౌర్భ్యము, తిరుగుబాటుతనము, వీనిని మీ కిష్టములేనివానినిగాఁ జేసి నాడు. శ్రమవర్తను లిట్టివారే.

ఇదియంతయు దేవునిప్రసాదము. అతనిదయ. దేవుడు జ్ఞాని, బుద్ధుడు.

విశ్వాసులే తమలోఁదాము పోరాడిరేని వారికి సంధికూర్పుము; వారిలో నొకరు రెండవవారికిఁ గీడుచేసినచో వారు దేవునిబోధనలఁ దిరిగి చేకొనువఱకును, కీడుచేసినవారిపై యుద్ధముచేయుము. వారల్లు మఱిలేని వారికి న్యాయమగు సంధిచేసి నిష్పక్షపాతముగ నుండుము. నిష్పక్షపాతులను దేవుడు ప్రేమించును.

10 విశ్వాసులే సోదరులు. కావున సోదరులకు సంధిచేయుము. దేవునిదయ సంపాదించుట కాతనికి భయపడుము.

అధ్యాయము-2.

విశ్వాసులారా ! తమకంటె మంచివారిని జూచి మనుష్యులు కేలిచేసి నవ్వవలదు. స్త్రీలుగూడ తమకంటె మంచివారినిజూచి కేలిచేసి నవ్వఁగూడదు. ఒకరినొక రవమానపఱచికొనుచు పేర్లు పెట్టుకొనవలదు. భక్తిపరులయినపిదప దుష్టులనిపించుకొనుట తప్పు. దీనిని గూర్చి పశ్చాత్తాపపడనివారే దుర్మార్గులు.

విశ్వాసులారా ! కొన్నిశంకలు నేరములుగావున తఱచుగ శంకించుచుండకుండు. పొంచియుండి వినకుండు. మీలో నొకరు లేనప్పుడు వాని వెనుక వానిని నిందింపఁగూడదు. మీ రెవ్వరైనఁ జచ్చిన

సోదరునిమాంసముఁ దిన నియ్యకొందురా? తప్పక మీ రసహ్యపడుదురుగదా! దేవుఁడు మీవంకఁ దిగుగుటకు సిద్ధముగ నున్నాఁడు. అతఁడు కరుణాళుఁడు. కావున నాతనికి భయపడుఁడు.

జనులారా! మిమ్ము స్త్రీపురుషసంయోగముచేఁ బుట్టించితిమి. మీ రొకరినొకరు తెలిసికొనుటకు మిమ్ము జాత్యుపజాతులుగా విభజించితిమి. దేవునికి భయపడినవాఁడే సత్యముగా నాతనియెదుట గౌరవార్హులలో శ్రేష్ఠుఁడు. దేవుఁడు జ్ఞాని. మీపనులన్నియు నతనికి దెలియును.

ఎడారిలోని యరబుబ్బలు “మేము నమ్మితి” మందురు! “మీరు నమ్మలేదు. భక్తిని నటించుచున్నామనిమాత్రం మనుఁడు. భక్తి మీ హృదయముల కింకను నెక్కలేదు. దేవుఁడు క్షమాయుతుఁడు, కరుణాళుఁడు. మీరు దేవుని, నతనిప్రవక్తను మన్నించినచో, నాతఁడు మీపనులను వృథచేయఁడు” అనుము.

దేవునియందును, నతని ప్రవక్తయందును నమ్మకము గలిగి, పిదప సందేహింపక, తమదేహములను ధనమును, దేవునికొఱకై వినియోగించువారే సత్యముగు భక్తులు. వీరే నిష్కలములు.

“స్వర్గ మర్త్యములయం దున్నదంతయు దేవునికిఁ దెలిసియుండఁగా నాతనికి మీమతమును బోధించెదరా? సత్యముగా దేవుఁడు సర్వజ్ఞుఁడు” అనుము.

నీవు భక్తిపరుఁడ నైతివని వారు నిన్ను నిందితురు. “నేను భక్తుఁడ నైతివని నన్ను గేలినేయకుఁడు. మిమ్ము భక్తిలోనికిఁ దీసికొనివచ్చితినిగదాయని దేవుఁడేమిమ్ము గేలినేయఁగలఁడు. మీరునిష్కలములైనచో దీని నొప్పుకొనుఁడు” అనుము.

సత్యముగా స్వర్గమర్త్యములందలి రహస్యములన్నియు దేవునికిఁ దెలియును. మీరు చేయుదానిని దేవుఁడు చూచుచున్నాఁడు.

సూరా 50-కాఫ్.

మక్కా-45 పద్యములు-3 రుక్కులు.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవుని పేర.

అధ్యాయము1.

కాఫ్. మహిమాత్మకమగు కురానునాన !

వారిలో నొకఁడే భయసూచనలఁ దెచ్చుట యేమని వా రాళ్ళ ర్యపడుదురు. అవిశ్వాసకులు “ ఇది కేవల మద్భుతకార్యము.

ఏమి, చచ్చి మన్నయినపిదప తిరిగిబ్రతుకుటయా ? అట్లుబ్రదుకు పెంతయోకాలమునకా ? ” యనియందురు.

భూమి వారిలో నెవరినిఘోరింగివేయునో మాకు తెలియును. లెక్కలువేయు పుస్తక మొకటి మాయొద్దనున్నది.

కాని, వారికి తెలిసిన సత్యము ససత్యమని వారుభావించిరి. కావున వారిస్థితి యగమ్యగోచరముగానున్నది.

వారు తమపైనున్న స్వర్గమునుజూచి, దాని నెట్లులేవనెత్తి యలంకరించి నిష్కళంకముగ నొనర్చితిమో తలంపరేల ?

భూమినో, దానిని విస్తరింపజేసి, దానిపై పర్వతములనుంచి, దేవుని జూడ నభిలషించు ప్రతికింకరునకును బుద్ధివచ్చుకొఱకును జ్ఞానముకొఱకును,

దానిపై ననేకవిధములగు చక్కని మొలకలు లేవజేసితిమి.

స్వర్గమునుండి దాని యాశీర్వచనములతోఁగూడ మనుష్యుని పోషణార్థమై వర్షమునుపంపి, దానిమూలమున తోటలను, భాగ్యమును,

10 శాఖాఫలభరితములగు ఖర్జూరతరువులను, పుట్టించితిమి.

ఇందుమూలమున చచ్చియున్న దేశమును పునర్జీవిత మగునట్లు చేయుదుము. రక్షణమును నిల్లే కలుగఁగలదు.

ఈమక్కావాసులకుఁ బూర్వము నుహు, రాసు, సామూదు, జను లిట్లే పృవ క్త లసత్యవాదులని యపవాదము లాడియుండిరి.

ఆదు, ఫిరౌను, లూటు అనువారు అన్నదమ్ములు. అరణ్య వాసులు.

అందఱును ప్రవ క్తల కసత్యదోషమును కట్టపెట్టిరి. కావుననే, న్యాయముగ శిక్షలు విధింపఁబడినవి.

మాకింకను మొదటిసృష్టితోడనే తృప్తికాలేదుగదా ! క్రొత్త సృష్టిఁగూర్చి వారికింకను సందేహమేల ?

అధ్యాయము-2.

మేము మనుష్యునిసృజించితిమి. అతని యాత్మ యాతనికేమి చెప్పుచున్నదో మాకు తెలియును. అతని మెడలోని రక్తనాళముకంటె మేమాతనికి దగ్గఱగనున్నాము.

ఇద్దఱుదేవతలును, నొకరుకుడివైపునను నొకరెడమవైపునను కూర్చుండి మనుష్యుల కృత్యములను లెక్కవేయుచున్నప్పుడు,

అతనినోట నొకమాటయునురాదు. కాని, యాతనివెంబడించుచు నొకఁడు సర్వమును వ్రాయుచునే యుండును.

నిశ్చయముగా మృత్యువాసన్నమగుచున్నదను జ్ఞాన మాతనికిఁ గలుగును. “ దీనినుండియే సిఫు తొలఁగియుంటివి. ”

అప్పుడు బూరాపై మోతవిసఁబడును. అదియే ప్రళయదినము వచ్చినదనుటకు చిహ్నము.

20 అప్పు డాత్మలన్నియు నొకదేవత తమ్ము గెంటుకొనుచు వచ్చుచుండ, మఱియొకదేవత తమకృత్యముల లెక్కవేయుచుండ నచటికి రాఁగలవు.

ఒక దేవత “ఈదినమును నీ వుపేక్షించియుంటివి. కాని నిన్ను గప్పి యున్న ముసుగును మేము తొలగించితిమి. ఇప్పుడు నీదృష్టి నిర్మల మగుచున్నది ” అనియూతనితో ననును.

రెండవప్రక్క నతనికి గట్టబడియున్న నైతా నాతనితో “నీకెదురుగా సాక్ష్యమిచ్చుటకు నేను సంసిద్ధుడనై యున్నా”ననును. దేవుడు, “మిరిద్దఱును అవిశ్వాసకులను, లొంగనివారిని, సత్పథనిరోధకులను, దుష్పథవర్తులను, సంశయాత్ములను, ప్రత్యేకదైవముల లేవనెత్తువారినందఱును నరకమునఁ దోసి వేయుడు. వారిని కఠినబాధల పాలుసేయుడు ” అనును.

అతనిప్రక్కనున్నవాడు “ప్రభువా ! నేనాతనిని తప్పుత్రోవకు లాగ లేదు. అతఁడే సత్యమునకు దూరమగుమార్గమున నడిచినాడు ” అనును.

దేవుడు “నామ్రోల వాగులాడకుడు. నేను మీకు మున్ముంగుగ నే భయసూచనల నిచ్చియున్నాను.

నాశిక్ష తప్పఁబోదు. మనుష్యునియెడ మే మన్యాయముగాఁ బ్రవర్తింపము ” అనును.

అధ్యాయము-3.

ఆదినమున మేము నరకము నుద్దేశించి “ నీవునిండిపోయితివా ” యని యడుగ నది “ మఱిలేరా ” యనియడుగును.

30 అచటి కనతిదూరముననే, స్వర్గము భక్తుల సాన్నిధ్యమునకు తేలుచును.

పశ్చాత్తప్తుడై దేవుని శరణుచొచ్చి యాతనిధర్మముల ననుసరించినవానికిని,

కరుణాలవాలుడగు దేవునికి రహస్యముగ భయపడి సంతప్త హృదయుడై యాతనిదరి జేరినవానికిని, మేము వాగ్దత్తముచేసిన దిదియే.

సుఖముగా దీనియందుఁ బ్రవేశింపుడు. ఇదియే శాశ్వతదినము.

అచట వారు కోరినదెల్లఁ బడయఁగలరు. మేము వారియానందమును పృథ్వి నొందింతుము.

ఈమక్కా-వాసులకంటె బలవత్తులగు నెందఱను వీరికిఁ బూర్వము మేము నాశనము నొందింపలేదు ! కావున దేశమంతయు వెదకి, తప్పకొన దారియున్న దేమో కనుఁగొనుడు.

హృదయమనున దొకటియుండి, చెవితో విని, కన్నులతోఁ జూచు వాని కిదియే భయసూచన.

భూస్వర్గములను, తదంతరాళమును, సర్వమును నాఱుదినము లలో సృష్టించితిమి. మా కలసట కలుగలేదు.

కావున వారు చెప్పినదానిని చెవినిబెట్టి సూర్యోదయాస్తమయములకు పూర్వము సీత్రభువును స్తుతింపుము.

రాత్రియును బ్రాథమి యనంతరము రెండు సాష్టాంగనమస్కారముల నొనరింపుము.

40 ఆదినమున నొకఁ డొదఱకును దగ్గఱగనే యుండి కేకవైచును. ఆ కేకకొఱకుఁ బ్రీతీంచుచుండుము.

ఆకేక వారికి వినఁబడినదినమే నిజముగా వారు తమసమాధులనుండి లేవవలసినదినము.

నిజముగా మేము పుట్టింపను గిట్టింపను సమర్థులము. సర్వమును తుదకు మమ్మే చేరవలయును.

మృతులపై భూమి రెండుగా చీలియున్న దినమున వారినొకచోఁ జేర్చుట మాకుసులభమగును.

అవిశ్వాసకు లేమందురో మాకు బాగుగఁ దెలియదు. కనుక వారి నేవిధమునను నిర్బంధ పెట్టకుము.

నా కోపమునకు భయపడువారికి కురానును భయసూచనగా చూపింపుము.

సురా 51-వి ర జ ల్లు ట.

మక్కా-60 పద్యములు-3 రుక్కులు.

అధ్యాయము 1.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

విరజల్లుచుఁ బోవునవియు,

తమభారములను వహించునవియు,

మెలమెల్లగ నడచిపోవునవియు,

ఆజ్ఞ వొప్పున నందందు వర్షించునవియు నగు మేఘములయాన
నిశ్చయముగా మీకుఁ జెప్పఁబడిన భయసూచన సత్యమయినది.

అదిగో, శిక్షాదినము వచ్చుచున్నది.

నక్షత్రపథమగు స్వర్గమునాన !

మీరు పల్కుదానియం దొకదానితో నొకటి పొందకున్నది.

కాని, సత్యమునుండి యాతని మరల్చువాఁడు తానే దైవాజ్ఞ
వలన దానినుండి మరలఁగలఁడు.

10 అసత్యవాదులు నశింతురుగాక !

వా రగాధముగు సజ్జానమున తెన్నుగానకున్నారు.

వారు ' ఈశిక్షాదిన మెప్పు ' డని యడుగుచున్నారు.

ఆదినమున వా రగ్నియందు బాధల నొందఁగలరు.

“ఈబాధ యసత్యమని సంకోచించితివి. దాని నిపు డనుభ
వింపవలయును. ”

కాని, దైవభీతి గలవా రుపవనములయందు సెలయేళ్ళదరిని
వసింతురు.

పూర్వము వారు పుణ్యకార్యములఁ జేసియుండుటచే నిప్పుడు వారికిఁ ప్రభు వనుగ్రహించిన దాని ననుభవించురు.

వారు రాత్రి యెంతోకాలము నిద్రపోలేదు.

ప్రభాతమున క్షమాపణకొఱకుఁ బ్రార్థించిరి.

అర్చకును, ననాథులకును, తమధనమునందు గొంతభాగమును వారు వినియోగించిరి.

దృఢభక్తియుతులగు వారి కిహమందు సూచనలు కనబడును.

మీ యాత్మలయందు మీకే యాసూచనలు కనబడును. అయిన మీరు వానిని చూడలేల ?

స్వర్గమునందు మీకు పోషణ జరుగును. మీకు వాగ్దత్తమైన దచట తప్పక దొరకఁగలదు.

ఇహ పర నాథుఁడగువానియాన నిదియె సత్యమని మీవలె నేనును బ్రమాణము చేయుచున్నాను.

అధ్యాయము-2.

ఇబ్రాహీమునొద్దకువచ్చిన పూజ్యులగు నతిథులకథ మీకు శ్రోత్రగోచరమైనదా ?

వా రాతనియొద్దకేగి “సలామ్” (శాంతిరస్తు) అనునప్పు డాతఁడును “సలామ్”, మీరభ్యాగతు” లరని,

గృహమునకేగి యొక మడించినదూడను దెచ్చి,

వారిముం దిడి ‘మీరు వీనిని భుజింపరా’ యని యనెను.

వారినిజూడ నతనికి భీతిగలిగెను. వారాతనితో “భయము వల” దని చెప్పి యాతనికి జ్ఞానియగు సుపుత్రుఁడు జనించునని సూచించిరి.

ఆతనిభార్యయు వైశమవచ్చి ముఖమును చేతితోఁ గప్పికొని
“అయ్యో! గొడ్డాలను, ముదుసలిని, నాకుఁ బుత్తుఁడా” యని
యలువఁజొచ్చెను.

30 వారు “ఇది ప్రభుప్రవచనము. ఆతఁడు బుద్ధుఁడు, సర్వజ్ఞుఁడును
గదా” యనిరి.

కాండము. 27

ఆతఁడు “దూతలారా! మీసందేశ మే” మని యడిగెను.

వారు “నృప్తజనులయొద్దకు ప్రభువు మమ్ముఁబంపియున్నాఁడు.

దౌర్జన్యములు జేసినవారిపై

త్రోయుట కేర్పఱుపఁబడిన మంటిబెడ్డలను వారిపై మేము
విసరును” మనిరి.

అప్పుడు మేము పురమునందలి భక్తులకొఱకు వెదుకఁగా,
ఒకకుటుంబముమాత్ర మట్టిది మాకుఁ గనఁబడెను.

బాధతోఁగూడిన యాశిక్షకు వెఱచువారికొఱ కాగృహమునఁ
గొన్నిసూచనల నుంచితిమి.

మూసాకును గొన్నిసూచనల నిచ్చితిమి. అతనికి శక్తినిచ్చి,
ఫిరౌనునొద్ద కంపఁగా,

అతఁడు తనసైన్యబలముచే మత్తుఁడయి “చిల్లంగివాఁడా, పిశాచ
గ్రస్తుఁడా” యని మోసెసును నిందించి మరలిపోయెను.

40 అతఁడు నిందకు పూర్తిగపాల్పకుటచే నతనిని, నాతనిపై న్యములను గూడ సముద్యమునందు గూల నేసితిమి.

‘ఆసు’ వారికిని నిట్టిసూచనలనిచ్చితిమి. వారిపైఁ బ్రచండ మారుతమును బ్రయోగింప,

అది తాకినదంతయు ధూళియగుచువచ్చెను.

సామూదువారికిని నట్టిభయసూచనలఁ గల్పించితిమి. వారితో “మఱికొంతకాలము సుఖ మనుభవింపుఁ” డని పల్కఁగా

ప్రభునియాజ్ఞను తిరస్కరించిరికావున, చూచుచుండఁగనే వారు ఝంఝమామారుతముచే నాశనమునొందిరి.

వారు తిన్నగా నిలువఁబడుటకును, తమకుఁదాము సహాయము చేసికొనుటకును శక్తులు కాకపోయిరి.

వీరికిఁ బూర్వము భక్తిహీనులగు ‘నుహూ’ ప్రజలను నాశనము చేసితిమి.

అధ్యాయము-3.

స్వర్గమును మాచేతులతో నిర్మించి విశాలమగునట్లు చేసితిమి.

భూమిని తివాచీవలె పఱచి యతిస్థిగ్గముగఁజేసితిమి.

ప్రతివస్తువును జలఁబలుకఁబలుకఁగా నిర్మించితిమి. దీనినిగూర్చి మీరు యోచించుకొందురుగాక !

50 కావున, దేవునియొద్దకు పరుగునఁ బొండు. మీకు భయసూచనను స్పష్టముగఁ దెలుపుటకు మీయొద్దకు వచ్చియున్నాను.

దేవునిమోల నితరదైవమును జేర్చకుండు. మీకు స్పష్టసూచన నిచ్చుటకే యాతఁడు నన్ను బంపియున్నాఁడు.

ఇట్టిసూచనల నిచ్చుటకై పూర్వమువచ్చిన ప్రవక్తలనందఱను వారు “చిల్లంగివారు, పిశాచగ్రస్తులు” అని యనుచుండిరి.

ఈయపవాదము వారియందు తరతరములనుండి వచ్చుచున్నదా యేమి? అవును, వారు తిరస్కారస్వభావులే.

అందుచే వారినుండి మరలినచో నీ కేయపవాదమును గలుగదు. కావున వారికి భయమును సూచింపుము.

భూతములును, మనుష్యులును, నన్ను పూజింపవలయుననియే వారిని సృజించితిని.

వారునన్ను పోషింపనక్కరలేదు. వారిని నాయాకలితీర్పుమనలేదు.

నిశ్చయముగా ప్రభువొక్కఁడే పోషకుఁడు, సర్వశక్తుఁడు, అచలుఁడు !

కావుననీకు హానిచేయువారికి పూర్వపువారిగతియే పట్టును. అట్టి దుర్గతిని నావలన పొందుటకు త్వరపడకుండుదురుగాక!

60 భక్తిహీనుల కాభయకరదినమునదుఃఖము కలుగఁబోవుచున్నది.

సురా 52-పర్వతము.

మక్కా-49 పద్యములు. 2 రుక్కులు.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

అధ్యాయము-1.

పర్వతమును

పఱచియుంచిన తేరపై

వ్రాయఁబడిన గ్రంథమునాన

తఱచుగ దర్శింపఁబడు పవిత్రాలయమాన,

ఉన్నతమగు నాకాశమునాన,
ఉప్పొంగిన సముద్రమునాన,
నిశ్చయముగా నీప్రభువునుండి శిక్ష యాసన్నమగుచున్నది.
దాని నెవ్వరును మఱల్పలేరు
ఆదినమున స్వర్గ మట్లే దిద్దిరొ దిరుగుచుండును.

10 పర్వతము లట్లే గజగజ కంపించుచుండును.

ఆదినమున ప్రవక్త లసత్యవానులని నిందించి,
వేడుకకొఱకు వృథావాదములలోనికి దిగినవారికి నుఃఖమే
సంప్రాప్తమగును.

ఆదినమున వారి నకస్మాత్తుగా నరకాగ్నియందుఁ గూలఁద్రో
యదురు.

“ ఈయగ్ని నే మీ రసత్య మని పల్కితిరి.

ఏమి, యిది యిద్రజాలమా? మీకిది కనబడదా ?

అందు దగ్ధులరుకండు. మీరు దానిని సహించినను సహింపలే
కున్నను నొక్కటే. మీకృత్యములకు తగినఫలములను మీ రనుభవిం
చియే తీరవలయును. ”

కాని, దేవునికి భయపడినవారు వనములనుధ్యను, ఆనాదముల
మధ్యను వసించి,

తమప్రభువు తమకొసగినదాని కానుదించుచు నరకాగ్నినుండి
వారిప్రభు ననుగ్రహముచే విముక్తులగుదురు.

“ మీకృత్యములకు ఫలముగా సంతోషము ననుభవింపుఁడు. ”

20 వరుసలు తీర్చియుంచిన శయ్యలపై వారు పరుండఁగలరు. విశా
లాసితనేత్రులగు కన్యలను వారికి మేము జతచేసెదము.

తమసంతతివారును తమవలె విశ్వసించినచో నాయురుపురను
మేము తిరిగి కలిపెదము. వారి సుకృతములకుఁ దగినఫలములను వారి

కొకింతయు తగ్గింపము. తన కర్మలకును, తన ఫలములకును, ప్రతి మనుష్యుఁడును దేవునికి బాధ్యత వహించియున్నాఁడు.

ఫలములను, వారుకోరిన మాంసమును, సమృద్ధిగా మేము వారి కీయఁగలము.

వృథావాదజనకమును, పాపహేతువునుగాని ద్రాక్షారసపాత్ర నచటివా రొకరినుండి యొకరికి పంపుకొనుచుందురు

వారిచుట్టు నాణిముత్యములవలె మనోహరులగు యశావతులు తిరుగుచు,

తమలోఁదాము,

“పూర్వ మొకప్పుడు మనకుఁబుంబములగతి యేమగునాయని విచారించుచుంటిమి.

కాని, దేవుఁడు మనయెడల కరుణించి, విషయతమగు బాధ నుండి మనలను రక్షించినాఁడు.

మన మాతనిని పిలుచుటచేతనే దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు నాతఁడు మనయెడల నట్లువర్తించినాఁడు” అనుచుందురు.

అధ్యాయము-2.

కావున నీవుభయసూచన నిమ్ము. నీప్రభువు ననుగ్రహమున నీవు సోదెచెప్పవాడవును, పిశాచగ్రస్తుడవును గావు.

30 వారు “ఈతఁడుకవియా? ఈతని యదృష్టము మాటిసోవువలకును కొంచెమాగుదము” అందురేమో.

వారితో నీవు “సరే, మీరు వేచియుండురా? అట్లే చేయుఁడు. నేనును మీతో వేచియుండెదనులెండు” అనుము.

వారి స్వప్నముల నాధారముచేసికొనియా వారి ట్లనుచున్నారు? లేక, వారు స్వతస్సిద్ధముగా దుర్మార్గులా?

“ఆతడు కురానును తానే కల్పించె” నని మీరందురా? లేను. అది వారు విశ్వసించకుండుటచేత ననినమాట.

వారు సత్యవంతులైనచో దానికిసరియగు నుపన్యాసమును కనబఱుపుడని యడుగుము.

వారినిసృజించినవా రెవ్వరును లేరా? లేక తమ్ముడామే సృజించి కొనిరా?

భూమిని స్వర్గములను వారే సృజించిరా? లేను. వారికి నమ్మకములేదు.

దేవుని ధనరాసులు వారియధీనమం దున్నవా? వారు సర్వాధి కారులా?

దేవతలమాటలు వినుటకు వారియొద్ద నిచ్చెనయున్నదా? వారి మాటలు విననవాఁ డెవ్వఁడైన నుండేనేని బానికి తగిన సాక్ష్యమును తెమ్మనుము.

దేవునికి కొమార్తెలును, మీకు కొడుకులును గలరా?

40 వారినుండి జీతమడుగుచున్నావా? వారే ఋణభారముచే వంగియున్నారే.

తాము వ్రాసిపెట్టి యుంచఁగలయంత రహస్యవస్తువులను గూర్చినజ్ఞానము వారికున్నదా?

వారు నీకు పలలఁగల్గింపఁ గోరుచున్నారా? కాని, నమ్మని వారే పలలయందు తగులుకొందురు.

దేవుఁడుతప్ప మఱియొకదేవుఁడు వారికిఁ గలఁడా? ఆతనితో సమానుఁడనిచెప్పు దేవులకంటె హెచ్చగుదేవుఁడు స్రవనీయుఁడగుఁ గాక!

ఒక స్వర్గఖండము పడిపోవుచున్నట్లు వారికిఁగనఁబడినయెడల వారు, “అదియొక దట్టమయిన మేఘు” మని యందురు.

అందుచేత వారు మూర్ఖాగతులు కాఁగలదినమున కభిముఖులగువఱకును వారిజోలికిఁ బోకుము.

ఆదినమున వారివలలు వారికి పనికిరాకపోవును. వారి కెట్టిసహాయమును దొరకఁబోదు.

నిజముగా దుష్టుల కిదిగాక మఱియొకశిక్షయు కలుగనున్నది. కాని, వారిలోఁ జాలమంది కది తెలియదు.

సీవు మా దృష్టిపథమున నున్నావుకావున నీ పృథువు తీర్పు వఱకును నోర్పుతో వేచియుండుము.

సీవు లేచునప్పుడును, రాత్రిపూటయు, నీపృథువు సంకీర్తనమును జేయుము. నక్షత్రముల స్తమించుకాలమున నాతని స్తుతింపుము.

సురా 53-నక్షత్రము.

మక్కా-62పద్యములు. 3 రుక్కులు.

దయాదాక్షిణ్య మూర్తియగు దేవునిపేర.

అధ్యాయము-1

అస్తమించునక్షత్రమాన!

మీ దేశీయుఁడు దారి తొలఁగలేదు. ఆతనిని మేము దారి తప్పింపలేదు.

కేవలము తాత్కాలికోత్సాహముచేత నాతఁడు పలుకలేదు.

కురాను ఆతనికిఁ దెలుపఁబడిన రహస్యము. కాని, మఱియొకటిగాదు.

భయంకర శక్తియుక్తుడగునొకడు,
జ్ఞానియగు నతనికి బోధపఱచినాడు. ఇటువంటి చలింపక
యాతడు,

నభమునం దత్యుచ్ఛ్వాసమున నిలువఁబడి,
అంతకంతకును దగ్గఱకువచ్చి,
రెండుధనుస్సుల దూరముననో, అంతకంటెదగ్గఱగనో నిలిచి,
తాను వెలిబుచ్చిన రహస్యమును వెలిబుచ్చినాడు.
ఆతఁడు చూచినదాని నతనిహృదయము తప్పని యనలేదు.
ఏమి, ఇంకనునాతఁడు చూచినదానినిగూర్చి మీరువివాదము
చేసెదరా?

ఆతఁడాతని మఱియొకసారిగూడ,
సీమాంతముగ సీదావృక్షముదరి చూచియున్నాడు.
దానికి సమీపముననే విశ్రాంతివస మున్నది.
ఆ సీద్రావృక్షమును కప్పినది దానిని గప్పియున్నప్పుడు,
అతనిదృష్టి తప్పలేదు. చెదరనులేదు.
ఆతఁడు తనప్రభువుచూపిన మహిమత్కృష్టమును సూచనను
జూచెను.

అల్ లాట్, అల్ బజ్జాయను విగ్రహములను,
20 వానిప్రక్క మనల్ అను మూడవ విగ్రహమునుచూచితివా?
ఏమి, నీకు పురుషసంతానమును, దేవునికి స్త్రీ సంతానమును
గలుగవలయునా?

ఇది యన్యాయముగ దాయవిభాగము!
ఇవి కేవలము నామములు. మీరును మీపెద్దలును వాని కట్టి
పేళ్ళనిచ్చిరి. వానినిగూర్చి దేవుఁ డెట్టిఋజువును బంపలేదు. వారు
తమయిచ్చలను తమ యూహలనే యనుసరింతురు. అయినను వారి
ప్రభువునుండి వారికి రక్షణ లభించెను.

మనుష్యునకు కోరినదంతయు చేకూరవలెనా?

భూతభవిష్యత్తులు దేవునియధీనమునం దున్నవి.

అధ్యాయము-2

స్వర్గములలో నెందఱో దేవతలున్నను, తాను నియమించి, స్వీకరింతునని యేర్పఱచినవారి మాధ్యస్థ్యము తప్ప,

ఇతరమెద్దియుఁ బనికిరాదు.

నిజముగా రాజోపుజన్మమును నమ్మినవారే దేవతలను స్త్రీనామములతో వ్యవహరింతురు.

కాని, యావిషయమై వారికిఁ దెలియదు. వారు తమ యూహనే యనుసరింతురుగాని, యూహ యెన్నటికిని సత్యముకానేరదు.

30) కావున ప్రస్తుతజన్మమునే యపేక్షించి మా భయసూచనను లక్ష్యపెట్టనివారి సాంగత్యమును వదలికొనుము.

వారిజ్ఞానమంతయు నింతయే. నిజముగా నీప్రభువు తనమార్గము నుండి తొలఁగి తప్పుతోవఁబడినవారెవరో, రక్షణనొందినవారెవరో మిక్కిలి బాగుగాఁ దెలిసికొనుచున్నాఁడు.

భూస్వర్గములయందుఁగలదంతయు దేవునిదే. దుష్టులకు వారి వారి కర్మానుగుణముగా ఫలముల నాతఁ డీయఁగలఁడు. మంచికర్మలఁ జేయువారి కాతఁడు మంచివస్తువులనే బహుమానముగా నిచ్చును.

గొప్ప ద్రోహములను, విషయికపాపములను జేయక చిన్న చిన్న తప్పు లొనరించువారియెడల నీ ప్రభు వొకరీతిగాఁ గరుణింప గలఁడు. మిమ్ము భూమినుండి సృజించినప్పుడును, మీరు మీ తల్లుల గర్భములం దున్నప్పుడును గూడ దేవుని మిమ్ముఁగూర్చి తెలియును. కావున మీరు పవిత్రపంతులరని విట్టివేఁగకుఁడు. అతనికి భయపడువారెవరో యాతనికి బాగుగా నెఱుక.

అధ్యాయము-3.

ఇచ్చునది స్వల్పమును, ఆశించునది యధికముననై వెనుకకు
తిరిగినవానినిగూర్చి నీవాలోచించితివా?

అతనికి రహస్యవస్తువులఁగూర్చి జ్ఞానముగాని, దృష్టిగాని, య
న్నదనుకొందువా?

మూసా గ్రంథములలో నేమున్నదో,

ఇబ్రాహీము తనప్రతిజ్ఞ నెట్లుపాలించెనో యాతనికిఁ జెప్పఁ
బడలేదా?

మొదలే భారముమోయుచున్న యాత్మ యితరుని భారము
లనుగూడ మోయఁజాలదనియు,

40 తాను సొంతముగా ప్రియత్నముచేసి సంపాదించిన కర్మలే
పరిగణింపఁబడుననియు,

అతనిప్రయత్నము లన్నియు వాని వాని యాధార్థ్యమునుబట్టి
పరీక్షింపఁబడుననియు,

తరువాత నాతనికి హెచ్చుతగ్గులులేక తన కర్మలఁబట్టి ఫలము
నిర్ణయింపఁబడుననియు,

అన్ని వస్తువులును తుదకు నీ ప్రభువునందే సంక్రమింపఁగల
వనియు, నవ్వించువాఁడును, నేడిపించువాఁడును నాతఁడేయనియు,

పుట్టించువాఁడును, గిట్టించువాఁడును నాతఁడేయనియు,

ఇటునటు చెదరియున్న జీవాణువులనుండి,

పుంస్త్రీయోగములఁ గల్పించినవాఁ డతఁడేయనియుఁ

రెండవసృష్టి నాతఁడే చేయఁగలఁడనియు,

ధనవంతులఁజేసి, యాధనమును నిలుపువాఁ డాతఁడేయనియు,

50 భువ నక్షత్రమునకు ప్రభు వాతఁడేయనియు,

పూర్వకాలమున ఆదైతు లనువారిని,

సామూదుజనులను, వారికిఁ బూర్వము మిక్కిలి దుష్టులును,
దుర్మార్గులును నగు నుహుజనులను,

నాశనముచేసి, యొక్కఁడైన జీవించియుండకుండఁ జేసినవాఁ
డాతఁడేయనియు నాతనికెవ్వరును జెప్పియుండలేదా ?

స్వాధీనములైన నగరములను నాశనముచేసినవాఁ డాతఁడే.

ఆంగుచేతనే వానిని గప్పినది వానినిగప్పినది.

ఇట్లుండగా నీప్రభువు సమకూర్చిన మేళులో దేనిని సంత
యించెదవు ?

నీకిప్పుడు భయనూచన నొసగుచున్నవాఁడు పూర్వకాలము
నుండియు నట్లుచేయుచువచ్చినవాఁడే.

దగ్గఱకురాఁగలదిన మప్పుడే యాసన్నమైనది. అదియెప్పుడు
రాఁగలదో దేవుఁడుతప్ప నితరుఁడు తెలుపలేడు.

ఈవాక్కులను వినియా మీ రాశ్చర్యపడెదరు?

60 ఇందుకా మీ రేడ్వక నవ్వుచున్నారు ?

ఇందుకా, లక్ష్యపెట్టకున్నారు?

కావున, దేవునిముందు సాగిలఁబడి యాతని నారాధింపుఁడు.

సురా 54-చంద్రుఁడు.

మక్కా-55 పద్యములు. 3 రుక్కులు.

ఆధ్యాయము 1.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగుదేవునిపేర.

కాల మాసన్నమైనది, చంద్రబింబము రెండుగా వీలిపోయినది.

కాని, వారాయద్భుతమును చూచినప్పుడెల్ల ప్రక్కకొదిగి
“అహా ! యేమి యిద్రజాలము !” అనియందురు.

ప్రవక్తల ససత్యవాదులని యెంచి వారు తమకామములనే
యనుసరింతురు. కాని సర్వమును స్థిరముగా నియమింపఁబడియున్నది.

వారి కతిజ్ఞానమంతమగు నిషేధవార్తవచ్చినది.

అయినను భయనూచన నిచ్చువారివలన వారు మేలుచేకొనలేరు.

కావున, వారినివదలిపెట్టుము. ఆదినమునఁ బిలుచువాఁ డొక
ఘోరకార్యమునకై పిలుచునప్పుడు,

నా రథోద్భవ్తులై తమసమాధులనుండి, చెదరియున్న మిడుతల
వలె బయలు వెడలి,

పిలుచువానియొద్ద కతిత్వరితముగ నేఁగి “ఇదియే దుఃఖదిన”
మని యవిశ్వాసకు లనఁగలగు.

వీరికిఁ బూర్వము నుహుప్రజలు సత్యము ససత్యముగాఁ బరి
గణించిరి. మాకింకరుఁ డసత్యవాదియని నిందించి, పిశాచగ్రస్తుఁడని
యాతనిఁ బరిత్యజించిరి.

10 అప్పుడాతఁడు తనప్రభువుతో “వీరు నిజముగా నన్ను తిరస్కరించుచున్నారు. నాకు సహాయము ర ” మృనిపలికెను.

అప్పుడు మేము స్వర్గద్వారములను బలముతో తెఱవఁగా నది
సంతతధారావృష్టితో దిగి,

భూమిని ప్రీలఁజేయ, నందుండి యనేకములగు మాటలు
బయలు వెడల, నందలి జలములన్నియు నిర్ణీతరీతిని గలిసిపోయెను.

అప్పుడు మే మాతనిని బల్లలతోను, మేకులతోను నిర్మింపఁబడిన
నావలో తీసికొనిపోయితిమి.

ఆది మాకన్నులయెదుటనే తేలుచు పోఁజొచ్చెను. అవిశ్వాసకు
డై పరిత్యజింపఁబడినవాని కిది బహుమానముకదా !

దానిని మేము భయచిహ్నముగా వదలితిమి గాని, యాసూచ నను గ్రహింపఁగలవాఁ డెవఁడు ?

నాపగయును నాబెదరింపును గొప్పవిగదా !

సులభముగా భయసూచనను గ్రహించుట కీకురానును రచించితిమి. కాని, యాసూచన నెవఁడుగ్రహింపఁగలఁడు ?

‘ ఆదైతులు ’ సత్యము నసత్యమని యెంచిరిగాని, నాపగయును నాబెదరింపును గొప్పవిగదా !

మే మొకదినమున నతిమృఖకరమగు ప్రచండమారుతము వారిపై నడతెగక వీచునట్లు చేసితిమి.

20 అది నిర్మూల్యతఖర్జురతరుకాండములనువలె మనుష్యులను పెల్లగించివైచెను.

నాపగయును బెదరింపును మిక్కిలి గొప్పవికావా ?

భయసూచనను సులభముగా గ్రహించుట కీకురానును రచించితిమి. కాని, యాసూచనను గ్రహింపఁగలవాఁ డెవఁడు ?

అధ్యాయము-2.

సామూదుజాతివారు బెదరింపులనన్నిటిని నసత్యములుగా నెంచిరి.

వారు “ఏమి, మాలోనివాఁడేయగు నొక్కని మే మనుసరింప వలయునా ? అట్లుచేసినచో తప్పను, తెలివితక్కువతనమునునగును గదా ?

మాయందఱలో నాతనికొక్కనికేనా. యాభయసూచన తెలియఁజేయువని నియమింపఁబడినది. అట్లుకాదు. ఆతఁడు మిథ్యాపురుషుఁడు. గర్విష్టి ” యనిపల్కిరి.

మిథ్యాపురుషుఁడును గర్విష్టియు నెవఁడో తేవుతెలియఁగలదు,

“ వారిశోధనకొఱ కాడుయొంటెను పంపెదము. సాలే, నీవు వారిని గుర్తించుచు నోర్పుతో వేచియుండుము.

వారిజలములు తమకును దానికిని పంచిపెట్టబడుననియు, నా జలముల నొకసారి యొంటెయు, నొకసారివారును నొకరితరువాతనొకరుగ త్రాగవలయుననియు, భవిష్యత్తును వారికిఁదెలుపును.

కాని, వారు తమమిత్రుని బిలువఁగా నాతఁడొక కత్తిబట్టి యొంటెను సరకివైచెను.

30 నాపగయు నాబెదరింపును నిశ్చయముగా గొప్పవి !

వారివై పొక్కుసారి చప్పట్లు చఱవఁగ నే వారు పంతెనలఁ గట్టుట కుపయోగించు శుష్కకాష్ఠములవలె నైరి.

భయనూచన సులభముగాఁ దెలియుటకై కురానును రచించి తిమి. కాని యానూచనను గ్రహించువారెవరు ?

లూటు ప్రజ లాతినినూచన ససత్యముగాఁ బరిగణించిరి.

మేము లూటుకుటుంబముపైఁదప్పు నందఱుపైనను శిలావర్షము గురియించితిమి.

లూటుకుటుంబము కృతజ్ఞతఁజూపుటంబట్టి, సంధ్యాసమయమున వారి కుపకృతిగా విడుదలచేసితిమి.

మాకాశిన్యముంగూర్చి యాతఁడు వారికి సూచననిచ్చెను. కాని, వారు దానిని సంశయించిరి.

మే మెట్టిదానిని నమ్మఁగలమని వారనఁగా, మేము వారిని దృష్టిహీనులఁజేసి,

“ మాపగను, మాబెదరింపును ననుభవింపుఁ ” డని వారితో నంటిమి.

తెల్లవారినంత వారికొక ఘోరశిక్ష ప్రాప్తించెను.

40 భయనూచన సులభముగా బోధపడుటకై మేము కురాను రచించియున్నాముగాని, యానూచనను గ్రహించువాఁడెవఁ డున్నాఁడు?

అధ్యాయము-3.

ఫిరౌనుజనులకుఁగూడ బెదరింపులు వినఁబడెను.

మా యశ్శతకార్యములన్నియు వారసత్వములుగాఁబరిగణించిరి. కావున బలవంతుఁడును, శక్తిమంతుఁడును నగువాఁడెట్లు పట్టుకొనునో యట్లే మేమువారిని బట్టుకొంటిమి.

ఓమక్కావాసులారా ! మీ యవిశ్వాసకులు వీరికంటె మంచివారా ! పవిత్రగ్రంథములలో మీరు వదలిపెట్టఁబడియున్నారా ?

“మేము చాలమందియున్నాము. మాలోనొకరికొకరము సహాయముచేసికొందు ” మని వారందురా ?

వారిసేన యథాయథలై వెన్నుజూపఁగలను.

కాని యాగంటయే వారు భయపడవలసిన కాలము. ఆగంట మిక్కిలి కఠినమును కుఃఖభాజనమును నగును.

నిజముగా ముష్టులు మార్భమునందును గందరగోళమునందును మగ్నులై యున్నారో.

ఆదినమున వారు తమ ముఖములమీఁదుగా నగ్నిలోనికి లాగి కొనిపోఁబడుదురు. “ నరకస్థుర్భ నాస్వాదింపుడు. ”

ఒక నిమితి ప్రకారము సర్వవస్తువులను మేము సృజించి యున్నాము.

50 కనురెప్పపాటుకాలములో నుచ్చరింపఁగల యొకటేమాటతో మే మాజ్ఞాపించియున్నాము.

పూర్వకాలమునఁగూడ మీవంటివారిని నాశనముచేసి యున్నాము. కాని, యెవ్వఁడైన నాసూచనను గ్రహించెనా ?

వారుచేయు ప్రతికార్యమును దైవగ్రంథములలో నిరూపింపఁబడియే యున్నది.

చిన్నదిగాని పెద్దదిగాని, పృతికర్మయునందు వ్రాయబడియే
యున్నది.

నిజముగా వనములయందును, సదీతీరములయందును,

సత్యస్థానమున సర్వశక్తియుత్పాదకు చక్రవర్తిమౌల భక్తులు
వసింపఁగలరు.

సురా 55-కరుణాలవాలుడు.

మక్కా-78 పద్యములు-3 రుక్కులు.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

అధ్యాయము-1.

కరుణాలవాలుడగు దేవుడు కురానునేర్పి,

మనుష్యుని సృజించి,

ఆతనికి స్వచ్ఛమగు వాక్కు ననుగ్రహించినాడు.

సూర్యచంద్రులు తను నియమితకాలమును దప్పరు.

చెట్లును మొక్కలును భక్తితో వంగుచున్నవి.

అతఁడు చ్ఛస్థానమున స్వర్గమును కల్పించి, త్రాసునొకదానిని
నిర్మించి,

అందు మీ రుత్పథగాములు కాకుండునట్లు నియమించెను.

కావున, తూచునప్పుడు న్యాయ్యముగాఁ దూచుచు, తప్పు
త్రాసు నుపయోగింపకుము.

సదేవజాతులకొక కీర్ణామి నాతఁడు కల్పించెను.

10 అందు పండ్లును, ఫలగుచ్ఛయుతములగు ఖర్జూరతగువులును, ఉముకతో గూర్చినధాన్యమును, సుగంధతరువులును సున్నవి. అయిన మీరిద్దఱును దేవునియనుగ్రహములలో నేవి యాతనివి కావంశరు ?

కుమ్మరివానివలె నాతఁడు మనుష్యుని మంటితోడను,
పిశాచమును స్వచ్ఛమగు నగ్నితోడను, సృజించినాఁడు.

అయిన మీరిద్దఱును.....

ఆతఁడు తూర్పునకు ప్రభువు.

పశ్చిమమునకును ప్రభువు.

అయిన.....

ఒకదానినొకటి కలియునట్లైతఁడు రెండుసముద్రములను విడిచి నాఁడు.

20 కాని, రెండింటిమధ్యను గడువరాని గట్టొకటియున్నది.

అయిన.....

వీనిలో నొక్కొక్కదానినుండి చిన్నవియు, పెద్దవియునగుముత్యముల నాతఁడు తెచ్చుచుండును.

అయిన.....

సమూద్రముపై పర్వతములవలె తేలియాడుచుండు నావ లాతనివే.

అయిన.....

అధ్యాయము-2.

భూమిపై గలదంతయు నశించును.

కాని, నీప్రభువుముఖ ముత్తేజోవంతమై మహిమయు నోజస్సును గలిగి ప్రకాశించుచుండును.

అయిన.....

స్వర్గమునందును, భూమియందును గలదంతయు నాతనినే ప్రార్థించుచుండును. అనుదిన మాతఁ డేదోయొకక్రొత్తపనిని చేయుచునే యుండును.

30 అయిన.....

ఓపిశాచమా, మనుష్యులారా! మిమ్ము శోధించుటకు మాకు విశ్రాంతి లేకపోలేదు.

అయిన.....

ఓపిశాచమా, మర్త్యులారా! స్వర్గమర్త్యవధులను మీ రతిక్రమింపఁగలరేని యతిక్రమింపుడు. కాని, మాయనుజ్ఞ లేనిదే మీరట్లతిక్రమింపలేరు.

అయిన.....

మీయిరువురపైనను జ్వలదగ్నికణములును, మఱుగుచున్న యిత్తడియు విసరఁబడును. వానినుండి మీరురక్షించుకొనలేరు.

అయిన.....

స్వర్గము రెండుగావ్రలి రక్తప్రభచే విరాజిల్లును.

అయిన.....

ఆదినమున పిశాచమునుగాని, మనుష్యునిగాని, తమపాపములను గూర్చి యెవ్వరు నడుగరు.

40 అయిన.....

వారివారిగుర్తులఁబట్టి పాపులు తెలిసికొనఁబడుదురు. వారు తమ ముందుజుట్టులఁ బట్టియు, పాదములఁబట్టియు, గొఱ్ఱిహింపఁ బడుదురు.

అయిన.....

“పాపు లసత్యముగాఁ బరిగణించిన నరక మిదియే.”

దానికిని, మఱుగుచున్న నీటికిని, మధ్య నిటునటు వారుతిరు
గాడఁగలరు.

అయిన... ..

అధ్యాయము 3.

కాని, దేవునిమహిమకు భయపడువారికి రెండుద్యాయవనములు
సంపాద్యములగును.

అయిన... ..

ఆ రెండింటిలోనను విశాల శాఖాయుతములగు చెట్లుండును.

అయిన...

50 ఆ రెండింటియందును రెండు సెలయేళ్ళు ప్రవహించుచుండును.

అయిన... ..

ఆ రెండింటియందును ప్రతిఫలము రెండురకములుగాదొరకును.

అయిన... ..

సరిగంచులుగల శయ్యపై వారు పరుండియుండ నా రెండు
తోటలయందలి ఫలములును వారిచేతి కందివచ్చుచుండును.

అయిన... ..

అందు మనుష్యుఁడుగాని, పిశాచముగాని, పూర్వము స్పృశింప.
కుండిన లోలేక్షణ లుండురు.

అయిన... ..

వారు ముత్యములవలెను, మరకతములవలెను నుండురు.

అయిన... ..

60 మంచికి మంచిగాక మఱియొక బహుమానము దొరకునా?

అయిన... ..

ఏనికి ప్రక్క మఱి రెండు తోటలుండును.

అయిన... ..

అవి పచ్చగానుండును.

అయిన... ..

ఆ రెండింటిలోను నిత్యప్రవాహినులగు సెలయేళ్ళుండును,

అయిన... ..

ఆ రెండింటిలోను, ఫలములును, ఖడ్జూరతరువులును, దానిమ్మ
చెట్లును నుండును.

అయిన... ..

70 రెండింటియందును శోభనాంగులగు విలాసినులుండురు.

అయిన... ..

విశాలాసితనేత్రలు వారిగుడారములయొద్ద దగ్గఱగావేచి
యుండురు,

అయిన... ..

వారిని పిశాచముగాని, మనుష్యుడుగాని, స్పృశించియుండురు.

అయిన... ..

వారిభార్యలు మృదుతరములును, పచ్చనివియునగు తలగడల
పైనను, సుందరతరములగు తివాచీలపైనను విశ్రాంతి నొందుచుండురు.

అయిన... ..

మహిమప్రభావంతమగు దేవుని నామము పవిత్రవంతమగు,
గాక!

సురా 56-అయితీటునది.

మక్కా-96 పద్యములు 3 రుక్కులు.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

అధ్యాయము-1.

ఆకస్మికముగా రాగలదినము వచ్చినప్పుడు,
ఆయాకస్మికత్వ మసత్యమని యెవ్వరు ననజాలరు.
ఆదినమే యుచ్చకుగాని నీచకుగాని తీసికొనిపోవునది.
అప్పుడు భూమి గజగజమని వడకఁగలదు.
పర్వతములు పెరిల్లున బద్దలై,
ధూళియై యిటునటు నెగిరిపోగలవు.
మీరు వహీలుగా విడిపోగలరు.

అప్పుడు కుడివైపుననుండి జనులు-ఓహో! కుడివైపు వారెంత
యానందముగానుండఁగలరు!

ఎడమ వైపుననుండు జనులు-ఓహో! యెడమవైపువా రెంత
దుఃఖభాజనులైయుందురు !

10 ఇహమం దందఱకంటె ముందుండువా రింకను ముందుగనే
యుందురు.

వీరిలోఁ బూర్వసంతతివారిలోఁ జాలమందియు,
తరువాతిసంతతివారిలోఁ గొందఱును,
దేవునిసాన్నిధ్యమునకుఁ జోయి,
అచట నానందారామములయందు,
అలంకృతములగు శయ్యలపై,

ఒకరి మొగమున కింకొక రెదురుగా విశ్రాంతియింపియుండ,
నిత్యయాచనవిలాసినులు,
సంతతధారగా పవహించు ద్రాక్షారసపూరితపాత్రలను వారి
కందిచ్చుచుండ,

అది పానము చేయుటవలన తలనొప్పిగాని, యరుచిగాని జనింప
కుండనుండ,

20 వారి కతిప్రీతికరములగు ఫలములును,
ఇంపుగూర్చు పక్షిమాంసములును లభించుచుండ,
విశాలాసితనేత్రులును, చిప్పలయం దణగియుండు ముక్తా
ఫలసదృశములును నగునప్పరసలు,

వారిపూర్వకష్టములకు ఫలముగా వారిని సేవింపుచుండ,
ఆనందము ననుభవింపఁగలరు.

అచట వారికి “శాంతి, శాంతి” యను వాక్కుతప్ప,

వృథావాదములును, పాపులుపలుకు నపవాదవాక్యములును,
శ్రోత్రగోచరములు కానేరవు.

కుడివైపుననుండువారు-ఓహో! కుడివైపువారెంత యానంద
ముగా నుందురు!

ఉన్నతశయ్యలపై

నిరంతరమునుండి, యపరిత్యాజ్యములై,

20 సమృద్ధములగు ఫలములతోనిండి,

జలప్రవాహములదరిని,

విశాలచ్ఛాయలలో,

కంటకరహితములగు సీద్రావృక్షములచేతను,

ఫలభరితములగు తాళవృక్షములచేతను, నావరింపఁ బడియుండు
వనములయందు వారు సుఖ మనుభవింపఁగలరు.

అప్పరస లనువా రపూర్వసృష్టలు.

నిత్య కన్యోధలు.

భర్తప్రియలు, భర్తసవయస్కులు.

అధ్యాయము-2.

పూర్వసంతతివారిలోఁ జాలమందికిని,

తరువాతివారిలోఁ గొందఱకును, వీ రనుభోగ్యులు,

40 కాని, యెడమచేతివైపువారు—ఓహూ, యెడమవైపువారెంత
దుఃఖభాజనులు!

విషవాయువులలోను, తప్తతోయములలోను,

అశీతలము, దృష్టిభయంకరము నగు,

ఘామచ్ఛాయయందు వారు వసింపఁగలరు.

వా రింతకుపూర్వ మిహలోక సౌఖ్యముల ననుభవింపుచు
డియు, ఘోరపాపములఁజేయుచు,

“ఏమి ! మనము ఘాళిగను, నెమ్ములుగను నైనపిదప మన
పూర్వుకులగు పితరులతోఁగూడ,

సజీవులమగునుమా?”

అని సంశయించుచు నడుగుచుండిరి.

వారితో “అవును. ఇప్పటివారును, బూర్వువువారును,

50 అందఱును నిర్ణీతదినము దొకచోఁ జేరఁగలరు.

దుష్కథవర్తులారా ! అప్పుడు మీరు, సంశయించినమీరు,

ఎజ్ జకూమ్ అను విషవృక్షముల ఫలములఁదిని,

కడుపులు నింపుకొని,

దానిపై సలసలమఱుగుచుండునీటిని,

తృష్ణార్దితయగు నొంటవలె త్రొగఁగలరు ” అనుము.

శిక్షాదినమున నిదియే వారియాహారము కాగలదు.

మేము మిమ్ము సృజించితిమని మీరు విశ్వపింపరా?

ఏమి తలంచెదరు? జీవాణువులను,

మీరా సృజించువారు? లేక మేమా?

60 మీయంగు మృత్యువునసింపగలదని శాపించినవారముమేము

అయినను మీరు బహులుగా మీవాటిచారిని సీస్థానములయం
దుంచుటకును, మీరేమీకుఁ జెలియనిరూపములతో నిర్మించుటకును,
మా కెట్టియాటంకమును గలుగఁజోకు,

మీరు మొదటి సృష్టిని చూచితిరగదా! మీ రేల యాలో
చించుకొనరు.

ఏమి తలంచుచున్నారు? మీరు భూమియంగు శాతినదానిని,

మీఁదికి మొలకలెత్తఁజేయునది మీరా, మేమా?

మాకిష్టమైనయెడల మీపంటల నొడిచి శుష్కములఁజేసి,
మీరప్పతపడి,

“నిజముగా మేము వ్యయపడితిమి. జంటలు నష్టములయ్యెనే!”
యని యనునట్లు చేయఁగలము.

మీరుత్రాగు నీటినిగూర్చి మీరేమి తలంచుచున్నారు?

మేఘములనుండి దానిని క్రిందికి దింపినది మీరా, మేమా?

మేము దాని నుత్పథముగాఁ జేయఁగలిగియుందుమే. మీరు కృత
జ్ఞులరైయుండరేల?

70 మీరేమి తలంచుచున్నారు? రాపిడివలన మీరు పుట్టించు
నగ్నిని, పచ్చిచెట్టునుండి,

మీరు పెరుగఁజేసితిరా, మేమా?

దానిని జ్ఞాపకచిహ్నముగను, నెడారిలోఁ బ్రయాణముచేయు
వారికి లాభకరముగను చేసినవారము మేము.

కావున మహాత్ముఁడు మీ ప్రభునామమును స్తుతింపుఁడు.

అధ్యాయము-3.

ఇది నక్షత్రాస్త్రమయముపేర చేసినప్రమాణము.

మీకుఁ దెలిసినయెడల సతిఘోర ప్రమాణము.

ఇది గుప్తముగా దాచఁబడిన గ్రంథమున వ్రాసియుండినట్టియు

అతిశౌరవసీయమునునగు కురానని మీతో నెట్టి ఘోరప్రమాణముఁజేసి జెప్పునవసరములేదు.

జగన్నాథుఁడు భూమిజనుల కనుగ్రహించిన పరమరహస్యమగు నాగ్రంథమును,

పవిత్రపంతులుతప్ప నితరులు స్పృశింపకుండురుగాక!

80 ఇట్టివార్తలను మీరు నిరాకరింతురేల!

ఇట్టినిరాకరణమే మీయనుదినవృత్తియూ యేమి?

ఏమి, మృత్యువాసన్నమైనవాని పాణములు కంఠగతములై నప్పుడు,

మీ రట్లే చూచుచుందురు.

కాని, మీకుఁ దెలియకుండ మీకంటె మేమాతనికి దగ్గఱగా నుందుము.

మీరు శిక్షనుండి తప్పించుకొనఁగోరినచో,

ఆయాత్మ తిరుగునట్లు చేయరేల? మీరు సత్యవచస్కులైనచోఁ బల్కుఁడు.

కాని, దేవుని సాన్నిధ్యము ననుభవించువానికే

విశ్రాంతియు నానందమును సంతోషారామమును గలుగు చున్నది.

నిజముగా కుడివైపుజనులు, కుడివైపు చేరఁగలదానికి,

90 అభివాదనముచేసి, 'నీకు శాంతియగుఁగాక' యని దీవించుదురు.

కాని, ప్రవక్త లసత్యవాదులని నిందించువారిలోను,

దుష్పథవర్తులలోను జేరినవాఁడు,
 తప్తతోయములను,
 నరకాగ్నిచ్చటలను తప్పక యనుభవించితీరును.
 ఇది నిశ్చయముగా సత్యము.
 కావున మహాత్ముడగు నీపభ్రువు నామమును స్తుతించుము.

సురా 57-ఇనుము.

మదీనా-29 పద్యములు-4 గుక్కులు.

అధ్యాయము 1.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిచేర,

స్వర్గమర్త్యములయం దున్నదాతము దేవునిఁ గీర్తించుచున్నది.
 అతఁడు శక్తిమంతుఁడు. బుద్ధుఁడు!

స్వర్గమర్త్యములపై నధికారమాతనిదే; అతఁడు సృష్టి లయ
 కారకుఁడు. అతని కన్నివస్తువులపైనను నధికారముగలను.

అతఁ డాద్యంతములయందు గోచరించుచుండును ; అతఁడు
 వ్యక్తావ్యక్తుఁడు; అతని కన్నియుఁదెలియును.

స్వర్గమర్త్యముల నాఱుదినములలోసృజించి సింహాసనమునెక్కిన
 యాతఁ డీతఁడే. భూమిలోనికిఁ బ్రవేశించుదానిని, బైకివచ్చుదానిని,
 స్వర్గమునుండి యవతరించుదానిని, నచటికెక్కుదానిని, నతఁడు తెలిసి
 కొనియే యున్నాఁడు. మీరెచ్చటనున్నను నతఁడు మీతోనుండును.
 దేవఁడు మీకర్పణనన్నిటిని జూచును.

స్వర్గమర్త్యముల యాధిపత్య మాతనిదే; అన్నివస్తువులును దేవునియొద్దకే తిరిగిపోవును.

అతఁడు రాత్రిని పగటిలోనికిని పగటిని రాత్రిలోనికిని సంక్రమింపఁజేయును. హృదయములలోని రహస్యములన్నియు నాతనికిఁ దెలియును.

దేవుని నాతనిప్రవక్తను నమ్ముఁడు; దేవుఁడు మీ కనుగ్రహించినదానిలోనుండి భిక్షముపెట్టుఁడు. మీలోనమ్మి భిక్షము పెట్టువారికి గొప్పబహుమానము రాఁగలదు.

ప్రవక్త మీప్రభువును నమ్ముమని హెచ్చరించినాఁడు. ప్రభువును నీతో మైత్రినెఱప నిచ్చుగించినాఁడు. మీరు విశ్వాసులైనచో మీప్రభువును నమ్మకుండుటకు మీ కేమిమూడినది?

మిమ్ము చీకటినుండి వెలుతురులోనికిఁ దెచ్చుటకుఁ దనసేవకు నకు స్పష్టములగు సూచనలనిచ్చినవాఁ డాతఁడే. నిశ్చయముగా దేవుఁడు మీయెడ దయాదాక్షిణ్యపరుడై యున్నాఁడు.

10 స్వర్గమర్త్యములయందలిసంతయు నాతనిదేకదా ! అతని విషయమై మీరు వెచ్చపెట్టరు మీ కేమిమూడినది ? జయమునకు ముందు తోడ్పడి పోరాడినవారు మీలోమఱికొందఱకంటె వేఱుగాఁ జూడఁబడుదురు. జయము చేకూరనపిదప సహాయమొనర్చి పోరాడిన వారికంటె వీరి కుత్తమపదవి చేకూఱును. అయిన నందఱకును దేవుఁడు మంచిబహుమానమునే వాగ్దానము చేసియున్నాఁడు. దేవునికి మీ కృత్యములన్నియుఁ దెలియును.

అధ్యాయము 2.

దేవునికి మంచియప్పునిచ్చినవాని కితఁడు దివ్యగుణముగా నిచ్చి బహూకరించును.

ఒకానొకదినమున విశ్వాసులగు స్త్రీపురుషులు తమజ్యోతి ముందుగను కుడిప్రక్కను పగుగెత్తుచుండుటను జూచెదరు. అప్పుడు దేవతలు వారితో “మీ కిదిగో నేడొక సువార్త! మీరు నదులు ప్రవహించు నుద్యానవనములలో శాశ్వతముగ వసింపఁగలరు” అందురు. ఇదియే సంపూర్ణానందము.

అదినమున నవిశ్వాసులగు స్త్రీపురుషులు విశ్వాసులతో, “కొంచెమాగుఁడు. మీదీపములో మాదీపమును వెలిగించుకొందుము” అందురు. వారితో “మీరు వెనుకకు మఱలుఁడు. మీకు మీరే వెలుతురును జూచికొనుఁడు” అనిచెప్పఁబడును. వారిరువురకు నదుమ ద్వారముగల యొక గోడయుండును. దానిలోపల కరుణయు, బయట బాధయునుండును.

వారు విశ్వాసులతో “మేము మీతోడివారముకామా?” అందురు వారు “ఔను! కాని, మీరు మోసమునకు లోనైనారు. ఆలస్యము చేసినారు. సందేహించినారు. మీరు కోరిన మంచివస్తువులు మిమ్ము మోసగించినవి. ఇంతలో దేవునిశిక్షయు మీకాసన్నమైనది. మోసగాఁడు మిమ్ము దేవునివిషయమై మోసపుచ్చినాఁడు” అందురు.

కావున నాదినమున మానుండిగాని, యవిశ్వాసులనుండిగాని, పరిహారము తీసికొనఁబడదు. మీకగ్నియే యావాసమగును. అదియే మీకు ప్రభువగును, అందులోనికి మీదారి దుఃఖావహముగ నుండును.

దేవుని భయసూచనవలనను, అతఁడు పంపిన సత్యమువలనను, విశ్వాసులహృదయము నమ్రతనొందుటకును, పూర్వకాలమున మావలనఁ బవిత్రగ్రంథములఁగొనియు, వారి యాయు పభివృద్ధినొందింపఁ బడియు, తమ హృదయములను కఠినములఁజేసికొని దుష్టవర్తనము నందే యున్న వారివలె నుండకుండుటకును, సమయమురాలేదా?

భూమి మృతినొందినపిదప దేవుడు దానిని మఱల నుజ్జీవింపఁ జేయునని యెఱుంగుడు. మీరు బోధపఱచుకొందురని యీ నూచ నల నిప్పుడు మీకు స్పష్టము చేసితిమి.

నిశ్చయముగా భిక్షముపెట్టి దేవునికి ధర్మఋణమునిచ్చినవారికి ద్విగుణముగా లాభముగలుగును. వారికి గొప్పబహుమానము లభించును.

దేవునియందును నతనిప్రవక్తయందును నమ్మకముగలవారే సత్యవంతులు. వారు తమ ప్రభువుమోల సాక్షులుగ నుండురు. వారికి వారిబహుమానమును వెలుతురును జేరును. కాని, యవిశ్వాసులును, మానూచనల నసత్యములుగ నెంచినవారును నరకమున వసింపఁగలరు.

అధ్యాయము. 3.

20 ఇహలోకజీవన మొకయాట, వినోదము, డాంబికము నని మీరు తెలిసికొనుడు. ధనపుత్రాదులయభివృద్ధి వర్ధాంతమున మొలకల యభివృద్ధివంటిది. అవి తలచూపఁగనే కర్మ కులు మోదమునొందెదరు. అంతట నవి యెండి, పచ్చబారి చెత్తయైపోవును. పిదప పరలోకమున గొప్పబాధయో, దేవుడు సంతోషించి వారిని క్షమించుటయో సంభవించును. ఇహలోకజీవనము మోసమునకు ఫలము.

మీ ప్రభువును స్వర్గమును బొందుట కొకరితోనొకరు స్పర్ధవహింపుడు. ఆస్వర్గము స్వర్గమర్త్యములవలె విస్తరించియుండును. దేవునియందును, నాతని ప్రవక్తలయందును నమ్మకము కలవారి కది సిద్ధపఱుపఁబడి యున్నది. దేవునిబహుమాన ముట్టిది. తనకిష్టమైన వారి కితఁడు దాని నిచ్చును. దేవుఁ డపారదయామయుడు !

మేము భూమిని, ఈదేహములను సృజింపకమునుపే వారి కేమి కలుగవలసియున్నదో గ్రంథములో నిర్ణయించియే యుంచితిమి.

లందువ్రాయబడినదిగాక వానికి మఱియే హానియుగలుగదు. ఇది దేవునికి సులభము.

మీకు మంచివస్తువులు చేకూరనిచో దుఃఖంప కుండుటకును, మీకు కలిగినదాని కుప్పొంగకుండుటకును, దేవుఁ డిట్టినులుపును గల్పించినాడు. తమకులేని దున్నట్టునటించి దాంభికుడై,

లోభియై, యితరులను లోభులను జేసినవారిని దేవుడు ప్రేమింపడు. కాని భీక్షముపెట్టని వారిని.....అహా! దేవుడు భాగ్యవంతుడు, స్తవనీయుడు.

మేము మాప్రవక్తలను స్పష్టచిహ్నములతో బంపితిమి. వారిలోఁ గూడ దైవగ్రంథమును, త్రాసును బంపితిమి. మనుష్యులు న్యాయముగఁ బ్రవర్తించుటయే మాకోరిక. ఇదిగాక యినుమునుగూడ మేము పంపియున్నాము. మనుష్యజాతి కంఠ గొప్పహానియు లాభమును గూడ నున్నవి. తనకును దనప్రవక్తకును సహాయము చేయువారిని దేవుఁ డెఱుఁగును. నిశ్చయముగా దేవుడు శక్తిమంతుడు, బలవంతుడు.

అధ్యాయము-4.

పూర్వకాలమున మేము నుహూ, ఇబ్రాహీములను బంపితిమి. వారిసంతతివారికి భవిష్యద్జ్ఞానమును, దైవగ్రంథమును బ్రసాదించితిమి. పారిలోఁగొందఱును క్రమమార్గమున నడిపితిమి. కాని, వారిలోఁ జాల మంది దుష్టులైరి.

తరువాత వారినేయనుసరించుటకు మాప్రవక్తల సంపితిమి. పిదప మరెయిమ్మ పుత్రుండగు ఈసాను వారివెంబడినే పంపితిమి. అతనికి మా దివ్యగ్రంథమునిచ్చి, యతని ననుసరించినవారి హృదయము లందు దయాదాక్షిణ్యములఁ గుదురుకొల్పితిమి. కాని, వారు తమ సన్మార్గసులయాశ్రమమును తామే కల్పించుకొనిరి. దేవునితృప్తికొఱకే సయత్నింపవలయునని వారికి విధించితిమిగాని, వారావిధిని గ్రమ

ముగఁ బాల్సిపలేదు. వారిలోఁ జాలమంది దుష్టులేయైనను, నమ్మిన వారికిఁ దగిన బహుమానమిచ్చితిమి.

విశ్వాసులారా! దేవునికిని, నాతనిప్రకృతును భయపడుఁడు. అతనిదయలో రెండువస్తువులు మీ కిచ్చును. మీ దారి కనఁబడుటకు వెలుతురు నిచ్చి యాతఁడు మిమ్ము క్షమించును. దేవుఁడు క్షమా పరుఁడు, దయాళుఁడు.

దేవునివరములపైఁ దమ కేయధికారమును లేదనియు, ఆవరము లన్నియు నాతనియధీనములోనే యున్నవనియు, వాని నాతఁడు తన కిచ్చవచ్చినవారి కొనగొననియు ఈ గ్రంథావలంబకులు తెలిసికొని దైవ భీతిఁగలిగి యుండవలెను.

కొండము. 28.

సురా 58-విన్నవించుకొనిన యామె

మదీనా-22 పద్యములు-3 రుక్మాయి.

అధ్యాయము. 1.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునివేర.

తన భర్తపై నీతో విన్నవించుకొనిన యామె మాటలను దేవుఁడు వినెను. ఆమె దేవునితోఁ జెప్పికొనెను. దేవుఁడు మీలో మీరైన సంభాషణను వినినాఁడు. దేవుఁడు చూచుచుండును. వినుచుండును.

మిత్రభార్యలతో “మీరు నాకు తల్లివీపులవలె నుండు” డని చెప్పుచు వారిని విడనాడుదురు. కాని, వారు మీ తల్లులుకారు. మిమ్ము కనినవారే మీ తల్లులు. అట్లనువారు నిందాస్పదమును నన్యతమును వచించుచున్నారు. కాని, దేవుడు క్షమాయుతుఁడు. దయాళుఁడు.

ఈ రీతిగా తమభార్యలను విడిచిపెట్టి, తరువాత తమ మాటలను త్రిప్పుకొనువారు వారితోఁ గలియకపూర్వ మొక బానిసను విడిచిపెట్ట వలయును. దీనిని మీరు తప్పఁగూడదు. మీరు చేయునది దేవునికిఁ దెలియును.

విడిచిపెట్టుటకు బానిసలేనివాఁడు, నా రిద్దఱును గలిసికొనక పూర్వము వరుసఁగ రెండునెల లుపవసించవలయును. అట్లు చేయ లేనివాఁ డఱువదిమంది బీదల కన్నమిడవలయును. వారు దేవుని నతని పవిత్రము విశ్వసించియుండుటకే యిట్లు చేయవలయును. ఇవి దేవుని ధర్మానుశాసనములు. అవిశ్వాసులకు ఘోరశిక్ష కలుగఁగలదు.

దేవుని, నతని పవిత్రము నెదిరించువాఁడు తన పూర్వులవలె దీనుఁడు కాఁగలఁడు. ఇప్పుడు మేము స్పష్టసూచనల సంపియున్నాము. భక్తహీనులకు ఘోరశిక్ష రానున్నది.

దేవుడు వారినందఱ నుజ్జీవింపఁజేసి యాదినమున వారికార్యములను వారికిఁ దెలుపును. తాము మఱచినను దేవుడు వారిని లెక్క వేసియే యున్నాఁడు. దేవుడు సర్వసాక్షి.

అధ్యాయము. 2

దేవునికి స్వర్గమర్త్యములయం దున్నదంతయుఁ దెలియునని నీకు గోచరము కాలేదా? ముగ్గురుకలిసి రహస్యముగ మాట్లాడు కొనుచోట నతఁడు నాలవవాఁడుగ నుండును ; ఐదుగురు కలిసినచోట నాతఁ డాటవవాఁడు ; కొలఁదిమందియైనను నెక్కువమందియైనను,

వారున్న చోట్ల నెల్ల నాతడును వారినంటియేయుండును. దేవునికి సర్వమును దెలియును. రక్షణదినమున నాతడు వారికి వారికృత్యములను దెలియఁ జేయును.

రహస్యాలోచన కూడదనియును, నట్లే చేయుచు, పవిత్రయెడల దౌష్ట్యము ద్వేషము నవిధేయతయుఁ గనబడునట్లే కాంతముగ వారు మాట్లాడుకొనుచుందురుగదా ! దేవుడు నిన్నభినందించునట్లు వారు నిన్ను చేరి యభినందింపరు. “మన మనినదానికి దేవుడు మనల శిక్షింపఁడేమి ?” యని వారిలో వా రనుకొందురు. అట్టివారికి నరకమే ప్రాప్తము. అందలి యగ్నిలో వారు దగ్ధులగుదురు. అచటికి మార్గము దుర్గమముగ నుండును.

విశ్వాసులారా ! మీరు రహస్యాలోచనలు చేసికొనునప్పుడు, ప్రవక్తయెడ దౌష్ట్యము, ద్వేషము, అవిధేయతలను ఆలోచింపకుండు. న్యాయముగను, దైవభీతితోడను, మీలోమీరు మాట్లాడుకొనుండు. అవును, మీరు తుదకు చేరఁగల దేవునికి భయపడుండు !

10 విశ్వాసులకు దుఃఖముఁ దెచ్చిపెట్టుటకే నైతా నట్టి నీచసంభావణలోనికి దింపును. దేవునాజ్ఞలేనిదే చీమ యయినను కుట్టఁజాలదు. కావున విశ్వాసులు దేవునే నమ్మియుండెదరుగాక !

విశ్వాసులారా ! మీసభలలో “కొంచెము జరిగి యితరులకు చోటు నిండు” అని మి మ్మడిగినయెడల చోటు నొసగుండు. మీకు దేవుడు భోగభూమియందు చోటియఁగలఁడు. “లెండు” అతనితోడనే నిలువఁబడుండు. మీలో విశ్వాసులును, ‘జ్ఞానము’ బొందినవారును దేవునియనుగ్రహముచే నుచ్చస్థానములఁ జేరఁగలరు. దేవునికి మీ కార్యములన్నియు నెఱుక.

విశ్వాసులారా ! మీరు పవిత్రతో రహస్యముగ సంభాషింపక సూరము బిడుముపెట్టుండు. ఇది మీకు | శేయస్కరము, మిక్కిలి

పవిత్రవంతులు. మీరట్లు చేయుట కుపాధిలేనప్పుడు దేవుడు మమ్ము తుమించి కరుణించును.

మీ రహస్యసంభాషణకుఁ బూర్వము భిక్ష మొసగ సంకోచించెదరా? మీ రట్లు చేయలేకుండిన దేవుడు తుమించును. పోనీ, ప్రార్థన చేసి, విధివిహితమైనదానినైనను జెల్లించి, దేవుని నాతని ప్రవక్తను మన్నింపుడు. దేవుడు మీ కార్యముల నన్నిటిని జూచుచున్నాడు.

అధ్యాయము-3.

దేవునికోపమునకుఁ బాత్రులైనవారితో స్నేహముచేయువారిని నీవు బాగుగ గుర్తించితివిగాదా! వారు నీపక్షమునఁగాని, వారిపక్షమునఁగాని చేరరు. అసత్యమని తెలిసియు వా రసత్యమాడుదురు.

వారు చేయునది దుష్టము. దేవుడు వారికి ఘోరశిక్షను సిద్ధము చేసియున్నాడు.

వారు భక్తియను వస్త్రమును గప్పికొని యితరులను దేవుని మార్గమునుండి తప్పింతురు. కావున, వారికి లజ్జాకరమగు శిక్ష సిద్ధముగ నున్నది.

దేవునిపై వారిధనమును, పుత్రులును నెందుకుఁబనికిరారు. వారి కగ్నితోడనే సహవాసము. వా రందు శాశ్వతముగ నుందురు.

ఒకానొకదినమున దేవుడు వారినందఱను లేవనెత్తునపుడు, తమకు లాభించుననుకొని మీతో నెట్లొట్లు పెట్టుకొనుచున్నారో దేవుని తోడను నట్లే ప్రమాణము చేయుదురు. వా రన్యతవాదులుకారా ?

సైతాను వారిపై నధికారము వహించి, వారిని దేవుని మఱువఁ జేసియున్నాడు. వీరు సైతానుపక్షమువారు. ఏమి! సైతానుపక్షము శాశ్వతముగ నశించునుగాదా !

20 దేవుని నతనిప్రవక్తను నెదిరించువారు మిక్కిలి దుర్మార్గులు

“నేనును నా ప్రవక్తయు విజయమునొందుదుము” అని దేవుడు విధించికొని యున్నాడు. సత్యముగా దేవుడు బలవంతుడు ; శక్తి మంతుడు.

దేవుని సతని ప్రవక్తను దిరస్కరించువారు తమ తండ్రులైనను, కొడుకులైనను, సోదరులైనను, దగ్గఱ బంధువులైనను, విశ్వాసులు వారిని బ్రేమింపరు. దేవుడు వారి హృదయములలో భక్తిని నాటి యున్నాడు. తన పరిశుద్ధాత్మచే వారికి బల మొసగియున్నాడు. అతడు వారిని తరంగిణులు ప్రవహించు నుద్యానవనములలో శాశ్వత ముగ వసింపజేయును. దేవుడు వారితోడను, వారు దేవునితోడను సంతృప్తిఁ జెందియుందురు. వీరే దేవునిపక్షమువారు. దేవునిపక్షము. వారికి శాశ్వతానందము కలుగునుగదా!

ను రా - 59. వ ల స పో వు ట.

మదీనా-24పద్యములు-3-రుక్మ లు.

అధ్యాయము-1.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

స్వర్గమర్త్యములయం దున్నదంతయు దేవుని స్తుతించుచున్నది. అతడు శక్తిమంతుడు. బుద్ధుడు.

గ్రంథావలంబకులలోని యవిశ్వాసులను తమ గృహముల వీడజేసి, పూర్వము వల్లస పోయినవారితోఁ జేర్చినవాఁ డాతఁడే. వారు తమ గృహములను విడిచిపెట్టుదురని మీ రనుకొనలేదు. తమ కోటలే తమ్ము దేవునినుండి రక్షించునని వారును ధలంబిరి. కాని, వా

రనుకొనిన దిక్కునుండి దేవుడు వారిపైఁబడి వారిహృదయములందు భయమును బుట్టింపగా వారియిండ్లు వారిచేతులతోను, విజయము గాంచి పురమును బ్రవేశించిన విశ్వాసుల చేతులతోను నాశనమయ్యెను. అంతశ్చక్షువులారా! ఈ యుదాహరణమువలనఁ దెలివి చెచ్చికొనుఁడు!

దేవుడు వారిని బ్రవాసములోనికిఁ బంపకయుండినచో తప్పక యీలోకమందే వారిని శిక్షించియుండును. కాని, రాజాభోవులోకము నందు వారి కగ్ని బాధ సిద్ధముగా నున్నది.

వారు దేవునకును, ఆతని పవిత్ర క్షకును నెదురుచూపిరి కావుననే యట్లగును. దేవునిపై నెదురుతిరుగువాఁడు.....! దేవుడు నిశ్చయముగా కఠినహృదయుఁడై శిక్షించును.

మీరు వారి ఖర్జూరపుచెట్లలోఁ గొన్నిటిని సరకివైచి, కొన్నిటి నుంచివేసితిరి. దేవుని యనుమతిమీఁదనే దుష్టులకు సిగ్గునట్లు మీ రట్లుచేసితిరి.

దేవుడు తనపవిత్ర కనుగ్రహించిన యాయహూదీల కొల్లను చేకొని, మీరు గుట్టుములతోను, నొంటెలతోను మఱి దాడివెడలలేదు. కాని, దేవుడు తన పవిత్ర క్షకు తన యిష్టమువచ్చినదానిపై సధికార మిచ్చును. దేవుడు సర్వశక్తుఁడు !

ఆయాపురములనుండి మీరు కొనినట్టియు దేవుడు తనపవిత్ర కనుగ్రహించినట్టియు కొల్లధనమునందు దేవునకును, ప్రవక్తకును, సతని బంధువులకును, అనాథులకును, బీదలకును, దారిఁబోవువారికిని, పాలున్నది. అది మీలో ధనమతులై యున్నవా రనుభవింపఁగూడదు. పవిత్ర మికిచ్చినదానిని దీసికొనుఁడు, ఆతఁడీయననినదానిని దీసికొనకుఁడు. దేవునికి భయపడుఁడు. దేవుడు కఠినముగ శిక్షించునుజాడీ!

తమ గృహములను ధనములను గోల్పోయి, దేవునిప్రసాదమును సనుగ్రహమును గోరుచు, దేవునకును, సతని ప్రవక్తకు సహా

యముచేయు శరణాగతులకుఁ (మొహజీరీనులకు) గూడ నా ధనము నందు వంతుగలదు. వీరే నిర్మలపుణ్యవర్తనులు.

మదీనాప్రజలలోఁ దమగృహములను వీడక, వారికివచ్చినమతమును స్వీకరించినవారు తమ్ము శరణుజొచ్చినవారిని బీత్రితోఁ జూతురు. కొల్లధనములోఁ దమకు వంతుగావలయునని వారు హృదయమందైనను గోరరు. తమకు దారిద్ర్యమే సంభవించినను, వారినే తమ కంటె నధికులుగఁ జూచికొందురు. తమ యత్నాశ్రమండి తప్పించుకొను వారికి శ్రేయస్సు కలుగును.

10 వారిపిదప మతస్వీకారము చేసినవారు “ప్రభువా! మమ్మును, మాకుఁ బూర్వము నీభక్తి నవలంబించిన మాసోదరులను క్షమింపుము. విశ్వాసులపై మాహృదయములయం దీర్వ్యలేకుండునట్లు చేయుము. ప్రభువా! నీవు దయాళుడవు. కరుణాళుడవు” అందురు.

అధ్యాయము-2.

అసంతృప్తినొందినవారు గ్రంథావలంబకులలో నవిశ్వాసులగు తమసోదరులఁజూచి “మీరు తఱిమివేయఁబడినచో మేమును మీతో వెడలివచ్చెదము. మీవిషయములో మఱియెవ్వరిని మన్నింపము. మిమ్ము వారెదిరించినచో మీకు సహాయముగా వచ్చెదము” అందురు. కాని వారసృతవాదులగుటకు దేవుడే సాక్షి.

వారల్లు చేయరు. వారు తఱిమివేయఁబడినచో వీరు వారితోఁ బాటు ప్రవాసము ననుభవింపరు. వారి నెదిరించినయెడల వీరు సహాయపడరు. ఒకవేళ సహాయపడినను వెనుజూపుదురు. అప్పుడు వారసహాయులై యుండిపోవుదురు.

నిశ్చయముగా వారు దేవునికంటె మీకే యెక్కువగ భయపడుదురు. వారికి వివేచనలేదు గావుననే వారిల్లు చేయుదురు.

చుట్టుఁ గంచెలుగల పురములనుండియు, గోడలవెనుకనుండియు నేకాని యహీదీలందఱును గలిసి మీతోఁ బోరాడరు. వారియందు మీశౌర్యము బాగుగ నాటికొనినది. వారు కలిసియున్నారని మీ రనుకొనుచున్నారుగాని, వారిహృదయములు కలిసియుండలేదు. వారి బోధ వేఱుకావుననే వా రిట్లుందురు.

తమపూర్వులు తాముచేసికొనినదానిని రుచిచూచినట్లే వీరును బ్రవర్తింతురు. వీరికి ఘోరశిక్ష సిద్ధముగానున్నది.

సైతాను మనుష్యునితో “భక్తిహీనుడవుకమ్ము” అనును. అతఁడు భక్తిహీనుడైనంతనే “నీదోషముతో నాకేమియుఁ బనిలేదు. నేను జగన్నాథుడగు దేవునికి భయపడుచున్నా” ననును. వీరును నట్టి వారే.

కావున నాయురుపురకును నగ్నియందు శాశ్వతముగ వసించుటయే గతి. దుర్మార్గుల కిదియే ఫలము.

అధ్యాయము-3.

విశ్వాసులారా! దేవునికి భయపడుఁడు. ప్రత్యాత్మయు మఱు సటిదినముకొఱ కేమిదాచికొని యుంచుకొననున్నదో యోచింప నిమ్ము. మీరుమాత్రము దేవునికి భయపడుఁడు. దేవునికి మీరు చేయునదంతయు నెఱుక.

దేవుఁడు తమయూత్సలనే మఱువఁజేసియుండఁగా తామును దేవుని మఱచియున్నవారివలె నుండఁదగదు. అట్టివారే దుర్మార్గులు.

20 అగ్నియందున్నవారును, భోగభూమియందున్నవారును సమానులు కాజాలరు. భోగభూమినివాసులదే యానందము.

ఈ కురానును నీ కొకపర్వతముపై నిచ్చియుండినచో నది నమ్రతతో వంగిపోయి, దేవునికి భయపడి బ్రద్దలైయుండును. జను లాలో

చిందుకొనఁగల రనియే యిట్టి భావగర్భితములగు నుదాహరణములను మేము కల్పించుచుందుము.

అతఁ డసమానదైవతము. దృష్టాదృష్టములన్నియు నతనికిఁ దెలియును. అతఁడు దాక్షిణ్యమూర్తి, కరుణాశుండు.

అతఁడుగాక యశ్వథా దైవములేడు. అతఁడు చక్రవర్తి, పవిత్రుఁడు, శాంతుఁడు, విశ్వాసి, రక్షకుఁడు, శక్తిమంతుఁడు, బలవంతుఁడు, అత్యున్నతుఁడు. వా రతనితోఁ గలుపువారిచుహిమకును, నాతని మహిమకును జాలదూరము.

అతఁడే జీవములఁగల్పించి, సృష్టిచేసి, వానికి రూపముల నిచ్చువాఁడు ! అతని బిరుదావళి చాలగొప్పది. స్వర్గమర్త్యముల నున్న దంతయు నాతని స్తుతించును. అతఁడు శక్తిమంతుఁడు. బుద్ధుఁడు !

సురా-60 శోధింపఁబడిన యామె.

మదీనా-13 పద్యములు.-2 రుక్కులు.

అధ్యాయము-1.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

విశ్వసించినవారలారా ! మీకుఁ దెలిసిన సత్యమును నమ్మినను మీయొక్కయు, నాయొక్కయు శత్రువును జేకొని దయజూపకుండు. మీరు మీప్రభువగు దేవునినమ్ముటచే వారు మిమ్మును ప్రవక్షలను తరిమివేయుదురు ! నన్ను సంతోషింపఁజేయ నెంచి, నామార్గమున యుద్ధముఁ జేయుచు వారిని రహస్యముగఁ గరుణించినచో, మీకుఁ దెలిసినదియు, మీరు దాచినదియు నాకు బాగుగఁ దెలియును. ఇట్లు

చేసినవాఁ డప్పుడే సరియైన మార్గమును దప్పిపోయియున్నాఁడు. వారు మిమ్ము తిరిగి యవిశ్వాసులు కాఁగోరెదరు.

రక్షణదినమున మీబంధువులుగాని, మీసంతానముగాని మీకు సహాయపడఁజాలరు. ఆదినమున,

వారు మీలోఁజేరి మీకు శత్రువులగుదురు. వారు తమచేతి తోడను, నాలుకతోడను మీకు హానిచేయుదురు. మిమ్మిరువురను విడఁ దీయుదురు ! మీకార్యములను దేవుఁడు చూచుచున్నాఁడు.

ఇబ్రాహీమును, నాతని ననుసరించువారును, “మీరును, దేవునిఁ గాక మీరారాధించువారును, మా కక్కఱలేదు. మిమ్ము మేము వడలి పెట్టినాము. మీ రొక్కదేవునే నమ్మువఱకును, మీకును మాకును స్పర్ధయు, శత్రుత్వమును నుద్భవించియుండును” అనిరి. వారు మీ కుదాహరణప్రాయములు. అయినను ఇబ్రాహీము తనతండ్రితో “నిన్ను తమింపుచుని దేవునివేడుకొందునుగాని, యతనినుండి నీకేమియు సంపాదింపఁజాలను.” అనుమాటల ననుకరింపకుఁడు. ప్రభువా ! నిన్నే నమ్మియున్నాము. నీవే మాకు దిక్కు. అంత్యమున మేము నిన్నే చేరుదుము.

ప్రభువా ! అవిశ్వాసులచే మమ్ము శోధింపకుము. నీవుశక్తి యుతుండవు. బుద్ధుండవు. మమ్ము తమింపుము.

దేవునియందును తుదిదినమునందును సమృద్ధముగలవా రందఱును మీ కుదాహరణప్రాయములు. తిరిగిపోయినవారిని పోనిమ్ము, దేవుఁడు భాగ్యవంతుఁడు. కీర్తనీయుఁడు.

అధ్యాయము-2.

బహుశః దేవుఁడు మీకును, మీరు శత్రువులనుకొనిన వారికిని, సౌమనస్యముఁ గల్పించునేమో ! దేవుఁడు శక్తియుతుఁడు. దేవుఁడు కరుణాభుఁడు ! దయాభుఁడు !

మతవిషయమై మీతో యుద్ధముచేసి మీయిండ్లనుండి తఱిమి వేయనివారిని న్యాయముగను దయతోడను చూడవలదని యాతఁడు నిషేధింపఁడు. న్యాయవంతులను దేవుఁడు ప్రేమించును,

కాని, మతవిషయమై మీతోఁ బోరాడి మీయిండ్లనుండి మిమ్ముఁ బోఁద్రొలినవారిని, పోఁద్రొలుటయందు వారికిఁ దోడ్పడిన వారిని, స్నేహితులుగఁ జేకొనవలదని దేవుఁడు నిషేధించును. వారితో స్నేహముచేయువారు దుర్మార్గులు.

10 విశ్వాసులారా! విశ్వాసినులగు స్త్రీలు మీయండఁజేరినప్పుడు వారిని శోధింపుఁడు. దేవునికి వారలభక్తి బాగుగఁదెలియును. మీరు వారి భక్తిని దెలిసికొనినపిదప వారిని తిరిగి అవిశ్వాసులఁ జేరనియ కుఁడు. వీరు వారికి ధర్మపత్నులుగారు. వారును వీరికి ధర్మభర్తలు గారు. కాని, వారు తమభార్యలకుఁ బెట్టినధనమును తిరిగి యిచ్చి వేయవలెను. వారి ధనమును వారికిచ్చివేసినచో వారిని వివాహ మాడుట నేరముగాదు. అవిశ్వాసినుల విసర్జింపుఁడు. కాని, వారి ధనము వారికిచ్చివేయుఁడు. అవిశ్వాసులు తమ భార్యలకై వ్యయము చేసినదానిని తిరిగి యడుగవచ్చును. ఇది దేవుఁడు మీకు చేసిన యాజ్ఞ. దేవుఁడు జ్ఞాని, బుద్ధుఁడు.

మీభార్య లెవరైన నవిశ్వాసులయొద్దకుఁ బాఱిపోయినచో వారినుండి మీరు కొల్లగొన్నప్పు డాభార్యలకు , పోవలసినధనము నందులోనుండి యిచ్చివేయుఁడు. మీరు నమ్మినదేవునికి భయపడుఁడు.

ఓప్రవక్తా! విశ్వాసినులు మిమ్ముజేరి, దేవునితో నితరులను జేర్పమనియు, దొంగతనముగాని, వ్యభిచారముగాని, చేయమనియు, పిల్లలను జంపమనియు, లేనిపోని యపవాదముల వేయమనియు, న్యాయమైనదానిలో మిమ్ము మన్నింతుమనియు, ప్రమాణము చేసి నచో, వారికి వారికి నీభక్తినిచ్చి, వారిని రక్షింప దేవుని వేడుము. దేవుఁడు శ్రమాయుతుఁడు, కరుణాభుఁడు !

విశ్వాసులారా ! దేవుడు కోపించినవారితో సఖ్యము చేయకుండు. గోరీలలోనున్నవారిఁగూర్చి యవిశ్వాసు లెట్లు నిరాశచేసికొందురో యట్లే వారు పరలోకజీవనముఁగూర్చియు నిస్పృహ చేసికొందురు.

సురా-61 యుద్ధసన్నాహము.

మదీనా-14 పద్యములు-2 దుక్కులు.

అధ్యాయము 1.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

స్వర్గమర్త్యములందుఁ గలదంతయు దేవుని గుర్తించును. అతఁడు శక్తిమంతుఁడు. బుద్ధుఁడు !

విశ్వాసులారా ! మీరాచరింపనిదానిని గల్గియున్నట్లు మీరేల నటించెదరు ?

మీరు చేయనిదానిని మీరు చెప్పుచుండుటచే దేవునికి విక్కిలి యసహ్యము.

వరుసలుదీరి, పెద్దగోడలవలె శత్రువుల నెదిర్చి దేవునిపక్షమున యుద్ధముచేయువారిని దేవుడు ప్రేమించును

మూసా తనప్రజలతో “ఓ నాప్రజలారా ! నేను దేవునిచే మీ యొద్ద కంపఁబడిన ప్రవక్తనని తెలిసియు నన్నేల దుఃఖపెట్టెదరు” అనెను. వారు దారితప్పఁగనే, దేవుడును వారిహృదయములను తప్పు దారిలోనికిఁ దింపెను. దుష్టప్రజలను దేవుడు రక్షింపఁడు దీనిని జ్ఞాపకముంచుకొనుఁడు.

మరియమ్మ పుత్తుడగు ఈసా “ఇసా”యేలుపుత్రులారా ! మీ కివివటకే యొకధర్మ ముపదేశింపబడినది. దానిని తిరిగి. మీకుఁ దెలుప దేవునిచే మీయొద్దకుఁ బ్రవక్తగాఁ బంపబడియున్నాను. నా తరువాత ‘అహమ్మ’ దను నొకఁడు ప్రవక్తగా రాఁగలఁడు” అనెను. కాని, అహమ్మదు తనస్పష్టమగు సాక్ష్యముతో వారియొద్దకు రాఁగా వారు, “ఇది కేవలము చిల్లంగి” యనిరి.

ఇస్లాము (దృఢభక్తి) నవలంబింపుఁడని పిలువబడినప్పుడు దేవునిగూర్చి యసత్యముబల్కువానికంటె భక్తిహీనుఁ డెవ్వఁడును ? దేవుఁడు దుష్టులను రక్షింపఁడు.

వారు దేవునిజ్యోతిని తమనోటితో నార్చివేయ నెంచుచున్నారు; అవిశ్వాసు లసహ్యించుకొనినను దేవుఁడు దానిని నుడింత బాగుగ వెలుఁగఁజేయును.

దేవునితో నితరదైవములఁ గల్పినవారి కిష్టములేకున్నను తన రక్షణను, సత్యమతమును, నితరమతములపై విజయముగాంచునట్లు చేయుటకుఁ దన ప్రవక్తను బంపినవాఁ డాతఁడే.

అధ్యాయము-2.

10 విశ్వాసులారా! ఘోరశాధనండి మిమ్ము విడిపింపఁగలయొక వస్తువును మీకుఁ దెలుపుదునా?

దేవుని, నాతనిప్రవక్తను నమ్ముఁడు. మీధనముతోను, మీదేహములతోను, దేవునికొఱకు సాహసముతోఁ బోరాడుఁడు. మీకుఁ దెలిసినచో నిదియే మీకు శ్రేష్ఠము.

అతఁడు మీసాపములను క్షమించును. ఎల్లప్పుడును నదులు ప్రవహించుచుండు మనోహరోద్వానవనములలో, ఈడెనువనములలో నాతఁడు మీకు వాసము గల్పించును. ఇదియే పరమానందము.

మీరుకోరిన యితరవస్తువులను, దైవసహాయమును, శీఘ్రవిజయమును గూడ నాతడు మీకొసగును. విశ్వాసులయొద్ద కీవార్తఁ గొనిపోమ్ము.

విశ్వాసులారా! దేవుని కింకరులరు కండు. పూర్వము మేరీ 'పుత్రు'డగు ఏను తనప్రపక్తలతో "దేవుని కైంకర్యమున కెవరువచ్చెద" రని యిట్లే చెప్పియుండెను. ప్రపక్తలు "మేమే యాతని కింకరుల మయ్యెద" మనిరి. ఇస్సాయేలుపుత్రులలోఁ గొందఱు నమ్మిరి. కొందఱు నమ్మకుండిరి. కాని నమ్మినవారికి వారిశత్రువులను జయింప శక్తినిచ్చితిమి. వారును శీఘ్రమే విజయులైరి.

సు రా - 62-సభ.

మదీనా-11 పద్యములు-2 రుక్కులు.

అధ్యాయము-1.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిచేర.

స్వర్గమర్త్యములయం దున్నదంతయు, చక్రవర్తియుఁ బవిత్రుఁ డును, శక్తిమంతుఁడును, బుద్ధుఁడును నగు దేవుని స్తోత్రము చేయు చున్నది.

పూర్వ మరబ్బులు తప్పతోవో నుండిరి. అట్టి యనాగరి కులకుఁ దననూచనలఁ దెల్పుటకును, వారిని బవిత్రులఁ జేయుటకును, 'గ్రంథము' గూర్చిన జ్ఞానమును బుద్ధిని వారికిఁ బ్రసాదించుటకును నొకప్పున కను వారిలోనుండియే పంపినవాడు దేవుఁడే.

వారిలో నితరులు తమకుఁబూర్వము భక్తిపరులైయున్నవారిని మించలేదు. అతఁడు శక్తిమంతుఁడు. బుద్ధుఁడు !

ఇది దేవునిదయ. అతఁడు దానిని తనయిచ్చవచ్చినవారియెడఁ జూపును. అతఁడు దయానిధి.

ధర్మభారమునుమోయుచు దానిని సహింపలేనివారు పుస్తకములను మోయు గాడిదలవంటివారు. దేవునిసూచన లసత్యములను వారికిది కష్టమగుబొలికయే. ఈతప్పుచేసినవారిని దేవుఁడు రక్షింపఁడు.

“ఓయహూదీలారా ! మీరేకాని యితరులు దేవునిన్నేహితులు కారని మీ రనుకొనినచో మీరు మీ సత్యముకొఱకు మృత్యువును బొందుఁడు ” అనుము.

కాని, వారు తాము పూర్వము తమచేతులతోఁ జేసికొనిన దానికై యట్టిమృత్యువు నపేక్షింపరు. దుష్టవర్తను లెవ్వరో దేవుని కెఱుక.

“మీరు దేనినుండి పరుగెత్తిపోవుచున్నారో యామృత్యువు మిమ్ము తప్పక చేరఁగలదు. అప్పుడు మీరు రహస్యముగను, బహిరంగముగను జేయు కర్మల నన్నిటిని దెలిసికొనుచున్న దేవునియొద్దకు మీరు తిరిగి రాఁగలరు. అప్పు డాతఁడు మీకర్మలఁగూర్చి మీకుఁ దెల్పును.

అధ్యాయము-2.

ఓవిశ్వాసులారా ! శుక్రవారపునభనాఁడు ప్రార్థనకు మిమ్ముఁ బిలిచినప్పుడు మీరు శీఘ్రముగ దేవునిఁ బూజించుటకుఁ ద్వరపడుఁడు. మీకృత్రిమకార్యముల మానుఁడు. మీరు బుద్ధిమంతులై తెలిసికొనినచో నిదియే మీకు కేయస్సు.

10 పార్థివ ముగిసినపిదప మీరు చెదిరిపోయి దేవుఁ డనుగ్రహించినదానిని సంపాదించుటకుఁ బూనుఁడు ఎప్పుడును దేవుని స్మరింపుఁడు. మీకు శ్రేయస్సు కలుగును" అనుము.

కాని, వారికి వర్తకమో వేటయో దొరకినంతనే నిన్ను విడిచి పరుగెత్తెదరు. వారితో "మావర్తకము వేటలకంటె దేవునియొద్ద మేలైన వస్తువులున్నవి. అతఁడే దాతలలో శ్రేష్ఠుఁడు" అనుము.

సురా - 63 కపటములు.

మదీనా - 11 పద్యములు-2 రుక్కులు.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

అధ్యాయము-1.

కపటములు నీయొద్దకువచ్చి, "నీవు తప్పక దేవునిప్రవక్తవయినందుకు మేము సాక్షులమైయుందుము" అందురు. నీవు నిస్సందేహముగా తనప్రవక్తవని అల్లాకు తెలియును. కపటులందఱును నసత్యవాదులనియు నాతనికిఁ దెలియును.

వారు తమ ప్రమాణములమఱుగున అల్లామార్గము నతిక్రమించుచుందురు. వారు చేయున దంతయు దుష్టమే.

వారు తొలుత విశ్వసించి, పిదప నవిశ్వాసములో పడియున్నారు. కావున వారిహృదయములపై మూఁతివేయఁబడినది. వారికి జ్ఞానము కలుగదు.

నీవు వారినిచూచి వారి యాశారములకు సంతోషింతువు. వారు మాట్లాడునప్పుడువారిమాటలువిందువు. కట్టదుంగకువస్త్రములను

దొడిగిన నెట్లుండునో వారును నట్లుందురు. శత్రువులు దండెత్తివచ్చి నపుడెల్ల వారు తమమీడికే యని తలంచుచు వెనుదీయుచుందురు. కపటులే నీకు శత్రువులు. వీరినిగూర్చి కనుగలిగి యుండుము. వారు తమవిశ్వాసమును వీడియున్నందుకు దేవుడు వారిని నాశనముచేయును గాక.

వారితో, “రండు. దేవునిప్రవక్త మీకొకట క్షమాపణ వేడును” అనినప్పుడు వారు పెడమొగమై గర్వపూరితులై మఱిపోవు చుందురు.

వారికొకట నీవు క్షమాపణను వేడినను వేడకున్నను నొక్కటే. అల్లా వారి నెప్పుడును క్షమింపబోడు. సత్పథము సతిక్రమించినవారికి దేవుడు దారిచూపడు.

వారు, “అల్లాప్రవక్తనుండి యతనియనుచరులు విడిపోవు మఱకును మీరు వారికి సహాయము చేయకుండు” అందురు. కాని, స్వర్గ మర్త్యములందలి ధనములన్నియు దేవునివే. ఈసంగతి కపటులకు తెలియదు.

వారు, “మేము మదీనాకు తిరిగివచ్చినయెడల నచటి బలవంతులు మాలోని బలహీనులను తొలగివేయుదు” రందురు. కాని, యా బలము దేవునికిని, అతనిప్రవక్తకును, విశ్వాసులకునుమాత్ర మున్నది. కపటుల కిది తెలియదు.

అధ్యాయము-2.

విశ్వాసులారా ! మీధనమును, మీసంతతిని చూచికొని దైవ స్మరణమునుండి మఱిపోకుండు. అట్లుచేసినవారు నష్టమై పోవుదురు.

10 మీలో నెవ్వనికైనను మృత్యు వాసన్నమైనప్పుడు, “ప్రభువా, నీవు నాకు కొంచెము వ్యవధి నిచ్చితివికావేల ? నేను భిక్షమునొసగి

సత్కర్మలఁ జేసియుండునే ” అని యనకుండుటకై మృత్యువురాక మునుపే మేము విూకిచ్చినదానినుండి దానధర్మములకై వినియోగింపుడు.

ఏ యాత్మయైనను దేహమును విడిచిపెట్టవలసినకాలము వచ్చినప్పుడు దేవుఁడు మఱివ్యవధి నీయఁడు. మీరు చేయునదంతయు అల్లా తెలిసికొనుచునే యున్నాఁడు.

సురా-64-దోషస్పష్టికరణము.

మదీనా-18 పద్యములు-2 రుక్కులు.

అధ్యాయము-1.

స్వర్గమర్త్యములం దున్నదంతయు దేవునిఁ గీర్తించుచున్నది. ఆతనిదే రాజ్యము. అతనిదే తేజము. అతనికి సమస్తవస్తువులపైన నధికారముగలదు.

ఆతఁడే మిమ్ములనందఱను సృజించినవాఁడు. అయినను మీలోఁ గొందఱు విశ్వాసులు, కొందఱు అవిశ్వాసులు ; కాని, దేవుఁడు మీకృత్యముల నన్నిటిని జూచుచునేయున్నాఁడు.

సత్యముగా స్వర్గమర్త్యముల సృజించినవాఁ డాతఁడే. ఆతఁడే మిమ్ము సృష్టించి మీకు మంచిరూపముల నొసగియున్నాఁడు. ఆతని యొద్దకే మీరందఱును దిరిగి చేరఁగలరు.

స్వర్గమర్త్యములయందు జరిగినదంతయు సతనికిఁ దెలియును. మీరు దాచినదానిని, వెలిబుచ్చినదానినిగూడ నాతఁ డెఱుఁగును.

మనుష్యులహృదయములలోని రహస్యములన్నియు నాతనికిఁ దెలియును.

పూర్వకాలమునం దవిశ్వాసులై తమకర్మఫలముల ననుభవించినవారికథ మీఁచెవిని బడలేదా? వారికి ఘోర శిక్షకలుగనున్నది.

తమ ప్రవక్తలు తమయొద్దకు స్పష్టచిహ్నములతో వచ్చినప్పుడు వారు, “ఏమి? మనుష్యులా మాకు దారిచూపువారు?” అను వారికేఱుచుది. వారు నమ్మక వెనుదిరిగిరి. కాని, దేవునికి వారితో జోక్యము లేదు? దేవుడు భాగ్యవంతుడు. కీర్తనీయుడు.

అవిశ్వాసులు తాము చచ్చినవెనుక బ్రతికెదమని నమ్మన ట్లుదురు. “మీరు తప్పక లేవఁదీయఁబడుదురు. మీకర్మలు మీకు నిశ్చయముగాఁ దెలుపఁబడును. ఇది దేవునికిఁ గడుసులభము” అని చెప్పుడు.

దేవునియందును, నతనిప్రవక్తయందును, అతడుపంపిన తేజస్సునందును, నమ్మకముంచుడు. మీరు చేయునదంతయు దేవునికిఁ దెలియును.

మీరందఱు నొకచోఁ జేర్పఁబడుదినమే యన్యోన్యకాపట్యమునకు సమయము. దేవునినమ్మి సరియైనపనులఁ జేసినవారి తప్పిదముల నాతఁడు పరిగణింపడు. అతఁడు వారినినదులుప్రవహించు నుద్యానవనములలో స్థిరవాస మొనర్పఁజేయును.

10 కాని, యవిశ్వాసులును, మానూచనల నసత్యములనినవారును, అగ్నిలోఁబడి యందే చిరకాలముందురు. అచటివారు పోవుమార్గము దుఃఖదాయకము.

అధ్యాయము-5.

దేవుని యనుజ్ఞ లేనిదియు వారి కేకీడును గలుగదు. తన్నునమ్మిన వారి హృదయముల నాతఁడు సరియైనమార్గమున నడుపును. దేవుడు సర్వజ్ఞుడు.

కావున దేవుని, సతనిప్రవృత్తను నమ్ముడు. స్పష్టముగ బోధ పఱచుటయే నాప్రవృత్తవిధి. కావున మీరు వెనుదిరిగినచో నాతని తప్పేమియు నుండదు.

దేవుడు ! అతడువినా మఱిదేవుడు లేడు ! కావున దేవునే విశ్వాసులు నమ్ముదురుగాక !

విశ్వాసులారా ! మీ భార్యాపుత్రులే మీకు శత్రువులు. కావున, వారినిగూర్చి జాగ్రత్తగ నుండుడు. కాని, వారి కపటమను గణింపక వారిని తమియించి యంతకతినముగనుండనిచో, దేవుడును మీయెడల సంతకాతిన్యమును వహింపక కరుణజూపును.

మీధనము, మీపుత్రులు మీకుశోధన హేతువులగుచున్నారు. కాని, దేవుడు మీకు గొప్ప బహుమాన మీయఁగలడు.

కావున మీశక్తికొలది దేవునికి భయపడుడు. అతనిని విని విధేయులరుకండు. మీ సౌఖ్యముకొఱకే భిక్షము పెట్టుడు. తమ యత్యాశనుండి తప్పింపఁబడినవారే యభివృద్ధి నొందుదురు.

దేవుడు కృతజ్ఞుడు. చిరకాల మోర్పుగలవాడు. మీరు దయతో నప్పిచ్చినదాని నాతడు మీకు ద్విగుణముగా నిచ్చును.

అతడు శక్తిమంతుడు, బుద్ధిమంతుడు ; అతనికి రహస్యములు బహిరంగవిషయములుగూడఁ దెలియును.

సూరా-65-విడాకులు.

మదీనా-12 పద్యములు-2 రుక్కులు.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

అధ్యాయము-1.

ఓయీప్రవక్తా, నీవు నీభార్యలకు విడాకులిచ్చినప్పుడేదో కొంతకాలమువఱకే యట్లు వదలియుండుము. అట్లు నీవెన్ని రోజులు విడువనెంచితివో యాదినములనుజాగ్రత్తగా లెక్కపెట్టుకొనుచుండుము. నీప్రభువగు నల్లామెడల నీవునిర్వర్తింపవలసినవిధిని జ్ఞాపక ముంచుకొనుము. నీవు వారి, నిండ్లనుండి తఱిమివేయకుము. వారును తాముస్పృష్టముగ వ్యభిచరించినతప్పు తమంతట ఇండ్లనువదలి వెళ్ళగూడదు. అవి దేవునిహద్దులు. అల్లాహద్దులను మీఠినవాఁడు తనయాత్మకు తానే యన్యాయముచేసికొనినవాఁడగును. ఇట్లు నీవు విడాకులిచ్చిన పిదప అల్లా నిన్ను నీభార్యలతో తిరిగి కలుపునేమో నీకు తెలియదు.

నియమితకాల మయినంతనే విడాకులిచ్చిన స్త్రీలును ఇంట నుంచుకొనుటయో, లేదా దయతో పంపివేయుటయో చేయవలయును. అట్లుపంపివేయనప్పుడు దేవునిప్రమాణముగా మీలో నిద్దఱు న్యాయ పంతులయెదుట స్పష్టమగు సాక్ష్యమును చెప్పవలయును. అల్లాయం దును తుదిదినమునందును నమ్మకముగలవాఁ డిట్లే సంచరింప వలయునని దేవునియాజ్ఞ. అల్లామెడల తనకుగల విధిని నెరవేర్చినవాని కితఁడు తగిన రక్షణనిచ్చి,

తా ననుకొనని ప్రదేశమునుండి సహాయులను బంపుచుండును. అల్లాను నమ్మినవారి కితనిసహాయమే చాలును. అల్లా తనకోర్కెను

నరవేర్పుకొనగలడు. ఆతఁడు ప్రితివిషయమునకును నొకమితిని కల్పించి యున్నాఁడు.

ముట్లు కామని నిరాశచేసికొనిన నీస్త్రీలనుగురించి నీ కనుమాన మున్నయెడల, మూఁడునెల లోర్చియుండుము. ఇంకను ముట్టుకాని యెడలనునట్లే చేయుము. గర్భవతులై యున్న భార్యలుప్రసవమగువఱకును వారిని విడువఁగూడదు. అల్లాయెడల తాను వర్తింపవలసిన విధినిగూర్చి జాగ్రత్తగానుండువారి కాతఁడు సర్వకార్యములను సులువుచేయును.

ఇది అల్లా నీకు తెలిపినయాజ్ఞ. అల్లాయాజ్ఞయెడల గుఱుతు గలిగి యుండువాని కాతఁడు కీషనుఁజొలఁగించి గొప్పబహుమానము నీయఁగలడు.

నీస్థితి ననుసరించి నీవునివసించు గృహమునందే నీస్త్రీలనుగూడ నుంచుము. వారిని కష్టపెట్టుటకై వారి కెట్టియపకారమును జేయకుము. వారు గర్భవతులై యున్నయెడల వారుప్రసవించువఱకును వారి కెట్టి లోపమును జేయకుము. తమకుపుట్టిన బిడ్డలకు పాలిచ్చినయెడల వారికి తగిన ధనమిమ్ము. మీ రొండురులకు మేలు చేసికొనుఁడు. మీయిరువు రకునుపడనియెడల బిడ్డలకు పాలిచ్చుటకు మఱియొకదాది నేర్పఱుచుఁడు.

ధనవంతుఁడైనవాఁడు తనభార్యలకై తగినధనము వినియోగించవలెను. బీదఱికమున నున్నవాఁడు దేవుఁడు తనకిచ్చినదానిలోనే వారి కిచ్చుచుండవలెను. దేవుఁ డెవ్వనిపైనను తలకుమించనిభార ముంచఁడు. అల్లా తొలుతకష్టమును తరువాత సుఖమును నొసగును.

అధ్యాయము 2.

దేవునియు నతనిప్రపక్తలయు నాజ్ఞలను మన్నింపని యెన్నియో పట్టణములవారిని మేము కఠినముగా శోధించి యతిఘోరముగ శిక్షించి యుంటిమి.

కావున వారు తమదుష్టకృత్యములకు తగినఫల మనుభవించిరి.
వారికినరకమే గతియైనది.

10 అల్లా వారికొఱకు ఘోరశిక్షను సిద్ధముచేసియున్నాఁడు. కావున
బుద్ధిమంతులగు విశ్వాసులారా! అల్లాయెడల మీరు నిర్వృత్తింప
వలసిన విధినిగూర్చి జాగ్రత్తగనుండుడు. నిశ్చయముగా, అల్లా మీకు
మీవిధిని దెలుపుటకై,

విశ్వసించి సత్కార్యములనాచరించువారిని తమస్సనుండిజ్యోతి
లోనికిఁ దెచ్చుటకు స్పష్టసూచనలనువచించు నొకప్రవక్త నాతఁ డంపి
యున్నాఁడు. అల్లాయందు సమ్మకముగలిగి సత్కార్యముల నాచరించు
వారిని తరంగిణులు ప్రవహించు నుద్యానవనములం దాతఁడు ప్రవే
శింపఁజేయును. అచట వారు శాశ్వతముగ వసింపఁగలరు. అల్లా వారికి
మంచి పోషణనొసగును.

సప్తస్వర్గములను, ఆస్వర్గములతోఁ దుల్యమగు భూమిని,
సృజించినవాఁడు దేవుఁడే. అల్లాకు సర్వవస్తువులపై నను శక్తికలదనియు,
అతఁడు సర్వవస్తువులను నావరించియున్నాఁ డనియుఁ దెలుపుటకు ఆతని
యాజ్ఞ నిరంతరమును నవతరించుచునేయుండును.

సు రా-66 ని షే థము.

మదీనా-12 పద్యములు-2 రుక్కులు.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

అధ్యాయము. 1.

ఓప్రవక్తా, దేవుడు సాధువనియు, గరుణాళుఁడనియు, నీభార్య
లను సంతోషపెట్టుటకై దేవుడు నీకు న్యాయవంతమని విధించిన
దాని నేలనిషేధించెదవు?

దేవుడు మీప్రమాణములనుండి మిమ్ముల విమోచనముచేసి నాడు. దేవుడు మీయజమానుడు. అతడు జ్ఞాని, బుద్ధుడు !

క్రొత్తగాజరిగిన యొకసంగతిని ప్రవక్త తనభార్యతో రహస్యమని చెప్పగా దానినామె వెలిబుచ్చెను. దేవుడాతని కీసంగతిచెప్పగా నాతడామె కందులో సగముచెప్పి సగముదాచెను. చెప్పినదాని నామె విని “నీకు దీని నెవరుచెప్పి” రని యడుగఁగా “జ్ఞానియగు బుద్ధుడు నాకు చెప్పినాడు.

“ఇప్పుడు మీహృదయములు దారితప్పినవి. మీరు పశ్చాత్తప్తులై దేవునిదలంచినచో.....లేక మీరు ప్రవక్తపైఁ గుట్రలఁబన్నినచో, దేవుడును, జిబ్బీలును, విశ్వాసులలో నందఱును, నాతనికి రక్షకులని తెలిసికొనుడు. మీరుగాక దేవతలును నతనికి సహాయపడుదురు.

“బహుశః అతడు మిమ్ములనిరువురను వదలివేసినచో, దృఢభక్తురాండు), విశ్వాసినులు, నుత్సాహవతులు, సమ్రులు, నుపవాసదీక్షా పరులు, మనుష్యులయందును, కన్యలయందును, గీర్తిగాంచినవారు నగు భార్యలను, మీకంటె శ్రేష్ఠుల నాతనికి మీస్థానముననీయఁగలఁడు” అనెను.

“విశ్వాసులారా ! మనుష్యులును, తాళ్ళును నింధనములుగఁ గలిగి తీవ్రదృష్టితోఁజూచు బలవంతులగు దేవతలయధికారములోనున్న యగ్నినుండి మిమ్మును మీకుటుంబములను రక్షించుకొనుడు. దేవునియాజ్ఞను వా రుల్లఁఘింపరు. అతనియాజ్ఞప్రకారము వారుచేసి తీరుదురు.

అవిశ్వాసులారా ! ఈదినమున సాకులను గల్పించుకొనకుడు. మీమీకార్యములప్రకారము మీకు ఫలముచేకూరును.

అధ్యాయము-2.

విశ్వాసులారా ! సత్యముగు పశ్చాత్తాపముగలిగి దేవునివైపు తిరుగుడు. బహుశః దేవుడు మీపాపములను బరిహరింపఁగలడు. ప్రపక్తను నాతనివంటిభక్తిగలవారిని దేవుడు లజ్జపడునట్లు చేయక యుండుదినమున, సదులుప్రవహించు నుద్యానవనములలోనికి మిమ్ములఁ దీసికొనిపోవును వారిజ్యోతి వారికిముందుగను కుడిప్రక్కలను బరుగెత్తుచుండును. వారు “దేవుడు మాజ్యోతిని బ్రకాశవంతముచేసి మమ్ముక్షమించుఁగాక ! దేవా! నీ కన్నివస్తువులపైనను శక్తి గలదు ” అందురు.

ఓప్రవక్తా ! అవిశ్వాసులపైనను, కృత్రిమ స్వభావులపైనను, యుద్ధముచేసి, కార్యమువహింపుము. నరకమే వారికి వాసస్థానము. అచటికి మార్గము దుఃఖసంకులము !

10 నుహూ భార్యను, లూటు భార్యను దేవుఁ డవిశ్వాసకుల కుదాహరణప్రాయులఁ జేసియున్నాడు. వారు మాసేవకులలోఁ బుణ్యవంతులగు నిరువుర క్రిందనుండి యిద్దఱును మోసపుచ్చిరి. కాని వారికి దేవునిపై వారిభర్తలే సహాయమును జేయఁజాలరైరి. వారితో, “అగ్నిలోఁబ్రవేశించువారితోఁ బ్రవేశింపుడు ” అనిచెప్పఁబడును.

ఫిరౌనుభార్య, “ప్రభువా ! భోగభూమియందు నీతోనుండుటకు నాకొకయిల్లు కట్టుము. ఫిరౌనునుండియు, నాతనిచర్యలనుండియు నన్ను తప్పింపుము. దుష్టులనుండి నన్ను దూరముగనుంచుము” అనెను. దేవుఁడా మెను గూడ విశ్వాసుల కుదాహరణప్రాయగాఁ గల్పించియున్నాడు.

ఇమాను పుత్రికయగు మరియుమ్మ తనకన్యాత్వమును గాపాడుకొనెను. ఆమెగర్భములోనికి మాపరిశుద్ధాత్మును బ్రవేశపెట్టితిమి. ఆమె ప్రభువుమాటలను, అతని పవిత్రగ్రంథములను నమ్మి, భక్తిపరాయణలలో నొకతెయైయుండెను. ఈమెయు నుదాహరణప్రాయయే.

కాండము. 29

సురా-67 రాజ్యము.

మక్కా-30 పద్యములు-2 రుక్కులు.

అధ్యాయము-1.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

రాజ్యము తనచేతియందుంచికొనినవాఁడు ధన్యుడగుఁగాక !
ఆతని కన్నివస్తువులపైనను సధికారముకలదు.

మీలో మిక్కిలి పుణ్యకర్మలఁ జేయువారెవరో తెలిసికొనుట
కాతఁడు జీవనమును, మృత్యువును సృజించినాఁడు. ఆతఁడు ఓమాప
రుఁడు. శక్తిమంతుఁడు.

అతఁడే యొకదానిపై నొకటిగా నేడుస్వర్గములను నిర్మించి
నాఁడు. దయానిధియగు దేవుని నిర్మాణమునం దెట్టిలోపముచు గనఁ
బడదు. మఱియొకసారిచూడుము. నీ కేమైన లోపము కనఁబడు
చున్నదా ?

మఱిరెండుసారులు చూడుము. ఎంతచూచినను నీదృష్టి యలసి
తేజోవిహీనమై తిరిగివచ్చును.

ఇదిగాక స్వర్గమును జ్యోతులతో నలంకరించి, యచటఁ బిశా
చములపైఁ బ్రయోగించుటకుఁ బ్రజ్వలించు నగ్నికోణముల నాయిత
పఱచియున్నాము.

తమప్రభువుపై విశ్వాసములేనివారికి నరకబాధతప్పదు. అచటికి ప్రయాణ మతిదూఃఖకరము.

వా రందుత్రోయఁబడి యచటనగ్ని, గార్దభస్వరముతో

నుడుకుచు, కోపముతో బ్రద్దలగునట్లు కనుగొందురు. దాని రక్షకులు వానిని దానిలోఁ ద్రోయుచు, “ నీకు భయసూచన నిచ్చుట కెవఁడును రాలేదా ? ” యని యడుగ

వారు, “ అవును, మాకు భయపెట్టుచు నొకఁడువచ్చెఁగాని, యాతని మే మన్మతవాదిగాఁ బరిగణించి “ దేవుఁ డెవ్వరిని బంపలేదు. మీరు కేవలము మోహితులై యున్నా ” రని ప్రత్యుత్తర మిచ్చితిమి.

మేము వారిమాటలను జెవినిబెట్టినచో నీయగ్నిజ్వాలల యందు వసింపకుండియే యుండుము ” అందురు.

వారు తమపాపముల నొప్పుకొందురుగాని, “ఓయగ్నివాస్తవ్యులారా ! నోరుమూయుఁడు ”

అయినను తమ ప్రభువునకు రహస్యముగా భయపడువారికి క్షమాపణయు, గొప్పబహుమానమును గలుగనున్నవి.

సీవు రహస్యముగ మొఱిడినను, బహిరంగముగ మొఱిడినను మీహృదయాంతర్గతమగున దాతనికి తెలియనేతెలియును.

ఏమి, యతఁడు సర్వాంతర్యామి, సర్వజ్ఞఁడు నై యుండియు, సృష్టించిన వాఁడెవఁడో యాతనికిఁ దెలియదా ?

అధ్యాయము-2.

ఆతఁడే నీ కీభూమిని సదునుగాఁ జేసియున్నాఁడు. కావున నా విశాల భూభాగముల సంచరించునాతఁ డనుగ్రహించినవానిని దినుచు నుండుఁడు. తుదకు మీరాతనియొద్దకే పోఁగలరు.

ఏమి, ఆస్వర్గపాసి భూమిని చీల్చుగలడు. మీకుఁ దెలియదా? అదిగో యది కంపింపఁగలదు.

మీపై నాతఁడు శిలాపూరితమగు ఝంఝామారుతమును బంపఁడని మీకు నమ్మకమున్నదా? నాభయసూచన కర్థమేమో మీకప్పుడే తెలియఁగలదు.

నిశ్చయముగా సీపూర్వులు నాదూత లసత్యవాదులని నిరసిం చిరి. నాకోపమతిఘోరము.

తెక్కలఁజూచుచు, ముడుచుకొనుచు వారితలలపై నెగురు చున్న పక్షులు వారికిఁ గనఁబడలేదా? దయానిధియగు దేవుఁడుతప్ప నితరుఁడు వానినెల్లగుఱఁజేయలేడు. ఆతనికి సర్వవస్తువులపై నను సమానాదరమే.

20 నీకు నైన్యమువలె సహాయపడువాఁడు దయానిధియగు దేవుఁ డుగాక యింకెవఁడు? నిశ్చయముగా నవిశ్వాసులు భ్రమాక్రాంత చిత్తులైయున్నారు.

ఆతఁడు నీకుఁ గావలసిన దీయకపోయినచో నింకెవ్వరు నీ కీయఁగలరు? అయినను వారతనినుండి దూరముగఁదొలఁగి గర్వపూరితు లై యుందురు.

సరియగు మార్గమునఁ దలయెత్తికొని శిరుగువానికంటె ముఖ మును నేలపై మోపి ప్రాకువాఁ డెక్కువరక్షణ నొందియున్నాఁడా?

“నిన్ను పుట్టించి, వినునట్లును, చూచునట్లునుజేసి, హృద యమునిచ్చినవాఁ డాతఁడే, అయినను కొలదిమందిమాత్రమే కృతజ్ఞులై యున్నారు.

భూమిలో మిమ్ము పూడ్చినవాఁ డాతఁడే. తుదకు మీరందఱు నాతనియొద్దకే చేరికొనఁగలరు” అనుము.

వారొకవేళ, “మీరుపల్కినది సత్యమైనచో మీరు భయపెట్టిన దెప్పుడురాగలదు” అని యందురు.

“ ఏమో నాకుఁదెలియదు. అది దేవునికి యెఱుక. భయసూచనను బహిరంగముగా నిచ్చుటయే నాపని ” అనుము.

అదిదగ్గఱకు వచ్చుటను వారుఁచూచినచో వారిముఖములుపిచారాక్రాంతములగును. ‘మీరుకోరికొనుచున్నదిదియే’ యని యప్పుడు వారికి మేము చెప్పెదము.

“మీరేమి తలంచుచున్నారు? దేవుఁడు నన్ను, న న్ననుసరించువారిని, నాశనము గావింప నీ వనుగ్రహింపని యవిశ్వాసులకు ఘోర బాధను తప్పింపఁగలవాఁ డెవ్వఁడు?

ఆతఁడే దయానిధియగు దేవుఁడు. అతనిని మేమునమ్మి పూర్ణముగ విశ్వసించుచున్నాము. ఇతఁడుం దెవ్వరు తప్పుత్రోవ నున్నారో తెలియఁ గలదు.

30 మీ రేమనుకొనుచున్నారు? ఉదయముననే మీజలములు శుష్కించిపోయినచో, మీకుఁ బ్రవహించుచున్న నిర్మలోదకము నెవ్వఁడీయగలడు?” అనుము.

సురా-68 కలము.

మక్కా - 52 పద్యములు-2 రుక్కులు.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునివేర.

అధ్యాయము-1.

(నూ॥ = చేప) కలమాన ! వారువ్రాసిన వ్రాతయాన !

ఓదూతా ! దైవానుగ్రహముచే నీవు పిశాచగ్రస్తుడవు కాక యున్నావు.

నీ వ్రదారస్వభావుడవు.

కాన నీకనంతలాభము కలుగనున్నది.

మీలో నెవరికి మతిపోయినదో

నీవును చూచెదవు. వారును జూచెదరు.

ఇప్పుడు సీతభ్రమనకుఁ దనమార్గమునుండి తప్పువాఁడెవఁడో,
దాని నవలంబించినవాఁడెవఁడోకూడ నెఱుక.

కావున ని న్నసత్యవాది యని పిలుచువారికి తా వొసంగకుము.

వారు తమయెడల నిన్ను సౌజన్యముతోఁ బ్రవర్తింపుమందురు.
అప్పుడు వారు నీయెడల స్నేహితులవలె స్నేహముకలిగియుందురు.

10 కాని, యామనుష్యుడు భాగ్యవంతుఁడయినను, బుద్ధివంతుఁ
డయినను,

ఒట్టుబెట్టుకొనువాఁడు నీచుడు.

మర్యాదతీయువాడు, నలుగురితో కొండెములు చాటువాడు,

సజ్జనవిరోధి, సన్మార్గాతిక్రముడు, నేరస్థుడు,
క్రూరుడు, నింతకుమించి యపవిత్రకులుడు,

ఈయద్భుతస్తోత్రములను విని, ఓనాో! తాతలనాటి పిట్ట కథ
లని పల్కువాడును నగువానికి లోబడకుము.

వాని ముక్కుచరములపై చుఱకలు వేసెదము.

నిశ్చయముగా జంకును గొంకును లేక యుదయమున పండ్లు
గోసెదమని పల్కిన తోటవారికి ఋజువుచేసినట్లే వారికిని (మక్కా-
వాసులకును) ఋజువుచేసియున్నాము.

వారు నిద్రించుచుండ వారిచుట్టును నెటుచూచినను,

నాశనము చుట్టుకొనియుండెను.

20 తెల్లవారుసరికి తోటయంతయు ఫలవిహీనమైన ట్లయ్యెను.

తెల్లవారఁగా షా రొండొరులఁ బిలిచి,

“నీకు ఖరూరఫలములు కావలసినచో వేగముగ నీపొలమునకుఁ
బా ” మ్మని పల్కిరి.

అట్లు వారిలో వారు గుసగుసలాడుచు,

“బీదవాఁ డెవ్వఁడును నేఁడు నీతోఁటలో కాలుపెట్టఁగూడదు”
అని యనుకొనిరి.

ఇట్లు కృతనిశ్చయములై వా రుదయమునఁబోయి,

చూచి “ నిజముగా మనము తప్పుచేసియున్నాము.

అవును ! మపంనడ్లు మనకు నిషిద్ధములైన ” వని యనుకొనిరి.

వారిలో మంచిమనస్సుగలవాఁ డొకఁడు “ దేవుని మీరు స్తుతిం
పవలయునని నేను మీకుఁ జెప్పలేదా ? ” యనెను.

దేవునిమహిమను గొఱియొడదముగాక ! మనముతప్పుచేసితిమి”
అని,

30 వా రొకరినొకరు నిందించుకొనసాగిరి.

అయ్యో ! ఎట్టిదుఃఖభాగులము ! దేవునియాజ్ఞ సతిక్రమించితిమి.

బహుశః దేవుఁడు మాకింతకంటె మంచితోఁట ననుగ్రహిం
చును. దానికొఱకు మే మతనిని బ్రార్థించుచున్నాము ” అని వారనిరి.

పూర్వము మే మట్టిశిక్షను విధించియుంటిమి. ముందు వారి కింత
కంటె కఠినశిక్ష విధింపఁబడును. అయ్యో ! వారి కానంగతి తెలిసినచో
నెంత బాగుండును !

అధ్యాయము-2.

నిశ్చయముగా దైవభీతిగలవారికి ప్రభుసాన్నిధ్యముననే వినో
దారామములు ప్రసాదింపఁబడును.

తమగూత్మలను దైవార్పణముచేసినవారిని, ఆతనికోపమునకుఁ
బాత్రులగువారిని నొక్కరీతిగాఁ జూతుమా ?

ఇట్లనుకొనుటకు మీకేమి మూడినది ?

మీరు కోరినవస్తువులు మీకు దొరకునని చెప్పు

దైవగ్రంథములు మీయొద్ద నున్నవా ?

రక్షణదినమువఱకును నీవు కోరినవస్తువులను బాంధఁ గలవని చెప్పు ప్రమాణముల నేమైన సంపాదించితివా ?

40 వారిలో నెవ్వరు నీకట్టి ప్రమాణముల నీయఁగలరో యడుగుము. లేక వారిదేవుళ్ళను పరమాత్మునితోఁబాటు కలిపిరా ? వారి మాట సత్యమైనచో నాయుపదేవులెవరో మాకు గనఁబఱచెదరు గాక !

వారిపాదరక్షలు తీసివేయఁబడి భక్తితో పూజచేయఁబిలువఁబడినప్పుడు వా రా యాడుదేవులను జూడలేదు.

వా రధోపేక్షణులై సిగ్గుచే నావరింపఁబడియుందురు. వారు సురక్షితముగా నున్నప్పుడు పూజసేయుమనిన నిరాకరించిరి.

అందుచేతఁ బైనచెప్పినది కృత్రిమమని చెప్పవారిని మాకు వదలిపెట్టుము. వారిని క్రమముగ నాశనముచేసెదము. ఆనాశనమార్గమును వారికిఁ దెలియఁజేయము.

అయిన నింకను వారియొడల నోర్పుగలిగియున్నాము. స్థిర సంకల్పులము.

వారినుండి నీకేమైన లాభము కావలెనా ? వా రే మీయఁగలరు ? వారే ఋణభారమునకుఁ బాల్పడియున్నారు.

ఈరహస్యములు వారికిఁ దెలియునా ? దైవగ్రంథమునుండి వారు వానిని గ్రహింతురా ?

కావున నోర్పుతో దేవునియాజ్ఞకొఱకు వేచియుండుము. పరమదుఃఖములో నున్నప్పుడు దేవునికొఱకేడ్చిన యా మత్స్యంతర్గతుఁడగు నుగమలనివలె నుండకుము.

భగవంతునిదయ కాతడు పాత్రుడు కానిచో సిగ్గుచే నావిలుఁ
డై యాతడు తీరమునకుఁ గొట్టబడువాఁడేకదా !

50 కాని, ప్రభువాతనిపై దయగొని, యతనిని న్యాయవంతులలోఁ
జేర్చెను.

కురానుచెప్పు సూచనలను విని, నమ్మనివారు నిన్ను తప్పక
కొట్టెదరు. నీకు పిశాచము పట్టినదందురు.

ఏమైనను సర్వభూతములకును నిది భవిష్యత్సూచన యని
నమ్ముము.

సు రా - 69 కా క త ప్ప ని ది.

మక్కా-52 శద్యములు-2 రుక్కులు.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

అధ్యాయము-1.

కా క త ప్ప ని ది !

కాకతప్పని దనఁగానేమి ?

కాకతప్పనిదేమో నీ శివ్య రెఱుక చేయఁగలరు.

‘సామూదు’ ‘ఆద్’ అనువార లాభయావహదినము ససత్వ
ముగాఁ బరిగణించిరి.

అందుచేత ‘సామూదు’ వారు పెళపెళమోగు పిడుగులచే
నాశనమయిరి.

‘అద్’ వారు గర్జించుచున్న ప్రచండ యుద్ధమామారుతముచే నశించిరి.

ఏడుపగళ్ళు నేడురాత్రులును నది దేవునియాజ్ఞను నిర్వర్తించినది. ఆసమయమున లోపల బోలయిన తాళవృక్ష కాండములవలె మనుష్యులు నేలఁగూలియుండుటను నీవుచూచియుందువు.

అని దొకఁడయినను బ్రతికియున్నవాఁడు నీకు కనిపించి యుండెనా ?

వీరుగాక, ఫిరౌను, నతనిపూర్వులును, నాశనమయిన పురము లును, నన్నియుఁబాపముచేసి

ప్రభువుపంపిన దూతను తిరస్కరించియుండెను. అందుచేత వారికిచేయవలసిన శిక్షలనన్నిటిని నొకఘోరశిక్షగాసమకూర్చి వారిపై నాతఁడు పంపియుండెను.

నఆద మిక్కిలిపొంగియున్నప్పు డదిమీఁకుభయసూచనయై, యాసూచనను జ్ఞప్తియందుకొందురను నుద్దేశముతో,

మి మొక్కనావయం దుంచితిమి.

కాని, భేరీపై, నొక్కఁజేమ్రాత వినబడునప్పుడు,

భూమియుఁ బర్వతములును నెగఁజిమ్మఁబడి, రెండును నొక్క పెట్టున ధూళియైపోవునప్పుడు,

అదినమున నాకస్మికముగా రాఁగల దుఃఖ మకస్మాత్తుగా వచ్చి పడును.

స్వర్గమానాఁడు పెళుసయియుండిరెండుముక్కలుగాఁజీలిపోవును.

దేవతలు దాని కిరుప్రక్కల నుందురు. వారికిపైఁగా నెనమండ్రు ప్రభువు సింహాసనమును మోసికొనియుందురు.

నాఁడు మీ రతనియొడుటికి వచ్చినప్పుడు మీ రహస్యకార్యము తెలియు దాగియుండఁజాలవు.

అప్పుడు తనపుస్తకమును కుడిచేతనందుకొనువాడు తనన్నేహితులతో “ దీనిని దీసికొనుడు, దీనిని చదువుడు.

20 నాసుక్యతములఫల మిదియే యగునని యెల్లప్పుడును దలంచుచుంటిని పలుకును.

ఆతఁ డొక పక్వఫలపూర్ణమగు విశాలోద్యానమున,
ఫలములు చేతికందివచ్చుచుండ,
సుఖజీవనము జేయుచుండును.

“ నీ వారోగ్యవంతుడవై కావలసినది తిని, కావలసినది త్రాగి సుఖింపుము. పూర్వదినములయందు ముందుగా నిచటికిపంపికొనిన సత్కర్మఫలమిదియే సుమీ ”

కాని, యెడమచేతితో తన పుస్తకము నందుకొన్నవాడు
“ అయ్యో యీపుస్తకము నాచేతి కేలయిచ్చితిరి.

నాదుర్గతి నాకేల యెఱుక చేసితిరి !

నే నేలచావ లేదు !

నాధనము నాకిప్పు డక్కఱకురాదేమి ?

నాసామర్థ్య మంతయు నన్ను వీడిపోయినదే” యని విలపించును.

30 “ వీనిని పట్టి సంకెలలం దగుల్చుడు ;

నరకాగ్నియందు వీనిని వైచి కాల్చుడు.

పిదప డెబ్బదిమూళ్ళగొలుసుతో నీతని బంధింపుడు.

ఈతఁడు మహాప్రభువగు దేవుని నమ్మలేదు.

బీదల కన్నమిడుటయందు శ్రద్ధనూన లేదు.

కావున నీదినమం దీతనికి మిత్రులెవ్వరును నుండఁజాలరు.

పాపులు కుడువవలసిన కుళ్ళపండ్లుతప్ప

వేటొకయాహారము వీనికిదొరకదు ”

అధ్యాయము-2.

ఇది పరమమాన్యుడగు ప్రవక్తవాక్యమని,

మీరు చూచినదాని యానను,

40 చూడనిదానియానను, ప్రమాణముచేయ నవసరములేదు.

ఇదియొక కవీశ్వరుని యూహాజనితవాక్యముకాదు. మీకిందుక యైనను విశ్వాసములేదేల ?

ఇదియొక శకునపక్షివానివాక్యమును గాదు. మీరు భయసూ చన నినుమంతయు గ్రహింపరేల ?

ఇది బహ్మిణాధినాథునినుండివచ్చిన వర్తమానము.

ముహమ్మదే యీవాక్యములను కల్పించి మిమ్ము మోసపుచ్చు దలచినచో,

ఆతనిని కుడిచేతితోఁబట్టి,

మెడమీదిరక్తనాళములను గోసి వధించియుండమా ?

ఆతనికి మిమ్ముల నెవ్వరినయిన నొప్పగింపకయుందుమా ?

లేదు. ఈకురాను నిశ్చయముగా దైవభీతిపరులగునారికి భయ సూచనను దెలుపుచున్నది.

ఇదియంతయు నసత్యమని మీలోఁ గొండఱు తలంతురనియు మాకుఁ దెలియును.

50 కాని, విశ్వాసహీనుల కిది నిరాశాహేతువు.

ఇదియే సత్యజ్ఞానసారము.

కావున మహామహిముండగు నీప్రభువునామమును స్తుతింపుము.

సు రా 70-స్రో పా న ము లు.

మక్కా-44 పద్యములు.2 రుక్కులు.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

అధ్యాయము-1.

ఒకఁ డవిశ్వాసకులపై శిక్ష యకస్మాత్తుగా దిగుఁగాక యని ప్రార్థించెను.

ఏబదివేలేండ్లలోఁ గాని దేవుని సాన్నిధ్యమును జేరరాని స్రోపానముల మీఁదగా నొక్కదినములో దేవతలను, ఆత్మను నెక్కించిన,

సోపానాధిదేవతయగు దేవుఁ డాశిక్ష నొసగకుండ,

ఎవఁ డాటంకపెట్టగలఁడు ?

కావున, నీవు తగునోట్టుతో సహించియుండుము.

వా రాదినము దూరముగానున్నదని తలంతురు.

కాని, మాకది దగ్గఱఁగనే కనిపించుచున్నది.

ఆదినమున స్వర్గములన్నియు కఱఁగిన యిత్తడిమద్దవలె నగును.

పర్యతములు గొట్టెబొచ్చువలె మెత్తనగును.

10 ఆదినమున స్నేహితు లొకరినొకరు చూచికొనుచు మాట్లాడ లేకుండురు.

ఆదినమున తన సంతానము,

భార్య, యన్నదమ్ముఁడు,

తనపైఁ బ్రేమఁజూపిన బంధువర్గము,

భూమియందుఁగల యందఱు, వీరినెల్ల నిచ్చివేసి దుష్టుఁడు శిక్ష నుండి తప్పించుకొన నుత్సాహపడును.

కాని, యదిసంభవింపదు.
 పెనుకతిరిగి వెళ్ళిపోయి,
 ధనార్జనపరుడై,
 దానిని దాటికొనినవానిని
 అగ్ని తలపట్టి తనలోనికిడ్చుకొనును.

20 మనుష్యునికి సహజముగా తొందరమెచ్చు.

కష్టకాలమునం దాతనికి సహనములేదు.
 తనకు మేలుకలుగునప్పుడు దానిని వదలిపెట్టజాలడు.
 కాని, ప్రార్థనాపరులై,
 ప్రార్థన నెప్పుడును వదలక,
 యాచకులకును, యాచించుటకు లజ్జించువారికిని,
 తనధనమునందు కొంతభాగమును వినియోగించి,
 శిక్షాదినము సత్యమనితలంచి,
 ప్రభువుశిక్షనుండి యెవ్వరును తప్పించుకొనజాలరు. కావున
 ఆతనిశిక్షనుదలంచి భయకంపితులై,

30 తమభార్యలయందును, తమకుడిచేతులతో సంపాదించిన బాని
 సలయందును తప్పు,

ఇతరులయందు కామమును జూపువారు దుష్పథవర్తులని తెలిసి
 కొని, తమకోర్కెలను తమవశము దుంచుకొని,

తమ్ము సమ్మినవారియెడలను, తాముచేయుదుమని చెప్పవనుల
 యందును సత్యవర్తనులై,

కూటసాక్ష్యములీయక,

ప్రార్థనసమయముల సత్క్రమింపకుండువా రట్లుండరు.

వారు గౌరవభరితులై యుద్వేగనవనములయందు వసింపగలరు.

...
అధ్యాయము-2.

కాని, యవిశ్వాసకులు,

గుంపులు గుంపులుగా నీకు కుడివైపునను నెడమవైపునను
తిరుగుచున్నారేల ?

సంతోషారామమున వారందఱును జొరవలెననియేనా వారి
యూహ ?

అ ట్లెంతమాత్రమును జరుగదు. మేము వారిని దేనితో సృజించి
తిమో వారికి తెలియనే తెలియదు.

40 వారిని తీసివేసి వారికంటె మంచివారిని వారిస్థానమున మే
ముంచగలమని,

నేను ప్రాకృత్తిమాధిపతియాన బ్రహ్మణముచేయ నవసరము
లేదు. ను మ్మాటంకపెట్టువారును నెవ్వరును లేరు.

కావున వారియిష్టప్రకారము ప్రేలుచు నానందింపనిమ్ము.
ఆసన్నమగుచున్న యాదినమున,

వారు యుద్ధసన్నద్ధులగు పురుషులవలె తమ సమాధులనుండి
వడివడిగాలేచి,

అధోదృష్టులై యొకరికొక రెదురెదురుగ నిలువబడగలరు.
ఆ భయంకరదిన మట్టిదే.

సురా - 71 నుహూ.

మక్కా-28 పద్యములు. 2 రుక్కులు.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిచేత.

అధ్యాయము-1

మేము 'నుహూ' నాతనిప్రజలయొద్దకంపి యాతనితో "నీజనులపై కఠినశిక్ష విధింపఁబడకపూర్వము వారికి భయసూచన ని"మ్మనియంటిని.

ఆతఁడు "నా ప్రజలారా! నేను మీకు స్పష్టముగా భయసూచనను దెలుపుచున్నాను.

దేవుని సేవింపుడు. అతనికి భయపడుడు. నాకు విధేయతఁ జూపుడు.

ఆతఁడు మీపాపములను తీవించి, నియమితదినమువఱకును మీకు విశ్రాంతి నొసగును. దేవుని నియమితదినము వచ్చినతరువాత మఱి తడవుండదు. మీరిది తెలిసికొనిన శ్రేయస్సుకలుగును" అనెను.

ఆతఁడు వెండియు "ప్రభువా! నేను నాప్రజలకు రాత్రింబవళ్ళు మొఱలిడితిని. నామొఱలవలన వారలు నాకు మఱింత దూరముగా పాటిపోవుచున్నారు.

వారిని నీవు తీవ్వింతువని నేను మొఱపెట్టుకొలఁదియు, వారు తమ చెవులలో వ్రేళ్ళనుదూర్చికొనుచు, బట్టలను దేహమునిండఁ గప్పికొని, తప్పుదారిని విడువక మిక్కిలి హేళనాపరులై యున్నారు.

అప్పుడు నేను వారికి మిక్కిలి బిగ్గఱగా మొఱపెట్టితిని.

తిరిగి మర్నములేకుండ నేను వారితో మాటాడితిని; ఏకాంతముగను రహస్యముగను వారికి బోధించితిని.

దేవుడు మిమ్ము తమియింప సంసిద్ధుడై యున్నాడు. మీర్రాధువును తమింపవేడుకొనుఁ డనియు,

10 స్వర్గమునుండి మీపై చాలినంతవర్షము నాతడు కురియింపఁగలఁడనియు,

మీధనమును సంతానమును వృద్ధిపొందించి, మీతోటలను హెచ్చుచేసి, మీకు నీటికాల్వలను ప్రసాదించుననియుఁ జెప్పి,

దేవుని హస్తమునుండి మీరు మేలుకొఱ కేల యాశగొనరు ?

ఆతఁడేకదా క్రమేపి మిమ్ము సృజించినాడు ?

ఆతఁడేకదా యొకదానిపై నొకటిగా నేడుస్వర్గములను నిర్మించినాడు. అది మీకుఁ గనఁబడదా ?

ఆస్వర్గములం దాతడు చంద్రుని దీపముగను, సూర్యుని దివిటీగను నుంచెనుగదా !

దేవుడేకదా మిమ్ము భూమినుండి మొక్కలవలె లేవనెత్తినవాడు ?

ఆతఁడే తిరిగి మిమ్ము భూమిలోపూడ్చి మఱల జీవింపఁజేయుచుండును.

ఆతఁడే మీకొఱ కీభూమి నొకతివాచీవలె పఱచినాడు.

అందు మీరు విశాలమార్గములసంచరించుట కట్లు చేసినాఁడని వారిని మందలించితిని” అనెను.

అధ్యాయము-2.

20 నుహా, “ప్రభువా ! వారు నాపైఁ దిరుగఁబడుచున్నారు. ఎవరిధనము, సంతతి, వారి నాశనహేతువగునో వారి నే వారనుసరింతురు ” అనెను.

వారొక గొప్పకుట్రను పన్నిరి.

వారు “మీదేవతల విడిచిపెట్టకుండు. వాద్, సువా, యఘాన్, యహుక్, నసర్, అను దేవతలను పరిత్యజింపకుండు” అనిరి.

ఇట్లు వా రనేకులను తప్పత్రోవఁబెట్టిరి. ముహమ్మదా! నీవు కూడ దుష్టులయందు దౌష్ట్యము పొచ్చుటకుఁ గారణమ వగుదువు.

వారి పాపములవలననే వారు నీటియందు మునిగి యగ్ని యందుపడఁ బొల్చుదురు.

తుదకు వారు దేవుఁడుతప్ప నితరుఁడు సహాయకుఁడు కాఁజాలఁ డని తెలిసికొనిరి.

చుహూ, “ప్రభువా! భూమిపై నవిశ్వాసకుల కుటుంబము నొక దానినైనను నుంచకుము.

వారిని నీవు వదలిపెట్టినయెడల, నీకింకరులను తప్పత్రోవఁబెట్టి, పాపాత్ములను, నవిశ్వాసకులనుమాత్రమే వారు పుత్తులుగాఁ గాంతురు.

ప్రభువా! నన్నును, నాజనకులను, భక్తులై గృహముం జొచ్చువారి నెల్లను, భక్తులగు స్త్రీపురుషుల నందఱను క్షమింపుము. దుష్టులకు ఘోరసరకముతప్ప మతెద్దియు నీయకుము ” అనెను.

సురా 72-నై తా ను.

మక్కా-28 పద్యములు-2 రుక్కులు.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగుదేవునిపేర.

అధ్యాయము- 1

కొన్నిపిశాచములు చెవియొగ్గి విని “ నిశ్చయముగా మేముక యద్భుతసిద్ధాంతమును (కురాను) విని యున్నాము.

అది సత్యమునకు మార్గముఁజూపును. కావున మేము దానిని నమ్మితిమి. ఇతఁముందు మాప్రభువుతో నెవ్వనిని సాటిగా వచింపఁజోము.

మాప్రభువు ప్రభుత్వము ఘనమైనదగుఁగాక ! అతనికి భార్య గాని, సంతానముగాని లేదు.

కాని, మాలో మూర్ఖులము కొందఱును ప్రభువునుగూర్చి యన్యాయముగా మాటలాడితిమి.

పిశాచములలోఁగాని, మనుష్యులలోఁగాని, యెవ్వరును దేవుని విషయమై యన్యతము లాడఁజాలరని తలంచియుంటిమి.

మనుష్యులలోఁగొందఱు రక్షణకొఱకు పిశాచముల నాశ్రయించినవారైనారు. కాని, వారట్లుచేసి తమమార్గమును వృద్ధి చేసికొనిరి.

మీరు తలంచునట్లే వారును దేవుఁడు చచ్చినవారిని బ్రతికింపఁ జాలఁడని తలంచుముండిరి.

స్వర్గములనుగూడ మేమువెదకితిమిగాని, యది గొప్పసైన్యముతోడను, ప్రజ్వలించుచున్న బాణములతోడను, నిండియుండుట మేము గాంచితిమి.

అచట కొన్నియాసనములపైఁ గూర్చుండి విననెంచితిమిగాని, యచట విననెంచినవారిని వెంబడించుటకు జ్వలించుచుండు బాణములు పొంచి సిద్ధముగనే యుండును.

10 నిశ్చయముగా భూమిపై నుండువారికి ప్రభువు కీడే యెంచి యున్నాఁడేమో మాకు తెలియదు.

మాలోఁ గొందఱు మంచివారును, కొందఱు చెడ్డవారును, ననేకవిధములుగా నున్నారు.

భూమిపై దేవునిబలము తగ్గింపఁగలవారుగాని, పరుగెత్తి యాతనినుండి తప్పించుకొనఁగల్గువారుగాని, యుండఁజూరని మేము తలంచితిన.

కావున మే మారక్షణమార్గమునుగూర్చి వినినంతనే విశ్వసిం
చితిమి. ప్రభువును నమ్మినవారికి నష్టముగాని, కీడుగాని కలుగఁబోదు.

మూలో కొందఱము ముస్లిములకు (భక్తులకు) వశులమైతిమి.
కొందఱము త్రోవఁదప్పితిమి. దేవునికి సర్వము నర్పించువాడే సత్య
మార్గమును కనుఁగొనఁగలఁడు.

త్రోవఁదప్పినవారు సరకాన్ని కింధనములుకాఁగలరు ” అని
యనుకొనునట్లు నాకుఁ దెలుపఁబడిన” దని వచింపుము.

ఇదిగాక యీమక్కావాసులు సరియగుమార్గముం బట్టినచో
వారిని శోధించుటకై సమృద్ధిగా త్రాగుటకు జలము నిచ్చెదము.

కాని, తనప్రభువును మఱచిపోయినవానికి ఘోరబాధ కలి
గింతుము.

దేవాలయము లన్నియు దేవునికొఱ కేర్పఱుపఁబడినవే. కావున
నం దాతనిఁదప్ప నితరులకు మొఱపెట్టకుము.

దేవునిసేవకుఁ దాతనిఁ బిలుచుటకు నిలువఁబడియుండఁగా ప్రజ
లలోనుండి పిశాచములు బయలువెడలి యాతని నంటుచుఁ బోయెను.

అధ్యాయము-2.

20 “ నేను నా ప్రభువునే పిలుచుచున్నాను. ఆతనితో మఱియెవ్వ
రిని సాటిచేయను.

నీకు కీడుగాని, మేలుగాని, చేయుదానిపై నా కెట్టి యధికార
మును లేదు.

నిజముగా దేవునికెదురుగా నిలిచియుండి నన్ను రక్షించువా
రెవ్వరును లేరు.

ఆతఁడు తప్ప నాకాశ్రయనీయుఁ డెవ్వఁడునులేడు.

దేవునిఁగూర్చి చాటుచు, నాతనివార్తను ప్రబలఁజేయుటయే

నాపని. దేవునిపైనను, నాతనిప్రవక్తపైనను, తిరుగుబాటుచేయువారికి నరకాగ్నియే గతి. వారందు శాశ్వతముగా నుండితీరవలయును.

వారికి భయపెట్టబడినకని తీరువలయును, వారు దుష్టులుగనే యుందురు. కాని, యెవరు బలహీనులో, యెవ రల్పసంఖ్యాకులో వారికి తుదకు తెలియఁగలదు.

మీరు భయపెట్టినది సమీపించినదో, దూరముగ నున్నదో నాకు తెలియదు. ఆరహస్య మాతనికే తెలియును.

తనకిష్టుఁ డగు ప్రవక్తకుఁడప్పు నితరుల కారహస్యము నాతఁడు బయలుపెట్టఁడు. ప్రవక్తలు ప్రభువువారలను సరిగ చాటిరో లేదో తెలిసికొనుటకు తనకు ముందును, వెనుకను రక్షకభటులు కావలి యుందురు.

వారి ప్రవక్తలును, వారికి సంబంధించినవిషయములును, సర్వమును నాతని జ్ఞానమ నం దంతర్లీనములై యున్నవి.

సూరా 73-వ స్రాచ్చాదితుఁడు.

మక్కా-20 పద్యములు-2 రుక్కులు.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిచేర.

అధ్యాయము1.

ఓయీ వ స్రాచ్చాదితుఁడా?

కొంతభాగముతప్ప రాత్రియంతయు నిలిచియుండి ప్రార్థన
సేయుము, సగమురాత్రి, అంతకుకొంచెము తక్కువ;

కొంచెము మెచ్చు చాలును; గంభీరవాక్కులతో కుగాను పతింపుము.

అందు నీకత్యంతముఖ్యములగు నుపదేశములను జేయుచున్నాము.

రాత్రివేళ భక్తిశ్రద్ధలు కుదురుకొని మాటలు స్ఫుటముగా బయలుపెడలునుగదా !

పగటిపూట నేదోయొకపని యుండనేయుండును.

నీప్రభువునామమునుభజించిసంపూర్ణభక్తితోనాతనిగొలుపుము.

పూర్వాపరదిశాధిపతియగు నతఁడుతప్ప వేఱుదేవుఁడు లేఁడు. అతనినే నీరక్షకునిగా స్వీకరింపుము.

10 వారు చెప్పదాని నోర్పుతో సహించి, గౌరవముగ వారిమార్గమును వదలిపెట్టుము.

ఇహలోకసౌఖ్యముల ననుభవించుచు నాగ్రంథమును నిరాకరించువారిని నాకు వదలిపెట్టుము; ఇంకఁ గొంతకాలము వారితో సహించియుండుము.

మాయొద్ద గట్టిసంకెళ్లును, మండుచున్న యగ్నియు,

గొంతుకకడ్డుపడు నాహారమును, పరమబాధలు నున్నవి.

భూమియుఁ బర్యవ్రాజములును గజగజవడఁకఁగలదినము వచ్చుచున్నది.

పర్యవ్రాజములన్నియు పొడిపొడియై పెద్దయిసుకతిన్నెలు కాఁగలవు.

ఫిరౌనున కెట్లుపంపితిమో యట్లే నీవై సాక్ష్యమిచ్చుటకుఁగూడ నొకని సంపియున్నాము.

ఫిరౌనున ఆప్రవక్తపై తిరుగఁబడెను; అందుచే నాతనిబట్టి ఘోరముగ శిక్షించితిమి.

నీవు నమ్మకపోయినచో, చిన్నపిల్లలమెద్రుకలుగూడ నెరయునాదినమునుండి యెట్లు తప్పించుకొని దాగియుండఁగలవు ?

దానిమూలమున స్వర్గమే ఖండఖండములు కాంగలదు,
ఈశాపము తగిలి తీరును.

ఇదిగో ! ఇదిగో భయనూచన ! భగవంతుని జేరుమార్గమును
జూచికొనుటయుఁ జూచికొనకుండుటయు నీయిష్టము.

అధ్యాయము-2.

20 సత్యముగా రాత్రియందు మూడవంతులలో రెండువంతులు.
సగము, లేదా నీయనుచరులవలె మూడవవంతు, ఎంతో కొంతసేపు,
నీవును ప్రార్థింతువని నీప్రభువునకుఁ దెలియును. కాని, దేవుడు రాత్రి
బవశ్యప్రమాణమును నిర్ణయించియున్నాఁడు. నీవు సరిగా గంటలను
లెక్కపెట్టలేవని యాతనికెఱుక ; అందుచేతనే నీయెడల నాతడు
దయామయుడై యున్నాఁడు. కావున నీయోషికనుబట్టి యెంతోకొంత
కురానునుండి పఠింపుచుండుము. మీలోఁ గొందఱు రోగులుందురు ;
కొందఱు దైవము ప్రసాదించినదానిని సంపాదించుటకుఁ బ్రపంచమునఁ
దిరుగుచుందురు ; ఇదంతయు నాతనికెఱుక. అందుచేత నీకు వీలుపడి
నంతమట్టుకే కురానును పఠింపుము. ప్రార్థనచేయుము. విధివిహితమగు
భిక్షమునొసగుము. భగవద్విషయమై హెచ్చుగా వ్యయముచేయుము.
నీకుముందుగా పంపుకొనిన పుణ్యకార్యముల నన్నిటిని దేవుడు నీ
కొఱకు దాచియుంచును. ఇట్లు చేయుటయే నీకు తమఫలప్రదము ;
దేవుని క్షమాపణ వేడికొనుము. సత్యముగా భగవంతుడు దయా
దాక్షిణ్యమూర్తి !

సురా-74 వస్త్రాచ్ఛాదితుఁడు.

మక్కా-56 పద్యములు-2 రుక్కులు.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

అధ్యాయము 1.

ఓయీ! వస్త్రాచ్ఛాదితుఁడా!

లెమ్ము! ఉపద్రవమును నిరూపింపుము.

నీప్రభువును గొప్పగాఁ గనఁబడునట్లుచేయుము!

నీవస్త్రమును పవిత్రముచేసికొనుము.

కల్మషమును పాఱఁద్రోలుము.

తిరిగి యధికముగా పుచ్చుకొను నుద్దేశముతో దానము చేయ
కుము.

నీప్రభువుకై యోర్పుతో వేచియుండుము.

బూరాపై మోతవినఁబడఁదినము

చాలకష్టదినమై యుండును.

10 నమ్మనివారి కాదినమున మనశ్శాంతి యుండఁబోదు.

నేను సృజించి,

పరమైశ్వర్యవంతునిజేసి,

పుత్రవంతునిజేసి,

సర్వమును బాధారహితముగ నొనర్చినట్టి,

ఆతఁ డింకను కావలెనని తృప్తకలిగియున్నచో నాతని నాచేత

విడుపుము.

అతనికి తగినపని చేసెదను. అతడు మాయాజ్ఞలకెల్ల శత్రువు
గాన,

వానిపై దుఃఖపరంపరలఁ బంపెదను.

అతఁడు కుట్ర చేయుచున్నాఁడు. పన్నాగములఁ బన్నుచున్నాఁడు.

అతనికి శాపము తగులుగాక ! ఎంతటిపన్నుగడ !

20 ఇంకను శత్రుఁడగునుగాక ! ఏమిపన్నాగము !

అతఁ డప్పుడు తనచుట్టునుజూచెను.

కోపించెను. మొగముచిట్టించెను.

వెనుకకు తిరిగి నిర్లక్ష్యముగ నుప్పొంగెను.

“ ఇది కేవలము గారడి ;

మనుష్యమూత్రుని ప్రేలాపన ” యని పలికెను.

నిశ్చయముగా వీనిని నరకాగ్నిలోఁ బడఁద్రోసెదము.

నరకాగ్ని యన నేమో నీకెవ్వ రెఱుక సేయఁగలరు ?

అది వదలిపెట్టను. దానికి కనికరము లేదు.

20 దానిపై పందొమ్మిం ద్రుఁధిదేవత లున్నారు.

దేవతలను దప్ప నితరుల నాయగ్నికి రక్షకులుగా నుంచ
లేదు. సమ్మనివారిని తడఁబడఁజేయుటకే వారిసంఖ్య నట్లుంచితిమి.
దైవగ్రంథమున్నవారు కురాను సత్యమును సమ్మదురనియు,
సమ్మనివారిభక్తి యధికమగుననియు, నిట్లు చేసితిమి. దైవగ్రంథము
లను స్వీకరించినవారును, విశ్వాసులును, సంశయింపకుండుటకును
హృదయదౌర్బల్యముగలవారును, సమ్మనివారును, “ ఈతథవలన దేవుఁ
డేమియుద్దేశించె ” నని యడుగుటకును నిట్లు చేసితిమి. దేవుఁ డిట్లు
తనయిష్టమువచ్చినవారిని నుంచిత్తోవలో నడిపించును. ఆశ్రుభువు సైన్య
ములఁగూర్చి యాతనికిఁదప్ప నితరులకుఁ దెలియదు. మానవుల కిది
యొక యుపద్రవసూచకముగాని వేఱుగాదు.

అధ్యాయము-2.

చంద్రునియాన !

పోవుచున్న రాత్రియాన !

ప్రకాశముగా వచ్చుచున్న యుదయమాన !

మీలో ముందుకువచ్చి నమ్మినవారికిని, వెనుకకుఁజోయి నమ్మని వారికినిగూడ

చెప్పుచున్నాను. సరకము బహుకృష్టభూయిష్టమైనది. మనుష్యున కుపద్రవసూచకమైనది.

ప్రత్యాత్మయు తానుచేసిన పనులకు తానే బాధ్యతవహించి యున్నది.

కాని, దేవునికుడిప్రక్కనున్నవారు

40 తమతోటలలో

దుర్మార్గులనుజూచి,

“ ఈనరకాగ్నిలో మీరేల పడితి ” రని యడుగ,

వారు “ మేము దేవుని బ్రాహ్మింపలేదు.

బీదల కన్నమిడలేదు,

వ్యర్థవాదులతో వృథావాదముల సలిపితిమి.

శిక్షాదినమనున దసత్యమంటిమి.

కాని, తుద కాదినమును మేము చూచితిమి ” అని ప్రత్యుత్తర మిచ్చెదరు.

అప్పుడు మధ్యవర్తులెవ్వరును వారిని కాపాడఁజాలరు.

అయిన నీయుపద్రవసూచనను వారు పాటించకుండుటకు వారి కేమిమూడినది ?

50 వారు సింహమునుండి పరుగెత్తు గాడిదలవలె నున్నారేమి ?

వారిలో నందఱకును స్వర్గమునుండి తెఱవఁబడియున్న పుస్తకము దొరకిన బాగుండుననియుండును.

కాదు, కాదు. రాజోపుజన్మమనిన వారికి భయములేదు.

కాదు. ఈ కురానే చాలినంత యుపద్రవమును సూచింపఁగలదు. ఎవనికికావలసిన వాఁడే యాసూచనను గ్రహింపఁగలఁడు.

కాని, దైవానుగ్రహములేనిదియు నాసూచనరాదు. అతనికి భయపడుట శ్రేయస్కరము ; అతనికీమాపణ వేడికొనుట యుక్తము.

సురా-75 రక్షణదినము.

మక్కా-40 పద్యములు-2 రుక్కులు.

అధ్యాయము-1.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

రక్షణదినమునానఁగాని,

తన్నుఁ దా నిడించుకొను యాత్మనానఁగాని, నేను ప్రమాణము చేయ నవసరము లేదు.

మనుష్యుఁడు సొధులు విడిపోయిన తనయెముకలు తిరిగి చేర్చఁబడునని తెలియఁడా యేమి ?

నిశ్చయముగా మేము వాని ప్రేలికొనలుగూడ సరిగ నమర్చఁగలము.

కాని, మనుష్యుఁడు తనముంగు గనఁబడునది కనఁబడలేదని చెప్ప సాహసించుచున్నాఁడు.

“ ఆరక్షణదిన మెప్పు ” డని యాతఁడు ప్రశ్నించుచున్నాఁడు.
కాని, కన్నులు మిరుమిట్లుగొన్నప్పుడు,
చంద్రుడు తమోవృత్తు ఁడైనప్పుడు,
సూర్యచంద్రులు కలిసి పోవునప్పుడు,

10 ఆదినమున మనుష్యుఁడు “ నేనెచటికి పాటిపోగలను ” అని మొఱపెట్టగలఁడు.

కాని, యా మొఱ వృథయగును. అతనికి రక్షణస్థానములేదు.
నీప్రభువే యాదినమున రక్షణస్థానమగును.

ఆదినండి యంతమువఱకును దానుచేసిన కర్మలను మనుష్యుఁ
డాదినమునఁ దెలిసికొనగలఁడు.

ఆదినమున మనుష్యుఁడు తనపైఁ దానే సాక్ష్య మీయవలసి యుండును.

నాఁడు సాకుగల్పించుకొనినను దానినెవ్వరు సంగీకరింపరు.

(ఈసందేశమును తొందరపడి యనుసరించుటకుఁగాని, యవగా
హన చేసికొనుటకుఁగాని ప్రయత్నింపకుము.

దానినొకచో సంపూర్ణముగఁ జేర్చి లోకమున వెల్లడింపఁగల
భారము మాది.

మేము తొలుత నాసందేశమును వెల్లడించినపిదప నీవు దాని
నుచ్చరింపమొదలిడుము.

తరువాత దానిని మేము నీకు సుగమ మగునట్లు చేసిదము.)

20 కాని, నీవు నిశ్చయముగా నశ్వరమగుదానిని ప్రేమించి,
రాజోపు శాశ్వతజీవితమును సరకుగొనకున్నావు.
ఆదినమున ముఖములు ప్రభుసందర్శనోత్సాహముచే
బ్రకాశవంతములగును.

ఆదినమునఁ ధమ కేదియో గొప్పచేటు వాటిల్లునని,

ముఖములు భయవిహ్వలము లగును.

నిశ్చయముగా నాఁడు ప్రాణము కంఠగతమగునప్పుడు,

“ప్రాణములను తిరుగ నిచ్చువాఁడెవ్వఁడును లేడా ? ” యన నాక్రందనము వినవచ్చును.

మనుష్యుఁ డప్పు డీదేహమును విడువవలయు కాలమాసన్యమయినదని తెలిసికొనును.

మరణవేదనచే నులుచుకొనునప్పుడు కాలు కాటిపైఁ జేర్పబడును.

30 అప్పుడు వానిని నీప్రభువునన్ని ధానమునకు ప్రోసికొనిపోవుదురు.

అధ్యాయము-2

అతఁడు భక్తిపరుఁడుకాఁడు. దేవునిఁ బ్రార్థింపలేదు.

సత్య మసత్యమని పల్కి వెనుదిరిగినాఁడు.

గర్విష్టుల సహవాసము చేసి తనబృందమునఁ గలసిపోయినాఁడు.

ఆగడియ యంతకంతకును సమీపించుచున్నది.

ప్రతిక్షణము నది నిన్ను డాయుచున్నది.

మనుష్యుఁడు సర్వాధికారిగా నెల్లప్పుడును నుండుననుకొంటివా?

అతఁడు కేవలము పిండమాత్రుడై యుండలేదా ?

తరువాత నాతఁడు చిక్కనినెత్తురుకాఁగా దేవుఁడు దానినుండి యాతని నిర్మించి,

స్త్రీపురుషభేదముచే రెండుగాఁ జేసియుండలేదా ?

అతఁడు మృతులను తనసన్నిధానమునకుఁ దోడ్కొని పోవ సమర్థుఁడుగదా !

సురా-76 మనుష్యుడు.

మక్కా-31 పద్యములు-2 రుక్కులు.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

అధ్యాయము 1.

మనుష్యుడనామకవస్తువై చిరకాలము పడియుండెగదా !

వానిని శోధించుటకు పుంస్త్రీజాతులనుండి మనుష్యుని సృజించి,
వినునట్లును జూచునట్లును జేసితిమి.

ఆతడు కృతజ్ఞుడైనను, కృతఘ్నుడైనను మంచిమార్గములో
నుంచితిమి.

అవిశ్వాసులకు శృంఖలములను, కంఠపాశములను ప్రజ్వలించు
చున్న యగ్నిని సిద్ధపఱచితిమి.

కాని, దేవునికింకరుల కేర్పఱచినట్టియు చాలకాల్వలమూల
మున నొకస్థలమునుండి మఱియొకస్థలమునకు సురక్షితముగాఁ గడుపఁ
గలట్టియు, దేవునికింకరులు త్రాగఁగలట్టియు,

కర్పూరమిళితమైనట్టియు, నూఁటనీటిని ధర్మవర్తనులు త్రాగఁ
గలరు.

వారు తమమ్రొక్కలను దీర్చికొని, దుఃఖములను నలుదిక్కు
లకును దూరముగా వ్యాపింపఁజేయఁగల దినమునకు వెఱచువారును,

తమ కాకలి యగుచున్నను బీదలకును, ననాథలకును, ఖైదీల
కును,

“ మేము దేవునిదయకొఱకు మీకాహారము నిడుచున్నాము. మీరు మాకు ప్రత్యుపకృతిగాని, వందనములుగాని చేయనక్కఱలేదు” అనుచుఁ దమయన్నము నిచ్చుచు,

10 మాప్రభువునొద్దనుండి ఘోరము, దుఃఖయుతమునగు దినము నపేక్షించుచుచున్నామని చెప్పవారే ధర్మవర్తనులు.

అట్టిదినమందలి కీడునుండి దేవుఁడు వారిని మఱిించి, వారికి ముఖవికాసమును, నానందమును బ్రసాదించెను.

వారి నిశ్చలభక్తికిమెచ్చి స్వర్గమును పట్టుబట్టలను ననుగ్రహించెను.

అచట వారు పెండ్లిపఱపులపై విశ్రమించి, యెండగాని, చలిగాని యెఱుంగకుండురు.

అందు వారు చల్లనినీడలదరి నుండఁగా వారి కందివచ్చునట్లు ఫలములు చెట్లపై వ్రేలాడుచుండును.

వారికి రజతపాత్రములును, ద్రాక్షరసముతోనిండిన పెద్దగిన్నెలును పంపఁబడును.

ఆవెండిగిన్నెలు తమంతట తామే కొలిచి కావలసినంత యొసగుచుండును.

అచట ‘సల్వేబిల్’ (మందగమన) యను సెలయేటినుండి నీటిని దీసి,

అల్లపురసముచేర్చిన గిన్నెలోపోసి వారికిత్తురు.

వారికి నిత్యయావనలగువార లచట పరిచర్యచేయుచుండురు. వారినిజూచి నీవు తెగి, నలుదిక్కులు చెదరినముత్యములని భ్రమింతువు.

20 ఇది నీవు చూచినయెడల నానందమును, విశాలరాజ్యమును,

సరిగంచులుగల పట్టుపీతాంబరములును చూడఁగలవు. వారికి మెడిగాజు లలంకరింపఁబడియుండును. వారికి వారిప్రభువు నిర్మల తోయమును త్రాగుట కిచ్చుచుండును.

ఇదియే నీబహుమానము. నీప్రయత్నములచే నీవు స్తుతిపాత్రుఁడ వగుదువు.

అధ్యాయము-2.

ఉచ్చస్థానమునుండి వార్తగా కురానును మేమే నీకుఁ బంపి యున్నాము.

కావున నోర్పుతో దేవునితీర్పుకొఱ కెదుగుచూచుచుండుము. వారిలో దుష్టలకును, నవిశ్వాసకులకును, విధేయుఁడవై యుండకుము.

ఉదయము, మధ్యాహ్నము, రాత్రి, యిమ్ముఁడువేళలయందును, సీక్రభునామమును స్మరించుచుండుము.

అతని నారాధించి రాత్రియంతయు నాతనిసంకీర్తనలందు గడపుము.

కాని, యీమనుష్యులు ప్రస్తుతము నశ్వరమగుదానిని ప్రేమించి, వారి వెనుక నుండియున్న శిక్షాదినమును సరకుగొనకుండురు.

మేమే వారినిస్మరించి, వారిసంధులకు బలమిచ్చితిమి. మాయిష్టమైనయెడల వీరిని తొలఁగించి వారివంటివారి నే భూమిపై నుంచఁగలము.

ఇది నిజముగా నొకభయసూచనయైయున్నది. ఇష్టమువచ్చిన వాఁడు దేవునిమార్గము ననుసరింపఁగలఁడు.

30 కాని, దేవునియిష్టము లేనియెడల నీయిష్ట మెందుకునుఁ బనికిరాదు. దేవునికి సర్వమును దెలియును. అతఁడు బుద్ధమూర్తి!

అతఁడు తనయిష్టమువచ్చినవారిని కరుణించి, దుష్టలకుఁ గ్రూర శిక్షను సిద్ధపఱచి యున్నాఁడు.

సురా 77-పంపబడినవారు.

మక్కా-50 పద్యములు-2 రుక్కులు.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగుః జేవునిపేర.

పంపబడినవారి వరుస యాన !

అతివేగముగాఁ బోవువారి యాన !

సలుదిక్కులను విరజల్లువారి యాన !

యుక్తాయుక్తము నేర్పజించువారి యాన !

క్షమాపణను లేక భయసూచనను,

వెల్లడించువారి యాన !

మీకు వాగ్దానము చేయఁబడిన దిదిగో యాసన్నమగుచున్నది.

అందుచేత, నక్షత్రములు రూపుమాపఁబడునప్పుడు,

స్వర్గము చీల్పఁబడునప్పుడు,

10 పర్యతములు భూభియై చెదరిపోవునప్పుడు,

ప్రవక్తలకు కాలము నిర్ణయింపఁబడునప్పుడు,

ఆకాల మెప్పుడు రాఁగలదు ?

ఒకరినొకరు వీడిపోవు దినమువఱకునా ?

వీడిపోవుదిన మన నేమో నీకెవరు తెలుపఁగలరు ?

కృత్రిమత్వము నాలోపించి నిందించువారి కాదినమున దుఃఖము కలుగుచున్నది.

అట్లు నిందించువారిని పూర్వకాలమున నాశనము గావించితిమి గాదా ?

ఈతరువాత నట్లు చేయువారినిగూడ పూర్వుల ననుసరింపఁ జేయుదుము.

దుష్టులకు మేమిచ్చుశిక్ష యిదియే.

కృత్రిమత్వము నారోపించువారి కాదినమున దుఃఖము ప్రాప్తించుచున్నది.

20 మే మొక తుచ్ఛక్రిమినుండి సృష్టించి,

దానినొక సురక్షితస్థలమందు

జనన మొందువఱకును నుంచితిమిగదా !

మాశక్తి యిట్టిదే ! మేము మిగుల బలవంతులము.

మాకు కృత్రిమత్వము నారోపించువారి కాదినము దుఃఖభాజనము కాఁగలదు.

చచ్చినవారిని బ్రతికియున్నవారినిగూడ,

ఉంచుట కీభూమికి శక్తి నిచ్చితిమిగదా !

దానిపై నిమోక్షములగు పర్వతముల నుంచితిమి. త్రాగుటకు మీకు తీయనినీటి నిచ్చితిమి.

మేము కృత్రిములమని యనువా రాదినమున దుఃఖభాజనులు కాఁగలరు.

సరక మసత్యమంటివి. అందులోనికిఁ బొమ్ము !

30 మూఁడేసిమడతలుగా నావరించుకొనియున్న చీకటులలోనికిఁ బొమ్ము !

“కాని, యీచీకటు లగ్నిజ్వాలలనుండి తప్పింప సహాయపడవు”.

సరకమునుండి బయలుదేరు జ్వాలలు కోటబురుజులవలె నున్నతములయి,

నల్లని యొంటెలవలె నుండును.

మాకు కృత్రిమత్వము నారోపించినవారి కాదినమున దుఃఖము చుట్టుముట్టును.

అదినమున నారికి నోట మాటరాదు.

నాఁడు నెవములను కల్పించుకొనుటకును వారికి వలనుపడదు.

కృత్రిములమని మమ్ము నిందించువారికి నాఁడు దుఃఖము కలుగఁగలదు.

ఆదినమే యొకరినుండి మరియొక రెడబాయఁగల దినము ; నాఁడు మిమ్మును మీపితరులను నొక్కచోటఁ జేర్చెదము.

మీ రేమైన పన్నాగములఁ బన్నఁగలిగినచో నేఁడు వానిని నాపైఁ జూపుఁడు.

40 కృత్రిమత్వమును మాపై నారోపించినవారికి నాఁడు దుఃఖము కలుగఁగలదు.

అధ్యాయము-2.

కాని, దైవభీతిగలవారు చల్లనినీడలలో, నీటియూటలదరిని వసించుగలరు.

వారికిఁగావలసిన పండ్లన్నియు చేకూఱఁగలవు.

“మీరు కష్టపడితిరి. దానికిఁ బ్రతిఫలముగా, తిని, త్రాగి, యారోగ్యవంతులరై సుఖపడుడు” అని

సజ్జనులను బహూకరింతుము.

మమ్ము కృత్రిములని నిందించువారికి దుఃఖమే నాఁడు ప్రాప్తించును.

“తినుడు. కొంచెముకాలముమాత్రమే సుఖమనుభవింపుడు. నిశ్చయముగా మీరు దుర్మార్గవర్తులరు.”

మేము కృత్రిములమని యనువారు నాఁడు దుఃఖ మనుభవించురు.

మోకాళ్ళపైఁ బడుమనునప్పుడు వారు మోకాళ్ళబడలేదు.

మేము కృత్రిముల మనువారు నాఁడు దుఃఖతులగుదురు.

10 అట్టివా రింకముందు మేము సూచించుదానిమాత్రము నమ్ముదురా ?

కాండము. 30

సురా-78 వార్త

మక్క-40 పద్యములు-2 రుక్కులు.

అధ్యాయము-1.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

వా రొకరినొక రేమి యడుగుచున్నారు ?

రాజోపు మహావార్తనుగూర్చి !

దీనినిగూర్చియే వారు వివాదములఁ బెట్టుకొనుచున్నారు.

లేదు ! వారు దానిసత్యమును తెలిసికొనఁగలరు.

నిశ్చయముగ వారు తెలిసికొనఁగలరు.

మఱియు సీభూమి నొకశయ్యవలె మేము నిర్మించియుండలేదా?

దానికి పర్వతములను గుడారపు కొయ్యలుగఁ జేయలేదా?

మీయందు శ్రీపురుషభేదము నేర్పఱచితిమి.

విశ్రాంతికొఱకు నిద్రపొమ్మంటిమి.

10 కపికొనుట కొక దుష్పటివలె రాత్రిని కల్పించితిమి.

పగటిపూట జీవనసౌకర్యముల సేకరించుకొనుఁ డంటిమి.

మీపై గట్టివగు నేఁడు స్వర్గములఁ గల్పించి,

వానియందు ప్రకాశమానమగు జ్యోతి నొకదాని నుంచితిమి.

ధాన్యము, మూలికలు,

వృక్షనిబిడములగు వనములు,

సమృద్ధియగుటకు జలధరములనుండి చాలినంత నీటిని క్రిందికి పంపుచున్నాము.

అదిగో ! ఇంతలోనే యెడబాటుదిన మాసన్నమగుచున్నది.

ఆదినమున భేరిపై గొప్పమ్రోత వినఁబడును. నాఁడు మీరందఱును, గుంపులుగుంపులుగా రాఁగలరు ;

అప్పుడు స్వర్గద్వారములన్నియును తెఱువఁబడును ;

20 అచలము లన్నియు చలములై పలుచని యావిరిగా నెగిరి పోవును.

నరకమునందు చాల వలలుపఱిచియుండును

అది ధర్మైతరుల కావాసము.

అచట వారు యుగములకొలఁది నుండవలయును.

అచట వారికి చల్లఁదనమనున దుండదు.

త్రాగుటకు సలసల మఱుగుచున్ననీగును, అతి మహాశీతలమగు నీరునుతప్ప, వారి కేదియు దొరకదు.

ఇది వారికిఁ దగినబహుమాన మేకదా !

వారు తమలెక్కలను సవరించుకొనలేరు ?

మేమిచ్చిన సంజ్ఞలనన్నిటిని నిరాకరించి యసత్యములనిరి.

కాని, వారు చేసినదానినంతయు గుర్తించి వ్రాసిపెట్టియే యుంచినాము.

30 “అందుచే దీనిని త్రాగుడు. మీకు శాధతపు మఱియొద్దియు వృద్ధి నొందజోడు.”

అధ్యాయము-2.

కాని, దైవభీతిగలవారి కానందభవనము నిచ్చెదము.

చుట్టు నావరణములుగల యుపవనములను, ద్రాక్షవనములను లభింపజేసెదము.

వారికి సవయస్కలగు కుంభస్తనులను గూర్చెదము.

ద్రాక్షరసమును గిన్నెలనిండ నిచ్చెదము.

అచటవారికి వృథాలాపములుగాని, యసత్యములుగాని చెవిని బడవు.

కరుణాలవాలుడును, తమకును సతనికిని మధ్యనున్నదానికంత టికిని, స్వర్గములకును, భూమాండలమునకును, సధినాథుడునగు నీప్రభువు వలన నీకుండగిన బహుమానము దొరకుచున్నదిగాదా! కాని, యాతనినుండి యొకమాటయైనను వారికి విసగబడకు.

జిబ్రిలుప్రముఖులగు దేవతలు వరుసగ నిలిచియుండవలసిన దినమందు వారు నోరుమెదల్చు వీలులేదు. కరుణాలవాలుని యనుజ్ఞ నొందినవారును, సత్యసంధులును నగువారు తప్ప నితరులు మాట్లాడుట కాదినమందు వీలుకలుగదు.

అదినము నిశ్చితమైనది. కాన, ప్రభువునాశ్రయింపఁదలఁచినవారు నేడే యాతనిఁ బొందఁగల మార్గము నవలంబింతురుగాక!

నిశ్చయముగా నాసన్నమగుచున్న శిక్షాదినమును మీకు సూచించుచున్నాము.

40 తానుచేసిన పుణ్యపాపకర్మ లాదినమునకుఁ బూర్వమే దేవునికిఁ దెలిసియుండును. మామాటను నమ్మనివా రాదినమున “అయ్యో మేము బూడిదయైపోయినను శాగుండునే” యని పశ్చాత్తాపపడుదురు.

సూరా 79-బైకీడ్చువారు.

మక్కా-46 పద్యములు 2 రుక్కులు.

అధ్యాయము-1.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు జేవునిపేర.

ఆత్మలను బలవంతముగఁ బైకీడ్చు దేవతల యాన !

సంతోషముగా వానికి విముక్తినిచ్చెడువారి యాన !

అదే యీతగా నీడువారి యాన !

అతివేగముగా ముందుపరుగెత్తువారి యాన !

విశ్వమునందలి కార్యములను గడపువారి యాన !

గందరగోళముపెట్టి భేరీమ్రోత యాదినమున దానిని క్షోభ
పెట్టును.

దాని వెనువెంటనే రెండవమ్రోతయు వచ్చును.

ఆదినమున మనుష్యులహృదయములు వడఁకుచుండును.

వారి దృష్టు లధోమార్గమునుబట్టును.

10 నాడు నహ్మనివారు “మనకు పూర్వపుగతియే పట్టునా ?

ఏమి! మనము క్రుశ్మిన యెముకలుగ మూతినపిదపఁ గూడనా ?

అట్లయినచో మనము నష్టమునే పొందుచున్నా ” మని
యందురు.

నిశ్చయముగా మొదటి మ్రోతతోడనే,

వారు తిరిగి భూమిపైఁ బడుదురు.

మూసావృత్తాంతము నెప్పుడైన వినియున్నావా ?

తోవా యను పవిత్రముగు లోయలో నాతనిప్రభు వాతనిఁ
బిలిచి,

“ఫిరానునొద్దకుఁ బొమ్ము. ఆతఁడు నాయాజ్ఞలను మీఱి
యున్నాఁడు.

ఆతనితో నీవు సన్మార్గవర్తివగుదువా ?

అప్పు డాతనియెడల భయభక్తులనొందుటకు నాతని యొద్దకు
నిన్ను తోడ్కొనిపోయెద నని చెప్పెను ”

20 అని చెప్పఁగా నాతఁ డారాజునొద్దకుఁబోయి తన ప్రభావ
చిహ్నముగు నొక యద్భుతచర్యను జూపెను.

ఆతఁడు దానిని గణింపక యతనిని కృత్రిమునిగాఁ దలంచి వాని
పైఁ దిరుగఁబడి,

త్వరితముగ వెనుదిరిగి,

ఒకసభ గావించి, యందు

“నేనే పరమప్రభువను” అని చెప్పెను.

కావున, దేవుఁ డాతని కిహమునందను, బరమునందును గూడ
శిక్షవిధించెను.

ప్రభువునెడ భయముగలవాని కిదియొక సూచనగదా !

అధ్యాయము 2.

స్వర్గమునే నిర్మించిన యాతనికి నిన్ను సృజించుటన నెంత ?

ఆతఁడు దాని నెత్తుగానిర్మించి రూపము నొసగెను.

దానిరాత్రికి చీకటినిచ్చి దానివెలుతురును బయటికిఁదీసెను.

30 పిదప నీభూమిని పఱచెను.

దానినుండి దానినీరములను, దాని పచ్చికబయళ్ళను కల్పించెను.

నీవను నీవశువులును ననుభవించుటకు,

పర్వతముల నచలములుగాఁ జేసెను.

కాని, యద్భుతముగా నివియన్నియుఁ దిరుగఁద్రోయఁబడు నప్పుడు,

మనుష్యుఁడు తాను బడినకష్టముల నన్నిటిని తలంచుకొను నప్పుడు,

చూచువారందఱకును నరకముసంపూర్ణముగాఁగనఁబడునప్పుడు,

దేవునియాజ్ఞ నుల్లంఘించి,

ప్రస్తుతజీవితమునే కోరికొనినవానికి,

నిశ్చయముగా నరకమే వాసస్థాన మగుచున్నది.

40 కాని, దేవునియాన్నత్యమునకు భయపడి తనయాత్మను మోహమార్గమునుండి త్రిప్పకొనువానికి,

నిశ్చయముగా భోగభూమియే వాసస్థానము కాఁగలదు.

వారు నిన్ను “ఆగంట యెప్పుడు మ్రోగును? ఆవేళ యెప్పుడు” అని యడుగుదురు.

కాని, దానిఁగూర్చి నీకేమి తెలియును ?

ఆవేళ నీప్రభువున కొక్కనికే యెఱుక !

నీవు చేయవలసినది ‘ ఆసమయ మాసన్నమగుచున్న ’ దని జనులకు చాటుటయే.

ఆగంట వారికి వినఁబడినది నమంగు “ మన సమాధులలో నెంతోకాలము లేమే ! ఒకసాయంత్రముగాని యొక ప్రభాతముగాని కాలేదే ” యని వారనుకొనఁగలరు.

సురా-80 అతడుకోపించెను.

మక్కా-12 పద్యములు.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునివేర.

గ్రుడ్డివాడు దగ్గఱకు వచ్చెనని,

అతడుకోపించి వెరుకకుఁ దిరిగెను.

విశ్వాసమువలన నాతడు పరిశుష్ఠుఁడు కాడని నీ కెట్లు తెలిసెను?

అతనికి భవిష్యత్సూచన కిలిగి దానివలన లాభము పొందఁ
డని నీ కెట్లు తెలిసెను?

ధనవంతుని యెడల

నీ వతిశ్రద్ధగా నుంటివి.

అతడు పరిశుష్ఠుఁడు కాకపోయిన నీ కావశ్యకము కాదా?

కాని, మిక్కిలి యాతురతతో,

భయపూర్ణుడై,

10 నిన్నుఁ జేరువానిని నీవు నిరాకరింతువు.

అయ్యో ! కురానే నీ కొకసూచన.

గౌరవనీయులై, ధర్మజ్ఞులై,

ఘనులై, పరిశుష్ఠులైన,

పురాణకర్తల వాక్యములగు

విశ్వాసముంచువాడే యాసూచనను గ్రహింపఁగలఁడు.

మనుష్యుఁడు దుఃఖావిలుఁ డగుఁగాక !

అతడు విశ్వాసహీనుఁ డేలయయ్యెను ?

దేవుఁ డాతని దేనిచే నిర్మించెను ?

తడిపురుగులచేతఁ గదా !

20 అతఁడు వానిని సృజించి, యింతవానినిగఁ జేసి,
గర్భమునుండి బయలుపెడలుటకు సులభమార్గమును కల్పించి,
తిరిగిచంపి, భూమిలో పూడ్చివేయుచున్నాఁడు.

తరువాత తనకిష్టమువచ్చినప్పుడు తిరిగి యతనిని సజీవునిఁ
జేయుచున్నాఁడు.

కాని, మనుష్యుఁడు దేవుని యాజ్ఞ నింకను నిర్వహింప
కున్నాఁడు.

నరుఁడు తన యన్నమును జూచికొననిమ్ము.

మేమే పుష్కల వృష్టిని గురియించితిమి ;

నాగశృతో భూమిని దున్నితిమి.

ధాన్యము,

ద్రాక్షపండ్లు, నోషధులు,

ఆలిపు, ఖర్జూరవృక్షములు,

వృక్షములతో నిబిడములైన వనములు,

పండ్లు, పత్రములు మొదలగువానిని,

మీకొఱకును, మీపశువులకొఱకును పుట్టించితిమి.

కాని, హృదయభేదకమగు భేరీమ్రోత విసవచ్చినప్పుడు,

ఆదినమున మనుష్యుఁడు సోదరులు,

మాతాపితలు, భార్యాపుత్రులు, అదఱను వదలి వెళ్ళవలెను.

ఆదినమునఁ బ్రతిమనుష్యునకును తన కార్యములు సవరించు
కొనుటతోడనే సరిపోవును

ఆదినమున వికసించియుండి సంతోషవంతులైన నవ్వు
మొగములు కనఁబడును.

40 ధూళిధూసరితములై,

మసిచే నల్లనైన మొగములు గూడఁ గనఁబడును.
వీరే యవిశ్వాసకులు ; అపరిశుద్ధులు.

సురా--81 ఆచ్ఛాదన.

మక్కా-29 పద్యములు.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

సూర్యుఁ డాచ్ఛాదితుఁ డయినప్పుడు.

చుక్కలు రాలునప్పుడు,

అచలములు చలించునప్పుడు,

ఆడునొంటెలు వదలివేయఁబడునప్పుడు,

క్రూరసత్త్వము లొకచోఁ గూడియున్నప్పుడు,

సముద్రము లుడుకుచున్నప్పుడు,

ఆత్మలు తమదేహములతోఁ గూర్పఁబడినప్పుడు,

సజీవయైయుండఁగా పాతఁబడిన స్త్రీ శిశువు,

“నిన్ను వారు చంపుటకు నీవేమిదోషము చేసితివి” అని
యడుగఁబడినప్పుడు,

10 దైవగ్రంథమునందలి పత్రములు విప్పఁబడినప్పుడు,

స్వర్గ మొలిచివేయఁబడినప్పుడు,

నరకము ప్రజ్వలింపఁజేయఁబడినప్పుడు,

భోగభూమి దగ్గఱకు తేఱబడినప్పుడు,

కు రా ను ష రీ థ .

ప్రత్యాత్మయుఁ దానుజేసిన కార్యములను జ్ఞప్తికిఁ దెచ్చి
కొనును.

వక్రగతి కలిగి,

త్వరితగమనమున దాగుచుండిన నక్షత్రముల యానగాని,

కారుక్రమ్ముకొనివచ్చు రాత్రియానగాని,

ప్రకాశయుతమగు ప్రభాతమునానగాని,

శక్తిమంతుడై సింహాసనాసీనుడగు ప్రభువు సన్మానమును
బడసి,

20 దేవతలచే నతులంగుచు, మాటతప్పని వాడగు,

ప్రభావంతుడగు దూతవాక్యమని నేను ప్రమాణముసేయ
నక్కఱలేదు.

నీ సహాయకుడగు నాతడు పిశాచగ్రస్తుడు కాడు.

స్వచ్ఛమగు నాకాశమున నాతని నాతడు చూచెను.

స్వర్గరహస్యములవంక నాతడు పోడు.

శపితుడగు సైతానువాక్యముల నాతడు బోధింపడు.

అయిన మీ రెచటికిఁ బోవుచున్నారు.

నిశ్చయముగా సర్వభూతములకు నిదియొక భయసూచన.

తిన్నని మార్గమునఁ బోవనిచ్చుగించిన వానికి నిది సూచనయే.

సర్వలోకప్రభుడగు దేవుడే స్వతంత్రుడు. ఇతరుని కెవ్వ
నికిని స్వేచ్ఛలేదు.

సురా-82 బ్రద్దలగుట.

మక్కా-19 పద్యములు.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవుని పేర.

అకాశము బ్రద్దలయి'

నక్షత్రములు చెల్లాచెదరై,

సముద్రలన్నియు నేకమై,

సమాధులన్నియు క్రిందుమీఁదు లైననాఁడు,

ప్రత్యాత్మయుఁ దాను తొలుతనుండి తుదివఱకుఁ జేసినకార్యములను జ్ఞప్తికిఁ దెచ్చుకొనును.

ఓమనుష్యుడా ! నిన్ను సృజించి, యాకారమునిచ్చి సరిగనిర్మించిన,

దయామయుఁడగు నీ ప్రభువునుండి యెవరు నిన్ను తప్పమార్గమునఁ బెట్టినారు ?

తనకు మోదముగూర్పు నాకారమున నాతఁడు నిన్ను సృజించెను ;

ఇదిసత్యము ; అయినను నాతనివాక్యము నసత్యముగా నీవు పరిగణించితివి.

ఏమైనను, నీపై సంరక్షకు లున్నారు.

వారు నీవు చేయుప్రకారమును వ్రాసికొనుచున్నారు.

నీవు చేయుపనులన్నియు వారికెఱుక !

సత్యముగా ఋజుమార్గవర్తులు సౌఖ్యములమధ్యను,

మలినాత్ములు నరకాగ్నియందును వసించుదురు.

శిక్షాదినమందు వారు దానియందు కాల్పబడుదురు.

వారు దానినుండి తప్పించుకొనలేరు.

ఆ శిక్షాదినమన నేమో నీ కెవరు చెప్పగలరు ?

మఱియొక సారి యడుగుచున్నాను. ఆ శిక్షయేమో నీ కెవరు చెప్పగలరు ?

ఆదినమున నొకయాత్మ మఱియొకయాత్మకు సహాయము చేయలేదు. సర్వాధికారమును నాడు దేవునియందే యుండును.

సురా-83-తప్పకొలత

మక్కా-36 పద్యములు.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

తా మితరులనుండి పుచ్చుకొనునప్పుడు నిండుగా పుచ్చుకొని,

తా మితరుల కీయవలసినప్పుడు తగ్గించి,

తప్పకొలతలు కొలుచునారికి దుఃఖమగు గాక !

ఏమి ! ఆమహాదినమున,

వారు తిరిగి లేవగలరని వారికిఁ దెలియదా ?

ఆదినమున మనుష్యుడు ప్రపంచాధినాథుని యెదుట నిలువఁ బడవలయును.

నిశ్చయముగా దుష్టుల దౌర్జన్యముల వ్రాసియుంచిన గ్రంథము 'సిడ్జిన్' అను నరక కారాగారమునందున్నది !

సిడ్జిన్ అన నేమో నీకెవ రెఱుకచేయఁగలరు ?

అందు సర్వమును స్పష్టముగ వ్రాయఁబడియుండును.

10 మానూచన లసత్వములనియు,

ఈ శిక్షాదిన మసత్వమనియు ననువారి కాదినమున దుఃఖము సంపాద్యమగుచున్నది.

దోహియుఁ బాపాత్ముఁడు నగువాఁడుతప్ప నితరుఁడెవ్వఁడును దాని నసత్వమనఁజాలఁడు.

మానూచనలను వారియెదుటఁ బెట్టినప్పుడు వారు “ ఏమి ? యీతాతలనాటి ప్రాతకథ ” లని యందురు.

అవును, నిశ్చయముగా వారి కర్మలు వారి హృదయములపై నధికారమూనియున్నవి.

నిశ్చయముగా నాదినమున వారికిని ప్రభువునకును మధ్య నొక తెర వేయఁబడియుండును.

అప్పుడు వారు సరకాగ్నిలో దగ్ధులు కాఁగలరు.

అప్పుడు వారికి “ ఇదియే నీ వసత్వమని తిరస్కరించినదినుమీ ” యని చెప్పఁబడును.

ఇది సత్యము కాని, సన్మార్గముల పుస్తకము స్వర్గమందలి ‘ ఇల్లియోన్ ’ అను నానందగ్రహమం దుండును.

‘ ఇల్లియోన్ ’ అనిన నేమో నీకెవరెఱుక సేయఁగలరు ?

20 అది స్పష్టాక్షర లిఖితమయి యున్నది.

ప్రభుసన్నిధానవర్తులగు దేవతలు దానికి సాక్షులు.

నిశ్చయముగా ఋజుమార్గవర్తులు సంతోషములమధ్య నివసింపఁగలరు.

పెండ్లిపఱపులపై వారు కూర్చుండి నలుమొగములఁ జూచెదరు.

వారిముఖమునం దానందవికాసము గోచరమగుచుండును.

కస్తూరిమూతలంగల ద్రాక్షారస పూర్ణకుంభములనుండి వారు
త్రాగుటకు మధురరస మీయఁబడును.

ఆనందముకొఱ కాతురపడువారు దీనికొఱ కాతురపడుదురు
గాక !

దైవసాన్నిధ్యవర్తులుమాత్రము త్రాగఁగల 'తస్నీప్' అను
నూటయందలి జలములు

ఆ మధురరసముతో మిళితముచేయఁబడును.

పావులు భక్తులనుజూచి తిరస్కారభావముతో నవ్వుచుం
దురు గదా !

30 వారు భక్తులప్రక్కన పోవుచు నొక రొకరు కన్నులు గీటు
కొనుచు,

తమవారిని గలిసికొనునప్పు డపహాస్యము చేయుచు,

వారిని చూచునప్పుడు 'నిశ్చయముగా వీరుదుష్పథవర్తు'
లని యనుచుందురు.

కాని, వారు భక్తులకు పోషకులుగా నుండుట కధికారములేదు.

కావున నాదినమందు, భక్తులు తమ పెండ్లి సెజ్జలపై నాను
కొనియుండి,

విశ్వాసరహితులను జూచి తిరస్కారభావముతో నవ్వఁగలరు.

విశ్వాసహీనులు తమ కర్మలఫలముల ననుభవింపఁగలరా ?

సురా 84-విఠిగిపడుట.

మక్కా-25 పద్యములు.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

స్వర్గము విఠిగిపడి

దాని ప్రభువు సతిశ్రద్ధాభక్తులతో ననుగమించునప్పుడు

భూమి మైదానమువలె పటపటబడి

దానిలోనిదంతయుఁ బోకొట్టుకొనఁబడి, యుత్తరదై,

దాని ప్రభువును విధేయతతో ననుసరించినప్పుడు,

ఓ నరుడా! అప్పుడు నిశ్చయముగా నీప్రభుసాన్నిధ్యమును
గోరినచో నీవు పడయఁగలవు.

ఎవని కుడిచేతిలో దైవగ్రంథ ముంచఁబడునో

అతఁడు పరిగణనీయుఁడై,

తన చుట్టములకడకు సంతోషముగాఁ బోఁగలఁడు.

10 వైనుకనుండి యాగ్రంథ మందింపఁబడినవానికి

నాశనమే కలుగును.

అతఁడు మండుచున్న యగ్నిలోఁ బ్రవేశింపఁగలఁడు.

తాను దేవునియొద్దకుఁ బోయెదనను తలంపు లేక,

తన చుట్టపక్కములతో సుఖముగా జీవించినందుకై,

యాతఁ డగ్నిలో దహింపఁబడును.

తాను సుఖమై యున్నాననుకొనెను గాని, దేవుఁ డాతని
జూచుచునే యున్నాఁడు.

కాపున సాయంసంధ్యా రాగమునానఁ గాని,

కారుగ్రమ్మకొనివచ్చు రాత్రియానఁ గాని,

పూర్ణ చంద్రునానఁ గాని,

20 ఒకస్థితినుండి మఱియొకస్థితి కాలఁడు తీసికొనిపోఁబడునని నేను ప్రమాణముసేయ నవసరములేదు.

కావున వారు విశ్వసింపకుండుటకు వారి కేమిమూడినది ? కురాను వారిమోలఁ జనువునప్పుడు వారేల యారాధింపరు ?

అయ్యో ! అవిశ్వాసకులు దాని నసత్యముగాఁ బరిగణించు చున్నారు.

కాని, వారి యాంతరంగిక ద్వేషములు దేవుని కెఱుక.

వారికిచ్చు వార్త విషాదయుతమగు శిక్షయే.

విశ్వాసయుతులకు సత్కార్యాచార్యులపరమలకు మాత్రము శాశ్వతలాభము కలుగుచున్నది.

సురా 85-నక్షత్రపథము.

మక్కా-22 పద్యములు.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

నక్షత్రావృత మగు నాకాశమాన !

ఆశపెట్టఁబడిన దిన మాన,

చూచువాని, చూడఁబడువాని యాన !

పెద్దగోయి త్రవ్వె,

దానిలో నగ్నివైచి,

చుట్టును గూర్చుండి,

విశ్వాసయుతులను బాధపెట్టినవారు శపులగుదురు గాక !

అతిశక్తిమంతుఁడు, స్రవనీయుఁడునగు దేవునియందలి విశ్వాసము కొఱకేకదా వారు వారిని బాధించిరి !

భూస్వర్గరాజ్యములు రెండును నాతనివే. దేవుఁడు సర్వసాక్షి.
10 నిశ్చయముగా విశ్వాసయుతులను, స్త్రీలను పురుషులను బాధపెట్టి, పశ్చాత్తాపపడనివారికొఱకు నరకాగ్నియు నగ్ని బాధలును నెదురు చూచుచున్నవి.

కాని, విశ్వాసయుతులై సత్కార్యములఁ జేసినవారికి నిర్మలవాహినులు ప్రవహించు సౌఖ్యరామములు కలుగుచున్నవి. ఇదియే పరమానందము !

నీప్రభువుకోప మతిథయంకరము గదా !

సృష్టికర్త యతఁడే. సంహారకారకుఁడు నాతఁడే.

దయామయుఁడు, ప్రేమస్వరూపుఁడు.

ప్రభాభాసమానమగు సింహాసనము నధిష్ఠించినవాఁడు.

నిజేచ్ఛను కొనసాగించుకొనఁగలవాఁడు.

ఫిరౌను సామూదుల కథలను,

మీరెన్నఁడును వినలేదా ?

అవును. అవిశ్వాసకులందఱు నాకథలను నమ్మరు.

20 కాని, దేవుఁడు వారి వెనుకనుండి వారిని చుట్టఁబెట్టుచున్నాఁడు.

అయినను నిది గొప్ప కురాను.

ఇది సురక్షితమైన పలుకఁపయి వ్రాయఁబడియున్నది.

సురా - 86 రాత్రివచ్చునది.

మక్కా - 17 పద్యములు.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

స్వర్గమాన! రాత్రివచ్చుదాని యాన!

ఆరాత్రి వచ్చిన దేదియో నీకుఁ దెలియునా ?

నిరుపమాన ప్రకాశయుతమగు నక్షత్రమే యది.

ప్రత్యాత్మకు నొక సొరక్షకుఁ డున్నాఁడు.

కావున, మనుష్యుఁడు తాను దేనినుండి సృష్టినంది యున్నాఁడో
యాలోచించుకొననిమ్ము.

పృథ్వీమునుండియు, గుండెయెముకలనుండియు,

కారిన పురుగులనుండియు నాతఁడు నిర్మింపఁబడియున్నాఁడు.

రహస్యములన్నియు బయలుపెట్టఁబడుదినమందు,

తనకు శక్తిగాని, సహాయకుఁడుగాని లేనిదినమందు,

10 దేవుఁ డతనికి ప్రాణమునిచ్చుటకు సమర్థుఁడై యున్నాఁడు.

వలయాకారముగఁ దిరుగు స్వర్గమాన!

తన హృదయమును తెఱచియిచ్చుభూమియాన చెప్పుచున్నాను.

ఈకురా నతి యుక్తియుక్తమగు గ్రంథము.

ఇది వినోదముకొఱకు వచ్చియుండలేదు.

నీపై వారు పన్నాగము చేయుచున్నారు.

వారిపై నేనొక పన్నాగము పన్నెదను.

కావున, నమ్మకములేనివారితో జోక్యము కలుగఁజేసికొనకుము.
కొంతకాలమువఱకును వారిజోలికి పోకుము.

సురా 87 - అత్యున్నతుడు.

మక్కా - 19 పద్యములు.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

సర్వవస్తువులను సృజించి, నానికి సమత్వముఁ గల్పించి,

వాని ముందుగతులను నిర్ణయించి దారిఁజూపుచు,

పచ్చని పచ్చికను మొలపించి,

దానిని నల్లని యెండుగడ్డిగా మార్చుచు,

అత్యున్నతుఁ డగు నీప్రభువు నామము సంస్మరణీయ

మగుఁ గాక !

నీకు కురాను చనువ నేర్పెదము; దానిలో దై వేచ్ఛయైనది తప్ప
తక్కిన దానిని నీవు మఱువఁజాలవు.

వ్యక్తావ్యక్త విషయములన్నియు నాతని కెఱుక.

మానుఖమార్గము లన్నియును నీకును సౌఖ్యావహము లగునట్లు
చేసెదము.

భయసూచన లాభకరము గాన, నానూచనను దెలుపుము.

10 దైవభీతిగలవాఁ డానూచనను గ్రహింపఁగలఁడు.

అతిమర్మార్గఁడెవ్వఁడో యాతఁడే యానూచనను సరకు
కొనఁడు.

అతఁడు ఘోరసరకాగ్నిలోఁబడి,

చావకయు, బ్రతుకకయు నుండును.

ఇస్తామువలనఁ బరిశుద్ధుఁడగు వాఁడు,

ప్రభునామమును మఱవక సంకీర్తనము నేయువాఁడు నుభయగును.

భవిష్యజ్ఞస్మ మింతకంటె మంచిదియు, నింతకంటె శాశ్వతము నైనను,

ప్రస్తుతజన్మమునే మీరు కోరుచున్నారు.

ఈవిషయము పురాతనకాలమున,

ఇబ్రాహీము మూసాల గ్రంథములందు సువ్యక్తమయియున్నది.

సురా 88 - ఆచ్ఛాదనము.

మక్కా - 26 పద్యములు.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర,

ఆచ్ఛాదనము చేయఁగల యాదినపువార్త నీకు చేరినదా ?

ఆదినమునఁ గొందఱి యవలోకనము లధోమార్గముఁ బట్టి యుండును.

వారు కష్టపడి, జీర్ణించి,

మండుచున్న యగ్నిలోఁ దగ్గులగుచు,

సలసల నుడుకుచున్న యూటనీటిని ద్రావవలసియుండును.

వారికి ముషిడిపండ్లులేవు నింకేమియు నాహారము దొరకఁ బోదు.

ఆయాహారము వారికి పుష్టిగలిగింపను సరేకదా, యాశలి
నైనఁ దీర్చజాలడు.

ఆదినమున మఱికొందఱ ముఖములు సంతోషవంతములై
కనబడును.

వారు తాము పూర్వమనుభవించిన కష్టములకుఁ దగిన
ఫలమును

10 ఒక విశాలోపవనమునఁ బొందఁగలరు.

అచట వృథాలాప మెద్దియు చెవిని బడను.

అచట నిత్యసలిలధారాయతమగు నూటయు,

ఎత్తగు శయ్యలును,

నీధముచేయఁబడిన మధురసపాత్రలును,

వరుసగ నమర్పఁబడియుండు పఱపులును,

పఱచియున్న తివాసీలును కనబడును.

మేఘములై ట్లమర్పఁబడియున్నవో వారికిఁ దెలియదా ?

స్వర్గమై ట్లున్నతముగ నిర్మింపఁబడియున్నదో వారికి గోచరము
కాలేదా ?

పర్వతము లెట్లు పాదుకొల్పఁబడియున్నవో కనబడదా ?

20 భూమి యెట్లుపఱపఁబడి యున్నదో వారు చూడలేదా ?

అందుచేత వారికి రానున్న భయమును సూచింపుము ! భయ
చిహ్నముల నిరూపించుటయే సుమీ నీ నిధి !

వారిపై నీకేమియు నధికారము లేదు.

కాని, యాభయసూచనను లక్షింపక నమ్మకుండునట్టి

వానికి గొప్పశిక్ష నియమితమై యున్నది.

నిశ్చయముగా వారు మాయొద్దకే తావలసియున్నది.

అట్లు వారు మాయొద్దకు వచ్చినప్పుడు వారిని మే మేమిచేయ
వలయునో మాకుఁ దెలియును.

సురా-89 ప్రభాతము.

మక్కా-30 పద్యములు.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

ప్రభాతము నాన, దశరాత్రములయాన !

ద్వయమును, నేకమును నగుదాని యాన !

జరగిపోవుచున్న రాత్రియాన !

బుద్ధిమంతుడగువానికిఁ దగినప్రమాణ మిందులేదా ?

ఈదేశములం దప్రతిమానములగు

స్తంభములచే నలంకృతమగు ' ఇరెమ్ ' నొద్ద,

ప్రభువు ' ఆదు ' కేమిచేసెనో నీవు చూచితివిగదా !

లోయలోని బండతాలను దొలచివేసిన " సామూదు " ను,

మనుష్యులను తిత్తోలిపించిన ' ఫిరౌను ' నతఁ డేమిచేసెనో
నీకుఁ దెలియునుగదా.

10 వా రాయాదేశములలో ననేక దౌర్జన్యముల నొనరించి,

వానిని పాపభూయిష్టములుగఁ జేసిరి.

అందువలనఁ బ్రభువు వారిపై నతిదారుణశిక్షలను పంపి
యుండెను.

నీ ప్రభు వొకయెత్తైన బురుజుపై కావలియుండి సర్వమును
జూచుచునే యున్నాడు.

మనుష్యుడన్ననో తనప్రభువు తన్ను పరీక్షించి, మర్యాదచేసి,
బహుశరించుచున్నప్పుడు,

“ నాప్రభువు నన్ను సమ్మానించు చున్నాఁ ” డనును.

కాని, యాతని శోధించి కోరినన్ని వరముల నీయనప్పుడు,

“ అయ్యో ! ప్రభువు నన్ను సరిగఁ జూడకున్నాఁ ” డనును.

అవును ; గాని మీరు దిక్కులేని బిడ్డలను చేరఁదీయరు ;

బీదల కన్నమిడవలయునని యొకరినొకరు ప్రోత్సహపఱిచి
కొనరు.

20 పితృవ్యమయిన ధనము సత్యాశతో మ్రింగి వేయుచు,

ధనమనిన సతిమోహముతోఁ జూచుకొనుచున్నారు.

అవును. కాని, భూమి యొకేవిధముగా నణఁచివేయఁ బడుచున్న
ప్పుడు,

నీప్రభువును, వారినారి యంతరువుల ప్రకారము దేవతలును
సవతరించు నప్పుడు,

ఆనాఁడు సరకము మీఁదికిత్రోయఁబడునప్పుడు, ఆదినమున

మనుష్యుడు తన్నుఁదాఁ దెలిసికొనఁగలఁడు. కాని, యట్టి
యెఱుక యాసమయమున నాతని కెట్లుపకరించును ?

అప్పు డాతఁడు, “ అయ్యో ! ఈదినమున సౌఖ్యమబ్బునట్లు
నా జీవితమునంతను గడపఁజాలకపోయితి నే ” యని యనుకొనఁ
గలఁడు. ఆదినమున దేవుఁడు శిక్షించునట్లెవ్వఁడును శిక్షింపఁజాలఁడు.

ఆతఁడు బంధించునట్టి పాశములతో నెవ్వఁడును బంధింపఁ
జాలఁడు.

ఓహో ! విశ్రాంతిఁ జెందుచున్న యాత్మా !

తృప్తినొందుము. అతని సంతోషింపఁ జేయుము. నీ ప్రభువు
నాశ్రయింపుము.

నాకింకరులలో నొకఁడవై,

30 నా స్వర్గములోనికి రమ్మ !

సూరా 90 - భూమి.

మక్కా- 20 పద్యములు.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవుని పేర.

నీకును,

నీతండ్రులకును, కొడుకులకును,

వాసయోగ్యమగు నీ భూమి యాన నేనుప్రమాణము చేయ నవసరములేదు.

నిశ్చయముగా మనుష్యుని కష్టాత్మునిగా సృజించితిమి.

ఏమి ! అతనిపై నెవరికి నధికారములే దనుకొనుచున్నావా ?

“ అయ్యో ! గొప్పభాగ్యములను వృథాపుచ్చితినే ” యని యాతడనుచున్నాడు.

ఏమి ! అతని నెవ్వరును పాటింపలే దనుకొనుచున్నాడా ?

ఏమి ! వానికి నేత్రములు,

నాలుక, పెదవుల నీయలేదా ?

10 మంచి చెడుగులను రెండురాజమార్గములను అతనికిఁజూపలేదా ?

ఏమైన నాయున్నతప్రదేశమును నాతఁడెక్కఁ బ్రయత్నింపలేదు.

ఆయాన్నత్యమెట్టిదో యాతని కెవరు చెప్పఁగలరు ?

చెఱలోఁబడినవానిని ధనమిచ్చి తప్పించుట,

కలవుకాలమున నాఁకొన్నవాని కన్నముపెట్టుట,

దగ్గఱవాడగు దిక్కు లేనిబిడ్డను, బుగ్గిలో పొర్లాడు పేదవానిని రక్షించుట,

ఇదిగాక, దైవభక్తిగలవారిలోనుండి యాభక్తి స్థిరమయిన దానినిగాఁజేసికొని యొకరికొకరు దయావంతులుగానుండఁ బ్రబోధించు కొనుట, ఇదియే యాయున్నతమార్గము.

దానిననుగమించువారు దేవునికుడిప్రక్క నుండురు.

మోసూచనలను నమ్మనివారు

ఆతనియెడమప్రక్క నుండురు.

20 వారిచుట్టు నగ్ని దరికొనును.

సురా 91-సూర్యుడు.

మక్కా-15 పద్యములు.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

సూర్యునియు, నాతని మధ్యాహ్నప్రకాశము నాన !

అతనివెనువెంట నంటియుండు చంద్రునాన !

అతనిప్రభావమును వెలిబుచ్చు పగటియాన !

స్వర్గమాన ! దానిని సృష్టించినవాని యాన !

భూమియాన, దానిని పఱచియుంచినవాని యాన !

ఒకయాత్మయాన, దానిని త్రాసునందుంచినట్లు సమత్వము

నిచ్చి,

దుష్టత్వమును, భక్తినిగూడ దానియం దుంచినవానియాన !

ఎవఁ దాయాత్మను నిష్కల్మషముగ నుంచునో యాతఁడు

ధన్యుడు.

10 దానిని పాడుచేసికొనినవానికి గతిలేదు.

భక్తిపరుఁడు కాకపోవుటచే సామూదు దేవునివార్తను నిరాశ

రించెను.

అప్పుడు వారిలో పరమమూర్ఖుఁ డొకఁడు పరుగెత్తుకొనిరాఁగా,
దేవదూత యతనిలో “ దేవుని యుష్టమును త్రాగనిమ్ము ”
అనెను.

కాని, వారాతనినమ్మక యాయుష్టమును జంపిరి. కావున
వారిప్రభువు వారి నేరమునకై వానిని నశింపఁజేసెను. అందఱను నొక్క
రీతిగనే యాతఁడు చూచెను.

తరువాత సేమివచ్చునో యాతఁ డాలోచింపలేదు.

సురా-92 రాత్రి.

మక్కా - 21 పద్యములు.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

తెరవలె నవతరించు రాత్రి యాన !

దివ్యముగఁ బ్రకాశించు పగటియాన !

స్త్రీపురుషభేదమును కల్పించిన దేవునియాన !

నిశ్చయముగా మీరు భిన్నాశయములఁ గలిగియున్నారు.

కాని, ధర్మముచేయుచు, దైవభీతికలిగి,

సద్ధర్మమునకు లోబడినవానికి,

సౌఖ్యమార్గమును సులభముగఁ బొందఁ జేయుచున్నాము.

కాని, యాశాపరుడై, ధనేచ్ఛగలిగి,

సద్ధర్మ మసత్యమని చెప్పువానికి,

10 దుఃఖమార్గమునే సుకరముచేయుచున్నాము.

వాఁ డధోగతిపా లగునపుడు ధన మెట్లు రక్షింపఁగలడు ?
 మనుష్యునిగతి మాచేతిలోనున్నది.
 అతని భూతభవిష్యత్తులును మావే.
 కావున నగ్నిజ్వాలకు భయపడుఁడు.
 సత్య మసత్యమనిపల్కి వెనుజూపిన
 ఘోరపాపాత్ముఁడు తప్ప, మఱియెవ్వఁడును దానిలోఁ బడఁడు.
 తాను నిర్మలాత్ముఁ డగుటకుఁ దనద్రవ్యము నొసగువాఁడును,
 తిరిగి లాభము నొందుటకు దానముచేయనివాఁడును,
 పరమాత్మయగు ప్రభువు ముఖావలోకనమునే కోరువాఁడును,
 20 దైవభీతిగలవాఁడును నగువాఁ డాఘోరాగ్నినుండి తప్పిపోవును.
 తుద కాలఁడు సంతృప్తాంతరంగుఁ డగును.

సురా - 93 ప్రకాశము.

మక్కా - 11 పద్యములు.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

మట్టమధ్యాహ్నపు ప్రకాశము నాన !

కాటుచీకటి క్రమ్ముకొనివచ్చు రాత్రియాన !

సీప్రభువు నిన్ను వదలిపెట్టలేదు ; నీపైఁ గోపింపనులేదు.

భూతముకంటె భవిష్యత్తే నీకు శ్రేయస్కరము.

అంతమున సీప్రభువు నిన్ను పూర్తిగా బహూకరించును,

నీవును సంతృప్తి పొందఁగలవు.

దిక్కులేని పసివాడవుగా నున్నప్పు డాతడు నిన్ను చేరదీసి
తలదాచుకొన నొకగృహము నిచ్చెను.

నీవు తప్పుత్రోవను త్రొక్కనున్నప్పుడు మంచిమార్గమున నీకు
దారిచూపెను.

పేదవాడవుగా నున్నప్పుడు నిన్ను ధనవంతుని జేసెను.

అందుచేత దిక్కులేనివారికి హానిచేయకుము.

10 ని న్నర్థింపవచ్చినవారిని తూలనాడకుము.

దేవుడు నీకుఁ బ్రసాదించిన వరములను లోకమున వెల్లడి
చేయుము.

సురా - 94 వికాసపఱుచుట.

మక్కా-రి పద్యములు.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

నీకొఱకు నీహృదయమును వికాసపఱిచితిమి గదా.

నీవీపుపైనుండి బాధపఱుచుచున్న

బరువును తీసివేసితిమిగదా ?

నిన్ను పేరుగలవానిగాఁ జేసితిమిగదా !

కావున కష్టముతోఁబాటు సుఖమును గలుగుచున్నది.

పత్యముగా కష్టముతోఁబాటు సుఖమును గలుగుచున్నది.

కాని, నీకు స్వాతంత్ర్యము గలిగినతోడనే నీవు పరిశ్రమచేయ
మానకుము.

నీప్రభువును హృదయపూర్వకముగా ధ్యానింపుము.

సురా 95 - అత్తిపండు.

మక్కా - 8 పద్యములు.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

అత్తిపండు, ఆలిపువృక్షము,

సినైపర్వతము,

ఈపవిత్రస్థలము, వీనియూన ప్రమాణము చేయుచున్నాను.

మిక్కిలి మంచినస్తువులతో మనుష్యుని సృజించినాము;

తరువాత దీనులలో నాతని నతిదీనునిగాఁ జేసినాము.

విశ్వాసయుతులగు సన్మార్గవర్తులను మాత్రము విడిచిపెట్టి
నాము. వారికి శాశ్వతలాభము కలుగఁబోవుచున్నది.

ఇది వినినతరువాత నెవ్వ రాతీర్పు నసత్యమనఁగలరు ?

ఏమి ! దేవుఁ డతిన్యాయవంతుఁడగు న్యాయమూర్తికాఁడా ?

సురా 96-చిక్కనినెత్తురు లేక నెత్తురుముద్దలు.

మక్కా - 19 పద్యములు.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

సృష్టికర్తయగు ప్రభువుపేర !

నెత్తురుముద్దల నుండి మనుష్యుని సృజించినవానిపేర !

స్మరింపుము !

స్మరింపుము! నీప్రభు పతిదయామయుఁడు.

అతఁడు నీకు వ్రాతనేర్పు నొసగియున్నాఁడు.

మనుష్యునకు పూర్వము తెలియని దానిని ప్రసాదించి
యున్నాఁడు.

మనుష్యుఁడు గర్విష్టియై యున్నాఁడుగదా!

తాను ధనవంతుఁడనని యాతఁడు గర్వించుచున్నాఁడు.

నిశ్చయముగా నంతయును భగవంతునియొద్దకే చేరును.

దైవప్రార్థనయందున్న భక్తుని,

10 ఆటంకపెట్టువాఁ డెట్టివాఁడనుకొందువు ?

ఏమనుకొందువు ? అతఁడు సత్పథవర్తియనిగాని,

సదాచారవర్తియనిగాని యనుకొందువా ?

ఏమనుకొందువు? అతఁడు సత్యము నసత్యముచేసి వెనుకకుఁ
దిరిగెనా ?

ఏమి, దేవుఁడు సర్వము నెట్లుచూచుచున్నాఁడో యాతనికిఁ
దెలియదా ?

నిశ్చయముగా తనప్రవర్తనను మాననియెడల నాతని ముందు
జాట్టునుబట్టి గ్రహింతుము.

అసత్యపాపభూయిష్ఠమగు నాజుట్టును పట్టుకొందుము !

తనకుసాయ మెవరువత్తురో రానిమ్ము.

మేమును సరకరక్షకులను పిలిచెదము.

వలదు ! వానిని సేవింపవలదు; దేవునిస్తుతించి యతని సాన్నిధ్య
మునకు రమ్ము.

సురా 97 - అధికారము.

మక్కా-5 పద్యములు.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

నిశ్చయముగా నధికారమును రాత్రిపై నీకురాను నవతరింపఁ జేసితిమి.

ఈయధికారమునురాత్రి యననేమో నీకుఁ దెలియునా ?

ఈయధికారనిశీధిని వేయి నెలలకు మించినది.

ఆకాలమున దేవతలును, పరమాత్మయును, ప్రభువుననుజ్ఞచే ప్రతివస్తువుకొఱకును దిగుదురు.

ప్రభాత మగువఱకును, సర్వమును శాంతరూపము నందియుండును.

సురా 98-స్వప్నమగుసాక్ష్యము.

మదీనా-8 పద్యములు.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

స్వప్నమగుసాక్ష్యము తమకు చేరువఱకును గ్రంథమునందు విశ్వాసము లేనివారును, బహుదైవారాధకులును, తమ మతమునందు చలంపలేదు.

సత్యగ్రంథమును బఠించుచు నొకదూత వారియొద్ద కేతెంచెను.

ఈస్పష్టమగుసాక్ష్యము వారికి చేరువఱకును, నీగ్రంథమును బొందినవా రుపశాఖలుగాఁ జీలియుండలేదు.

వారు నిశ్చలభక్తితో దేవునారాధింపవలయుననియు, ప్రార్థనల సలిపి విధింపఁబడిన భిక్షల నీయవలయుననియు తప్ప, మఱేమి నిర్బంధములను చేసియుండలేదు. ఇదియే సత్యమగుమతముగదా !

కాని, గ్రంథావలంబకులలోను, బహుదైవారాధకులలోను, నవిశ్వాసులు గెహెన్నా యగ్నిహోత్రజ్వాలలో చిరకాలము వసించుటకుఁ బోవలయును. జీవరాసులన్నిటిలోను వా రధములు.

కాని, విశ్వసించి క్రమవర్తనులగు వారన్నిజీవులలో నుత్తములు.

వారికి దేవుఁ డిచ్చు బహుమానము ఈడెను ఉద్యానవనము. అందు మంచినదులు ప్రవహించుచుండును ; అందు వారు చిరకాలము నివసింపఁగలరు.

దేవుఁడు వారియందును, వాగు దేవునియందును, ప్రీతిగలిగి యుండురు. ప్రభువునకు భయపడు వానికే యీ యానందము.

సూరా 99 - భూకంపము.

మక్కా - 8 పద్యములు.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

భూమియంతయు గజగజ కంపము నొందుచు,
తనభారమునుండి విముక్తిచెందుచుండ,

మనుష్యుడు 'ఏమి! భూమి కేమియైనది' అని యడుగుచున్నాడు,
ప్రభువుచే ప్రేరితయై,

అది తనవృత్తాంతమును చెప్పగలడు.

ఆదినమున మనుష్యులు గుంపులు గుంపులుగఁజేరి తాముచేసిన
పనులను విలోకింపగలరు.

చిన్న మెత్తు సత్కార్యమును జేసినవాఁడును,

చిన్న మెత్తు దుష్కార్యము నాచరించినవాఁడునుగూడ దానిని
జూడఁబోవుచున్నాడు.

సురా 100 - జవాశ్వములు.

మక్కా - 11 పద్యములు.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

నురుగుగ్రక్కుచున్న జవాశ్వముల యాన!

అగ్నికణముల విడలించుచున్నవాని యాన!

ఉదయమున యుద్ధమునకు సన్నాహమగుచు,

భూభిని పైకిరేపుచు,

శత్రుమధ్యమునుచీల్చికొని పోవువానియాన!

నిశ్చయముగా మనుష్యుడు తనప్రభువునెడల విశ్వాసఘాతు
కుండై యున్నాడు.

దాని కతఁడే స్వయంసాక్షి.

నిశ్చయముగ నతఁడు ప్రాపంచికసౌఖ్యమునే యెక్కువగ
నాశించుచున్నాఁడు.

అయ్యో! సమాధులలోనున్నది వెలిచెట్టబడినప్పుడు,

10 మనుష్యులయంతరంగములు బయలుపెట్టబడినప్పుడు,

నిశ్చయముగా వానిప్రభువు వానినిగూర్చి సంపూర్ణముగాఁ
దెలిసికొనునని యాతఁడు గ్రహింపలేఁడు కాఁబోలు!

సూరా 101 - గుద్దు.

మక్కా - 8 పద్యములు.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

గుద్దు! గ్రద్దన నేమి?

అది యెంతో ఘోరమైనది!

దానినిగూర్చి నీకెవరు బోధపఱచెదరు?

ఏదినమున మనుష్యులు చెదరఁ గొట్టబడిన మిడుతలవలె
నయ్యెదరో,

శర్వతములన్నియు చిక్కువీడిన గొఱ్ఱయున్నివలె నగునో,

ఆదినమున త్రాసు బరువగువానికి

తన జన్మము మోదావహమగును.

త్రాసుఁ జేలికయైన వానిగతి

గోయియే,

10 ఆ గోయియేమో నీకు తెలియునా ?
భయంకరముగ మండుచున్న యగ్నియేయది.

సురా 102 - తృష్ణ.

మక్కా - 8 పద్యములు.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు జేవుని పేర.

కాటికి చేరువఱకును.

ధనముపై తృష్ణ ని స్సమితముగా నాక్రమించుకొని

యుండును.

ఓహో ! తుదకు నీకు తెలియఁగలదు.

తిరిగి చెప్పుచున్నాను. అంత్యకాలమున నీమూఢత్వము నీకు
తేటపడఁగలదు.

అయ్యో ! అదిసత్యమని నీకుఁదెలిసినచో నెంత బాగుండును !

నిశ్చయముగా నీవు నరకాగ్నినిజూచెదవు.

అపుడాయగ్ని నీసత్యచక్షుస్సునకుఁ గనఁబడును.

అదినమున నీవిపు డనుభవించుచున్న భోగములకు తగినశిక్షను
బొందఁగలవు.

సురా 103 - అపరాహ్ణము.

మక్కా - 8 పద్యములు.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

అపరాహ్ణాన ప్రమాణము చేయుచున్నాను!

విశ్వాసయుతులై, సత్కార్యాచరణులై, సత్యబోధకులై,
యొకరికొకరు స్థిరత్వమును బోధించుకొనువారికిఁ దప్ప,

ఇతర మనుష్యుల యదృష్టమంతయు నాశనమునందు తగులు
కొనియున్నది.

సురా 104 - కొండెగాడు.

మక్కా - 9 పద్యములు.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

కొండెగాడు, మానమర్యాదలు లేనివాడు,

ధనార్జనముచేసి దాచుకొనువాడు దుఃఖయగుఁగాక !

అతడు తనధనము తనతో నిత్యముగ నుండునని తలంచు
చున్నాడు.

అట్లది యుండఁబోదు ! నిశ్చయముగా నాతడు తన్ను కబళించి
వేయు నగ్నిలోఁ ద్రోయఁబడును.

ఈ ఘోరాగ్ని యన నేమో నీ కెవ్వరు బోధపఱుతుఁగలరు ?
 అది దేవుఁడు ప్రజ్వలించఁజేసినయగ్ని !
 పాపాత్ముల హృదయములపై కెగఁబ్రాకునది !
 పెద్ద స్తంభములపై నిర్మింపఁబడిన
 విఠానమువలె నది పాపాత్ములఁ గప్పిపుచ్చును.

సురా 105 - ఏనుఁగు.

మక్కా - 5 పద్యములు.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవుని పేర.

ఏనుఁగుల నైస్యమును నీ ప్రభువేమిచేసెనో నీకుఁదెలియును
 గదా !

వారిపన్నుగడనంతయు నాతఁడు వృథాసేయలేదా ?
 వారిపక్షులను గుంపులు గుంపులుగాఁ బంతు నవి
 మట్టిరాళ్ళను వానిమీఁదికి విసరినవి.
 ఆమట్టిరాళ్ళన్నియు గడ్డివలెఁ దినివేయఁబడినవి.

సురా 106 - కొరెయ్

మక్కా - 4 పద్యములు.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవుని పేర.

శీతకాలము. నెండకాలములలో విదాగులు చేయుచుండును.

కొరెయ్ వా రైకమత్యము గలిగియుండుటకొఱకు,
 ఆశలివేయకుండ నాహారమునిచ్చి,
 భయమునుండి సంరక్షించిన యీగృహదైవమును కొలిచెదరు
 గాక !

సురా - 107 షతము.

మక్కా - 7 పద్యములు

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర,

మామత మసత్యమని చెప్పవానిఁగూర్చి నీవేయి తలంచు
 చున్నావు ?

దిక్కులేని బిడ్డలను పాఱద్రోలువాఁడు ;

వీడల కన్నమిడుటకై యితరులను బ్రేరేపింపనివాఁడు
 నాశఁడే !

ప్రార్థనసేయుచు,

శ్రద్ధలేక యుండువాఁడు దుఃఖియగుఁగాక !

భక్తిపరునివలె నటించి,

అనాథలకు సహాయము చేయనివాఁడు దుఃఖియగుఁగాక !

సురా 108 - సత్సమృద్ధి

మక్కా - 3 పద్యములు.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

నిశ్చయముగా మేము నీకు సమృద్ధి నొసగియున్నాము.

కావున, దేవుని బ్రార్థింపుము ; దోషులఁజంపుము.

నిన్ను ద్వేషించువాఁడపుత్త్రుఁడగునుగదా !

సురా 109 - నమ్మనివారు.

మక్కా - 6 పద్యములు.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

“ఓనమ్మకములేనిజనులారా !

మీరు పూజించుదానిని నేను పూజింపను.

నేను పూజించుదానిని మీరు పూజింపరు.

మీరు పూజించుదానిని నే నెన్నఁటికిని పూజించువాఁడనుగాను.

నేను పూజించుదానిని మీ రెన్నఁడును పూజింపజోరు.

మీ మతమును మీ రవలంబింపుఁడు ; నామతమును నే నవలంబించెదను ” అనుము.

సురా 110 - సహాయము.

మదీనా - 3 పద్యములు.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

దైవ సహాయమును జయమును నెదురైనప్పుడు,

గుంపులు గుంపులుగా జనులు దేవుని మతమును స్వీకరించు
టను నిపుచూచునప్పుడు,

నీ ప్రభువును స్తుతించి, యతని క్షమాపణ వేడికొనుము. అతనికి
కరుణించుటయే యిష్టము.

సురా 111 - అల్-లహబ్.

మక్కా - 5 పద్యములు.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర.

అల్ - లహబ్ అనునతనిచేతులు నశించుగాక ! అతడును
నశించుగాక !

అతనిధనము నతనిలాభమును, నివృత్త్యాజనము లగుగాక !

అన్నిజాబలలో నితడు దగ్ధుడగుగాక !

అతనిభార్యమెడకు తాటిమోకుకట్టి,

దేహమునిండ కట్టలువైచి కాల్చెదరుగాక !

సురా - 112 ఏకత్వము.

మక్కా - 4 పద్యములు.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవుని పేర.

“ దేవుఁడొక్కఁడే.

అతఁడు శాశ్వతుఁడు.

అతఁడు పుట్టింపఁడు. పుట్టినవాఁడునుగాఁడు.

అతఁడు నిరుపముఁడు.

సురా 113 ప్రభాతము.

మక్కా లేక మదీనా - 5 పద్యములు.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవుని పేర.

‘ సృష్టియందలి కష్టముల నుండియు ;

రాత్రిపడిన వెంటనే కలుగు నుప్రదవముల నుండియు ;

మాయావాదుల మోసములనుండియు,

దురాశాపరుల దురాశనుండియు,

తప్పించుకొనుటకు ప్రభాత నాథుఁడగు దేవుని శరణు

జొచ్చుచున్నాను ’ అని యనుము.

సూరా 114 - జనులు.

మక్కా లేక మదీనా - 6 పద్యములు.

దయాదాక్షిణ్యమూర్తియగు దేవునిపేర

“మనుష్యుని హృదయమునందు మెల్లగా గుసగుసలాడుచు
దొంగతనముగాఁ బనిసేయు కొండెగానినుండియు,

పిశాచము, మానవులు, వీరినుండియు,

రక్షణనొందుటకు, జనాధినాథుఁడు, జనుల దేవుఁడు,

జనులకు ప్రభువును,

రాజునగు,

వానికరణ జొచ్చుచున్నాను” అనియనుము.

